

5.5.2008

**KAUPUNGINVALTUUSTON ASIAKIRJAT
STADSFULLMÄKTIGES HANDLINGAR**

KAUPUNGINHALLITUKSEN MIETINNÖT
STADSSTYRELSENS BETÄNKANDEN

2 - 2008

Valtuutettujen tekemien eräiden aloitteiden käsitteleminen

Behandling av vissa fullmäktigemotioner

5.5.2008

Sisältö · Innehåll

sivu · sida

JOHDANTO Kaupunginvaltuuston esityslista 21.5.2008, asian 16 sivut 130–131

INGRESS Stadsfullmäktiges föredragningslista 21.5.2008, ärende 16, sidorna 129–130

LIITTEET · BILAGOR

Liite A · Bilaga A Sisältää seuraavat aloitteet toimialoittain sekä niistä hankitut lausunnot · Innehåller följande motioner och utlåtanden om dem, sektorsvis:

KAUPUNGINJOHTAJA

Aloite 1	Maija Anttila ym. (ilmastonmuutokseen vaikuttavat toimet)	3
Aloite 2	Sari Näre ym. (ilmatorjunnassa toimineiden juhla)	5
Motion · Aloite 3	Sture Gadd m.fl. (Kommunalkalendern · Kunnalliskalenteri)	7
Aloite 4	Tiia Aarnipuu ym. (Jugendsalin kulttuurikäyttö)	9
Aloite 5	Hanna-Kaisa Siimes ym. (kahvila- ja konditoriapalvelut)	11
Motion · Aloite 6	Stefan Johansson m.fl. (behandlingen av fullmäktigemotioner · valtuustoaloitteiden käsittely)	13
Aloite 7	Jouko Malinen ym. (metroasemien ilmoitustaulut)	17
Aloite 8	Tiina Harpf ym. (arjen kivimuseo)	19, 136
	Liite 1 Rakennusvirasto	
Motion · Aloite 9	Stefan Johansson m.fl. (ansvarsfördelningen gällande hälso- risker · vastuunjako terveyshaittojen korjaamisessa)	21, 138
	Liite 2 Ympäristökeskus	
	Liite 3 Kiinteistövirasto	
Aloite 10	Yrjö Hakanen ym. (Taideteollinen korkeakoulu)	26
Aloite 11	Heikki Takkinen ym. (teknologian hyödyntäminen kansalais- mielipiteiden kuulemisessa)	28
Aloite 12	Heikki Takkinen ym. (Kvston kokoukset netti-TV:hen)	29

5.5.2008

Aloite 13	Kimmo Helistö ym. (kestovaippasetelit)	31, 143
	Liite 4 Terveyslautakunta	
Aloite 14	Antti Vuorela ym. (valtuutettujen käyntikortit)	33
Aloite 15	Tiina Harpf ym. (varajäsenten oikeus virkamatkoihin)	34
Aloite 16	Kauko Koskinen (Kvston ravintolan myyntihinnat)	35
RAKENNUS- JA YMPÄRISTÖTOIMI		
Aloite 17	Miina Kajos ym. (maksuton joukkoliikenne lasta kuljetettaessa)	36, 145
	Liite 5 Esityslistatekstit	
Aloite 18	Ilkka Taipale ym. (uudet siirtolapuutarha-alueet)	38, 147
	Liite 6 Yleisten töiden lautakunta	
Aloite 19	Maija Anttila ym. (ikäihmisten maksuton julkinen liikenne)	39, 151
	Liite 7 Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunta	
	Liite 8 Joukkoliikennelautakunta	
	Liite 9 Tapanilan kotien puolesta ry	
Aloite 20	Jouko Malinen ym. (energiansäästöpalkinto)	41, 158
	Liite 10 Energiansäästöneuvottelukunta	
	Liite 11 Yleisten töiden lautakunta	
Aloite 21	Antti Vuorela ym. (mainokset bussien ikkunoissa)	42, 161
	Liite 12 Valtuustokysymys vastauksineen	
	Liite 13 Terveyslautakunta	
	Liite 14 Joukkoliikennelautakunta	
	Liite 15 Suomen Migreeniyhdistys ry	
Aloite 22	Terhi Mäki ym. (leikkipuisto Hillerin aita)	45, 172
	Liite 16 Yleisten töiden lautakunta	
Aloite 23	Maija Anttila ym. (näkövammaisuus metrolienteessä)	46, 173
	Liite 17 Joukkoliikennelautakunta	
	Liite 18 Yleisten töiden lautakunta	

5.5.2008

Aloite 24	Antti Vuorela ym. (80 minuutin vaihto aika)	47, 186
	Liite 19 Joukkoliikennelautakunta	
	Liite 20 Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunta	
Aloite 25	Sari Näre ym. (meluntorjuntaohjelma)	49, 190
	Liite 21 Ympäristölautakunta	
	Liite 22 Kaupunkisuunnittelulautakunta	
	Liite 23 Yleisten töiden lautakunta	
Aloite 26	Tuomas Rantanen ym. (Satumaanpuiston/kävelytien valaistus)	51, 205
	Liite 24 Yleisten töiden lautakunta	
Aloite 27	Antti Vuorela ym. (pysäköinninvalvojat/pysäköintivirhemaksu)	52, 207
	Liite 25 Yleisten töiden lautakunta	
	Liite 26 Kaupunkisuunnittelulautakunta	
Aloite 28	Jyrki Lohi ym. (palvelulinjojen epäkohdat)	54, 213
	Liite 27 Joukkoliikennelautakunta	
Aloite 29	Tea Vikstedt ym. (ilotulitteiden myynti)	55, 216
	Liite 28 Ympäristölautakunta	
	Liite 29 Pelastuslautakunta	
	Liite 30 Hallintokeskuksen turvallisuus- ja valmiuosasto	
SOSIAALI- JA TERVEYSTOIMI		
Aloite 30	Sirpa Puhakka ym. (lastensuojeluperheiden liikuntakortti)	57, 226
	Liite 31 Sosiaalilautakunta	
	Liite 32 Liikuntalautakunta	
	Liite 33 Sosiaalilautakunta	
	Liite 34 Liikuntalautakunta	
Aloite 31	Maija Anttila ym. (ikäihmisten hyvinvointipalvelut)	59, 240
	Liite 35 Terveyslautakunta	
	Liite 36 Sosiaalilautakunta	
	Liite 37 Vanhusneuvosto	
Aloite 32	Maija Anttila ym. (vanhusten palvelutarpeen kartoitus)	60, 247
	Liite 38 Terveyslautakunta	
	Liite 39 Sosiaalilautakunta	

5.5.2008

Motion · Aloite 33	Sture Gadd m.fl. (blandade rum på sjukhus · yhteiset sairaala- huoneet)	61, 253
	Liite 40 Terveyslautakunta	
Aloite 34	Olli Salin ym. (hoito- ja hoivatakuun seuranta)	64, 254
	Liite 41 Sosiaalilautakunta	
	Liite 42 Terveyslautakunta	
Aloite 35	Outi Alanko-Kahiluoto (ruoanjakelupaikkojen lisääminen)	66, 262
	Liite 43 Sosiaalilautakunta	
	Liite 44 Jätkäsaaren Lyhty ry	
	Liite 45 Sosiaalilautakunta	
Aloite 36	Outi Alanko-Kahiluoto (ennaltaehkäisevä hammashoito päiväkodeissa ja kouluissa)	68, 275
	Liite 46 Sosiaalilautakunta	
	Liite 47 Liikepalvelulautakunta	
	Liite 48 Terveyslautakunta	
	Liite 49 Opetuslautakunta	
Aloite 37	Sari Näre ym. (mielenterveysohjelman päivitys)	70, 288
	Liite 50 Terveyslautakunta	
	Liite 51 Sosiaalilautakunta	
Aloite 38	Yrjö Hakanen ym. (kotihoidon kokeilun väliraportti ja vaihtoehtoinen kotihoito)	71, 296
	Liite 52 Terveyslautakunta	
	Liite 53 Sosiaalilautakunta	
Aloite 39	Astrid Gartz ym. (lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman arviointi)	73, 300
	Liite 54 Terveyslautakunta	
	Liite 55 Nuorisolautakunta	
	Liite 56 Opetuslautakunta	
	Liite 57 Sosiaalilautakunta	
	Liite 58 Talous- ja suunnittelukeskus	
Aloite 40	Heikki Takkinen ym. (vanhusten kulttuuripalvelut)	74, 318
	Liite 59 Terveyslautakunta	
	Liite 60 Työllistämistoimikunta	
	Liite 61 Sosiaalilautakunta	
	Liite 62 Kulttuuri- ja kirjastolautakunta	

5.5.2008

Aloite 41	Matti Taina ym. (Jakomäen terveysaseman lisäresurssit)	75, 325
	Liite 63 Terveyslautakunta	
	Liite 64 Talous- ja suunnittelukeskus	
Aloite 42	Tarja Tenkula ym. (selviämisaseman sosiaalityöntekijän koko- päiväistäminen)	77, 329
	Liite 65 Terveyslautakunta	
	Liite 66 Talous- ja suunnittelukeskus	
SIVISTYS- JA HENKILÖSTÖTOIMI		
Aloite 43	Jyrki Lohi ym. (Aleksanteri I:n patsaan näkyvyys)	79, 332
	Liite 67 Kaupungin taidemuseon johtokunta	
	Liite 68 Kaupunginmuseon johtokunta	
Aloite 44	Kauko Koskinen ym. (luki-neuvolan vakinaistaminen)	81, 337
	Liite 69 Opetuslautakunta	
Aloite 45	Antti Vuorela ym. (Tapanilan nuorisotalo)	83, 338
	Liite 70 Nuorisolautakunta	
Aloite 46	Heli Puura ym. (saunojen varausjärjestelmä ja Malkasaaren retkeilypalvelut)	85, 341
	Liite 71 Liikuntalautakunta	
Aloite 47	Arto Bryggare (pääkaupunkiseudun liikuntapaikkasuunnitelma)	87, 344
	Liite 72 Liikuntalautakunta	
	Liite 73 Kaupunkisuunnittelulautakunta	
	Liite 74 Talous- ja suunnittelukeskus	
Aloite 48	Heikki Takkinen ym. (koulupsykologipalvelut)	89, 354
	Liite 75 Opetuslautakunta	
Aloite 49	Paavo Arhinmäki ym. (nuorten vaikutusmahdollisuudet)	90, 358
	Liite 76 Nuorisolautakunta	
	Liite 77 Opetuslautakunta	
Aloite 50	Heikki Takkinen ym. (Käpylän kirjastopalvelut)	92, 368
	Liite 78 Kulttuuri- ja kirjastolautakunta	

5.5.2008

Aloite 51	Heikki Takkinen (nuorisovaltuustojen perustaminen)	94, 370
	Liite 79 Nuorisolautakunta Liite 80 Opetuslautakunta	
Aloite 52	Heikki Takkinen ym. (nuorten asioiden yhteistyöelin)	96, 378
	Liite 81 Opetuslautakunta Liite 82 Kulttuuri- ja kirjastolautakunta Liite 83 Terveyslautakunta Liite 84 Nuorisolautakunta Liite 85 Liikuntalautakunta Liite 86 Sosiaalilautakunta	
Aloite 53	Heikki Takkinen ym. (Bengtsårin leirikeskuksen ranta-alue)	97, 395
	Liite 87 Nuorisolautakunta	
Aloite 54	Maija Anttila ym. (työsuhdeasuntopolitiikka)	99, 397
	Liite 88 Henkilöstökeskus	
Aloite 55	Tiina Harpf ym. (pienen harrastajayhdistysten toimitilat)	101, 399
	Liite 89 Kulttuuri- ja kirjastolautakunta	
Aloite 56	Outi Ojala ym. (CEMR:n peruskirjan allekirjoittaminen)	103, 401
	Liite 90 Tasa-arvotoimikunta Liite 91 Henkilöstökeskus	
Aloite 57	Maija Anttila ym. (Aurinkolahden skeittirata)	105, 407
	Liite 92 Ympäristölautakunta Liite 93 Liikuntalautakunta	
Aloite 58	Antti Vuorela (Vantaanjoen rannan urheilukenttien valaistus)	107, 412
	Liite 94 Liikuntalautakunta	
Aloite 59	Tiina Harpf ym. (patsaisiin laatta tekijästä ja nimestä)	108, 414
	Liite 95 Kaupungin taidemuseon johtokunta Liite 96 Kaupunginmuseon johtokunta	

5.5.2008

KAUPUNKISUUNNITTELU- JA KIIINTEISTÖTOIMI

Aloite 60	Kimmo Helistö ym. (uudet mökkikylät)	109, 418
	Liite 97 Rakennuslautakunta	
	Liite 98 Kiinteistölautakunta	
	Liite 99 Kaupunkisuunnittelulautakunta	
	Liite 100 Kiinteistölautakunta	
	Liite 101 Kaupunkisuunnittelulautakunta	
Motion · Aloite 61	Sture Gadd m.fl. (ersättningen av benämning "Djurgården" · Eläintarha-nimityksen korvaaminen)	112,440
	Liite 102 Kaupunkisuunnittelulautakunta	
	Liite 103 Talous- ja suunnittelukeskuksen matkailu- ja kongressitoimisto	
Aloite 62	Yrjö Hakanen ym. (pyöräilyreittien laajentaminen)	114, 444
	Liite 104 Kaupunkisuunnittelulautakunta	
Aloite 63	Ilkka Taipale ym. (sairaala-alueiden kehittämisprojektiryhmä)	115, 447
	Liite 105 Kaupunkisuunnittelulautakunta	
	Liite 106 Terveyslautakunta	
	Liite 107 Kiinteistölautakunta	
	Liite 108 Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiiri	
Aloite 64	Laura Kolbe ym. (kartanoiden tila ja käyttö)	117, 455
	Liite 109 Kaupunginmuseon johtokunta	
	Liite 110 Kiinteistölautakunta	
	Liite 111 Yleisten töiden lautakunta	
	Liite 112 Kaupunkisuunnittelulautakunta	
Aloite 65	Maija Anttila ym. (tontinluovutusehdot / ekologinen näkökulma)	120, 477
	Liite 113 Ympäristölautakunta	
	Liite 114 Kaupunkisuunnittelulautakunta	
	Liite 115 Talous- ja suunnittelukeskus	
	Liite 116 Kiinteistövirasto	
Aloite 66	Tuomas Rantanen ym. (bussikaistojen jatkaminen)	122, 489
	Liite 117 Kaupunkisuunnittelulautakunta	
Aloite 67	Heikki Takkinen (Käpylän liikuntapuiston asemakaava)	123, 491
	Liite 118 Kaupunkisuunnittelulautakunta	

5.5.2008

Aloite 68	Heikki Takkinen ym. (Käpylän liikuntapuiston säilyttäminen)	124, 494
	Liite 119 Kaupunkisuunnittelulautakunta	
Aloite 69	Yrjö Hakanen ym. (tonttien vuokrankorotukset)	126, 499
	Liite 120 Talous- ja suunnittelukeskus	
	Liite 121 Kiinteistölautakunta	
Aloite 70	Elina Moisio ym. (Rakennan talon -sivusto)	128, 505
	Liite 122 Rakennuslautakunta	
Motion · Aloite 71	Jan D. Oker-Blom m.fl. (trottoarmarkeringar/parkering · jalkakäytävämerkinnät/pysäköinti)	130, 509
	Liite 123 Kaupunkisuunnittelulautakunta	
Motion · Aloite 72	Jan D. Oker-Blom m.fl. (gemensamma innergårdar · yhteiset sisäpihat)	132
Liite B	Avoinna olevat aloitteet, raportti hallintokeskuksen diaari-järjestelmästä 25.4.2008 (ei sisällä talousarvioaloitteita eikä tässä mietinnössä käsiteltäviä avoinna olevia aloitteita)	511

21.5.2008

16

VALTUUTETTUJEN TEKEMIEN ERÄIDEN ALOITTEIDEN KÄSITTELEMINEN

Khs 2007-2239, 2007-2240, 2007-2230, 2007-2393, 2007-2394, 2007-2609, 2007-2699, 2007-2702, 2007-2703, 2007-2706, 2007-2697, 2007-2698, 2007-2704, 2008-94, 2008-163, 2008-316, 2006-1989, 2007-2231, 2007-2242, 2007-2333, 2007-2234, 2007-2235, 2007-1996, 2007-2343, 2007-2474, 2007-2608, 2007-2610, 2007-2701, 2008-95, 2008-157, 2008-161, 2007-1315, 2007-2244, 2007-2243, 2007-2237, 2007-2245, 2007-2344, 2007-2557, 2007-2345, 2007-2475, 2007-2476, 2007-2606, 2007-2710, 2008-97, 2008-210, 2007-2247, 2007-2346, 2007-2390, 2007-2477, 2007-2607, 2007-2708, 2007-2705, 2007-2707, 2007-2712, 2007-2713, 2007-2714, 2008-98, 2008-100, 2008-101, 2008-167, 2008-159, 2008-164, 2006-2210, 2007-2232, 2007-2241, 2007-2391, 2007-2397, 2007-2478, 2007-2700, 2007-2709, 2007-2711, 2008-102, 2008-166, 2008-158, 2008-160

Mietintö 2-2008

Khs toteaa, että Kvston työjärjestyksen 22 §:n mukaan valtuutetuilla on oikeus tehdä aloitteita kaupungin yhteisistä asioista. Kvsto hyväksyi 9.10.2002 (asia 5) saman pykälän 2 momentin seuraavan sisältöisenä: "Khn on esitettävä aloite valtuuston käsiteltäväksi kahdeksan kuukauden kuluessa. Valtuusto käsittelee varsinaisia aloitteita neljä kertaa kalenterivuodessa."

Kvsto käsitteli valtuutettujen tekemiä aloitteita edellisen kerran 27.2.2008 (asia 5). Khs on kerännyt nyt esiteltävään mietintöön ne aloitteet, joista edellisen käsittelyn jälkeen on saatu tarvittavat selvitykset. Vakiintunutta käytäntöä noudattaen on mietinnön liitteenä A olevaan luetteloon otettu aloitteet kokonaisuudessaan, minkä lisäksi luettelon liitteiksi on otettu aloitteista hankitut lausunnot.

Kvsto hyväksyi 29.11.2000 (asia 8) seuraavan toivomusponnen: "Kvsto edellyttää, että tehdyistä aloitteista laaditaan ajantasainen luettelo ja aikataulu, josta valtuutetut voivat seurata aloitteiden käsittelyä." Mietinnön liitteenä B on avoinna olevia valtuutettujen aloitteita koskeva tulos- te hallintokeskuksen diaarista.

Postiosoite

PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
hallintokeskus@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/haike/>

Puhelin

+358 9 310 1641

Faksi

+358 9 655 783

Tilinro

800012-62637

Y-tunnus

0201256-6
Alv.nro
FI02012566

21.5.2008

KHS

Kaupunginvaltuusto päättäneen katsoa kaupunginhallituksen mietinnön nro 2–2008 liitteenä A olevassa luettelossa mainittujen aloitteiden 1–72 tulleen lopullisesti käsitellyiksi.

Lisätiedot:

Teppo Tiina, vs. projektipäällikkö, puhelin 310 36018

LIITE

Mietintö 2–2008

Postiosoite

PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
hallintokeskus@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/halke/>

Puhelin

+358 9 310 1641

Faksi

+358 9 655 783

Tilinro

800012-62637

Y-tunnus

0201256-6
Alv.nro
FI02012566

21.5.2008

16

BEHANDLING AV VISSA FULLMÄKTIGEMOTIONER

Stn 2007-2239, 2007-2240, 2007-2230, 2007-2393, 2007-2394, 2007-2609, 2007-2699, 2007-2702, 2007-2703, 2007-2706, 2007-2697, 2007-2698, 2007-2704, 2008-94, 2008-163, 2008-316, 2006-1989, 2007-2231, 2007-2242, 2007-2333, 2007-2234, 2007-2235, 2007-1996, 2007-2343, 2007-2474, 2007-2608, 2007-2610, 2007-2701, 2008-95, 2008-157, 2008-161, 2007-1315, 2007-2244, 2007-2243, 2007-2237, 2007-2245, 2007-2344, 2007-2557, 2007-2345, 2007-2475, 2007-2476, 2007-2606, 2007-2710, 2008-97, 2008-210, 2007-2247, 2007-2346, 2007-2390, 2007-2477, 2007-2607, 2007-2708, 2007-2705, 2007-2707, 2007-2712, 2007-2713, 2007-2714, 2008-98, 2008-100, 2008-101, 2008-167, 2008-159, 2008-164, 2006-2210, 2007-2232, 2007-2241, 2007-2391, 2007-2397, 2007-2478, 2007-2700, 2007-2709, 2007-2711, 2008-102, 2008-166, 2008-158, 2008-160
Betänkande 2-2008

Stn konstaterar att fullmäktige enligt 22 § i arbetsordningen för Stge har rätt att väcka motioner om stadens gemensamma angelägenheter. Stge godkände 9.10.2002 (ärende 5) 22 § 2 mom. med följande innehåll: "Stn skall förelägga fullmäktige motionen för behandling inom åtta månader. Fullmäktige behandlar egentliga motioner fyra gånger varje kalenderår."

Stge behandlade senast fullmäktigemotioner 27.2.2008 (ärende 5). Stn har i det föreliggande betänkandet tagit med de motioner i fråga om vilka behövliga utredningar lämnats in efter den senaste behandlingen. Motionerna ingår enligt praxis i sin helhet i den förteckning som utgör bilaga A till betänkandet. Utlåtandena om motionerna ingår som bilagor till förteckningen.

Stge godkände 29.11.2000 (ärende 8) följande hemställningskläm: "Stge förutsätter att det görs upp en uppdaterad förteckning och tidtabell över motionerna. Fullmäktigeledamöterna kan då följa behandlingen av motionerna." En utskrift ur stadskansliets diarium över de fullmäktigemotioner som ännu inte besvarats utgör bilaga B till betänkandet.

Postadress

PB 1
00099 HELSINGFORS STAD
hallintokeskus@hel.fi

Besöksadress

Norra esplanaden 11-13
Helsingfors 17
<http://www.hel.fi/halke/>

Telefon

+358 9 310 1641

Telefax

+358 9 655 783

Kontonr

800012-62637

FO-nummer

0201256-6
Moms nr
FI02012566

21.5.2008

STN

Stadsfullmäktige torde besluta anse motionerna 1–72 i den förteckning som utgör bilaga A till stadsstyrelsens betänkande nr 2–2008 vara slutligt behandlade.

Tilläggsuppgifter:

Teppo Tiina, stf. projektchef, telefon 310 36018

BILAGA

Betänkande 2–2008

Postadress

PB 1
00099 HELSINGFORS STAD
hallintokeskus@hel.fi

Besöksadress

Norra esplanaden 11-13
Helsingfors 17
<http://www.hel.fi/haike/>

Telefon

+358 9 310 1641

Telefax

+358 9 655 783

Kontonr

800012-62637

FO-nummer

0201256-6
Moms nr
FI02012566

5.5.2008

Liitteet kaupunginhallituksen mietintöön nro 2 vuodelta 2008

Bilagor till stadsstyrelsens betänkande nr 2 för år 2008

5.5.2008

1

VT MAIJA ANTTILAN JA 16 MUUN VALTUUTETUN ALOITE ILMASTON-
MUUTOKSEEN VAIKUTTAVISTA KAUPUNGIN TOIMISTA

Kvsto 10.10.2007, asia 19

Khs 2007-2239

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Ilmaston muutokseen vaikuttaminen on myös pienten askelten ja oman päätöksen teon politiikkaa. Helsinki voisi ottaa tässä asiassa edelläkävijän roolia.

Kaupunki voisi tehdä seuraavat toimet

- 1 jokainen vaihtoon tuleva kaupungin työsuhdeauto hankitaan ekoautona
- 2 esitetään, että YTV:n bussiliikenteen tarjouskilpailussa yhdeksi kriteeriksi otetaan vähäpäästöisyys
- 3 Helsinki haastaa muut suuret kaupungit tekemään vastaavat päätökset työsuhdeautojen hankinnassa ja bussiliikenteen tarjouskilpailuissa

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että kaupunki ryhtyy yllä esitettyihin toimiin."

Khs toteaa, että aloitteessa mainitut asiat sisältyvät Kvston 30.1.2008 hyväksymiin Helsingin kaupungin energiapoliittisiin, liikennettä koskeviin linjauksiin.

Khs kehotti 4.2.2008 talous- ja suunnittelukeskusta yhteistyössä ao. virastojen ja laitosten kanssa laatimaan hyväksytyjen linjausten pohjalta tarkennetun toimenpidesuunnitelman energiapoliittisten linjausten toteutusta ja seuranta varten.

Lisäksi Khs asetti 11.2.2008 työryhmän ohjaamaan ja seuraamaan linjausten edellä mainittua jatkotyöskentelyä ja nimitti työryhmän puheenjohtajaksi Risto Rautavan ja jäseniksi Mari Puoskarin ja Jouko Malisen.

Työryhmän työ on käynnistynyt ja työsuunnitelma on valmis. Aloitteessa mainitut asiat kuuluvat työsuunnitelmaan selvitettävänä asioina.

Khs toteaa lisäksi, että aloitteen kohta 2 sisältyy toimintalinjana myös Pääkaupunkiseudun ilmastostrategia 2030:een, jonka Khs omasta puolestaan hyväksyi 11.2.2008.

5.5.2008

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Vesa Sauramo, puh. 310 36276)

5.5.2008

2

VT SARI NÄREEN JA 18 MUUN VALTUUTETUN ALOITE HELSINGIN
ILMATORJUNNASSA TOIMINEIDEN NUORTEN JUHLASTA

Kvsto 10.10.2007, asia 20

Khs 2007-2240

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Jatkosodassa Helsinki pelastui suurtuholta neljänsadan alaikäisen nuoren ansiosta. Heistä suurin osa oli vapaaehtoisia lukiolaisia, jotka ryhtyivät tehtävään kevään 1944 suurpommitusten aikaan Mannerheimin vedottua 15–17-vuotiaisiin nuoriin, jotta ilmatorjuntavelvollisuutta ei tarvitsi säätää laissa. Tehtävään suostuneet nuoret liitettiin sotilaspoikiin ja mukana oli myös tyttöjä. Näissä pommituksissa pudotettiin 16 500 pommia, joista kaupunkiin putosi vain noin 670 pommia. Helsingissä sovellettiin ensimmäistä kertaa uutta Aake Pesosen suunnittelemaa taivaan sektoreihin jakavaa ilmatorjuntajärjestelmää, joka vaati tarkkaa pommituskoneiden kulun mittaamista. Nuoret tekivät työnsä tarkasti ja joutuivat usein työskentelemään lähes suojaamattomina olosuhteissa, jotka aiheuttivat kuulo- ja hermovaurioita. Kuten tyypillistä sota-aikana, aikuisten miesten varustus oli usein parempi kuin näiden nuorten, jotka saattoivat joutua tykinjylinään ilman kypärää tai poimiin joskus jopa ruumiin kappaleita ilman minkäänlaista henkistä valmennusta asiaan.

Sodan jälkeen nuorten tekemästä maanpuolustustyöstä valettiin tyystin. Kaikki eivät välttämättä saaneet veteraanitunnustakaan, osittain siksi että sotilaspoikatyö mitätöitiin rauhanehtoihin kuuluneen suojeluskuntatoiminnan lakkauttamisen myötä. Monet näistä nuorista joutuivat kokemaan pikemminkin häpeää kuin tunnustusta tekemästään työstä, joka oli monelle traumatisoivaa. Nämä Helsingin suurtuholta pelastaneet nuoret ansaitsevat viimeinkin tunnustuksen. Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että sodan aikana Helsingin ilmatorjuntaan osallistuneille nuorille, nyt noin 80-vuotiaille veteraaneille järjestetään juhlatilaisuus kiitokseksi heidän panoksestaan Helsingin pelastamisessa. Tällaisen tilaisuuden voisi järjestää esimerkiksi kaupungintalon juhlahuoneistossa helmikuun 1944 suurpommitusten 65-vuotismuistopäivinä tai talvisodan alkamisen 70-vuotispäivänä 30. marraskuuta 2009."

Khs toteaa, että Helsingin suurpommituksista helmikuussa 1944 on lähivuosina julkaistu suhteellisen paljon kirjoituksia, järjestetty näyttelyitä ja pystytetty muistomerkkejä. Viimeisin muistomerkki sijaitsee Viikin Patteripellolla. Helsingin kaupunki järjesti Jugendsalissa yhdessä Helsingin ilmatorjuntarykmentin kanssa "Ilmatorjuntavoitto 1944 – Helsinki pelastui" -näyttelyn tapahtuman 50-vuotismuistovuonna 1994. Vuonna 2004 aiheesta julkaistiin kirjoja ja aihe oli muutoinkin jälleen näkyvästi

5.5.2008

esillä mm. eri puolilla Helsinkiä järjestetyissä näyttelyissä sekä lehdistössä.

Vuonna 1993 perustettu Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulotien perinekilta on arvokkaalla tavalla vaalinut taisteluun osallistuneiden nuorten suorituksen arvoa ja muistoa. Lisäksi kiltta on järjestänyt luentoja ja esitelmätilaisuuksia aiheesta mm. kouluissa.

Khs toteaa lopuksi, että periaatteena on ollut, että kaupunki ei itse järjestä historiallisten tapahtumien muistotilaisuuksia, elleivät ne liity välittömästi kaupungin oman hallinnon historiaan. Sen sijaan kaupunki on osoittanut vieraanvaraisuutta tai muutoin osallistunut tällaisiin tapahtumiin, milloin siihen on ollut erityistä syytä. Näin on tapahtunut viimeksi mm. vuoden 1918 tapahtumien muistotilaisuuksien osalta.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Matti Ollinkari, puh. 310 36098)

5.5.2008

3
DEN AV LEDAMOTEN STURE GADD OCH 5 ANDRA LEDAMÖTER
VÄCKTA MOTIONEN OM MODERNISERING AV KOMMUNALKALENDERN

Stge 10.10.2007, ärende 21
Stn 2007-2230

Motionen lyder såsom följer:

"Den gröna kommunalkalendern som utkommer varje år är en nyttig och användbar bok. Layouten är emellertid föråldrad och genom små förbättringar i innehållet kunde kalendern bli ännu bättre.

Man kunde till exempel tillfoga några kartblad där viktiga funktioner skulle vara utplacerade. En sida med de för beslutsfattarna viktigaste telefonnumren skulle vara nyttig, liksom en annan sida med nummer som allmänheten behöver respektive nummer som tjänstemännen ofta söker. En arbetsgrupp skulle lätt komma på ännu fler förbättringar. Samtidigt borde man - för att spara pengar - överväga att ge ut kalendern bara vartannat år."

Stn konstaterar att stadsdirektören vid behandlingen i direktörskollegiet 20.2.2008 tillsatte en arbetsgrupp för utveckling av informationen om kommunalförvaltningen. Arbetsgruppen har till uppgift att granska de informationsprodukter inom kommunalförvaltningen som förvaltningscentralen ansvarar för (kommunalkalendern, stadgesamlingen, registret över stående beslut) med avseende på innehållet, produktionssättet, utgivningen och distributionen. Arbetsgruppen har också till uppgift att utarbeta en utvecklingsplan för informationen om kommunalförvaltningen.

Den av stadsdirektören tillsatta arbetsgruppen ska senast 31.12.2008 till direktörskollegiet lämna in utvecklingsplanen för informationen om kommunalförvaltningen tillsammans med åtgärdsförslag. De synpunkter som framförts i motionen beaktas vid utvärderingen av produkten kommunalkalendern.

Stn anser det ovanstående utgöra en tillräcklig utredning i saken.

(Kj / Leena Mällänen, tel. 310 36059)

5.5.2008

3
VT STURE GADDIN JA 5 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KUNNALLIS-
KALENTERIN UUDISTAMISESTA

Kvsto 10.10.2007, asia 21
Khs 2007-2230

Aloite sisältää suomennettuna seuraavaa:

Joka vuosi ilmestyvä vihreä Kunnalliskalenteri on hyödyllinen ja käyttökelpoinen kirja. Ulkoasu on kuitenkin vanhentunut ja pienin sisältömuutoksinkin kalenterista tulisi vielä parempi.

Voitaisiin esimerkiksi lisätä joitakin karttalehtiä, joihin olisi sijoitettu tärkeitä toimintoja. Olisi hyödyllistä jos kalenterista löytyisi sivu, jossa olisi päätöksentekijöille tärkeimmät puhelinnumerot, sekä sivu, josta löytyisi yleisölle tärkeitä sekä virkamiesten usein etsimiä numeroita. Työryhmä löytäisi helposti vielä lisää parannuksia. Samalla pitäisi – säästösyistä – harkita kalenterin julkaisemista vain joka toinen vuosi.

Khs toteaa, että kaupunginjohtaja on johtajistokäsittelyssä 20.2.2008 asettanut kunnallishallintotiedon kehittämisen työryhmän, jonka tehtävänä on tarkastella hallintokeskuksen vastuulla olevien kunnallishallinnon tietotuotteiden (kunnalliskalenteri, sääntökokoelma, pysyväispäätöshakemisto) sisältöä, tuotantotapaa, julkaisemista ja jakelua sekä laatia kunnallishallintotiedon kehittämissuunnitelma.

Kaupunginjohtajan asettama työryhmä jättää kunnallishallintotiedon kehittämissuunnitelman toimenpide-ehdotuksineen johtajistolle 31.12.2008 mennessä. Aloitteessa esitetyt näkökohdat otetaan huomioon kunnalliskalenteri-tuotetta arvioitaessa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Leena Mällänen, puh. 310 36059)

5.5.2008

4

VT TIIA AARNIPUUN JA 21 MUUN VALTUUTETUN ALOITE JUGEND-
SALIN KULTTUURIKÄYTÖN LISÄÄMISESTÄ

Kvsto 31.10.2007, asia 7
Khs 2007-2393

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Osana keskustan arvokortteleiden vetovoimaisuuden lisäämiseen tähtävää hanketta Helsingissä harkitaan myös Jugendsalin muuttamista ravintolatilaksi. Tämä olisi iso menetys kaupunkilaisille. 1800-luvun alussa valmistunut sali on yksi Suomen hienoimmista jugend-tyylisistä tiloista. Ravintolana tila olisi vain rajatun yleisön käytössä, ja vain rahaa vastaan.

Jugendsali on erinomainen näyttelytila ja mainio paikka erilaisille pieni-
muotoisille konserteille ja kulttuuritapahtumille. Näitä toimintoja on nyt
ajateltu siirrettäväksi kaupungintalon aulatilaan. Tosiasiassa kaupun-
gintalon aulaa olisi mahdotonta käyttää yhtä monimuotoisesti – eikä ti-
lakaan ole yhtä upea.

Jugendsalin osalta elävöittäminen voisi tarkoittaa myös sitä, että sali
olisi kuntalaisten sekä erilaisten järjestöjen ja kansalaisverkostojen käy-
tössä myös iltaisin.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Jugendsalin aukioloaiko-
ja pidennetään nykyisestä ja salin nykyistä kulttuurikäyttöä lisätään ja
laajennetaan.”

Khs toteaa, että Leijona-yhtiö on 7.4.2008 valinnut Jugendsalin toimi-
jaksi Cafe Jugend Oy:n. Cafe Jugendiin suunniteltu toiminta ja tavoit-
teet noudattavat kaupungin asettamia kaupungintalokorttelien elävöit-
tämistavoitteita.

Konseptin ydin on kahvilatoiminta. Helsingin suurin kahvilakokonaisuus
on auki aamusta iltaan ja myös viikonloppuisin. Kahvilassa vierailevat
helsingiläiset ja turistit pääsevät nauttimaan kansainvälisestä lehtitar-
jonnasta, suomalaisesta arkkitehtuurista ja kansallisista herkuista.

Ohjelmallisia iltoja on tarkoitus järjestää 2–3 kertaa viikossa. Konserte-
ja, performansseja, teemailtoja ja näyttelyitä toteutetaan yhteistyössä
eri alojen ammattilaisten ja oppilaitosten kanssa. Tämän lisäksi Radio
Dei tulee lähettämään Cafe Jugendista pari tuntia viikossa suoria radio-
lähetyksiä, jotka rakentuvat ajankohtaisten aiheiden tai teemailtojen
ympäri. Myös kansalaisradio-tyyppinen vuorovaikutus radion kautta
on mahdollista.

5.5.2008

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Vesa Sauramo, puh. 310 36276)

5.5.2008

5

VT HANNA-KAISA SIIMEKSEN JA 11 MUUN VALTUUTETUN ALOITE
KAHVILA- JA KONDITORIAPALVELUISTA OSTOSKESKUKSISSA

Kvsto 31.10.2007, asia 8
Khs 2007-2394

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Monella itähelsinkiläisellä ostarilla ainoat mahdolliset kohtaamispaikat ovat baareja. Alueilla asuvat ihmiset viestittävät toistuvasti tarvetta kahviloille tai muille viihtyisille tiloille, joissa ihmiset voisivat tavata toisiaan ja viettää aikaa.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että selvitetään miten kaupunki voisi omalta osaltaan edistää kahvila- ja konditoriapalveluiden sijoittumista lähiöiden ostoskeskuksiin."

Khs toteaa, että Helsingissä on n. 25 ns. vanhaa ostoskeskusta, minkä lisäksi on muutamia suurempia kauppakeskuksia, kuten Itäkeskus, Kamppi ja Forum.

Noin puolet kaupungin ostoskeskuksista sijaitsee ostoskeskusyhtiöiden itse omistamilla tonteilla. Yleensä ostoskeskukset toimivat yhtiömuodossa, jolloin niiden toimintaa ohjaavat yhtiön merkittävimmät omistajat tai ostoskeskuksen liikkeenharjoittajien ja omistajien muodostamat yhdistykset, jotka itse päättävät, miten tuota liiketoimintaa parhaiten hallitsemallaan tontilla harjoittavat.

Kaupungin omistamalla maalla sijaitsevat ostoskeskukset hallitsevat yleensä tonttiaan pitkän maanvuokrasopimuksen perusteella. Niidenkään palvelutarjontaa ei juuri voi kaupungin toimin ohjata muulloin kuin maanvuokrasopimusta tehtäessä mahdollisesti asetettavilla ehdoilla, joiden merkitys pitkällä ajalla jää kuitenkin vähäiseksi. Ei ole myöskään tarkoituksenmukaista, että kaupunki asettaisi vuokrasopimusta tehtäessä tai uusittaessa kovin yksityiskohtaisia ehtoja liiketoiminnan sisällylle.

Kiinteistöviraston mukaan parhaat mahdollisuudet palveluiden monipuolisuuden takaamiseen lienee tilanteissa, joissa kauppakeskus on yhdellä ammattimaisella kaupan keskusliikkeistä riippumattomalla omistajalla, joka tällöin pystyy hallitsemaan kauppakeskusta kokonaisuutena ja kykenee joustavasti kokoamaan monipuolisen palveluvalikoiman kysynnän mukaan.

Vanhojen ostoskeskusten palvelutarjonnan supistumisen suurin syy lienee kuitenkin kaupan rakenteessa tapahtunut muutos, jossa kauppa

5.5.2008

keskittyy yhä suurempiin yksiköihin. Tämä vähentää edellytyksiä monipuolisen paikallisen tarjonnan ylläpitämiseltä.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Vesa Sauramo, puh. 310 36276)

5.5.2008

6
DEN AV LEDAMOTEN STEFAN JOHANSSON OCH 6 ANDRA LEDA-
MÖTER VÄCKTA MOTIONEN OM BEHANDLINGEN AV FULLMÄKTIGE-
MOTIONER

Stge 28.11.2007, ärende 13
Stn 2007-2609

Motionen lyder såsom följer:

"Den motionsrätt som kommunallagen ger fullmäktigeledamöterna är en utmärkt form för påverkan och åtgärdandet av många missförhållanden har inletts genom en fullmäktigemotion. När motionsrätten infördes i lagen var det fråga om ett betydande lokaldemokratiskt framsteg.

Allt emellanåt konstateras dock i beredningens svar på motionen, att det redan finns ett klart beslut om att åtgärda bristen i fråga eller, att det i samma ärende inlämnats en motion tidigare under valperioden, t.o.m. av samma fullmäktigeledamot. Om motionsställaren vetat, eller med beaktande av sitt intresse för frågan lätt hade kunnat ta reda på hur det förhåller sig, närmar vi oss en situation där utnyttjandet av motionsrätten kan ifrågasättas. Varje motion binder också resurser, såväl inom förvaltningen som på de olika beslutsnivåerna.

Under inga omständigheter är det orsak att börja begränsa motionsrätten, inte ens när det gäller ovan avsedda 'onödiga' motioner. Däremot kunde arbetsmetoderna utvecklas och motionsbehandlingsens informationsvärde förbättras. Så skulle ske, om man bland de motioner som kommer till fullmäktiges behandling på ett synligt sätt särskiljde dem (genom gruppering eller omnämmande före motionens rubrik), som med samma innehåll lämnats in redan tidigare under valperioden eller för vilkas del ett klart beslut om att åtgärda bristen fattats redan innan motionen lämnades in.

Om det är tolkningsbart huruvida motionen gäller ett tidigare behandlat ärende skulle ingen notering göras. Förfarandet skulle inte heller gälla budgetmotioner, eftersom det pga att budgeten görs upp årligen är naturligt att budgetmotioner förnyas.

Förfarandet i sig skulle inte ta ställning till om ledamoten känt till eller bort känna till ärendets tidigare behandling. Det skulle dock höja motionernas och motionsbehandlingsens informationsvärde, såväl för fullmäktigeledamöterna som för medier och invånare som följer med fullmäktiges och fullmäktigeledamöternas arbete. Sannolikt skulle det dock också fungera preventivt med tanke på överlappningar.

5.5.2008

På basen av ovanstående framställer vi undertecknade ledamöter, att man för att förbättra informationsvärdet och förebygga överlappningar, då det gäller andra än budgetmotioner som kommer till fullmäktiges behandling, på ett synligt sätt särskiljer motioner som med samma innehåll lämnats in redan tidigare under valperioden eller för vilkas del ett klart beslut om att vidta den föreslagna åtgärden fattats redan innan motionen lämnades in.”

Stn konstaterar att kommunallagen inte innehåller några bestämmelser om fullmäktigeledamötemas motionsrätt. Denna har ansetts finnas till utan någon uttrycklig reglering. Däremot innehåller arbetsordningen för Stge bestämmelser om behandlingen av fullmäktigemotioner. Fullmäktigeledamöternas motionsrätt är viktig, eftersom en ledamot kan inleda ett ärende inom förvaltningen genom att väcka en motion. Motionsrätten kan således inte begränsas.

Då och då väcks det motioner med samma innehåll som tidigare motioner. Dessutom väcks det motioner om vilka en behörig myndighet redan har fattat beslut.

Stn konstaterar att beredningen och behandlingen av motioner medför kostnader inom stadens förvaltning och att det därför inte är ändamålsenligt att behandla motioner med samma innehåll flera gånger om.

Stn understöder det som anförs i motionen och meddelar att det i syfte att förbättra informationsvärdet och förebygga överlappningar är meningen att i svaret på andra motioner än budgetmotioner konstatera om en motion med samma innehåll har väckts tidigare under samma valperiod eller om det redan innan motionen väcktes har fattats ett klart beslut om en åtgärd som motionen gäller. Förvaltningscentralen kommer att beakta denna omständighet vid beredningen av motionerna.

Stn anser det ovanstående utgöra en tillräcklig utredning i saken.

(Kj / Eila Ratasvuori, puh. 310 36060)

6

VT STEFAN JOHANSSON JA 6 MUUN VALTUUTETUN ALOITE
VALTUUSTOALOITTEIDEN KÄSITTELYSTÄ

Kvsto 28.11.2007, asia 13
Khs 2007-2609

Aloite sisältää suomennettuna seuraavaa:

Kuntalain valtuutetuille suoma aloitteenteko-oikeus on erinomainen tapa vaikuttaa ja monen epäkohdan korjaaminen on käynnistynyt val-

5.5.2008

tuustoaloitteella. Aloiteoikeuden sisällyttäminen lakiin oli merkittävä paikallisdemokraattinen edistysaskel.

Aika ajoin aloitteeseen valmistellussa vastauksessa voidaan kuitenkin todeta, että kyseisen epäkohdan poistamisesta on jo olemassa selkeä päätös tai, että samasta asiasta on vaalikauden aikana tehty toinen aloite, joskus jopa saman valtuutetun toimesta. Jos aloitteentekijä on tiennyt tai, ottaen huomioon hänen kiinnostuksensa asiaa kohtaan, olisi helposti voinut selvittää tilanteen, lähestytään menettelyä jossa aloiteoikeuden käytön tarkoituksenmukaisuutta voidaan kyseenalaistaa. Jokainen aloite sitoo myös voimavaroja, sekä hallinnossa että päätöksenteon eri tasoilla.

Aloiteoikeutta ei kuitenkaan missään tapauksessa pidä lähteä rajoittamaan, ei edes edellä mainittujen "turhien" aloitteiden osalta. Sitä vastoin työskentelymenetelmiä voitaisiin kehittää ja aloitekäsittelyn informaatio-arvoa parantaa. Näin tapahtuisi, jos valtuuston käsittelyyn tulevista aloitteista näkyvällä tavalla eriteltäisiin (ryhmittelyllä tai maininnalla ennen aloitteen otsikkoa) ne, jotka on samansisältöisinä jätetty jo aiemmin vaalikauden aikana, tai jos kyseisen asian hoitamisesta on tehty selkeä päätös jo ennen kuin aloite jätettiin.

Jos esiintyy rajanveto-ongelmia sen suhteen, onko kyse samasta asiasta, erittelyä ei tehtäisi. Järjestely ei myöskään koskisi talousarvioaloitteita, joiden uudistaminen on luontevaa talousarvion vuotuisuudesta johtuen.

Järjestely sinänsä ei olisi kannanotto siihen, onko valtuutettu tiennyt tai olisiko pitänyt tietää asian aikaisemmasta käsittelystä. Se parantaisi kuitenkin aloitteiden ja näiden valtuustokäsittelyn informaatio-arvoa, niin valtuutettujen kuin valtuuston ja valtuutettujen työtä seuraavien tiedotusvälineiden ja kansalaisten näkökulmasta. Todennäköisesti se myös ehkäisisi päällekkäisyyksiä.

Edellä esitetyn perusteella me allekirjoitetut valtuutetut esitämme, että informaatio-arvon parantamiseksi ja päällekkäisyyksien ehkäisemiseksi valtuuston käsittelyyn tulevista muista kuin talousarvioaloitteista eritellään näkyvällä tavalla ne, jotka on samansisältöisinä jätetty jo aiemmin vaalikauden aikana tai jos aloitteessa ehdotettuun toimenpiteeseen ryhtymiseksi on tehty selkeä päätös jo ennen kuin aloite jätettiin.

Khs toteaa, että kuntalaissa ei säädetä valtuutetun aloiteoikeudesta. Sen on katsottu olevan olemassa ilman nimenomaista sääntelyä. Sen sijaan Kvston työjärjestys sisältää määräyksiä valtuutetun aloitteen käsittelystä. Valtuutetun aloiteoikeus on tärkeä, koska valtuutettu saa asian vireille hallinnossa tekemällä aloitteen. Aloiteoikeutta ei täten voi rajoittaa.

5.5.2008

Aika ajoin tehdään aloitteita, jotka ovat samansisältöisiä aikaisemmin tehtyjen aloitteiden kanssa. Lisäksi tehdään aloitteita, joista on jo aikaisemmin tehty toimivaltaisessa viranomaisessa päätös.

Khs toteaa, että aloitteiden valmistelu ja käsittely aiheuttaa kaupungin hallinnossa kustannuksia ja tämän johdosta ei ole tarkoituksenmukaista, että samansisältöisiä aloitteita käsitellään useita kertoja uudelleen.

Khs katsoo, yhtyen aloitteessa esitettyyn, että informaatioarvon parantamiseksi ja päällekkäisyyksien ehkäisemiseksi Kvston käsittelyyn tulevista muista kuin talousarvioaloitteista aloitevastauksessa pyritään toteamaan, onko aloite jo samansisältöisenä jätetty aiemmin vaalikauden aikana tai jos aloitteessa toimenpiteeseen ryhtymiseksi on jo tehty selkeä päätös ennen aloitteen jättämistä. Hallintokeskus tulee ottamaan tämän seikan huomioon aloitteiden valmistelussa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Eila Ratasvuori, puh. 310 36060)

5.5.2008

7

VT JOUKO MALISEN JA 16 MUUN VALTUUTETUN ALOITE ILMOITUS-
TAULUJEN HANKKIMISESTA METROASEMIEN YHTEYTEEN

Kvsto 12.12.2007, asia 19
Khs 2007-2699

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Asukasjärjestöillä ja erilaisilla yhdistyksillä on tarvetta saada toiminta-ilmoituksiaan kaupunkilaisten nähtäväksi. Vaikka nykyään internet ja erilaiset mediat ovat hyvä paikka ilmoittaa asukasjärjestöjen ja yhdistysten toiminnasta, niin perinteisellä ilmoitustauluilmittelulla on edelleen tarvetta. Metroasemien yhteydessä tai niiden välittömässä läheisyydessä on ihmisten tavoitettavuuden kannalta paras paikka ilmoitustauluille. Myllypuron metroaseman vieressä ostoskeskuksen sisäpihalla on erinomainen, riittävän suuri (n. 1 x 3 m) julkinen ilmoitustaulu. Julkiset ilmoitustaulut vähentävät ilmoitusten epätoivottavaa liimailua mm. sähkökaappeihin, seiniin ja pylväisiin.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunki asentaisi metroasemien tai niiden välittömään läheisyyteen riittävän kokoisia julkisia ilmoitustauluja ko. alueen asukasjärjestöjen ja yhdistysten käyttöön."

Khs toteaa, että asukas- ja muiden yhdistysten viestintä on suurelta osin siirtynyt internetiin, kuten aloitteessa mainitaan. Useimmilla asukasyhdistyksillä on omat sivunsa. Ne löytää kootusti myös Helsingin kaupunginosayhdistykset ry:n eli Helkan ylläpitämältä kaupunginosat.net-sivustolta, jota kaupunki tukee taloudellisesti.

Kaupunki on pystyttänyt asukas- ja muiden yhdistysten käyttöön tarkoitettuja ilmoitustauluja mm. metroasemille ja niiden lähetyville. Liikennelaitoksen, rakennusviraston ja kiinteistöviraston yhteisen kokemuksen mukaan ilmoitustaulujen ylläpito ja valvonta on lähes poikkeuksetta osoittautunut vaikeaksi tai mahdottomaksi järjestää vapaaehtois pohjalta. Vain harvoissa tapauksissa yhdistyksen voimavarat ovat riittäneet ilmoitustaulun jatkuvaan hoitoon ja valvontaan.

Ilmoitustaulujen pitäisi olla paikoilla, joissa liikkuu paljon ihmisiä, esimerkiksi metroasemilla. Tällaisilla paikoilla ilmoitustaulut ovat hyvin herkkiä ilkeille. Niitä rikotaan, niitä käytetään helposti kaupalliseen mainontaan, ilmoituksia liimataan päällekkäin jne. Se on tehnyt ilmoitustauluista usein epäsiistejä. Näiden ongelmien takia kaupungin tekemät kokeilut ilmoitustaulujen käytöstä on jouduttu lopettamaan.

Ilmoitustaulujen asiallinen ylläpito edellyttäisi, että metroasemista vastaava liikennelaitos ottaisi sen vastuulle. Se vaatisi taloudellista pa-

5.5.2008

nostusta, johon liikennelaitoksella ei ole mahdollisuutta. Metroasemilla ilmoitustaulut pitäisi myös sovittaa asemien yleisilmeeseen.

Useat päivittäistavaraliikkeet tarjoavat yhdistyksille mahdollisuuden ilmoittaa omilla ilmoitustauluillaan, samoin jotkin kirjastot. Liikkeissä henkilökunta valvoo, että ilmoitustilaa käytetään asiallisesti. Näitä mahdollisuuksia kannattaa käyttää hyödyksi.

Liikennelaitos on kehittämässä sähköistä informaatiojärjestelmää, jonka avulla pysäkeille ja metroasemille välitetään ajankohtaista liikenneinformaatiota. Tämän järjestelmän kehittämisen yhteydessä on mahdollista pohtia, voisiko sitä käyttää hyödyksi myös asukasyhdistysten tiedotuskanavana.

Khs toteaa, että perinteisten ilmoitustaulujen kunnossapito ja hoito on vaikea järjestää mm. ilmoitustauluihin kohdistuvan ilkvallan takia. Uuden tekniikan käyttöönoton myötä on syytä tarkastella mahdollisuutta toteuttaa kaupunginosa- ym. yhdistysten ilmoittelua sähköisillä ilmoitustauluilla.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Eero Waronen, puh. 310 36073)

5.5.2008

8

VT TIINA HARPPIN JA 7 MUUN VALTUUTETUN ALOITE ERÄÄN-
LAISESTA ARJEN KIVIMUSEOSTA KAMPIN KESKUKSEEN

Kvsto 12.12.2007, asia 20
Khs 2007-2702

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Kampin keskus on Euroopan vilkkaimpia terminaali-alueita, yli 200 000 ihmistä kulkee alueen läpi päivittäin. Se on kokonaisuudessaan myös hyvä esimerkki urbaanista kiviarkkitehtuurista. Kiven on läpi historian koettu edustavan arvokkuutta kaupunkirakentamisessa. Kivilajeja paikalle on tuotu niin eri puolilta Suomea kuin maailmaakin. Esimerkiksi Kiinasta, Etelä-Afrikasta, usealta Euroopan kolkalta. Käytetyissä kivilajeissa on selvästi näkyvissä niiden syntytarina ja muutokset n.1830 miljoonaa vuotta sitten, jolloin eri lajeja sekoittui juonteina toisiinsa.

Me allekirjoittaneet esitämme, että kaupunki laittaisi Kampin keskuksen ulko- ja sisätiloihin opasteita ja lyhyitä geologian tietoiskuja. Ne lisäävät kulkijan mahdollisuutta nähdä arjessa kauneutta ja myös ymmärrystä siitä, että emme kulje arkeamme vain tässä hetkessä. Lisäksi ne toimisivat kunnianosoituksena urbaanille kiviarkkitehtuurille ja kivimiesten ammattitaidolle.

Kyseessä olisi myös sikäli harvinainen 'ulkomuseo', että se on sateella parhaimmillaan. Silloin kaikki värit kohoavat kirkkaina esiin."

Aloitteesta on saatu 23.4.2008 rakennusviraston lausunto, joka on liitteenä 1.

Khs viittaa saatuun lausuntoon, ja toteaa, että aloitteessa esitetty ajatus on hyvä. Helsingin seudulla on Vantaan Heureka-yhteydessä yleisölle tarkoitettu valtakunnan kaikki kivilajit käsittävä kivikokoelma ja Otaniemen Geologian tutkimuskeskuksen Geonäyttelyssä on mahdollisuus tutustua tätä kokoelmaa jalostetumpiin kiviin. Keskeinen julkinen rakennuskivinäyttely kuitenkin puuttuu.

Kampin keskuksen ja sitä ympäröivien katu-, puisto- ja torialueiden luonnonkivien laajin kirjo sijoittuu itse rakennuksen seinäin ja lattioihin. Katualueiden kivivalikoima on kaupunkikuvallisista, kustannus- ja ylläpitösyistä varsin rajallinen. Rakennusvirasto ei kunnallisena toimijana voi puuttua yksityisen kiinteistön asioiden hoitoon. Aloitteen mukaisen kivi-museon rajaaminen vain yleisille alueille tuottaisi epätarkoituksenmukaisen vähän hyötyä. Sopimusteitse museohanke olisi luonnollisesti toteutettavissa mutta aloitteentekijöiden toivomaa lopputulosta ei ehkä voitaisi saavuttaa, koska keskuksen suunnittelussa ei museoasiana ole

5.5.2008

otettu alun perin huomioon. Lisäksi kaupallisesti väritynyt ympäristö ei ole omiaan tuomaan esiin museaalisia tavoitteita.

Arjen kivimuseon luonteva sijaintipaikka voisi olla uusi, rakennettava alue, jossa yleisten alueiden suunnittelun lähtökohdissa olisi vielä mahdollisuus ottaa tämäkin näkökohta huomioon.

Khn tarkoituksena on asian täytäntöönpanon yhteydessä kehottaa kaupunkisuunnitteluvirastoa sekä talous- ja suunnittelukeskusta ottamaan aloitevastauksessa esitetty huomioon.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Tiina Teppo, puh. 310 36018)

5.5.2008

9

DEN AV LEDAMOTEN STEFAN JOHANSSON OCH 5 ANDRA LEDA-
MÖTER VÄCKTA MOTIONEN OM ANSVARSFÖRDELNINGEN
GÄLLANDE HÄLSORISKER I STADENS FASTIGHETER

Stge 12.12.2007, ärende 21
Stn 2007-2703

Motionen lyder såsom följer:

"Inom det av staden ägda fastighetsbeståndet finns kännbara problem med hälsorisker förorsakade av fukt och dålig inomhusluft, vilket beror på att underhåll och årsrenoveringar under årens lopp inte kunnat utföras i tillräcklig omfattning. Tyvärr gäller problemet i rätt stor utsträckning skolfastigheter, där barn som lider av astma/allergier är särskilt utsatta. Det har förekommit fall som tyder på att åtgärdandet av missförhållanden förhindras eller fördröjs av en oklar ansvarsfördelning mellan det verk som förfogar över fastigheten, fastighetscentralen och den allmänna övervakningsmyndigheten.

Det verk som förfogar över fastigheten har ett självövervakningsansvar, dvs. det bör när hälsorisker misstänks företa eller låta företa mätningar och andra analyser som klarlägger situationen. Den egentliga övervakningsmyndigheten, miljöcentralen, skall se till att självövervakningen fungerar och vid behov, på eget initiativ eller efter att ha blivit kontaktad, låta utföra kontroller och eventuellt utfärda användningsförbud och/eller åtgärdsuppsmaningar.

Enligt uppgift finns fall där utbildningsverket för flera år sedan via egna undersökningar konstaterat att inomhusluften i en skola överskridit gränsvärden utan att det lett till åtgärder inom rimlig tid. Frågan lyder vad sådana undersökningar har för betydelse, om de varken leder till direkta åtgärder från hyresvärdens (fastighetscentralens) sida eller till ingripande från miljöcentralens sida, i form av åtgärdsuppsmaning. Under tiden lider astmatiker/allergiker, utan att det dock ansetts finnas tillräckliga skäl för dem att byta skola.

Med hänvisning till ovanstående framställer vi undertecknade fullmäktigeledamöter att den nuvarande ansvarsfördelningen mellan det verk som disponerar en fastighet, fastighetscentralen och miljöcentralen genomgår en kritisk granskning och förtydligas, för att garantera att uppdagade miljöolägenheter åtgärdas utan dröjsmål."

Ett utlåtande om motionen har 18.4.2008 fåtts från miljöcentralen och 23.4.2008 från fastighetskontoret. Utlåtandena utgör **bilagorna 2 och 3.**

5.5.2008

Stn hänvisar till utlåtandena och konstaterar att det i stadens fastigheter finns hälsorisker som beror på kvaliteten på inomhusluften. Problemen har fortlöpande åtgärdats, men av många olika skäl finns det mycket kvar att göra. Bakom problemen finns utom fastighetsbeståndets normala åldrande också många faktorer som kommer fram under fastighetens livscykel, från att byggnaderna projekteras och uppförs till att lokalerna upprätthålls och används.

I regel finns det inga oklarheter med ansvarsfördelningen. Den förvaltning som är fastighetsägare har alltid haft det primära ansvaret för fastigheternas skick. Den omorganisation genom vilken största delen av fastigheterna överfördes till fastighetskontorets lokalcentrals förvaltning, förtydligade ansvarsfrågan ytterligare. Gränsdragningen mellan lokalcentralen och brukarförvaltningarna har gjorts i gott samarbete och det kvarstår inga väsentliga skillnader i synen på saken. Från lokalcentralens synpunkt har miljöcentralens roll som tillsynsmyndighet inte i något läge varit oklar.

Att frågor om inomhusluften framhävts beträffande vissa skolhus är en av orsakerna till att stadsdirektören 12.12.2007 tillsatte en arbetsgrupp för inomhusluften. Som en del av arbetsgruppens arbete utreds också de olika parternas roll, arbetsfördelning och ansvar när det gäller att förebygga olägenheter som kan förutses och att sköta problemfall som uppstår. I detta arbete medverkar alla som arbetar med inomhusluftfrågor, alltså också de i motionen angivna brukarförvaltningarna, fastighetskontoret och miljöcentralen.

Stn konstaterar att utöver denna arbetsgrupp har det på initiativ av stadsdirektören tillsatts en mindre snabbarbetsgrupp med uppgift att ge direktiv om hur akuta situationer ska skötas och tillse att de åtgärder som behövs vidtas snabbt.

Arbetsgruppen består av företrädare för byggnadskontoret, lokalcentralen, utbildningsverket, hälsovårdscentralen, socialverket och ekonomi- och planeringscentralen.

Arbetsgruppen har till uppgift

- 1 att utreda riskobjekten och säkerställa att fortsatta undersökningar och reparationsåtgärder inleds i fråga om dessa
- 2 att säkerställa att det med tanke på akuta situationer finns en för alla förvaltningar gemensam verksamhetsmodell som också omfattar informationsansvar och -sätt (också frågor om tillfälliga lokaler)

5.5.2008

- 3 att utgående från utredningarna ovan föreslå behövliga ändringar i budgeten för år 2009 och ekonomiplanen för åren 2010–2013 före behandlingen av förslagen i Stn
- 4 att låta utarbeta verksamhetsdirektiv för "tidigt ingripande" i problem med inomhusluften och med fukt
- 5 att arbeta i nära samråd med arbetsgruppen för inomhusluften.

Det är meningen att resultaten av arbetsgruppens arbete så snart som möjligt ska omsättas i praktiken.

Stn anser det ovanstående utgöra en tillräcklig utredning i saken.

(Kj / Tiina Teppo, puh. 310 36018)

(Kj / Vesa Sauramo, puh. 310 36276)

9

VT STEFAN JOHANSSONIN JA 5 MUUN VALTUUTETUN ALOITE
VASTUUNJAOSTA KAUPUNGIN KIINTEISTÖJEN TERVEYSHAITTOJEN
KORJAAMISESSA

Kvsto 12.12.2007, asia 21

Khs 2007-2703

Aloite sisältää suomennettuna seuraavaa:

Kaupungin omistamissa kiinteistöissä on tuntuvia kosteuden ja huonon sisäilman aiheuttamia terveyshaittoja, jotka johtuvat siitä, että kunnosapitoa ja vuosikorjauksia ei ole pystytty riittävässä määrin hoitamaan vuosien kuluessa. Valitettavasti ongelma on koulukiinteistöissä melko yleinen ja astmaa/allergiaa potevat lapset altistuvat haitoille.

On tapauksia, joista voi päätellä, että epäkohtien korjaamisen esteenä tai sen viivästyksen syynä on kiinteistöä käyttävän viraston, kiinteistöviraston ja yleisen valvontaviranomaisen välinen epäselvä vastuunjako.

Kiinteistöä käyttävän viraston vastuulla on itse valvoa kiinteistön kuntoa siten, että jos terveyshaittoja epäillään, viraston on tehtävä tai teetettävä mittauksia ja muita analyyskejä tilanteen selvittämiseksi. Varsinaisena valvontaviranomaisena ympäristökeskuksen pitää huolehtia siitä, että käyttäjän valvontavastuu toimii sekä tarvittaessa omasta aloitteesta tai yhteydenoton jälkeen tarkastuttaa kiinteistö ja mahdollisesti asettaa kiinteistö käyttökieltoon ja/tai kehottaa vastuutahoja toimenpiteisiin.

Tiedossa on tapauksia, joissa opetusvirasto vuosia sitten omien tutkimusten perusteella on todennut koulun sisäilman ylittäneen ohjeavot, asian kuitenkin johtamatta toimenpiteisiin kohtuullisessa ajassa. He-

5.5.2008

rää kysymys, onko omalla valvonnalla mitään merkitystä, jollei se johda suoriin toimenpiteisiin vuokraisännän (kiinteistöviraston) taholta tai ympäristökeskuksen puuttumiseen asiaan toimenpidekehotuksen muodossa. Sillä välillä astmaatiko/allergikot kärsivät, eikä koulun vaihtamiseen heidän kohdallaan ole nähty riittävää syytä.

Edellä olevaan viitaten me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että nykyistä kiinteistöä käyttävän viraston, kiinteistöviraston ja ympäristökeskuksen välistä vastuunjakoja tarkastellaan kriittisesti ja selkeytetään tietoon tulleiden ympäristöhaittojen pikaisen korjaamisen takaamiseksi.

Aloitteesta on saatu 18.4.2008 ympäristökeskuksen ja 23.4.2008 kiinteistöviraston lausunnot, jotka ovat **liitteinä 2 ja 3**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin, ja toteaa, että kaupungin kiinteistösä on sisäilman laadusta johtuvia terveyshaittoja. Ongelmia on korjattu jatkuvasti, mutta monista eri syistä johtuen korjaamista riittää. Ongelmien taustalla on kyse paitsi kiinteistökannan normaalista vanhenemisesta niin myös monista kiinteistön elinkaaren aikana esiin tulevista tekijöistä lähtien rakennusten suunnittelusta ja rakentamisesta ja päätyen tilojen ylläpitoon ja käyttöön.

Pääsääntöisesti vastuunjaossa ei ole epäselvyyttä. Kiinteistön omistajahallintokunnalla on aina ollut ensisijainen vastuu kiinteistöjen kunnosta. Organisaatiomuutos, jolla pääosa kiinteistöistä siirrettiin kiinteistöviraston tilakeskuksen hallintoon, selkeytti tätä vastuuasiaa entisestään. Rajankäyntiä tilakeskuksen ja käyttäjävirastojen välillä on tehty hyvässä yhteistyössä eikä siinä ole enää oleellisia näkemyseroja. Ympäristökeskuksen roolista valvovana viranomaisena ei ole tilakeskuksen kannalta ollut missään vaiheessa epäselvyyttä.

Sisäilma-asioiden korostuminen eräiden koulurakennusten kohdalla on ollut eräänä syynä siihen, että kaupunginjohtaja asetti 12.12.2007 sisäilmaryhmän. Tämän ryhmän työn osana selvitetään myös eri osapuolten roolia, työnjakoa ja vastuuta sekä ennustettavissa olevien haittojen ehkäisemisessä että esiin tulevien ongelmatapausten hoitamisessa. Tässä työssä ovat mukana kaikki sisäilma-asioiden kanssa työskentelevät tahot, siis myös aloitteessa mainitut käyttäjävirastot, kiinteistövirasto ja ympäristökeskus.

Khs toteaa, että edellisen lisäksi kaupunginjohtajan aloitteesta on nimetty suppeampi pikatyöryhmä, jonka tehtävänä on ohjeistaa akuuttien tilanteiden hoitaminen ja varmistaa se, että tarvittaviin toimiin ryhdytään pikaisesti.

Ryhmässä on rakennusviraston, tilakeskuksen, opetusviraston, terveyskeskuksen, sosiaaliviraston sekä talous- ja suunnittelukeskuksen edustus.

5.5.2008

Ryhmän tehtävänä on

- 1 selvittää riskikohteet sekä varmistaa, että niissä jatkotutkimukset ja korjaustoimenpiteet käynnistyvät,
- 2 varmistaa, että akuuttien tilanteiden varalta on kaikkien hallintokuntien yhteinen, myös tiedotusvastuut ja -tavat sisältävä toimintamalli (sis. myös väistötilakysymykset),
- 3 ehdottaa em. selvitysten perusteella tarpeelliset muutokset vuoden 2009 talousarvioon ja vuosien 2010–2013 taloussuunnitelmaan ennen ehdotusten Khs-käsittelyä,
- 4 teettää sisäilma- ja kosteusongelmien "varhaisen puuttumisen" toimintaohje sekä
- 5 toimia tiiviissä yhteistyössä sisäilmatyöryhmän kanssa.

Työryhmän työn tuloksia on tarkoitus ottaa käytäntöön pikaisesti.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Tiina Teppo, puh. 310 36018)

(Kj / Vesa Sauramo, puh. 310 36276)

5.5.2008

10

VT YRJÖ HAKASEN JA 10 MUUN VALTUUTETUN ALOITE TAIDE-
TEOLLISEN KORKEAKOULUN PYSYTTÄMISESTÄ ARABIANRAN-
NASSA

Kvsto 12.12.2007, asia 22
Khs 2007-2706

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Taideteollisen korkeakoulun toiminta ollaan yhdistämässä innovaatioyliopistoon, jonka lähtökohdat ja tavoitteet korostavat yksipuolisesti taloudellista kilpailukykyä. Esityksen valmistelussa on sivuutettu taiteen edustajat, korkeakoulun henkilöstö ja opiskelijat. Samalla on sivuutettu taiteen ja korkeakoulun autonomian merkitys.

Innovaatioyliopiston perustaminen uhkaa johtaa siihen, että suuri osa Helsingissä järjestetystä taidealan korkeakouluopetuksesta siirtyy vähitellen pois Helsingistä. Tällä olisi kielteinen vaikutus pääkaupungin kulttuuriseen kehitykseen. Taideteollisen Korkeakoulun sulauttaminen innovaatioyliopistoon olisi myös omiaan heikentämään taidealan oppilaitosten välisiä yhteyksiä ja yhteistyömahdollisuuksia.

Säätiöpohjalle perustettavan innovaatioyliopiston valmisteluista julki tulleiden tietojen perusteella hanke on viemässä pohjaa myös Helsingin kaupungin pyrkimyksiltä kehittää Arabianrannan alueesta merkittävä taiteen ja taideteollisen suunnittelun keskus. Itsenäisen Taideteollisen korkeakoulun lopettaminen heikentäisi mahdollisuuksia toteuttaa Helsingin elinkeinostrategian tavoitetta 'Art & Design City' -teeman hyödyntämisestä. Se voi rajoittaa myös mahdollisuuksia kehittää media-keskus Lumeen toimintaa.

Edellä esitetyn perusteella esitämme, että kaupunginhallitus ilmoittaa valtioneuvostolle Helsingin vastustavan aikoja siirtää Taideteollisen korkeakoulun toiminta pois Arabianrannasta ja esittää selvitettäväksi vaihtoehtoa, jossa Helsinkiin muodostetaan taideyliopisto yhdistämällä Taideteollinen korkeakoulu, Teatterikorkeakoulu ja Kuvataideakatemia."

Khs toteaa, että Helsingin kaupungin visiona on kehittyä maailmanluokan liiketoiminta- ja innovaatiokeskukseksi, jonka menestys perustuu taiteen, tieteen ja luovuuden yhteisvoimaan.

Yliopistojen merkitys Helsingin aluetalouden ja hyvinvoinnin kasvulle on ratkaisevaa. Helsingin yliopisto on Euroopan johtavia tutkimusyliopistoja, jonka kansainvälinen tunnettuus on hyvä. Teknillisen korkeakoulun, Taideteollisen korkeakoulun ja Helsingin kauppakorkeakoulun pohjalle muodostettava innovaatioyliopisto voi lisätä merkittävästi Helsingin ve-

5.5.2008

toivoamaa. Hanke on osaltaan luomassa Helsingin seudusta vision mukaista innovaatioympäristöä.

Helsingin kaupunki on yhdessä pääkaupunkiseudun muiden kuntien kanssa ilmoittanut tukevansa innovaatioyliopiston perustamista. Matti Vanhasen hallituksen valtuuttamana opetusministeriö on johtanut innovaatioyliopiston perustamisen valmisteluja. Valtioneuvosto päätti 13.3.2008 ns. kehyspäätöksen yhteydessä varautua kohdentamaan valtion osuutena innovaatioyliopiston säätiövarallisuuteen vuoteen 2010 mennessä yhteensä 500 milj. euroa sillä edellytyksellä, että muut rahoittajat antavat oikeudellisesti velvoittavan sitoumuksen vähintään 200 milj. euron sijoitukseen.

Opetusministeriön laatima luonnos Innovaatioyliopiston säädekirjaksi on parhaillaan lausunnoilla. Tarkoitus on, että säätiö perustetaan kesäkuussa ja sille nimetään seitsenjäseninen hallitus.

Säädekirjan luonnoksen mukaan säätiön perusyksiköitä ovat korkeakoulut, jotka vastaavat akateemiseen toimintaansa liittyvistä asioista säätiön hallituksen hyväksymän strategian ja toimintalinjausten puitteissa itsenäisesti.

Taideteollinen korkeakoulu toimii vuokratiloissa Arabianrannassa, joten sen tilakysymys tulee joka tapauksessa lähivuosina keskustelun kohteeksi. Helsingin elinkeinostrategiassa korostetaan Arabianrannassa toimivan Art & Design Cityn merkitystä kaupunginosan profiiliin vahvistajana ja luovien alojen elinkeinojen edistäjänä. Kaupungin kannalta on erityisen toivottavaa, että Arabianrannassa on jatkossakin innovaatioyliopiston toimintoja.

Helsingin kaupungin näkemyksen mukaan innovaatioyliopisto toimisi parhaiten useamman kampuksen yliopistona, mistä Helsingin yliopisto tarjoaa erinomaisen esimerkin. Kaupunkisuunnitteluvirasto on osaltaan valmistellut pidemmän aikavälin sijaintiratkaisuja yliopistotoiminnoille. Helsingin kantakaupunki tarjoaa korkeimmalle opetukselle ja tutkimukselle merkittäviä sijaintietuja ja kaupunki panostaa tulevaisuudessakin hyvien joukkoliikenneyhteyksien luomiseksi yliopistoyksiköiden välille.

Säätiömuotoinen innovaatioyliopisto tulee perustamisensa jälkeen itse ottamaan kantaa toimintojensa sijaintikysymyksiin. On tärkeää, että kaupunki on rakentavana osapuolena mukana näissä keskusteluissa ja että innovaatioyliopiston toimintoja sijoittuu jatkossakin Helsinkiin.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Eero Holstila, puh. 310 36141)

5.5.2008

11

VT HEIKKI TAKKISEN JA 1 MUUN VALTUUTETUN ALOITE TEKNOLOGIAN
HYÖDYNTÄMISESTÄ KANSALAISMIELIPITEIDEN KUULEMISESSA

Kvsto 12.12.2007, asia 23
Khs 2007-2697

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Viime aikoina helsinkiläiset ovat ottaneet voimakkaasti kantaa Koskelan terveysaseman puolesta, keskustatunnelia vastaan, autottoman keskustan puolesta, maankäytön ja kaupunkisuunnittelun, asemakaavamuutosten puolesta tai vastaan. Kaikki nämä mielipiteen ilmaukset ovat lähteneet liikkeelle asukkaista ja toteutuneet heidän organisoimaan. Kaupunki on järjestänyt eri aiheisiin liittyen asukkaiden kuulemistilaisuuksia, jotka eivät kuitenkaan ole saavuttaneet kaikkia asianosaisia.

Nykytekniikkaa hyödyntämällä on mahdollista toteuttaa internetissä tapahtuva asukkaiden ääntä ja mielipidettä kuuleva foorumi asukasiltojen tueksi.

Aloite

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia uutta teknologiaa hyödyntävän järjestelmän luomiseksi kansalaismielipiteiden kuulemisen tarpeiksi.”

Khs toteaa, että kaupungin internetsivuilla toimii tälläkin hetkellä keskustelufoorumi osoitteessa www.hel.fi/keskustelu. Keskustelupalstaa voidaan jo nyt käyttää myös kansalaismielipiteiden kuulemisessa sekä kaupungin järjestämien asukastilaisuuksien tukena.

Kaupungin tietotekniikkastrategiassa vuosille 2007–2010 on huomioitu tarve parantaa kuntalaisten ja muiden sidosryhmien mahdollisuuksia osallistua ja vaikuttaa verkon kautta kaupungin suunnitelmiin ja päätöksentekoon. Tarkoituksena on rakentaa uusi yhtenäinen verkkopalautejärjestelmä. Järjestelmän rakentaminen vaatii kaupungin hallintokuntien kirjaamojärjestelmän yhtenäistämistä. Uusi päätöksenteon seuranta- ja palautejärjestelmä mahdollistaa aikanaan kaupunkilaisille sekä asian päätöksenteon että heidän omien viestiensä etenemisen seurannan kaupungin hallinnossa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Eero Waronen, puh. 310 36073)

5.5.2008

12

VT HEIKKI TAKKISEN JA 1 MUUN VALTUUTETUN ALOITE VALTUUSTON
KOKOUSTEN LÄHETTÄMISESTÄ NETTI-TELEVISIOSSA

Kvsto 12.12.2007, asia 24
Khs 2007-2698

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Uusi edullinen netti-tv järjestelmä mahdollistaa reaaliaikaiset ja tallennetut lähetykset internetin välityksellä. Kunnallisen päätöksenteon tuominen entistä avoimemmin ja helpommin asukkaiden saavutettavaksi on nyt teknisesti ja taloudellisesti mahdollista.

Aloite

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia kaupunginvaltuuston kokousten esittämiseksi netti-television kautta sekä suorina lähetyksinä että myös arkistoidun materiaalin katsomiseksi."

Khs toteaa, että internetissä toimiva videotekniikka on kehittynyt ja kehitty nopeasti. Kvston kuvan ja äänen välittäminen internetissä vaatii kuitenkin sen, että toteutettava lähetykset on korkeatasoista, ja sen välittäminen kuva on laadultaan riittävän hyvää. Korkeatasoista lähetyksestä ei voi toteuttaa tavanomaisilla nettikameroilla, vaan kameroiden tulee olla ohjattavia ja kohdentavia. Kuvauskohteina tällaisissa lähetyksissä tulisi olla paitsi puheenjohtajan paikka ja kaksi puhujakoroketta, myös kunkin valtuutetun paikka siltä osin, kun puheenvuoroja käytetään valtuutettujen omilta paikoilta kokouksissa. Tällöin valtuustokokousta tulisi kuvata useammalla eri kameralla, minkä lisäksi lähetyksellä tulee olla erillinen ohjauspöytä ja ohjaaja, joka valitsee kulloinkin ulos tulevan kuvan ja äänen. Kaupungin omalla henkilökunnalla ja kalustolla tämä työ ei ole mahdollista, vaan tässä joudutaan käyttämään ostopalvelua.

Sekä hallintokeskuksessa että talous- ja suunnittelukeskuksessa on selvitetty asiaa ja todettu, että hanke edellyttää investointeja valtuustosalin tekniikan ja valaistuksen osalta. Tarkoituksenmukaista olisi toteuttaa tämä samalla, kun valtuustosalin tekniikkaa muutenkin joudutaan uudistamaan. Samalla voidaan ottaa huomioon kuvauksen vaatimat kaapeloinnit, valot ja ohjauspöydän vaatimat tilat. Valtuustosalin tekniikka uusitaan asian- ja dokumentinhallinnan sekä kokousmenettelyn uudistamisen yhteydessä, jolloin voidaan mahdollistaa myös valtuuston kokousten verkkolähetykset.

Tarkoituksena on tämän vuoden aikana testata kokousäänitteiden julkaisemista kaupungin verkkosivuilla.

5.5.2008

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Eero Waronen, puh. 310 36073)

5.5.2008

13

VT KIMMO HELISTÖN JA 10 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KESTOVAIPPASETELEISTÄ

Kvsto 12.12.2007, asia 26
Khs 2007-2704

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Perheet, joissa on alle kaksivuotiaita lapsia, tuottavat jätteitä noin kaksi kertaa enemmän kuin muut perheet. Keskeinen jätemäärää lisäävä asia on kertakäyttövaipat.

Eräs tehokas keino saada jätemäärät vähenemään näissä lapsiperheissä, olisi neuvoloissa jaettava noin 30 euron lahjakortti eli ns. kestovaippaseteli, jolla halukkaat voisivat hankkia lastentarvikeliikkeistä laadukkaan kestovaippasetin.

Helsingissä syntyy vuosittain noin 6 000 lasta, joten kustannus olisi noin 180 000 euroa.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunki tutkisi mahdollisuuden ottaa käyttöön aloitteessa kuvattu kestovaippaseteli."

Aloitteesta on saatu 26.3.2008 terveyslautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 4**.

Khs viittaa saatuun lausuntoon ja toteaa, että ympäristönsuojelunäkökohtien huomioon ottaminen kaikessa kaupungin toiminnassa on tärkeää. Ympäristölautakunta on avustanut 1 500 eurolla Kestovaippayhdistystä vuonna 2008.

Nyt jaossa olevaan äitiyspakkaukseen sisältyy kaksi kestovaippaa ja vuodelle 2008 hyväksytyyn uuteen äitiyspakkaukseen vaippojen määrä on lisätty neljään, mikä Khs mielestä riittää kestovaippoihin tutustuttamiseen eikä Khs siksi pidä tarpeellisena esitetyn palvelusetelin käyttöönottoa neuvolassa jaettavaksi. Lapsiperheitä tuetaan tarvittaessa taloudellisesti toimeentulotuen määräysten mukaisesti.

Jätelaitosyhdistyksen Opas uuteen vaippakulttuuriin sisältää monipuolista tietoa kestovaipoista mm. ympäristönäkökulmasta ja sitä tullaan jakamaan neuvoloissa. Khs katsoo, että kuntalaisten käyttäytymiseen vaikutetaan parhaiten jakamalla tietoa erilaisten toimintatapojen ympäristövaikutuksista oikeana ajankohtana ja neuvolakäynnit ovat esimerkiksi tällaisesta oikea-aikaisesta valistuksesta.

5.5.2008

Khs toteaa lisäksi, että aloite, terveystieteiden lausunto sekä aloite-
vastaus toimitetaan Kansaneläkelaitoksen äitiysavustusraadille tiedok-
si.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Tuula Saxholm, puh. 310 36250)

5.5.2008

14

VT ANTTI VUORELAN JA 5 MUUN VALTUUTETUN ALOITE VALTUUTETTUIJEN KÄYNTIKORTEISTA KAUELLE 2009-2012

Kvsto 16.1.2008, asia 15
Khs 2008-94

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Esitän seuraavaa:

- kaupunginvaltuutetuille painetaan käyntikortit kaudelle 2009-2012
- käyntikortit painetaan suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi
- käyntikortit toimitetaan valtuutetuille viimeistään tammi-kuun 2009 ensimmäisessä kokouksessa
- valtuutetuille hankitaan omat sähköpostiosoitteet (venla.valtuutettu@valtuusto.hel.fi) vuoden 2009 alusta."

Khs toteaa, että se on valtuutettu Vuorelan aikaisemmin tekemään aloitteeseen antamassa vastauksessaan todennut, että valtuutetuille hankitaan käyntikortit kerran valtuustokaudessa. Käyntikortit painetaan aiemmasta käytännöstä poiketen suomen ja ruotsin lisäksi myös englannin kielellä. Niin käyntikortit kuin valtuutettujen omat sähköpostiosoitteetkin toimitetaan valtuutetuille heti valtuustokauden alusta.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Tiina Teppo, puh. 310 36018)

5.5.2008

15

VT TIINA HARPPIN JA 15 MUUN VALTUUTETUN ALOITE LAUTA-
KUNTIEN VARAJÄSENTEN OIKEUDESTA OSALLISTUA VIRKA-
MATKOILLE

Kvsto 23.1.2008, asia 7
Khs 2008-163

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

“Käytäntönä on, että varajäsen ei saa osallistua lauta- eikä toimikuntien (9 jäsentä + sihteeri) virkamatkoille varsinaisen jäsenen ollessa estynyt.

Koska hyvin suunnitellulla virkamatkalla yleensä saa sellaista informaatiota, jota on vaikea muuta kautta hankkia, asettaa tämä rajoitus ne ryhmät, joilla on vain 1 edustaja, tiedonsaannin suhteen eriarvoiseen asemaan verrattuna isompiin ryhmiin.

Kielto aiheuttaa myös lisäkustannuksia kaupungille, koska lentoyhtiöt eivät myönnä alennuksia alle 10 hengen ryhmille. Esimerkkinä tasavotomikunnan joulukuussa 2007 Kajaaniin tekemä virkamatka, joka maksoi kaupungille toistatuhatta euroa enemmän, koska yksi paikka jäi puuttumaan alennushinnasta.

Me allekirjoittaneet valtuutetut ehdotamme, että varajäsenillä olisi oikeus osallistua virkamatkalle varsinaisen jäsenen ollessa estynyt.”

Khs toteaa hyväksyneensä 22.1.2007 luottamushenkilöiden matkakustannusten korvaamista koskevat periaatteet. Näiden periaatteiden mukaan esim. asianomainen lauta- tai johtokunta päättää jäsentensä virkamatkoista Pohjoismaissa, Baltiaan, Pietariin ja Moskovaan.

Edellä mainittu päätös ei koske vain varsinaisia jäseniä, vaan myös varajäseniä. Jos varsinainen jäsen on estynyt osallistumasta virkamatkana toteutettavaan tilaisuuteen ja tilaisuuteen osallistuminen katsotaan varajäsenelle hyödylliseksi ja tarkoituksenmukaiseksi, voidaan varajäsen oikeuttaa osallistumaan siihen.

Käytäntö varajäsenten osallistumisessa virkamatkoille on eri kaupungin toimielimissä vaihteleva. Virkamatkapäätökseen on usein vaikuttanut mm. määrärahojen riittävyys, jolloin vain varsinaisia jäseniä on oikeutettu osallistumaan virkamatkoille.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Hannu Tulensalo, puh. 310 37959)

5.5.2008

16

VT KAUKO KOSKISEN ALOITE KAUPUNGINVALTUUSTON RAVINTOLAN
MYyntIHINNOISTA

Kvsto 13.2.2008, asia 24
Khs 2008-316

Aloitteentekijä mainitsee aloitteessaan seuraavaa:

"Ehdotan, että kaupunginvaltuuston ruokalan myyntihinnat ovat yhtä suuret kaikille valtuutetuille."

Khs toteaa, että se on 10.12.2007 vahvistanut henkilöstöruokailusta perittävien aterioiden hinnat 1.1.2008 lukien mm. sellaisiksi, että lounaan hinta on 5,20 euroa ruokalipulla tai suoraan palkasta maksettaessa ja 5,40 euroa käteisellä maksettaessa. Palvelukeskuksen siirryttyä uuteen hinnoittelujärjestelmään on kaupungin palveluksessa oleva henkilöstö voinut ostaa aterian valtuuston ravintolassa henkilökunnalle vahvistetun halvemman hinnan mukaan.

Khs toteaa, että valtuustoravintolan ruokamyynti vuonna 2007 oli 5 977 euroa.

Khs katsoo, että aloitteessa esitetystä hinnoittelusta tulee pyytää verotajalta sitova ennakkotieto.

Khs ilmoittaa, että valtuustoravintolan ateriat tullaan hinnoittelemaan siten, ettei hinnoittelusta aiheudu verotettavaa etuutta.

Ateriatuki voidaan maksaa valtuuston toimintaan varatusta määrärahasta.

Kuntalain 13 §:n mukaan valtuuston tulee päättää luottamushenkilöiden taloudellisten etuuksien perusteista. Lain määräys edellyttää palkkiosäännön täydentämistä. Palkkiosäännön muutos tullaan valmistelemaan erikseen valtuuston päätettäväksi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Pertti Vanne, puh. 310 36009)

5.5.2008

17

VT MIINA KAJOKSEN JA 11 MUUN VALTUUTETUN ALOITE JOUKKO-
LIIKENTEEN MAKSUTTOMUUDESTA PIENTÄ LASTA KULJETETTAESSA

Kvsto 12.9.2007, asia 17 / 26.9.2007, asia 4

Kvsto 28.2.2007, asia 15 / 14.3.2007, asia 4

Kvsto 13.9.2006, asia 28

Khs 2006-1989

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Yhä useampi kuljettaa pientä lasta kaupungilla vaunujen sijaan esim. kantoliinassa, jota pidetään monessa tilanteessa käytännöllisenä, ergonomisena, taloudellisenä sekä lapsen läheisyyden- ja turvallisuuden tunnetta parantavana ratkaisuna. Vaikkapa virastoissa ja kaupoissa liikkuminen on usein kätevämpää kantoliinan kuin vaunujen kanssa. Monelle on kuitenkin tullut yllätyksenä, että joukkoliikenteen maksuttomuus koskee vain lasta vaunuissa kuljettavaa henkilöä.

HKL:n [www](http://www.hkl.fi)-sivuilta löytyvä perustelu kuuluu seuraavasti: 'Yksin pientä lasta lastenvaunuissa, -rattaissa tai pyörätuolissa kuljettava henkilö voi matkustaa ilman lippua. Sääntö on tehty turvallisuussyistä. Lastenvaunuilla esim. bussiin tullaan keskiovista sisään ja tällöin lapsi jäisi yksin keskisillalle, jos hänen kanssaan liikkuva menisi maksamaan matkansa kuljettajalle.'

Lapsen lisäksi vaikkapa painavia kauppakasseja kantavan henkilön on usein kohtuuttoman raskasta kulkea matkansa kävelien, jolloin joukkoliikenteen käyttö on autottomalle välttämättömyys. Monet lapsiperheet elävät hyvin niukasti, joten joukkoliikennelipun maksuttomuudella on heille suuri taloudellinen merkitys. Yhä useampi mieluummin kantoliinaa käyttävä ratkaiseekin tilanteen kuljettamalla lasta sen sijaan vaunuissa, joista osa näin ollen vie vain turhaa tilaa liikennevälineissä. Toisaalta myöskään kantoliinan kanssa ei tunnu aina ruuhka-aikaan turvalliselta käyttää etuovea, joten HKL:n perusteluissa mainittu turvallisuusnäkökohta olisi pätevä koskemaan myös näitä tilanteita.

Edellä mainitun perusteella me allekirjoittaneet valtuutetut toivomme, että joukkoliikenteen maksuttomuuden perusteeksi asetettaisiin mukana olevien vaunujen sijasta mukana oleva pieni lapsi. Ratkaisu paitsi tukisi lapsiperheitä, myös vapauttaisi liikennevälineisiin tilaa osan lastenvaunuista jäädessä kyydistä pois."

Khs ilmoittaa, että sen tarkoituksena on tehdä YTV:lle esitys siitä, että pientä lasta kantoliinassa tai vastaavalla tavalla kuljettavat rinnastettaisiin joukkoliikenteen maksuttomuuden suhteen lasta vaunuissa kuljettaviin.

5.5.2008

Khs toteaa lisäksi, että aloite on ollut kaksi kertaa aiemmin Kvston käsittelyssä. Kvsto päätti 14.3.2007 (asia 4) ja 26.9.2007 (asia 4) sekä Khs 18.2.2008 (197 §) palauttaa aloitteen uudelleen valmisteltavaksi. Asian aikaisempia vaiheita koskevat esityslistatekstit ovat **liitteenä 5**.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

5.5.2008

18

VT ILKKA TAIPALEEN JA 13 MUUN VALTUUTETUN ALOITE UUSIEN
SIIRTOLAPUUTARHA-ALUEIDEN PERUSTAMISESTA

Kvsto 10.10.2007, asia 22
Khs 2007-2231

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Kaupunginvaltuutetut ovat lukuisia kertoja tehneet aloitteita uusien siirtolapuutarhamökkialueiden perustamiseksi joko kaupungin alueelle tai kaupungin muualla omistamille alueille, toistaiseksi turhaan.

Siirtolapuutarhamökkien hinnat ovat tämänkin takia nousseet niin, että ne alkavat olla vähätuloisempien saavuttamattomissa, vaikka alueet perustettiin paljolti heitä varten.

Tutkimusten mukaan noin 12 % väestöstä haluaisi mielellään siirtolapuutarhapalstan ja -mökin, mutta vapaa-ajan asunnoista ja mökeistä niiden osuus on vain yhden prosentin.

Helsingin kaupungin tulisi ryhtyä toimiin jokamiehille ja -naisille soveltuvien siirtolapuutarha-alueiden perustamiseksi ja laajentamiseksi.

Edeltävän perusteella esitämme, että kaupunginhallitus laadittaisi suunnitelman toteutusaikatauluineen uusien siirtolapuutarha-alueiden perustamiseksi."

Aloitteesta on saatu 15.1.2008 yleisten töiden lautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 6**.

Khs viittaa yleisten töiden lautakunnan lausuntoon ja toteaa, että Helsingin voimassa olevassa yleiskaavassa ei ole varauksia uusille siirtolapuutarha-alueille. Helsingin kaupungin muissa kunnissa omistamien maiden käyttö siirtolapuutarha-alueiksi edellyttäisi yhteistyötä ao. kunnan kanssa sekä selvityksiä kunkin alueen käyttömahdollisuuksista.

Khs katsoo, että aktiivisiin, muusta maankäytön suunnittelusta erillisiin toimenpiteisiin ryhtyminen ulkokunnissa sijaitsevien, pääosin vilkkaassa ulkoilukäytössä olevien maiden muuttamiseksi siirtolapuutarhakäyttöön ei ole tarkoituksenmukaista.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

5.5.2008

19

VT MAIJA ANTTILAN JA 13 MUUN VALTUUTETUN ALOITE IKÄIHMISTEN
MAKSUTTOMASTA JULKISESTA LIIKENTEESTÄ

Kvsto 10.10.2007, asia 25
Khs 2007-2242
Khs 2007-2333

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Valtuustossa 26.9.2007 hyväksyttiin kaksi ponnita, joissa toisessa esitettiin joukkoliikenteen maksuttomuuden vaikutuksien selvittämistä ja toisessa joukkoliikenteen maksuttomuuteen siirtymistä vaiheittain alkaen alle 16 vuotiaista. Molemmat ponnet saivat laajan kannatuksen ja ovat selvittämisen ja kehittämisen arvoisia.

Yli 70- tai 75-vuotiaiden julkisen liikenteen käytön maksuttomuus tulisi tutkia samanaikaisesti näiden ponsien selvitysten kanssa. Ikäihmisille joukkoliikenteen maksuttomuus tai vaihtoehtoisesti halpuus olisi erittäin suuri asia. Monille pientä eläkettä saaville se olisi taloudellinen etu ja antaisi uusia mahdollisuuksia käyttää omia varojaan esim. kulttuuriin tai liikuntaan tai muihin elämän laatua edistäviin asioihin.

Ruotsissa alennettiin sosialidemokraattisen hallituksen toimesta yli 65-vuotiaiden joukkoliikenteen liput erittäin halvoiksi – 10 kr matkalta/tunti ilman vyöhykerajoja. Se merkitsi, että ikäihmiset lähtivät liikkeelle entistä aktiivisemmin tapaamaan toisiaan, museoihin, elokuvaan jne. Matkat tehtiin useimmiten päiväsaikaan, jolloin oli muutenkin hiljaisempaa, vaikei lipuissa ollutkaan ajallisia rajoituksia. Nykyinen porvarihallitus lopetti tämän käytännön.

Edellä mainittujen selvitysten tekeminen on ajankohtaista, kun parhailaan pohditaan seudullisen joukkoliikenteen tulevaisuuden painopisteitä. Palveluiden käytön seudullinen hyödyntäminen ei voi myöskään kaatua kalliisiin joukkoliikennemaksuihin.

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että selvitetään, miten voitaisiin siirtyä;

- 1 asteittain 70 tai 75 vuotta täyttäneiden maksuttomaan joukkoliikenteen käyttöön tai
- 2 alentaa 70- tai 75-vuotiaiden joukkoliikennelipun hinta esim. yhdeksi euroksi ilman vyöhykerajoja."

Aloitteesta on saatu 4.3.2008 Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunnan ja 11.3.2008 joukkoliikennelautakunnan lausunnot, jotka ovat liitteinä 7 ja 8.

5.5.2008

Khs toteaa, että YTV päättää pääkaupunkiseudun joukkoliikenteen alennuslippukäytännöstä. YTV on ilmoittanut siirtävänsä aloitteessa mainitun ehdotuksen käsiteltäväksi taksa- ja lippujärjestelmän uudistamisen yhteydessä.

Khs katsoo, että joukkoliikenteen käytön lisäämiseksi on syytä panostaa tariffipolitiikan ohella joukkoliikenteen palvelutasoa parantaviin toimenpiteisiin ja joukkoliikenteen houkuttelevuuden lisäämiseen. Alennuslippukäytäntöä on syytä tarkastella kokonaisuudessaan, ja vasta siinä yhteydessä voidaan ottaa kantaa mm. ikäryhmäkysymyksiin. Lausunnossaan YTV:n taksa- ja lippujärjestelmäsuunnitelmasta (14.4.2008) Khs esitti alennusryhmien osalta, että "Asia edellyttää erillisen perusteellisen valmistelun, jolloin selvitetään mm. lasten, opiskelijoiden ja eläkeläisten alennuskäytännöt".

PKS-neuvottelukunta on sopinut kuntien yhteisen joukkoliikenteen tilaajaorganisaation perustamisesta tavoitteena edistää joukkoliikenteen käyttöä turvaamalla toimiva joukkoliikennejärjestelmä pääkaupunkiseudulla ja laajemminkin Helsingin seudulla. Uuden organisaation on tarkoitus aloittaa toimintansa vuoden 2010 alusta. Myös joukkoliikenteen käyttöä edistäviä toimia ja niiden vaikutuksia tulee tarkastella laajemmin kuin pelkästään Helsinkiä koskevana. Kaupungin sisäisen tariffin ja seututariffin välistä hintaeroa ei tule nykyisestä jyrkentää.

Khs toteaa lisäksi, että ikäihmisten maksuton joukkoliikenne on nostettu esille myös muutoin. Tapanilan kotien puolesta ry on kirjeessään 20.10.2007 esittänyt ilmaisia joukkoliikennelippuja seniorikansalaisille ja työttömille. Kirje on **liitteenä 9**.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

5.5.2008

20

VT JOUKO MALISEN JA 20 MUUN VALTUUTETUN ALOITE ENERGIAN-
SÄÄSTÖPALKINNOSTA

Kvsto 10.10.2007, asia 27
Khs 2007-2234

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Kaupunginhallitus asettaa kaksivuotiskausiksi energiansäästöneuvottelukunnan (ESNK), jonka tehtävänä on kaupungin energiansäästötoiminnan koordinointi pitkällä aikavälillä, virastojen, laitosten ja kaikkien kiinteistöhallintoyksiköiden aktivointi energiansäästämiseen sekä aloitteiden tekeminen ja lausuntojen antaminen yleisissä energiankäyttöön liittyvissä kysymyksissä. Energiansäästöneuvottelukunta laatii myös vuosittain raportin kaupungin omasta energiankäyttötilanteesta ja säävutetuista säästötuloksista. Energiansäästöneuvottelukunta voisi edistää kaupungin hallintokuntien energiansäästötoimia jakamalla vuosittain tunnustuspalkinnon parhaalle energiansäästöidealle. Palkinto voitaisiin jakaa esim. valtakunnallisella energiansäästöviikolla.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että energiansäästöneuvottelukunta jakaisi vuosittain tunnustuspalkinnon parhaan säästöidean tehneelle Helsinki-konsernin organisaatioyksikölle."

Aloitteesta on saatu 14.3.2008 energiansäästöneuvottelukunnan ja 1.4.2008 yleisten töiden lautakunnan ja lausunnot, jotka ovat liitteinä **10 ja 11**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että energiansäästöneuvottelukunta käynnistää hankkeen energiansäästöpalkinnon jakamisesta vuosittain ja rakennusvirasto rahoittaa hankkeen.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

5.5.2008

21

VT ANTTI VUORELAN JA 1 MUUN VALTUUTETUN ALOITE MAINOSTEN
POISTAMISESTA BUSSIEN IKKUNOISTA

Kvsto 28.11.2007, asia 5

Kvsto 10.10.2007, asia 28

Khs 2007-2235

Khs 2007-1996

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Suomen Migreeniyhdistys on vaatinut kirjeessään Helsingin kaupunginhallitukselle mainosten poistamista bussien sivuikkunoista.

Mainosten läpi vilkkuva auringonvalo voi laukaista migreenikohtauksen. Pääkaupunkiseudulla migreeniä sairastaa noin 100 000 ihmistä.

Bussien ikkunamainokset estävät matkustajia näkemästä ikkunoista ulos ja tekevät matkustamon hämäräksi. Tällöin matkustaminen joukkoliikenteellä on epämiellyttävää. Ikkunamainokset heikentävät joukkoliikenteen houkuttelevuutta.

Kaupungin pitää joukkoliikenteen tilaajana kieltää ikkunamainokset kokonaan. Ikkunoita on teipattu aivan umpeen mainoksilla esimerkiksi bussilinjoilla 17 ja 22. Ikkunoiden umpeen teippaaminen ei ole sallittua edes nykyisten sopimusten mukaan. Linjalla 58 liikennöitsijä on vauhtiraidoittanut kokonaisia sivuikkunoita. HKL:n valvonta ja sanktiot puuttuvat täysin.

Esitän, että Helsingin sisäisen joukkoliikenteen kilpailuttamisehtoja tarkistetaan ensi tilassa siten, että bussien sivuikkunoiden mainokset kielletään kokonaan. Esitän valvonnan lisäämistä ja sanktiota sopimusten rikkomisesta. Bussien kyljissä voi mainostaa entiseen tapaan matkustusmukavuuden siitä kärsimättä.

Matkustaja ei voi valita ruuhkabussissa vapaasti istumapaikkaansa kuten terveyslautakunnan esittelijä hurskaasti kirjoitti vastauksessaan aiempaan valtuustoaloitteeseeni. Matkustajan ei pidä myöskään varautua bussimatkaan mustilla aurinkolaseilla ja särkylääkkeillä esittelijän ehdotuksen mukaisesti.

Joukkoliikennelautakunnan esittelijän mukaan 'jotkut' ovat antaneet positiivista palautetta ikkunamainoksista. Ikkunamainosten haitat ovat aivan ilmeiset. Haittojen pitää olla viimeistään nyt jo kaikkien joukkoliikennesuunnittelijoidenkin tiedossa. Bussien matkustajia ei pidä laittaa kärsimään mainostajien edun tai 'joidenkin' kaupunkikuvallisten kauneuskäsitysten vuoksi.

5.5.2008

Joukkoliikenteen pitää olla houkuttelevaa ja mahdollista kaikille matkustajille. Ikkunoista pitää voida nähdä esteettä ulos, siksi ikkunat ovat olemassa. HKL:n pitää nyt ajaa matkustajan eikä mainostajan etua.

Edellytän, että lausunnot aloitteeseen pyydetään sekä terveyslautakunnalta että joukkoliikennelautakunnalta."

Khs toteaa, että aloite on ollut kerran aikaisemmin Kvston käsittelyssä. Kvsto päätti 28.11.2007 (asia 5) palauttaa asian uudelleen valmisteltavaksi. Palautusehdotus perustui valtuutettu Kimmo Helistön valtuutettu Antti Vuorelan kannattamaan ehdotukseen, että aloite palautetaan uudelleen valmisteltavaksi siten, että joukkoliikenteemme bussien sivuikkunoiden mainosteippauksista luovutaan, koska mainosteipattu ikkuna aiheuttaa migreeniä monissa matkustajissa.

Kh n esitys oli tuolloin seuraava:

"Khs toteaa, että bussien ikkunoiden mainosasiaa on viimeksi käsitelty Kh n kyselytunnilla 26.9.2007 Antti Vuorela tekemän valtuustokysymyksen yhteydessä. Rakennus- ja ympäristötointa johtava apulaiskaupunginjohtaja antoi tuolloin valtuustokysymykseen joukkoliikennelautakunnan lausunnon mukaisen vastauksen. Valtuustokysymys ja siihen annettu joukkoliikennelautakunnan 24.9.2007 päivätty vastaus ovat **liitteenä 12**.

Khs viittaa valtuustokysymykseen 26.9.2007 annettuun vastaukseen ja toteaa, että mainosteippausten käytöstä luopuminen kokonaan ei ole perusteltua. Syksyllä 2006 käyttöön otetuissa kilpailuttamisperiaatteissa mainosteippauksia koskevia sääntöjä tiukennettiin. Käytännössä noin viiden vuoden kuluttua kaikkien bussien mainosteippaukset ovat sääntöjen mukaisia.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa."

Khs on pyytänyt asiasta lausunnon terveyslautakunnalta (19.2.2008) sekä uuden lausunnon (26.2.2008) joukkoliikennelautakunnalta. Lausunnot ovat **liitteinä 13 ja 14**.

Lisäksi Khs toteaa, että Suomen Migreeniyhdistys ry on 12.9.2007 lähettänyt Kh lle mainosteippauksia koskevan kirjeen. Kirjeessä toivotaan, että mainossopimuksia tehtäessä vältetään rasterimuodossa olevia mainoksia (**liite 15**).

Khs viittaa joukkoliikennelautakunnan lausuntoon ja toteaa, että liikennelaitos, liikennöitsijät ja mainosoperaattori ovat sopineet nykyistä tiukemmasta ohjeistuksesta mainosteippausten suhteen. Bussien sivuikkunoissa ei istumapaikkojen kohdalla ole lainkaan teippausta katselu-

5.5.2008

korkeudella. Mainosteippauksessa on lisäksi ryhdytty toteuttamaan tekniikalla, jonka ei ole todettu aiheuttavan migreeniä.

Khs katsoo, että tehdyt tiukennukset ja parannukset ovat riittäviä eikä mainosteippauksista luopuminen kokonaan ole perusteltua.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

5.5.2008

22

VT TERHI MÄEN JA 16 MUUN VALTUUTETUN ALOITE LEIKKIPUISTO
HILLERIN ALUEELLE RAKENNETTAVASTA AIDASTA

Kvsto 24.10.2007, asia 15

Khs 2007-2343

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Hillerin leikkipuisto tarjoaa monipuolisen, virikkeellisen ja kodikkaan ympäristön alueen lapsiperheiden käyttöön Herttoniemessä. Ulko-alueella on pieni metsikkö, leikkivälineitä, urheilukenttä ja uima-allas, joka toimii kesäisin altaana ja muina aikoina joko säilykenttänä tai lumilintojen mini-maailmana. Puistossa toimii myös lähialueiden ala-asteiden iltapäiväryhmä.

Puisto sijaitsee Siilitien ala-asteen takana mäen päällä. Alkuperäinen puistorakennus on rakennettu vuonna 1968. Puiston leikkipaikat kunnostettiin vuonna 2004 uima-allasta lukuun ottamatta ja leikkipuistoalue on ihanteellinen kohtaamispaikka alueen lapsille, lapsi-perheille ja muille asukkaille.

Alueen ainoa häiritsevä tekijä on aidan puuttuminen puistorakennuksen taakosasta, missä alue kohoaa korkeaksi kallioksi, jolta on korkea pudotus Siilitie 7 kohdalla olevalle kävelytielle. Itse kallio ei kuulu Hillerin leikkipuistoalueeseen, mutta sitä ei myöskään ole mitenkään erotettu leikkipuistoalueesta. Kalliolta löytyy usein, varsinkin kesäisin rikottujen pullojen lasinsiruja ja tyhjiä ruiskuja neuloineen. Myös kallion jyrkkä pudotus kävelytielle on huolenaihe.

Edellä olevan johdosta esitän kunnioittavasti, että Helsingin kaupunki ryhtyisi välittömästi toimenpiteisiin yhtenäisen ja riittävän aidan saamiseksi erottamaan leikkipuisto Hilleri sen takana olevasta kalliosta. "

Aloitteesta on saatu 22.11.2007 yleisten töiden lautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 16**.

Khs viittaa yleisten töiden lautakunnan lausuntoon ja toteaa, että Hillerin leikkipuistoalue erotetaan lanka-aidalla kalliosta vielä 2008 aikana. Samalla huonokuntoiset verkkoaidat uusitaan lanka-aidoiksi ja kahluuallaan puureunat vaihdetaan.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

5.5.2008

23

VT MAIJA ANTTILAN JA 21 MUUN VALTUUTETUN ALOITE NÄKÖ-
VAMMAISUUDEN HUOMIOON OTTAMISESTA METROLIIKENTEESSÄ

Kvsto 14.11.2007, asia 21
Khs 2007-2474

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Näkövammaisat ovat kirjelmöineet kaupungille mm. metron käyttöön liittyvistä ongelmista, jotka aiheutuvat siitä, ettei ihminen näe eikä asemilla tai asemien sisääntulossa ole riittävää opastusta näkövammaisia varten. Tiedotusvälineiden mukaan kaupungin vastaantulo asiassa on ollut vähän nihkeätä. Asia on kuitenkin niin tärkeä, että siihen pitää pohtia ratkaisukeinot.

Lähtökohtaisesti asiaa pitää selvittää yhdessä näkövammaisten kanssa. Yhtenä vaihtoehtona voisi mainita sähköisten kuulutusten ohella pohtia esim. näkövammaisille erikseen suunniteltujen ja yhtenäisin periaattein sijoitettujen opastaulujen käyttöä asemilla ja asemien sisääntulojen yhteydessä.

Näkö- ja liikuntavammaisten toimintakykyrajoitusten huomioon ottaminen on erityisen tärkeätä, kun suunnitellaan uusia metroasemia tai kun vanhoja korjataan.

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että kaupunginhallitus velvoittaa ao. virastoja yhdessä näkövammaisten kanssa pohtimaan, miten näkövammaisuus voidaan ottaa huomioon metroliiikenteessä."

Aloitteesta on saatu 21.1.2008 joukkoliikennelautakunnan ja 30.1.2008 yleisten töiden lautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 17 ja 18**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että liikennelaitos tekee yhteistyötä näkövammaisten järjestöjen sekä Helsinki kaikille -projektin kanssa.

Viimeaikaisista parannuksista voidaan mainita mm., että Itäkeskuksen metroasemalle on tehty ohjausraidot hisseille ja palvelupisteeseen ja valaistusta on parannettu. Kaikille metroasemille asennetaan äänimajakat 2008 aikana. Suurin osa vammaisjärjestöjen kanssa 25.7.2007 tehdyssä kartoituksessa mainituista parannuksista on toteutettu ja loput toteutetaan 2008 aikana.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

5.5.2008

24

VT ANTTI VUORELAN JA 59 MUUN VALTUUTETUN ALOITE 80 MINUUTIN
VAIHTOAJASTA HELSINGIN SISÄISESSÄ JOUKKOLIIKENTEESSÄ

Kvsto 28.11.2007, asia 14
Khs 2007-2608

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Espoossa ja Vantaalla joukkoliikenteen matkalippu on voimassa 80 minuuttia leimaamisesta.

Helsingin sisäisessä liikenteessä matkalippu on voimassa tunnin eräin poikkeuksin.

Kuljettajalta ostetun kertalipun tai kortinlukijalta ostetun arvolipun vaihtoaika on 80 minuuttia linjoilla 11, 39, 39A, 43, 45, 46T, 51, 52, 52A, 54, 54B, 57, 65A, 66A, 67, 69, 70, 70T, 72, 73, 73N, 74, 74N, 75, 75A, 76A, 76B, 77A, 78, 79, 80, 81, 81B, 82, 82B, 83, 84, 85, 86, 86B, 87, 88, 89, 90, 92, 94, 94A, 94B, 94V, 95, 96, 97, 97V, 98, 98A, P1-P22 ja Suomenlinnan lautta.

80 minuutin vaihtoaika on myös vaihdettaessa linjoille 11, 39, 39A, 43, 45, 46T, 51, 52, 52A, 54, 54B, 57, 65A, 66A, 67, 69, 70, 70T, 72, 73, 73N, 74, 74N, 75, 75A, 76A, 76B, 77A, 78, 79, 80, 81, 81B, 82, 82B, 83, 84, 85, 86, 86B, 87, 88, 89, 90, 92, 94, 94A, 94B, 94V, 95, 96, 97, 97V, 98, 98A, P1-P22 ja Suomenlinnan lautta.

Miksi esimerkiksi linjoilla 70 ja 70T on pidempi vaihtoaika kuin linjalla 70V?

Nykyinen systeemi on matkustajalle erittäin epäselvä.

Jos matkustaja ostaa Helsingin sisäisen lipun bussista ja jatkaa junalla, on lippu voimassa 80 minuuttia. Jos matkustaja ostaa lipun junasta ja jatkaa bussilla eli tekee saman matkan toiseen suuntaan, niin lippu onkin voimassa vain tunnin.

Esitän, että Helsingin sisäisessä liikenteessä vaihtoajaksi muutetaan 80 minuuttia kaikissa joukkoliikennevälineissä."

Aloitteesta on saatu 21.1.2008 joukkoliikennelautakunnan ja 4.3.2008 Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunnan lausunnot, jotka ovat liitteinä 19 ja 20.

Khs viittaa joukkoliikennelautakunnan lausuntoon ja katsoo, ettei Helsingin osalta ole perusteita yleiselle 80 minuutin vaihtoajalle kuten Espoossa ja Vantaalla, jossa on pidemmät linjat ja harvempi vuoroväli.

5.5.2008

YTV on ilmoittanut käsittelevänsä aloitteessa mainittua ehdotusta taksa- ja lippujärjestelmän uudistamisen yhteydessä.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

5.5.2008

25

VT SARI NÄREEN JA 46 MUUN VALTUUTETUN ALOITE MELUN-
TORJUNTAOHJELMAN LAATIMISESTA

Kvsto 28.11.2007, asia 15
Khs 2007-2610

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Helsingissä laaditaan meluntorjuntaohjelma. Filosofian tohtori Outi Ampuja esittää vastikään ilmestyneessä väitöskirjassaan 'Melun sieto kaupunkielämän välttämättömyytenä', että kaupunkielämässä on kehittynyt kulttuuri, jossa edellytetään melun sietoa. Melu kuitenkin haittaa niin kotirauhaa, työrauhaa kuin lasten oppimisrauhaakin. Helsingissä yli 300 000 ihmistä asuu alueella, jossa suositusrajana oleva 55 desibelin keskimääräinen melutaso ylittyy. Varsinkin kaupungin keskusta on ollut viimeiset kymmenen vuotta yhtä rakennustyömaata, mikä on pahin melun laji. Melu onkin yksi syy, miksi ihmisiä muuttaa pois Helsingistä.

Meluntorjunnassa tulee kiinnittää huomio paitsi liikenteestä ja melues-teiden puutteesta johtuvan melun torjuntaan, myös rakentamisesta ja korjausrakentamisesta johtuvan melun vähentämiseen. Periaatteena tulee olla, että yleisten alueiden (korjaus)rakentamisesta koitua kuor-mitus ei kohdistu liian pitkäksi aikaa yhdelle alueelle. Tavoitteeksi tulee-kin asettaa tietyille ajalle määritellyt melukiintiöt, jotta meluisat alueet voisivat saada melurauhan edes joksikin aikaa. Alueet, joita melukiintiöt koskisivat, voitaisiin määritellä vaikka kortteleittain."

Aloitteesta on saatu 22.2.2008 ympäristölautakunnan, 3.3.2008 kau-punkisuunnittelulautakunnan ja 4.3.2008 yleisten töiden lautakunnan lausunnot, jotka ovat liitteinä 21-23.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että Helsingin kaupunki val-mistelee parhaillaan ympäristömeludirektiiviin (2002/49/EY) ja ympäris-tönsuojelulakiin (459/2004) perustuvaa meluntorjunnan toimintasuunni-telmaa meluhaittojen vähentämiseksi. Toimintasuunnitelman laatiminen on aloitettu syksyllä 2007 ja suunnitelman tulee olla valmiina 18.7.2008.

Lisäksi Tiehallinto laatii päätieverkolle EU:n ympäristömeludirektiivin mukaisen meluntorjunnan toimintasuunnitelman vuoden 2008 aikana.

Toimintasuunnitelmassa arvioidaan meluntorjunnan tavoitteet Helsin-gissä ja selvitetään, millä keinoin ne on mahdollista toteuttaa. Toimin-tasuunnitelman kohteita ovat kaupungin katuverkon liikenne sekä raitio-tie- ja metrolinnoitus. Helsingin alueella sijaitsevien maanteiden ja rau-tateiden meluntorjuntasuunnitelmat sisällytetään myös osaksi Helsingin

5.5.2008

toimintasuunnitelmaa. Toimintasuunnitelmassa ei tarkastella tilapäisten melulähteiden kuten rakennustyömaiden meluntorjuntaa.

Rakennustyömaiden meluntorjunnasta Khs toteaa, että rakennustyömaiden aiheuttama melu on tilapäistä ja ajoittuu tyypillisesti päiväaikaan. Yöaikaan on perusteltua tehdä vain välttämättömiä tilapäisiä töitä ja hätätöitä.

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavista rakennustöistä on tehtävä kirjallinen ns. meluilmoitus ympäristökeskukselle. Meluilmoitusmenettelyn avulla ympäristökeskus arvioi meluisimpien rakennustyömaiden meluntorjunnan riittävyden ennen kuin työt alkavat. Menettelyllä varmistetaan, että meluhaitta töiden alkaessa ei ole naapureiden kannalta kohtuuton. Myös ympäristönsuojelumääräysten 25 § ohjaa suunnittelemaan melua aiheuttavat rakennustyöt ja niiden vaatimat tilapäiset liikennejärjestelyt siten, että työt voidaan tehdä päivä- ja iltapäiväaikaan, jolloin asuntoihin kuuluva melu ei häiritse yhtä paljon kuin yöaikaan kuuluva melu.

Ympäristökeskus valvoo rakennustyömaiden meluntorjuntaa koskevien säästösten ja määräysten noudattamista myös tarkastusten avulla. Tarkastusten yhteydessä tehdään tarvittaessa myös melumittauksia.

Khs katsoo, että nykyinen rakennustyömaiden meluntorjunnan valvonta on riittävää melusta työmaiden naapureille aiheutuvien kohtuuttomien haittojen estämiseksi. Erityisten melukiintiöiden asettamiseen ei siten ole perusteltua tarvetta.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Erja Saarinen, puh. 310 36102)

5.5.2008

26

VT TUOMAS RANTASEN JA 9 MUUN VALTUUTETUN ALOITE SATU-
MAANPUISTON JA KÄVELYTIEN VALAISEMISESTA

Kvsto 12.12.2007, asia 25
Khs 2007-2701

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Tällä aloitteella ehdotamme, että kaupunki olemassa olevien määrärahojen puitteissa selvittää, miten olisi mahdollista vahvistaa Satumaanpuiston ja sinne johtavien puistoreittien valaisua. Pimeänä vuodenaikana lapsille ei ole oikein iloa muuten hienosta puistosta, koska se on aivan pimeänä. Reitti puistoon on myös lapsille pelottava, koska lähitalojen valaistukseen ei tarpeeksi kannu sen piiriin."

Aloitteesta on saatu 13.2.2008 yleisten töiden lautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 24**.

Khs viittaa yleisten töiden lautakunnan lausuntoon ja toteaa, että Satumaanpuiston valaistusta parannetaan. Työ on tarkoitus tehdä samanaikaisesti puiston kävelytien kunnostuksen kanssa vuonna 2009.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

5.5.2008

27

VT ANTTI VUORELAN JA 2 MUUN VALTUUTETUN ALOITE PYSÄKÖIN-
NINVALVOJIEN LISÄÄMISESTÄ JA PYSÄKÖINTIVIRHEMAKSUN KOROT-
TAMISESTA

Kvsto 16.1.2008, asia 16
Khs 2008-95

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Väärin pysäköidyt autot haittaavat merkittävästi joukkoliikennettä, jalankulkua, pyöräilyä ja katujen kunnossapitoa. Autoja pysäköidään päivittäin väärin jalkakäytävälle, pyöräteille, bussipysäkeille ja raitiovaunujen kiskoille. Väärin pysäköidyt autot vaarantavat usein lasten liikenneturvallisuutta.

Pummilla pysäköinti on yleistä eikä virhemaksua usein tule, koska pysäköinninvalvoja ei ole riittävästi.

Lähiöissä väärin pysäköidyt henkilöautot haittaavat joukkoliikenteen kulkua esimerkiksi Alakiventiellä. Tilanne on pahin iltaisin ja viikonloppuisin, jolloin pysäköinninvalvonta puuttuu lähiöistä lähes kokonaan.

Pysäköintivirhemaksut tuottavat vuodessa noin 8,1 miljoonaa euroa. Tällä hetkellä Helsingissä on 59 pysäköinninvalvojaa.

Joukkoliikenteessä liputtomalle matkustajalle voidaan määrätä 80 euron virhemaksu, mutta pummilla pysäköivä autoilija joutuu maksamaan vain 50 euroa.

Esitän pysäköinninvalvojen määrän kaksinkertaistamista ja pysäköintivirhemaksun muuttamista 90 euroon ensi tilassa."

Aloitteesta on saatu 4.3.2008 yleisten töiden lautakunnan ja 7.3.2008 kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunnot, jotka ovat liitteinä **25 ja 26**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että kaupunki on 13.6.2006 tehnyt liikenne- ja viestintäministeriölle ehdotuksen nykyisen pysäköintivirhemaksujärjestelmän toimivuuden selvittämisestä. Oikeusministeriö on syksyllä käynnistämässä laajaa pysäköinninvalvontaan liittyvien asioiden selvitystyötä, jonka yhteydessä pysäköintivirhemaksujärjestelmäkin tulee esille. Kaupunki pyrkii mahdollisuuksien mukaan osallistamaan myötävaikuttamaan selvitystyöhön.

Em. johdosta erillisen esityksen tekeminen pysäköintivirhemaksun korottamisesta ei tässä vaiheessa ole perusteltua.

5.5.2008

Rakennusvirasto panostaa pysäköinnintarkastajien määrän lisäämiseen ja muuhun toiminnan tehostamiseen. Pysäköinnintarkastajien määrää on tarkoitus lisätä lähiaikoina ainakin kuudella uudella pysäköinnintarkastajalla.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

5.5.2008

28

VT JYRKI LOHEN JA 15 MUUN VALTUUTETUN ALOITE PALVELU-
LINJOJEN EPÄKOHTIEN POISTAMISESTA

Kvsto 23.1.2008, asia 8
Khs 2008-157

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

“Eri kaupunginosissa ajavat palvelubussilinjat täydentävät muun joukkoliikenteen palvelua erityisesti alueilla, jotka ovat varsinaisten linjojen pysäkeistä kaukana. Tämä on hyvä, mutta palvelulinjojen toiminnassa on kuitenkin eräitä epäkohtia, joiden poistaminen parantaisi palvelua.

Linjojen aikatauluja ei ole pysäkeillä. Aikataulut aikataulukirjasessa ovat useiden käyttäjien mielestä epäselvät ja moniselitteiset. Aikatauluissa on mainittu välipysäkeitä kellonaikoineen, joita bussit noudattavat huonosti. On ymmärrettävää, että liikenteestä, kelistä ym. seikoista johtuen bussi saattaa myöhästyä. Pahinta kuitenkin on, että usein bussi lähtee aikataulukirjassa mainittua pysäkkiaikaa 1–5 minuuttia etuajassa. Kuljettajille ei heidän kertomansa mukaan ole annettu asiasta ohjeita. Osa noudattaa pysäkkiaikoja, osa ei. Tämä aiheuttaa epätietoisuutta ja harmistumista matkustajissa ja vähentää bussien käyttöä. Bussista myöhästyjälle uusi vuoro tulee vasta 1–2 tunnin kuluttua.

Alekirjoittaneet kaupunginvaltuutetut esittävät, että mainitut epäkohdat poistetaan.”

Aloitteesta on saatu 19.2.2008 joukkoliikennelautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 27**.

Khs viittaa joukkoliikennelautakunnan lausuntoon ja toteaa, että palvelulinjojen palvelutasoa parannetaan. Linjastoa selkeytetään vuoden 2009 alusta alkaen. Linjojen käyttöä pyritään lisäämään. Täysin kutsuohjattua liikennettä lisätään ja aikataulun mukaan kulkevien bussien aikatauluja selkiytetään. Etuajassa ajamisen kiellosta on muistutettu liikennöitsijöitä.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

5.5.2008

29

VT TEA VIKSTEDTIN JA 8 MUUN VALTUUTETUN ALOITE ILOTULITTEIDEN MYYNNIN LUVANVARAISUUDESTA

Kvsto 23.1.2008, asia 9
Khs 2008-161

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Ilotulitusrakettien käytöstä aiheutuu joka vuosi kymmeniä vakavia silmä- ja käsivammoja, ympäristö roskautuu, ilmaan ja maahan joutuu myrkyllisiä aineita. Jotkut eläimet ja ihmisetkin kärsivät pelottavasta melusta, kun raketteja ja pommeja laukaistaan lähes missä tahansa.

Kruununhaassa järjestetään asukasyhdistyksen puitteissa vuosittain uudenvuoden ilotulitus asukkaiden kustantamilla raketeilla, mistä seuraa, ettei siellä ammuskella ilotulitteita ympäriinsä. Vastaavaan toimintatapaan pitäisi kehottaa muitakin kaupunkilaisia.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Helsingin kaupungissa ilotulitteita voidaan myydä vain ympäristökeskuksen luvan esittäjälle."

Aloitteesta on saatu 26.2.2008 ympäristölautakunnan, 6.3.2008 pelastuslautakunnan, ja 11.3.2008 hallintokeskuksen turvallisuus- ja valmiuosaston lausunnot, jotka ovat liitteinä 28–30.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että ilotulitteiden ja muiden räjähteiden käytöstä, luovuttamisesta, hallussapidosta ja kaupasta on säädetty räjähdeasetuksessa (473/1993). Tarkempia määräyksiä on annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä räjähdystarvikkeista (130/1980). Räjähdeasetuksen noudattamista valvovat Turvatekniikan keskus sekä poliisi ja kunnan palopäällikkö.

Turvatekniikan keskus hyväksyy myyntiin laskettavat tai yleiseen käyttöön luovutettavat ilotulitteet. Yleiseen kauppaan tai yleiseen käyttöön hyväksytyjä ilotulitteita saa luovuttaa vain täysi-ikäiselle henkilölle.

Helsingin kaupungin ympäristönsuojelumääräysten 24 §:n mukaan ilotulitusnäytös voidaan järjestää ilman ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaista ilmoitusta kello 7.00–24.00 välisenä aikana. Näytöksestä on kuitenkin tehtävä ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle, jos halkaisijaltaan yli 100 millimetriä tai meluisuudeltaan niitä vastaavia ilotulitteita ammutaan kello 22.00 jälkeen. Ilmoitus voidaan tällöin hyväksyä vain erittäin perustellusta syystä.

Khs toteaa, että ilotulitteiden lupa- ja ilmoitusviranomaisilla tai räjähdeasetuksen noudattamisen valvontaa suorittavilla eri viranomaisilla ei yksittäisinä viranomaisina ole nykytilanteessa käytännössä mahdolli-

5.5.2008

suutta kokonaan kieltää tai rajoittaa ilotulitteiden käyttöä kaupungin alueella. Mm. ilotulitteiden myynnin ja lupien myöntämisen rajoittaminen edellyttäisi siten valtakunnallisten säädösten ja määräysten muuttamista.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Erja Saarinen, puh. 310 36102)

5.5.2008

30

VT SIRPA PUHAKAN JA 8 MUUN VALTUUTETUN ALOITE LASTEN-
SUOJELUPERHEIDEN LIIKUNTAKORTISTA

Kvsto 28.11.2007, asia 5

Kvsto 23.5.2007, asia 20

Khs 2007-1315

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Lasten ja perheiden vaikeudet ovat lisääntyneet Helsingissä. Lasten sijoittaminen kodin ulkopuolelle on lisääntynyt. Lasten ja nuorten ongelmat ovat samaan aikaan monimutkaistuneet ja vaikeutuneet. Usein ongelmien taustalla on perheen toimeentulo-, päihde- tai mielenterveys- tai elämänhallintaongelmat.

Lasten ja nuorten monipuolinen selviytymisen tukeminen on tärkeää. Liikunta on hyvä keino – tai jopa 'lääke' – moneen tilanteeseen. Liikunnan kautta nuori voi kokea osallisuutta, purkaa tunteitaan ja saavuttaa selviytymisen kokemuksia ja kohottaa itsetuntoaan.

Mahdollisuus osallistua ja tutustua ilmaiseksi eri liikuntamuotoihin madaltaa liikkumiskynnystä ja innostaa kokeilemaan.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että lastensuojelulasten ja -nuorten käyttöön räätälöidään ilmainen liikuntakortti, jolla he voivat osallistua monipuolisesti kaupungin tarjoamiin liikuntamuotoihin."

Aloitteesta on saatu 14.8.2007 sosiaalilautakunnan ja 27.8.2007 liikuntalautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 31 ja 32**.

Kvsto palautti 28.11.2007 (asia 5) aloitteen uudelleen valmisteltavaksi sosiaalilautakunnan esityksen mukaisesti. Sosiaalilautakunta puoltaa valtuustoaloitteen mukaisen ilmaisen liikuntakortin räätälöintiä lastensuojeluperheille.

Aloitteesta on saatu 17.3.2008 sosiaalilautakunnan ja 19.3.2008 liikuntalautakunnan uudet lausunnot, jotka ovat **liitteinä 33 ja 34**.

Khs toteaa, että sosiaali- ja liikuntavirasto ovat selvittäneet syrjäytymisvaarassa olevien lasten ja nuorten liikuntatoiminnan kehittämistä. Khs yhtyy lautakuntien yhteiseen näkemykseen, että tässä vaiheessa on tarkoituksenmukaisinta tukea lastensuojelulasten ja -nuorten liikuntaharrastuksia sosiaaliviraston toimesta. Khs pitää hyvin tärkeänä, että sosiaalivirasto ja liikuntavirasto jatkavat lautakuntien lausuntojen mukaisesti tehokkaiden ja kohderyhmälle tarkoituksenmukaisten ratkaisujen kehittämistä.

5.5.2008

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Olli Hari, puh. 310 36048)

5.5.2008

31

VT MAIJA ANTTILAN JA 16 MUUN VALTUUTETUN ALOITE IKÄIHMISTEN
HYVINVOINTIPALVELUJEN TURVAAMISESTA

Kvsto 10.10.2007, asia 30
Khs 2007-2244

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Veteraanien joukko vähenee vuosien myötä, mutta muu väestö ikään-
tyy vielä nopeammin. Veteraanien kuntoutuksesta vähitellen vapautu-
vien resurssien käytöstä pitäisi tehdä suunnitelma. Yhtenä varteenotet-
tavana mahdollisuutena on käyttää veteraanikuntoutuksesta vapautu-
vat määrärahat ja henkilöstövoimavarat ikäihmisten hyvinvointipalvelu-
jen turvaamiseen ja kehittämiseen.

Mikäli asia vaatii lainsäädäntö- tai muita toimia, kaupungin tulee tehdä
niistä aloitteet ao. tahoille.

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että kaupunki ryhtyy toimiin vete-
raanikuntoutuksesta vapautuvien määrärahojen, henkilöstövoimavaro-
jen, tilojen ja muiden resurssien ohjaamiseksi ikäihmisten hyvinvointi-
palvelujen turvaamiseksi."

Aloitteesta on saatu 12.2.2008 terveyslautakunnan, 21.2.2008 sosiaali-
lautakunnan ja 26.2.2008 vanhusneuvoston ja lausunnot, jotka ovat liit-
teinä 35–37.

Khs viittaa sosiaalilautakunnan ja terveyslautakunnan lausuntoihin ja
toteaa, että ikäihmisten hyvinvointi ja kuntoutuminen ovat keskeisiä
vanhuspalvelujen toiminta-alueita. Valtion veteraanikuntoutukseen
vuosittain osoittama n. 40 milj. euroa tulee suurimmaksi osaksi Raha-
automaattiyhdistyksen varoista. Sosiaali- ja terveysministeriö on esittä-
nyt Raha-automaattiyhdistykselle, että veteraanikuntoutuksesta aika-
naan vapautuvat varat osoitettaisiin geriatriseen kuntoutukseen.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Olli Hari, puh. 310 36048)

5.5.2008

32

VT MAIJA ANTTILAN JA 15 MUUN VALTUUTETUN ALOITE VANHUSTEN
PALVELUTARPEEN KARTOITUKSEN AIKAISTAMISESTA

Kvsto 10.10.2007, asia 31
Khs 2007-2243

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Ikäihmisten palvelutarpeiden kartoituksesta ja hoito- ja palvelusuunnitelmien laadinnasta on saatu hyviä kokemuksia sekä meillä että muualla.

Varhainen puuttuminen on useimmiten parasta ja edullisinta hoitoa. Se lisää myös turvallisuuden tunnetta sekä ikäihmisten että heidän läheistensä keskuudessa. On tunne, että ihmisestä pidetään huolta myös elämänkaaren toisessa päässä.

Nykyinen lainsäädäntö palvelutarpeen kartoituksessa lähtee 80 vuodesta. Mutta tätä ikärajaa olisi syytä alentaa 75 vuoteen, koska varhaisen puuttumisen edut ovat tutkimusten mukaan hyvät.

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että kaupunki tekee aloitteen ao. tahoille palvelutarpeen kartoitusta koskevan ikärajan alentamiseksi nykyisestä rajasta 75 vuoteen."

Aloitteesta on saatu 12.2.2008 terveyslautakunnan ja 21.2.2008 sosiaalilautakunnan lausunnot, jotka ovat liitteinä **38 ja 39**.

Khs toteaa, että sosiaalilautakunta ja terveyslautakunta pitävät sosiaalipalvelujen tarpeen arvioinnin ikärajan alentamista 80 vuodesta 75 vuoteen perusteltuna. Lautakunnat arvioivat, ettei alentamisesta aiheudu merkittävästi lisävoimavarojen tarvetta. Sosiaalipalvelujen tarpeen arviointia koskevaa lakia ollaan parhaillaan uudistamassa ja uudistukseen tulee sisältymään ikärajan alentaminen. Kaupunki seuraa lain valmistelua.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Olli Hari, puh. 310 36048)

5.5.2008

33

DEN AV LEDAMOTEN STURE GADD OCH 5 ANDRA LEDAMÖTER
VÄCKTA MOTIONEN OM UNDVIKANDE AV BLANDADE RUM PÅ
SJUKHUS

Stge 10.10.2007, ärende 32
Stn 2007-2237

Motionen lyder såsom följer:

"År 2003 var jag två gånger intagen på Maria sjukhus för diagnostice-
ring av en besvärlig infektion som småningom hittades och botades.
Båda gångerna låg jag i blandade sjukhusrum. Jag lärde mig mycket
om hur akuta och svåra urinvägsinfektioner hos kvinnor skall skötas.
Jag blev också bekant med de problem som svårt dementa kvinnor har
på dagarna och nätterna.

Detta hör till sjukhuslivet. När jag senare berättat för bekanta om mina
erfarenheter har många kvinnor reagerat skarpt. De vill inte i sina sva-
gaste ögonblick skötas i samma rum som gubbar. Kvinnor lider mer av
att ligga i blandad sal än män.

Är detta oundvikligt på grund av platsbrist? Hur vanligt är det med blan-
dade salar? Borde man undersöka hur stark motvilja kvinnor i allmän-
het har mot att bli skötta i samma rum som män. Mot bakgrunden av de
kommentarer jag fått skulle många kvinnor vilja ha garantier för att de
åtminstone i vissa situationer får vårdas enbart tillsammans med andra
kvinnor. Stadsstyrelsen borde utreda om man kan göra något åt detta
problem."

Ett utlåtande om motionen har 26.2.2008 fåtts från hälsovårdsnäm-
nden. Utlåtandet utgör **bilaga 40**.

Stn hänvisar till hälsovårdsnämndens utlåtande och konstaterar att mo-
tionen beskriver läget vid ett av sjukhusen inom Helsingfors och Ny-
lands sjukvårdsdistrikt år 2003.

Hälsovårdscentralens direktiv utgår från att manliga och kvinnliga pati-
enter placeras i olika patientrum, fränsett gifta par, som vid långvårds-
sjukhuset får dela rum om de så önskar. Dessa direktiv tillämpas vid
hälsovårdscentralens alla sjukhus.

Enda undantaget från regeln är bäddavdelningarna vid hälsovårdscent-
ralens jour på Maria sjukhus och Malms sjukhus, där kvinnliga och
manliga patienter ibland tillfälligt måste placeras i samma rum när det
är speciellt svår rusning. Också då placeras patienterna om så snart
rusningen är förbi.

5.5.2008

Stn anser det ovanstående utgöra en tillräcklig utredning i saken.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, tel. 310 36184)

33

VT STURE GADDIN JA 5 MUUN VALTUUTETUN ALOITE MIESTEN JA
NAISTEN YHTEISTEN SAIRAALAHUONEIDEN KÄYTÖN VÄLTTÄMISESTÄ

Kvsto 10.10.2007, asia 32
Khs 2007-2237

Aloite sisältää suomennettuna seuraavaa:

Vuonna 2003 olin kahdesti potilaana Marian sairaalassa tarkoituksena diagnosoida vaikea infektio, joka vähitellen löydettiin ja parannettiin. Molemmilla kerroilla makasin miesten ja naisten yhteisessä sairaalahuoneessa. Opin paljon siitä, miten naisten akuutteja ja vaikeita virtsatieinfektioita hoidetaan. Tutustuin myös vaikeasti dementoituneiden naisten ongelmiin sekä päivisin että öisin.

Tämä kuuluu sairaalaelämään. Kun olen myöhemmin kertonut tutuille kokemuksistani ovat monet naiset reagoineet voimakkaasti. He eivät halua, että heitä heikoimmillaan hoidetaan samassa huoneessa ukkojen kanssa. Naiset kärsivät miehiä enemmän makuuttamisesta miesten ja naisten yhteisessä salissa.

Onko tämä välttämätöntä tilanpuutteen vuoksi? Kuinka yleisiä ovat yhteissalit? Pitäisikö tutkia miten voimakkaasti naiset yleensä vastustavat hoitoa samassa huoneessa miesten kanssa. Viitaten kommentteihin, joita sain, haluaisivat monet naiset takuun siitä, että ainakin tietyissä tilanteissa he saisivat hoitoa ainoastaan yhdessä muiden naisten kanssa. Kaupunginhallituksen tulisi selvittää voidaanko tälle ongelmalle tehdä jotain.

Aloitteesta on saatu 26.2.2008 terveyslautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 40**.

Khs viittaa terveyslautakunnan lausuntoon ja toteaa, että aloitteessa kuvataan tilannetta Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin sairaalassa vuonna 2003.

Terveyskeskuksen ohjeistuksen mukaan lähtökohtana on, että mies- ja naispotilaat sijoitetaan eri potilashuoneisiin, lukuun ottamatta aviopareja, jotka niin halutessaan sijoitetaan samaan huoneeseen pitkäaikais-sairaalassa. Terveyskeskuksen kaikissa sairaaloissa myös toimitaan tämän ohjeistuksen mukaisesti.

5.5.2008

Ainoana poikkeuksena mainitusta säännöstä terveystieteiden Marian ja Malmin sairaaloiden päivystyksen vuodeosastoilla joudutaan joskus erityisen vaikeassa ruuhkatilanteessa tilapäisesti sijoittamaan nais- ja miespotilaita samaan huoneeseen. Tällöinkin välittömästi ruuhkan purkaututtua potilaiden sijoittelu korjataan.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36184)

5.5.2008

34

VT OLLI SALININ JA 9 MUUN VALTUUTETUN ALOITE HOITO- JA
HOIVATAKUUN SEURANNASTA

Kvsto 10.10.2007, asia 33
Khs 2007-2245

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Toissa vuoden maaliskuun alussa astuivat voimaan kiireettömän terveydenhoidon enimmäisaikoja koskevat normit, joita kansan kielellä kutsutaan hoitotakuuksi. Hoitotakuulainsäädännön edellyttämien kiireettömän hoidon määräaikojen noudattaminen on Helsingin terveyskeskukselle ja HUS:lle jatkuva haaste.

Suurimmat tarpeet jatkossakin ovat leikkausjonojen lyhentäminen, kulu-
van vuoden alussa kasvaneiden hammashoidon jonojen lyhentäminen ja psykiatrisen hoidon saatavuus erityisesti lapsille ja nuorille, mutta myös aikuis- ja vanhusasukkaillemme.

Vanhusten ja vaikeavammaisten oikeus päästä viikon sisällä yhteydenotosta tarvitsemiensa palvelujen tarpeiden arviointiin astui puolestaan voimaan viime vuoden maaliskuun alusta ja monet ikäihmiset kertovat edelleen joutuvansa odottamaan viikkoja, jopa kuukausia sekä arviointiin pääsyä että tarvitsemiaan kotiin annettavia palveluja.

Hoitotakuun astuessa voimaan oli Helsingin leikkausjonoissa yli kuusi kuukautta leikkausta odottaneita useita tuhansia. Lain mukaan tämä joukko piti hoitaa toissa vuoden elokuun loppuun mennessä. Lainsäädäntö velvoittaa kaupunkia informoimaan jonotilanteesta vähintään kuuden kuukauden välein.

Suuri urakka on myös aikuisväestön hammashoidon kuntoon saattaminen, josta eduskunnan oikeusasiamies on juuri antanut lääninhallituksen ohella useita ratkaisujakin. Muissakin perusterveydenhuollon palveluissa on Helsingissä erittäin suuria alueellisia eroja. Varsinkin Itä-Helsingin palvelut ovat jatkuvasti jääneet jälkeen asukasmäärän kasvaessa.

Me allekirjoittaneet valtuutetut ehdotamme, että kaupunginhallitus varmistaa systemaattisen kiireettömän hoidon seurannan sekä perusterveydenhuollon, hammashoidon, mielenterveystyön että erikoissairaanhoidon palvelujen osalta reaaliaikaisena ja raportoi siitä valtuustolle kuukauden välein vuoden 2008 alusta lukien.

Terveystieteiden tutkimuskeskuksen ja sosiaalihuollon asiakaslain mukaiset muistutuslomakkeet on otettava käyttöön tämän seurannan välineenä mahdollisimman pikaisesti siten, että hoitotakuulain tarkoittamat tiedot

5.5.2008

ovat esitetyt lomakkeessa, jolloin asiakaspalautteen antaminen helpottuu."

Aloitteesta on saatu 22.1.2008 sosiaalilautakunnan ja 29.1.2008 terveyslautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 41 ja 42**.

Khs viittaa sosiaali- ja terveyslautakunnan lausuntoihin ja toteaa, että terveyskeskus seuraa tehokkaasti hoitotakuun toteutumista sekä perusterveydenhuollossa että erikoissairaanhoidossa. Lisäksi sosiaalivirasto seuraa aloitteessa mainituilla palvelualueilla arviointiin pääsyä. Khs ei pidä tarpeellisena aloitteessa esitettyä kuukausittaista raportointia valtuustolle. Hoitoonsa tai siihen liittyvään kohteluunsa tyytymätön potilas tai asiakas voi tehdä muistutuksen sosiaali- tai terveydenhuollon toimintayksikköön. Khs katsoo, ettei erillisen hoitoon pääsyyn liittyvien muistutusten tekemiseen tarkoitettun lomakkeen käyttöönotto ole tarkoituksenmukaista.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36184)

5.5.2008

35

VT OUTI ALANKO-KAHILUODON ALOITE RUOANJAKELUPAIKKOJEN
LISÄÄMISESTÄ

Kvsto 24.10.2007, asia 16

Khs 2007-2344

Khs 2007-2557

Aloitteentekijä mainitsee aloitteessaan seuraavaa:

"Tulo- ja hyvinvointierot ovat tutkimusten mukaan Helsingissä kasvaneet. Helsingin sosiaaliasiamiesten raportin 2006 mukaan yhä useampi helsinkiläinen toimeentulotuen asiakas joutuu turvautumaan järjestöjen tarjoamaan ruoka-apuun. Heikki Hurstin ruokajono on pidentynyt puolella, Pelastusarmeijan ilmaisruoka ei riitä kaikille jonottaville ja kirkon jakaman ruoka-avun määrä kasvoi vuonna 2006 edellisvuotisesta 12 %:lla. Ruokajonojen tarve on kasvava ja ilmaisruokajakelulle olisi kysyntää enemmän kuin sitä tällä hetkellä on järjestetty.

Ilmaisruoan jakelua tekevät Helsingissä Herttoniemen seurakunta Myllypurossa ja Heikki Hurstin Laupeudentyö Helsinginkadulla ja Pelastusarmeija Hgin Kalliassa. Helsingin eteläiseltä ja läntiseltä alueelta puuttuu kokonaan ilmaisruoan jakelutoiminta vähävaraisille ja huonompiosaisille. Jätkäsaaren Lyhty ry on ehdottanut uuden sosiaalisen toimintakeskuksen perustamista Helsingin Jätkäsaaren alueelle ilmaisruokajakelua varten (ks. <http://www.jatkasaarenlyhty.suntuubi.com/>).

Ehdotammekin selvitettäväksi, olisiko vapautuvalla Jätkäsaaren satama-alueella ilmaisruoan jakelutoimintaa varten sopivaa toimitilaa. Toimitila olisi kaupungin ylläpitämä yhteistyössä Jätkäsaaren Lyhty ry:n, kolmannen sektorin järjestöjen ja/tai seurakuntien kanssa. Ruoanjakelun lisäksi sosiaalikeskus voisi järjestää myös esim. kahvilatoimintaa sekä sosiaalista neuvontaa. Sosiaalikeskuksen toiminta voitaisiin käynnistää esimerkiksi osana Helsingin kaupungin Terve ja turvallinen kaupunki -projektia."

Aloitteesta on saatu 21.2.2008 sosiaalilautakunnan lausunto, joka on liitteenä 43.

Jätkäsaaren Lyhty ry esittää (6.11.2007), että yhdistys saisi Jätkäsaaresta tilat kahvila- ja ruokalatoimintaa sekä ruoanjakelua varten. Yhdistyksen esitys ja sosiaalilautakunnan siitä 12.2.2008 antama lausunto ovat liitteinä 44 ja 45.

Khs viittaa sosiaalilautakunnan lausuntoon, ja toteaa, että ilmaisruoan jakeluun liittyy hyvin erilaisia näkökohtia. Khs pitää tärkeänä, että sosiaalivirasto selvittää ruoanjakeluun liittyvät eettiset ja käytännön kysymykset. Mahdolliset muutokset nykyiseen jakeluun voidaan tehdä selvitystyön jälkeen.

5.5.2008

Khn tarkoituksena on päätöksen täytäntöönpanon yhteydessä lähettää Jätkäsaaren Lyhty ry:lle jäljennös sosiaalilautakunnan lausunnosta todeten samalla, ettei yhdistyksen esitys tässä vaiheessa anna aihetta toimenpiteisiin.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Olli Hari, puh. 310 36048)

5.5.2008

36

VT OUTI ALANKO-KAHILUODON ALOITE LASTEN ENNALTAEHKÄISEVÄN HAMMASHOIDON EDISTÄMISESTÄ PÄIVÄKODEISSA JA KOULUISSA

Kvsto 24.10.2007, asia 17
Khs 2007-2345

Aloitteentekijä mainitsee aloitteessaan seuraavaa:

"Useimmissa Helsingin päiväkodeissa ja kouluissa ei käytetä ruokailun jälkeen ksylitol-valmisteita, vaikka ne Kansanterveyslaitoksen mukaan olisivat hyödyllisiä hampaiden reikiintymisen ehkäisemisessä. Ksylitol-tablettien käyttö säästäisi myös hammashoidon resursseja. Ottaen huomioon hammashoidon jonot Helsingissä ja kaupungin vaikeudet selviytyä hammashoidossa lain edellyttämästä hoitotakuusta, hammashoidon ennaltaehkäisyyn panostamiseen olisi painavat syyt.

Helsingiläisten päiväkotilasten ja koululaisten hammashoidon ennaltaehkäisy ei tällä hetkellä toteudu tasa-arvoisesti. Jossain päiväkodeissa/päiväkotiryhmissä ja kouluissa/koululuokissa vanhemmat kustantavat lapsille ksylitol-valmisteet joko oma-aloitteisesti tai opettajien ehdotuksesta, kun taas useissa päiväkodeissa ja kouluissa ennaltaehkäisevän hammashuollon merkitystä ei ole tiedostettu. Tutkimusten mukaan kansalaisten terveyserot ovat kasvaneet, ja tämä pätee myös hampaiden terveyteen. Myös lasten terveydellisen tasa-arvon edistämisen näkökulmasta olisi suotavaa, että lapset opetettaisiin käyttämään ksylitol-valmisteita jo päiväkodeissa ja kouluissa.

Ehdotammekin, että Helsingin kaupunki paneutuu erilaisin keinoin entistä määrätietoisemmin lasten ennaltaehkäisevään hammashoitoon. Tärkeää olisi paitsi ksylitol-valmisteiden käytön lisääminen, myös makeis- ja virvoitusautomaattien poistaminen peruskoulujen käytäviltä. Samoin Palmian maksullista välipalavalikoimaa tulisi tarkistaa niin, ettei se sisältäisi hampaille kaikkein vahingollisimpia makeita välipaloja."

Aloitteesta on saatu 22.1.2008 sosiaalilautakunnan, 24.1.2008 liikepalvelulautakunnan, 29.1.2008 terveyslautakunnan ja 4.2.2008 opetuslautakunnan lausunnot, jotka ovat liitteinä 46-49.

Khs viittaa annettuihin lausuntoihin ja toteaa, että lasten ennaltaehkäisevään hammashoitoon käytetään paljon neuvonta- ja kasvatusvoimavaroja. Päivähoidossa ja kouluissa jaettavien ksylitolituotteiden käyttö on ratkaistavissa vuosittain talousarvion laatimisen yhteydessä. Opetushallitus ja Kansanterveyslaitos ovat suositelleet, että kouluissa ja oppilaitoksissa ei ainakaan kouluaikana ole säännöllisesti myytävänä makeisia, virvoitusjuomia tai sokeroituja mehuja. Terveyskeskus ja

5.5.2008

opetusvirasto aloittavat neuvottelut makeis- ja virvoitusjuoma-automattien poistamiseksi kouluista.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36184)

5.5.2008

37

VT SARI NÄREEN JA 67 MUUN VALTUUTETUN ALOITE MIELEN-
TERVEYSOHJELMAN PÄIVITTÄMISESTÄ

Kvsto 14.11.2007, asia 22
Khs 2007-2475

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Helsingin kaupungin mielenterveysohjelma päivitetään ja kartoitetaan suurimmat resurssipu-
lasta kärsivät hoitotarpeet. Lisäksi tulee kehittää erityissuunnitelma las-
ten, nuorten ja vanhusten sekä kaksoisdiagnoosipotilaiden mielenter-
veysongelmien ehkäisyyn ja hoitoon. Mielenterveyspotilaiden hoitota-
kuun varmistamiseksi on kehitettävä niin avohoidon kuin myös akuutti-
ja sairaalahoidon suunnittelua. Lisäksi esitämme, että päivitetty mielen-
terveysohjelma tuodaan valtuustokäsittelyyn."

Aloitteesta on saatu 12.2.2008 terveyslautakunnan ja 21.2.2008 sosi-
aalilautakunnan lausunnot, jotka ovat liitteinä 50 ja 51.

Khs viittaa terveys- ja sosiaalilautakunnan lausuntoihin ja toteaa, että
aloitteessa edellytetty palvelutarpeen ja hoitoon pääsyn seuranta ja jat-
kuva mielenterveystyön ajantasaistaminen sekä kehittäminen eri ikä- ja
potilasryhmien osalta ovat terveyskeskuksen ja sosiaaliviraston nor-
maalia toimintaa. Samoin mielenterveyspalvelujen kokonaisuuden seu-
ranta ja kehittäminen yhteistyössä HUS-psykiatrian toimialan kanssa
kuuluvat väestön palvelutarpeeseen vastaamisen piiriin terveyskeskuk-
sessa ja sosiaalivirastossa.

Edellä olevaan viitaten Khs toteaa, ettei se pidä tarpeellisena aloittees-
sa esitettyä erillistä ohjelman hyväksyttämistä valtuustossa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36184)

5.5.2008

38

VT YRJÖ HAKASEN JA 6 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KOTIHOIDON
KOKEILUN VÄLIRAPORTISTA JA VAIHTOEHTOISESTA KOTIHOIDOSTA

Kvsto 14.11.2007, asia 23
Khs 2007-2476

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Aiemmin erillisinä toimineet sosiaaliviraston kotipalvelut ja terveyskeskuksen kotisairaanhoidon on järjestetty Helsingissä määräaikaisena kokeiluna terveyskeskuksen kotihoito-osaston puitteissa.

Kotihoidon palvelujen käyttäjät ovat yleensä tyytyväisiä henkilökunnan osaamiseen. Sen sijaan hoitoon pääsyyn, kauppapalveluihin ja mak suihin on suurin osa palautetta antaneista tyytymätön. Lisäksi moni on jäänyt henkilöstön riittämättömyyden takia vaille tarvitsemaansa hoitoa.

Yleinen käsitys näyttää olevan se, että kotipalvelujen ja kotisairaanhoidon yhdistäminen on johtanut palvelujen vähentymiseen ja supistumiseen usein vain välttämättömpiin terveydenhoidollisiin toimiin. Tämä vaikeuttaa ikä-ihmisten mahdollisuuksia selviytyä kotona.

Kotipalvelujen ja kotisairaanhoidon tarpeet kasvavat. Väestön ikääntyminen, moniongelmaisuus ja raskashoitoisuus vaativat työntekijöiltä nykyistä enemmän välitöntä asiakkaan kotona tapahtuvaa työaikaa, kotipalvelujen tarjonnan lisäämistä ja yhä monipuolisempaa osaamista.

Laajenevan vanhusväestön kotipalvelujen ja kotisairaanhoidon kehittäminen on Helsingin palvelujen kehittämisen suurimpia haasteita.

Esitämme, että kaupunginhallitus tuo valtuuston käsittelyyn kotihoidon kokeilun väliraportin ja selvityksen vaihtoehtoisista kotihoidon järjestämistavoista kokeilun jälkeen. Sosiaali- ja terveyslautakunnalle esitetyn nykyisen kokeilumallin pysyväksi muuttamisen lisäksi tulee valtuustolle valmistella selvitys vaihtoehdosta, joka malliin, jossa sosiaalivirasto vastaa kotipalveluista ja terveyskeskus kotisairaanhoidosta, kehittämällä samalla kotipalvelujen ja kotisairaanhoidon yhteistyötä."

Aloitteesta on saatu 12.2.2008 terveyslautakunnan ja 21.2.2008 sosiaalilautakunnan lausunnot, jotka ovat liitteinä **52 ja 53**.

Khs viittaa terveys- ja sosiaalilautakunnan lausuntoihin ja toteaa päätäneensä 17.12.2007 lähettää sosiaali- ja terveysministeriölle kotipalvelun ja kotisairaanhoidon yhdistämiskokeilua (kotihoitokokeilua) koskevan väliraportin liitteineen ilmoittaen yhtyvänsä raportissa esitettyihin arvioihin toiminnan tuloksista.

5.5.2008

Samalla Khs päätti (äänestys 10–5, vähemmistö Kantola, Malinen, Ojala, Pajamäki ja Vehviläinen, jotka kannattivat ko. kappaleen poistamista) esittää sosiaali- ja terveysministeriölle, että kokeilua varten määräaikaisesti muutetut lainsäädännökset muutetaan pysyvästi mahdollistamaan kotipalvelun ja kotisairaanhoidon yhdistäminen terveyskeskuksen tehtäväksi.

Lisäksi Khs toteaa päättäneensä 21.4.2008 perustaa 1.5.2008 lukien terveyskeskuksen kotihoito-osastoon sijoitettavaksi 7 vakinaista kotihoitopäällikön ja 60 vakinaista kotihoidon ohjaajan virkaa sekä kotihoidon johtajan viran.

Edellä olevaan viitaten Khs toteaa, ettei se pidä aiheellisena aloitteessa esitettyä vaihtoehtoisten järjestelytapojen selvittelyä ja hyväksyttämistä valtuustossa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36184)

5.5.2008

39

VT ASTRID GARTZIN JA 17 MUUN VALTUUTETUN ALOITE LAPSI- JA
PERHEPOLIITTISEN OHJELMAN TOTEUTUMISEN ARVIOINNISTA

Kvsto 28.11.2007, asia 16
Khs 2007-2606

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Kaupunginvaltuusto hyväksyi vuonna 2001 lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman. Ohjelmassa nostettiin lapsi- ja perhenäkökulma laajasti esiin kaupungin päätöksenteossa ja toiminnassa. Ohjelmassa vastuutettiin eri hallintokunnat konkreettisiin toimenpiteisiin. Yhteisen vastuun toteuttajina olivat ohjelman mukaan sosiaalivirasto, opetusvirasto, terveyskeskus, nuorisotoimi, kulttuuriasiankeskus, liikuntavirasto ja kaupunkisuunnittelu.

Ehdotamme, että nykytilanne arvioidaan kokonaisuutena. Miten lapsi- ja perhepoliittinen ohjelma on toteutunut? Miten hallintokuntien ennaltaehkäisevä työ nyt tulisi linjata ja resursoida eri toiminnoissa?"

Aloitteesta on saatu 12.2.2008 terveyslautakunnan, 29.2.2008 nuorisolautakunnan, 4.3.2008 opetuslautakunnan, 17.3.2008 sosiaalilautakunnan sekä 5.3.2008 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat liitteinä 54–58.

Khs viittaa aloitteesta saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että uusi lastensuojelulaki tuli voimaan 1.1.2008. Kaikkien kuntien tulee laatia suunnitelma lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi ja lastensuojelun järjestämiseksi. Suunnitelmat hyväksytään kunnanvaltuustoissa ja tarkistetaan vähintään kerran neljässä vuodessa. Khs yhtyy lausunnoissa esitettyyn näkemykseen, että aloitteessa esitetty arviointi ja ennaltaehkäisevän työn linjaaminen toteutuvat lastensuojelulain edellyttämässä suunnitelmassa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Olli Hari, puh. 310 36048)

5.5.2008

40

VT HEIKKI TAKKISEN JA 1 MUUN VALTUUTETUN ALOITE VANHUSTEN
KULTTUURIPALVELUJEN LISÄÄMISESTÄ

Kvsto 12.12.2007, asia 28
Khs 2007-2710

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Jokainen, joka on vierailut tai työskennellyt vanhainkodeissa, vanhusten parissa palvelutaloissa tai sairaaloiden pitkäaikaisosastoilla, on huomannut henkilökunnan resurssipulan, joka ei mahdollista perushoidon ohella edes pienimuotoista kulttuuritarjontaa, kuten kirjojen ja lehtien ääneen lukemista, kirjastojen dvd-materiaalin hyödyntämistä tai muuta kulttuuritoimintaa. Laitoksissa lyhyitä jaksoja työskentelevät opiskelijat ja harjoittelijat – toimintaterapeutit, lähihoitajat jne. – yrittävät omalta osalta osaltaan paikata tätä puutetta. Pienetkin yhteiset toiminta- ja kulttuurihetket tuovat valtavasti iloa ja parantavat laitoksissa elävien elämän laatua. Tällaisen palvelujen tarjoamiseksi ei tarvita ammattihenkilökuntaa, vaan hanke voidaan toteuttaa hyödyntämällä ja organisoimalla työllistämisesursseja.

Aloite

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia laitoksissa tapahtuvan vanhusten kulttuuripalvelujen lisäämiseksi työllistämisesursseja hyödyntämällä."

Aloitteesta on saatu 12.2.2008 terveyslautakunnan, 13.2.2008 työllistämistoimikunnan, 20.2.2008 sosiaalilautakunnan sekä 7.3.2008 kulttuuri- ja kirjastolautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 59–62**.

Khs pitää tärkeänä toiminta- ja kulttuurihetkien järjestämistä palvelutaloissa, vanhainkodeissa ja pitkäaikaisosastoilla. Lausunnoista ilmenee, että vanhusten hoidon yksiköissä on työllistetty palkkatuella vapaa-ajan ohjaajia sekä eri alojen taiteilijoita. Khs pitää perusteltuna, että toimintaa jatketaan ja kehitetään.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Olli Hari, puh. 310 36048)

5.5.2008

41

VT MATTI TAINAN JA 31 MUUN VALTUUTETUN ALOITE JAKOMÄEN
TERVEYSASEMAN LISÄRESURSSSEISTA

Kvsto 16.1.2008, asia 17
Khs 2008-97

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin tietokeskuksen tuoreen tutkimuksen mukaan on esimerkiksi Jakomäessä asuvan miehen elämä ohi keskimäärin 70 vuoden jälkeen. Hyväosaisten alueiden keskimääräiseen elinajanennusteeseen on suurimmillaan eroa jopa 13 vuotta.

On tiedossa, että huono-osaisuus on keskittynyt määrätuille asunto-alueille, joissa on paljon kaupungin vuokra-asuntoja. Alkoholi-, huume-, mielenterveys-, toimeentulo-, työttömyys- ja yksinäisyysongelmat ovat monen asukkaan arkipäivää.

Julkisten terveyspalveluiden alueelliset erot ovat osaltaan vaikuttamassa kehityksen suuntaan. Tästä syystä onkin erittäin tärkeää merkittävästi panostaa heikoimmassa terveystilanteessa olevien alueiden terveyspalveluihin ja niiden ennalta ehkäisevään toimintaan.

Edellä mainittuun viitaten esitän, että kaupunginhallitus edellyttää terveysvirastoa kehittämään Jakomäen terveysaseman, jonka palvelualueeseen kuuluvat Jakomäki, Suurmetsä ja Heikinlaakso, toimintaa erityisen lisäpanostuksen avulla, lääkärin ja sairaanhoitajien riittävyyden takaamiseksi, ennalta ehkäisevään terveyskasvatus- ja opetustoimintaan, ja erityisesti syrjäytyneisiin ja syrjäytymisvaarassa oleviin kohdistuvaan toimintaan."

Aloitteesta on saatu 26.2.2008 terveyslautakunnan sekä 6.3.2008 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 63 ja 64**.

Khs viittaa terveyslautakunnan sekä talous- ja suunnittelukeskuksen lausuntoihin ja toteaa, että palvelujen järjestämisessä kehitetään erityisesti ennaltaehkäisevän ja varhaisen tuen työtapoja sekä avoterveydenhuollon alueellista tasa-arvoisuutta.

Terveyden edistämistä on korostettu kaikkien hallintokuntien toiminnassa. Terveyspalvelut voivat omalta osaltaan vaikuttaa aloitteessa mainittuihin huono-osaisuuden keskittymiseen ja syrjäytymisen ehkäisyyn. Lisätoimenpiteinä tarvitaan yhteistyötä kaupungin eri hallintokuntien ja vapaaehtoisjärjestöjen kanssa. Jakomäen terveysasemalla voimavarojen tarpeenmukainen kohdentaminen ja laaja yhteistyö on jo tuloksellisenä toimintamallina käytössä.

5.5.2008

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36184)

5.5.2008

42

VT TARJA TENKULAN JA 6 MUUN VALTUUTETUN ALOITE SELVIÄMIS-
HOITOASEMAN OSA-AIKAISEN SOSIAALITYÖNTEKIJÄN KOKOPÄIVÄIS-
TÄMISESTÄ

Kvsto 30.1.2008, asia 19
Khs 2008-210

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin kaupungin terveystieteiden keskuksen selviämishoitoasema kuuluu akuuttisairaalan päivystystoimintojen yksikköön. Selviämishoitoasema sijaitsee Töölön kisahallissa poliisin säilöönottosuojan vieressä. Selviämishoitoasema toimii lyhytaikaisena tarkkailuyksikkönä, jonne sairaaloiden päivystyspoliklinikat, poliisi, ambulanssit sekä monet muut tahot voivat lähettää päihtyneitä potilaita hoitoon. Päihtymyksen lisäksi potilailla on jokin seuranta vaativa vamma tai sairaus, mikä ei kuitenkaan vaadi sairaalahoitoa. Potilaspaikkoja on 10 ja käyntejä vuodessa n. 5 200.

Selviämishoitoaseman potilaista n. 35 % on asunnottomia ja vaikeasti hoidettavia. Sosiaalityöntekijä on avainhenkilö suunniteltaessa potilaiden katkaisu-, kuntoutus- ja jatkohoitoa. Yhteydenpito päihdehuollon yksiköihin, sosiaalitoimeen ja terveydenhuoltoon on luonteeltaan hektistä ja päivittäistä, koska potilaat viipyvät selviämishoitoasemalla vain hetken. Myös lastensuojelun ja vanhustyön tarve näkyvät sosiaalityöntekijän päivittäisessä työssä.

Päihdeasiakkaiden määrä ja kuntoutuksen tarve ovat lisääntyneet viime vuosina. Asiakkaat ovat entistä huonokuntoisempia ja tarvitsevat usein tukea asioidensa järjestelyyn. Selviämishoitoaseman fyysinen sijainti poliisin säilöönottosuojan vieressä antaa mahdollisuuden puuttua vaikeasti päihdeongelmaisten hoidon tarpeen arviointiin ja hoitoa ja tukea tarvitsevat asiakkaat / potilaat ovat saavutettavissa ilman suurempaa etsimistä.

Jo pitkään on ollut havaittavissa, että osa-aikainen sosiaalityöntekijän työpanos on riittämätön ja toimi tulisi kokopäiväistä mahdollisimman pian.

Edellä esitetyn johdosta esitän kunnioittavasti, että Helsingin kaupunki ryhtyy välittömästi toimenpiteisiin osa-aikaisen sosiaalityöntekijän kokopäiväistämiseksi."

Aloitteesta on saatu 13.3.2008 terveyslautakunnan ja 6.3.2008 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat liitteinä 65 ja 66.

5.5.2008

Khs viittaa terveyslautakunnan ja talous- ja suunnittelukeskuksen lausuntoihin ja toteaa, että selviämishoitoaseman sosiaalityöntekijän vakanssin muuttaminen kokopäiväiseksi on perusteltua ja mahdollista vuoden 2009 talousarvion laatimisen yhteydessä.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36184)

5.5.2008

43

VT JYRKI LOHEN JA 20 MUUN VALTUUTETUN ALOITE ALEKSANTERI I:N
PATSAAN NÄKYVYYDEN PARANTAMISESTA

Kvsto 10.10.2007, asia 35
Khs 2007-2247

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Aleksanteri II:n patsas Senaatintorilla on tunnetuimpia Helsingin muistomerkkejä. Aleksanteri I:n patsas on sijoitettu lähes huomaamattomaan paikkaan Helsingin yliopiston kirjaston suljetulle pihalle. Korkean kivimuurin, rauta-aidan ja maaston korkeuserojen vuoksi se ei näy Yliopistonkadulle lainkaan ja Unioninkadullekin erittäin heikosti. Kuvanveistäjä Ivan Martosin suurikokoinen rintakuva Aleksanterista sijoitettiin alun perin Turun yliopiston Akatemiataloon. Yliopiston siirryttyä Helsinkiin veistos sijoitettiin yliopiston suuren juhlasaliin keskeiselle paikalle. 1930-luvulla silloinen poliittinen ilmapiiri ei hyväksynyt Venäjän tsaarin – vaikka hän oli myös Suomen hallitsija – patsasta yliopiston juhlasalissa. Patsas siirrettiin Suomen kansallismuseon pihalle. Vuonna 1957 se siirrettiin nykyiselle paikalle.

Aleksanteri I:n merkitys Suomen ja erityisesti myös Helsingin historiasa on kiistaton. Hän vahvisti Suomelle Venäjään liittämisen jälkeen sisäisen itsehallinnon, autonomian. Hän palautti Suomen yhteyteen Viipurin läänin. Aleksanteri I määräsi Suomen pääkaupungiksi Helsingin ja tuki uuden pääkaupungin julkisten rakennuksien rakentamista.

Suomen autonomian perustamisesta tulee 2009 kuluneeksi 200 vuotta ja Helsingin tulosta pääkaupungiksi sama vuosimäärä 2012. Olisi siten ajankohtaista muistaa hallitsijaa, joka vaikutti ratkaisevasti näihin tapahtumiin. Patsaan näkyvyyden parantamiseksi on useita mahdollisuuksia. Voitaisiin avata yliopiston pihapuistikon aita ja rakentaa portaat patsaalle. Se edellyttäisi patsaan kääntämistä katse Unioninkadulle. Koska patsasta on useaan kertaan siirrelty, se voitaisiin vielä siirtää esim. yliopiston kirjaston pohjoiseen pihapuistikkoon, jossa maasto on kadun tasalla. Muitakin mahdollisuuksia löytynee.

Patsaan omistaa Helsingin yliopisto/valtio. Allekirjoittaneet kaupunginvaltuutetut ehdottavatkin, että Helsingin kaupunki tekee asianomaisille aloitteen, jossa pyritään parantamaan Aleksanteri I:n patsaan näkyvyyttä tai sijaintia."

Aloitteesta on saatu 20.11.2007 kaupungin taidemuseon johtokunnan ja 27.12.2007 kaupunginmuseon johtokunnan lausunnot, jotka ovat liitteinä 67 ja 68.

5.5.2008

Khs viittaa taidemuseon johtokunnan lausuntoon, jossa todetaan mm., että taidemuseo on aloitteentekijöiden kanssa samaa mieltä siitä, että Aleksanteri I:n merkitys Suomen ja Helsingin historialle on kiistaton ja että patsaan näkyvyys voisi olla parempi kuin mitä se nyt on. Patsas on kuitenkin valtion omistuksessa ja hallinnassa. Patsas ei kuulu taidemuseon kokoelmiin ja siksi ei myöskään suoranaisesti taidemuseon toimintakenttään.

Asemakaavamääräys koskee itse muistomerkkiä, istutuksia, aita ja kiiveyksiä sen läheisyydessä. Aloitteessa ehdotetut toimenpiteet eivät siten ole kaavan mukaisia.

Kaupunginmuseon johtokunta katsoi, että aloite tulee lähettää yliopistolle ja Museovirastolle. Näin on menetelty ja asia on parhaillaan vireillä yliopistolla ja Museovirastossa.

Khs toteaa vielä, että yliopistosta saadun ilmoituksen mukaan patsaan siirtoon liittyviä ehdotuksia on tullut yliopistolle säännöllisesti ja erilaisia vaihtoehtoja on selvitetty, mutta patsaan siirtoon johtavaa ratkaisua ei kuitenkaan vielä ole onnistuttu löytämään.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Raimo Niippa, puh. 310 36683)

5.5.2008

44

VT KAUKO KOSKISEN JA 11 MUUN VALTUUTETUN ALOITE LUKI-
NEUVOLATOIMINNAN VAKIINNUTTAMISESTA

Kvsto 24.10.2007, asia 18
Khs 2007-2346

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"ESR-equal-rahoitteisen Lukineuvola-hankekokonaisuuden yksi pilo-
teista on toiminut 2005–2007 Helsingissä, Helsingin seudun erilaiset
oppijat ry:n alaisuudessa. Lukineuvolahankkeen tavoitteena on kehittää
neuvonta-, ohjaus- ja tukipalveluja niin oppimisvaikeuksisille kuin am-
mattilaisillekin sekä luoda lukiasiamiehen toimenkuva. Palvelujen haki-
joita on ollut enemmän kuin on pystytty vastaanottamaan. Koulutusta
on järjestetty mm. oppilaitosten, terveydenhuollon, työvoimatoiminnan
sekä työpaikkojen henkilöille. Helsingissä palveluja käyttävät etenkin
ammattikorkea- ja korkeakouluopiskelijat.

Lukineuvola on tarjonnut testausta, neuvontaa ja ohjausta. Henkilökoh-
taista ohjausta on tarjottu Helsingin projektissa tähän mennessä n. 400
henkilölle, koulutuksen piirissä on ollut n. 900. Lukivaikeuksista vain
15 % on aikaisemmin testattuja. Palveluihin ollaan oltu tyytyväisiä,
haastatelluista 85 % ilmoitti olevansa erittäin tyytyväisiä. Lukineuvola-
hanke on nyt loppusuoralla ja asiakkaiden taholta on esitetty syvä huoli
siitä, mistä palveluja jatkossa saa.

Tutkimusten mukaan suurella osalla väestöstä on eriasteisia oppimisen
pulsia. Tunnistamaton ja hoitamaton oppimisvaikeus on usein syrjäyty-
miskierteen alkusyy. Se saattaa aiheuttaa myös ongelmia työelämässä,
monen työssä uupumisen, mielenterveysongelmien sekä tukielinsai-
rauksien taustalla on tunnistamaton oppimisvaikeus. Suomi pyrkii ole-
maan tietotekniikan kärkimaita, mutta lukivaikeuksisten tueksi käytettä-
vien apuvälineiden osalta olemme kehitysmaa verrattuna esimerkiksi
muihin pohjoismaihin.

Me kaupunginvaltuutetut edellytämme, että kaupunki turvaa lukineuvo-
latoiminnan jatkumisen ja parantaa palvelujen saatavuutta. Yksi vaihto-
ehto on vakiinnuttaa Helsingin seudun erilaiset oppijat ry:n lukineuvola-
palvelut. Palveluja tarvitaan mm. opetustoimessa, terveydenhuollossa
ja työelämässä."

Aloitteesta on saatu 4.2.2008 opetuslautakunnan lausunto, joka on liit-
teenä 69.

Khs viittaa opetuslautakunnan lausuntoon, jossa todetaan mm., että
lukineuvolatoiminta on ollut valtakunnallista toimintaa. Lukineuvoloita
on toiminut yhteensä neljällä eri alueella (Joensuussa, Tampereella,

5.5.2008

Vaasassa sekä pääkaupunkiseudulla). Lukineuvoloiden rahoituksesta on vastannut opetusministeriö ja ESR-rahoitus. Lukineuvolatoiminta on tarpeellista erityisesti niille nuorille ja aikuisille, jotka eivät ole oppilaitosten erityisopetuspalvelujen piirissä.

Opetusvirasto tekee yhteistyötä Helsingin erilaiset oppijat ry:n (HERO) kanssa. Opetusvirasto tukee HERO:n toimintaedellytyksiä myöntämällä yleistä toiminta-avustusta 30 000 euroa/vuosi.

Opetuslautakunta katsoo, että lukineuvolatoiminta tulisi rahoittaa valtakunnallisesti samalla tavalla eri paikkakunnilla, esimerkiksi opetusministeriön tuella. Helsingin kaupungin ammatillisissa oppilaitoksissa ja lukioissa on olemassa sekä nuoria että aikuisia opiskelijoita varten laaja-alaisia erityisopettajia ja lukiopettajia, jotka tekevät lukikartoituksia ja antavat tarvittaessa lukiopetusta. Opetustoimen tehtävä on kehittää tätä toimintaa ja lisäksi kouluttaa omia opettajiaan huomioimaan erilaiset oppimisvaikeudet.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Raimo Niippa, puh. 310 36683)

5.5.2008

45

VT ANTTI VUORELAN JA 1 MUUN VALTUUTETUN ALOITE TAPANILAN
NUORISOTALON TOIMINNAN SÄILYTTÄMISESTÄ ENNALLAAN

Kvsto 31.10.2007, asia 11
Khs 2007-2390

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Jos Tapanilan nuorisotalo lopetetaan, niin Tapanilasta loppuu 85 koululaisen laadukas liikuntakerhotoiminta. Samalla irtisanotaan kolme nuoriso-ohjaajaa ja viisi lasten liikuntaan erikoistunutta liikunnanohjaajaa. Koululaisten liikuntakerhotoiminnan lisäksi loppuu viiden liikunnanohjaajan toteuttama muu lasten harrasteliikunta.

Tapanilan nuorten ja lähes sadan liikuntakerholapsen perheiden hyvinvointi on turvattava. Tapanilan nuorille pitää olla Tapanilassa turvallinen ja päihtetön kokoontumistila. Malmille eivät tapanilalaiset nuoret lähde kokoontumaan. Siksi Tapanilan nuorisotalo ei voi toimia Maimilla kuten on esitetty. Nuorisotalon lopettamisen haitat kohdistuvat Tapanilan perheisiin erittäin voimakkaasti.

Nuorisoasiainkeskus on sopinut Tapanilan Erän kanssa nuorisotalon ylläpidosta. Tapanilan urheilutalosaatiön kanssa on vuokrasopimus vuoden 2009 nuorisotalotilojen käytöstä. Tiloja hallinnoi Tapanilan Erä. Nuoriso-ohjaajat ovat Tapanilan Erän henkilökuntaa, osallistuvat kaikkien yhteisön toimintaan.

Kävijöitä on nuorisotalolla runsaasti, ala-asteikäisistä yläasteikäisiin, vuoden 2007 tammi–syyskuussa oli yhteensä 8 096 käyntikertaa. Tilat on alun perin suunniteltu juuri nuorisotalon tiloiksi, ne remontoitiin kesällä 2007. Kävijämäärät ovat kasvussa. Sopimuksen mukaan voidaan samoissa tiloissa pitää myös iltapäivätoimintaa.

Nuorisotalon käytössä on myös bändi- ja kitaraharjoitustilat. Nuorisotalon henkilökunta järjestää vuosittain kesäkuussa kaksi viikon kesäleiriä Bengtsårin leirikeskuksessa Hangossa usealle kymmenelle tapanilaisnuorelle.

Iltapäivähoidon olosuhteiden turvaaminen koskee vuosittain lähes sataa perhettä. Kaupungilla on velvollisuus tarjota lakisääteinen iltapäivähoito siitakin huolimatta, että Tapanilan nuorisotalon toiminta 'säästösyyistä' ajettaisiin alas. Todellisuudessa kokonaiskustannukset säilyvät eikä Tapanilan nuorisotalon lopetus tuo säästöjä.

Seuraukset Tapanilan nuorisotalon lopettamisesta:

5.5.2008

- Nuoret eivät lähde Malmille. Oma reviiiri on Tapanilassa Hiidenkiven koulu vieressä.
- Nuoriso-ohjaajat irtisanotaan. Ei leirejä, ei kitara- tai bändiopetusta, ei seikkailuretkiä.
- Liikuntakerhotoiminta loppuu lähes 100 lapselta. Kaupunki joutuu tarjoamaan lain mukaan iltapäivähoitoa kaikille sitä hakeville. Koillisen lapsimäärä kasvaa.
- Lasten liikunnanohjaajat irtisanotaan. Samalla loppuu heidän muukin ohjaustyönsä.

Näillä perusteilla esitän, että Tapanilan nuorisotalon toiminta säilytetään nykyisellään.”

Aloitteesta on saatu 25.4.2008 nuorisolautakunnan lausunto, joka on liitteenä 70.

Khs viittaa nuorisolautakunnan lausuntoon, jossa todetaan mm., että lautakunta hyväksyi 1.2.2007 uuden toiminta- ja tilastrategian vuosille 2007–2012.

Nuorisotoimessa on tultu tilanteeseen, jossa tarvitaan toiminnan laajaa arviointia. Nuorille suunnattuja palveluja kehitettäessä ei ole kyetty otamaan riittävästi huomioon nuorten muuttuneita tarpeita. Tämä heijastuu myös siinä, että nuorisotilojen suunnittelu on pysynyt lähtökohdiltaan samana viimeiset neljä vuosikymmentä. Tuloksena on kattava alueellinen tilaverkko, jossa suunnilleen samalla konseptilla on tuotettu lähes samankokoisia nuorisotaloja. Nuorisotoimella on tilakapasiteettia yli tarpeen. Siksi toimintalinjana on vähentää neliöitä ja suunnata voimavaroja tilojen ylläpitämisestä toiminnan monipuolistamiseen ja uusiin toiminnallisiin haasteisiin.

Nuorisoasiainkeskus on sitoutunut järjestämään toimintaa Tapanilassa yhdessä Tapanilan Erän kanssa. Yhteistyötä tullaan tekemään jatkosakin. Uuden toiminta- ja tilastrategian lähtökohtana on säilyttää kaikilla alueilla lähialueen nuorisotyöpalvelut. Tavoitteena on asian lopullinen käsittely vielä tällä valtuustokaudella.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Leena Mickwitz, puh. 310 36054)

5.5.2008

46

VT HELI PUURAN JA 14 MUUN VALTUUTETUN ALOITE SAUNOJEN
VARAUSJÄRJESTELMÄSTÄ JA MALKASAAREN RETKEILYPALVELUJEN
KEHITTÄMISESTÄ

Kvsto 14.11.2007, asia 24
Khs 2007-2477

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin kaupungilla on muutamia, retkeilysaarissa olevia vuokrattavia saunoja. Eräs näistä on Malkasaassa oleva sauna. Sauna ja saarella olevat, retkeilyä tukevat palvelut (mm. keittokatos) ovat vajaakäytössä mm. sen takia, että saunan vuokraustapa ja hinta eivät houkuttele ja tilojen kuntoa ei ole pystytty riittävästi kehittämään vuosien varrella. Malkasaaren pienen saunan vuokra on 60 euroa/kerta, joka on Helsingin saunojen osalta alhainen hinta, kun samaan aikaan Vantaa pystyy vuokraamaan koko kesäkaudeksi sauna-avaimen suurin piirtein samaan hintaan. Vantaalla henkilö pääsee lämmittämään saunaa ja saunomaan saarella olevan vuorokirjan mukaan silloin, kun saunassa on vapaata.

Helsingin merellisyys, kaunis saaristo ja retkeily kiinnostavat monia helsinkiläisiä ja myös Helsingissä kävijöitä. Monellakaan ei ole omaa mökkiä tai isoa venettä, joka mahdollistaisi omassa saunassa saunomisen tai omissa tiloissa yöpymisen. Helsinkiläisten monipuoliset vapaa-ajanviettomahdollisuudet ovat osa kaupungin vetovoimaa. Onkin perusteltua, että kaupunki huolehtii omaisuutensa ja palvelujensa kehittämisestä myös retkeilysaarien ja niissä olevien sauna- ja muiden palvelujen osalta. Myös kulkuyhteyksiä, sekä kaupungin että yksityisten toimenpitein, tulisi parantaa, jotta saarten palvelut olisivat entistä useamman käytettävissä.

Me valtuutetut esitämme, että

- Malkasaaren saunatilojen ja keittokatoksen kuntoa parannetaan ja että
- saarissa olevien kaupungin saunojen vuokrausjärjestelmä selvitetään ja sitä kehitetään entistä monipuolisemmaksi ja helppokäyttöisemmäksi niin, että kertakohtaisen varauksen lisäksi saunaa voi vuokrata sauna-avaimen avulla kohtuuhintaisesti koko kesäkaudeksi."

Aloitteesta on saatu 19.3.2008 liikuntalautakunnan lausunto, joka on liitteenä 71.

5.5.2008

Khs viittaa liikuntalautakunnan lausuntoon, jossa todetaan mm., että liikuntavirastolla on vuokrattavia saarisaunoja Pihlajasaassa, Sipoon Kaunissaassa ja Malkasaassa. Pihlajasaaren ja Kaunissaaren saunavaraukset tehdään suoraan saaren isänniltä tai muulta henkilökunnalta. Käytännössä saunavaraukset toimivat klo 7–23 välisenä aikana myös viikonloppuisin. Malkasaaren saunavaraukset tehdään Ras-tilan leirintäalueen vastaanotosta, joka on auki klo 8.00–22.00 välisenä aikana ja kesäkuusta – elokuuhun 24 h/vrk. Lautakunta katsoo, että saunojen vuokrausjärjestelmä on jo nyt korkealla tasolla, koska sesonkiaikana saunaa voi varata 24 tuntina vuorokaudessa. Liikuntaviraston saarisaunojen käyttöaste on korkea, ja esimerkiksi Malkasaaren 4–5 hengen saunan saa 60 eurolla koko illaksi käyttöönsä.

Vantaan ja Helsingin saarten käyttöjärjestelmiä vertailtaessa tulee huomioida kaupunkien venepaikkatarjontojen kokoero: Vantaan kaupunki hallinnoi 374 venepaikkaa kun taas Helsinki hallinnoi 12 350 paikkaa. Lisäksi Helsingin alueella on yli 2 000 valtion hallinnoimaa tai yksityistä venepaikkaa.

Lausunnossa todetaan vielä, että Malkasaaren keittokatoksen perusparantamistyö on liikuntaviraston työohjelmassa ja töiden aloitusajankohdaksi on suunniteltu kuluvan vuoden syksy. Saaren sauna on käyttökunnossa, joten se ei vielä tarvitse peruskorjausta. Alueen tulevat investoinnit selkiytyvät kaupunkisuunnitteluviraston käynnistämän Itäisten saarten asemakaavatyön edistyessä.

Kulkuyhteyksien parantaminen eli vakinaisen vesiliikenteen järjestäminen Malkasaareen on vaikeaa. Vuosittain on ollut esillä uusia vesiliikennereittiehdotuksia. Yrittäjien mielestä mikään esitetystä vaihtoehdoista ei ole ollut riittävän kannattava, joten ne ovat jääneet toteutumatta.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Leena Mickwitz, puh. 310 36054)

5.5.2008

47

VT ARTO BRYGGAREN ALOITE PITKÄN TÄHTÄYKSEN LIIKUNTA-
PAIKKASUUNNITELMAN SAAMISESTA PÄÄKAUPUNKISEUDULLE

Kvsto 28.11.2007, asia 17
Khs 2007-2607

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin seudun suurimpien kaupunkien (Helsinki, Vantaa, Espoo) liikuntapaikkaverkko on merkittävä. Kaupunkien liikuntapaikoissa tehdään miljoonia liikuntasuorituskertoja vuosittain.

Valtaosa liikuntapaikoista on ns. lähiliikuntapaikkoja, joiden käyttäjinä toimivat lähialueen asukkaat ja oppilaitokset. Mutta kaupunkeihin on myös rakennettu liikuntatiloja, joiden käyttäjät tulevat ympäri pääkaupunkiseutua.

Liikuntapaikkojen tarve kasvaa. Niillä on merkittävä yhteiskuntapoliittinen merkitys mm. terveyden ja vapaa-ajan vieton suhteen.

Suomalaisessa liikuntapaikkarakentamisessa pääkaupunkiseudulle kohdistuvat suurimmat lisäinvestointitarpeet.

Liikenneverkolla on liikuntapaikkojen rakentamisessa hyvin merkittävä rooli. Mitä paremmat yhteydet, erityisesti raideliikenteen osalta, sitä helpompi on saavutettavuus ja todennäköisyys liikuntasuorituksille. Helsingissä Kisahalli Töölössä ja Liikuntamyly Myllypurossa ovat tästä oivia esimerkkejä.

Urheilutapahtumat Helsingin seudulla liikuttavat ihmisiä. Liikuntapaikat sijaitsevat vaihtelevasti suhteessa liikenneverkkoon ja erityisesti suhteessa raideliikenneverkkoon. Urheilutapahtumat pahimmillaan tuottavat melkoista rasitetta lisääntyvän autoliikenteen takia lähiseudun asukkaille, puhumattakaan tällaisen liikenteen muista haitoista esim. ilmanlaadulle.

Onkin selvää, että tulevien liikuntapaikkatarpeiden ja suunnittelun kannalta Helsingin seudun suurimpien kuntien on yhdistettävä paremmin voimiaan.

Me allekirjoittaneet esitämme, että Helsingin kaupunginhallitus ryhtyy toimiin yhteisen ja sitovan ns. liikunta PTL (PITKÄN TÄHTÄIMEN LIIKUNTAPAIKKA) -suunnitelman saamiseksi pääkaupunkiseudulle. Suunnitelman tavoitteena tulisi olla nykytilanteen kartoitus ja yhteisen näkemyksen ja investointiohjelman ja aikataulun luominen mm. lähiliikuntapaikoista tai suurista valtakunnallisista liikuntahankkeista. Suunni-

5.5.2008

telmaan tulee liittää hankkeiden ohella niiden maankäyttö- ja liikennesuunnitelma.”

Aloitteesta on saatu 26.2.2008 liikuntalautakunnan, 25.2.2008 kaupunkisuunnittelulautakunnan ja 4.4.2008 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 72–74**.

Khs viittaa lausuntoihin, joissa todetaan mm., että liikuntapaikkojen tarjonnan ja rakentamisen suhteen Helsingillä ja koko pääkaupunkiseudulla on oma erityismerkitys. Liikuntalautakunnan lausunnossa mainitaan, että merkittävä osa Helsingin liikunnan määrärahoista kuluu vanhojen olympiarakennuksien ylläpitoon ja peruskorjaamiseen. Helsingin kaupunki on esittänyt, että myös valtio osallistuisi näiden valtakunnallisten ja kulttuurihistoriallisten merkittävien liikuntapaikkojen ylläpitoon.

Suomen Olympiakomitea teki vuonna 2007 esityksen huippu-urheilun merkittävimmistä valtakunnallisista rakentamishankkeista vuosille 2007–2011. Jo huippu-urheilu 2000-luvun strategiaohjelmassa esitetty jääurheiluhallin rakennuttaminen Helsingin Myllypuroon on tulevien vuosien rakennushankkeista Olympiakomitean esityksen mukaan tärkein. Muita tuettavaksi ehdotettuja hankkeita ovat mm. purjehduskeskus Helsingin Hernesaareen ja Olympiastadionin perusparannus.

Espoon, Helsingin ja Vantaan liikuntatoimet tiivistivät yhteistyötä lautakuntien yhteisellä seminaarilla, joka pidettiin Helsingin liikuntalautakunnan aloitteesta 20.4.2007 Solvallaan urheiluopistolla. Tilaisuuden tavoitteena oli arvioida pääkaupunkiseudun kuntien yhteistyötä liikuntapalvelujen tuottamisessa. Lisäksi keskusteltiin uusista yhteistyömuodoista ja sovittiin jatkotoimenpiteistä. Hyvin alkanut yhteistyö sai jatkoa lautakuntien seuraavassa yhteistapaamisessa 23.11.2007 Vantaalla, jolloin mukana oli myös Kauniaisten kaupungin edustajia. Näissä tapaamisissa on keskusteltu myös mukana olleiden kuntien liikuntapaikkojen suunnittelusta ja sen koordinoinnista. Kun monet kaupunginosat Itä-Helsingissä kasvavat ja osa Sipoon länsiosasta liitetään Helsinkiin, yhteistyö liikuntasuunnittelussa lisääntyy myös Sipoon kunnan kanssa.

Khs toteaa vielä, että seudullinen näkökulma tulisi ottaa yhtenä lähtökohtana huomioon seuraavaa Helsingin liikuntapoliittista suunnitelmaa laadittaessa. Seudullinen näkökulma tulee korostua myös liikuntapaikkojen rakentamisessa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Leena Mickwitz, puh. 310 36054)

5.5.2008

48

VT HEIKKI TAKKISEN JA 1 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KOULU-
PSYKOLOGIPALVELUJEN LISÄÄMISESTÄ

Kvsto 12.12.2007, asia 27
Khs 2007-2708

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin kouluilla henkilökunta on huolissaan psykologipalvelujen riittämättömyydestä ennaltaehkäisevässä ja korjaavassa työssä. Näin on myös näennäisesti ongelmattomissa kouluissa – kuten esim. erityistehävän saaneissa lukioissa. Nykyisillä resursseilla ei pystytä turvaavasti kattamaan koulujen psykologien tarvetta.

Aloite

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän pikaisiin toimenpiteisiin kartoit-
taakseen mahdollisuuksia koulupsykologien palvelujen lisäämiseksi peruskouluun ja lukioihin sekä ammatillisiin oppilaitoksiin."

Aloitteesta on saatu 28.3.2008 opetusviraston lausunto, joka on liitteenä 75.

Khs viittaa opetuslautakunnan lausuntoon, jossa käsitellään yksityiskohtaisesti koulupsykologipalveluita.

Khs toteaa vielä, että on tärkeää siirtää painopistettä oppilas- ja opiskelijahuollossa korjaavasta ennaltaehkäisevään toimintaan. Opetus-, sosiaali-, terveys- ja nuorisotoimet ovat vahvistaneet yhteistyötä palvelurakenteen kehittämiseksi ja ennalta ehkäisevien toimintatapojen edistämiseksi.

Perusopetuksen oppilasmäärät laskevat samalla kun erityisopetusta saavien maahanmuuttajataustaisten oppilaiden lisääntyvät. Palvelujen kattavuus voidaan turvata, koska vuosien 2008–2010 taloussuunnitelmaehdotuksessa ei ole esitetty muutoksia oppilashuoltopalveluiden kokonaisresurssiin.

Khs toteaa vielä, että ammatillisten oppilaitosten osalta on vahvistettu opinto-ohjausta vuonna 2008 ja lukioihin on vuoden 2008 talousarviossa lisätty kaksi uutta psykologin vakanssia.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Raimo Niippa. 310 36683)

5.5.2008

49

VT PAAVO ARHINMÄEN JA 7 MUUN VALTUUTETUN ALOITE NUORTEN
VAIKUTUSMAHDOLLISUUKSIEN PARANTAMISESTA

Kvsto 12.12.2007, asia 29
Khs 2007-2705

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Hesan Nuorten Ääni ja sen alueelliset foorumit ovat olleet hyvä kanava nuorille viestiä päätöksentekijöille mielipiteistään ja toiveistaan. Oppilaskuntatoimintaan kytkeytyen on parannettu kouluviihtyisyyttä lasten ja nuorten itse suunnittelemissa hankinnoissa. Vasemmistoliiton valtuustoryhmän mielestä nyt pitäisi kuitenkin ottaa aimo harppaus eteenpäin ja lähteä kehittämään entistä parempia ja pysyvämpiä vaikutusmahdollisuuksia.

Pidämme erittäin tärkeänä, että nuorten vaikutusmahdollisuudet ovat ympärivuotiset. Vaikuttamismahdollisuudet eivät saa rajautua vain yksittäiseen tilaisuuteen. Toisaalta pidämme erinomaisena sitä, että vaikuttamisessa on mukana mahdollisimman paljon erilaisia nuoria. Tässä Hesan Nuorten Ääni lienee onnistunut hyvin. Nuorten vaikutuskanavien pitää olla sellaisia, että vaikuttajiksi eivät valikoidu ainoastaan muuttamat kaikkein aktiivisimmat nuoret.

Esitämme, että kaupunginhallitus valmistelisi ja toisi esityksen valtuustolle siitä, mikä voisi olla pysyvä nuorten vaikuttamisen muoto. Helsingin kokoisessa kaupungissa nuorisovaltuusto ei välttämättä ole optimaalinen ja se ei tavoittaisi todennäköisesti laajasti nuoria. Siksi järjestelmä voisi olla enemmän kouluihin kytketty. Esimerkiksi kuukauden välein voitaisiin järjestää oppilaskuntien puheenjohtajien päiviä ainakin toisen asteen oppilaitosten oppilaille. Näillä päivillä nuoret voisivat ottaa kantaa ja vaikuttaa suoraan ajankohtaisiin kaupungin asioihin. Tällä ryhmällä voisi olla lautakunnissa myös paikka puhe- ja läsnäolo-oikeudella.

Oppilaskuntien hallituksille ja alueellisille nuorten vaikuttajaryhmille voisi rakentaa myös verkossa toimivan kannanottokanavan, johon liittyisi paitsi vaikuttamistietoa myös aito kommentointimahdollisuus lautakunnassa ja valtuustossa päätettäviin asioihin. Lisäksi kaupunginvaltuusto voisi kutsua vuosittain oppilaskuntien hallitusten jäsenet ja vaikuttajaryhmäläiset vastaanotolle. Kyseessä olevassa tilaisuudessa valtuusto voisi palkita toimivia oppilaskuntia. Tällainen päivä voisi olla esimerkiksi YK:n lasten oikeuksien päivä.

Samalla kun uusia vaikutusmahdollisuuksia ja -kanavia luodaan nuorille, on tärkeää pitää kiinni ja kehittää myös jo nyt olemassa olevia rakenteita.

5.5.2008

Yksi nuorten Avoimissa Foorumeissa esiin noussut ongelma on, että Hesän Nuorten Ääni -rahoitusta voi saada rahaa ainoastaan hankintoihin. Parin vuoden jälkeen kouluilla on tarpeeksi sohvia yms. Jatkossa olisi tarkoituksenmukaista laajentaa niitä kohteita, joihin rahoitusta saa; ja suunnata erityisesti yhteisöllisiin hankkeisiin. Hesän Nuorten Ääni -kampanjassa tuleekin kehittää oppilaskuntien asemaa ja roolia koulujen sisäisissä asioissa.

Toinen nuorten Avoimissa Foorumeissa esiin nostettu asia on se, että ylipormestarin kokouksissa tehtyjen päätösten toimeenpanemisessa kestää usein kohtuuttoman kauan. Vaikka olisi tehty asianmukaisesti päätös jostain hankinnasta, sitä ei välttämättä ole saatu pitkään aikaan. Pitäisi asettaa joku tarkka määräaika, miksi päätökset on toteutettava.

Lisäksi nuorten Avointen Foorumien ehdotukset ja tekstit pitäisi tuoda virallisesti valtuuston tietoon. Nyt Avointen Foorumien ryhmätyöskentelyssä ja keskusteluissa esiin nousseet asiat eivät välttämättä kantaudu valtuustoon asti.

Edellä olevan perusteella me aloitteen allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginhallitukselle ja edelleen valtuustolle tuodaan ehdotus siitä:

- Miten laajennetaan nuorten osallisuutta Helsingissä ja edelleen kuinka konkreettisesti parannetaan ja luodaan nuorten vaikutusmahdollisuuksia Helsingissä.
- Missä muodossa ja kuinka usein järjestetään erilaisia tapahtumia, joissa nuoret voivat vaikuttaa päätöksentekoon.
- Miten turvataan nuorten vaikutusprosessiin jatkuvuus ja tiheys Helsingissä."

Aloitteesta on saatu 29.2.2008 nuorisolautakunnan ja 4.3.2008 opetuslautakunnan lausunnot, jotka ovat liitteinä 76 ja 77.

Khs viittaa opetuslautakunnan ja nuorisolautakunnan lausuntoihin, joissa kuvataan seikkaperäisesti mm. Hesän Nuorten Ääni -hanketta ja muita rakenteita, joilla tuetaan nuorten osallistumista. Näitä rakenteita ollaan kehittämässä aloitteessa esitettyjä näkemyksiä vastaavalla tavalla.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Leena Mickwitz, puh. 310 36054)

5.5.2008

50

VT HEIKKI TAKKISEN JA 1 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KÄPYLÄN
KIRJASTOPALVELUJEN SÄILYTTÄMISESTÄ REMONTIN AIKANA

Kvsto 12.12.2007, asia 30
Khs 2007-2707

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Käpylän kirjaston remontti on suunniteltu toteutettavaksi 2008–2009 välisenä aikana. Remontin ajaksi kirjasto ja kirjastopalvelut joudutaan sulkemaan. Vieressä koulussa on tyhjillään entinen hammashoitolan tila, joka on ollut käyttämättömänä kesästä 2006 alkaen. Tilat on edelleen merkitty terveystoimen käyttöön. Kyseiset tilat on helppo modifoida kirjaston väliaikaiseen käyttöön ja tiloihin on mahdollista siirtää pieni osa Käpylän kirjaston materiaalista ja henkilöstöjärjestelyin pitää remontin ajan pienin kustannuksin alueellinen kirjastopalvelu toiminnassa.

Aloite

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia Käpylän kirjaston palvelujen ja toiminnan jatkumiselle myös kirjastoremontin aikana."

Aloitteesta on saatu 12.3.2008 kulttuuri- ja kirjastolautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 78**.

Khs viittaa kulttuuri- ja kirjastolautakunnan lausuntoon, jossa todetaan mm., että samassa talossa kuin Käpylän kirjasto, toimii myös sosiaaliviraston lastenpäiväkotinä Alku. Tämän, Väinölänkatu 5:ssä sijaitsevan rakennuksen naapureina on kaksi koulutaloa, joista osoitteessa Untamontie 2 sijaitsevassa koulussa on tyhjäksi jäänyt entinen hammashoitolan huoneisto.

Kiinteistön Väinölänkatu 5 perusparannussuunnitelma on valmistunut alun perin syksyllä 2001 ja Khs on hyväksynyt sen 4.3.2002. Taloudellisten vaikeuksien vuoksi hanke jouduttiin siirtämään. Koska kiinteistön perusparannus on kuitenkin osoittautunut välttämättömäksi, hanke on sisällytetty kaupungin taloussuunnitelmaan vuosille 2008–2009. Hanke suunnitelma on sisällöltään ajanmukaistettavana myös rakennuksen korjaustarpeen lisääntyä. Näin ollen korjaustyö tarvitsee uuden rahoituspäätöksen Khl:ta. Rakennustyön aikatauluun vaikuttaa myös sosiaaliviraston päiväkotipaikkojen tarjontatilanne Käpylän, Toukolan ja Arabianrannan alueella. Nämä seikat huomioon ottaen kiinteistöviraston viimeisin alustava aikataulu Väinölänkatu 5:n perusparannushankkeelle on elokuu 2009 – toukokuu 2010.

5.5.2008

Kirjaston naapurustossa Untamontie 2:n koulutalossa on tyhjänä entinen hammashoitola, 179 m². Terveysvirasto ja koulu ovat luopuneet tilan käytöstä. Tilakeskuksen mukaan tilasta ei ole tällä hetkellä vuokrasopimusta. Kaupunginkirjaston arvion mukaan tila voisi tulla kysymykseen perusparannuksen aikaisena kirjastopalvelua pienimuotoisesti tarjoavana tilana ja aineistojen varastointitilana. Kaupunginkirjasto on valmis neuvottelemaan tilan käytöstä peruskorjauksen väistötilana, kun peruskorjauksen toteuttamisesta on tehty uusi rahoituspäätös ja sillä on vahvistettu aikataulu, mikäli tila on edelleen vapaana ja käytettävissä.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Leena Mickwitz, puh. 310 36054)

5.5.2008

51

VT HEIKKI TAKKISEN ALOITE NUORISOVALTUUSTOJEN PERUSTAMISESTA

Kvsto 12.12.2007, asia 31

Khs 2007-2712

Aloitteentekijä mainitsee aloitteessaan seuraavaa:

"Nykyinen nuorisolaki edellyttää, että 'nuoria on kuultava heitä koskevassa päätöksenteossa'. Tätä varten eri puolilla Suomea on perustettu aktiivisesti toimivia nuorisovaltuustoja, joista saadut kokemukset ovat erittäin hyviä. Helsingissä nuorisolain edellyttämä kuulemisvelvollisuus on hoidettu Hesän Nuorten Ääni -hankkeella ja osana sitä kerran vuodessa järjestettävillä yhteen asiaan keskittyvillä Avoimilla Foorumeilla. Tämä ei kuitenkaan nuorten mielestä riitä. Nuoret ja nuorisjärjestöt ovat pitkin syksyä vaatineet nuorisovaltuuston/valtuustojen perustamista. Lehtihaastattelujen mukaan nuoret ja päättäjät ovat eri mieltä siitä, onko Helsingissä tarvetta nuorisovaltuustolle. Nuorisolain mukaan tässäkin asiassa nuoria on kuultava.

Aloite

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia kunnallisen ja alueellisten nuorisovaltuustojen perustamiseksi."

Aloitteesta on saatu 29.2.2008 nuorisolautakunnan ja 4.3.2008 opetuslautakunnan lausunnot, jotka ovat liitteinä 79 ja 80.

Khs viittaa opetuslautakunnan ja nuorisolautakunnan lausuntoihin, joissa kuvataan Helsingin toteuttavan nuorten osallistumisen muotoja.

Nuorisolautakunnan lausunnossa on lisäksi arvioitu nuorisovaltuustosta saatuja kokemuksia.

Khs katsoo yhdenmukaisesti lausunnoissa esitettyjen näkemysten kanssa, että Hesän Nuorten Ääni -toiminnan muuttuminen pysyväksi ja sen osallisuusrakenteiden kehittäminen mahdollistaa jatkossa entistä paremmin lasten ja nuorten kuulluksi tulemisen – sekä koko kaupungissa että myös nuorten erilaisilla alueellisilla foorumeilla. Lisäksi nuorisotoimessa ja muissakin hallintokunnissa vahvistetaan nuorten osallisuus- ja demokratiatoimintaa sekä vaikuttamismahdollisuuksia pitkäjänteisesti. Näin ollen erillisten kunnallisen ja alueellisten nuorisovaltuustojen perustamiseen ei ole tarvetta.

5.5.2008

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Leena Mickwitz, puh. 310 36054)

5.5.2008

52

VT HEIKKI TAKKISEN JA 1 MUUN VALTUUTETUN ALOITE NUORTEN
ASIOIDEN YHTEISTYÖELIMEN PERUSTAMISESTA

Kvsto 12.12.2007, asia 32
Khs 2007-2713

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingissä erilaisia nuorten asioita käsittelevät useat eri hallintokunnat; mm. nuoriso-, liikunta-, opetus-, kulttuuri- sekä sosiaali- ja terveystoimi. Asioista monet ovat päällekkäisiä, lomittaisia eikä tieto aina välity toimijoiden kesken. Yhteistyöllä ja koordinoinnilla on mahdollista saavuttaa säästöjä, tehostaa toimintaa ja reagoida nopeammin ja aktiivisemmin myös ongelmatilanteissa.

Aloite

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia perustaa eri hallintokunta- ja sektorirajojen yli toimiva poikkihallinnollinen elin koordinoimaan ja tukemaan erityisesti lapsiin ja nuoriin liittyviä toimia Terve ja Turvallinen kaupunki -neuvottelukunnan mukaisesti."

Aloitteesta on saatu 4.3.2008 opetuslautakunnan, 7.3.2008 kulttuuri- ja kirjastolautakunnan, 13.3.2008 terveyslautakunnan, 28.3.2008 nuorisolautakunnan, 11.4.2008 liikuntalautakunnan sekä 14.4.2008 sosiaalilautakunnan lausunnot, jotka ovat liitteinä 81–86.

Khs viittaa saatuihin seikkaperäisiin lausuntoihin ja toteaa, että lautakunnat ovat yhteneväisesti katsoneet, että eri hallintokuntien mm. nuoriso-, liikunta-, opetus-, kulttuuri- sekä sosiaali- ja terveystoimen yli toimivan nuorten asioiden yhteistyöelimen perustaminen ei ole tällä hetkellä ajankohtainen. Poikkihallinnollinen yhteistyö toteutuu jo hyvin koordinoitusti monissa nuorille suunnatuissa palveluissa. Parhailaan on menossa myös useita prosesseja, joissa kehitetään nuorille suunnattuja palveluja ja nuorten kuulemista palveluja toteutettaessa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Leena Mickwitz, puh. 310 36054)

5.5.2008

53

VT HEIKKI TAKKISEN JA 1 MUUN VALTUUTETUN ALOITE BENGTSÄRIN
LEIRIKESKUKSEN RANTA-ALUEEN MUOKKAAMISESTA

Kvsto 12.12.2007, asia 33
Khs 2007-2714

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Nuorisoasiainkeskuksen hallinnoima Bengtsårin leirisaari on kesäaika-
na vilkkaassa käytössä. Leirejä järjestetään läpi kesän ja koko leirisaa-
ren kapasiteetti on jatkuvassa käytössä. Ranta-alueet ovat kuitenkin lii-
kuntarajoitteisille erittäin vaikeasti tavoitettavissa. Kaupungin oman ta-
sapuolisuusperiaatteen mukaisesti rantojen saavutettavuus ja käyttö
olisi mahdollistettava kaikille käyttäjäryhmille.

Aloite

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edel-
lyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen
mahdollisuuksia Bengtsårin leirisaaren yhden ranta-alueen muokkaa-
miseksi sellaiseksi, että rannan käyttö mahdollistuu myös liikuntarajoit-
teisille käyttäjille ja käyttäjäryhmille."

Aloitteesta on saatu 28.3.2008 nuorisolautakunnan lausunto, joka on
liitteenä 87.

Khs viittaa nuorisolautakunnan lausuntoon, jossa todetaan mm., että
Bengtsårin leirisaarella on yhteensä seitsemän leirialuetta, jotka ovat
koko kesän käytössä. Nuoriso- ja liikuntajärjestöt, muut hallintokunnat
ja nuorisoasiainkeskus järjestivät viime kesänä Bengtsårissa yhteensä
65 leinää.

Nuorisoasiainkeskus on jo aloittanut Rantaniityn leirialueen kehittämi-
sen erityisryhmiä paremmin palvelevaksi alueeksi yhteistyössä saaren
pitkäaikaisen käyttäjän, Uudenmaan CP-yhdistys ry:n kanssa. Leirialu-
een kehittäminen vaatii kuitenkin taloudellista panostusta ja tällä hetkel-
lä vuosittaisen budjetin puitteissa on pystytty saamaan leirialueelle vas-
ta yksi inva-WC.

Nuorisoasiainkeskus on aloittanut neuvottelut kiinteistöviraston kanssa
Bengtsårin leirisaaren ylläpito- ja korjausvastuun siirtymisestä tilakes-
kukselle. Nuorisoasiainkeskus on neuvotteluissa välittänyt kehittämis-
työt kiinteistöviraston tietoon. Mikäli neuvotteluissa päädytään kuitenkin
siihen, että nuorisoasiainkeskus vastaa edelleen Bengtsårin leirialueen
ylläpidosta ja korjauksista, erityisryhmien tarpeiden huomioiminen vaatii
lisärahoitusta ao. toimenpiteisiin.

5.5.2008

Khs toteaa, että Bengtsårin kunnostustöiden eteneminen edellyttää, että alueesta vastaava hallintokunta sisällyttää tarvittavat kunnostushankkeet omaan investointisuunnitelmaansa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Leena Mickwitz, puh. 310 36054)

5.5.2008

54

VT MAIJA ANTTILAN JA 17 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KAUPUNGIN
TYÖSUHDEASUNTOPOLITIIKASTA

Kvsto 16.1.2008, asia 18
Khs 2008-98

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Kaupungilla on tulevaisuudessa suuria ongelmia saada eläkkeelle siirtävien tilalle ja palvelutarpeiden edellyttämää lisähenkilökuntaa kaikissa virastoissa ja laitoksissa. Siksi henkilöstön saantiin, pysyvyyteen ja palvelussuhteen ehtoihin on haettava uusia linjauksia.

Yksi välttämätön edellytys työpaikan vastaanottamiseen on asunto. Kaupungilla on jonkin verran omia työsuhdeasuntoja. Niiden riittävyys olisi selvitettävä ja ryhdyttävä tarvittaviin lisätoimiin. Työsuhdeasunnon jälkeen on ongelmana sen vuokran kalleus. Esimerkiksi tämän syksyn kunta-alan palkankorotukset sulivat lähes täydelleen kaupungin työsuhdeasuntojen vuokran korotuksiin. Näin ei pitäisi olla. Kaupungin ei pitäisi periä omista työsuhdeasunnoistaan kaikista kalleimman kvartaalin mukaista vuokraa, vaan etsiä taso huomattavasti alhaisemmalta tasolta. Tuntuu kohtuuttomalta, että pienipalkkaisten hoito- ja hoiva-alan henkilökunnan nettopalkasta lähes 40 prosenttia menee vuokraan. Käteen jäävä osuus on silloin reilusti alle tuhat euroa (n. 800).

Työvoiman saatavuuden ja pysyvyyden varmistamiseksi työsuhdeasuntopolitiikka pitää pohtia uusiksi. Etenkin kaupungin ulkopuolelta työhön tulevien asumisongelmat pitäisi selvittää erikseen.

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että kaupunki selvittää, miten henkilöstön saatavuuden turvaamiseksi työsuhdeasuntojen määrää voidaan lisätä ja niiden vuokrataso määritellä mahdollisimman alhaiseksi. Kaupungilla tulisi olla käytössään myös työsuhteen alkuvaiheen asuntoja ns. laskeutumisasuntoja. Niiden hankinta tulisi käynnistää pikaisesti."

Aloitteesta on saatu 17.3.2008 henkilöstökeskuksen lausunto, joka on **liitteenä 88**.

Khs viittaa henkilöstökeskuksen lausuntoon, jossa todetaan mm., että kaupungilla on yhteensä 3 584 palvelussuhdeasuntoa. Palvelussuhdeasunnossa asuu 9,3 % henkilöstöstä. Palvelussuhdeasuntoja oli 31.12.2007 tyhjänä 131. Kiinteistö Oy Auroranlinna on siirretty 432 asuntoa vuokrattavaksi vapaille markkinoille, koska niitä ei ole saatu vuokrattua kaupungin henkilökunnalle. Ko. asunnot voidaan tarvittaessa siirtää takaisin palvelussuhdekäyttöön.

5.5.2008

Tulevaan asuntotarpeeseen on pyritty varautumaan mm. siten, että vuosien 2008–2017 maankäytön ja asumisen toteutusohjelman mukaan kaupunki lisää asuntotuotantoon rakennuttamalla mm. uusia vuokra-asuntoja, joista voidaan osoittaa asuntoja palvelussuhdekäyttöön kaupungin oman tarpeen mukaisesti.

Kaupungilla on n. 30 soluasuntoa, jotka sopivat valtuustoaloitteessa esitetyksi palvelussuhteen alkuvaiheen ns. laskeutumisasunnoiksi. Soluasunnossa jokaisella vuokralaisella on oma huone ja yhteiset keittiö- ja saniteetitilat. Yhteisten tilojen vuokra jaetaan asukkaiden kesken, joten vuokran määrä pysyy kohtuullisena.

Palvelussuhdeasuntokannassa on 100 isoa, vähintään neljän huoneen asuntoa, jotka voidaan tarvittaessa muuttaa soluasunnoksi. Sosiaaliviraston ja terveyskeskuksen palvelussuhdeasuntojen vuokraustoimintaa hoitavan kiinteistöviraston tilakeskuksen mukaan soluasuntoja on tällä hetkellä riittävästi, eikä niiden lisäämiseen toistaiseksi ole tarvetta.

Khs vahvisti 17.12.2007 muutoksia kaupungin palvelussuhdeasuntoperiaatteisiin, jotka tulevat voimaan 1.1.2009 lukien. Mm. vuokranmääräytymis- ja vuokrantarkistusjärjestelmää muutettiin siten, että vuokratason kohtuullisuus varmistettaisiin nykyistä paremmin. Käyttöön otetaan koko vuokra-asuntokantaa koskeva tilastointiperuste, kun aiemmin vuokrat määriteltiin alueen uusien vuokrasopimusten perusteella. Muutoksen johdosta palvelussuhdeasuntojen neliömetrivuokrat laskevat lähes kaikissa asunnoissa 1.1.2009 lukien.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Leena Mickwitz, puh. 310 36054)

5.5.2008

55

VT TIINA HARPPIN JA 23 MUUN VALTUUTETUN ALOITE PIENTEN
HARRASTAJARYHMIEN TOIMITILOISTA

Kvsto 16.1.2008, asia 19
Khs 2008-100

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Muun muassa Teatteri Poleemi jäi vuoden 2007 päättyessä vaille kohtia, koska Oranssin toimitilat, joissa teatteri on saanut toimia, puretaan asuntojen tieltä. Korvaavaa tilaa ei ole löytynyt. Sama kohtalo on monilla harrastajateatteriryhmillä ja muillakin kulttuuriryhmillä.

Helsingissä tarvitaan myös pieniä ja kokeilevia, harrastajien aktiivisuuteen perustuvia kulttuuriryhmiä. Pienet ryhmät tarvitsevat julkista tukea voidakseen toimia ja suunnitella toimintaansa pitkäjänteisesti.

Me allekirjoittaneet esitämme, että kaupunki edistää aktiivisesti tarkoituksenmukaisten tilojen löytymistä pienille harrastajaryhmille."

Aloitteesta on saatu 7.3.2008 kulttuuri- ja kirjastolautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 89**.

Khs viittaa kulttuuri- ja kirjastolautakunnan lausuntoon, jossa todetaan mm., että Helsingissä on pieniä ja kokeilevia harrastajaryhmiä. Näitä ryhmiä on paljon ja niitä syntyy ja lopettaa toimintansa kaiken aikaa. Kulttuuriyhteisöjen avustusten piiriin on otettu yhteisöjä, joiden toiminnan voidaan katsoa vakiintuneen.

Pienet teatteriryhmät, joissa on mukana ammattitaiteilijoita, toimivat suurimmaksi osaksi produktiokohtaisen rahoituksen turvin. Nämä haavevat sekä harjoitus- että esiintymistilat tuotantokohtaisesti.

Pienet aktiiviset harrastajaryhmät ovat tärkeitä kulttuurin kentällä. Aloitteen tekijät ovat puuttuneet tärkeään asiaan. Omien nimikkotilojen saaminen ei kuitenkaan ole ratkaisu ongelmaan. Yhteisön kyky kantaa yksin pysyviä tilaratkaisuja on taloudellisesti ja toiminnallisesti kestävä. Pienten harrastajaryhmien tulisi etsiä yhdessä ratkaisuja tilaongelmiin, jolloin kustannuspaine muodostuisi pienemmäksi kutakin toimijaa kohden.

Kulttuuriasiakeskus työskentelee aktiivisesti erilaisten sopivien tilojen löytymiseksi ja myös sen hyväksi, että teatteriryhmien tilojen yhteiskäyttöä edistetään.

5.5.2008

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Raimo Niippa, puh. 310 36683)

5.5.2008

56

VT OUTI OJALAN JA 9 MUUN VALTUUTETUN ALOITE TASA-ARVOA
KOSKEVAN CEMR:N PERUSKIRJAN ALLEKIRJOITTAMISESTA

Kvsto 16.1.2008, asia 20
Khs 2008-101

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Yli 500 kuntaa/aluetta Euroopassa on allekirjoittanut Euroopan kuntien ja alueiden liiton, CEMR:n, Eurooppalaisen peruskirjan naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta paikallishallinnossa. Suomessa allekirjoittaneita ovat Uudenmaan liitto, Turku, Vantaa ja Kuopio.

Peruskirjassa esitetään tärkeät periaatteet, joilla kunnat ja aluehallinnot voivat edistää naisten ja miesten välistä tasa-arvoa. Siihen sisältyvät demokraattisen tasapainoisen edustuksen ja osallistumisen, palvelujen tarjonnan, väkivallan ehkäisyn, taloudellisen toiminnan ja kestävän yhdyskuntakehityksen pääperiaatteet. Peruskirjan periaatteita toteuttamalla kunnat ja alueet voivat vahvistaa miesten ja naisten välistä tasa-arvoa. Tärkeää on havaita naisten ja miesten erilaiset tarpeet sekä sukupuolirooleihin liittyvät stereotyyppit ja muuttaa toimintaa sen mukaisesti.

Peruskirjan periaatteiden käytäntöön panemiseksi esitetään laadittavaksi tasa-arvosuunnitelmat, jotka henkilöstöpolitiikan lisäksi kattavat kuntien ja alueiden koko tehtäväkentän sekä poliittisen päätöksenteon. Eurooppalainen paikallis- ja aluehallinnon tasa-arvon peruskirja on EU:n tasa-arvopolitiikan mukainen.

Kunta- ja palvelurakenteita muutettaessa on tärkeää tarkastella niiden vaikutuksia naisten ja miesten tasa-arvoon, tähänkin peruskirja antaa hyviä eväitä.

Me allekirjoittaneet ehdotamme, että myös Helsinki allekirjoittaa peruskirjan ja ryhtyy tarvittaviin toimiin naisten ja miesten tasa-arvon kehittämiseksi Helsingin kaupungissa."

Aloitteesta on saatu 13.3.2008 tasa-arvotoimikunnan ja 14.3.2008 henkilöstökeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 90 ja 91**.

Khs viittaa Helsingin kaupungin tasa-arvotoimikunnan ja henkilöstökeskuksen lausuntoihin, joista ilmenee mm., että peruskirjan tavoitteena on saada lainsäädännössä ja julistuksissa esitetyt naisten ja miesten tasa-arvon periaatteet käytäntöön. Suomen kuntaliiton hallitus hyväksyi peruskirjan syyskuussa 2006 ja suositti kunnille ja maakuntien liitoille sen hyväksymistä. Euroopassa sen on jo hyväksynyt 500 paikallista

5.5.2008

iis- ja aluehallintoa. Suomessa sen hyväksyi ensimmäisenä kuntana Turun kaupunki sekä sittemmin Kuopion ja Vantaan kaupungit.

Peruskirjan periaatteita vastaavat säännökset sisältyvät suurimmalta osin jo Suomen lainsäädäntöön kuten tasa-arvolakiin, yhdenvertaisuuslakiin sekä perhepolitiikkaa, sosiaalipalveluja ja opetustointia koskeviin lakeihin.

Sekä tasa-arvotoimikunta että henkilöstökeskus katsovat, että Helsingin kaupungin tasa-arvotyö täyttää suurimmalta osin peruskirjan velvoitteet, myös peruskirjassa erikseen kuvatun palveluntarjoajaroolin osalta ja sukupuolinäkökulmaa laajemman tarkastelun suhteen.

Peruskirjaan sisältyvä tasa-arvon tarkastelu eri näkökulmista antaa kuitenkin erillisiä lainsäädännöksiä paremman pohjan tasa-arvon edistämisen kokonaisuuden hahmottamisessa, seurannassa ja arvioinnissa, hyvän hallinnon edistämisessä sekä tasa-arvon edistämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä.

Tasa-arvotoimikunta ja henkilöstökeskus puoltavat peruskirjan allekirjoittamista. Khs ilmoittaa vielä, että henkilöstökeskus valmistelee parhaillaan CEMRin peruskirjan allekirjoittamisen tuomista Khn käsiteltäväksi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Leena Mickwitz, puh. 310 36054)

5.5.2008

57

VT MAIJA ANTTILAN JA 16 MUUN VALTUUTETUN ALOITE SKEITTI-
RADASTA VUOSAAREN AURINKOLAHTEEN

Kvsto 23.1.2008, asia 10
Khs 2008-167

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

“Vuosaaressa on tällä hetkellä kaksi skeittirataa. Asukkaiden määrän kasvaessa myös nuorten osuus väestöstä on lisääntynyt. Nuoret tarvitsevat harrastus- ja toimintamahdollisuuksia. Skeittaus on yksi erittäin suosittu laji vuosaarelaisten nuorten keskuudessa. Olemassa olevat radat eivät enää riitä. Tarvitaan kolmas rata.

Nyt Uutelan kanavan varren ja Aurinkolahden asuntoalueen sementtiportaatt ja luiskat joutuvat kovalle koetukselle nuorten skeittaillessa niillä. Portaita tai luiskoja ei ole rakennettu sitä kestäväksi.

Kolmas skeittirata voisi sijoittua joko Uutelan kanavan pohjukkaan tai Vuosaaren kartanon alueelle tai golfradan tuntumaan.

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että kaupunginhallitus laatii yhdessä liikuntaviraston kanssa suunnitelman siitä, miten Vuosaareen saadaan yksi esim. Kontulan radan tapainen skeittirata nykyisten lisäksi.”

Aloitteesta on saatu 14.3.2008 ympäristölautakunnan ja 11.4.2008 liikuntalautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 92 ja 93**.

Khs viittaa ympäristökeskuksen ja liikuntalautakunnan lausuntoihin, joista ilmenee, että näissä asioissa yhteistyöryhmänä toimiva skeittityöryhmä on valmistellut Helsingin skeittauksen 2004–2008 rakentamishojelman. Peruseriaatteena on, että rullalautailupaikkojen ympäristössä ei sijaitse asuinrakennuksia.

Aurinkolahden alueella rullalautailaan betoniportailla ja kaiteilla. Ongelma on tyypillinen uusilla alueilla, joilta puuttuu skeittaamiseen erikseen varattu paikka. Harrastajat hyödyntävät tällöin kaupunkitilaa lautoiluun. Skeittipaikkojen varaaminen jo kaavoitusvaiheessa voisi taata niiden toteutuksen samanaikaisesti alueen muiden toimintojen kanssa. Jälkikäteen tällaisen paikan löytäminen jo toteutettuun kaupunkiympäristöön on vaikeaa.

Skeittipaikkatyöryhmä on päivittämässä skeittiohjelmaa ja tässä yhteydessä tutkitaan kaupungin laajuisesti jo olevien rullalautailupaikkojen kunto ja käyttöaste sekä uusien paikkojen tarve. Samalla selvitetään kustannukset hallintokuntien talousarviota varten, koska skeittipaikan

5.5.2008

kustannukset ovat korkeat ja rakentamisesta päättäminen edellyttää hankesuunnittelua.

Vuosaaren kartanon alueella on valmiit suunnitelmat ja rullalautailupaikka soveltuu huonosti kulttuurihistorialliseen miljööseen. Sen sijaan Vuosaaren uuden liikuntapuiston lopullisen suunnittelun yhteydessä selvitetään myös skeittipaikan sijoitus. Se voisi olla lähellä golfkenttää, mutta Aurinkolahden asutuksen lähelle sitä ei melun vuoksi voi harkita.

Khs toteaa näin ollen, että Vuosaaren kolmas skeittipaikka toteutunee Vuosaaren liikuntapuiston jatkosuunnittelun yhteydessä. Samalla sen rakentamisen kustannukset ja mahdollinen hallintokuntien välinen toteutusyhteistyö selvitetään.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Leena Mickwitz, puh. 310 36054)

5.5.2008

58

VT ANTTI VUORELAN ALOITE ITÄ-PAKILAN VANTAANJOEN RANNALLA
OLEVIEN URHEILUKENTTIEN VALAISTUKSESTA

Kvsto 23.1.2008, asia 11
Khs 2008-159

Aloitteentekijä mainitsee aloitteessaan seuraavaa:

"Vantaanjoen rannassa Itä-Pakilassa, Pakilan Rantatien päässä on kaksi beachvolleykenttää ja koripallokenttä. Kenttiä ei ole lainkaan valaistu. Pelaaminen ei ole mahdollista talvisin eikä iltaisin kesällä.

Kentillä olisi todella paljon käyttöä, jos ne niillä voisi pelata ympäri vuoden.

Esitän, että sekä beachvolleykentät ja koripallokenttä valaistaan, jotta niitä voitaisiin käyttää ympäri vuoden."

Aloitteesta on saatu 19.3.2008 liikuntalautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 94**.

Khs viittaa liikuntalautakunnan lausuntoon, jossa todetaan mm., että Pakilan rantatien päässä sijaitsevat beachvolleykentät ja koripallokenttä ovat kesällä aktiivisessa käytössä. Liikuntaviraston merellinen osasto vastaa niiden ja läheisen uimarannan hoidosta.

Alueella tehdään tänä vuonna ympäristötöitä, jolloin sen viihtyvyys lisääntyy. Kesällä luonnonvaloa jatkuu iltaisin myöhään ja sen on katsottu olevan kenttien käytön kannalta riittävä.

Kumpikin pallopelilaji kuuluu kesään ja etenkin beachvolleyn pelaaminen jäätäneellä hiekka-alustalla on mahdotonta. Lumiseen aikaan kumpaakaan lajia ei voi harrastaa ulkona, joten valaistuksen asentaminen kentille ei ole tarpeen.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Leena Mickwitz, puh. 310 36054)

5.5.2008

59

VT TIINA HARPPIN JA 14 MUUN VALTUUTETUN ALOITE TEKIJÄN
JA NIMEN KERTOVAN LAATAN KIINNITTÄMISESTÄ PATSAISIIN

Kvsto 23.1.2008, asia 12
Khs 2008-164

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

“Me allekirjoittaneet valtuutetut ehdotamme, että Helsingin kaupunki liittäisi alueellaan olevien patsaiden jalustoihin tekijän ja teoksen nimen kertovan laatan. Tiedot tuottaisivat iloa ja oivallusta katselijalle ja niillä olisi myös yleissivistyksellinen merkitys.”

Aloitteesta on saatu 28.3.2008 kaupungin taidemuseon johtokunnan ja 25.4.2008 kaupunginmuseon johtokunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 95 ja 96**.

Khs viittaa taidemuseon johtokunnan lausuntoon, jossa todetaan mm., taidemuseo on tietoinen julkisiin veistoksiin liittyvistä tiedotustarpeista. Veistoksia on kuitenkin suuri määrä. Useisiin veistoksiin liittyy usein erityispiirteitä. Tekijänoikeusasioissa on oltava yhteydessä taiteilijaan tai tämän oikeudenhaltijoihin.

Uusien, taidemuseon omilla määrärahoilla hankittujen teosten osalta taidemuseo pyrkii hoitamaan kyltityksen teosten valmistumisen yhteydessä.

Taidemuseo tulee jatkossa kiinnittämään asiaan erityistä huomiota.

Khs toteaa lisäksi kaupunginmuseon johtokunnan lausuntoon jossa todetaan mm., että taidemuseolle kuuluu julkisten veistosten merkintä kunkin teoksen tyyliin sopivalla laadalla, jossa kerrotaan perustiedot veistoksesta. Julkisten veistosten hoitoon ja merkitsemiseen liittyvä erityisosaaminen on taidemuseolla.

Jatkossa merkitsemisessä on mahdollisuus kehittää myös mobiiliratkaisuja muistomerkin tietojen välittämiseen. Tämä mahdollistaisi myös usean kieliversion.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Raimo Niippa, puh. 310 36683)

5.5.2008

60

VT KIMMO HELISTÖN JA 11 MUUN VALTUUTETUN ALOITE UUSISTA
MÖKKIKYLISTÄ

Kvsto 23.5.2007, asia 13

Kvsto 11.10.2006, asia 14

Khs 2006-2210

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingissä on jäljellä vielä joitain eri aikoina rakennettuja mökkikyliä, joista viimeisin lienee Pakilassa Vantaajoen rantaan rakennettu kyläyhteisö.

Kaavoittamisen yhteydessä moni mökkikylä on hävitetty, viimeisin Tuoriniemessä Herttoniemenrantaa rakennettaessa. Laajasalon öljysataman alueen rakentumisen mukana kadonnee seuraavaksi mökkiyhteisö ja Kivinokankin tulevaisuus on hämärän peitossa.

Mökkikylien purkaminen on usein väistämätöntä kaupunkirakenteen kehittyessä. Toisaalta mökkikyläyhteisö on edelleen hieno ja urbaani tapa vapaa-ajanviettoon luonnonhelmassa, mutta liki kaupunkirakenteen ydintä. Yhä harvemmalla helsinkiläisellä on oma kesämökki josain Järvi-Suomessa tai Saaristomerellä. Ainakaan kaikille ne eivät ole mahdollisia. Moni muualta Suomeen muuttanut tuskin kokee suomalaisista kesämökkeilyä edes omakseen. Tiiviisti toteutettu mökkiyhteisö metron liityntäliikenteen äärellä olisi taas monelle tervetullut henkireikä ja mahdollisuus elämänlaadun parantamiseen.

Mökkikyliä ei tarvitse olla kopioita vanhoista ratkaisuista, vaikka lähtökohta olisikin alle parinkymmenen neliön pikkumökkien tiivis kokonaisuus. Mökkikyläalueet olisivat oivallisia suunnittelukilpailun kohteita; miksei suunnittelussa voitaisi ottaa oppia jopa Kööpenhaminan Christianian laittomista mökkirakennelmista tai jopa Taipeiin laittomasta hökkelikylästä, jonka arkkitehti-taiteilija Marko Casagrande nosti arvoonsa ympäristötaideteoksena?

Mökkikylät eivät vie arvokasta rakennusoikeutta asumiselta, eikä niiden tarvitse olla kohtalokkaita viheralueillekaan. Esimerkiksi Vuosaaren Uutelaan ja Laajasaloon voitaisiin hyvin kaavoittaa uusia mökkikyliä. Muitakin mahdollisuuksia löytyy, jos vain tahtoa riittää.

Me allekirjoittaneet kaupunginvaltuutetut esitämme, että mökkikylät eivät jäisi vain historian jäänteiksi menneisyydestämme vaan, että uusia mökkikyliä kaavoitettaisiin ja toteutettaisiin edelleenkin helsinkiläisille vapaa-ajan kohteiksi."

5.5.2008

Aloitteesta saatiin 9.2.2007 rakennuslautakunnan, 12.3.2007 kiinteistö-
lautakunnan ja 5.3.2007 kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunnot,
jotka ovat mietinnön liitteinä 97-99.

Kvsto palautti 23.5.2007 (asia 13) aloitteen uudelleen valmisteltavaksi.
siten, että Helsingin kaupungin alueelta tai kaupungin omistamilta mail-
ta kaupungin rajojen ulkopuolelta haetaan sopivia paikkoja uusille ke-
sämaja-alueille.

Khs totesi palautetussa vastauksessaan aiempiin lausuntoihin viitaten
mm. seuraavaa: Helsingissä on yhdeksän siirtolapuutarhaa, joiden pin-
ta-ala on yhteensä 98 ha ja niillä on n. 1 930 mökkiä. Siirtolapuutarho-
jen lisäksi asukkaiden virkistyskäyttöön on perustettu kymmenkunta
kesämaja-alueita, joiden yhteispinta-ala on 81 ha, mökkien määrä n.
1 440, minkä lisäksi kaupunkilaisille on varattu viljelypalstoja. Mökkejä
em. alueilla on yhteensä 3 370. Nämä kaikki ovat ominaisuuksiltaan
erilaisia, mutta niitä yhdistää sijainti keskellä kaupunkirakennetta ja hy-
vät julkiset liikenneyhteydet.

Nykyinen, voimassa oleva Yleiskaava 2002 tunnustaa siirtolapuutarha-
alueiden virkistys- ja kulttuurihistorialliset arvot ja toteaa, että niitä kehi-
tetään niin, että niiden arvot ja ominaisuudet säilyvät. Puotilan Puotin-
kylän kartanon läheisyyteen sijoittuvan ryhmäpuutarhan asemakaava
sallii 18 puutarhamajan rakentamisen. Kivinokan kesämaja-alueen ja
Laajasalon kesämaja-alueiden tulevaisuus ratkaistaan osayleiskaa-
voissa. Ainoan uuden kesämaja-alueen on asemakaavoituksessa aja-
teltu voivan sijoittua itäisen saaristoon Vasikkaluodolle. Ongelmana
saarten mökkikäytölle on kuitenkin ollut veden ja sähkön puuttuminen.

Kun kaupunkirakenteen tiivistyminen lisää tarvetta etenkin yleisiin vir-
kistysalueisiin ja tämä käytötapa kilpailee tilasta kesämajatyypin
virkistysalueiden kanssa, on uusille kesämaja-alueille melko vaikea löytää
sopivia alueita. Näin siitä huolimatta, että verrattuna yksityisautoiluun ja
omavarantaan perustuvaan virkistäytymiseen kesämaja- ja
siirtolapuutarhaperinne on kuitenkin varsin ympäristöystävällinen, kau-
punkilainen virkistysmuoto.

Aloitteesta on saatu 28.11.2007 kiinteistölautakunnan ja 13.12.2007
kaupunkisuunnittelulautakunnan uudet lausunnot, jotka ovat liitteinä
100 ja 101.

Khs toteaa uuden valmistelun perusteella saatuihin lausuntoihin viita-
ten, että Helsinkiin on suunnitteilla uusi kesämaja-alue itäiseen saaris-
toon Vasikkaluodolle. Hiljattain käynnistyneessä itäisen saariston ase-
makaavassa selvitetään voitaisiinko myös muille saarille toteuttaa vas-
taavanlaisia kesämajayhteisöjä. Helsingissä on lisäksi Puotilan karta-
non koillispuolella 18 puutarhamajan mahdollistava asemakaava, mutta
toistaiseksi rakennusvirasto ei ole käynnistänyt alueen toteuttamista.

5.5.2008

Helsingin Vihdissä omistamalle Eerolan tilalle on vahvistetussa yleiskaavassa varattu mahdollisuus ryhmäpuutarhan rakentamiseen, mutta toteuttajatahoa ei ole toistaiseksi löytynyt. Sipoon Talosaareen mahdollisesti soveltuva siirtolapuutarhavaraus voidaan ottaa uudelleen selvittäväksi Sipoon liitosalueen suunnittelun yhteydessä.

Helsinki omistaa kaiken kaikkiaan muissa kunnissa 19 kunnan alueella maata yhteensä 7 255 ha. Näiden maiden käyttökelpoisuus aloitteessa tarkoitettuun toimintaan vaatisi kuitenkin laajempia selvityksiä, joiden laatiminen luontevasti tapahtuisi näiden kuntien tai maakunnan liittojen laatiessa alueille eri asteisia kaavoja. Vaihtoehtoisesti asiaan voisivat tarttua myös Uudenmaan virkistysalueyhdistys r.y. tai Suomen Siirtolapuutarhaliitto.r.y., mikäli tarvetta ja kysyntää uusille kohteille ja selvitystyölle löytyisi jäsenistön piirissä riittävästi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Tanja Sippola–Alho, puh. 310 36024)

5.5.2008

61

DEN AV LEDAMOTEN STURE GADD OCH 5 ANDRA LEDAMÖTER
VÄCKTA MOTIONEN OM ERSÄTTANDE AV BENÄMNINGEN "DJUR-
GÅRDEN" MED ANDRA UTTRYCK

Stge 10.10.2007, ärende 23
Stn 2007-2232

Motionen lyder såsom följer:

"Taxichaufförer och spårvagnsförare i Helsingfors kan intyga att det är vanligt att turister söker sig till 'Djurgården' eller 'Djurgårdsvägen' när de i själva verket är på väg till Högholmens djurgård för att se på djuren. Dyrbar tid går förlorad och många blir irriterade över att bli vilseledda.

Att byta geografiska namn är sällan rekommendabelt eftersom det också i sin tur skapar förvirring. En framkomlig väg skulle kanske vara att låta namnet Djurgården kvarstå, men att i praktiken använda det så litet som möjligt. I stället skulle man betona att spårvagnar och bussar går till 'Ishallen', 'Vinterträdgården', 'Stadsteatern' och 'Simstadion' som ju alla ligger ungefär i det område som omfattas av 'Djurgården' eller kantas av 'Djurgårdsvägen'. Kanske det finns bättre förslag? Stadsstyrelsen bör i vilket fall som helst skrida till åtgärder för att eliminera ett onödigt missförstånd som leder turisterna till fel plats."

Ett utlåtande om motionen har 11.2.2008 fåtts från stadsplaneringsnämnden och 28.2.2008 från ekonomi- och planeringscentralen. Utlåtandena utgör **bilagorna 102 och 103**.

Stn hänvisar till utlåtandena, enligt vilka det inte är ändamålsenligt att ändra på namnet Djurgården, som härstammar från slutet av 1880-talet och som det övriga namnskicket i området bygger på, såsom Djurgårdsviken, Djurgårdsvägen, Djurgårdsvillorna, Eläintarhan koulu och Djurgårdens sportplan. Däremot bör det övervägas om namnet på spårvagnshållplatserna kan ändras så att det inte uppstår förvirring bland dem som är på väg till Högholmen. Ett förslag är Fartvägen.

Stn kommer vid verkställigheten av detta beslut att uppmana trafikverket att vidta åtgärder i saken.

Stn anser det ovanstående utgöra en tillräcklig utredning i saken.

(Kaj / Tanja Sippola-Alho, puh. 310 36024)

5.5.2008

61

VT STURE GADDIN JA 5 MUUN VALTUUTETUN ALOITE ELÄINTARHA
-NIMITYKSEN KORVAAMISESTA MUILLA ILMAISUILLA

Kvsto 10.10.2007, asia 23

Khs 2007-2232

Aloite sisältää suomennettuna seuraavaa:

Taksikuskit ja raitiovaunukuljettajat Helsingissä voivat todistaa, että on tavallista, että turistit hakeutuvat "Eläintarhaan" tai "Eläintarhantielle", kun he itse asiassa ovat matkalla Korkeasaaren eläintarhaan katsomaan eläimiä. Kallista aikaa kuluu hukkaan ja monet ärtyvät siitä, että heidät johdetaan harhaan.

On harvoin suositeltavaa vaihtaa maantieteellisiä nimiä, koska se aiheuttaa taas sekaannusta. Kelvollinen ratkaisu olisi ehkä antaa nimen Eläintarha säilyä, mutta käytännössä käyttää sitä mahdollisimman vähän. Sen sijaan painotettaisiin, että raitiovaunut ja bussit menevät "Jäähallille", "Talvipuutarhaan", "Kaupunginteatterille" ja "Uimastadionille", jotka kaikki sijaitsevat suunnilleen sillä alueella, jonka katsotaan olevan "Eläintarhaa" tai "Eläintarhantien" varrella. Ehkä löytyy parempia ratkaisuja? Kaupunginhallituksen tulisi joka tapauksessa ryhtyä toimenpiteisiin eliminoidakseen tarpeetonta sekaannusta, joka johtaa turistit väärään paikkaan.

Aloitteesta on saatu 11.2.2008 kaupunkisuunnittelulautakunnan ja 28.2.2008 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat liitteinä 102 ja 103.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin, joiden mukaan Eläintarhan 1880-luvulta peräisin olevaa nimeä, joka on antanut nimiaiheen alueen muulekin nimistölle, kuten Eläintarhanlahti, Eläintarhantie, Eläintarhan huvilat, Eläintarhan koulu ja Eläintarhan urheilukenttä, ei ole tarkoituksenmukaista muuttaa. Sen sijaan tulee harkita, voitaisiinko raitiovaunupysäkkien nimiä muuttaa niin, ettei sekaannusta Korkeasaaren haluavien matkustajien piirissä syntyisi. Yksi ehdotus voisi olla Vauhtitie.

Khs tulee tämän päätöksen täytäntöönpanon yhteydessä kehottamaan liikennelaitosta ryhtymään asiassa toimenpiteisiin.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Tanja Sippola-Alho, puh. 310 36024)

5.5.2008

62

VT YRJÖ HAKASEN JA 7 MUUN VALTUUTETUN ALOITE PYÖRÄILY-
REITTIEEN LAAJENTAMISESTA

Kvsto 10.10.2007, asia 24
Khs 2007-2241

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin rantoja kulkevat pyöräilyreitit tarjoavat hyviä mahdollisuuksia ulkoiluun ja virkistäytymiseen. Rantareittejä löytyy jo 90 kilometriä.

Olemassa olevia rantareittejä yhdistämällä ja laajentamalla Helsinkiin voidaan muodostaa hieno rantareitti. Se voisi ulottua idässä Porvarinlahdelta aina länteen Koivusaareen ja Lehtisaareen asti. Tämä rantareitti voisi olla varsinaista valtakunnallista matkapyöräilyyn tarkoitettua reittiä tarkemmin ja lähempää rantoja seuraava, ehkä kevyemmin rakentamisratkaisuin toteutettu ja yhtenäisesti viitoitettu.

Monet nykyisistä reiteistä löytyvät jo varsin helposti paikan päältä tai ulkoilukartan, tulostettavissa olevien kotiseutupyöräreittien ja kulttuuri-siltapyöräreittien karttapalvelun avulla. Reittien merkitsemisessä on kuitenkin paikoin puutteita. Myös uusien teiden ja alueiden rakentaminen sekä täydennysrakentaminen ovat tuoneet muutoksia reitteihin.

Me allekirjoittaneet esitämme, että kaupunginhallitus jatkaa Helsingin polkupyöräreittien laajentamista, reittien merkitsemisen kehittämistä ja ryhtyy Polkupyörävuoden 2007 merkeissä toimiin yhtenäisen rantareitin perustamiseksi."

Aloitteesta on saatu 14.4.2008 kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 104**.

Khs viittaa kaupunkisuunnittelulautakunnan lausuntoon ja toteaa, että rantareitit ovat olennaisia asukkaiden virkistystä palvelevina ja myös Helsingin pyörämatkailun kehittämisen vetovoimatekijöinä. Rantareittejä on jo nyt n. 90 km eikä tarvetta aivan uusiin reitistöihin ole. Mm. Kauppatorilta lähtevistä kuudesta valtakunnallisesta pyörämatkailureitistä viisi kulkee suurelta osin rantojen kautta. Silti kehitettävää riittää vielä monilta osin, erityisesti opastuksessa ja reittien markkinoinnissa. Erityisesti pyöräily- ja kävelyolosuhteiden kehittämiseen tulee kiinnittää huomiota satamalta vapautuvien alueiden suunnittelussa ja toteuttamisessa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Tanja Sippola-Alho, puh. 310 36024)

5.5.2008

63

VT ILKKA TAIPALEEN JA 4 MUUN VALTUUTETUN ALOITE SAIRAALA-
ALUEIDEN KEHITTÄMISPROJEKTIRYHMÄSTÄ

Kvsto 31.10.2007, asia 12
Khs 2007-2391

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin kaupungissa on Meilahden sairaalan valmistumisen (1965) jälkeen suunniteltu muutamia kertoja rakennettavaksi toinen ns. suur-sairaala, aluksi Itä-Helsinkiin ja toisen kerran Koskelan sairaalan yhteyteen. Samaan aikaan pääkaupunkiseutu kehittyi ja sekä Vantaalle että Espooseen ehdittiin rakentaa sijainniltaan epäonnistuneisiin paikkoihin Peijaksen ja Jorvin sairaalat.

Parhaillaan uudisrakennushankkeena toteutetaan Meilahden alueella ns. kolmiossairaala ja yhteispäivystysyksikkö ja on harkittu myös traumasairaalan rakentamista tämän jälkeen korvaamaan Töölön sairaala. Erikseen on harkittu toisen päivystysyksikön perustamista joko ns. metrosairaalan tai Malmi sairaalan alueella uudisrakennuksena.

Kymmenen viimeisen vuoden aikana Helsingissä on luovuttu kolmen sairaalakiinteistön käytöstä entiseen tarkoitukseensa, Nikkilän ja Lapinlahden sairaaloista ja Tilkan sotilassairaala epäkäytännöllisinä ja kalliina vanhoina kiinteistöinä. Näistä kullekin on löydetty tai löytymässä järkevä uusintakäyttö joko korkealuokkaisina asuntoina tai kohtuutasoina hoitoyksikköinä.

Pääkaupunkiseudulle ja erityisesti Helsinkiin on jäänyt lukuisa määrä laajoja sairaala-alueita edelleen käyttöön, Espoossa Katriinan sairaala, Kauniaisien sotavammassairaala, Helsingissä mm. Hesperian ja Kivelän, Koskelan, Kätilöopiston, Auroran, Laakson, Kirurgin, Marian, Ortonin sairaala-alueet.

HUS:n hallitus teki syyskuussa 2007 tutustumismatkan Hollannin sairaaloihin. Maassa on tällä hetkellä 104 sairaalaa, mutta pyrkimys on vähentää niiden lukumäärä 'ihanne'tapauksessa 50:een. Sairaaloita yhdistetään toisiinsa, mutta ennen kaikkea maassa puretaan jopa 1960-luvulla toteutettuja sairaalarakennuksia vanhakantaisina ja epätauloudellisina ja rakennetaan moderneja uudissairaaloita. Toisaalta osa sairaalatoiminnoista oli hajasijoitettu niin, että vain sairaalan ydintoiminnot sijaitsevat perinteisessä sairaalassa.

Nyt kun HUS:n sisällä on luotu erillinen pääkaupunkiseudun kattava HYKS sairaanhoitoalue, olisi kaikki edellytykset luoda pääkaupunkiseudun kuntien, mutta erityisesti Helsingin (laajimmat vanhakantaiset sairaalakiinteistöalueet) ja HUS:n yhteistyönä sairaalakiinteistöjen ke-

5.5.2008

hittämisprojekti 2020, jonka yhteydessä pohditaan, mistä kokonaisista sairaala-alueista luovuttaisiin muuntamalla ne korkealuokkaisiksi asunto- tai mieluummin palveluasuntoalueiksi ja minne rakennettaisiin yhteistyössä uudissairaalarakennuksia.

Edeltävän perusteella esitämme, että HUS ja Helsingin kaupunki perustaisivat yhteisen sairaala-alueiden kehittämisprojektiryhmän tehtävänä esittää joidenkin nykyisten sairaala-alueiden korversion uudiskäyttöön ja samalla tarpeellisten modernien sairaalarakennusten käynnistämisen.”

Aloitteesta on saatu 20.3.2008 kaupunkisuunnittelulautakunnan, 26.3.2008 terveyslautakunnan, 28.3.2008 kiinteistölautakunnan ja 1.4.2008 HUS:n lausunnot, jotka ovat liitteinä 105–108.

Khs toteaa yhteenvedona lausunnoista, että niissä on kannatettu valtuustoaloitteessa ehdotettua sairaala-alueiden kehittämisprojektiryhmän perustamista. Kiinteistölautakunnan ja kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunnoissa on todettu samoin kuin aloitteessa, että sairaala-alueita tulisi tarkastella seudullisesti.

Helsingin sairaaloiden ja sairaala-alueiden käyttöä on toistaiseksi tarkasteltu lähinnä kaupungin omista lähtökohdista. Nyt olisi selvitettävä miten voidaan pääkaupunkiseudun sairaaloiden ja sairaala-alueiden käyttöä kehittää ja tehostaa alueellisesti. Mikäli selvittely johtaa Helsingissä sairaala-alueiden vapautumiseen muuhun käyttöön, on kaupungilla tarpeita saada alueita esimerkiksi asumistarkoituksiin.

Kh:n mielestä sairaala-alueiden kehittämistä selvittämään tulisi perustaa työryhmä yhdessä HUS:n kanssa jossa olisi edustus kaupungin hallintokunnista ainakin terveystieteiden keskukselta, sosiaalivirastosta, kaupunkisuunnitteluvirastosta, kiinteistövirastosta ja talous- ja suunnittelukeskukselta. Jotta sairaala-alueiden kehittämistarkastelu voitaisiin viedä eteenpäin alueellisesti, tulisi pääkaupunkiseudun muille kunnille esittää pyyntö tulla mukaan työryhmään.

Khs tulee valtuustoaloitteen täytäntöönpanopäätöksessä kehottamaan sosiaali- ja terveystoimen sekä kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimen rooteleita yhdessä valmistelemaan työryhmän perustamisen kaupunginjohtajan päätettäväksi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Riitta Venesmaa, puh. 310 36028)

5.5.2008

64

VT LAURA KOLBEN JA 14 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KAUPUNGIN
OMISTAMIEN KARTANOIDEN TILAN JA KÄYTÖN SELVITTÄMISESTÄ

Kvsto 31.10.2007, asia 13
Khs 2007-2397

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin niemeä kiertää kartanoiden kehä. Pienellä vaivalla löytyy vanhojen kartanoiden kiehtova historiallinen kerrostuma. Eräät ovat edelleen yksityiskäytössä, joskin suurin osa (18) on kaupungin omistuksessa. Kartanot liittyvät Uudenmaan rannikon varhaisempaan maankäytön historiaan. Kartanot edustavat ihmiset käden jälkeä, siviilisaatiota ja kulttuuria. Kartanot toivat mukanaan kylämuodostusta, yhteisöllisyyttä, teollista ja kaupallista toimintaa. Monet tunnetut helsinkiläiset suvut ja perheet liittyvät kartanoiden historiaan. Tiloja on siirtynyt vanhoilta aatelissuvuilta nuoremmille tulokkaille, porvareille, upseereille, kauppiaille ja virkamiehille.

Kartanoissa näkyy Helsingin kehityksen kronologia. Niissä on tehty politiikkaa ja otettu vastaan kuninkaiden ja keisareiden vierailuja. Helsingin esikaupungistuminen tapahtui 1900-luvulla kartanoiden maille. Näin toteutettiin urbaani rakennemuutos: vanhaa maaviljelysmaata ostettiin käyttöön kun kaupungistuminen eteni. Aikuperäinen käyttö menetti merkityksensä ja tilat ja talot tyhjenivät. Päärakennukset siirtyivät kaupungin omistukseen.

Samalla kun monet kartanotilat ovat antaneet nimensä kokonaisille uusille kaupunginosille, jäivät kartanot puistoineen kerrostaloasutuksen alle. Monet entiset kartanot siirtyivät Kunnallisvirkamiesliiton tai Helsingin eri virastojen käyttöön. Niistä on tehty juhla-, virkistys-, urheilutiloja, opistoja, päivä- ja hoitokoteja. Muutama kartanon päärakennus on yliopiston käytössä. Eräät kartanot ja niiden komeat puistot ovat avoinna yleisölle. Näin on mm. Herttoniemessä, Tuomarinkylässä ja Tullisaaren puistossa.

Moni kartano on arvoaan vastaamattomassa käytössä ja huonokuntoinen. Me allekirjoittaneet esitämme, että kaupunki selvittää omistamiansa kartanoiden tilaa ja pohtii toimenpiteitä kartanoiden järkevään käyttöön, siten että mahdollisimman monet helsinkiläiset saisivat tietoa niiden historiasta ja pääsisivät nauttimaan rakennuksista ja niitä mahdollisesti ympäröivistä puistoalueista."

Aloitteesta on saatu 27.3.2008 kaupunginmuseon johtokunnan, 28.3.2008 kiinteistölautakunnan, 31.3.2008 yleisten töiden lautakunnan ja 7.4.2008 kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunnot, jotka ovat liitteinä 109–112.

5.5.2008

Khs toteaa yhteenvedona lausunnoista, että kaupungin omistamien kartanoiden tilaa ja niiden käyttöä on viimeisen viidentoista vuoden aikana selvitetty varsin perusteellisesti. Kaupungilla on ollut kaksi kartanoiden käyttöä ja kunnostamista selvittänyttä työryhmää.

Kartanot kuntoon ja käyttöön -työryhmän tehtävänä oli laatia kartanoympäristöjen käyttö-, peruskunnostus- ja ylläpito-ohjelma kymmenvuotiskaudelle 1996–2005 (Helsingin kaupungin kiinteistöviraston Metsä- ja maatalousosaston julkaisu 5/1995.) Tämän jälkeen asetettiin seurantatyöryhmä valvomaan ehdotusten toteutumista. Tavoitteena oli, että kaikki Helsingin kartanoympäristöt rakennuksineen ja ympäristöineen olisi peruskunnostettu ja jatkuvan ylläpidon piirissä viimeistään vuonna 2005. Raportissa on ehdotukset kartanoympäristöjen peruskorjauksen ja hoidon turvaamiseksi. (Helsingin kaupungin viherosaston selvitys nro 1998:1).

Viimeisen kymmenen vuoden aikana kartanopuistoja ja rakennuksia on kunnostettu järjestelmällisesti. Kaupungin museo, joka on ollut kartanoiden kehittämistyössä mukana asiantuntijana, toteaa lausunnossaan että kartanotyöryhmien yhteistyö on ollut hedelmällistä ja tuottavaa ja että tavoitteista suuri osa on saavutettu. Esimerkiksi asemakaavoitus on edennyt kaavoitusohjelman mukaisesti lähes aikataulussa.

Helsingin kartanoiden päärakennukset ovat usein muussa kuin täysin julkisessa käytössä. Kartanoista kolme on vuokrattu ammattijärjestöille (Kulosaaren, Stansvikin ja Jollaksen kartanot), kuusi on pääosin kaupungin hallintokuntien käytössä (Meilahden, Fallkullan, Haltialan, Tuomarinkylän, Tullisaaren ja Nordsjön kartanot), viisi on järjestöillä ja yrityksillä ravintola-, musiikkiopisto-, asukasyhdistys- ja vanhainkotikäytössä (Puotinkylän, Strömsin, Yliskylän, Pukinmäen ja Lautasaaren kartanot). Annalan kartano on asuinkäytössä ja Sipoon Hussö on ratsastuskeskuskäytössä. Pääsääntöisesti kartanoiden puistoalueet ja osa kartanoiden pihapiirin rakennuksista on yleisessä virkistyskäytössä.

Vaikka voidaan sanoa, että kartanot ovat suurelta osin niiden arvolle sopivassa käytössä, on usean kartanon ja niiden puistoalueiden julkista käyttöä edelleen lisättävä ja kehitettävä. Tällaisia kehittämiskohteita ovat kaupunkisuunnittelulautakunnan mukaan ainakin Tullisaari, Stansvik, Kulosaari, Tuomarinkylä, Tali, Haltiala ja Niskala.

Kiinteistölautakunta ilmoittaa, että kiinteistövirasto laatii käyttösuunnitelman ajatellen kartanoiden ja kartanotyyppisten rakennusten tulevaa käyttöä. Lautakunta ilmoittaa myös, että tilakeskus on valmis pystyttämään kartanoalueille informaatiotaulut, joiden kartanoiden historiasta kertovan tietosisällön tuottaa kaupungin museo. Nämä toimenpiteet on tarpeen tehdä mahdollisimman pian.

5.5.2008

Lausunnoista käy ilmi, että kartanoalueiden peruskorjauksessa ja käytössä on käytännössä ollut ongelmia osittain johtuen puutteellisista vuokrasopimuksista ja osittain johtuen kaavoituksen keskeneräisyydestä. Khs mielestä on tarpeellista, että kartanoista vastaavat hallintokunnat jälleen tiivistävät yhteistyötään, jotta kartanoiden kehittäminen saadaan vietyä loppuun siten kuin työryhmien toimenpide-ehdotuksissa on edellytetty. Khs tulee valtuutettu Kolben aloitteen täytäntöönpanopäätöksessä tekemään tätä koskevan kehotuksen.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Riitta Venesmaa, puh. 310 36028)

5.5.2008

65

VT MAIJA ANTTILAN JA 14 MUUN VALTUUTETUN ALOITE EKOLOGISESTA
NÄKÖKULMASTA TONTIN LUOVUTUSEHDOISSA

Kvsto 14.11.2007, asia 25
Khs 2007-2478

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Ilmaston ja ympäristön muutokset ovat tämän hetken tärkeät puheenaiheet. Miten varaudutaan energian säästämiseen ja torjumaan ilmaston ja ympäristön haitallisia muutoksia? Asuminen ja liikenne teollisuuden ja maatalouden ohella ovat suuria energian ja ympäristön kuluttajia.

Kaupungissa asumisen ympäristöystävällisyys ja energian vähäinen kulutus on asetettava tulevaisuuden yhdeksi rakentamisen tavoitteeksi. Parhain keino näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on asettaa asumisen ympäristöystävällisyys ja vaihtoehtoisten energiamuotojen käyttö osaksi tontinluovutusehtoja. Näin päästään heti suunnittelun alkuvaiheessa ottamaan nämä tärkeät tavoitteet huomioon.

Helsingissä kaukolämmön tuottaminen on tehokasta energiapolitiikkaa. Kaupungin pitäisi velvoittaa uusien rakennusten lämmitysjärjestelmäksi joko kaukolämpöä tai vaihtoehtoista, ympäristöystävällistä energiamuotoa esim. maalämpöä tai muita ei-fossiilisia energialähteitä. Vanhojen sähkölämmitteisten talojen lämpöjärjestelmän muuttamiseksi joko kaukolämpöön tai nykyistä energiaystävällisempään tapaan tulisi pohtia erilaisia porkkanoita.

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että kaupunginhallitus selvittää, miten tontinluovutusehtoihin voidaan liittää rakentamisen ympäristöystävällisyyden ja energian vähäisen käytön vaatimukset yllä esitettyjen näkemysten pohjalta.

Lisäksi kaupunginhallituksen tulisi selvittää, millaisia porkkanoita tarvittaisiin, jotta nykyinen rakennuskanta kokonaisuudessaan voisi muuttua nykyistä energia- ja ympäristöystävällisemmäksi."

Aloitteesta on saatu 20.3.2008 kaupunkisuunnittelulautakunnan, 14.3.2008 ympäristölautakunnan, 22.4.2008 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot. Kiinteistölautakunnalta pyydetyn lausunnon on kiinteistövirasto antanut 22.4.2008, lausunnot ovat **liitteinä 113–116**.

Khs toteaa saatuihin lausuntoihin viitaten, että nykyinen tontinluovutuskäytäntö Helsingissä tarjoaa yhteistyössä kaavoituksen kanssa hyvät mahdollisuudet kestäväen kehityksen mukaisiin tavoitteisiin silloin, kun rakentaminen tapahtuu kaupungin maalla. Tontinluovutusehtoihin

5.5.2008

voidaan sisällyttää erilaisiin olosuhteisiin räätälöityjä määräyksiä, joilla hankkeen suunnittelua ja toteuttamista voidaan haluttuun suuntaan ohjata, ja joilla voidaan vaikuttaa. mm. suunnitteluun, yhteistyöhön, tutkimukseen, rakentamisen kehittämiseen, seurantaan ja kustannuksiin.

Helsingin kaupungin rakentamisalueista Viikki on toiminut ekologisen rakentamisen koerakentamiskohteena. Alueelle on laadittu ekologisen rakentamisen kriteerit, joissa on esitetty ekologisen rakentamisen vähimmäisvaatimukset. Näiden kriteerien noudattamista on edellytetty tontinluovutusehdoilla. Tavoitteiden saavuttaminen on yleensä edellyttänyt normaalia rakentamista parempia ratkaisuja kuten esimerkiksi lämmön talteenottoa ilmanvaihdosta, parempaa lämmöneristystä, parempia ikkunoita sekä huoneistokohtaista vedenmittausta. Lisäksi Viikin ekologisella koerakentamisalueella (Eko-alue) hankkeisiin veloitettiin liittämään ekologista koerakentamista, tekemään yhteistyötä eri viranomaisten kanssa ja osallistumaan ekologisen rakentamisen seurantaan.

Koska uudisrakentaminen muuttaa kaupungin rakennuskantaa varsin hitaasti, on myös peruskorjauksen ja -parantamisen yhteydessä kiinnitettävä huomiota rakennuksen energiankulutukseen ja edistettävä kaikin mahdollisin tavoin rakennuskannan korjaamista ympäristöystävällisemmäksi.

Rakennusten energiankäyttö on mukana tärkeänä toimenpideosana valtuuston 30.1.2008 hyväksymissä energiapoliittisissa linjauksissa. Niihin sisältyy useita linjauksia jotka tähtäävät sekä kaupungin rakennuskannan että kaupunkialueen kaikkien rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen. Linjausten toimeenpano on hallintokunnissa käynnistetty, jatkotyöskentelyä ohjaamaan on asetettu työryhmä ja työn etenemisestä raportoidaan valtuustolle energiapoliittisten linjausten seurantaraportoinnin yhteydessä.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Riitta Venesmaa, puh. 310 36028)

5.5.2008

66

VT TUOMAS RANTASEN JA 9 MUUN VALTUUTETUN ALOITE BUSSI-
KAISTOJEN JATKAMISESTA

Kvsto 12.12.2007, asia 34
Khs 2007-2700

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Ruuhka-aikoina joukkoliikenteen kilpailuetua yksityisautoiluun nähden kaventaa se, että bussien pullonkauloja muodostuu kaupungin sisään- ja ulostuloväylien päähän, juuri bussikaistojen alkamisen/päätymisen kohdalle.

Tällä aloitteella esitämme, että kaupunki pidentää sisään- ja ulosmeno- reittien bussikaistoja ja samalla tehostaa bussikaistojen väärinkäytön valvontaa."

Aloitteesta on saatu 7.3.2008 kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 117**.

Khs viittaa kaupunkisuunnittelulautakunnan lausuntoon ja toteaa, että joukkoliikenteen edistäminen pääkaupunkiseudun säteittäisillä pääväylillä sisältää erilaisia toimenpiteitä neljällä sisääntuloväylällä. Hämeenlinnanväylän välin Kanneltie–Kaivoksela-liittymän bussikaistojen rakentaminen molemmissa suunnissa alkanee vuonna 2009. Hämeenlinnanväylän eteläpäähän välille Metsäläntie–Mannerheimintie on rakenteilla keskustan suuntainen bussikaista. Lahdenväylältä Kustaa Vaasan tielle johtava bussikaista rakennetaan lähivuosina. Bussikaistoja valvotaan siirrettävien kameroiden avulla ja oikeusministerin nimittämä työryhmä selvittää parhaillaan valvonnan tehostamista ja sitä voisivatko kunnat avustaa poliisia valvonnassa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Tanja Sippola–Aho, puh. 310 36024)

5.5.2008

67

VT HEIKKI TAKKISEN ALOITE KÄPYLÄN LIIKUNTAPUISTON ASEMA-
KAAVAN SUUNNITTELUSTA

Kvsto 12.12.2007, asia 35
Khs 2007-2709

Aloitteentekijä mainitsee aloitteessaan seuraavaa:

"Messukeskuksen ja Käpylän urheilupuiston asemakaavan muutos-
suunnittelu on käynnissä. Alueen asukkaista ja järjestöistä osa on jää-
nyt kaupungin strategian mukaisen osallistavan suunnittelun ulkopuo-
lelle.

Aloite

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginhallitus ryhtyy
jatkamaan Messukeskuksen ja Käpylän urheilupuiston asemakaava-
muutoksen suunnittelutyötä laajentamalla suunnitteluryhmää siten, että
kaikki alueen toimijat otetaan mukaan osallistavaan suunnitteluun."

Aloitteesta on saatu 20.3.2008 kaupunkisuunnittelulautakunnan lausun-
to, joka on **liitteenä 118**.

Khs viittaa kaupunkisuunnittelulautakunnan lausuntoon ja toteaa, että
maankäyttö- ja rakennuslakiin ja kaupungin omaksumiin käytäntöihin
liittyy varsin hyvät mahdollisuudet osallistumiseen ja vuorovaikutukseen
kaikkien osallisten taholta. Messukeskuksen ja Käpylän liikuntapuiston
asemakaavan muutokseen liittyvä osallistumis- ja arviointisuunnitelma
on varsin kattava ja seuraava tilaisuus vaikuttaa asiaan on kaavaluon-
noksen valmistuttua. Asemakaavan jatkosuunnitteluperiaatteet on hy-
väksytty lautakunnassa 24.1.2008. Kaavaluonnos on tarkoitus asettaa
nähtäville Pasilan kirjastoon ja kaupunkisuunnitteluviraston internetsi-
vuille ja järjestää asiasta keskustelutilaisuus. Myöhemmässä vaiheessa
myös kaavaehdotus asetetaan julkisesti nähtäville ja siitä voi esittää
muistutuksia Khlle.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Tanja Sippola-Alho, puh. 310 36024)

5.5.2008

68

VT HEIKKI TAKKISEN JA 1 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KÄPYLÄN
LIIKUNTAPUISTON SÄILYTTÄMISESTÄ

Kvsto 12.12.2007, asia 36
Khs 2007-2711

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Käpylän urheilupuisto on Helsingin kantakaupungin vanhimpia ja tärkeimpiä urheilupuistoja. Sitä on vuosikymmenet käytetty ja käytetään yhä kaiken aikaa, kesällä ja talvella. Urheilupuistoa käyttävät kaikki käpyläläiset koulut, ja lukuisat urheiluseurat, voimistelijat, jääkiekkoilijat ja luistelijat eri puolilta Helsinkiä. Joka vuosi sen jalkapallokentillä pelataan monta viikkoa kestävä Helsinki-cup, johon osallistuvat sadat eri puolilta maailmaa tulleet nuoret jalkapalloilijat.

Urheilupuistoa on jo monta kertaa pienennetty lupaamalla vastaavasti tilaa mm. Mäkelänkadun toiselta puolelta, lupausta kuitenkin toteuttamatta. Urheilupuistoa on pienennetty mm. Itä-Pasilan rakentamisen takia, messukeskuksen takia, messukeskuksen paikoitusalueen takia sekä hotelliin ja parkkitalon takia. Nyt sitä nakertaa Hakamäentien perusparannushanke. Jäljellä on rippeet koko Helsinkiä palvelevasta urheilualueesta.

Nyt alueelle ollaan taas tekemässä asemakaavan muutosesitystä.

Aloite

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia Käpylän urheilupuiston säilyttämiseksi kokonaisuudessaan nykyisessä käytössään."

Aloitteesta on saatu 20.3.2008 kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 119**.

Khs viittaa aloitteen 63 vastaukseen sekä kaupunkisuunnittelulautakunnan seikkaperäiseen lausuntoon liikuntapuiston ja sitä ympäröivän alueen käytön historiasta sekä liikunnan ja virkistykseen että myöhemmin messukeskuksen ja siihen liittyvien toimintojen käytössä. Khs toteaa, että liikuntapuiston ja Messukeskuksen käytössä oleviin alueisiin kohdistuvat mahdolliset käyttötarkoituksmuutokset ja aluerajaukset ratkaistaan vireillä olevassa asemakaavoituksen yhteydessä. Kaavan jatkosuunnitteluperiaatteet hyväksyttiin lautakunnassa 24.1.2008 ja nähtäville asetettava kaavaluonnos valmistunee keväällä 2008.

5.5.2008

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Tanja Sippola-Alho, puh. 310 36024)

5.5.2008

69

VT YRJÖ HAKASEN JA 20 MUUN VALTUUTETUN ALOITE TONTTIEN
VUOKRANKOROTUKSISTA

Kvsto 16.1.2008, asia 21
Khs 2008-102

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Julkisuudessa esitettyjen tietojen mukaan Helsingin kaupunki suunnittelee noin sadan asuntokiinteistön tonttien vuokriin suuria korotuksia. Tonttien vuokrat nousisivat jopa lähes 15-kertaisiksi.

Kyse on sosiaalisen asuntotuotannon tonteille noin 50 vuotta sitten tehdyistä vuokrasopimuksista. Niiden päättyessä kaupungin kiinteistövirasto aikoo siirtyä vaiheittain vastaamaan nykyistä yleistä hintatasoa. Käytännössä esitetty tonttivuokrien korotus nostaisi esimerkiksi Herttoniemessä useissa kiinteistöyhtiöissä hoitovastikkeen lähes kaksinkertaiseksi. Samoissa taloissa on lisäksi tulossa tai juuri tehty putkiremontteja ja muuta peruskorjausta, jotka nostavat huomattavasti asumiskustannuksia.

Kaupunki omistaa suurimman osan Helsingin alueen tonttimaasta. Kaupungin perimillä tonttivuokrilla on siten erittäin suuri vaikutus myös yleiseen tonttien ja asuntojen vuokra- ja hintakehitykseen.

Me allekirjoittaneet pidämme tärkeänä, että Helsingin kaupunki ei omilla toimillaan voimista asumiskustannusten nousua vaan pyrkii päinvastoin edistämään kohtuuhintaista asumista.

Esitämme, että kaupunki luopuu kiinteistöviraston esittämistä korotuksista vuonna 2010 ja sen jälkeen uusittavaksi tulevien tonttien vuokrasopimuksiin. Samalla esitämme, että kaupunginhallitus tuo kaupunginvaltuustoon selvityksen vuokrien määräytymisperusteista ja mahdollisuuksista hillitä asumiskustannusten nousua alentamalla korkeita tonttivuokria."

Aloitteesta on saatu 8.4.2008 talous- ja suunnittelukeskuksen sekä 9.4.2008 kiinteistölautakunnan sekä lausunnot, jotka ovat liitteinä 120 ja 121.

Khs viittaa aloitteesta saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että vuonna 2010 ja sen jälkeen päättyviä maanvuokrasopimuksia uusittaessa ei voida jättää vuokrien tarkistuksia tekemättä. Kaupungin pyrkimyksenä ei ole nostaa tonttien vuokratasoa kohtuuttomasti. Kaupungin kannalta on kuitenkin tärkeää, että vanhojen sopimusten vuokrat tarkistetaan nykyiseen hintatasoon, koska ne vaikuttavat ainakin seuraavat 50 vuotta eteenpäin.

5.5.2008

Uusittavien maanvuokrasopimusten vuokratason tulee olla linjassa uudisrakentamiskohteissa sovellettavien vuokrausperusteiden kanssa. Muuten ei toteudu kuntalaisten tasapuolisen kohtelun vaatimus. Tonttien vuokratasolla on myös merkittävä vaikutus kaupungin talouteen sekä maaomaisuuden tuottoon ja arvoon kun asiaa tarkastellaan, niin kuin on tehtävä, pitkällä aikavälillä.

Vuonna 2010 päättyvien maanvuokrasopimusten uusiminen on kiinteistöviraston valmistelussa. Korotukset on viraston mukaan tarkoitus tehdä portaittain vuosien 2011–2016 välisenä aikana. Ensimmäisenä vuonna maanvuokrasta tultaisiin penimään 50 % ja sen jälkeen vuokran osuus kasvaa 10 % vuosittain. Vuonna 2016 maanvuokra vaikutus yhtiövästikkeeseen olisi viraston ehdottamassa korotuksessa esimerkiksi Herttoniemessä noin 1,70 euroa/m² kuukaudessa. Lopullisesti asiasta tulee päättämään Kvsto.

Vuonna 2010 päättyvien asuntonttien maanvuokrasopimusten uusiminen on käynnistänyt laajan keskustelun kaupungin tonttien vuokrausperusteista. Tonttien vuokraamisen periaatteet perustuvat Kvston 1.10.1980 tekemään päätökseen. Päätöksen mukaan asuntonttien vuosivuokra on neljä prosenttia tontin laskennallisesta hinnasta eli rakennusolkeuden arvosta. Tontin vuokra on sidottu elinkustannusindeksiin. Vuokra-aika oli päätöksen mukaan enintään 60 vuotta. Kvsto päätti 29.11.1995, että erikseen määrättävien asuntonttien (ja liiketonttien) maanvuokrasopimuksia voidaan solmia enintään 100 vuodeksi siten, että osapuolilla on oikeus ehdottaa vuokraa tarkistettavaksi 30 vuoden välein.

Kiinteistölautakunnan lausunnon mukaan kiinteistövirasto voi selvittää, miten tasapuolisesti ja yhdenvertaisesti tontinvuokrat ovat kehittyneet Kvston vuonna 1980 tekemän päätöksen jälkeen.

Kh:n mielestä tällainen selvitys on tarpeen tehdä. Samalla tulee arvioida asuntonttien vuokrausmenettelyn mahdollisia kehittämistarpeita. Selvityksessä tulisi olla myös vertailua muiden suurten kaupunkien vastaaviin menettelyihin ja myös kansainvälistä vertailua. Päätökset vuokrausjärjestelmän mahdollisista muutoksista tulee tehdä tämän arvioinnin jälkeen.

Khs tulee valtuustoaloitteen täytäntöönpanopäätöksessään tekemään selvityksen tekemistä koskevan kehotuksen.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Riitta Venesmaa, puh. 310 36028)

5.5.2008

70

VT ELINA MOISION JA 11 MUUN VALTUUTETUN ALOITE SIVUSTON
"RAKENNAN PIENTALON" KEHITTÄMISESTÄ

Kvsto 23.1.2008, asia 13
Khs 2008-166

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Rakennusvalvontavirasto on avannut verkkosivuilleen sivuston pientalorakentajille. Sivustolla kuvataan Helsinkiin toteutettavan pientalohankkeen eri vaiheet pääpiirteissään. Sivusto koostuu kaupungin eri virastojen ja asiantuntijatahojen kotisivuille avautuvista linkeistä, joiden kautta rakennuttaja saa kattavasti tietoa pientalon rakentamisesta aina tontin hankinnasta loppukatselmukseen saakka.

Sivusto löytyy osoitteesta www.hel.fi/rakennanpientalon.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Rakennan pientalon -sivustolle kootaan tietopaketti energiatehokkaasta rakentamisesta ja siitä, miten rakentaja ja rakennuttaja voi säästää ympäristöä toiminnassaan."

Aloitteesta on 21.2.2008 saatu rakennuslautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 122**.

Khs viittaa saatuun lausuntoon ja toteaa, että rakennusvalvontavirasto toteutti yhdessä ympäristöministeriön kanssa vuosina 2004–2006 "Rakentajan ekolaskuri" -ohjelman. Laskurin avulla voi arvioida mm. rakennussuunnitelman, ja laskuria voi käyttää apuna talon lämmitysratkaisua suunniteltaessa. Ekolaskuri-sivuilta löytyvät myös taustatietoa tarjoava "Rakentajan ekotieto" sekä erinäisiä muita linkkejä. "Rakentajan ekolaskuri" -sivustolta saa kattavasti ja vaivattomasti ohjeita ekologisesta rakentamisesta.

Rakentajan ekolaskuri avautuu internet-osoitteessa www.rakentajanekolaskuri.fi/. Ekolaskuri-sivusto avautuu myös rakennusvalvontaviraston internet-sivuilta www.rakvv.hel.fi > Suosittelemme > Rakentajan ekolaskuri.

Rakennusvalvontaviraston kotisivuilta kohdasta "Lomakkeet" löytyy myös kuluvan vuoden alusta voimaan tulleisiin, rakentamisen energiatehokkuuden parantamiseen tähtääviin säännösmuutoksiin liittyvää aineistoa. "Rakentajan ekolaskuri" täyttäneen hyvin valtuustoaloitteessa tarkoitetun tehtävän. Rakennusvalvontavirasto on valmis entisestään tehostamaan ekologisen rakentamisen neuvontaa ja ohjeistusta sille annettujen voimavarojen puitteissa.

5.5.2008

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Erja Saarinen, puh. 310 36102)

5.5.2008

71

DEN AV LEDAMOTEN JAN D. OKER-BLOM OCH 2 ANDRA LEDA-
MÖTER VÄCKTA MOTIONEN OM TROTTOARMARKERINGAR FÖR
UNDERLÄTTANDE AV PARKERINGEN

Stge 23.1.2008, ärende 14
Stn 2008-158

Motionen lyder såsom följer:

"Bilister har ofta svårt att uppskatta hur mycket 5 meter är då de parke-
rar framför en skyddsväg. I bästa fall parkeras bilen på onödigt långt
avstånd och tar således värdefull plats vid trottoaren i onödan och i
värsta fall parkeras bilen för nära och utgör fara för fotgängare.

Således föreslås att staden skall gå in för att göra ett märke i trottoaren
på det ställe där det är 5 meter till skyddsvägen för att underlätta och
optimera parkeringen och därmed minska på faran vid skyddsvägar."

Ett utlåtande om motionen har 7.4.2008 fått från stadsplanerings-
nämnden. Utlåtandet utgör **bilaga 123**.

Stn hänvisar till stadsplaneringsnämndens utlåtande och konstaterar
att de som parkerar sin bil visserligen skulle ha nytta av ett märke, men
att det inte är ändamålsenligt att gå in för projektet med beaktande av
kostnaderna för att göra de märken som skulle behövas vid flera tusen
skyddsvägar och för att hålla dem synliga året runt.

Stn anser det ovanstående utgöra en tillräcklig utredning i saken.

(Kaj / Päivi Pakarinen–Hellsten, tel. 310 40350)

71

VT JAN D. OKER-BLOMIN JA 5 MUUN VALTUUTETUN ALOITE JALKA-
KÄYTTÄMÄRKINNÖISTÄ PYSÄKÖINNIN HELPOTTAMISEKSI

Kvsto 23.1.2008, asia 14
Khs 2008-158

Aloite sisältää suomennettuna seuraavaa:

Autoilijoiden on usein vaikea arvioida, paljonko 5 metriä on, kun he py-
säköivät suojatien eteen. Parhaimmassa tapauksessa auto pysäköi-
dään turhaan kauas, jolloin se vie arvokasta tilaa jalkakäytävän vieres-
tä turhaan, ja pahimmassa tapauksessa auto pysäköidään liian lähelle,
jolloin se on vaaraksi jalankulkijoille.

5.5.2008

Esitämmekin, että kaupunki ryhtyy tekemään merkinnän jalkakäytävään siihen kohtaan, mistä on 5 metriä suojatielle, jotta pysäköinti helpottuisi, olisi optimaalinen ja vähentäisi vaaraa suojantien kohdalla.

Aloitteesta on saatu 7.4.2008 kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 123**.

Khs viittaa kaupunkisuunnittelulautakunnan lausuntoon ja toteaa, että vaikka merkinnän tekemisestä varmasti olisi autoaan pysäköiville hyötyä, useiden tuhansien suojateiden yhteyteen tarvittavien merkintöjen tekemisen ja ympärivuotisesti havaittavissa olevina pitämisen kustannukset huomioon ottaen hankkeeseen ryhtyminen ei ole tarkoituksenmukaista.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Tanja Sippola-Alho, puh. 310 36024)

5.5.2008

72

DEN AV LEDAMOTEN JAN D. OKER-BLOM OCH 2 ANDRA LEDA-
MÖTER VÄCKTA MOTIONEN OM EN TJÄNST FÖR PLANERING AV
GEMENSAMMA INNERGÅRDAR

Stge 23.1.2008, ärende 15
Stn 2008-160

Motionen lyder såsom följer:

"I centrala kvarter är innergårdarna oftast indelade enligt husbolag med murar emellan. Varje innergård har dessutom avfallskärl samt vanligen vissa andra förnödenheter (ställning för att damma mattor etc.) som krävs men inte används särskilt ofta och därmed kunde delas mellan fler. Framförallt finns det sällan utrymme för grönska och gårdarna är trånga och otrivsamma.

Härmed föreslår vi att staden skall inrätta en gratistjänst som erbjuder praktisk hjälp, inklusive juridiska tjänster och markplanering för bostadsbolag i samma kvarter som önskar skapa en gemensam innergård."

Stn hänvisar till en motion av ledamoten Helistö m.fl. om kvartersgårdar som behandlades i mars 2007 i Stge. I motionen föreslogs det att Helsingfors stad skulle utreda och främja uppkomsten av i motionen beskrivna stora gemensamma gårdar i bostadskvarteren i innerstaden. Utlåtande om motionen gavs 11.12.2006 av byggnadsnämnden, 12.12.2006 av fastighetsnämnden, 22.1.2007 av stadsplaneringsnämnden och 22.1.2007 av ekonomi- och planeringscentralen.

Stn framhöll bl.a. följande i sitt svar på motionen: Alla utlåtandeorgan anser det vara mycket värt att understödja sådana gemensamma kvartersgårdar som avses i motionen. I nya områden har staden bidragit till detta bl.a. med detaljplanebestämmelser och vid överlåtelsen av tomter. Inom gamla detaljplaneområden baserar sig anläggandet helt och hållet på husbolagens frivillighet. Med stöd av 164 § i markanvändnings- och bygglagen är det också möjligt att ge fastigheter ett förordnande om samreglering för att detaljplanen ska genomföras. Framställningar om sådana regleringar har dock inte gjorts i Helsingfors.

Stn anser att staden skulle kunna erbjuda bolag som bildar en lämplig kvartersgårdshelhet sakkunnighjälp när det gäller att planera gården och föra projektet vidare. Genomförandet kräver i allmänhet inte en detaljplaneändring, men i vissa fall krävs det tillstånd eller avtalsarrangemang i anslutning till gårdsregleringen. Stadsdelsföreningarna i Helsingfors eller deras förbund Helka kan lämpligen kartlägga om det finns villiga husbolag. En lämplig samarbetspartner vid staden är byggnadstillsynsverket. Om intresset för kvartersgårdar ökar via ett sådant pilot-

5.5.2008

projekt, är det möjligt att överväga att exempelvis vartannat år ge ett erkännande till en gårdsplan som blivit lyckad. Erkännandet kan koppelas ihop med Rakentamisen Ruusu (en ros för byggandet), som byggnadsnämnden redan nu delar ut, eller också kan det inrättas ett nytt pris som i överborgmästarens namn ges till en trivsamt kvartersgård.

Stn konstaterar ytterligare att byggnadstillsynsverket och Helka under rättades om svaret på motionen i anslutning till verkställigheten. Enligt uppgift från Helkas verksamhetsledare våren 2008 informerades medlemsorganisationerna om saken, men husbolagen har inte visat intresse för den. Den arkitekt vid byggnadstillsynsverket som utsetts till kontaktperson har inte heller blivit kontaktad i saken.

Stn anser det ovanstående utgöra en tillräcklig utredning i saken.

(Kaj / Tanja Sippola-Alho, tel. 310 36024)

72

VT JAN D. OKER-BLOMIN JA 2 MUUN VALTUUTETUN ALOITE PALVELUSTA YHTEISTEN SISÄPIHOJEN SUUNNITTELUUN

Kvsto 23.1.2008, asia 15
Khs 2008-160

Aloite sisältää suomennettuna seuraavaa:

Keskustan kortteleissa sisäpihat on usein jaettu taloyhtiöiden välisillä muureilla. Jokaisella sisäpihalla on lisäksi jäteastia sekä tavallisesti joitakin muita varusteita (mattoteline jne.), jotka ovat tarpeellisia mutta joita ei käytetä kovin usein ja joita siten voisi jakaa useamman kesken. Etenkin vehreydelle on harvoin tilaa ja pihat ovat ahtaita ja epäviihtyisiä.

Esitämmekin, että kaupunki perustaa ilmaisen palvelun, joka tarjoaa käytännön apua, mukaan lukien lainopillisia palveluja ja maankäytön suunnittelua, samassa korttelissa oleville asuntoyhtiöille, jotka haluavat luoda yhteisen sisäpihan.

Khs viittaa asiassa maaliskuussa 2007 Kvstossa käsiteltyyn vt Helistön ym. aloitteeseen korttelipihoista. Aloitteessa esitettiin, että Helsingin kaupunki tutkisi ja edistäisi aloitteessa kuvailtujen isojen yhteispihojen syntymistä kantakaupungin asuinkortteleissa. Aloitteesta saatiin 11.12.2006 rakennuslautakunnan, 12.12.2006 kiinteistölautakunnan, 22.1.2007 kaupunkisuunnittelulautakunnan sekä 22.1.2007 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot.

Khs totesi vastauksena aloitteeseen mm. seuraavaa: Kaikki lausunnonantajatahot pitävät aloitteen tarkoittamia yhtenäisiä korttelipihoja

5.5.2008

erittäin kannatettavina. Uusilla alueilla kaupunki on myötävaikuttanut tähän mm. kaavamääräyksin ja tontteja luovutettaessa. Vanhoilla kaava-alueilla toteuttaminen perustuu kokonaan taloyhtiöiden vapaaehtoisuuteen. Maankäyttö- ja rakennuslain 164 §:n nojalla on myös mahdollista antaa määräys kiinteistöjen yhteisjärjestelystä kaavan toteuttamiseksi. Esityksiä tällaisiksi järjestelyiksi ei kuitenkaan Helsingissä ole tehty.

Khs katsoo, että kaupunki voisi tarjota sopivan korttelipihakokonaisuuden muodostaville yhtiöille asiantuntija-apua pihasuunnittelussa ja projektin eteenpäin viennissä. Toteuttaminen ei yleensä vaadi asemakaavamuutosta mutta edellyttää tapauksesta riippuen pihajärjestelyyn liittyviä lupia tai sopimusjärjestelyjä. Helsingin kaupunginosayhdistykset tai niiden liitto HELKA r.y. voisivat olla sopiva taho kartoittamaan taloyhtiöiden halukkuutta. Sopiva yhteystaho kaupungilla on rakennusvalvontavirasto. Jos kiinnostus korttelipihoihin lisääntyisi tällaisen pilottiprojektin kautta, olisi mahdollista harkita onnistuneille pihoille esimerkiksi parin vuoden välein annettavaa tunnustusta. Tunnustuksen antaminen voitaisiin liittää jo olemassa olevaan, rakennuslautakunnan myöntämän Rakentamisen Ruusun yhteyteen tai luoda uusi tunnustus malliin "Ylipormestarin viihtyisä korttelipiha" -palkinto.

Khs toteaa vielä, että toimeenpanon yhteydessä aloitteeseen annetusta vastauksesta lähetettiin tieto rakennusvalvontavirastolle ja Helka r.y.lle. Helkan toiminnanjohtajalta keväällä 2008 saadun tiedon mukaan asiaa tiedotettiin jäsenjärjestöille, mutta taloyhtiöistä ei ole ilmennyt asiaan kiinnostusta. Myöskään rakennusvalvontaviraston yhteyshenkilöksi nimetyille arkkitehdille ei ole tullut asiaan liittyviä yhteydenottoja.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Tanja Sippola-Alho, puh. 310 36024)

21.4.2008

Hallintokeskus
PL 1, Pohjoisesplanadi 11-13
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007 - 2702/451
Stn dnr	
Saap./Ant.	23-04-2008

TIINA HARPPIN YM. VALTUUSTOALOITE, JOKA KOSKEE ARJEN
KIVIMUSEON PERUSTAMISTA KAMPPIIN

HKR 2008-576, Halke 2007-2702/451 31.3.2008

Tiina Harpf ja seitsemän muuta allekirjoittanutta ovat tehneet aloitteen arjen kivimuseon aikaansaamisesta Kampin keskuksen ulko- ja sisätiloihin. Museo käsittäisi opasteita, lyhyitä geologisia tietoiskuja käytetyistä rakennuskivistä, antaisi kulkijalle mahdollisuuden nähdä arjessa kauneutta ja antaisi linkin vuosituhansia vanhaan kivirakentamiskulttuuriin.

Hallintokeskus on pyytänyt asiasta rakennusviraston lausunnon.

Aloitteessa esitetty ajatus on hyvä. Helsingin seudulla on Vantaan Heureka-yhteydessä yleisölle tarkoitettu valtakunnan kaikki kivilajit käsittävä kivikokoelma ja Otaniemen Geologian tutkimuskeskuksen Geonäyttelyssä on mahdollisuus tutustua tätä kokoelmaa jalostetumpiin kiviin. Keskeinen julkinen rakennuskivinäyttely kuitenkin puuttuu.

Kampin keskuksen ja sitä ympäröivien katu-, puisto- ja torialueiden luonnonkivien laajin kirjo sijoittuu itse rakennuksen seiniin ja lattioihin. Katualueiden kivivalikoima on kaupunkikuvallisista, kustannus- ja ylläpitosyistä varsin rajallinen. Rakennusvirasto ei kunnallisena toimijana voi puuttua yksityisen kiinteistön asioiden hoitoon. Aloitteen mukaisen kivimuseon rajaaminen vain yleisille alueille tuottaisi epätarkoituksenmukaisen vähän hyötyä. Sopimusteitse museohanke olisi luonnollisesti toteutettavissa mutta aloitteentekijöiden toivomaa lopputulosta ei ehkä voitaisi saavuttaa, koska keskuksen suunnittelussa ei museoasiana ole otettu alun perin huomioon. Lisäksi kaupallisesti värjätty ympäristö ei ole omiaan tuomaan esiin museaalisia tavoitteita.

Arjen kivimuseon luonteva sijaintipaikka voisi olla uusi, rakennettava alue, jossa yleisten alueiden suunnittelun lähtökohdissa olisi vielä

Osoite
PL 1500
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
hkr.kirjaamo@hel.fi

Katuosoite
Kasarmikatu 21
00130 HELSINKI
http://www.hkr.hel.fi

Puhelin

Vaihe 310 1661

Telefon

Växel 310 1661

Telefax

310 38655

21.4.2008

mahdollisuus ottaa tämäkin näkökohta huomioon. Toteuttamisvaiheessa oleva Jätkäsaaren alue sopisi esimerkiksi hyvin kivinäyttelyn sijoitusalueeksi. Näyttely antaisi muiden hyötyjen ohella uuden työkalun ympäristön suunnitteluun. Näyttelyä olisi mahdollista myös laajentaa sopimusteitse yksityiselle tonttimaalle, koska tonttien luovutusprosessi on suureksi osaksi vielä kesken.

RAKENNUSVIRASTO

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Matti-Pekka Rasilainen
kaupungininsinööri

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Raimo K. Saarinen
osastopäällikkö

17.4.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2703/551
Str dnr	
Saap./Ank.	18-04-2008

ALOITE VASTUUNJAOSTA KAUPUNGIN KIINTEISTÖJEN TERVEYS- HAITTOJEN KORJAAMISESSA

Ymk 2008-862

Hallintokeskuksen lausuntopyyntöön viitaten ympäristökeskus toteaa seuraavaa.

Valtaosa resursseista, jotka ympäristökeskuksella on käytettävissä sisäilmaongelmien selvittelyyn, käytetään helsinkiläisten asuntojen tarkastuksiin ja niiden terveyshaittoja koskevien korjauskehotusten ja -määräysten valmisteluun. Asuntoja koskevien toimenpidepyyntöjen määrä on pysynyt samalla tasolla (500 – 600 vuodessa) useita vuosia, mutta ympäristökeskuksen selvittelyyn päätyvät tapaukset ovat entistä monimutkaisempia, työläämpiä tutkia ja vaikeampia ratkaista. Tämä on johtanut usean kuukauden jonotusaikaan. Kouluista, päiväkodeista ja vastaavista tiloista tulevat toimenpidepyynnöt saadaan tarkastukseen jonkin verran nopeammin. Näitä tiloja tarkastetaan myös terveydensuojelun valvontasuunnitelman mukaisin tarkastuksin. Huomattava osa resursseista tarvitaan lisäksi koulujen ja päiväkotien hyväksymistä koskevien ilmoitusten käsittelyyn ja tilojen suunnitelmista annettavien lausuntojen valmisteluun.

Kun ympäristökeskus toteaa terveyshaitan, se kehottaa kiinteistön omistajaa ryhtymään tarpeellisiin lisäselvityksiin ja korjauksiin terveyshaitan syyn selvittämiseksi ja poistamiseksi. Kaupungin omistamien koulujen, päiväkotien ja vastaavien tilojen osalta kehotus annetaan kiinteistöviraston tilakeskukselle, joka vastaa niiden kunnossapidosta. Ympäristökeskus pyytää määräaikaan mennessä selvitystä toimenpiteistä ja niiden aikataulusta ja valvoo, että terveyshaitta poistuu. Tilojen käyttökielto on toimenpide, jota voidaan käyttää silloin, kun korjausmääräystä ei ole noudatettu tai terveyshaittaa ei voida poistaa, tai haitta on sen luonteinen, ettei tilojen käyttöä voida sallia ennen korjaamista. Virallista käyttökieltoa ei yleensä jouduta antamaan, koska oikeat menetelytavat ovat tavallisesti löydettävissä neuvottelemalla ympäristö-

Postiosoite
PL 500
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
ymk@hel.fi

Käyntiosoite
Helsinginkatu 24
Helsinki 53
<http://www.hel.fi/ymk>

Puhelin
+358 9 310 1635

Faksi
+358 9 310 31613

Tilinro
800012-62637

Y-tunnus
0201256-6
Alv. nro
FI02012566

17.4.2008

keskuksen, tilakeskuksen ja toiminnanharjoittajien (tavallisesti opetusvirasto ja sosiaalivirasto) kesken. Esimerkkinä on Laajasalon ala-asteen koulu, jossa kosteusvaurioiden laajuuden selvittyä pahimmin vaurioituneet tilat otettiin viipymättä pois käytöstä. Tähän ratkaisuun päädyttiin opetusviraston, tilakeskuksen, rakennusviraston ja ympäristökeskuksen yhteisessä neuvottelussa.

Valtuustoaloitteen mukaan vastuunjako kiinteistöviraston ja ympäristökeskuksen kesken on epäselvä, mikä on joissakin tapauksissa ollut esteenä korjaamiselle tai sen viivästykselle. Ympäristökeskuksen käsityksen mukaan vastuunjaossa ei ole epäselvää. Vastuunjaon epäselvyys ei ole tullut esille myöskään kiinteistöviraston ja ympäristökeskuksen välisissä keskusteluissa. Rakennuksissa esiintyvien vikojen ja puutteiden korjaaminen, mukaan lukien kosteus- ja homevaurioiden selvittäminen ja korjaaminen, kuuluvat kiinteistön normaaliin kunnossapitoon ja hoitoon. Tämä vastuu on tavallisesti kiinteistöviraston tilakeskuksella. Ympäristökeskus on puolestaan lainsäädännön tarkoittama valvontaviranomainen, joka voi tarvittaessa antaa korjausmääräyksiä ja toisaalta se antaa asiantuntija-apua terveyshaitan selvittämiseen ja arviointiin. Ympäristökeskuksen resurssit eivät kuitenkaan riitä sen selvittämiseen, kuinka kiinteistöviraston oma valvontavastuu toimii. Ongelmista keskustellaan ja toimintatapoja kehitetään arkipäivän tilanteissa ja ympäristökeskuksen ja tilakeskuksen säännöllisissä tapaamisissa.

Kaupunginjohtaja on 12.12.2007 (90 §) asettanut kaupungin sisäilmaryhmän, joka on koottu eri hallintokuntien sisäilma-asiantuntijoista. Ryhmän yhtenä tehtävänä on kehittää yhteisiä toimintatapoja, tutkimusmenetelmiä ja työnjakoa sisäilmaongelmien käsittelyssä kaupunginhallinnossa. Ryhmässä on edustettuna yhdeksän hallintokuntaa, mukaan lukien ympäristökeskus ja kiinteistövirasto. Ryhmän tulee raportoida toiminnastaan johtajistolle vähintään kerran vuodessa. Sisäilmaongelmien selvittely vaatii vastuullisten tahojen tiivistä yhteistyötä. On syytä uskoa, että sisäilmaryhmän työskentelyn tuloksena työnjako entisestään selkiytyy, ja sisäilmaongelmien ratkaisuprosessit kehittyvät.

Lisätiedot:

Viinikka Markku, johtava ympäristötarkastaja, puhelin (09) 310 31993

YMPÄRISTÖKESKUS

XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX

Jorma Nurro
vs. ympäristöjohtaja

XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX

Markku Viinikka
vs. ympäristövalvontapäällikkö

Postiosoite
PL 500
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
ymk@hel.fi

Käyntiosoite
Helsinginkatu 24
Helsinki 53
<http://www.hel.fi/ymk>

Puhelin
+358 9 310 1635

Faksi
+358 9 310 31613

Tilinro
800012-62637

Y-tunnus
0201256-6
Alv. nro
FI02012566

17.4.2008

Stadsstyrelsen

MOTION OM ANSVARSFÖRDELNINGEN VID AVLÄGSNANDE AV SANITÄRA OLÄGENHETER I STADENS FASTIGHETER

Ymk 2008-862

Hänvisande till förvaltningscentralens begärande om utlåtande konstaterar miljöcentralen följande.

Största delen av de resurser som miljöcentralen har till sitt förfogande för utredning av inneluftsproblem används för granskning av bostäder i Helsingfors samt beredning av uppmaningar och bestämmelser gällande avlägsnande av sanitära olägenheter. Antalet åtgärdsbegäranden för bostäder har hållit sig på samma nivå (500-600 i året) under flera år, men de fall som miljöcentralen slutligen utreder är mera komplicerade än tidigare, tyngre att utreda och svårare att lösa. Detta har lett till flera månaders kötid. Åtgärdsbegäranden från skolor, daghem och motsvarande lokaler kommer i granskning något snabbare. Dessa lokaler granskas även vid kontroller enligt övervakningsplanen för hälsoskyddet. En märkbar del av resurserna behövs dessutom för behandling av anmälningar gällande godkännande av skolor och daghem samt för beredning av utlåtanden om planerna för lokalerna.

Då miljöcentralen konstaterar sanitära olägenheter uppmanar den fastighetsägaren till behövliga tilläggsutredningar och reparationer för att utreda och avlägsna orsaken till olägenheterna. Beträffande skolor, daghem och motsvarande lokaler som ägs av staden går uppmaningen till fastighetskontorets lokalcentral, som svarar för underhåll av dessa. Miljöcentralen begär utredning inom en viss tid om åtgärderna och tidtabellen samt övervakar att sanitära olägenheter i fråga avlägsnas. Bruksförbud för lokalema är en åtgärd som kan tillämpas om bestämmelserna om avlägsnandet av olägenheter inte har följts eller de sanitära olägenheterna inte kan avlägsnas eller är av sådan karaktär att användning av lokalen inte kan accepteras innan de åtgärdats. Officiellt bruksförbud behöver vanligen inte ges eftersom man ofta finner korrekta förfaringssätt genom överläggning mellan miljöcentralen, lokalcentralen och verksamhetsidkarna (vanligen utbildningsverket och social-

Postadress
PB 500
00099 HELSINGFORS STAD
ymk@hel.fi

Besöksadress
Helsingegatan 24
Helsingfors 53
<http://www.hel.fi/ymk>

Telefon
+358 9 310 1635

Telefax
+358 9 310 31613

Kontonr
800012-62637

FO-nummer
0201256-6
Mons nr
FI02012566

17.4.2008

verket). Som exempel kan nämnas Laajasalo lågstadium, där man efter att ha märkt fuktskadomas omfattning omedelbart tog de värst skadade utrymmen ur bruk. Denna lösning kom man fram till vid överläggningar mellan utbildningsverket, lokalcentralen, byggnadskontoret och miljöverket.

Enligt fullmäktigemotionen är ansvarsfördelningen mellan fastighetskontoret och miljöcentralen oklar, vilket i några fall har utgjort hinder för reparationsarbeten eller förorsakat förseningar. Enligt miljöcentralens åsikt finns det inget oklart i ansvarsfördelningen. Oklarheter i ansvarsfördelningen har inte heller konstaterats vid fastighetskontorets och miljöcentralens diskussioner. Åtgärdandet av i byggnaden befintliga fel och brister, med räknat utredning och avlägsnande av fukt- och mögelskador, ingår i fastighetens normala underhåll och vård. Detta ansvar ankommer normalt på fastighetskontorets lokalcentral. Miljöcentralen är för sin del den i lagstiftningen avsedda övervakningsmyndigheten, som vid behov kan ge bestämmelser om reparationer och å andra sidan ge experthjälp för utredande och uppskattning av sanitära olägenheter. Miljöcentralens resurser räcker dock inte till för en utredning av hur fastighetskontorets eget övervakningsansvar fungerar. Problemen diskuteras och arbetssätten utvecklas i vardagssituationer och vid miljöcentralens och lokalcentralens regelbundna möten.

Stadsdirektören har 12.12.2007 (§ 90) tillsatt stadens inneluftsgrupp, som består av olika förvaltningsenheters inneluftsexperten. Gruppen har som uppgift bl.a. att utveckla verksamhetsformer, forskningsmetoder och arbetsfördelning för behandlingen av inneluftsproblem inom stadsförvaltningen. I gruppen är nio förvaltningsenheter representerade, miljöcentralen och fastighetskontoret medräknade. Gruppen skall avlägga rapport om sin verksamhet för ledningen minst en gång om året. Utredning av inneluftsproblem förutsätter intensivt samarbete mellan ansvarsgrupperna. Det finns skäl att tro att inneluftsgruppens arbete kommer att resultera i att arbetsfördelningen förtydligas och inneluftsproblemens lösningsprocesser utvecklas.

Tilläggsuppgifter: Markku Viinikka, ledande miljöinspektör, telefon 09 310 31993

MILJÖCENTRAL

XXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXX

Jorma Nurro
tf. miljödirektör

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Markku Viinikka
tf. miljöövervakningschef

21.4.2008

Hallintokeskus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2703/551
Stn dnro	
Saap./Ani.	23-04-2008

LAUSUNTO KOSKIEN VT STEFAN JOHANSSONIN YM. TEKEMÄÄ
ALOITETTA VASTUUNJAOSTA KAUPUNGIN KIINTEISTÖJENTER-
VEYSHAITTOJEN KORJAAMISESSA

Kv 2008-605

Kiinteistövirasto toteaa, että kaupungin kiinteistössä on sisäilman laadusta johtuvia terveyshaittoja. Ongelmia on korjattu jatkuvasti, mutta monista eri syistä johtuen korjaamista riittää. Ongelmien taustalla on kyse paitsi kiinteistökannan normaalista vanhenemisesta niin myös monista kiinteistön elinkaaren aikana esiin tulevista tekijöistä lähtien rakennusten suunnittelusta ja rakentamisesta, myös virheistä ja pääty- en tilojen ylläpitoon ja käyttöön.

Pääsääntöisesti vastuunjaossa ei ole epäselvyyttä. Kiinteistön omistaja- ja hallintokunnalla on aina ollut ensisijainen vastuu kiinteistöjen kunnos- ta. Organisaatiomuutos, jolla pääosa kiinteistöistä siirrettiin kiinteistövi- raston tilakeskuksen hallintoon, selkeytti tätä vastuuasiaa entisestään. Rajankäyntiä tilakeskuksen ja käyttäjävirastojen välillä on tehty hyvä- sä yhteistyössä eikä siinä ole enää oleellisia näkemuseroja. Ympäristö- keskuksen roolista valvovana viranomaisena ei ole tilakeskuksen kan- nalta ollut missään vaiheessa epäselvyyttä.

Sisäilma-asioiden korostuminen eräiden koulurakennusten kohdalla on ollut eräänä syynä siihen, että kaupunginjohtaja asetti 12.12.2007 si- säilmaryhmän. Tämän ryhmän työn osana selvitetään myös eri osa- puolten roolia, työnjakoa ja vastuuta sekä ennustettavissa olevien hait- tojen ehkäisemisessä että esiin tulevien ongelmatapausten hoitamisese- sa. Tässä työssä ovat mukana kaikki sisäilma-asioiden kanssa työ- kentelevät tahot, siis myös aloitteessa mainitut käyttäjävirastot, kiinteis- tövirasto ja ympäristökeskus.

Lisätiedot:

Hapuoja Pekka, kiinteistöpäällikkö, puhelin 310 40315

KIINTEISTÖVIRASTO
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ilkka Kaartinen
vs. virastopäällikkö

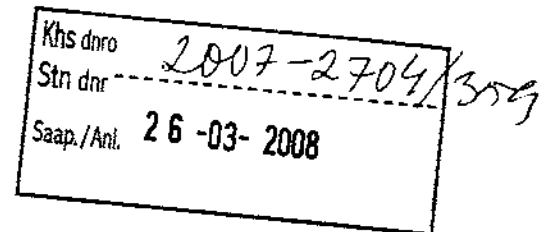
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Hannu Määttänen
tilakeskuksen päällikkö

18.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

LAUSUNTO ALOITTEESTA LASTEN KESTOVAIPPASETELISTÄ

Terke 2008-309

Ympäristönsuojelunäkökohtien huomioon ottaminen kaikessa kaupungin toiminnassa on tärkeää. Terveyskeskuksen perustehtävä on kuitenkin edistää helsinkiläisten terveyttä ja järjestää yhteistyössä sairaanhoitopiirin kanssa tarpeellinen sairauksien hoito.

Sen sijaan lapsiperheiden tavanomaisiin kulutusmenoihin osallistuminen, kuten esimerkiksi vauvanvaippojen hankinnan tukeminen, ei siten kuulu terveyskeskuksen toimialaan. Terveyslautakunta ei tämän vuoksi pidä mahdollisena eikä toimialaansa kuuluvana kestoaiippojen kustantamista kuntalaisten terveystalvcluihin tarkoitctusta rahoituksesta.

Äitiyspakkaukseen sisältyy kaksi kestoaiippaa, mikä terveyslautakunnan mielestä riittää kestoaiippoihin tutustuttamiseen eikä terveyslautakunta siksi pidä tarpeelliscna esitetyn palvelusetelin käyttöönottaoneuvoloissa jaettavaksi.

Terveyslautakunta kehottaa neuvoloita jakamaan Jätclaitosyhdistyksen opasta, mikäli se sisältää tietoa kestoaiipoista ympäristönäkökulmasta ja ellei, terveyskeskusta laatimaan neuvoloissa jaettavaksi lehtisen kestoaiippojen eduista ympäristövaikutuksille.

Edellä oleva lausunto syntyi esittelijän ehdotuksen mukaisena lukuun ottamatta lausunnon viimeistä kappaletta, jonka terveyslautakunta päätti puheenjohtaja Ikävalko varapuheenjohtaja Asko-Seljavaaran kannattamana tekemän esityksen mukaisesti yksimielisesti lisätä lausuntoon.

Lisätiedot:

Lind Jussi, suunnittelupäällikkö, puhelin 310 42246

18.3.2008

TERVEYSLAUTAKUNTA

XXXXXXX
XXXXXXX
XXXXXXX

Suzan Ikävalko
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

VT MIINA KAJOKSEN JA 11 MUUN VALTUUTETUN ALOITE JOUKKO-
LIIKENTEEN MAKSUTTOMUUDESTA PIENTÄ LASTA KULJETETTAESSA

Aikaisempien käsittelyjen tekstit

Kvsto 26.9.2007 (asia 4)

Khs toteaa, että aloite on ollut kaksi kertaa aiemmin Kvston käsittelyssä.

Kvsto päätti 14.3.2007 (asia 4) palauttaa aloitteen uudelleen valmisteltavaksi. Palautusehdotus perustui valtuutettu Paavo Arhinmäen valtuutettu Sanna Hellströmin kannattamana tekemään ehdotukseen, jonka mukaan asia palautetaan uudelleen valmisteltavaksi siten, että joukkoliikenteen maksuttomuuden laajentamista kaikkiin pientä lasta kuljettaviin harkittaisiin uudelleen.

Kh n esitys oli tuolloin seuraava:

"Khs viittaa joukkoliikennelautakunnan lausuntoon ja toteaa, että maksuttomuuden ulottaminen kaikkiin pientä lasta kuljettaviin henkilöihin ei ole perusteltua. Maksuttomuuden perusteena on ollut turvallisuus. Nykyinen matkakorttijärjestelmä ja tekstiviestilippu varmistavat sen, että turvallisuustekijät on otettu huomioon.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa."

Joukkoliikennelautakunnan asiaa koskeva lausunto 16.11.2006.

Kvsto päätti 26.9.2007 (asia 4) palauttaa asian uudelleen valmisteltavaksi. Palautusehdotus perustui valtuutettu Hanna-Kaisa Siimeksen valtuutettu Elina Moision kannattamana tekemään ehdotukseen, että aloite palautetaan uudelleen valmisteltavaksi siten, että aloitteen joukkoliikenteen maksuttomuuden laajentamisesta koskemaan myös pientä lasta kantoliinassa tai vastaavassa kuljettaviin henkilöihin.

Kh n esitys oli tuolloin seuraava:

"Joukkoliikennelautakunta on 20.6.2007 antanut uuden lausunnon asiassa. Khs viittaa lautakunnan lausuntoon ja katsoo, ettei oikeutta lipputta matkustamiseen ole syytä laajentaa koskemaan kaikkia pientä lasta kuljettavia. Lipputta matkustamisen on edelleenkin perusteltua olla sallittu vain erityisen painavista syistä. Lastenvaunujen osalta perusteena lipputta matkustamiseen on ollut turvallisuus. Lapsiperheiden taloudellinen tukeminen tulee järjestää sosiaalipoliittisin keinoin.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa."

Joukkoliikennelautakunnan lausunto 20.6.2007 sekä joukkoliikennelautakunnan uusi lausunto 29.11.2007.

Khs 18.2.2008

Khs palautti aloitteen uudelleen valmisteltavaksi 18.2.2008, jolloin esityslistalla todettiin seuraavaa:

"Khs toteaa, että liikennelaitos on tarkastellut aloitteen sisältämää ehdotusta turvallisuuden näkökulmasta, koska lastenvaunujen osalta perusteena liputta matkustamiseen on jo alun perin ollut nimenomaan turvallisuus. On haluttu varmistaa, että lastenvaunujen kanssa matkustava voi olla koko matkan vaunujen vieressä varmistamassa lapsen turvallisuutta kulkuvälineen liikuessa. Peruste ei toisin sanoen ole sosiaalipoliittinen.

Khs viittaa joukkoliikennelaitoksen uusimpaan, 29.11.2007 päivättyyn lausuntoon ja toteaa, että niin liikennöitsijät kuin Liikenneturva ry:kin pitävät lastenvaunujen käyttöä turvallisempina kuin kantoliinaa tms. Kantoliinan tms. käytön laajeneminen liikennevälineissä ei olisi turvallisuusnäkökulmasta perusteltua.

Kantoliinaa tai vastaavaa käytettäessä sisäänkäynti bussin etuovesta sekä lipun maksaminen onnistuu samalla tavoin kuin ilman lasta kulkevaltakin.

Khs on edelleen sitä mieltä, että liputta matkustamisen salliminen tulee kyseeseen vain hyvin painavista syistä, rajatuissa poikkeustapauksissa. Pääsääntö on ja tulee jatkossakin olla, että matkustajilta edellytetään matkalippu. Oikeutta liputta matkustamiseen ei ole syytä laajentaa lasta kantoliinassa tai vastaavalla tavalla kuljettaviin.

Lisäksi Khs toteaa, että pääkaupunkiseudun joukkoliikenteessä käytetävästä taksa- ja lippujärjestelmästä alennuslippukäytäntöineen päättää YTV. YTV:ssä ei ole tällä hetkellä suunnitteilla muutoksia nykyiseen alennuskäytäntöön.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa."

10.1.2008

§ 15

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2231/546
Stn dnro	
Saap./Ant.	15 -01- 2008

LAUSUNTO ILKKA TAIPALEEN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA,
JOKA KOSKEE UUSIEN SIIRTOLAPUUTARHA-ALUEIDEN PERUS-
TAMISTA

HKR 2007-1388, Halke 2007-2231/546 17.10.2007

Taustaa Siirtolapuutarhojen alkuperäisenä tarkoituksena on ollut tarjota terveellistä toimintaa ja mahdollisuus omaan kasvituotantoon kivikau-
punkien niille asukkaille, joilla ei ole ollut mahdollisuutta omaan ke-
säpaikkaan. Ensimmäiset siirtolapuutarhat perustettiin 1870-luvulla
Saksassa. Toiminta levisi Tanskan kautta muihin Pohjoismaihin.
Suomen ensimmäinen siirtolapuutarha perustettiin Tampereelle
vuonna 1916. Helsingissä Ruskeasuon siirtolapuutarha valmistui
vuonna 1918. Tämän jälkeen on Helsinkiin perustettu kahdeksan
muuta siirtolapuutarhaa: Kumpula (1918), Vallila (1932), Herttoniemi
(1934), Tali (1936), Oulunkylä (1940), Marjaniemi (1946), Pakila
(1948) ja Klaukkalanpuisto (1977).

Helsingin kaupungin omistamalle Eerolan tilalle Vihdissä on tehty
siirtolapuutarhasuunnitelma suunnittelukilpailun pohjalta vuonna
1991. Siirtolapuutarhahanke on Vihdin kunnanvaltuuston hyväksy-
män Otalampi-Härkälän osayleiskaavan mukainen. Rakennusviras-
ton näkemyksen mukaan hanketta ei ollut tällöin mahdollista toteut-
taa kaupungin toimesta budjettirahoituksella. Yleisten töiden lauta-
kunta varasi alueen vuonna 2000 Suomen Siirtolapuutarhaliitto ry:lle
31.12.2001 asti siirtolapuutarha-alueen suunnittelua ja hankkeen
muodostamista varten. Hanke ei ole kuitenkaan toteutunut.

Nykytilanne

Nykyisten siirtolapuutarhojen yhteenlaskettu pinta-ala on 98 ha ja
alueilla on yhteensä noin 1900 mökkipalstaa. Palstat ovat kooltaan
yleensä 300 - 400 m². Palsta oli alkujaan tarkoitettu ensisijaisesti vil-
jelyyn, mutta sille on saanut rakentaa tyyppiipiirustusten mukaisen
mökin kesäasumista varten. Alun perin maja oli tarkoitettu lähinnä

10.1.2008

§ 15

sääsuojaksi ja oli kooltaan noin 15 m². Siirtolapuutarha-alueilla on myös yhteisiä kokoontumistiloja, varastoja, saunoja ja muita peseytymistiloja. Mökkien koko laajennuksineen ja varastoineen on nykyään noin 30 m².

Hallinnollisesti siirtolapuutarha-alueet ovat varsin pitkälle siirtolapuutarhayhdistysten vastuulla, koska vuonna 1997 kaupunki luopui sopimuksista yksittäisten mökkiläisten kanssa. Nykyiset siirtolapuutarha-alueet ovat mökkiläisten käytössä ympäri vuoden. Siirtolapuutarhojen alueet ovat avoinna kaikille kaupunkilaisille päiväaikaan toukokuusta syyskuuhun.

Olemassa oleviin siirtolapuutarha-alueisiin kohdistuu kehittämisvaatimuksia tällä hetkellä erityisesti vesihuollon parantamisen näkökulmasta. Rakennusviraston katu- ja puisto-osaston teettämä Helsingin siirtolapuutarhojen ja kesämaja-alueiden vesihuollon parantamisen tarveselvitys valmistui alkuvuonna 2007. Lähtökohtana työlle olivat uudistuneen lainsäädännön kiristyneet vaatimukset taajamien vesihuollon järjestämisestä. Selvityksen avulla pyritään tukemaan alueita hallinnoivien yhdistysten toimia vesihuollon parantamiseksi. Katu- ja puisto-osasto on tarveselvityksen valmistuttua pyytänyt alueita hallinnoivia yhdistyksiä esittämään toimenpideohjelman, jossa yhdistykset esittävät niiden vesihuollon parantamiseksi suorittamat toimenpiteet vuoteen 2014 mennessä.

Siirtolapuutarha-alueiden kaavoitus ja kaupungin maanomistus ulkokunnissa

Kaikki Helsingin siirtolapuutarhat on arvotettu Helsingin yleiskaava 2002:ssa kulttuurihistoriallisesti ja maisemallisesti arvokkaiksi viheralueiksi, joita tulee kehittää siten, että alueen arvot ja ominaisuudet säilyvät. Käytännössä tämä tarkoittaa alueiden suojelua asemakaavoissa. Tällä hetkellä vain Vallilan ja Kumpulan alueilta puuttuu suojelun vahvistava asemakaava. Vaikka siirtolapuutarha-alueita siis pidetään arvokkaina, ei niitä ole yleiskaavassa nykyisestäään lisätty.

Koska asemakaavojen laatiminen tulee perustua voimassa olevaan yleiskaavaan, ei uusia siirtolapuutarha-alueita ole Helsingin alueelle syntymässä. Siirtolapuutarha-alueet kilpailevat samoista maaneliöistä kuin muut virkistysalueet ja asuntotuotanto. Yleisesti pidetään kaikille avoimen puiston tai metsän vuotuista käyttötehokkuutta parempana kuin suljetun siirtolapuutarha-alueen.

Helsingin kaupunki omistaa rajojensa ulkopuolella 19 kunnan alueella maata yhteensä 7 255 hehtaaria, josta valtaosa on virkistys- ja ul-

Osoite	Katuosoite	Puhelin	Telefon	Telefax
PL 1500 00099 HELSINGIN KAUPUNKI hkr.kirjaamo@hel.fi	Kasarmikatu 21 00130 HELSINKI http://www.hkr.hel.fi	Vaihde 310 1661	Växel 310 1661	310 38655

10.1.2008

§ 15

koilukäyttöön osoitettua metsää. Alueista on peltoja 319 hehtaaria ja pihoja, tontteja sekä teknisen huollon alueita on yhteensä 69 hehtaaria. Suurin osa Helsingin kaupungin ulkokunnissa omistamista maisista sijaitsee kaupungin läheisyydessä Espoossa, Vihdissä ja Sipoossa, ja alueet ovat pääosin vilkkaassa ulkoilukäytössä. Vaikka maanomistuksen painopiste on Uudenmaan maakunnassa, sijaitsevat kaukaisimmat alueet Keski-Suomessa verraten kaukana Helsingistä (esim. Korpilahden ja Joutsan tilat).

Monet Helsingin ulkokunnissa omistamista alueista ovat luonnonarvoiltaan merkittäviä. Tällaisia ovat esimerkiksi Inkoon Elisaaren ja Hangon Bengtsårin alueet, joille ovat tyypillisiä suuret yhtenäiset tammilehdot sekä monipuolinen kasvi- ja eläinlajisto.

Yhteenveto

Uusien siirtolapuutarha-alueiden lisääminen Helsingin kaupungin hallinnollisten rajojen sisäpuolella on tiivistyvässä kaupunkirakenteessa vaikeaa, eikä tällaisia varauksia ole voimassaolevaan yleiskaavaan tehty. Tämä korostaa nykyisten siirtolapuutarha-alueiden säilyttämistarvetta. Rakennusvirastolla ei ole mahdollisuuksia vastoin voimassa olevia asemakaavoja perustaa siirtolapuutarha-alueita hallitsemilleen alueille. Yleiskaavan tulevassa tarkastuksessa ja mahdollisesti laadittavien osayleiskaavojen yhteydessä tulisi selvittää mahdollisuudet varata alueita myös uusille siirtolapuutarhoille.

Helsingin kaupungin ulkokunnissa omistamien alueiden maankäytön suunnittelu on lainsäädännön perusteella asianomaisen kunnan vastuulla. Maanomistaja voi kuitenkin neuvotella ja tehdä aloitteita omistamiensa maiden kaavoittamisesta.

Kaupungin ulkokunnissa omistamista maa-alueista saattaa löytyä alueita, joita voitaisiin ottaa nykyistä tehokkaampaan virkistyskäyttöön siirtolapuutarha- ja kesämaja-alueiksi. Esittelijän näkemyksen mukaan siirtolapuutarhoiksi ja kesämaja-alueiksi sopivien alueiden löytäminen ulkokunnista vaatii erillisen selvitystyön, jossa otetaan huomioon Uudenmaan maakuntakaavan ja kyseisen kunnan kaavoituksen tavoitteet sekä alueen nykyinen mahdollinen virkistyskäyttöarvo kaupunkilaisille.

Selvitystyön tulisi tuottaa tietopohja tavoitteiden asettamiseksi kaupungin omistamien maiden varaamisesta helsinkiläisiä palvelemaan siirtolapuutarha- ja kesämajatoimintaan. Tarvitaan linjaus alueiden määrästä ja nykyajan tarpeet täyttävästä laatutasosta sekä tavoitteet

10.1.2008

§ 15

alueiden sijainneista. Samalla tulisi tehdä esitys alueiden hallinta- ja rahoitusmuodoista, jotka viime kädessä muodostuvat pullonkauloiksi alueiden toteuttamiselle.

Esimerkkinä tästä ovat kaupungin hallinnollisten rajojen sisäpuolella saariston kaavoihin sisältyvät kesämaja-alueet. Näiden alueiden kehittymistä jarruttaa kunnallistekniikan puuttuminen ja epäselvyys perusinvestointien vastuutahosta sekä rahoituksesta. Saariston alueiden toimintaedellytysten parantamisen ja sen organisoinnin voisi liittää edellä mainittuun selvitykseen.

Mökkikyläalueiden kysynnän ja laatutasovaatimusten kartoittaminen olisi myös järkevää tehdä selvitystyön yhteydessä. Konseptin kehittäminen on tarpeen, sillä perinteinen laatutaso harvoin tyydyttää nykyajan vaatimuksia. Ulkokuntien osalta välimatkan vuoksi matkanteen tarvittava oma auto suuntaa kysyntää eri ihmisryhmien keskuudessa.

Uutena konseptina esimerkiksi korkeatasoisille vuokramökeille saaristossa tai luonnon äärellä voisi olla laajempaa kysyntää. Nämä palvelisivat sekä kaupunkilaisia että matkailua ja toteuttamiseen tarvittavat investoinnit voisivat olla tällöin yrittäjän vastuulla.

On tarpeellista tarkastella entistä aktiivisemmin, kuinka kaupungin omistamat alueet ulkokunnissa voisivat parhaiten palvella kaupunkilaisia.

Lisätiedot:
Silvo Veli, suunnitteluasiantuntija, puhelin 310 38615

YLEISTEN TÖIDEN LAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Matti Enroth
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
Antti Rautiainen
pöytäkirjanpitäjä

29.02.2008

Dnro 583/01/013-07

Helsingin kaupunki
hallintokeskus
PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2242/666
Stn dnr	
Saap./Anl.	04-03-2008

Viite
Lausuntopyyntöne 2007 – 2242 / 666, 17.10.2007

**LAUSUNTO HELSINGIN VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE JOUKKOLIIKENTEN VA-
PAA- TAI ALENNUSLIPPUJEN MYÖNTÄMISTÄ IKÄIHMISSILLE**

YTV:n hallitus on kokouksessaan 29.2.2008 päättänyt ilmoittaa Helsingin kau-
punginhallitukselle, että valtuustoaloitteessa mainittu ehdotus siirretään käsi-
teltäväksi taksa- ja lippujärjestelmän uudistamisen yhteydessä.

Lisätietoja antaa yksikön päällikkö Pirkko Lento, puh. 156 1637.

Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunta (YTV)

XXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXX

Milo Järjiluoma
liikennejohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pirkko Lento
yksikön päällikkö

LIITE

Alkuperäiset asiakirjat

TIEDOKSI

YTV:n kirjaamo

6.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro 2007-2242/666	HKL	
Stn dnri	10.03.2008	
Saap./Anl. 11-03-2008	Dnro 2007-799/666	

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA (ANTTILA) KOSKIEN JOUK-
KOLIIKENTEEN VAPAA- TAI ALENNUSLIPPUJEN MYÖNTÄMISTÄ
IKÄIHMISILLE

Halke 2007 - 2242 / 666 10.10.2007

(Määräaika 6.3.2008)

Kaupunginvaltuutettu Maija Anttila ja 13 muuta valtuutettua esittävät aloitteessaan:

"Valtuustossa 26.9.2007 hyväksyttiin kaksi pontta, joissa toisessa esitettiin joukkoliikenteen maksuttomuuden vaikutuksien selvittämistä ja toisessa joukkoliikenteen maksuttomuuteen siirtymistä vaiheittain alkaen alle 16 vuotiaista. Molemmat ponnet saivat laajan kannatuksen ja ovat selvittämisen ja kehittämisen arvoisia.

Yli 70- tai 75-vuotiaiden julkisen liikenteen käytön maksuttomuus tulisi tutkia samanaikaisesti näiden ponsien selvitysten kanssa. Ikäihmisille joukkoliikenteen maksuttomuus tai vaihtoehtoisesti halpuus olisi erittäin suuri asia. Monille pientä eläkettä saaville se solisi taloudellinen etu ja antaisi uusia mahdollisuuksia käyttää omia varoja esim. kulttuuriin tai liikuntaan tai muihin elämän laatua edistäviin asioihin.

Ruotsissa alennettiin sosialidemokraattisen hallituksen toimesta yli 65-vuotiaiden joukkoliikenteen liput erittäin halvoiksi – 10 kr matkalta/tuntia ilman vyöhykerajoja. Se merkitsi, että ikäihmiset lähtivät liikkeelle entistä aktiivisemmin tapaamaan toisiaan, museoihin, elokuun jne. Matkat tehtiin useimmiten päiväsaikaan, jolloin oli muutenkin hiljaisempaa, vaikkei lipuissa ollutkaan ajallisia rajoituksia. Nykyinen porvarihallitus lopetti tämän käytännön.

Edellä mainittujen selvitysten tekeminen on ajankohtaista, kun parhailaan pohditaan seudullisen joukkoliikenteen tulevaisuuden painopisteitä. Palveluiden käytön seudullinen hyödyntäminen ei voi myöskään kaatua kalliisiin joukkoliikennemaksuihin.

6.3.2008

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että selvitetään, miten voitaisiin siirtyä;

1. *asteittain 70 tai 75 vuotta täyttäneiden maksuttomaan joukkoliikenteeseen tai*
1. *alentaa 70 ja 75 -vuotiaiden joukkoliikennelipun hinta esim. yhdeksi euroksi ilman vyöhykerajoja ”*

Joukkoliikennelautakunta toteaa asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Nykyinen lipun hintojen subventio ja alennuskäytännöt

Helsingin sisäisen joukkoliikenteen kausilipun subventio on normaali-hintaisen lipun maksavalle noin 58 % eli varsin korkea. Tämän lisäksi annetaan kausi- ja arvolippuja hankkiville alennuksia eri perustein. Pääkaupunkiseudun matkalippujärjestelmässä ei ole käytössä ikään perustuvia lippuja lukuun ottamatta 7 – 16-vuotiaille myytäviä lastenlippuja. Helsingissä lasten kausi- ja arvolippujen alennus aikuisten lippuihin nähden on noin 60 %.

Tällä hetkellä pääkaupunkiseudun joukkoliikenteessä ns. sosiaalisin perustein alennuksia saavat 17 vuotta täyttäneet ovat:

- Opiskelija 17 – 29 vuotta, 30 vuotta täyttäneiltä vaaditaan opintotukipäätös. Alennus 50 %
- Eläkeläinen täysi kansaneläke. Alennus 50 %
- Eläkeläinen vähennetty kansaneläke. Alennus 25 %
- Invalidi liikuntahaitta tai näkövamma; haitta vähintään 55 % (Näkövamman osalta vähintään 75 %). Alennus 25 %

Lisäksi vapaalippuja on myönnetty eräille asiakasryhmille, kuten sokeat, sotainvalidit ja rintamaveteraanit. Vammaispalvelu-, ja sosiaalihuoltolain piirissä olevien vapaaliput maksetaan liikenteen järjestäjille (HKL ja YTV) erillisen sopimuksen mukaisesti sosiaaliviraston toimesta. Edellä mainituista suuri osa on ikäihmisiä.

Alennusten ulkopuolelle jäävät mm. työttömät, aikuis- ja jatko-opiskelijat. Muut eläkkeet vähentävät oikeutta kansaneläkkeeseen, joten merkittävä osa eläkeläisistä ei saa lainkaan kansaneläkettä eikä alennuslippuja pääkaupunkiseudun joukkoliikenteeseen.

6.3.2008

Alennusten laajentaminen koskemaan ikäihmisiä

Lausunnossaan toivomusponnesta, joka koski maksuttoman joukkoliikenteen vaikutusten ja kustannusten selvittämistä (Jlk 26.2.2008, 65 §) lautakunta totesi, että joukkoliikenteen lipunhinnan alentaminen on yhteiskuntataloudellisesti kannattavaa, mutta maksuton joukkoliikenne ei ole tehokkuusoptimi. Pitkän aikavälin vaikutuksia tarkasteltaessa 50 – 60 % alennus lippujen hintoihin tuottaa parhaan kokonaisvaikutuksen. Lautakunta totesi myös, että joukkoliikenteen lippujen hintojen alentaminen 50 – 60 % on järkevää, mutta tämä edellyttää vastaavasti joukkoliikenteen rahoituksen lisäämistä.

Joukkoliikennelautakunta katsoo, että alennusten laajentaminen koskemaan iäkkäitä on liikenne- ja yhteiskuntapoliittisista syistä perusteltua. Samalla se olisi askel lipunhintojen alentamiseen pitkällä tähtäimellä tasolle, joka olisi yhteiskuntataloudellisesti tarkastellen kokonaisvaikutukseltaan paras. Väestön ikääntyessä joukkoliikenteen käytön tulisi tulevaisuudessa olla ikäihmisille houkuttelevampaa. Ikäihmisten matkalippujen edullisemman hinnoittelun vaikutus elämän laatuun olisi monella tavoin myönteinen. Liikenneturvallisuuskulmasta autoilevia ikäihmisiä tulisi kannustaa siirtymään joukkoliikenteen käyttäjiksi. Nykyistä parempi mahdollisuus matkustaa joukkoliikenteellä edistäisi myös itsenäisen toimintakyvyn ja siten henkisen vireyden säilyttämistä. Ikäihmisten elämän laadun paranemisella voisi siten olla sosiaali- ja terveystoimen kustannusten kasvua hillitsevä vaikutus.

Ikäihmiset matkustavat pääsääntöisesti eri aikaan kuin joukkoliikenteen kysyntähuiput aamulla ja illalla ovat. Ikäihmisten lisääntyvä matkustaminen joukkoliikenteessä voisi siksi tasoittaa joukkoliikenteen kysyntävaihteluja ja siten mahdollistaa joukkoliikenteen nykyistä kustannustehokkaamman järjestämisen koko vuorokauden tasolla. Ikäihmisten lisääntyvä joukkoliikenteen käyttö ei siis todennäköisesti lisäisi liikenteen järjestämisen kustannuksia vastaavassa suhteessa kuin matkamäärät lisääntyvät.

Seniorikansalaisten alennetun lipun hinnan toteuttaminen edellyttää lisärahoitusta joukkoliikenteelle tai vaihtoehtoisesti muiden asiakasryhmien lipun hintojen korottamista. Mahdollisuudet myöntää iäkkäille ikäperusteisia alennus- tai vapaalippuja riippuvat siitä, missä määrin Helsinki ja muut kunnat ovat valmiita lisäämään joukkoliikenteeseen kohdennettua tukea tai suuntaamaan sitä uudelleen.

6.3.2008

Aiustavien laskeimien mukaan 75 vuotta täyttäneille myönnetty maksuton joukkoliikenne vähentäisi nykytilanteessa pääkaupunkiseudulla lipputuloja noin 9,5 milj. euroa. Helsingin osalta lisärahoitustarve olisi noin 8,0 milj. euroa vuoden 2007 tasossa.

Jos maksuton joukkoliikenne ulotettaisiin koskemaan 70 vuotta täyttäneitä, olisi lipputulomenetys ja lisärahoitustarve pääkaupunkiseudulla yhteensä 14,3 milj. euroa. Helsingin osalta lisärahoitustarve olisi 11,9 milj. euroa vuoden 2007 tasossa.

Väestöennusteiden mukaan ikääntyneiden osuus väestöstä kasvaa tulevaisuudessa merkittävästi. Tämän vuoksi subventiotarve kasvaisi jatkossa edelleen suuremmaksi.

Ikäihmisten maksuttomaan joukkoliikenteeseen voitaisiin siirtyä vaiheittain käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa ikäluokittain, esim. aloittamalla 80 vuotta täyttäneistä ja laajentamalla oikeutta nuorempiin ikäluokkiin taloudellisten mahdollisuuksien mukaan muutama ikäluokka kerrallaan.

Lisäsubvention tarve pienenee, mikäli ikäihmisille myönnetään maksuttomuuden sijaan oikeus alennuslippuun. Tämä lieneekin tarkoituksenmukaisin toteutusmalli. Liikennepoliittisesta näkökulmasta perusteltu ikä alennuksen myöntämiseksi olisi 70 vuotta. Ajo-oikeus (ajokortti) on pääsääntöisesti voimassa siksi, kunnes henkilö täyttää 70 vuotta. Tämän jälkeen ajokorttilupa voidaan uudistamistapauksessa myöntää korkeintaan viideksi vuodeksi kerrallaan ja ajo-oikeuden voimassaolon jatkamiseksi hakijan tulee esittää lääkärintodistus. Ajokortin uusimisen yhteydessä on luonteva hetki harkita liikkumisvalintoja ja kannustaa joukkoliikenteen käyttöön. Joukkoliikennelautakunta katsookin, että ensi vaiheessa ikäihmisten tariffin alennusta joukkoliikenteessä tulee valmistella siitä lähtökohdasta, että 70 vuotta täyttäneille tarjottaisiin 50 % edullisemmat hinnat.

Aloitteessa esitetty ajatus vyöhykerajojen poistosta pelkästään ikäihmisten kohdalla on laajempi kysymys, joka liittyy koko seudun taksa- ja lippujärjestelmän uudistamiseen. Tämä on selvitettävä sen yhteydessä.

6.3.2008

Lipunhintojen alentaminen merkitsee lipputulojen pientymistä, mutta samalla voidaan olettaa, että 70 vuotta täyttäneiden henkilöiden matkustus lisääntyy. Kysyntäjoustoputkimusten perusteella voidaan arvioida, että lisärahoitustarve koko seudulla olisi ratkaisun perusteella luokkaa 6,0 – 6,5 milj. euroa ja Helsingissä luokkaa 5,0 – 5,5 milj. euroa.

Edellä kuvatun kaltaisten muutosten tekeminen pääkaupunkiseuduntaksa- ja lippujärjestelmään edellyttää valmistelua yhteisesti YTV:n ja muiden lippujärjestelmään kuuluvien kuntien kanssa. Joukkoliikennelautakunta ehdottaakin, että tällainen valmistelutyö käynnistetään yhdessä YTV:n kanssa. Lähtökohtana tulee olla, että alennuskäytäntö on koko pääkaupunkiseudulla yhtenäinen. Yksityiskohtaisen valmistelun (ml. palvelutaso ja vaikutukset tariffitukeen ja/tai muiden käyttäjäryhmien lippujen hintoihin) pohjalta asia tulee tuoda kunnille myöhemmin päätettäväksi.

Lisätiedot:

Riikonen Jarmo, johtava tariffisuunnittelija, puhelin 310 78456

JOUKKOLIIKENNELAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jessica Karhu
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Rain Mutka
pöytäkirjanpitäjä

TAPANILAN KOTIEN PUOLESTA RY
Sompiontie 4, 00730 Helsinki

Khs dnr	2007-2333/666
Stn dnr	
Saap./Ant	23-10-2007

Helsingin kaupunginhallitukselle

Asia: Ilmaiset joukkoliikenneliput seniorikansalaisille ja työttömille

Seniorikansalaiset ja työttömät ovat hävinneet viimevuosien tulonjakotaistelussa muille kansalaisryhmille, siksi esitämme että heille myönnettäisiin ilmaiset joukkoliikenneliput. Se mielestämme omalta osaltaan tukisi sitä että seniorikansalaiset pystyisivät asumaan kotonaan kun matkoista harrastuksiin ja palveluihin ei tarvitsisi maksaa. Monelle pienituloiselle työttömälle ja seniorikansalaiselle nykyiset lipunhinnat ovat muodostumassa ylivoimaiseksi esteeksi matkustamiselle. Samalla tuemme Päivi Lipposen esitystä ilmaisesta joukkoliikenteestä kaikille.

Esitys on hyväksytty Tapanilan Kotien Puolesta ry:n syyskokouksessa 59 kokousedustajan toimesta 20.10.2007 yksimielisesti.

Ossi Sirén
Puheenjohtaja

Anja Taavitsainen
Sihteeri

ENERGIANSÄÄSTÖNEUVOTTELUKUNTA

Päivi Holopainen

6.3.2008

LAUSUNTO

HELSINGIN KAUPUNKI
HALLINTOKESKUS
Kirjaamo
PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2234/16
Stn dnr	
Saap./Anl.	14-03-2008

ASIA: Lausuntopyyntöne 2007 – 2234 / 16, 17.10.2007

Helsingin kaupungin hallintokeskus on pyytänyt energiansäästöneuvottelukunnalta (ESNK) lausuntoa aloitteeseen energiansäästö-palkinnon jakamisesta Helsinki-konsernin organisaatioyksiköiden kesken.

Lausunnossa esitetään, että ESNK voisi edistää kaupungin hallintokuntien energiansäästötoimia jakamalla vuosittain tunnustuspalkinnon parhaalle energiansäästöidean tehneelle Helsinki-konsernin organisaatioyksikölle.

LAUSUNTO ENERGIANSÄÄSTÖPALKINNON JAKAMISESTA

Energiansäästöneuvottelukunta ohjaa ja seuraa kaupungin energiansäästön tavoitteiden toteutumista ja energiankäytön alentamista edistävien toimenpiteiden täytäntöönpanoa. Neuvottelukunnan tehtävänä on lisäksi energiansäästöön tähtäävien projektien käynnistäminen. Tavoitteena on koordinoida kaupungin eri yksiköiden energiansäästötoimintaa, kannustaa ja aktivoida säästötoimenpiteisiin sekä jakaa tietoa energiansäästöistä ja raportoida siitä.

Energiansäästöneuvottelukunta toteaa lausuntonaan seuraavaa:

Energiansäästöneuvottelukunta pitää hyvänä esitystä vuosittain toistuvan kilpailun järjestämisestä. Se antaa energiansäästöasioille näkyvyyttä ja niiden kaipaamaa positiivista julkisuutta.

Vuotuinen, viikolla 41 vietettävä energiansäästöviikko on muodostunut tapahtumaksi, jota Helsingissä laajasti seurataan. Olisi luontevaa ajoittaa energiansäästö-palkinnon jakaminen valtakunnalliselle energiansäästöviikolle.

Energiansäästöneuvottelukunta ehdottaa, että kilpailussa pääpaino olisi energiansäästöillä ja energiatehokkuudella. Kriteereinä olisivat mm. toisaalta mitat-

tava energiansäästö ja/tai energiatehokkuuden parantaminen omassa tai viraston toiminnassa sekä toisaalta innovaatio tai innovatiivinen, luova hanke, jonka toteuttamiskelpoisuutta arvioitaisiin. Käytännössä tämä tarkoittaisi sitä, että kilpailussa olisi kaksi "sarjaa" ; mitattava säästö- tai energiatehokkuustoi-
menpide tai arvioitavissa oleva energiansäästöidea.

Energiansäästöneuvottelukunta ehdottaa palkinnon suuruudeksi yhteensä noin 10.000 euroa. Vuotuinen palkintosumma jaettaisiin tehtävien ehdotusten pohjalta siten, että palkintoja jaettaisiin vuosittain 0 - 2 kappaletta ja yksittäinen palkintosumma määräytyisi tehdyn ehdotuksen seurauksena syntyvän säästön tai muutoin ehdotuksen käyttökelpoisuuden ja vaikuttavuuden perusteella. Kriteerit määritellään yksityiskohtaisesti ennen kilpailun julkistamista.

Energiansäästöneuvottelukunta aikoo käynnistää hankkeen kuluvan kevään aikana. Ehdotusten jättöaika päättyisi tältä vuodelta elokuun lopussa. Tuomaristona toimisi energiansäästöneuvottelukunta. Voittaja tai voittajat julkistettaisiin ja palkinto tai palkinnot jaettaisiin energiansäästöviikolla 6. – 10.10.2008.

HELSINGISSÄ 6.3.2008

ENERGIANSÄÄSTÖNEUVOTTELUKUNNAN PUOLESTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Olavi Tikka
Puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

✓ **Päivi Holopainen**
Sihteeri

27.3.2008

§ 188

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2234/16
Stn dnr	
Saap./Anl.	01-04-2008

LAUSUNNON ANTAMINEN JOUKO MALISEN ALOITTEESTA KOS-
KIEK ENERGIANSÄÄSTÖPALKINNON JAKAMISTA HELSINGIN
KAUPUNGIN ORGANISAATIOYKSIKÖIDEN KESKEN

HKR 2007-1389

Yleisten töiden lautakunta kannattaa aloitteen ehdotusta energian-
säästö-palkinnon jakamisesta vuosittain. Se antaa nyt erityisen tär-
keille energiansäästöasioille niiden kaipaamaa positiivista julkisuutta.

Hanke voitaisiin käynnistää jo kuluvana keväänä. Kilpailuaikaa olisi
elokuun loppuun ja voittajat julkistettaisiin energiansäästöviikolla
6. – 10.10.2008 erikseen järjestettävässä palkintotilaisuudessa.

Palkintosumma voisi olla suuruusluokkaa 10 000 euroa, joka mak-
settaisiin HKR-Rakennuttajan kestävän kehityksen määrärahoista.
ESNK määrittää kriteerit yksityiskohtaisesti ennen kilpailun julkista-
mista ja jakaa esim. 0 – 2 kappaletta palkintoja riippuen tehtyjen eh-
dotusten käyttökelpoisuudesta sekä vaikuttavuudesta energiansääs-
tön suhteen. Tuomaristona toimisi energiansäästöneuvottelukunta.

Lisätiedot:
Holopainen Päivi, kehitysinsinööri, puhelin 310 38494

YLEISTEN TÖIDEN LAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Matti Enroin
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anna-Leena Salo-Häinen
pöytäkirjanpitäjä

Suunnittelujohtaja

24.9.2007

Khs dnro	2007-1936/667
Stn dnro	
Saap./Anl.	21-02-2008

HKL	↻
01.10.2007	
Dnro	2007-680/669

LAUSUNTO VALTUUSTOKYSYMYKSEEN (VUORELA) KOSKIEN LINJA-AUTOJEN IKKUNAMAINOSTEN KIELTÄMISTÄ KILPAILUTTAMISEHDOISSA.

(Khs dnro 2007 – 680/669, määräaika 24.9.2007)

HKL

Kaupunginvaltuutettu Antti Vuorelan valtuustokysymys:

"Suomen Migreeniyhdistys vaatii kirjeessään Helsingin kaupunginhallitukselle mainosten poistamista bussien ikkunoista.

Mainosten läpi vilkkuva auringonvalo voi laukaista migreenikohtauksen. Pääkaupunkiseudulla migreeniä sairastaa noin 100 000 ihmistä.

Bussien ikkunamainokset estävät ihmisiä näkemästä ulos ja tekevät matkustamon hämäräksi. Tällöin matkustaminen joukkoliikenteellä on epämiellyttävää.

Kaupunki voi liikenteen tilaajana kieltää ikkunamainokset kokonaan.

Miksi Helsingin sisäisen joukkoliikenteen kilpailuttamisehdoissa ei ole vielä kukaan kielletty bussien ikkunamainoksia? "

Liikennelaitos toteaa asiasta seuraavaa:

Helsingin sisäisen bussiliikenteen kilpailuttamisehdoissa ei ehdottomasti kielletä mainosten kiinnittämistä bussien ikkunoihin. Kilpailuttamisehdoissa todetaan, että:

Mainokset (teippaus) eivät saa peittää keulaa eivätkä yli 30 % sivuikkunoiden pinta-alasta.

Lisäksi sivuikkunoissa teippaus ei saa olla keskikolmanneksellä, eli ns. katselukorkeudelta yhtäjaksoinen siten, että se peittää istuvan matkustajan näkyvyyden ulos koko tai lähes koko ikkunan leveydeltä. Mainosten (teippausten), jotka on sijoitettu ikkunapinnalle, tulee olla läpinäkyviä ja niiden teknisen laadun kehittämistä tulee mainostilan myyjän toimesta edelleen edistää siten, että sääolosuhteiden vaikutus näkyvyyteen teipatuilla alueilla on mahdollisimman pieni että bussin keula ja sivuikkunat on yleensä pidettävä vapaana mainoksista. Busseissa ei saa olla lainsäädännön tai muiden viranomaismääräysten vastaisia eikä julkisen liikenteen vastaisia mainoksia.

Suunnittelujohtaja

24.9.2007

Bussin ulkopintaa peittävillä mainoksilla varustettuja busseja (yliteippaus) saa olla liikenteenharjoittajakohtaisesti kaksi (2) kappaletta ensimmäistä 20 bussia kohden ja viisi (5) prosenttia tämän ylittävästä bussimäärästä.

Linjakohtaisesti saa yliteipattuja busseja olla korkeintaan 20 % linjalla olevista busseista siten, että bussimäärä pyöristetään seuraavaan kokonaislukuun.

Koko bussin peittävät mainokset (yliteippaukset) vaativat aina HKL:n erillistä hyväksyntää.

Ulkomainosalan keskeiset toimijat (esim. JC Decaux ja ClearChannel) ovat kehittäneet mainontaa hyvässä yhteisymmärryksessä liikenteen tilaajien (HKL, YTV) toiveiden mukaisesti. Mainosteippaukset ovat esimerkiksi nykyisin läpinäkyviä eivätkä kerää likaa, kuten ennen. Uusien teippaustekniikoiden ansioista valotasapainon vaihtelu bussissa on selvästi aiempaa vähäisempi.

Uusissa, syksystä 2006 Helsingissä käytössä olleissa bussiliikenteen kilpailuttamisperiaatteissa, bussien mainosteippauksia koskevia sääntöjä on tiukennettu. Kilpailuttamisperiaatteissa säädetään, että bussin sivuikkunoissa teippaus ei saa olla katselukorkeudelta yhtäjaksoinen siten, että se peittää istuvan matkustajan näkyvyyden ulos koko tai lähes koko ikkunan leveydeltä. Tämä säädös vaikuttaa bussien teippauksiin sitä mukaa, kuin linjoja kilpailutetaan. Käytännössä viimeistään noin viiden vuoden päästä kaikki bussimainokset ovat uusien kilpailutusperiaatteiden mukaisia.

Bussien teippauksista on saatu myös myönteistä asiakaspalautetta. Koko bussin peittävät teippaukset koetaan kaupunkikuvaa virkistävinä. Mainosyhtiön tulee aina hyväksyttää koko bussin peittävät teippaukset HKL:llä. HKL on käyttänyt harkintavaltaansa ja kieltänytkin joitakin teippauksia. Lisäksi teippauksia on usein muutettu HKL:n toiveesta.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Matti Lähdenranta
toimitusjohtaja, HKL

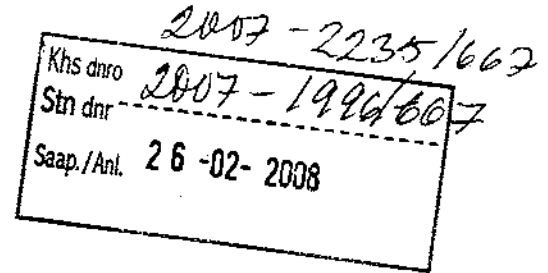
Lisätiedot:

Lehmuskoski Ville, suunnittelujohtaja, puhelin 310 35097
Saari Petri, kalustoinsinööri, puhelin 310 35430

19.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

LAUSUNTO ALOITTEESTA MAINOSTEN POISTAMISESTA BUSSIEN
IKKUNOISTA

Terke 2007-2954

Tässä lausunnossa ehdotusta käsitellään migreenin näkökulmasta. Joukkoliikenteen matkustamismukavuuteen ja houkuttelevuuteen siinänsä, johon vaikuttavat monet seikat, ei tässä lausunnossa oteta kantaa.

Migreeni on yleinen kohtauksittain ilmenevä päänsärkytyyppi, jonka synnyssä perinnöllisellä taipumuksella on huomattava merkitys. Migreenikohtauksen laukaisijana voivat toimia hyvin monet erilaiset ärsykkeet, kuten kirkkaat ja vilkkuvat valot, voimakkaat hajuaerokset taikka ääniärsykkeet. Migreenikohtauksia voi ennaltaehkäistä mm. välttämällä niitä tilanteita, joissa migreenipotilas tietää voivansa saada migreenikohtauksen. Migreenikohtausten hoitoon on olemassa lukuisia tehokkaita lääkevalmisteita.

Bussin ikkunassa olevien mainosten välistä sivusuunnasta silmiin tuleva kirkas vilkkuva auringonpaiste, kuten myös monet muut busseissa esiintyvät ärsykkeet, voivat laukaista migreenikohtauksen tähän taipuvaisella henkilöllä. Tästä on migreeniä sairastavilta potilailta kokemusperäistä näyttöä.

HYKS:n neurologian klinikan ylilääkäriltä Markus Färkkilältä saadun tiedon mukaan tutkimusnäyttöä puhutusta ongelmasta ei ole. Migreeniä esiintyy jossain elämänvaiheessa 10 %:lla väestöstä eli noin 55 000 helsinkiläisellä. Kuitenkin suurin osa näistä pottelee niin lievää tautia, että heillä ongelmaa on vain satunnaisesti. Ehkä 25 % potilaista (15 000 helsinkiläistä) sairastaa niin hankalaa migreeniä, että näillä valoärsykkeillä on heille merkitystä. Kuitenkin ylilääkäri Färkkilän mielestä on kyseenalaista, huomioiden kaikkalainen valovilkkuminen ympäristössä, että bussimainosvilkkuminen olisi keskeistä näiden potilaiden migreenin laukeamisessa. Näille potilaille migreeni tulee niin monesta muustakin syystä, että bussimainosvilkkuminen on vain pieni osa kokonaisongelmaa.

19.2.2008

Ikkunamainokset voivat aiheuttaa myös matkapahoinvointia, kun näkyvyys ulos heikkenee. Tutkimusnäyttöä bussien ikkunamainosten vaikutuksesta migreenikohtauksen laukaisijana ei ole. Kuitenkin terveyslautakunta, uudistaen aiemmin 22.11.2005 antamansa lausunnon toteaa pitävänsä potilaiden kokemusten perusteella hyvänä mainosten poistamista joukkoliikennevälineiden ikkunoista migreeninehkäisemistarkoituksessa.

Terveyslautakunnan edellä oleva lausunto syntyi kahden äänestyksen jälkeen jäsen Lehtolan ehdotettua puheenjohtaja Ikävalkon kannattamana, että lausunnon viimeinen kappale muutetaan edellä lautakunnan päätökseksi tulleeseen muotoon ja jäsen Rankin ehdotettua jäsen Brettschneiderin kannattamana, että esittelijän lausuntoehdotuksen viimeisen kappaleen viimeisen lauseen lopusta poistetaan sanat "migreenin ehkäisemistarkoituksessa".

Ensimmäisessä äänestyksessä jäsen Lehtolan ja jäsen Rankin ehdotuksen välillä todettiin jäsen Lehtolan ehdotuksen voittaneen kuudella äänellä (Lehtimäki, Nuorteva, Lehtola, Peltola, Siitonen-Heinäluoma, Ikävalko) kolmea ääntä (Brettschneider, Heistaro, Nuorteva) vastaan.

Toisessa äänestyksessä esittelijän ja ensimmäisessä äänestyksessä voittaneen jäsen Lehtolan ehdotuksen välillä todettiin jäsen Lehtolan ehdotuksen tulleen yksimielisesti hyväksytyksi.

Esittelijän äänestyksessä hävinneen ehdotuksen mukaan lausunnon viimeisen kappaleen olisi tullut kuulua:

Vaikka tutkimusnäyttöä bussien ikkunamainosten vaikutuksesta migreenikohtauksen laukaisijana ei siis olekaan, terveyslautakunta ei vastusta mainosten poistamista joukkoliikennevälineiden ikkunoista migreeninehkäisemistarkoituksessa.

Lisätiedot:

Pellinen Jukka, hallintoylilääkäri, puhelin 310 42305

TERVEYSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Suzan Ikävalko
puheenjohtaja

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

26.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Klts dnro	2007-2235/667
Stn dnro	
Saap./Anl.	29-02-2008

HKL	↻
28.02.2008	
Dnro	2007-942/667

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA (VUORELA) KOSKIEN LINJA-AUTOJEN IKKUNAMAINOSTEN KIELTÄMISTÄ KILPAILUTTAMISEHDOISSA

Halke 2007 - 2235 / 667 4.12.2007

(Määräaika 28.2.2008)

Kaupunginvaltuutettu Antti Vuorela (ja 1 valtuutettu) esittävät valtuustoaloitteessaan seuraavaa:

"Mainokset pois bussien sivuikkunoista

Suomen Migreeniyhdistys on vaatinut kirjeessään Helsingin kaupunginhallitukselle mainosten poistamista bussien ikkunoista.

Mainosten läpi vilkkuva auringonvalo voi laukaista migreenikohtauksen. Pääkaupunkiseudulla migreeniä sairastaa noin 100 000 ihmistä.

Bussien ikkunamainokset estävät ihmisiä näkemästä ulos ja tekevät matkustamon hämäräksi. Tällöin matkustaminen joukkoliikenteellä on epämiellyttävää. Ikkunamainokset heikentävät joukkoliikenteen houkuttelevuutta.

Kaupungin pitää joukkoliikenteen tilaajana kieltää ikkunamainokset kokonaan. Ikkunoita on teipattu aivan umpeen mainoksilla esimerkiksi bussilinjoilla 17 ja 22. Ikkunoiden umpeen teippaaminen ei ole sallittua edes nykyisten sopimusten mukaan. Linjalla 58 liikennöitsijä on vauhtiraidoittanut kokonaisia sivuikkunoita. HKL:n valvonta ja sanktiot puuttuvat täysin.

Esitän, että Helsingin sisäisen joukkoliikenteen kilpailuttamisehtoja tarkistetaan ensitilassa siten, että bussien sivuikkunoiden mainokset kielletään kokonaan. Esitän valvonnan lisäämistä ja sanktioita sopimusten rikkomisesta. Bussien kyljissä voi mainostaa entiseen tapaan matkustusmukavuuden siitä kärsimättä.

26.2.2008

Matkustaja ei voi valita ruuhkabussissa vapaasti istumapaikkaansa kuten terveyslautakunnan esittelijä hurskaasti kirjoitti vastauksessaan aikaisempaan valtuustoaloitteeseeni. Matkustajan ei pidä myöskään varautua bussimatkaan mustilla aurinkolaseilla ja särkylääkkeillä esittelijän ehdotuksen mukaisesti.

Joukkoliikennelautakunnan esittelijän mukaan "jotkut" ovat antaneet positiivista palautetta ikkunamainoksista. Ikkunamainosten haitat ovat aivan ilmeiset. Haittojen pitää olla viimeistään nyt jo kaikkien joukkoliikennesuunnittelijoidenkin tiedossa. Bussien matkustajia ei pidä laittaa kärsimään mainostajien edun tai "joidenkin" kaupunkikuvallisten kauneuskäsitysten vuoksi.

Joukkoliikenteen pitää olla houkuttelevaa ja mahdollista kaikille matkustajille. Ikkunoista pitää voida nähdä esteettä ulos, siksi ikkunat ovat olemassa. HKL:n pitää nyt ajaa matkustajan eikä mainostajan etua.

Edellytän, että lausunnot aloitteeseen pyydetään sekä terveyslautakunnalta että joukkoliikennelautakunnalta."

Liikennelaitos antoi asiaan liittyvän lausunnon kaupunginhallitukselle 24.9.2007 (liitteenä). Kaupunginvaltuusto käsitteli asiaa kokouksessaan 28.11.2007 ja palautti sen uudelleen valmisteltavaksi (58 äänellä) siten, että joukkoliikenteen bussien sivuikkunoiden mainosteippauksista luovutaan, koska mainosteipattu ikkuna aiheuttaa migreeniä monissa matkustajissa.

Joukkoliikennelautakunta toteaa asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Yliteipattuja busseja (busseja, joissa osa sivuikkunaa on teipattu), on pääkaupunkiseudulla liikennelaitoksen ja YTV:n tilaamassa liikenteessä. Liikennelaitos uudisti bussiliikenteen kilpailutusperiaatteensa syksyllä 2006 ja YTV vastaavasti syksyllä 2007. Tässä yhteydessä bussien yliteippausta koskevia kohtia kiristettiin olennaisesti.

Bussien yliteippauksesta annettua ohjeistusta tarkennettiin syksyllä 2006 mm. seuraavasti:

Yliteippausohje vuodelta 2005.

"Koko bussin peittävät mainokset edellyttävät aina HKL:n suostumusta. Tällöinkin bussin keula ja sivuikkunat on yleensä pidettävä vapaina mainoksista"

26.2.2008

Tarkennettu yliteippausohje vuodelta 2006.
"Mainokset eivät saa peittää keulaa eivätkä yli 30 % sivuikkunoiden pinta-alasta. Lisäksi sivuikkunoissa teippaus ei saa olla keskikolmanneksella, eli ns. katselukorkeudelta yhtäjaksoinen siten, että se peittää istuvan matkustajan näkyvyyden ulos koko tai lähes koko ikkunan leveydeltä. Lisäksi mainosten (teippausten), jotka on sijoitettu ikkunapinnalle, tulee olla läpinäkyviä"

Liitteenä 2 on selvitys yliteippausta koskevista aikaisemmista ja 2006 uusituista ohjeistuksista.

Keväällä 2008 liikennelaitoksen tilaamassa liikenteessä on 17 kpl yliteipattua bussia (esimerkkikuvat liitteessä 3). Näistä kahdeksan bussia liikennöi uusien kilpailutusperiaatteiden mukaisten liikennöintisopimusten piirissä täyttäen uudet kireämmät vaatimukset yliteippaukselle. Yhdeksän yliteipattua bussia sen sijaan liikennöi aikaisempien kilpailutusperiaatteiden mukaisilla sopimuksilla, joiden osalta yliteippausta koskevat säännöt siis ovat väljemmät.

Mainosoperaattori (JC Decaux) on kehittänyt yliteippauksen tekniikkaa saadun palautteen perusteella. Liikennelaitoksen ja YTV:n tilaamassa liikenteessä mainosteippaukset toteutetaan "reikäteippi" -tekniikalla. Mainosmateriaalina ikkunapinnoilla käytetään reikäteippiä, jonka ei ole todettu aiheuttavan migreeniä (Migreeniyhdistys). Tummennus on vastaavanlainen, jota mm. Yhdysvalloissa (esim. Los Angeles) käytetään ikkunapinnoilla kauttaaltaan, jotta bussit olisivat viileämpiä. Yhdysvalloissakaan teippauksen ei ole todettu aiheuttavan migreenioireita tai muita vastaavia terveydellisiä ongelmia. Umpiraitateippauksena ("sälekaihdinteippaus") toteutettu teippaus saattaa sen sijaan aiheuttaa migreeniä. Umpiraitateippausta sovelletaan pääkaupunkiseudulla ainakin Finnairin lentokenttäbusseissa ja on mahdollista, että jotkut matkustajat yhdistävät nämä teippaukset liikennelaitoksen ja YTV:n tilaaman liikenteen teippauksiin.

Mainosoperaattori myös hyväksyttää jokaisen yliteippaussuunnitelman liikennelaitoksella ennen teippauksen toteuttamista.

26.2.2008

Mainosoperaattorin liikennöitsijöille yliteippauksista maksama korvaus liikennelaitoksen tilaaman liikenteen osalta on vuosittain hieman yli 400 000 euroa. Mikäli bussien ikkunoiden yliteippauksesta luovuttaisiin, siirtyisi vastaava kustannus tilaajan maksettavaksi kohonneina liikennöintikorvauksina. Joukkoliikennelautakunta myös toteaa, että taloudellisesti yliteippauksista saatava hyöty on merkittävä ja vastaa noin kolmen kokopäiväliikenteessä ajavan bussin vuotuisia liikennöintikustannuksia.

Yliteippauksista saatu hyöty on samansuuruinen kuin ns. paraatimainospaikoista (bussin keskisilta ikkunat mukaan lukien), myös niiden vuotuinen tuotto on HKL:n liikenteessä noin 400 000 euroa.

Liikennöitsijän saamien tulojen lisäksi mainosoperaattorin mainoksista itselleen saamat tulot ovat myös vuositasolla luokkaa 400 000 – 500 000 euroa. Mikäli voimassa olevan sopimuskauden aikana liikennöintisopimuksia muutetaan niin, että liikennöitsijöiltä kielletään bussien ikkunoiden yliteippaus, joutuu liikennelaitos korvaamaan tulonmenetykset liikennöitsijälle tai mainosoperaattorille.

Kaikkien yliteipattujen bussien mainossopimukset päättyvät vuoden 2008 lopulla. Mainosoperaattorin kanssa käytyjen keskustelujen perusteella mainosoperaattori on ilmoittanut olevansa valmis vapaaehtoisesti ja vaatimatta siitä erillistä hyvitystä noudattamaan 1.1.2009 alkaen kaikkien bussien osalta liikennelaitoksen uusissa kilpailuttamisperiaatteissa määriteltyä yliteippauksen ohjeistusta. Mainosoperaattori on lisäksi ilmoittanut olevansa valmis vielä tiukentamaan liikennelaitoksen kilpailuttamisperiaatteiden mukaan yliteippausohjeistuksen soveltamista niin, että sivuikkunoissa istumapaikkojen kohdalla ei ikkunoissa ole lainkaan teippausta katselukorkeudella eli ikkunan ns. keskikolmanneksella. Lisäksi mainosoperaattori sitoutuu huolehtimaan siitä, että yliteippausten läpinäkyvyys tarkistetaan neljän kuukauden välein ja teippaukset vaihdetaan uusiin, mikäli ne ovat likaisia.

Liikennelaitos on käynyt asiasta edellä olevalta pohjalta neuvotteluja myös alustavasti bussiliikennöitsijöiden kanssa. Neuvotteluja on käyty hyvässä yhteisymmärryksessä. Osapuolet ovat neuvotteluissa arvioineet, että yliteippausta koskevat säännöt on mahdollista muuttaa taannehtivasti liikennöintisopimuksiin niin, että 1.1.2009 alkaen voidaan kaikkeen liikennelaitoksen liikenteeseen soveltaa uusittua yliteippausta koskevaa ohjeistusta edellä olevan mukaisesti.

26.2.2008

Liikennelaitos, liikennöitsijät ja mainosoperaattori (JCDecaux) ovat liikennelaitoksen johdolla käydyissä neuvotteluissa sopineet, että 1.1.2009 voidaan yliteippauksen osalta noudattaa seuraavaa kiipailutamisperiaatteisin jatkossa liitettävää ohjeistusta:

"Mainokset (teippaus) eivät saa peittää bussin keulaa. Sivuikkunoissa istumapaikkojen kohdalla ei saa olla ollenkaan teippausta katselukorkeudella, eli ns. ikkunan keskikolmanneksella. Teippaus ei saa peittää istuvan matkustajan näkyvyyttä ulos. Paraatipaikkamainosalue, mikä on bussin keskisillalla oleva alhaalta ylös ulottuva pinta, voi olla teipattu.

Mainosten (teippausten), jotka on sijoitettu ikkunapinnalle, tulee olla läpinäkyviä ja niiden teknisen laadun kehittämistä tulee mainostilan myyjän toimesta edelleen edistää siten, että sääolosuhteiden vaikutus näkyvyyteen teipatuilla alueilla on mahdollisimman pieni. Teippaukset tarkastetaan läpinäkyvyyden osalta 4 kk välein. Jos teippaukset ovat liikkaisia, ne vaihdetaan uusiin.

Bussin ulkopintaa peittäville mainoksilla varustettuja busseja (yliteippaus) saa olla liikenteenharjoittajakohtaisesti kaksi (2) kappeletta ensimmäistä 20 bussia kohden ja viisi (5) prosenttia tämän ylittävää bussimäärästä.

Linjakohtaisesti saa yliteipattuja busseja olla korkeintaan 20 % linjalla olevista busseista siten, että bussimäärä pyöristetään seuraavaan kokonaislukuun.

Busseissa ei saa olla lainsäännösten tai muiden viranomais määräysten vastaisia eikä julkisen liikenteen vastaisia mainoksia.

Lisäksi yliteipatuissa busseissa noudatetaan hyväksymismenettelyä, jossa epäselvissä tapauksissa HKL tarkistaa onko esitetty mainosratkaisu muodoltaan oikeanlainen. Periaatteena on, että matkustajalla on aina mahdollisuus nähdä esteettömästi ulos."

26.2.2008

Joukkoliikennelautakunta katsoo, että edellä selvitetyn neuvottelutuloksen perusteella ei ole tarkoituksenmukaista kokonaan luopua bussien sivuikkunoiden mainosteippauksista. Teippauksen mahdolliset haittavaikutukset ovat neuvottelutuloksen myötä voitu rajata hyvin vähäisiksi. Bussien ikkunoiden teippauskäytäntöön tulee selvä rajoittava muutos verrattuna nykyiseen tilanteeseen erityisesti verrattuna aikaisempaan vuonna 2006 valinneeseen tilanteeseen. Lisäksi bussien yliteippauksilla ja paraatipaikkamainoksilla on huomattava taloudellinen merkitys joukkoliikenteen tuloniähteenä.

Joukkoliikennelautakunnalla on ollut asiaa käsitellessään käytössään terveyslautakunnan asiasta antama lausunto.

Lisätiedot:

Saari Petri, kalustoinsinööri, puhelin 310 35430

JOUKKOLIIKENNELAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jessica Karhu
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Rain Mutka
pöytäkirjanpitäjä

Suomen Migreeniyhdistys ry –
Migränföreningen i Finland rf

Khs dnro	2007-1996/667
Stn dnr	
Saap./Ant.	13-09-2007

Helsingin Kaupunginhallitus
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

Asia: Bussien ikkunateippaukset

Suomen Migreeniyhdistys ry huomauttaa, että bussien ikkunoihin teipattavat mainosrasterit ja –viivastot aiheuttavat bussin liikkuesssa vilkkuvaloilmion, joka voi laukaista migreenikohtauksen migreenia sairastavilla, valoherkillä henkilöillä.

Migreeni on neurologinen sairaus, jota sairastaa yli 10 % väestöstä; 550.000 suomalaista, 55.000 helsinkiläistä. Se aiheuttaa merkittäviä kustannuksia mm työstä poissaoloina ja työtehon laskuna.

Suomen Migreeniyhdistys ry vetoaa Helsingin Kaupunginhallitukseen, että mainossopimuksia tehtäessä vältetään rasterimuodossa olevia mainoksia.

Helsingissä Euroopan Migreenipäivänä 12.9.2007

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Sirpa Askó-Seljavaara
Puheenjohtaja

Matleena Helojoki
Toiminnanjohtaja

15.11.2007

§ 598

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2343/635
Stn dnr	
Saap./Anl.	22 -11- 2007

LAUSUNTO TERHI MÄEN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA
KOSKEE AIDAN RAKENTAMISTA LEIKKIPUISTO HILLERIN LEIK-
KIPUISTORAKENNUKSEN JA VIEREISEN KALLION VÄLIIN

HKR 2007-1460, Halke Halke 2007-2343/635 29.10.2007

Leikkipuisto Hilleri sijaitsee Herttoniemessä Roihupelon teollisuus-
alueen ja Siilitien välissä olevalla viheralueella, Siilitien ala-asteen
takana mäen päällä. Sosiaalivirasto tuottaa leikkipuistojen palvelut.
Rakennusvirasto puolestaan huolehtii puistoalueiden kunnossapi-
dosta ja leikkivälineiden turvallisuudesta.

Leikkipuisto Hillerin alkuperäinen, vuonna 1968 rakennettu puisto-
rakennus, paloi vuonna 1990. Nykyinen talo on otettu käyttöön vuon-
na 1992. Puistotoiminta aloitettiin alueella jo 1960-luvun alussa.
Puiston leikkipaikat ja ulkoalueet kunnostettiin vuonna 2004 uima-
allasta lukuun ottamatta. Leikkivälineitä uusittiin tämän lisäksi vuon-
na 2007, jotta ne täyttäisivät EU:ssa vaadittavat turvallisuusnormit.

Myös leikkipuiston henkilökunta ja lasten vanhemmat ovat olleet jo
jonkin aikaa huolissaan leikkipuistorakennuksen takana olevan kal-
lioalueen turvallisuudesta. Lasinsirut ja tyhjät ruiskut ovat jyrkkien
kallioseinämien lisäksi suuri turvallisuusriski leikkipuistoa käyttäville.

Rakennusviraston katu- ja puisto-osasto tulee vuonna 2008 raken-
tamaan 120 mm korkean lanka-aidan erottamaan leikkipuisto-alueen
kalliosta niin, että lasten pääsy kallioalueelle estyy. Samalla puiston
muut huonokuntoiset ja rikkiäiset verkkoaidat uusitaan lanka-
aidoiksi. Kahluualtaan liukkaat puureunat poistetaan ja korvataan
vähemmän liukkaalla materiaalilla.

Lisätiedot:
Rossing Birgitta, aluesuunnittelija, puhelin 310 38640

YLEISTEN TÖIDEN LAUTAKUNTA
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

IMATI ERROIN
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Antti Kaukainen
pöytäkirjanpitäjä

Osoite
PL 1500
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
hkr.kirjaamo@hel.fi

Katuosoite
Kasarmikatu 21
00130 HELSINKI
http://www.hkr.hel.fi

Puhelin
Vaihde 310 1661

Telefon
Växel 310 1661

Telefax
310 38655

17.1.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro 2007-2474/654
Stn dnr
Saap./Anl. 21-01-2008

HKL
18.01.2008
Dnro 2007-892/654

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA (ANTTILA) KOSKIEN NÄKÖ-
VAMMAISUUDEN HUOMIOON OTTAMISTA METROLIIKENTEESSÄ

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2007 - 2474 / 654, 19.11.2007

(Määräaika 15.2.2008)

Kaupunginvaltuutettu Maija Anttila ja 21 valtuutettua esittävät aloittees-
saan:

*" Näkövammaiset ovat kirjelmöineet kaupungille mm. metron käyttöön liittyvistä ongelmista, jotka aiheutuvat siitä, ettei ihminen näe eikä ase-
milla tai asemien sisään tulossa ole riittävää opastusta näkövammaisia
varten. Tiedotusvälineiden mukaan kaupungin vastaantulo asiassa on
ollut vähän nihkeätä. Asia on kuitenkin niin tärkeä, että siihen pitää
pohtia ratkaisukeinot.*

*Lähtökohtaisesti asiaa pitää selvittää yhdessä näkövammaisten kans-
sa. Yhtenä vaihtoehtona voisi mainita sähköisten kuulutusten ohella
pohtia esim. näkövammaisille erikseen suunniteltujen ja yhtenäisin pe-
riaattein sijoitettujen opastaulujen käyttöä asemilla ja asemien sisään-
tulojen yhteydessä.*

*Näkö- ja liikuntavammaisten toimintakykyrajoitusten huomioon ottami-
nen on erityisen tärkeätä, kun suunnitellaan uusia metroasemia tai kun
vanhoja korjataan.*

17.1.2008

Aloite:

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että kaupunginhallitus velvoittaa ao. virastoja yhdessä näkövammaisten kanssa pohtimaan, miten näkövammaisuus voidaan ottaa huomioon metrolienteessä..”

Joukkoliikennelautakunta toteaa asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Liikennelaitos on jo vuosia pyrkinyt huomioimaan näkövammaisten tarpeet metroasemilla. Ensi kertaa näkövammaisten tarpeet kartoitettiin vuonna 1987, jolloin Hakaniemen metroasema toimi pilottikohteena. Kartoituksen seurauksena laiturireunojen varoitusraidat ja äänimajakatekniikka otettiin käyttöön.

Viimeksi liikennelaitos on osallistunut vammaisjärjestöjen tarpeiden kartoittamiseen 25.5.2007. Kartoituksen kohteena oli Itäkeskuksen metroasema ja se tehtiin Helsinki kaikille - projektin toimesta. Vammaisjärjestöistä kartoitukseen osallistuivat Invalidiliitto ry / VYP, Helsingin Huonokuuloiset ry, Helsingin ja Uudenmaan Näkövammaiset ry, Näkövammaisten Keskusliitto ry.

Itäkeskuksen metroasemalle on tehty ohjausraidat kaikille hisseille ja palvelupisteeseen näkövammaisten ja liikuntaesteisten henkilöiden kulkemisen helpottamiseksi. Valaistusta on parannettu ja uudet äänimajakat otetaan käyttöön kevään 2008 aikana.

Majakat asennetaan opastamaan sisääntuloille, hisseille ja liukuportaille. Muille metroasemille äänimajakat asennetaan vuoden 2008 syksyn aikana.

Äänimajakoiden lisäksi Itäkeskuksen metroasemalla suoritettua kartoitusta hyödynnetään myös muilla metroasemilla muun muassa lisäämällä kontrastivyojykykeitä ja varustamalla hissien ohjausnappulat kohonuoilla ja tunnusteltavilla kerrosnumeroilla. Lisäksi tulevien rakennushankkeiden suunnittelussa huomioidaan entistä paremmin kalusteiden ja informaatiotaulujen sijoitukset sekä kontrastivyojykykeiden lisäykset.

17.1.2008

Liikennelaitos on toiminut aloitteen mukaisesti näkövammaisten tarpeiden huomioon ottamisessa ja pyrkii tulevaisuudessa entistä paremmin huomioimaan kaikkien vammaisten tarpeet metrolienteessä.

Lisätiedot:

Niskaia Klaus, isännöitsijä, puhelin 310 78476

JOUKKOLIIKENNELAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX
(XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

~~Jessica Karhu
puheenjohtaja~~

Rain Mutka
pöytäkirjanpitäjä

24.1.2008

§ 44

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2474/654
Stri dnri	
Saap./Anl.	30-01-2008

LAUSUNTO MAIJA ANTILAN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA,
JOKA KOSKEE NÄKÖVAMMAISUUDEN HUOMIOON OTTAMISTA
METROLIIKENTEESSÄ

HKR 2007-1560, Halke 2007-²⁴⁷⁴~~474~~654 21.11.2007

Helsingin kaupungissa toimii Helsinki kaikille -projekti, jonka määräaika on 1.1.2002 - 31.12.2011. Helsinki kaikille -projektin toteutusohjelma sisältää kolme toisiaan täydentävää osaa. Nämä ovat eri hallintokuntien tehtäviä yhteen sovittava koordinoitiossa, tarve- ja aluepohjainen suunnitelmaosa ja toimenpiteisiin keskittyvä toteutusosa.

Suunnitelmaosaan kuuluvat SuRaKu-projekti, kaupungin esteettömyyssuunnitelma ja alueellisten esteettömyyssuunnitelmien laadinta. SuRaKu-projektissa määriteltiin esteettömyyden käyttäjävaatimukset julkisille ulkoalueille ja projekti päättyi vuonna 2004. Kaupungin esteettömyyssuunnitelmassa määriteltiin esteettömyyden parantamisen toimintatavat ja toteuttamisvastuut sekä tarvepohjaiset ja rakentamistaloudelliset priorisointiperiaatteet. Lisäksi kaupungin esteettömyyssuunnitelmassa määriteltiin alueellisten esteettömyyssuunnitelmien laatimisen kiireellisyysjärjestys vuosille 2005 - 2010. Kaupunginhallitus hyväksyi esteettömyyssuunnitelman 14.11.2005.

Alueellisissa esteettömyyssuunnitelmissa tarkistetaan kunkin alueen osalta mahdolliset esteettömyyden erikoistasoa edellyttävät kohteet, määritellään esteettömyyden erikoistasoa vaativat alueet ja reitit, tunnistetaan ja kartoitetaan esteettömyyden kannalta tärkeimmät reitit sekä määritellään niille kehittämis- ja kunnossapitotoimenpiteet sekä niiden kiireellisyys. Esteettömyyttä käsitellään SuRaKu-projektissa määriteltyjen esteettömyyskriteerien ja ohjeiden mukaisesti.

24.1.2008

§ 44

Helsinki kaikille -projekti on jo pitkään tehnyt tiivistä yhteistyötä sekä Helsingin ja Uudenmaan Näkövammaiset ry:n että Näkövammaisten Keskusliitto ry:n kanssa. Alueellisia esteettömyyssuunnitelmia laadittaessa Helsinki kaikille -projekti on kartoittanut kyseisellä alueella sijaitsevat joukkoliikenteen terminaalit (juna-, metro- ja linja-autoterminaalit). Vuosina 2005 - 2007 on kartoitettu Hakaniemen, Itäkeskuksen, Kaisaniemen, Kampin, Myllypuron, Rastilan, Rautatieaseman, Sörnäisten ja Vuosaaren metroasemat. Hakaniemen, Itäkeskuksen, Kaisaniemen ja Rautatieaseman metroasemien kartoitukset tehtiin yhdessä vammaisneuvoston esteettömyystyöryhmän kanssa, jonka puheenjohtajana toimii Helsinki kaikille -projektin projektinjohtaja Pirjo Tujula. Näkövammaisia ryhmässä edustavat Maija Könkkölä Invalidiliiton Vammaisten Yhdyskuntasuunnittelupalvelu VYP:sta ja Timo Lehtonen Helsingin ja Uudenmaan Näkövammaiset ry:sta. Kaikki kartoitusraportit toimenpide-ehdotuksineen on toimitettu terminaaleista vastaaville tahoille.

- ./.
- Kaisaniemen ja Rautatieaseman kartoituksissa olivat mukana myös liikennelaitoksen kaksi kartoittajaa. Itäkeskuksen metroaseman kartoitukseen toukokuussa 2007 osallistuivat lisäksi Helsinki kaikille -projektin kutsusta Ilkka Väisänen Helsingin ja Uudenmaan Näkövammaiset ry:sta, Juha Seppälä Näkövammaisten keskusliitto ry:sta sekä Klaus Niska ja Mervi Vatanen liikennelaitoksesta (kartoitusraportti liite 1).
- ./.
- Itäkeskuksen metroaseman kartoituksen yhteydessä keskusteltiin hyvästä näkövammaisille soveltuvasta metroasemien laiturien reunamerkinästä. Koska asiasta ei kartoituksen yhteydessä saavutettu yksimielisyyttä, Helsinki kaikille -projekti pyysi asiasta kirjallista lausuntoa Helsingin ja Uudenmaan Näkövammaiset ry:lta sekä Näkövammaisten Keskusliitto ry:lta. Lausunto (liite 2) on lähetetty myös liikennelaitokselle tiedoksi. Helsinki kaikille -projektin tavoitteena on, että jatkossa kaikkien metroasemien laiturien reunamerkinät toteutetaan samanlaisina lausunnossa ehdotetulla tavalla.

Lisäksi Helsingin ja Uudenmaan Näkövammaiset ry ja Näkövammaisten Keskusliitto ry esittävät lausunnossaan, että metroliiikenteessä tehdään myös seuraavat muutokset näkövammaisten itsenäisen ja turvallisen liikkumisen takaamiseksi:

24.1.2008

§ 44

- Metroasemien kaikki sisäänkäynnit tulee varustaa äänimajakalla, joka ilmaisee näkövammaiselle turvallisen kulkureitin metroasemalle.
- Liukuportaiden alkupäähän asennetaan äänimerkki, joka ilmaisee liukuportaiden alkamispaikan ja kulkusuunnan. Kampin metroasemalla käytetty äänimerkki on hyvä. Liukuportaiden varoalueen alkaminen on merkittävä keltaisella tärinäteipillä.
- Kaikkien metroasemien hisseihin on asennettava äänimerkit, jotka ilmaisevat hissin paikan, tilauksen ja saapumisen eri äänin. Toimiva ratkaisu on käytössä Kampin metroasemalla.
- Kaikkien metroasemien laituritasolle on asennettava kuulutukset, jotka kertovat itään päin lähtevien junien määränpään. Kuulutuksen on kuuluttava koko laiturialueella.
- Laiturinäyttöjen kontrasti ja kirjaskoko on uusittava selkeämmäksi. Laiturille on asennettava ainakin yksi näyttö myös silmien korkeudelle.
- Myös lippuhalleissa olevista liityntäliikenteen aikataulunäyttöistä osan on sijaittava silmien korkeudella ja näyttöjen on oltava kontrastiltaan selkeitä.
- Metrovaunujen ovien sulkeutuminen tulee kuuluttaa ("ovet sulkeutuvat, dörrarna stängs"). Puhevalmius tulee ottaa huomioon erityisesti uusia vaunuja hankittaessa.

Aloitteessa esitetyistä toimenpiteistä asian selvittäminen yhteistyössä näkövammaisten ja liikennelaitoksen kanssa on tehty Helsinki kaikille -projektin toimesta. Yhteistyö on toimivaa ja tiivistä jatkossakin. Aloitteessa ehdotetut toimenpiteet opastauluista ja kuulutuksista mainitaan myös Helsingin ja Uudenmaan Näkövammaiset ry:n ja Näkövammaisten Keskusliitto ry:n lausunnoissa.

Kampin linja-autotermiinalissa sijaitseva näkövammaisia matkustajia varten suunniteltu kohokartta on saanut hyvää palautetta näkövammaisilta ja vastaavien kohokarttojen sijoittaminen myös muihin termiinaaleihin on suositeltavaa.

24.1.2008

§ 44

Metroasemien esteettömyyttä edistävien toimenpiteiden toteutusvastuu on liikennelaitoksella. Helsinki kaikille -projekti antaa asiantuntijaosaamista tarvittaessa liikennelaitokselle.

Lisätiedot:
Tujula Pirjo, projektinjohtaja, puhelin 310 38410

YLEISTEN TÖIDEN LAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Matti Enroth
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anna-Leena Salo-Halinen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEET

- Liite 1 Itäkeskuksen metroaseman kartoitusraportti 24.5.2007
Liite 2 Vastaus lausuntopyyntöön 21.6.2007: metroasemien laiturien reunamerkintä

ITÄKESKUKSEN METROASEMAN KARTOITUS 24.5.2007

Paikalla:

Maija Könkkölä	Invalidiliitto ry / VYP
Ari Kurppa	Invalidiliitto ry / VYP
Päivi Jokinen	Helsingin Huonokuuloiset ry
Raija Lahdensivu	Helsingin Huonokuuloiset ry
Ritva Saarni	Helsingin Huonokuuloiset ry
Timo Lehtonen	Helsingin ja Uudenmaan Näkövammaiset ry
Ilkka Väisänen	Helsingin ja Uudenmaan Näkövammaiset ry
Juha Seppälä	Näkövammaisten Keskusliitto ry
Klaus Niskala	HKL
Mervi Vatanen	HKL
Pirjo Tujula	Helsinki kaikille -projekti
Tanja Turunen	Helsinki kaikille -projekti

KALUSTEET

- Penkkien yhteydessä ei ole kontrastimateriaalivyöhykettä
- Penkeistä puuttuu käsinojat
- Opaskylttejä on vaikea tulkita esimerkiksi lukutaidottomien
- Kortinlukijat ovat vaikeasti erotettavissa
- Ovenpuitteet kortinlukijoiden jälkeisten oviaukkojen välissä erottuvat valkoisen kepin kanssa, mutta ilman sitä heikosti

Toimenpide-ehdotukset:

- Asennetaan kontrastimateriaalivyöhyke kortinlukijoiden ja penkkien yhteyteen
- Ainakin osaan penkeistä voisi lisätä käsinojat

LAITURIALUE

- Laiturireunan keltaisen varoitusraidan lisänä valkea raita olisi turvallisempi
- Kuulutus kuuluu keskittymällä normaalikuuloiselle, kuulovammaisen on vaikea saada selvää kuulutuksesta

Toimenpide-ehdotukset:

- Keltaisen raidan viereen odotuspuolelle asennetaan valkoinen raita lisäämään turvallisuutta, sijoitus kohtaan josta tullaan laiturille ja siihen asti, missä kuulutus kuuluu parhaiten. Asennus tehdään 7.6. mennessä, jolloin materiaalia voidaan testata Itäkeskuksen esteettömyyskierröksellä. Vammaisjärjestöt tiedottavat jäsenilleen järjestelystä. Näkövammaisjärjestöt laativat kirjallisen lausunnon siitä, riittääkö kyseinen merkintä.
- Kuulutus ajoitetaan kuulumaan noin yksi (1) minuutti ennen junan tuloa ja junan ollessa kohdalla

OPASTEET JUNIEN LÄHTÖPISTEISSÄ

- Opastetaulu seinällä ei ole näkövammaisen luettavissa, koska fontit ovat pieniä ja kohonumerot sekä pistekirjoitus puuttuvat

HISSI

- Ohjausraita ja opasteet hissille puuttuvat
- Hissi ja hissi ovi ovat vaikeasti löydettävissä
- Painikkeet eivät erotu riittävästi, painikkeissa ei ole pistekirjoitusta
- Hissin alimman painikkeen korkeus on n. 1100 mm, muut painikkeet ovat liian korkealla
- Hätäpuhelimessa ei ole valoa
- Hätätilanteessa saa ääniyhteyden valvomoon nappia painamalla
- Hätätilanteessa kuuluu ääni, kun yhteys on saatu

Toimenpide-ehdotukset:

- Sovittiin, että asennetaan ohjausraita hissille
- Terminaaliin lisätään opasteet, jotka kertovat, missä hissi sijaitsee
- Kohonuolet laitetaan hissien ohjaustauluun
- Napit merkitään erottuviksi, lisätään tunnusteltavat kerrosnumerot nappeihin
- Hissiin on tulossa äänimerkki, joka ilmoittaa hissien saapumisen perille

PORTAAT

- Varoittava alue portaiden edessä ei ole riittävä (nyt valkea teippiraita)
- Yhtenäinen kontrastiraita askelmien reunasta puuttuu
- Käsijohde itse portaissa hyvä: korkeus hyvä, asennettu molemmin puolin
- Portaiden alatasanteella oleva käsijohde hieman matala (830 mm)

Toimenpide-ehdotukset:

- Asennetaan vähintään 600 mm syvä kontrastimateriaalivyöhyke portaiden ylä- ja alapäähän
- Jokaiseen askelmaan lisätään yhtenäinen kontrastiraita

LIUKUPORRAS

- Liukuportaiden edestä puuttuu kontrastimateriaalivyöhyke
- Kulkusuunnan osoittavat liikennevalot hyvät
- Ei äänimerkkiä siinä päässä porrasta, josta mennään portaisiin

Toimenpide-ehdotukset:

- Asennetaan äänimerkki portaiden yhteyteen kulkusuunnan kohtaan
- Eri suunnat voisi merkitä portaan alkupäähän erilaisilla materiaalivyöhykkeillä (esimerkiksi alas menevään liukuportaaseen kumi ja ylös menevään metalli)

LIPPUAUTOMAATTI

- Lippuautomaattia eivät pysty käyttämään lapset, lyhytkasvuiset henkilöt ja pyörätuolin käyttäjät
- Raha-aukko on liian korkealla edellä mainituille asiakkaille
- Kontrastimateriaalivyöhyke automaatin hahmottamiseksi puuttuu

Toimenpide-ehdotukset:

- HKL:n tulisi kehittää lippuautomaatti, jota voivat käyttää myös lapset, lyhytkasvuiset henkilöt ja pyörätuolinkäyttäjät

KULKUPINTA

- Ohjaava raita kulkee sisäänkäynniltä lippuautomaatille ja vasemmalla oleville portaille: ohjaava raita tuntuu riittävästi valkoisella kepillä

METRON LÄNTINEN SISÄÄNKÄYNTI Itäkadulta

- Sisäänkäynnin edustalla olevan suojatien reunakivet ovat liian matalat
- Kauempaa sisäänkäynnille ohjaava ohjausraidoitus puuttuu
- Ei kohokarttaa
- Valaistus riittämätön
- Ohjausraidan ja muun päällysteen kontrasti on pieni
- Ohjausraita johtaa keskelle seinäpalkkia, ei itse oviaukolle
- Ovet eivät aukea automaattisesti
- Lattiassa oleva ohjaava raita toimii hyvin näkövammaisen kannalta, mutta muu opastus on vaikeasti hahmotettavissa

Toimenpide-ehdotukset:

- Asennetaan tyyppiinrustusten mukaiset reunakivet sisäänkäynnin edustan suojateille
- Asennetaan yksi (1) äänimajakka oikeanpuoleisen oven yläpuolelle
- Yksi uusista opasnäyttöistä voisi olla esimerkiksi palvelupiste -kyltilin kohdalla silmien korkeudella, paikassa jossa ei ole häiritsevää taustavaloa. Siinä voisi olla puheohjaus seuraavien viiden (5) minuutin sisällä lähteivistä yhteyksistä, eli metroista ja busseista.

PALVELUPISTE

- Aukioloajoista kertovat tekstit lasiseinässä eivät erotu
- Lasiovi ei erotu seinästä tarpeeksi
- Tarrat ovissa hyvät
- Ohjaava raita palvelupisteelle puuttuu
- Tuloaulassa oleva aikatauluteline ei erotu
- Tuloaulan automaatti on liian korkea
- Palvelutiski liian korkea, matala tiski puuttuu
- Puhuva numero-opastus puuttuu
- Kutsunumero ei erotu ja se sijaitsee liian korkealla
- Induktiosilmukka ja mikrofonit puuttuvat
- Vaakasuora koukku kepillä löytyy

Toimenpide-ehdotukset

- Ovenkarmit maalataan kontrastivärillä
- Laitetaan aukioloista kertovien tekstien taakse musta kalvo, jotta teksti on paremmin luettavissa
- Aikatauluteline ja automaatti sijoitetaan kontrastimateriaalivyöhykkeelle
- Asennetaan ohjausraita myös aulasta palvelutiskille

- Asennetaan yksi (1) matalampi tiski, joka toimii myös pyörätuolinkäyttäjän kannalta
- Asennetaan induktiosilmukat ja äänentoistojärjestelmä
- Asennetaan ääniopastusjärjestelmä ja laitetaan erottuvilla numeroilla olevat numerotaulut silmien korkeudelle
- Henkilökunnalle kerrotaan tieto, että kuuroille asiakkaalle annetaan kynä ja paperia, jos asiakas haluaa kysyä jotakin: henkilökuntaa koulutetaan kuulovammaisen asiakkaan kohtaamiseen
- HKL:n tulisi kehittää automaatti, jota voivat käyttää myös lapset, lyhytkasvuiset henkilöt ja pyörätuolinkäyttäjät

ESTEETÖN WC

- Oven vieressä olevaa käyttöohjeistusta on vaikea ymmärtää. Näkövammaisen ei erota muuta kuin merkkivalon, joka on liian korkealla.
- Ovi avataan R-kioskilta asiakkaan painettua nappia. Ovi avautuu automaattisesti. Sisäpuolelta ovi aukeaa automaattisesti nappia painamalla. Ovi sulkeutuu itsestään.
- Keltainen merkintä oven aukeamisalueella ei erotu
- Naulakot hyvät, kahdella korkeudella
- Tarpeeksi tilaa wc-istuimen vieressä
- Käsinojat on kiinnitetty oikein seinään
- Kalusteet erottuvat kontrastivärillä
- Valaistus heikko
- Peilin korkeus hyvä
- Häätäpuhelimella saa ääniyhteyden valvomoon nappia painamalla. Jos hälytyksen tehnyt henkilö ei puhu, vartijat tulevat silti tarkastamaan tilanteen.

Toimenpide-ehdotukset:

- Merkkivalo asennetaan silmien korkeudelle
- Wc-tilasta on oltava mahdollisuus hätätilanteessa lähettää myös tekstiviesti vartijoille: puhelinnumero ja toimintaohjeet tästä laitetaan näkyviin
- Valaistusta parannetaan

PANKKIAUTOMAATTI

- Kartoitettavissa tiloissa ei ollut pankkiautomaattia

INFORMAATIO HÄTÄTILANTEISSA: Toimenpide-ehdotukset

- Informaation on oltava myös visuaalisessa muodossa (esimerkiksi valojen välkyminen), ei ainoastaan kuulutuksina
- Sähkökatkoksen sattuessa varajärjestelmä otetaan käyttöön. Vartijat tarkastavat, että kaikki ovat päässeet pois rakennuksesta. Kuulutukset suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi, tämä sama informaatio tulisi olla myös visuaalisessa muodossa ja viittomakielellä
- Kaikki hätäpoistumistiet tulee merkitä vihreällä symbolilla

Helsingin ja Uudenmaan Näkövammaiset ry
Näkövammaisten Keskusliitto ry

LAUSUNTO

21.8.2007

Helsingin kaupunki/ rakennusvirasto
Helsinki kaikille -projekti
Pirjo Tujula
PL 1515
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

VASTAUS LAUSUNTOPYYNTÖÖN 21.6.2007:
METROASEMAN LAITURIN REUNAMERKINTÄ

Helsingin kaupungin rakennusviraston Helsinki kaikille -projekti on pyytänyt allekirjoittaneiden järjestöjen lausuntoa metroasemien laiturien reunamerkinnoista.

Osallistuimme 24.5. ja 7.6.2007 Itäkeskuksen esteettömyyskartoituksiin, joissa tarkastettiin myös metroaseman laiturien reunamerkinnot. Lisäksi olemme muutaman vuoden ajan esittäneet Helsingin kaupungin liikennelaitokselle erilaisia vaihtoehtoja reunamerkinnoiksi. Sopivaa materiaalia ei kuitenkaan ole ollut tähän asti käytettävissä.

Helsingin ja Uudenmaan Näkövammaiset ry ja Näkövammaisten Keskusliitto ry esittävät lausuntonaan seuraavaa:

Metroasemien laiturien varoalueen alkaminen tulee merkitä kohokuvioisilla n. 10 cm leveillä tärinäteipeillä, jotka ovat järjestyksessä keltainen - musta - keitainen. Tämä väriyhdistelmä on selkeä ja erottuu eri sävyisiä laituripintoja vasten. Teippien tulee olla lisäksi selvästi valkoisella kepillä tunnistettavissa. Kun väreihin liittyy riittävän leveä tuntokontrasti, kertoo se näkövammaiselle vaarasta. Merkitätävän tulee olla samanlainen kaikilla metroasemilla ja se tulee ottaa käyttöön mahdollisimman pian.

Edellytämme, että metrolienteessä tehdään myös seuraavat muutokset näkövammaisten itsenäisen ja turvallisen liikkumisen takaamiseksi:

- Metroasemien kaikki sisäänkäynnit tulee varustaa äänimajakalla, joka ilmaisee näkövammaiselle turvallisen kulkureitin metroasemalle.

- Liukuportaiden alkupäähän asennetaan äänimerkki, joka ilmaisee liukuportaiden alkamispaikan ja kulkusuunnan. Kampin metroasemalla käytetty äänimerkki on hyvä. Liukuportaiden varoalueen alkaminen on merkittävä keltaisella tärinäteipillä.
- Kaikkien metroasemien hisseihin on asennettava äänimerkit, jotka ilmaisevat hissin paikan, tilauksen ja saapumisen eri äänin. Toimiva ratkaisu on käytössä Kampin metroasemalla.
- Kaikkien metroasemien laituritasoille on asennettava kuulutukset, jotka kertovat itään päin lähtevien junien määränpään. Kuulutuksen on kuuluttava koko laiturialueella.
- Laiturinäyttöjen kontrasti ja kirjasinkoko on uusittava selkeämmäksi. Laiturille on asennettava ainakin yksi näyttö myös silmien korkeudelle.
- Myös lippuhalleissa olevista liityntäliikenteen aikataulunäytöistä osan on sijaittava silmien korkeudella ja näyttöjen oltava kontrastiltaan selkeitä.
- Metrovaunujen ovien sulkeutuminen tulee kuuluttaa ("ovet sulkeutuvat, dörrarna stängs"). Puhevalmius tulee ottaa huomioon erityisesti uusia vaunuja hankittaessa.

Helsingissä 21.8.2007

XXXXXXXXXXXXX

Timo Lehtonen

Timo Lehtonen
puheenjohtaja
Helsingin ja Uudenmaan
Näkövammaiset ry

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Esko Jantunen
puheenjohtaja
Näkövammaisten
Keskusliitto ry

17.1.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2608/666
Stn dnro	
Saap./Ani.	21-01-2008

HKL	
18.01.2008	
Dnro	2007-993/666

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA (VUORELA) KOSKIEN VAIHTOAJAN MUUTTAMISTA 80 MINUUTTIIN HELSINGIN SISÄISESSÄ LIIKENTEESSÄ

Halke 2007 - 2608 / 666 30.11.2007

(Määräaika 28.2.2008)

Kaupunginvaltuutettu Antti Vuorela ja 59 valtuutettua esittävät aloitteessaan seuraavaa:

"Vaihtoajaksi 80 minuuttia Helsingin sisäisessä joukkoliikenteessä

Espoossa ja Vantaalla joukkoliikenteen matkalippu on voimassa 80 minuuttia leimaamisesta.

Helsingin sisäisessä liikenteessä matkalippu on voimassa tunnin eräin poikkeuksin;

Kuljettajalta ostetun kertalipun tai kortinlukijalta ostetun arvolipun vaihto-aika on 80 minuuttia linjoilla 11, 39, 39A, 43, 45, 46T, 51, 52, 52A, 54, 54B, 57, 65A, 66A, 67, 69, 70, 70T, 72, 73, 73N, 74, 74N, 75, 75A, 76A, 76B, 77A, 78, 79, 80, 81, 81B, 82, 82B, 83, 84, 85, 86, 86B, 87, 88, 89, 90, 92, 94, 94A, 94B, 94V, 95, 96, 97, 97V, 98, 98A, P1-P22 ja Suomenlinnan lautta.

80 minuutin vaihto-aika on myös vaihdettaessa linjoille 11, 39, 39A, 43, 45, 46T, 51, 52, 52A, 54, 54B, 57, 65A, 66A, 67, 69, 70, 70T, 72, 73, 73N, 74, 74N, 75, 75A, 76A, 76B, 77A, 78, 79, 80, 81, 81B, 82, 82B, 83, 84, 85, 86, 86B, 87, 88, 89, 90, 92, 94, 94A, 94B, 94V, 95, 96, 97, 97V, 98, 98A, P1-P22 ja Suomenlinnan lautta.

17.1.2008

Miksi esimerkiksi linjoilla 70 ja 70T on pidempi vaihto-aika kuin linjalla 70V?

Nykyinen systeemi on matkustajalle erittäin epäselvä. Jos matkustaja ostaa Helsingin sisäisen lipun bussista ja jatkaa junalla, on lippu voimassa 80 minuuttia. Jos matkustaja ostaa lipun junasta ja jatkaa bussilla eli tekee saman matkan toiseen suuntaan, niin lippu onkin voimassa vain tunnin.

Esitän, että Helsingin sisäisessä liikenteessä vaihtoajaksi muutetaan 80 minuuttia kaikissa joukkoliikennevälineissä."

Joukkoliikennelautakunta toteaa asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Perussääntö on, että Helsingin sisäisessä kerta- ja arvolipussa on tunnin vaihto-aika. Tietyillä linjoilla olevalla 20 minuutin pidennyksellä on tarkoitus varmistaa, että mikä tahansa Helsingin sisäinen yhdensuuntainen matka on mahdollista tehdä yhdellä kerta- tai arvolipulla. Vaihtoaikapidennys on voimassa metron ja lähijunien liityntälinjoilla, pitkillä reiteillään kiertelevillä linjoilla sekä Suomenlinnan lautalla.

Linja 70V ajaa Suutarilasta keskustaan nopeaa reittiä Tuusulanväylää pitkin, eikä vaihtoaikapidennykselle kyseisellä linjalla ole tarvetta. Linjat 70 ja 70T sitä vastoin ajavat Suutarilasta keskustaan huomattavasti pidempää (noin 15 minuuttia) ja kiertelevää reittiä, jolloin normaali vaihto-aika ei välttämättä riitä kaikkiin jatkoyhteyksiin. Tämän johdosta näillä linjoilla on käytössä pidennetty 80 minuutin vaihto-aika.

Ostettaessa kerta- tai arvolippu metron tai lähijunan liityntälinjalta vaihto-aikaan tulee 20 minuutin pidennys, jotta metroon/junaan vaihdon jälkeen myös jatkoyhteys keskustasta varmistuu. Vastakkaiseen suuntaan matkustettaessa tilanne on käytännössä sama. Vaihtoaikapidennys tulee tällöin siitä, että liityntälinjoille voi vaihtaa vielä 20 minuuttia lippuun merkityn/tallennetun voimassaoloajan päättymisen jälkeen. Palvelu- ja myyntiohjeen mukaan kuljettaja hyväksyy kertalipun vielä 20 minuuttia siihen tulostetun kellonajan jälkeen ja kortinlukija hyväksyy arvolipun vielä 20 minuuttia siihen tallennetun kellonajan jälkeen.

17.1.2008

Joukkoliikennelautakunnan kanta on, että Helsingin sisäisten kerta- ja arvolippujen yleistä vaihtoaikaa ei tule pidentää 80 minuuttiin, sillä se lisäisi varsinkin keskusta-alueella huomattavasti yhdellä lipulla tehtävien edestakaisten matkojen määrää, mikä olisi vastoin kertalipun tarkoitusta ja mikä myös vähentäisi lipputuloja. Helsingissä ei ole tarvetta yhtä pitkälle vaihtoajalle kuin Espoossa ja Vantaalla, koska vuorovälit ovat Helsingissä huomattavasti tiheimmät ja esitettyjen linjakohtaisten poikkeusten johdosta yksi lippu riittää käytännössä mihin tahansa yhdensuuntaiseen matkaan.

Lisätiedot:
Lepistö Ville, projekti-insinööri, puhelin 310 64559

JOUKKOLIIKENNELAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jessica Karhu
puheenjohtaja

Rain Mutka
pöytäkirjanpitäjä

29.02.2008

Dnro 691/71/712-07

Helsingin kaupunki
Hallintokeskus
PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2608/666
Stn dn	
Saap./Anl.	04-03-2008

Viite
Lausuntopyyntöne 2007 – 2608 / 666, 5.12.2007

LAUSUNTO HELSINGIN VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE HELSINGIN SISÄISTEN KER-
TA- JA ARVOLIPPUJEN VAIHTOAJAN PIDENTÄMISTÄ

YTV:n hallitus on kokouksessaan 29.2.2008 päättänyt ilmoittaa Helsingin kaupunginhallitukselle, että valtuustoaloitteessa mainittu ehdotus siirretään käsiteltäväksi taksa- ja lippujärjestelmän uudistamisen yhteydessä.

Lisätietoja antaa yksikön päällikkö Pirkko Lento, puh. 156 1637.

Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunta (YTV)

XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

/ Niilo Jarviluoma
liikennejohtaja

Pirkko Lento
yksikön päällikkö

LIITE Alkuperäiset asiakirjat
TIEDOKSI YTV:n kirjaamo

19.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2610/813
Stn dnr	
Saap./Anl.	22-02-2008

Ympäristölautakunnan päätös 19.2.2008 § 63

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUSTOALOITTEES-
TA, JOKA KOSKEE KAUPUNGIN MELUNTORJUNTAOHJELMAN LAA-
TIMISTA

Ymk 2007-3010

ESITTELIJÄ

Hallintokeskus pyytää ympäristölautakunnan lausuntoa meluntorjun-
taohjeiman laatimisesta tehdystä valtuustoaloitteesta 28.2.2008 men-
nessä (lausuntopyyntö lähtenyt 30.11.2007).

Sari Näre ja 46 muuta kaupunginvaltuutettua ovat tehneet 28.11.2007
seuraavan valtuustoaloitteen:

"Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Helsingissä laaditaan
meluntorjuntaohjeima. Filosofian tohtori Outi Ampuja esittää vastaikään
ilmestyneessä väitöskirjassaan "Melun sieto kaupunkielämän välttä-
mättömyytenä", että kaupunkielämässä on kehittynyt kulttuuri, jossa
edellytetään melun sietoa. Melu kuitenkin haittaa niin kotirauhaa kuin
lasten oppimisrauhaakin. Helsingissä yli 300 000 ihmistä asuu alueella,
jossa suositusrajana oleva 55 desibelin keskimääräinen melutaso ylit-
tyy. Varsinkin kaupungin keskusta on ollut viimeiset kymmenen vuotta
yhtä rakennustyömaata, mikä on pahin melun laji. Melu onkin yksi syy,
miksi ihmisiä muuttaa pois Helsingistä.

Meluntorjunnassa tulee kiinnittää huomio paitsi liikenteestä ja melues-
teiden puutteesta johtuvan melun torjuntaan, myös rakentamisesta ja
korjausrakentamisesta johtuvan melun vähentämiseen. Periaatteen tu-
lee olla, että yleisten alueiden (korjaus)rakentamisesta koitua kuormi-
tus ei kohdistu liian pitkäksi aikaa yhdelle alueelle. Tavoitteeksi tuleekin
asettaa tietyille ajalle määritellyt melukiintiöt, jotta meluisat alueet voisi-
vat saada melurauhan edes joksikin aikaa. Alueet, joita melukiintiöt
koskisivat, voitaisiin määritellä vaikka kortteleittain."

Postiosoite
PL 500
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Helsinginkatu 24

Puhelin
+358 9 310 1635

Faksi
+358 9 310 31613

Tilinro
800012-62637

Y-tunnus
0201256-6
Alv nro
FI010212566

19.2.2008

Ympäristölautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon.

Liikennemelun torjunta nykyisin

Helsingissä meluntorjunta maankäytön ja liikenteen suunnittelun keinoin on vakiintunutta suunnittelukäytäntöä, joilla varmistetaan meluhaittojen ehkäisy uusilla alueilla. Sen sijaan rakennetuilla alueilla pääpaino meluhaittojen torjunnassa on ollut melusteiden rakentamisessa, mitä on tehty vuodesta 1979 alkaen. Helsingin alueelle on rakennettu kaupungin, Tiehallinnon ja Ratahallintokeskuksen toimesta yhteensä reilut 40 km melusteitä. Rakentaminen on keskitetty keskeisille sisääntulo- ja kehäväylille sekä ranta- ja pääradan varteen.

Suunnittelun apuvälineinä käytetään vuosina 2000-2003 valmistuneita pääkaupunkiseudun pääväylien ja rautateiden meluntorjuntaohjelmia sekä Helsingin katuverkon meluntorjuntaselvitystä. Pääväylien meluntorjuntaohjelma on päivitetty vuonna 2005.

Helsingin kaupunki on käyttänyt vuosittain noin miljoona euroa olemassa olevan katuverkon melusteiden rakentamiseen. Valtion ylläpitämien maanteiden melusteitä on viime vuosina rakennettu vain muun tienparannuksen yhteydessä. Suunnitellut Uudenmaan tiepiirin ja kaupungin yhteiset melustehankkeet voidaan toteuttaa vasta, kun valtio osoittaa tiepiirille tarvittavat määrärahat. Valtiolta ei ole tullut rahoitusta erillisiiin melusteisiin viiteen vuoteen.

Melusteillä ei kyetä rajoittamaan haittoja kuin osassa kohteita. Esi-merkiksi kantakaupungissa ja monissa esikaupunkikohteissa kaupunkikuvalliset tekijät ja tilanahtaus estävät melusteiden rakentamisen. Esteet eivät myöskään anna suojaa kerrostalojen ylimpiin kerroksiin. Rakennetuilla alueilla tarvitaan ohjelmien toteutuksen lisäksi kiinteistökohtaisen meluntorjunnan tehostamista ja mm. hiijaisten päällysteiden käyttöönottoa.

Valmisteilla oleva meluntorjunnan toimintasuunnitelma

Helsingin kaupungin ympäristömeludirektiiviin (2002/49/EY) ja ympäristönsuojelulakiin (459/2004) perustuva meluselvitys valmistui kesällä 2007. Selvityksen mukaan vuonna 2006 asui tieliikenteen vuorokausimelutason L_{den} yli 55 dB vyöhykkeillä 237 500 ja raideliikenteen melualueilla 69 800 helsinkiläistä. Helsinki-Malmin lentoaseman meluvyöhykkeiden kokonaisasukasmäärä on 500 henkeä.

19.2.2008

Parhailtaan Helsingin kaupunki valmistelee samojen säännösten mukaisista meluntorjunnan toimintasuunnitelmaa meluhaittojen vähentämiseksi. Toimintasuunnitelman laatiminen on aloitettu syksyllä 2007, ja sen tulee olla valmiina 18.7.2008.

Helsingin kaupungin toimintasuunnitelman kohteita ovat kaupungin kaiverkon liikenne sekä raitiotie- ja metrolinnoitus. Helsingin alueella sijaitsevien maanteiden meluntorjunnan toimintasuunnitelmasta vastaa Tiehallinnon Uudenmaan tiepiiri ja rautateiden toimintasuunnitelmasta Ratahallintokeskus. Maanteiden ja rautateiden meluntorjuntasuunnitelmat sisällytetään myös osaksi Helsingin toimintasuunnitelmaa. Toimintasuunnitelmassa ei tarkastella tilapäisten melulähteiden kuten rakennustyömaiden meluntorjuntaa.

Toimintasuunnitelmassa arvioidaan meluntorjunnan tavoitteet Helsingissä ja selvitetään, millä keinoin ne on mahdollista toteuttaa. Meluntorjunnan mahdollisuuksissa tarkastellaan maankäytön ja liikennesuunnittelun keinoja, melupäästöihin ja melun leviämiseen vaikuttamista sekä kiinteistökohtaisia parannustoimenpiteitä.

Toimintasuunnitelmassa määritetään myös seuraavien viiden vuoden aikana toteutettaviksi suunnitellut meluntorjuntatoimenpiteet. Toimenpiteinä tarkastellaan mm. melusteitä, hiljaisien päällysteiden käyttöä, ikkunoiden ääneneristävyyden parantamista sekä nopeusvalvonnan tehostamisen mahdollisuuksia. Melulle erityisen herkille kohteille, kuten kouluille ja leikkiympäristöille, tehdään erikseen meluntorjuntasuunnitelmia.

Myös Helsingin hiljaisia alueita kartoitetaan toimintasuunnitelman yhteydessä. Suunnitelman taustaksi on tehty kyseilytutkimus asukkaiden melukokemuksista.

Toimintasuunnitelman valmistelu on vuorovaikutteista. Helsingin kaupunki, Tiehallinnon Uudenmaan tiepiiri ja Ratahallintokeskus järjestävät yhdessä yleisötilaisuuksia, jossa asukkailla ja muilla osallisilla on mahdollisuus esittää kysymyksiä ja antaa palautetta.

Toimintasuunnitelmaluonnokset julkaistaan Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen Internet-sivuilla.

Meluseivitys ja meluntorjunnan toimintasuunnitelma tarkistetaan viiden vuoden välein.

Rakennustyömaiden meluntorjunnan valvonta

Meluilmoitus

Postiosoite PL 500 00099 HELSINGIN KAUPUNKI	Käyntiosoite Helsinginkatu 24	Puhelin +358 9 310 1635	Faksi +358 9 310 31613	Tilinro 800012-62637	Y-tunnus 0201256-6 Alv nro FI010212566
---	----------------------------------	----------------------------	---------------------------	-------------------------	---

19.2.2008

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavista rakennustoista on tehtävä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen kirjallinen ilmoitus, niin sanottu meluilmoitus, ympäristökeskukselle viimeistään 30 päivää ennen töiden aloittamista. Ympäristövalvontapäällikkö tekee ilmoituksen johdosta päätöksen, johon tarvittaessa sisältyy meluntorjuntaa ja muuta ympäristönsuojelua koskevia määräyksiä. Helsingin kaupungin ympäristönsuojelumääräysten 23 §:ssä on tarkennettu, mistä töistä ilmoitus ainakin on tehtävä.

Ympäristölautakunta toteaa, että tämän meluilmoitusmenettelyn avulla ympäristökeskus arvioi meluisimpien rakennustyömaiden meluntorjunnan riittävyyden ennen kuin työt alkavat. Menettelyllä varmistetaan, että kun työt alkavat, meluhaitta ei ole naapureiden kannalta kohtuuton.

Meluilmoituspäätökseen mahdollisesti sisältyvät määräykset liittyvät tyypillisesti meluisimpien työvaiheiden päivä- ja viikkotyöajan rajoittamiseen, ympäristössä sallittuihin melutasoihin, melumittauksiin ja raportointiin sekä naapureille tiedottamiseen. Esimerkki päivittäisen työajan rajoittamisesta: jos paalutus- tai louhintatyömaa sijaitsee päiväkodin läheisyydessä, edellä mainittujen töiden tekeminen kielletään lasten päiväunien aikaan. Esimerkki viikoittaisen työajan rajoittamisesta: jos samalla alueella on tehty muita erityisen häiritsevää melua aiheuttavia rakennustoita jo pitkään, meluisimpien rakennustöiden tekeminen kielletään iltaisin ja viikonloppuisin. Tällaisia alueita ovat esimerkiksi Lato-kartano, Arabianranta ja Vuosaari, missä rakennustyöt ovat jatkuneet jo usean vuoden ajan. Esimerkki melutasoja koskevasta määräyksestä: jos tunnelilouhintatyömaalla tehdään poraustöitä myös ilta- ja yöaikaan, poraustyön aiheuttama melutaso ($L_{Aeq,porauksen\ aikana}$) saa olla ympäristön asuin-, potilas- tai majoitushuoneissa klo 18.00–22.00 enintään 40 dB ja yöaikaan enintään 30 dB. Mikäli päätöksessä on annettu sallittuja melutasoja koskevia määräyksiä, määrätään melun aiheuttaja tyypillisesti myös tekemään melumittauksia aiheuttamansa melun seuraamiseksi.

Vuonna 2007 ympäristökeskukselle tehtiin yhteensä 237 meluilmoitusta, joista kaksi kolmasosaa koski rakennustyömaita. Tavanomaisesta rakentamisesta esimerkiksi kaivutöistä ei meluilmoitusta tarvitse tehdä.

Yötyökielto

Helsingin kaupungin ympäristönsuojelumääräysten 25 §:n mukaan erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö on kielletty asuntojen ja muiden sellaisten kohteiden läheisyydessä, joille

19.2.2008

työstä saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä, yöaikaan klo 22.00–7.00, muutoin kuin on tarpeen välttämättömien tilapäisten töiden suorittamiseksi.

Ympäristölautakunta toteaa, että yöaikaan on perusteltua tehdä vain hätätöitä ja painavista syistä muita meluhaittaa aiheuttavia töitä, kun meluntorjunnasta on huolehdittu parasta käytettävissä tekniikkaa ja vähän melua aiheuttavia työtapoja käyttäen. Jos lähellä ei ole häiriintyviä kohteita, yötoiden tekeminen on mahdollista.

Ympäristökeskus on pitänyt riittävänä perusteluna tehdä meluhaittaa aiheuttava työ yöaikaan esimerkiksi sitä, että työstä aiheutuisi päiväaikaan liikenteelle merkittävää haittaa. Viikkaan pääkadun sulkeminen kaivutöiden vuoksi päiväaikaan edellyttää suuria tilapäisiä liikennejärjestelyitä, joiden sujuva toteuttaminen on usein hankalaa. Samoin esimerkiksi raitiotiekiskojen kunnostustöitä joudutaan tyypillisesti tekemään yöaikaan, kun raitiovaunuliikenne on pysähdyksissä. Myös vesijohto- ja viemäriiitostöitä joudutaan usein tekemään yöaikaan, jolloin kiinteistöjen vedenjakelun katkaisu häiritsee mahdollisimman vähän asukkaita.

Mitä pidempikestoisesta työstä on kysymys, sitä tarpeellisempaa on suunnitella tilapäiset liikennejärjestelyt siten, että työ voidaan tehdä päivä- ja ilta-aikaan.

Tiedottaminen

Ympäristönsuojelumääräysten 25 §:n mukaan kaikista yöaikaan tehtävistä erityisen häiritsevää melua aiheuttavista töistä, mikäli ne ovat etukäteen tiedossa, on tiedotettava etukäteen melun vaikutuspiirissä oleville asukkaille, hoito- ja oppilaitoksille sekä muille sellaisille kohteille, joille saattaa toimenpiteestä aiheutua haittaa tai häiriötä. Samoin meluilmoitusvelvollisista töistä on ympäristönsuojelumääräysten 23 §:n mukaan tiedotettava etukäteen naapureille.

Ympäristölautakunta toteaa, että tiedottaminen on erittäin hyvä keino vähentää melun häiritsevyyttä. Kun naapurit saavat ennakkoon tiedon meluhaitan päivittäisestä kestosta ja kokonaiskestosta, melun aiheutumisen syistä ja työmaan yhteystiedot mahdollisia tarkempia tiedusteluita varten, melu koetaan usein vähemmän häiritseväksi.

Melupäästön rajoittaminen

Postiosoite
PL 500
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Helsinginkatu 24

Puhelin
+358 9 310 1635

Faksi
+358 9 310 31613

Tilinumero
800012-62637

Y-tunnus
0201256-6
Aiv nro
FI010212566

19.2.2008

Valtioneuvoston asetus (621/2001) ulkona käytettävien laitteiden melupäästöistä luettelee 63 laitetta, jotka on varustettava merkinnällä, josta ilmenee niiden aiheuttama melupäästö (äänitehotaso, L_{WA}), kun niitä saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön. Tällaisia laitteita ovat esimerkiksi hydrauliset iskuvasarat ja paalutuskoneet. Lisäksi asetuksessa on lueteltu 22 laitetta, joille on säädetty myös melupäästöjen raja-arvot.

Ympäristölautakunta toteaa, että tämä laitemeluasetus vähentää tulevaisuudessa rakennustyömaiden aiheuttamaa meluhaittaa, kun uusia melupäästöitään pienempiä laitteita otetaan käyttöön.

Melun ohjearvot

Valtioneuvoston antamat melutason ohjearvot (993/1992) otetaan huomioon, kun arvioidaan rakennustyön aiheuttaman meluhaitan suuruutta naapureille. Ohjearvojen mukaan asumiseen käytettävillä alueilla, virkistysalueilla taajamissa sekä hoito- tai oppilaitoksia palvelevilla alueilla melutason tulisi olla päiväaikaan klo 7.00–22.00 enintään 55 dB ($L_{Aeq,klo7-22}$) ja yöaikaan enintään 50 dB ($L_{Aeq,klo22-7}$). Sisällä asuin-, potilas ja majoitushuoneissa on ohjeena, että melutaso on päiväaikaan enintään 35 dB ja yöaikaan enintään 30 dB. Mikäli melu on iskumaista tai kapeakaistaista, mittaus- tai laskentatulokseen lisätään 5 dB ennen sen vertaamista ohjearvoihin.

Ympäristölautakunta toteaa, että rakennustyömaiden aiheuttama melu on tilapäistä ja siksi työmaan ympäristössä pääsääntöisesti sallitaan erityisesti päiväaikaan ohjearvoja korkeammat melutasot. Meluhaitta ei kuitenkaan saa olla naapureiden kannalta kohtuuton.

Tarkastukset

Ympäristökeskus valvoo rakennustyömaiden meluntorjuntaa koskevien säädösten ja määräysten noudattamista myös tarkastusten avulla. Tarkastusten yhteydessä tehdään tarvittaessa myös melumittauksia.

Toimenpidepyynnöt

Vuonna 2007 ympäristökeskukseen tulleista asukkaiden yhteydenottoista, jotka koskivat rakennustyömaiden aiheuttamaa melua, otettiin käsitelyyn toimenpidepyyntöinä 37 kpl. Näistä toimenpidepyynnöistä yli puolet, 20 kpl, koski yöaikaista meluhaittaa.

19.2.2008

Ympäristölautakunta toteaa, että rakennustyömaiden lukumäärään ja kestoon suhteutettuna meluhaittaa koskevien toimenpidepyyntöjen määrä on varsin vähäinen.

Johtajiston näkemys meluntorjunnan vaikutuksista

Kaupunginjohtaja kehotti 19.9.2007 rakennusvirastoa noudattamaan kaivulupien myöntämisessä käytäntöä, jonka mukaan kaupungin omien virastojen ja liikelaitosten ydinkeskusta-alueella suorittamille töille lupia myönnetään jatkossa ensisijaisesti ehdoin, että luvan tarkoittamaa työtä suoritetaan liikennehaittojen vähentämiseksi myös ilta-, yö- ja viikonlopputyönä, mikäli tällaisesta työstä ei ole työmaa-alueen välittömässä läheisyydessä sijaitsevalle asutukselle tai elinkeinotoiminnalle haittaa.

Ympäristökeskus laati 30.11.2007 rakennusvirastolle muistion, jossa arvioitiin johtajiston esitystä.

Yhteenveto

Yhteenvetona liikennemeluntorjunnasta ympäristölautakunta toteaa, että tähän mennessä meluntorjuntatyötä ovat ohjanneet pääväylille, rautateille sekä katuverkolle tehdyt erilliset meluntorjuntaohjelmat. Kesällä 2008 valmistuu Helsingin kaupungin EU:n ympäristömeludirektiivin ja ympäristönsuojelulain mukainen meluntorjunnan toimintasuunnitelma. Toimintasuunnitelma toimii pitkän aikavälin strategiana ja konkreettisenä toimenpideohjelmana meluntorjunnan toteuttamiseksi seuraavan viiden vuoden aikana. Suunnitelma kattaa eri liikennemuotojen meluntorjunnan.

Yhteenvetona rakennustyömaiden meluntorjunnasta ympäristölautakunta toteaa, että rakennustyömaiden aiheuttama melu on tilapäistä ja ajoittuu tyypillisesti päiväaikaan. Erityisen häiritsevää melua aiheuttavista rakennustöistä myös tiedotetaan etukäteen naapureille. Lisäksi meluilmoitusmenettelyn yhteydessä ympäristökeskus voi antaa tarvittavia meluntorjuntaa koskevia määräyksiä näille työmaille. Edellä mainitun perusteella ympäristölautakunta katsoo, että nykyinen rakennustyömaiden meluntorjunnan valvonta on riittävää melusta työmaiden naapureille aiheutuvien kohtuuttomien haittojen estämiseksi. Melua koskevien toimenpidepyyntöjen suhteellisen pieni määrä tukee tätä näkemystä. Nykyinen valvonta on samalla riittävän joustavaa rakennustöiden kohtuullisen sujuvuuden turvaamiseksi. Erityisten melukiintiöiden asettamiseen ei siten ole perusteltua tarvetta.

19.2.2008

Lopuksi ympäristölautakunta korostaa ympäristönsuojelumääräysten 25 §:n merkitystä rakennustöiden aiheuttaman meluhaitan torjunnassa. Määräys ohjaa suunnittelemaan melua aiheuttavat rakennustyöt ja niiden vaatimat tilapäiset liikennejärjestelyt siten, että työt voidaan tehdä päivä- ja ilta-aikaan, jolloin asuntoihin kuuluva melu ei häiritse yhtä paljon kuin yöaikaan kuuluva melu. Yöaikaan on perusteltua tehdä vain hätätöitä ja painavista syistä muita meluhaittaa aiheuttavia töitä.

Kirje kaupunginhallitukselle (PL 1) ja pöytäkirjanote ympäristönsuojelija tutkimusyksikölle (Haahla) ja ympäristövalvontayksikölle (Pasanen).

Lisätiedot:

Haahla Anu, ympäristötarkastaja, puhelin (09) 310 28916

Pasanen Harri, ympäristötarkastaja, puhelin (09) 310 32013

YMPÄRISTÖLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX

Lea Saukkonen
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX

✓ Jaana Junnila
ympäristölakimies

HHä/MRH/mlau

21.2.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2610/813
Stn dnro	
Saap./Anl.	03-03-2008

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE KAUPUNGIN
MELUNTORJUNTAOHJELMAN LAATIMISTA SEKÄ RAKENTAMISEN
AIKAISEN TILAPÄISEN MELUN TORJUNTAA

Ksik 2007-2089, Khs 2007-2610/813 30.11.2007

Valtuustoaloite

Sari Näre ja 46 muuta kaupunginvaltuutettua ovat tehneet seuraavan aloitteen:

"Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Helsingissä laaditaan meluntorjuntaohjelma. Filosofian tohtori Outi Ampuja esittää vastaikään ilmestyneessä väitöskirjassaan "Melun sieto kaupunkielämän välttämättömyytenä", että kaupunkielämässä on kehittynyt kulttuuri, jossa edellytetään melun sietoa. Melu kuitenkin haittaa niin kotirauhaa kuin lasten oppimisrauhaakin. Helsingissä yli 300 000 ihmistä asuu alueella, jossa suositusrajana oleva 55 desibelin keskimääräinen melutaso ylittyy. Varsinkin kaupungin keskusta on ollut viimeiset kymmenen vuotta yhtä rakennustyömaata, mikä on pahin melun laji. Melu onkin yksi syy, miksi ihmisiä muuttaa pois Helsingistä.

Meluntorjunnassa tulee kiinnittää huomio paitsi liikenteestä ja melues-teiden puutteesta johtuvan melun torjuntaan, myös rakentamisesta ja korjausrakentamisesta johtuvan melun vähentämiseen. Periaatteen tulee olla, että yleisten alueiden (korjaus)rakentamisesta koitua kuormitus ei kohdistu liian pitkäksi aikaa yhdelle alueelle. Tavoitteeksi tuleekin asettaa tietyille ajalle määritellyt melukiintiöt, jotta meluisat alueet voisivat saada melurauhan edes joksikin aikaa. Alueet, joita melukiintiöt koskisivat, voitaisiin määrittellä vaikka kortteleittain."

Hallintokeskus on pyytänyt valtuustoaloitteesta kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunnon kaupunginhallitukselle 28.2.2008 mennessä.

Kaupunkisuunnittelulautakunta

Lausunnon tiivistelmä

Helsingissä on viime vuosina tehty useita meluntorjuntaohjelmia ja -suunnitelmia. Parhaillaan laaditaan ympäristönsuojelulain mukaista meluntorjunnan toimintasuunnitelmaa. Se perustuu vuonna 2007 tehtyyn Helsingin kaupungin meluselvitykseen, jossa arvioitiin kaupungin alueella olevien maanteiden, katujen, ratojen ja Malmin lentoaseman meluvaikutukset.

Meluntorjuntaohjelmien laatimisen ohella tulisi sekä valtion että Helsingin kaupungin varata riittävästi määrärahoja niiden toteuttamiseen.

Rakentamisen aikaisen tilapäisen melun torjunnasta ja siihen liittyvästä lupamenettelystä on säädökset ympäristönsuojelulaissa ja kaupungin ympäristönsuojelumääräyksissä. Niiden noudattamista valvoo Helsingin ympäristökeskus.

Lausunto

Meluntorjuntaohjelmat ja -selvitykset

Helsingissä maanteiden, ratojen, ja katujen meluntorjunnan suunnittelu perustuu aiemmin tehtyihin meluntorjuntasuunnitelmiin ja -ohjelmiin. Helsingin alueelle ja pääkaupunkiseudulle on viime vuosien aikana tehty useita meluntorjuntaselvityksiä. Vuonna 2002 valmistui Helsingin katuverkon meluntorjuntaselvitys, jossa selvitettiin katumelulle altistuvien määriä ja priorisoitiin katuverkon meluntorjuntakohteet. Pääkaupunkiseudun pääväylien meluntorjuntaohjelma 2000–2020 päivitettiin vuonna 2005. Siinä tarkistettiin pääkaupunkiseudun maanteiden meluntorjuntakohteet ja asetettiin ne kiireellisyysjärjestykseen. Vuonna 2007 valmistui liikenne- ja viestintäministeriön asettaman työryhmän ehdotus tie- ja rautatieliikenteen meluntorjunnan teemapaketiksi. Teemapaketin vuosina 2008–2012 toteutettavaksi esitetyistä meluntorjuntakohteista 14 sijaitsee Helsingissä.

Näiden ohjelmien lisäksi tehdään paikallisia meluntorjuntasuunnitelmia tien- ja kadunsuunnittelun sekä kaavoituksen yhteydessä.

Ympäristönsuojelulain mukaiset selvitykset

Kesällä 2007 valmistui Helsingin kaupungin ympäristömeludirektiiviin (2002/49/EY) ja ympäristönsuojelulakiin (459/2004) perustuva melusel-

Postiosoite	Käyntiosoite	Puhelin	Faksi	Tilinumero	Y-tunnus
PL 2100 00099 HELSINGIN KAUPUNKI kaupunkisuunnittelu(a)hel.fi	Kansakoulukatu 3 HELSINKI 10 http://www.hel.fi/ksv	+358 9 310 1673	+358 9 310 37409	800012-62637	0201256-6 Alv. nro FI02012566

HHä/MRH/mlau

21.2.2008

vitys. Sen mukaan vuonna 2006 asui tieliikenteen vuorokausimelutason L_{den} yli 55 dB vyöhykkeillä 237 500 ja raideliikenteen melualueilla 69 800 helsinkiläistä. Helsinki-Malmin lentoaseman meluvyöhykkeiden kokonaisuusmäärä on 500 henkeä.

Parhailtaan laaditaan Helsinkiin ympäristönsuojelulain mukaista meluntorjunnan toimintasuunnitelmaa. Siinä käsitellään katu-, metro- ja raitieliikenteen aiheuttaman melun torjuntaa. Samanaikaisesti tämän työn kanssa tekevät Tiehallinto, Ratahallintokeskus ja Finavia meluntorjuntasuunnitelmat maanteiden, ratojen ja lentoasemien osalta. Selvityksen tulokset sisällytetään Helsingin alueella sijaitsevien teiden, rautateiden ja Malmin lentoaseman osalta kaupungin meluntorjuntasuunnitelmaan. Sen pitäisi valmistua kesällä 2008. Meluselvitys ja meluntorjunnan toimintasuunnitelma tarkistetaan viiden vuoden välein. Toimintasuunnitelmassa ei tarkastella tilapäisten melulähteiden kuten rakennustyömaiden meluntorjuntaa.

Meluntorjunnan toteuttaminen

Pelkkä meluntorjuntaohjelmien laatiminen ei ole ratkaisu Helsingin meluongelmiin. Myös meluntorjuntatoimenpiteiden toteuttamiseen tulisi varata riittävästi määrärahoja. Helsinki onkin budjetoanut vuosittain noin miljoona euroa katujen melusteiden rakentamiseen. Lisäksi kaupunki osallistuu maanteiden melusteiden suunnittelu- ja rakennuskustannuksiin. Hiljaisten päällysteiden käyttöä tullaan lisäämään ohjelmoidusti.

Pääväylien meluntorjunnan osalta suurin ongelma on ollut se, että Tiehallinnolla ei ole ollut vuosiin määrärahoja erillisten melusteikkojen toteuttamiseen. Esteitä on rakennettu pääasiassa vain muun tienparannuksen yhteydessä.

Rakentamisesta ja korjausrakentamisesta johtuva tilapäinen melu

Erityisen häiritsevää melua tai ääntä aiheuttavista rakennustöistä on tehtävä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen kirjallinen melu-ilmoitus Helsingin ympäristökeskukselle ennen töiden aloittamista. Ympäristövalvontapäällikkö tekee ilmoituksen johdosta päätöksen, johon tarvittaessa sisältyy meluntorjuntaa ja muuta ympäristönsuojelua koskevia määräyksiä. Helsingin kaupungin ympäristönsuojelumääräysten 23 §:ssä on tarkennettu, mistä töistä ilmoitus ainakin on tehtävä.

Melu-ilmoitusmenettelyn avulla ympäristökeskus arvioi meluisimpien rakennustyömaiden meluntorjunnan riittävyyden ennen kuin työt alkavat.

19.2.2008

Kirje kaupunginhallitukselle asiakirjoineen (PL1), pöytäkirjanote ympäristövalvontayksikölle

Lisätiedot:

Rajamäki Tanja, ympäristötarkastaja, puhelin (09) 310 32008

YMPÄRISTÖLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Lea Saukkonen
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jaana Junnila
ympäristölakimies

4.3.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2008-161/817
Stn dn	
Saap./Anl.	06-03-2008

KAUPUNGINVALTUUSTON ALOITE 23.1.2008 ASIA NRO 9, ILOTULITTEIDEN MYNNIN RAJOITTAMINEN YMPÄRISTÖKESKUKSEN LUVALLE

Pel 2008-60

Kaupunginvaltuuston jäsenten tekemässä aloitteessa esitetään ilotulitteiden myynnin sallimista Helsingissä vain ympäristökeskuksen luvan esittäjälle.

Yksityisten ilotulitteiden käytön rajoittamisesta, ja jopa täydellisestä kieltämisestä Helsingin kaupungin alueella, on tehty kaupunginkansliale kansalaisaloite viimeksi 18.1.2006. Tuolloin aloitteessa vedotaan viitteellisesti eräiden suurten kaupunkien (Tampere, Lahti) tekemiin ilotulitteiden käytön kieltöihin kaupunkien ydinkeskusta-alueilla. Mainitut kiellot perustuvat lakiin vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta 3.6.2005 / 390 91 § ja 92 § sekä räjähdeasetuksen 28.5.1993 / 473 § 82 mukaisesti mahdollisuuksiin kunnan kieltää tai sallia ilotulitteiden käyttö. Käytön rajoittamisen mahdollisuus on olemassa mainittujen pykälien pohjalta koskemaan myös tiettyjä rajoitettuja alueita uuden vuoden ajan ilotulitteiden käytössä.

Yleisesti ilotulitteiden käyttöön liittyvän luvan (yleiseen kauppaan hyväksytyt ilotulitteet) myöntää erillisestä anomuksesta kunnan palopäällikkö muuna aikana kuin 31. joulukuuta klo 18:00 – 1. tammikuuta klo 06:00. Lisäksi ilotulitteiden käyttäjän on vielä erikseen Helsingissä meren ranta-alueilla ilmoitettava asiasta meripelastuksen lohkokeskukseen. Uudenvuoden ajan yhteyteen liittyvä ilotulitteiden käyttö ja hankkiminen on julkisesti sallittu ilman erillistä lupamenettelyä.

Yleisten ilotulitusnäytösten (ammattilaisten suorittama) lupaviranomaisen on poliisi. Poliisi ilmoittaa tapahtumista pelastusviranomaiselle mahdollisen paloturvallisuuden arvioimiseksi. Ilmoitus on tehtävä myös hätäkeskukseen.

4.3.2008

Ilotulitteiden käyttöön liittyvät ongelmat ovat yleisesti todettu olevan uuden vuoden ajan vapaassa ilotulitteiden käytössä. Keskeisinä haittoina ovat melu, roskaaminen, ilmanlaadun huononeminen sekä huolimattomasti käsiteltynä jonkun asteinen loukkaantumisen vaara. Pieninä riskeinä on olemassa mahdollisuus muunkinlaiseen onnettomuuteen.

Ilotulitteiden turvallisen käytön puolesta on kampanjoitu jo useita vuosia varsin näkyvästi. Asiaan ovat kiinnittäneet huomiota mm. Turvatekniikan keskus, terveysturvallisuuskeskus, pelastustoimi, Suomen Pelastusalan Keskusliitto, poliisi kuin myös ilotulitemyyjät.

Lain suomin valtuuksin ilotulitteiden käyttö on kiellettävissä. Käytännön ongelmaksi muodostuu käytön kieltäminen valvonnan mahdollisuus. Yleisen turvallisuuden ja järjestyksen säilymisen valvonta kuuluu poliisille.

Myyntiin liittyvät rajoitukset edellyttävät lainsäädännön muuttamista.

Helsingin kaupungin alueella ilotulitteiden käyttöä uuden vuoden ajan yhteydessä ei ole suoranaisesti kielletty millään rajatulla alueella. Senaatintorin osalta kiellon asettaa nykyisin uuden vuoden vastaanoton tapahtumajärjestäjä. Poliisi on lisännyt Senaatintorin ympäristössä näkyvää valvontaa, puuttuen epäasialliseen ilotulitteidenkin käyttöön. Näiltä osin pelastusviranomaisella ei ole asiaan huomauttamista.

Ilotulitteiden tuoteturvallisuutta valvoo KTM:n alaisuudessa Turvatekniikan keskus. Ilotulitteiden kaupan turvallisuutta (myyntipisteet) valvoo pelastusviranomaisena. Kaupan harjoittamiseen liittyvässä toiminnassa ei ole havaittu merkittäviä puutteita tai ongelmia. Samoin lupamenettely on asiallinen.

Pelastuslautakunta päätti todeta, että kokonaisuudessaan ilotulitteiden valvontaa suorittavilla eri viranomaisilla ei ole yksittäisinä viranomaisina mielekästä mahdollisuutta kieltää / rajoittaa ilotulitteiden käyttöä kaupungin alueella. Ilotulitteiden myyntiin ja lupien myöntämiseen liittyvät muutokset tai rajoitukset edellyttävät siis lainsäädännön muuttamista.

Viranomaiset seuraavat ilotulitteiden käyttöön liittyvää kansallista sekä kansainvälistä rajoituskehitystä.

Kirje nro 2008-60/817 kaupunginhallitukselle.

4.3.2008

Lisätiedot:
Sihvonen Seppo, yksikön päällikkö, puhelin 310 31230

PELASTUSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

/Pauli Leppä-aho
Puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Henri Nordenswan
sihteeri

Turvallisuus- ja valmiuosasto

11.3.2008

Kaupunginhallitukselle

Khs dnr	2008-161/817
Stn dnr	
Saap./Anl.	12-03-2008

Khn lausuntopyyntö 2008-161/817

VALTUUSTOALOITE ILOTULITTEIDEN MYYNNIN RAJOITTAMISEKSI

Turvallisuus- ja valmiuosasto katsoo, että nykyinen ilotulitteiden käytön ja myynnin valvonta on pääsääntöisesti riittävä. Sen sijaan ilotulitteiden käytöstä tiedottamiseen sekä roskaantumisesta ja vaaratilanteista tiedottamiseen tulisi jatkossa kiinnittää ennen uutta vuotta valituksella riittävää huomiota.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Hannu Hakala)
osastopäällikkö

H:\ilotulitteet kvsto aloite.doc

Postiosoite	Käyntiosoite	Puhelin	Faksi	Tilinro	Y-tunnus
PL 1	Pohjoisesplanadi 11-13	+358 9 310 1641	+358 9 655 783	800012-62637	0201256-6
00099 HELSINGIN KAUPUNKI	Helsinki 17				Alv.nro
hallintokeskus@hel.fi	http://www.hel.fi				FI02012566

7.8.2007

07-564/351

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-1315/351
Stn dnro	
Saap./Anl.	14-08-2007

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 30.5.2007 Dnro 2007-1315/351

LAUSUNTO VALTUUTETTU SIRPA PUHAKAN YM. ALOITTEESTA,
JOKA KOSKEE LIIKUNTAKORTTIEN RÄÄTÄLÖINTIÄ LASTENSUOJE-
LUPERHEIDEN LAPSILLE JA NUORILLE

Sosv 2007-564

Sosiaalilautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle aloitteesta seuraavan sisältöisen lausunnon:

Liikunnan merkitys sosiaalisen hyvinvoinnin ja toimintakyvyn edistämisessä on merkittävä. Lapsille ja nuorille liikunta tarjoaa mahdollisuuden tasapainoista kasvua ja kehitystä tukevaan terveelliseen ja virikkeelliseen vapaa-ajan viettoon.

Peruskoulun opetusohjelmaan ja päivähoiton kasvatusohjelmaan liikunta kuuluu osana lasten ja nuorten motorisen kehityksen ja hyvinvoinnin tukemista. Koulun tai päivähoiton tarjoama liikunta ei ole riittävä sosiaalisen hyvinvoinnin ja liikunnan terveysvaikutuksen turvaamiseksi vaan lapsilla ja nuorilla tulee olla mahdollisuus myös vapaa-aikana harrastaa monipuolista liikuntaa.

Helsingin kaupungin liikuntapoliittisen ohjelman vuosille 2001–2010 mukaan liikuntaviraston keskeinen perustehtävä on helsinkiläisten hyvinvoinnin lisääminen, jossa lasten ja nuorten liikunnan tukeminen on erityisasemassa. Helsinkiläisistä 3-18-vuotiaista lapsista 93 % ilmoittaa harrastavansa liikuntaa päivähoiton ja koulun ulkopuolella vapaa-aikanaan. Eniten (51 %) lapset ja nuoret harrastavat liikuntaa urheiluseuroissa, toiseksi eniten omatoimisesti ryhmässä tai yksin. Liikuntatoimi on pitänyt lapsille ja nuorille toimintaa tarjoavien liikuntaseurojen maksut kohtuullisina. Helsingissä liikuntaseurojen toiminta tavoittaaakin enemmän lapsia ja nuoria kuin maassa keskimäärin.

Helsingin liikuntatoimi ylläpitää myös useampia liikuntapaikkoja, joissa liikunnan harrastaminen on maksutonta. Näitä ovat mm. ulkoilualueet,

7.8.2007

luistelukentät ja hiihtoladut, valvotut uimarannat. Pienituloisten perheiden lasten ja nuorten liikuntamahdollisuuksia ei rajoita niinkään liikuntaseurojen tai urheilupaikkojen kustannukset kuin liikuntaharrastuksen edellyttämien varusteiden ja osallistumismaksujen kustannukset.

Y 2004
44 40 %
444 vaint 4200 (60%)
sori. Ota 21.4.08

Sosiaalivirastossa oli yhteensä ~~4314~~⁴ lasta lastensuojelun avohuollon asiakkuudessa vuonna 2006. Näistä lapsista 2810 lasta (~~65%~~^{65%} avohuollon asiakkaista) kuului perhekuntiin, joissa perheelle oli myönnetty toimeentulotukea vuoden 2006 aikana. Hieman ~~41~~⁴ ~~1500~~¹⁵⁰⁰ (~~35%~~^{35%}) lastensuojelun avohuollon asiakkuudessa olevaa lasta kuului perheisiin, joissa perhe ei tarvinnut taloudellista tukea elämiseen ja muihin kustannuksiin. Toimeentulotukiasiakkaina oleville lastensuojeluperheille maksettiin toimeentulotukea keskimäärin 384 euroa enemmän kuin muille toimeentulotukea saaneille lapsiperheille vuonna 2006.

Perustoimeentulotukeen sisältyvät myös pienet harrastuskustannukset. Helsingissä on annettu myös kuntakohtainen ohjeistus toimeentulotukea saavien lapsiperheiden lasten harrastusten avustamisesta. Ohjeen mukaan lasten harrastusmenoihin voidaan myöntää tukea vuosittain todellisten kustannusten mukaan lasta kohti lapsen ikä huomioon ottaen korkeintaan seuraavasti: 0–5-vuotias lapsi 50 euroa, 6–11-vuotias lapsi 150 euroa ja 12–17-vuotias lapsi 200 euroa. Tämän lisäksi toimeentulotuen asiakasperheiden lapsia tuetaan lasten varusteiden, mm. luistimien, suksien ja polkupyörän hankinnassa.

Lastensuojeluperheille voidaan toimeentulotuen lisäksi maksaa harkinnanvaraisesti lastensuojelun taloudellista avustusta sellaisiin hankintoihin tai harrastuksiin, joita toimeentulotuen maksamisen perusteissa ei huomioida. Taloudellisella avustamisella on tuettu riskiolosuhteissa elävien lastensuojeluperheiden lasten ja nuorten harrastusvälineiden ja varusteiden hankintaa ja osallistumismaksuja.

Sijoitettuja lapsia ja nuoria oli Helsingissä 2527 lasta ja nuorta vuonna 2006. Sijoitettujen lasten ja nuorten harrastustoimintaa tuetaan maksamalla taloudellista avustusta sijoitettujen lasten perhehoitajille tai laitoshuollon määrärahoilla. Jälkihuollossa oleva nuoria avustetaan monipuolisesti erilaisissa harrastuskustannuksissa toimeentulotuella ja harkinnanvaraisella taloudellisella avustamisella.

Sosiaalilautakunta katsoo, että taloudellisen avustamisen harrastustoimintaan on yksi merkittävistä keinoista tukea riskiolosuhteissa elävien lasten ja nuorten virikkeellistä vapaa-aikaa sekä ehkäistä lasten ja nuorten syrjäytymisriskiä.

Postiosoite
PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

sosiaalivirasto@hel.fi

Käyntiosoite
Toinen linja 4 A
00530 HELSINKI

www.hel.fi/sosv

Puhelin
+358 9 310 4011

Faksi
+358 9 310 43717

Y-tunnus
0201256-6

7.8.2007

Sosiaalilautakunta puoltaa valtuustoaloitteen mukaisen liikuntakortin räätälöintiä ja sosiaalivirasto on jatkossa mukana selvittämässä ilmaisen liikuntakortin käytännön toteutusta ja kohdentamista.

Taloudellisen avustamisen lisäksi poikkihallinnollinen yhteistyö lasten ja nuorten liikuntaharrastusten tukemiseksi on tärkeää. Sosiaalivirasto tekee tiivistä yhteistyötä muiden lasten ja nuorten kanssa toimivien yhteistyökumppaneiden kanssa liikuntamahdollisuuksien tukemiseksi ja lisäämiseksi. Koululaisten iltapäivätoiminnassa ja leikkipuistoissa on paljon toiminnallista ja liikunnallista toimintaa aktiivisen vapaa-ajan ja hyvinvoinnin tukemiseksi.

Lisätiedot:
Kahila Maria, kehittämiskonsultti, puhelin 310 43087

SOSIAALILAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

✓ Astrid Gartz / /
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Karri Välimäki
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Läheteksiakirjat

21.8.2007

Kaupunginhallitus
Hallintokeskus/kirjaamo
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

Khs dnro	2007-1315/351
Stn dnr	
Saap./Anl.	27-08-2007

KAUPUNGINHALLITUKSELLE ANNETTAVA LAUSUNTO VALTUUS-
TOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE LIIKUNTAKORTIN RÄÄTÄLÖINTIÄ
LASTENSUOJELUPERHEIDEN LAPSILLE JA NUORILLE

Liik 2007-209

Helsingin kaupungin hallintokeskus on pyytänyt 30.5.2007 päivätyllä kirjeellä liikuntaviraston lausuntoa valtuutettu Sirpa Puhakan ja eräiden muiden valtuutettujen tekemästä valtuustoaloitteesta, jossa esitetään, että

"Lasten ja perheiden vaikeudet ovat lisääntyneet Helsingissä. Lasten sijoittaminen kodin ulkopuolelle on lisääntynyt. Lasten ja nuorten ongelmat ovat samaan aikaan monimutkaistuneet ja vaikeutuneet. Usein ongelmien taustalla on perheen toimeentulo-, päihde- tai mielenterveys- tai elämäntilanteen ongelmat.

Lasten ja nuorten monipuolinen selviytymisen tukeminen on tärkeää. Liikunta on hyvä keino- tai jopa "lääke" – moneen tilanteeseen. Liikunnan kautta nuori voi kokea osallisuutta, purkaa tunteitaan ja saavuttaa selviytymisen kokemuksia ja kohottaa itsetuntoaan.

Mahdollisuus osallistua ja tutustua ilmaiseksi eri liikuntamuotoihin madaltaa liikkumiskynnystä ja innostaa kokeilemaan.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että lastensuojelulasten ja –nuorten käyttöön räätälöidään ilmainen liikuntakortti, jolla he voivat osallistua monipuolisesti kaupungin tarjoamiin liikuntamuotoihin."

Lausunto on pyydetty antamaan 15.9.2007 mennessä.

Lautakunta toteaa asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Liikunnan merkitys terveyden ja elämän laadun parantajana on merkittävä. Eryityisesti lapsille ja nuorille liikunta tarjoaa terveelliseen ja virikkeelliseen vapaa-ajan viettotavan, joka tukee lapsen tasapainoista kas-

21.8.2007

vua ja kehitystä. Säännöllinen liikuntaharrastus on yksi merkittävimpiä keinoja tukea riskiolosuhteissa elävien lasten ja nuorten virikkeellistä vapaa-aikaa sekä ehkäistä lasten ja nuorten syrjäytymisriskiä.

Helsinki liikkuu -tutkimuksen (2006) mukaan 3 – 18 -vuotiaista helsinkiläisistä lapsista ja nuorista 93 prosenttia harrastaa liikuntaa vapaa-aikanaan. 51 prosenttia harrastaa liikuntaa urheiluseuroissa, toiseksi eniten omatoimisesti ryhmässä ja sitten omatoimisesti yksin. Helsingissä liikuntaseurojen toiminta tavoittaaakin enemmän lapsia ja nuoria kuin maassa keskimäärin.

Liikuntaseurojen tehtävänä on tarjota lapsille ja nuorille liikuntatoimintaa niin harrastus- kuin kilpailupohjalta. Helsingin kaupungin liikuntatoimi tukee vuosittain noin 400 liikuntaseuran toimintaa. Yksi keskeisimmistä avustuskriteereistä on alle 19-vuotiaiden osuus seuran harrastaja- ja osallistujamääristä. Kaupungin tuella seurojen maksut lapsille ja nuorille pyritään pitämään kohtuullisina.

Liikuntaviraston ohjatun liikunnan tavoitteena on ensisijaisesti tarjota liikkumismahdollisuuksia niille kohderyhmille, joille seuratoiminnassa ei ole riittävästi toimintaa tai joiden ohjaaminen vaatii erityistä osaamista. Tällaisia ryhmiä ovat pääasiallisesti eläkeläiset sekä erilaiset vamma- tai sairausperusteiset erityisryhmät, joissa on lasten ja nuorten erityisryhmiä noin 50 kausittain. Lasten liikuntapalvelut rajoittuvat etupäässä uimaopetukseen ja harvoihin perusliikuntakursseihin, jotka ajoittuvat lähinnä koulujen loma-aikoihin.

Lasten ja nuorten liikuntaharrastusten tukemiseksi poikkihallinnollinen yhteistyö on tärkeää. Liikuntatoimi tekee tiivistä yhteistyötä muiden lasten ja nuorten kanssa toimivien kumppaneiden kanssa liikuntamahdollisuuksien tukemiseksi ja lisäämiseksi. Koululaisten liikunnallisen ilta- ja päivätoiminnan järjestämiseen liikuntavirasto saa Etelä-Suomen lääninhallitukselta tukea. Ilta- ja päivätoiminnan tavoitteena on antaa lapsille mahdollisuus monipuoliseen liikunnan harrastamiseen ja erilaisten liikuntalajien kokeiluun. Toimintaa toteutetaan yhteistyössä liikuntaseurojen ja muiden yhdistysten kanssa.

Liikuntaviraston toteuttama lähiöliikuntatoiminta on myös onnistuneesti tavoittanut eri-ikäisiä lapsia ja nuoria, jotka ovat eri syistä syrjäytymisvaarassa, kuten maahanmuuttajat, paluumuuttajat, työttömien vanhempien lapset, liikunnalliset passiiviset tai muuten moniongelmaiset lapset ja nuoret jne. Lähiöliikunnan toimintatapoihin kuuluu kiinteä yhteistyö myös eri hallintokuntien kanssa kuten mm. sosiaali- ja terveystoimen sekä nuorisotoimen kanssa. Lisäksi liikuntatoimi järjestää vuo-

21.8.2007

sittain useita maksuttomia liikuntatapahtumia ja -kampanjoita lapsille ja nuorille, joiden tavoitteena on eri liikuntamuotoihin tutustuminen ja omaehtoiseen liikuntaan aktivoiminen. Tänä vuonna on toteutettu mm. Liikuntahulinoita lapsiperheille, Liikuntamylytys -tapahtuma päiväkotilapsille, Tsuppaduida -uintikampanja ala-asteikäisille ja Nice -viikko ty-
töille.

Helsingin liikuntatoimi ylläpitää lukuisia liikuntapaikkoja, joissa liikunnan harrastaminen on maksutonta. Näitä ovat mm. ulkoilualueet, luistelu- ja palloilukentät, hiihtoladut ja valvotut uimarannat. Uimahalleissa, liikuntahalleissa, tekojääradoilla ym. pääsymaksullisissa paikoissa alle 7-vuotiaat liikkuvat maksutta ja alle 17-vuotiaat pääsevät kohtuullisilla lasten hinnoilla harrastamaan liikuntaa. Tämän vuoden alusta helsinkiläiset päiväkodit ja peruskoulut ovat voineet käyttää arkipäivisin kello 8-14 välisenä aikana maksutta liikuntatoimen vapaita tiloja – uimahalleja lukuun ottamatta – liikuntakasvatustoimintaansa.

Sosiaalivirastosta saatujen tietojen mukaan sosiaalivirastossa oli vuonna 2006 lastensuojelun avohuollon asiakkuudessa yhteensä 4314 lasta. Näistä lapsista 2810 lasta (65% avohuollon asiakkaista) kuului perhekuntiin, joissa perheelle oli myönnetty toimeentulotukea vuoden 2006 aikana. Hieman yli 1500 (35%) lastensuojelun avohuollon asiakkuudessa olevaa lasta kuului perheisiin, joissa perhe ei tarvinnut taloudellista tukea elämiseen ja muihin kustannuksiin. Perustoimentulotukeen sisältyvät myös pienet harrastuskustannukset. Helsingissä on annettu myös kuntakohtainen ohjeistus toimeentulotukea saavien lapsiperheiden lasten harrastusten avustamisesta.

Lastensuojeluperheille voidaan toimeentulotuen lisäksi maksaa harkinnanvaraisesti lastensuojelun taloudellista avustusta sellaisiin hankintoihin tai harrastuksiin, joita toimeentulotuen maksamisen perusteissa ei huomioida. Sosiaalivirasto tukee taloudellisella avustuksella riskiolo-suhteissa elävien lastensuojeluperheiden lasten ja nuorten harrastusvälineiden ja varusteiden hankintaa ja osallistumismaksuja. Huostaan otettujen ja sijoitettujen lasten harrastustoimintaa tuetaan maksamalla taloudellista avustusta sijoitettujen lasten perhehoitajille tai laitoshuollon määrärahoilla.

Liikuntatoimen tehtävänä on luoda ja ylläpitää monipuolisia liikuntapaikkoja lasten ja nuorten liikkumiseen, tukea seuroja sekä antaa riittävästi tietoa eri liikuntamahdollisuuksista ja palveluntarjoajista. Ohjattua lasten ja nuorten liikuntatoimintaa toteuttavat pääsääntöisesti liikuntaseurat. Liikuntatoimen keskeisimpiä tavoitteita onkin lähitulevaisuudessa lisätä yhteistyötä eri liikuntajärjestöjen sekä hallintokuntien kanssa

11.3.2008

07-564/351

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-1315/351
Stn dn	
Saap./Anl.	17-03-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 13.12.2007 Dnro 2007-1315/351

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU SIRPA
PUHAKAN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE LIIKUN-
TAKORTIN RÄÄTÄLÖINTIÄ LASTENSUOJELUPERHEIDEN LAPSILLE
JA NUORILLE

Sosv 2007-564

Sosiaalilautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle aloitteesta seuraavan sisältöisen lausunnon:

Sosiaalilautakunta antoi 7.8.2007 lausunnon kaupunginhallitukselle lastensuojeluperheiden lapsille ja nuorille räätälöidystä liikuntakortista. Sosiaalilautakunta katsoi liikunnan merkityksen sosiaalisen hyvinvoinnin ja toimintakyvyn edistämiseksi olevan merkittävä.

Sosiaalilautakunta puolsi valtuustoaloitteen mukaista liikuntakortin räätälöintiä lastensuojeluperheiden lapsille ja nuorille.

Lapsille ja nuorille liikunta tarjoaa mahdollisuuden tasapainoista kasvua ja kehitystä tukevaan terveelliseen ja virikkeelliseen vapaa-aajan viettoon.

Helsingin kaupungin liikuntapoliittisen ohjelman vuosille 2001–2010 mukaan liikuntaviraston keskeinen perustehtävä on helsinkiläisten hyvinvoinnin lisääminen, jossa lasten ja nuorten liikunnan tukeminen on erityisasemassa. Helsinkiläisistä 3-18-vuotiaista lapsista 93 % ilmoittaa harrastavansa liikuntaa päivähoiton ja koulun ulkopuolella vapaa-aikanaan. Eniten (51 %) lapset ja nuoret harrastavat liikuntaa urheiluseuroissa, toiseksi eniten omatoimisesti ryhmässä tai yksin. Liikuntatoimi on pitänyt lapsille ja nuorille toimintaa tarjoavien liikuntaseurojen maksut kohtuullisina. Helsingissä liikuntaseurojen toiminta tavoittaakin enemmän lapsia ja nuoria kuin maassa keskimäärin.

Postiosoite
PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Toinen linja 4 A
00530 HELSINKI

Puhelin
+358 9 310 4011

Faksi
+358 9 310 43717

Y-tunnus
0201256-6

sosiaalivirasto@hel.fi

www.hel.fi/sosv

11.3.2008

Helsingin liikuntatoimi ylläpitää myös useampia liikuntapaikkoja, joissa liikunnan harrastaminen on maksutonta. Näitä ovat mm. ulkoilualueet, luistelukentät, hiihtoladut ja valvotut uimarannat.

Sosiaalivirastossa oli yhteensä 7004 lasta lastensuojelun avohuollon asiakkuudessa vuonna 2006. Näistä lapsista 2810 (40 %) kuului perhekuntiin, joissa perheelle oli myönnetty toimeentulotukea vuoden 2006 aikana. Hieman vajaat 4200 lastensuojelun avohuollon asiakkuudessa olevaa lasta ja nuorta kuului perheisiin, joissa perhe ei tarvinnut taloudellista tukea elämiseen ja muihin kustannuksiin. Toimeentulotukiasiakkaina oleville lastensuojeluperheille maksettiin toimeentulotukea keskimäärin 384 euroa enemmän kuin muille toimeentulotukea saaneille lapsiperheille vuonna 2006.

Sijoitettuja lapsia ja nuoria oli Helsingissä 2527 lasta ja nuorta vuonna 2006. Osa sijoitetuista lapsista ja nuorista on voinut olla myös lastensuojelun avohuollon asiakkuudessa saman vuoden aikana. Sijoitettujen lasten ja nuorten harrastustoimintaa tuetaan maksamalla taloudellista avustusta sijoitettujen lasten perhehoitajille tai laitoshuollon määrärahoilla. Jälkihuollossa olevia nuoria avustetaan monipuolisesti erilaisissa harrastuskustannuksissa toimeentulotuella ja harkinnanvaraisella taloudellisella avustamisella.

Lastensuojelun asiakasperheissä on usein sellaisia sosiaalisia ja taloudellisia vaikeuksia, jotka heikentävät vanhempien kykyä mahdollistaa ja tukea aktiivisesti lasten harrastustoimintaa.

Perustoimeentulotukeen sisältyvät myös pienet harrastuskustannukset. Helsingissä on annettu lisäksi kuntakohtainen ohjeistus toimeentulotukea saavien lapsiperheiden lasten harrastusten avustamisesta. Ohjeen mukaan lasten harrastusmenoihin voidaan myöntää tukea vuosittain todellisten kustannusten mukaan lasta kohti lapsen ikä huomioon ottaen korkeintaan seuraavasti: 0-5-vuotias lapsi 50 euroa, 6-11-vuotias lapsi 150 euroa ja 12-17-vuotias lapsi 200 euroa. Tämän lisäksi toimeentulotuen asiakasperheiden lapsia tuetaan lasten varusteiden, mm. luistimien, suksien ja polkupyörän hankinnassa.

Lastensuojeluperheille voidaan toimeentulotuen lisäksi maksaa harkinnanvaraisesti lastensuojelun taloudellista avustusta sellaisiin hankintoihin tai harrastuksiin, joita toimeentulotuen maksamisen perusteissa ei huomioida. Taloudellisella avustamisella on tuettu riskiolosuhteissa elävien lastensuojeluperheiden lasten ja nuorten harrastusvälineiden ja varusteiden hankintaa ja osallistumismaksuja.

11.3.2008

Helsingin liikuntaviraston ohjatut liikuntapalvelut ovat lähinnä lasten uimaopetusta ja koulujen loma-aikoina toteutettavia perusliikuntakursseja. Muutoin lasten ja nuorten ohjatusta liikunnasta vastaavat eri liikuntajärjestöt, joiden toimintaa liikuntavirasto tukee taloudellisesti.

Helsingin liikuntaviraston ylläpitämiin liikuntapaikkoihin alle 7-vuotiaat pääsevät ilmaiseksi ja alle 17-vuotiaat aiennetuilla maksuilla. Helsingin liikuntaviraston ylläpitämistä liikuntapaikoista maksullisia ovat uimahallit, tekojääradat sekä Liikuntamyllyn ja Kisahallin urheiluhallit ja muutamat kuntosalit.

Lastensuojelun avohuollon asiakkuudessa oli 4210 lasta, jotka olivat 7-17-vuotiaita. Jälkihuollossa olevia nuoria oli 1049 nuorta. Sijoitetuista lapsista 7-17-vuotiaita oli yhteensä 1592 ja yli 18-vuotiaita sijoitettuna olevia 316 nuorta. Sijoitetuista lapsista ja nuorista alle puolet on sijoitettuna Helsingissä sijaitsevaan sijaishuoltopaikkaan.

Sosiaaliviraston ja liikuntaviraston edustajat ovat keskustelleet ja arvioineet liikuntakorttia ja sen toteuttamismahdollisuuksia. Syrjäytymisvaarassa olevien lasten ja nuorten liikunnan tukeminen on tärkeää. Liikuntakortin käyttöön näillä lähtökohdilla liittyy kuitenkin monia tarkkaan harkittavia yksityiskohtia. Tarkastehtaessa liikunnan positiivisia vaikutuksia korostuu lasten ja nuorten liikunnassa erityisesti ryhmämuotoinen toiminta. Liikuntaviraston oma toiminta on kuitenkin tällä alueella hyvin suppeaa, joten kortin soveltaminen liikuntaviraston ohjattuun toimintaan tai laitososaston palveluihin ei tuo hyötyvaikutuksia, joita järjestelmällä haetaan.

Sosiaali- ja liikuntavirasto jatkavat edelleen tiivistä yhteistyötä syrjäytymisvaarassa olevien lasten ja nuorten liikuntatoiminnan kehittämiseksi. Tässä vaiheessa on tarkoituksenmukaista tukea lastensuojelulasten ja -nuorten liikuntaharrastuksia sosiaaliviraston taloudellisena tukena. Sosiaaliviraston vuoden 2009 talousarvioesityksessä otetaan huomioon tarvittavat määrärahat harrastustoiminnan tukemiseen.

Sosiaalivirasto pitää tärkeänä, että yhteistyössä liikuntaviraston kanssa tehdään kokonaisvaltainen arvio erityisryhmien liikunnan tukemisesta ja kustannusten jaosta virastojen kesken. Taloudellisen avustamisen lisäksi poikkihallinnollinen yhteistyö lasten ja nuorten liikuntaharrastusten tukemiseksi on tärkeää. Sosiaalivirasto tekee tiivistä yhteistyötä muiden lasten ja nuorten kanssa toimivien yhteistyökumppaneiden kanssa liikuntamahdollisuuksien tukemiseksi ja lisäämiseksi.

11.3.2008

Lisätiedot:

Kahila Maria, kehittämiskonsultti, puhelin 310 43087

SOSIAALILAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Astrid Gartz
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Lähetesiakirjat

11.3.2008

Kaupunginhallitus
Hallintokeskus/kirjaamo
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

Khs dnro	2007-1315/351
Stn dnro	
Saap./Anl.	19-03-2008

KAUPUNGINHALLITUKSELLE ANNETTAVA LAUSUNTO ILMAISEN
LIIKUNTAKORTIN ANTAMISESTA LASTENSUOJELULAPSILLE JA -
NUORILLE

Liik 2007-381
Khs 2007 - 1315 / 351

Hallintokeskus on pyytänyt liikuntalautakunnan lausuntoa kaupunginhallitukselle 25.2.2008 mennessä (lisäaikaa 31.3.2008 asti) valtuutettu Sirpa Puhakan ym. valtuustoaloitteesta, jossa esitetään ilmaisen liikuntakortin räätälöintiä lastensuojeluperheiden lapsille ja nuorille.

"Lasten ja perheiden vaikeudet ovat lisääntyneet Helsingissä. Lasten sijoittaminen kodin ulkopuolelle on lisääntynyt. Lasten ja nuorten ongelmat ovat samaan aikaan monimutkaistuneet ja vaikeutuneet. Usein ongelmien taustalla on perheen toimeentulo-, päihde- tai mielenterveys- tai elämänhallintaongelmat.

Lasten ja nuorten monipuolinen selviytymisen tukeminen on tärkeää. Liikunta on hyvä keino – tai jopa "lääke" – moneen tilanteeseen. Liikunnan kautta nuori voi kokea osallisuutta, purkaa tunteitaan ja saavuttaa selviytymisen kokemuksia ja kohottaa itsetuntoaan.

Mahdollisuus osallistua ja tutustua ilmaiseksi eri liikuntamuotoihin madaltaa liikkumiskynnystä ja innostaa kokeilemaan.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että lastensuojelulasten ja nuorten käyttöön räätälöidään ilmainen liikuntakortti, jolla he voivat osallistua monipuolisesti kaupungin tarjoamiin liikuntamuotoihin."

Lautakunta toteaa asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Liikuntalautakunta on antanut aloitteesta lausuntonsa 21.8.2007. Kaupunginvaltuusto on palauttanut asian sosiaaliviraston ja liikuntaviraston yhdessä valmisteltavaksi.

11.3.2008

Liikunnan merkitys terveyden ja elämän laadun parantajana on merkittävä. Säännöllinen liikuntaharrastus on yksi merkittävimpiä keinoja tukea riskiolosuhteissa elävien lasten ja nuorten virikkeellistä vapaa-ajan toimintaa sekä ehkäistä lasten ja nuorten syrjäytymisriskiä.

Helsinki liikkuu – tutkimuksen (2006) mukaan 3 – 18 -vuotiaista helsinkiläisistä lapsista ja nuorista 93 prosenttia harrastaa liikuntaa vapaa-aikanaan. Näistä 51 prosenttia harrastaa liikuntaa urheiluseuroissa, toiseksi eniten omatoimisesti ryhmässä ja sitten omatoimisesti yksin. Helsingin kaupungin liikuntatoimi tukee vuosittain noin 400 liikuntaseuraa, joiden tehtävänä on tarjota lapsille ja nuorille liikuntatoimintaa niin harrastus- kuin kilpailupohjalta. Kaupungin tuella seurojen maksut lapsille ja nuorille pyritään pitämään kohtuullisina. Helsingissä liikuntaseurojen toiminta tavoittaaakin enemmän lapsia ja nuoria kuin maassa keskimäärin.

Helsingin liikuntatoimi ylläpitää lukuisia liikuntapaikkoja, joissa liikunnan harrastaminen on maksutonta. Näitä ovat mm. ulkoilualueet, luistelu- ja pailoilukentät, hiihtoladut ja valvotut uimarannat. Uimahalleissa, liikuntahalleissa, tekojääradoilla ym. pääsymaksullisissa paikoissa alle 7-vuotiaat liikkuvat maksutta ja alle 17-vuotiaat pääsevät kohtuullisilla lasten hinnoilla harrastamaan liikuntaa. Tämän vuoden alusta helsinkiläiset päiväkodit ja peruskoulut ovat voineet käyttää arkipäivisin klo 8 – 14 välisenä aikana maksutta liikuntatoimen vapaana olevia tiloja - uimahalleja lukuun ottamatta – liikuntakasvatustoimintaansa.

Liikuntaviraston ohjatun liikunnan tavoitteena on ensisijaisesti tarjota liikkumismahdollisuuksia niille kohderyhmille, joille seuratoiminnassa ei ole riittävästi toimintaa tai joiden ohjaaminen vaatii erityistä osaamista. Lasten liikuntapalvelut rajoittuvat etupäässä uimaopetukseen ja perusliikuntakursseihin, jotka ajoittuvat lähinnä koulujen loma-aikoihin.

Liikuntaviraston toteuttama lähiöliikuntatoiminta on myös onnistuneesti tavoittanut eri-ikäisiä lapsia ja nuoria, jotka ovat eri syistä syrjäytymisvaarassa. Lähiöliikunnan toimintatapoihin kuuluu kiinteä yhteistyö eri hallintokuntien kanssa kuten mm. sosiaali- ja terveystoimen sekä nuorisotoimen kanssa.

Liikuntatoimi järjestää vuosittain myös useita maksuttomia liikuntapahtumia ja –kampanjoita lapsille ja nuorille, joiden tavoitteena on eri liikuntamuotoihin tutustuminen ja omaehtoiseen liikuntaan aktivoiminen.

11.3.2008

Liikuntatoimen tehtävänä on luoda ja ylläpitää monipuolisia liikunta-
paikkoja lasten ja nuorten liikkumiseen, tukea seuroja sekä antaa riittä-
västi tietoa eri liikuntamahdollisuuksista ja palveluntarjoajista. Ohjattua
lasten ja nuorten liikuntatoimintaa toteuttavat pääsääntöisesti liikunta-
seurat. Lasten ja nuorten liikuntaharrastusten tukemiseksi poikkihallin-
nollinen yhteistyö on tärkeää. Liikuntatoimen keskeisimpiä tavoitteita
onkin lähitulevaisuudessa lisätä yhteistyötä eri liikuntajärjestöjen sekä
hallintokuntien kanssa lasten ja nuorten liikuntaharrastuneisuuden li-
säämiseksi ja kehittämiseksi.

Sosiaalivirastosta saatujen tietojen mukaan lastensuojelun avohuollon
asiakkuudessa vuonna 2006 oli yhteensä 7 004 lasta. Näistä lapsista
2 810 (40 %) kuului perhekuntiin, joissa perheelle oli myönnetty toi-
meentulotukea vuoden 2006 aikana. Hieman vajaat 4 200 lastensuoje-
lun avohuollon asiakkuudessa olevaa lasta ja nuorta kuului perheisiin,
joissa perhe ei tarvinnut taloudellista tukea elämiseen ja muihin kus-
tannuksiin.

Sijoitettuja lapsia ja nuoria oli Helsingissä 2 527 vuonna 2006. Osa si-
joitetuista lapsista ja nuorista on voinut olla myös lastensuojelun avo-
huollon asiakkuudessa saman vuoden aikana. Sijoitettujen lasten ja
nuorten harrastustoimintaa tuetaan maksamalla taloudellista avustusta
sijoitettujen lasten perhehoitajille tai laitoshuollon määrärahoilla. Jälki-
huollossa olevia nuoria avustetaan monipuolisesti erilaisissa harrastus-
kustannuksissa toimeentulotuelle ja harkinnanvaraisella taloudellisella
avustamisella.

Lastensuojelun avohuollon asiakkuudessa oli 4 210 lasta, jotka olivat 7
– 17-vuotiaita. Jälkihuollossa olevia nuoria oli 1 049. Sijoitetuista lapsis-
ta 7 – 17-vuotiaita oli yhteensä 1 592 ja yli 18-vuotiaita sijoitettuna ole-
via 316 nuorta. Sijoitetuista lapsista ja nuorista alle puolet on sijoitettu-
na Helsingissä sijaitsevaan sijaishuoltopaikkaan.

Lastensuojeluperheille voidaan toimeentulotuen lisäksi maksaa harkin-
nanvaraisesti lastensuojelun taloudellista avustusta sellaisiin hankintoi-
hin tai harrastuksiin, joita toimeentulotuen maksamisen perusteissa ei
huomioida. Sosiaalivirasto tukee taloudellisella avustuksella riskiolo-
suhteissa elävien lastensuojeluperheiden lasten ja nuorten harrastus-
välineiden ja varusteiden hankintaa ja osallistumismaksuja. Huostaan
otettujen ja sijoitettujen lasten harrastustoimintaa tuetaan maksamalla
taloudellista avustusta sijoitettujen lasten perhehoitajille tai laitoshuol-
lon määrärahoilla.

11.3.2008

Liikuntaviraston ja sosiaaliviraston edustajat ovat keskustelleet ja arvioineet liikuntakorttia ja sen toteuttamismahdollisuuksia. Syrjäytymisvaarassa olevien lasten ja nuorten liikunnan tukeminen on tärkeää. Liikunnan positiivisten vaikutusten aikaansaaminen ei kuitenkaan tässä kohderyhmässä todennäköisesti toteudu riittävästi omaehtoisuuteen perustuvalla maksuttomalla liikuntakortilla, vaan se vaatii – tällä hetkelläkin jo jossain määrin lähiöliikunnassa toteutettujen – erikseen suunniteltujen ja ohjauksella tuettujen toimintamuotojen laajentamista. Tämä voi edellyttää jatkossa myös lisähenkilöstöresurssin osoittamista tähän toimintaan.

Maksuttoman vuosikortin, joka oikeuttaisi sisäänpääsyyn esimerkiksi liikuntaviraston uimahalleihin ja monitoimihalleihin, hinta olisi noin 150 euroa. Jos näitä kortteja jaettaisiin lähes kaikille lastensuojelun avo-
huollon 7 – 17 -vuotiaille asiakkaille, niin niiden arvo olisi 600 000 euroa.

Liikuntavirasto ja sosiaalivirasto jatkavat edelleen tiivistä yhteistyötä syrjäytymisvaarassa olevien lasten ja nuorten liikuntatoiminnan kehittämiseksi. Tässä vaiheessa ei kuitenkaan ole edellä mainituista näkökohdista johtuen tarkoituksenmukaista ottaa liikuntakorttia käyttöön, vaan miettiä tehokkaampia ja kohderyhmälle tarkoituksenmukaisia ratkaisuja.

Lisätiedot:

Loikkanen-Jormakka Tarja, Osastopäällikkö, puhelin 310 87500
Huurre Petteri, osastopäällikkö, puhelin 310 87791

LIIKUNTALAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Arno Stam
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Martti Tenho
pöytäkirjanpitäjä

5.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2244/37
Str dnr	
Saap./Anl.	12-02-2008

LAUSUNTO ALOITTEESTA VETERAANIKUNTOUTUKSESTA VAPAUTUVIEN RESURSSIEN KÄYTÖSTÄ

Terke 2007-2554

Helsingissä asuu tällä hetkellä noin 6 500 sotiemme veteraania. Nuorimmat heistä ovat 80-vuotiaita (runsaat 800). Veteraanien joukko harvenee lähivuosina merkittävästi, joten viiden vuoden kuluttua veteraaneja arvioidaan olevan hyvin vähän. Sotainvalideja on noin 900.

Veteraaneilla on oikeus erilaisiin etuisuuksiin, joita ovat kuntoutuspalvelut sekä mm. maksuttomat terveysasema-, hammashuolto-, liikenne-, liikunta- ja pysäköintipalvelut sekä alennukset esim. apteekkeissa ja optikoilla.

Veteraanikuntoutus

Veteraanien lukumäärä vähenee lähivuosina, mutta kuntoutukseen tarvittavien määrärahojen tarve ei ilmeisesti vähene samassa suhteessa. Veteraanien ikääntyessä heidän tarvitsemansa kuntoutuksen sisältö muuttuu ja kunnon heiketessä yhä useampi tarvitsee laitospalvelusta, joka on kuntoutusmuodoista kalleinta. Lisäksi veteraanien puolisoitten kuntoutuspalveluja laajennetaan vuodesta 2008 alkaen. Toisaalta varojen tarvetta saattaa vähentää se, että yhä suurempi osa veteraaneista siirtynee lähivuosina pysyvään laitoshoitoon, jolloin he siirtyvät pois kotoon tai kodinomaisissa olosuhteissa asuville tarkoitettuun veteraanien kuntoutusjärjestelmästä.

Veteraanien ja sotainvalidien kuntoutus on lakisääteistä (Laki rintamaveteraanien kuntoutuksesta 1988/1184, Laki eräissä Suomen sotiin liittyneissä tehtävissä palvelleiden kuntoutuksesta 1997/1039, Sotilavammalaki 1948/404). Helsingissä veteraanikuntoutusasioita hoitaa terveyskeskuksen akuuttisairaalan kuntoutusyksikön rintamaveteraanien kuntoutustoimisto, jossa toimii veteraaniasiamies ja toimistohenkilökuntaa.

5.2.2008

Rintamaveteraanien kuntoutusta (laitos-, avo- tai päiväkuntoutusta) voi hakea helsinkiläinen rintamasotilas-, rintamapalvelu-, tai rintamatunnuksen omaava veteraani aviopuolisonsa kanssa yllä mainitusta kuntoutustoimistosta. Kuntoutuksen järjestämisvastuu on kaupungilla ja kullut maksetaan Valtiokonttorin osoittamasta määrärahasta. Sotainvalidit samoin kuin vaikeavammaisten sotainvalidien puoliset ja lesket hakevat kuntoutuksen suoraan Valtiokonttorista.

Valtion rahoitus

Valtio ohjaa vuosittain runsaat 40 milj. euroa rintamaveteraanien kuntoutukseen. Helsingille tätä rahaa myönnettiin vuonna 2007 yhteensä 3,7 milj. euroa ja sillä toteutettiin laituskuntoutusjakso noin 1 800 veteraanille ja noin 450 puolisolle sekä avokuntoutusta noin 1 300:lle ja päiväkuntoutusta vajaalle 100:lle. Kuntoutusrahat eivät vuosittain ole riittäneet kaikille hakijoille.

Sosiaali- ja terveysministeriöstä saatujen tietojen mukaan valtion veteraanikuntoutuksen määrärahaa on vuonna 2008 korotettu edellisestä vuodesta ja sen kohdentamista pyritään parantamaan. Tämä tarkoittaa, että syksyllä voidaan myöntää lisärahoitusta, jolla estetään määrärahojen loppuminen kunnissa kesken vuotta.

Valtion veteraanikuntoutukseen osoittama raha tulee suurimmaksi osaksi Raha-automaattiyhdistyksen (RAY) varoista.

Sosiaali- ja terveysministeriö on esittänyt RAY:lle, että veteraanikuntoutuksesta aikanaan vapautuvat varat osoitettaisiin geriatriseen kuntoutukseen.

Kaupungin rahoitus

Helsingin kaupungin oma veteraanikuntoutusrahoitus oli vuonna 2007 yhteensä 341 000 euroa, josta 193 000 euroa käytettiin ulkomailla toteutettujen kuntoutuspalvelujen ostoon (178 henkilölle) ja loppuosa veteraaniasiamiehen (puolipäiväinen) ja kahden sihteerin palkkoihin sekä toimintakuluihin. Toistaiseksi nämä palvelut jatkuvat entisellään. Tulevaisuudessa ulkomaan kuntoutusjaksoja tuillaan ilmeisesti vähentämään ja kotimaan laituskuntoutusta lisäämään, koska kuntoutettavat ovat yhä iäkkäämpiä ja toimintakyvyttään heikompia.

5.2.2008

Ikäihmisten hyvinvointipalvelut

Helsingissä ikääntyneiden hyvinvointipalveluilla tarkoitetaan ikääntyneisiin kohdistuvia sosiaali- ja terveyspalvelujen avopalveluja sekä kulttuuriin, virkistykseen, liikuntaan, esteettömyyteen ja liikenteeseen liittyviä palveluja. Palveluilla edistetään ja ylläpidetään toimintakykyä, terveyttä ja hyvinvointia sekä ehkäistään sairauksia, yksinäisyyttä ja syrjäytymistä. Näitä palveluja tuotetaan ja niistä tiedotetaan yhteistyössä eri hallintokuntien, yksityisten toimijoiden ja kolmannen sektorin kanssa.

Helsingin vanhuspalveluohjelman 2006 - 2009 toimeenpanon suunnittelua varten sosiaalijohtajan ja terveyskeskuksen toimitusjohtajan asettama ikääntyneiden hyvinvointia tukeva toiminta -ryhmä seuraa laatimansa ohjelman edistymistä jatkuvasti. Vastaavan ikääntyneiden kuntoutus -ryhmän ehdotusten toteuttaminen on myös meneillään.

Terveyslautakunta katsoo, että ikäihmisten hyvinvoinnin edistäminen ja kuntoutumisen mahdollistaminen ovat keskeisiä vanhusten palvelujen toiminta-alueita, joiden kehittäminen on tällä hetkellä selkeästi suunniteltu ja vastuutettu eri hallintokunnissa. Palvelukokonaisuuden osana terveyskeskus huolehtii veteraanikuntoutuksen järjestämisestä niin kauan kuin siihen on tarvetta. Tarpeen päätyttyä vapautuvien voimavarojen käyttö tullaan suunnittelemaan asianmukaiseksi katsotulla tavalla.

Terveyslautakunta toteaa lisäksi, että saatujen tietojen mukaan sosiaali- ja terveysministeriö on tehnyt RAY:lle esityksen veteraanikuntoutuksesta vapautuvien varojen käytöstä geriatriseen kuntoutukseen, mitä voidaan pitää vanhusten hyvinvointipalvelujen kannalta kannatettavana. Tämän vuoksi Helsingin kaupungin ei ole tarpeen olla asiassa aloitteellinen.

Lisätiedot:

Nuutinen Hanna-Leena, erityissuunnittelija, puhelin 310 42662

TERVEYSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Suzan Ikävalko
puheenjohtaja

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

12.2.2008

07-1159/370

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2244/37
Strn dnro	
Saap./Ani.	21-02-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 17.10.2007 Dnro 2007-2244/37

LAUSUNTO VALTUUTETTU MAIJA ANTTILAN YM. VALTUUSTO-
ALOITTEESTA, JOKA KOSKEE VETERAANIKUNTOUTUKSESTA VA-
PAUTUVIEN RESURSSIEN KÄYTTÖÄ IKÄIHMISTEN HYVINVOINNIN
EDISTÄMISEEN

Sosv 2007-1159

Sosiaalilautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon.

Helsingissä asuu tällä hetkellä noin 6 500 sotiemme veteraania. Nuorimmat heistä ovat 80-vuotiaita. Veteraanien joukko harvenee lähivuosina merkittävästi, joten viiden vuoden kuluttua veteraaneja arvioidaan olevan hyvin vähän. Sotainvalideja on noin 900.

Veteraaneilla on oikeus erilaisiin etuisuuksiin, joita ovat kuntoutuspalvelut sekä mm. maksuttomat terveysasema-, hammashuolto-, liikenne-, liikunta- ja pysäköintipalvelut sekä alennukset esim. apteekeissa ja optikoilla.

Veteraanikuntoutus

Veteraanien lukumäärä vähenee lähivuosina, mutta kuntoutukseen tarvittavien määrärahojen tarve ei vähene samassa suhteessa, koska iäkäämmät ja heikompikuntoiset tarvitsevat yhä enemmän kuntoutusta. Lisäksi veteraanien puolisoiden kuntoutuspalveluja laajennetaan vuodesta 2008 alkaen.

Veteraanien ja sotainvalidien kuntoutus on lakisääteistä (Laki rintamaveteraanien kuntoutuksesta 1988/1184, Laki eräissä Suomen sotiin liittyneissä tehtävissä palvelleiden kuntoutuksesta 1997/1039, Sotilasvammalaki 1948/404). Helsingissä veteraanikuntoutusasioita hoitaa terveyskeskuksen akuuttisairaalan kuntoutusyksikön alaisuudessa toimiva rintamaveteraanien kuntoutustoimisto, jossa toimii veteraa-

12.2.2008

niasiamies ja toimistohenkilökuntaa. Sosiaalivirastolla ei ole veteraanien kuntoutukseen tarkoitettuja määrärahoja.

Rintamaveteraanien kuntoutusta (laitos-, avo- tai päivä kuntoutusta) voi hakea helsinkiläinen rintamasotilas-, rintamapalvelu-, tai rintamatunnuksen omaava veteraani aviopuolisonsa kanssa yllä mainitusta kuntoutustoimistosta. Kuntoutuksen järjestämistä vastuu on kaupungilla ja kulut maksetaan Valtiokonttorin osoittamasta määrärahasta. Sotainvalidit samoin kuin vaikeavammaisten sotainvalidien puoliset ja lesket hakevat kuntoutuksen suoraan Valtiokonttorista.

Valtion rahoitus

Valtio ohjaa vuosittain runsaat 40 milj. euroa rintamaveteraanien kuntoutukseen. Helsingille tätä rahaa myönnettiin vuonna 2007 yhteensä 3,7 milj. euroa ja sillä toteutettiin laitospalvelujakso noin 1 800 veteraanille ja noin 450 puolisolle sekä avokuntoutusta noin 1 300:lle ja päivä kuntoutusta vajaalle 100:lle. Kuntoutusrahat eivät vuosittain ole riittäneet kaikille hakijoille.

Sosiaali- ja terveysministeriöstä saatujen tietojen mukaan valtion veteraanikuntoutuksen määrärahaa on vuonna 2008 korotettu edellisestä vuodesta ja sen kohdentamista pyritään parantamaan. Tämä tarkoittaa sitä, että syksyllä voidaan myöntää lisärahoitusta, jolla estetään määrärahojen loppuminen kunnissa kesken vuotta.

Valtion veteraanikuntoutukseen osoittama raha tulee suurimmaksi osaksi Raha-automaattiyhdistyksen (RAY) varoista. Sosiaali- ja terveysministeriö on esittänyt RAY:lle, että veteraanikuntoutuksesta aikanaan vapautuvat varat osoitettaisiin geriatriseen kuntoutukseen.

Kaupungin rahoitus

Helsingin kaupungin oman veteraanikuntoutuksen rahoituksen osuus oli vuonna 2007 yhteensä 341 000 euroa, josta 193 000 euroa käytettiin ulkomailla toteutettujen kuntoutuspalvelujen ostoon (178 henkilölle) ja loppuosa veteraaniasiamiehen (puolipäiväinen) ja kahden sihteerin palkkoihin sekä toimintakuluihin. Toistaiseksi nämä palvelut jatkuvat entisellään. Tulevaisuudessa ulkomaan kuntoutusjaksoja tullaan ilmeisesti vähentämään ja kotimaan laitospalvelusta lisäämään, koska kuntoutettavat ovat yhä iäkkäämpiä ja toimintakyvyiltään heikompia.

12.2.2008

Ikäihmisten hyvinvointipalvelut

Helsingissä ikääntyneiden hyvinvointipalveluilla tarkoitetaan ikääntyneisiin kohdistuvia sosiaali- ja terveyspalvelujen avopalveluja sekä kulttuuriin, virkistykseen, liikuntaan, esteettömyyteen ja liikenteeseen liittyviä palveluja. Palveluilla edistetään ja ylläpidetään toimintakykyä, terveyttä ja hyvinvointia sekä ehkäistään sairauksia, yksinäisyyttä ja syrjäytymistä. Näitä palveluja tuotetaan ja niistä tiedotetaan yhteistyössä eri hallintokuntien, yksityisten toimijoiden ja kolmannen sektorin kanssa.

Vanhuspalveluohjelman 2006–2009 toimeenpanon yhteydessä on laadittu Ikäihmisten hyvinvointia tukevien toimien kehittämisohjelma, jonka laajoja toimenpiteitä ollaan parhaillaan toteuttamassa. Terveys- ja sosiaalitoimen yhteistyönä on myös vuonna 2007 tehty ikäihmisten kuntoutuksen kehittämiseksi suunnitelma, jonka ehdotusten toteuttaminen on meneillään.

Sosiaalilautakunta katsoo, että ikäihmisten hyvinvoinnin edistäminen ja kuntoutumisen mahdollistaminen ovat keskeisiä vanhusten palvelujen toiminta-alueita, joiden kehittäminen on tällä hetkellä selkeästi suunniteltu ja vastuutettu eri hallintokunnissa.

Sosiaalilautakunta toteaa lisäksi, että sosiaali- ja terveysministeriön tekemä esitys veteraanikuntoutuksesta vapautuvien varojen käytöstä geriatrisen kuntoutuksen kehittämiseksi on vanhusten hyvinvointipalvelujen kannalta oikean suuntainen.

Lisätiedot:

Paulig Outi, kehittämiskonsultti, puhelin 310 43580

SOSIAALILAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

” Astrid Gartz ” ’
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Läheteksiakirjat

HELSINGIN KAUPUNKI
VANHUSNEUVOSTO

11.2.2008

Helsingin kaupunginhallitus
Hallintokeskus
Kirjaamo
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

Khs dnro	2008 - 2244 / 37
Stn dnro	
Saap./Anl.	26 -02- 2008

Lausunto valtuustoaloitteeseen

Lausuntopyyntö 2007 - 2244 / 37

Veteraanikuntoutuksesta ikäihmisten hyvinvoinnin edistämiseen

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö koskee valtuustoaloitetta veteraanikuntoutuksesta vapautuvien resurssien ohjaamisesta ikäihmisten hyvinvointipalvelujen turvaamiseen.

Helsingin kaupungin valtuustoaloitteessa 10.10.2007, ensimmäisenä allekirjoittajana Maija Anttila, esitetään että kaupunki ryhtyy toimenpiteisiin veteraanikuntoutuksesta vapautuvien määrärahojen, henkilöstövoimavarojen, tilojen ja muiden resurssien ohjaamiseksi ikäihmisten hyvinvointipalvelujen turvaamiseen.

Lähtökohtana ja perusteluna aloitteelle on lakisääteiseen veteraanien kuntoutukseen oikeutetun ikäkohortin suhteellisen nopea väheneminen, heidän kuntoutukseensa varattujen määrärahojen tarpeen lasku ja kuntoutukseen tarvittavien tilojen ja henkilöstövoimavarojen tarpeen väheneminen. Samanaikaisesti kaupungin väestön ikärakenteessa on meneillään selkeä muutos yli 65-vuotiaitten ja sitä vanhempien väestökohorttien suhteellisen ja absoluuttisen kasvun suuntaan. Paineet näiden ikääntyvien kohorttien kuntoutustarpeen lisäämiseen ovat ilmeiset ja olisi luontevaa että budjetin rakenteellisilla uudistuksilla vanhusväestön käyttöön jo kohdentuneet voimavarat vain uudelleen kohdennetaan uusien vastaavia palveluita tarvitsevien ikäryhmien käyttöön.

Vanhusneuvosto tukee osaltaan tehtyä valtuustoaloitetta ja edellyttää Helsingin kaupungin selvittävän määrärahojen ja muiden resurssien uudelleen kohdentamiseen tarvittavat toimenpiteet ja tekevän tarvittavat aloitteet ja esitykset valtiovallan suuntaan, jotta myös lakisäänteisiä ja valtion talousarvioon sisältyviä veteraanikuntoutukseen ohjattuja varoja voidaan suunnata uudelleen ja näin hyödyntää ikääntyvien ikäkohorttien kuntoutusta tukemaan.

Helsingin vanhusneuvoston puolesta

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tuula Öhman
vanhusneuvoston puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Eija Bärlund-Toivonen
vanhusneuvoston sihteeri
Helsingin sosiaalivirasto
PL 7350, 00099 Helsingin kaupunki
puhelin 09 310 42837
sähköposti eija.barlund-toivonen@hel.fi

5.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2243/37
Strn dnr	
Saap./Ant.	12-02-2008

LAUSUNTO ALOITTEESTA VANHUSTEN PALVELUTARPEEN KAR-
TOITUKSEN AIKAISTAMISEKSI

Terke 2007-2555

Helsingin vanhuspalveluohjelman 2006 - 2009 strategisissa linjauksissa korostetaan mm. ikäihmisten toimintakyvyn ylläpitämistä ja vahvistamista sekä heidän kotona asumisensa tukemista. Terveyskeskus toteuttaa näitä linjauksia kaikissa palveluissaan ja ne korostuvat erityisesti kotihoidossa ja laitoshoidossa. Lisäksi terveyskeskus kehittää yhdessä sosiaaliviraston kanssa ikäihmisille suunnattuja varhaisen puuttumisen ja toimintakyvyn tukemisen työmuotoja.

Sosiaalipalvelujen tarpeen arviointia koskeva sosiaalihuoltolain muutos tuli voimaan maaliskuun alusta vuonna 2006. Muutoksessa säädettiin kuntien velvollisuudeksi järjestää palvelutarpeen arviointi 80 vuotta täyttäneille sekä ikään katsomatta kansaneläkelain erityishoitotukea saaville. Kiireellisissä tilanteissa arviointiin pääsy tulee turvata viipymättä ja ei-kiireellisissä viimeistään seitsemäntenä arkipäivänä yhteydenotosta.

Lakiesityksen perusteluissa mainittiin sosiaalipalvelujen tarpeen arvioinnin tavoitteiksi mm. tukea vanhusten omatoimisuutta ja toimintakykyä, täsmentää palvelujen hakemiseen, päättämiseen ja suunnittelemiseen liittyviä menettelytapoja, edistää vanhusten auttamista ja tukemista ajoissa, puuttua riittävän varhain toimintakyvyn heikkenemiseen sekä ylläpitää mahdollisuuksia selviytyä kotona.

Sosiaali- ja terveysministeriöstä saadun tiedon mukaan lakia sosiaalipalvelujen tarpeen arvioinnista ollaan uusimassa ja ehdotukseen tulee sisällyttämään ikärajan alentaminen.

5.2.2008

Helsingissä arviointi koskee sosiaaliviraston järjestämiä palveluja sekä terveyskeskuksen osalta kotihoidon kotipalvelua tukipalveluineen. Arviointi ei tuo uusia subjektiivisia oikeuksia palvelujen saantiin eikä arvioinnista ole valitusoikeutta. Asiakkaalla on kuitenkin mahdollisuus muistutuksen ja kantelun tekemiseen.

Helsingissä sosiaalipalvelujen tarpeen arviointi toteutetaan laaja-alaisena sosiaali- ja terveystoimen moniammatillisena yhteistyönä asiakkaan kotona, jolloin se sisältää myös terveydenhuollon näkökulman. Arvioinnin johtopäätöksenä otetaan kantaa asiakkaan selviytymiseen ilman palveluja, nykyisillä palveluilla tai asiakas ohjataan hakemaan palveluja.

Palvelutarpeen arviointien määrää seurataan kuukausittain. Vuoden 2007 loppuun mennessä arviointeja oli tehty 750. Alustavien seuranta-tietojen mukaan arviointeja tehtiin eniten yli 80-vuotiaille (n. 85 %). Arvioinnit oli pääsääntöisesti tehty määrääjassa ja arviointia pyytäneistä 25 % oli asiakkaiden lapsia ja 25 % sosiaali- tai terveydenhuollon viranomaisia. Pyynnön vastaanottajista oli kotihoidonohjaaja 50 % ja sosiaalityöntekijöitä 30 %. Sosiaali- ja terveystoimen parityönä oli arviointeja tehty noin kolmannes ja tätä osuutta on tarkoitus kasvattaa. Arvioinneista 75 % johti jonkun palvelun hakemiseen ja puolessa näistä päädyttiin hakemaan kotihoitoa.

Uutena ikäihmisten hyvinvoinnin lisäämiseen tähtäävänä sosiaali- ja terveystoimen yhteistyömuotona käynnistyvät tänä vuonna lisäksi ennaltaehkäisevät kotikäynnit kaikille vuosittain 75 vuotta täyttävälle.

Terveyslautakunta toteaa, että sosiaalipalvelujen tarpeen arvioinnin ikärajan alentaminen 80 vuodesta esimerkiksi 75 vuoteen saattaisi mahdollistaa nykyistä sujuvamman palveluketjun luomisen ikäihmisille. Tähän mennessä tehtyjen palvelutarpeen arviointien lukumäärien perusteella ikärajan mahdollisen alentamisen johdosta kasvava arviointien määrä pystyttäneen toteuttamaan terveystoimen osalta olemassa olevilla voimavaroilla.

Terveyslautakunta toteaa lisäksi, että sosiaalipalvelujen tarpeen arviointia koskevaa lakia ollaan parhaillaan uudistamassa ja uudistukseen

5.2.2008

tulee sisältymään ikärajan alentaminen. Tämän vuoksi Helsingin kaupungin ei ole tarpeen olla asiassa aloitteellinen.

Lisätiedot:

Nuutinen Hanna-Leena, erityissuunnittelija, puhelin 310 42662

TERVEYSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX

Suzan Ikanaviko
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

Leena Moisaänder
hallintolakimies

12.2.2008

07-1158/370

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2243/37
Strn dnri	
Saap./Ani.	21-02-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 17.10.2007 Dnro 2007-2243/37

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VANHUSTEN PALVELU-
TARPEEN KARTOITUKSEN AIKAISTAMISTA KOSKEVASTA VALTUU-
TETTU MAIJA ANTTILAN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA

Sosv 2007-1158

Sosiaalilautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle aloitteesta seuraavan sisältöisen lausunnon:

Sosiaalipalvelujen tarpeen arviointia koskeva sosiaalihoitolain muutos tuli voimaan maaliskuun alusta vuonna 2006. Muutoksessa säädettiin kuntien velvollisuudeksi järjestää palvelutarpeen arviointi 80 vuotta täyttäneille ja kansaneläkeläin erityishoitotukea saaville ikään katsomatta. Kiireellisissä tilanteissa arviointiin pääsy tulee turvata viipymättä ja ei-kiireellisissä viimeistään seitsemäntenä arkipäivänä yhteydenotosta.

Lakiesityksen perusteluissa mainittiin sosiaalipalvelujen tarpeen arvioinnin tavoitteiksi mm. tukea vanhusten omatoimisuutta ja toimintakykyä, täsmentää palvelujen hakemiseen, päättämiseen ja suunnittelemiseen liittyviä menettelytapoja, edistää vanhusten auttamista ja tukemista ajoissa, puuttua riittävän varhain toimintakyvyn heikkenemiseen sekä ylläpitää mahdollisuuksia selviytyä kotona.

Arviointi koskee sosiaaliviraston järjestämiä palveluja sekä terveyskeskuksen kotihoidon kotipalvelua tukipalveluineen. Arviointi ei tuo uusia subjektiivisia oikeuksia palvelujen saantiin eikä arvioinnista ole valitusoikeutta. Asiakkaalla on kuitenkin mahdollisuus muistutuksen ja kantelun tekemiseen.

Helsingissä sosiaalipalvelujen tarpeen arviointi on tarkoitus tehdä käytännöllä laaja-alaisena sosiaali- ja terveystoimen moniammatillisena yhteistyönä, sisältäen myös terveydenhuollon näkökulman.

Postiosoite
PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Toinen linja 4 A
00530 HELSINKI

Puhelin
+358 9 310 4011

Faksi
+358 9 310 43717

Y-tunnus
0201256-6

sosiaalivirasto@hel.fi

www.hel.fi/sosv

12.2.2008

Arvioinnin johtopäätöksenä otetaan kantaa asiakkaan selviytymiseen ilman palveluja, nykyisillä palveluilla tai asiakas ohjataan hakemaan palveluja.

Palvelutarpeen arviointien teosta kerätään kuukausittain seurantatietoja. Vuoden 2007 loppuun mennessä arviointeja on tehty 750. Yhteenvedo tiedoista valmistuu alkuvuodesta, mutta seuraavassa suuntaa antavia alustavia tuloksia. Eniten tehdään arviointeja yli 80-vuotiaille (n. 85 %). Arviointi on pääsääntöisesti tehty määrääjassa. Arviointia pyyssi asiakkaan lapsi tai sosiaali-/terveydenhuollon viranomainen (n. 25 % kummatkin). Pyyntöön vastaanotti noin puolessa tapauksista kotihoi-donohjaaja ja kolmasosassa sosiaalityöntekijä. Arvioinnissa sosiaali- ja terveystoimen viranhaltijoiden parityön osuus oli noin kolmasosalla, tätä osuutta on tarkoitus kasvattaa. Arvioinnista tehdyissä johtopäätök-sissä noin neljäsosassa ei ollut aihetta jatkotoimenpiteisiin ja lopuissa haettiin jotakin palvelua. Palveluissa noin puolessa tapauksissa päädyttiin hakemaan kotihoitoa.

Arvioinnin ikärajan alentaminen on sosiaaliviraston ja vanhuspalvelujen vastuualueen strategioiden mukaista. Sosiaaliviraston strategisena tavoitteena on "Heitteille ei jätetä ketään", ja yhtenä menestystekijänä on syrjäytymisen ehkäiseminen. Vanhusten palvelujen vastuualueen tavoitteina on mm. vahvistaa ennaltaehkäisyä ja riskien tunnistamista sekä riskiolosuhteissa elävien saaminen palvelujen piiriin. Asiakkaiden toimintakykyisyyden säilyttämistä tuetaan mahdollisimman pitkään. Tämän odotetaan siirtävän ympärivuorokautisen hoidon tarvetta ja kustannuksia nykyistä myöhemmäksi.

Uutena etsivän ja ehkäisevän työn muotona aloitetaan sosiaali- ja terveystoimen yhteistyönä tänä vuonna ennaltaehkäisevät kotikäynnit kaikille vuosittain 75 vuotta täyttävälle.

Sosiaalipalvelujen tarpeen arvioinnin ikärajan alentaminen 80 vuodesta 75 vuoteen antaisi mahdollisuuden sujuvan palveluketjun luomiselle ikäihmisten palvelujen tarpeen arvioimista varten.

Suhteessa tähän mennessä tehtyjen palvelutarpeen arviointien lukumääriin ikärajan alentaminen 75 vuoteen ei tarkoita merkittävää tehtävien lisääntymistä eikä edellytä lisäresursointia sosiaalityössä.

12.2.2008

Sosiaali- ja terveysministeriössä valmistellaan parhaillaan lakimuutosta, jossa suunnitellaan ikärajan alentamista. Sosiaalivirastossa seurataan lain valmistelua.

Lisätiedot:

Halonen Anneli, kehittämiskonsultti, puhelin 310 44569

SOSIAALILAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

/ Astrid Gartz ✓
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Lähetesiakirjat

19.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro 2007 - 2237 / 32
Stn dnr
Saap./Ant. 26 -02- 2008

LAUSUNTO ALOITTEESTA MIESTEN JA NAISTEN YHTEISTEN SAIRAALAHUONEIDEN KÄYTÖN VÄLTÄMISESTÄ

Terke 2007-2598

Aloitteessa kuvataan tilannetta Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin sairaalassa vuonna 2003.

Terveyskeskuksen ohjeistuksen mukaan lähtökohtana on, että mies- ja naispotilaat sijoitetaan eri potilashuoneisiin lukuun ottamatta aviopareja, jotka heidän niin halutessaan sijoitetaan samaan huoneeseen pitkäaikaissairaalassa. Terveyskeskuksen kaikissa sairaaloissa myös toimitaan tämän ohjeistuksen mukaisesti.

Ainoan poikkeuksen em. säännöstä muodostavat terveyskeskuksen Marian ja Malmin sairaaloiden päivystyksen vuodeosastot, joissa joskus joudutaan erityisen vaikeassa ruuhkatilanteessa tilapäisesti sijoittamaan nais- ja miespotilaita samaan huoneeseen. Tällöinkin välittömästi ruuhkan lauettua potilaiden sijoittelu korjataan.

Lisätiedot:

Suokonautio Maarit, Hankesuunnittelija, puhelin 310 42 505

TERVEYSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

Kari Lehtola
kokouksen puheenjohtaja

Leena Muisanen
pöytäkirjanpitäjä

15.1.2008

07-1179/399

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2245/31
Str dnro	
Saap./Anl.	22-01-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 26.10.2007 Dnro 2007-2245/31

LAUSUNTO VALTUUTETTU OLLI SALININ YM. ALOITTEESTA, JOKA
KOSKEE HOITO- JA HOIVATAKUUN SEURANTAA JA SEURANNAN
VÄLINETTÄ

Sosv 2007-2245 1179

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraavan sisällöisen lausunnon:

Hoidon järjestämisen enimmäisaikoja koskevat kansanterveyslain, erikoissairaanhoitolain, potilaslain ja asiakasmaksulain muutokset tulivat voimaan 1.3.2005. Lastenpsykiatriassa vastaava laki tuli voimaan jo aiemmin. Muutetun erikoissairaanhoitolain mukaisesti sairaanhoitopiirin kuntayhtymä vastaa alueellaan tässä laissa säädetyn erikoissairaanhoiton järjestämisestä yhtenäisin lääketieteellisin ja hammaslääketieteellisin perustein.

Lainmuutosten mukaan terveyskeskukseen pitää saada arkipäivisin virka-aikana välitön yhteys. Kiireettömän hoidon tarpeen arvioon terveyskeskukseen terveydenhuollon ammattihenkilölle, ei siis välttämättä lääkärille, on päästävä kolmessa arkipäivässä yhteydenotosta, ellei asiaa voida hoitaa puhelimitse. Lääketieteellisesti ja hammaslääketieteellisesti tarpeelliseksi todettuun hoitoon on päästävä kohtuullisessa ajassa. Perusterveydenhuollossa hoitoon tulee päästä viimeistään kolmessa kuukaudessa siitä, kun hoidon tarve on todettu. Tämä kolmen kuukauden enimmäisaika voidaan ylittää suun terveydenhuollossa tai perusterveydenhuollon yhteydessä toteutettavassa erikoissairaanhoidossa enintään kolmella kuukaudella, jos hoidon antamista voidaan perustellusta syystä lykätä potilaan terveydentilan vaarantumatta.

Erikoissairaanhoidossa hoidon tarpeen arviointi on aloitettava kolmessa viikossa siitä, kun lähete on saapunut terveydenhuollon toimintayksikköön, esimerkiksi sairaalan poliklinikalle. Hoidon tarpeen arvion perusteella lääketieteellisesti tai hammaslääketieteellisesti tarpeelliseksi

15.1.2008

todettuun hoitoon on päästävä viimeistään kuudessa kuukaudessa siitä, kun hoidon tarve on arvioitu. Lasten ja nuorten mielenterveyspalveluissa tehdyn hoidon tarpeen arvioinnin perusteella tarpeelliseksi todettu hoito on järjestettävä hoidon edellyttämä kiireellisyys huomioon ottaen kolmen kuukauden kuluessa, jolleivät lääketieteelliset, hoidolliset tai muut vastaavat seikat muuta edellytä.

Kiireettömän hoidon määräaikojen eli ns. hoitotakuun noudattaminen on ollut Helsingin terveyskeskukselle ja HUSille haasteellista. Keskeisiä ongelmakohtia ovat olleet leikkausjonojen lyhentäminen sekä psykiatrisen hoidon saatavuus. Hoidon järjestämisen, seurannan ja asiakaspalautteiden yksinkertaistamisen osalta terveyskeskus antaa oman selviytyksensä. Sosiaaliviraston toteuttamien palvelujen osalta erikoissairaanhoidolaissa määritelty hoitotakuu koskee lasten psykiatrian palveluja sekä korvaushoitoa. Erikoissairaanhoidon järjestämisvastuu ei kuulu sosiaalivirastolle.

Erikoissairaanhoidolaki edellyttää, että terveydenhuollon toimintayksikön tulee julkaista tiedot odotusajoista erikoisaloittain vähintään puoli-vuosittain internetissä, tiedotteella tai muulla vastaavalla tavalla. Sosiaali- ja terveysalan kehittämiskeskus Stakes julkaisee hoitoon pääsyn toteutumista koskevat seurantatiedot terveyskeskuksista ja sairaanhoidopiireistä kerättyjen tietojen pohjalta. HUS julkaisee odotusajat myös sosiaaliviraston toteuttamien lastenpsykiatrian ja korvaushoidon palvelujen osalta.

Helsingin kaupungin sosiaaliviraston toteuttamien päihdehuollon palvelujen osalta terveydenhuollon kiireettömän hoidon hoitotakuun piiriin kuuluu opioidiriippuvuuden korvaus- ja ylläpitohoito. Korvaushoidon tarpeen arviointi ja suunnittelu pääkaupunkiseudulla on keskitetty HYKSin päihdepsykiatrian poliklinikalle. Korvaushoidon tarpeen arviointi aloitetaan kaikille arvioon hakeutuville ja arvioon pääsee hoitotakuuseen määritellyn kolmen viikon kuluessa lähetteen saapumisesta.

Korvaushoitopaikkoja on pääkaupunkiseudulla lisätty, mutta hoidon tarve näyttää edelleen kasvavan, vaikka varmaa tietoa ongelmien laajuudesta ei ole. Pisimmillään jonotusaika korvaushoitoon on ollut yli vuosi (2005), mutta hoitotakuun myötä jonotusaika on lyhimmillään ollut muutaman kuukauden mittainen. Vuoden 2006 tammikuun jälkeen jonotusaika on jatkuvasti pidentynyt ja tammikuusta 2007 eteenpäin on kuuden kuukauden hoitotakuu helsinkiläisten osalta ylittynyt. Vuoden 2007 lokakuussa korvaushoitopaikkaa odotti 63 helsinkiläistä, joista 24:llä oli hoitotakuuaika ylittynyt. Jonotusaika korvaushoitoon oli lokakuussa 2007 yhdeksän kuukautta.

Postiosoite
PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

sosiaalivirasto@hel.fi

Käyntiosoite
Toinen linja 4 A
00530 HELSINKI

www.hel.fi/sosv

Puhelin
+358 9 310 4011

Faksi
+358 9 310 43717

Y-tunnus
0201256-6

15.1.2008

Helsingin kaupungin sosiaalivirastossa korvaushoitopaikkojen jonotilannetta seurataan päihdehuollon ylilääkärin toimesta. Sosiaalivirastolla on HUSilta saatu reaaliaikainen tieto hoitotakuuajkojen toteutumisesta ja korvaushoitopaikkojen vapautumisesta. Korvaushoito pyritään järjestämään kaikille asiakkaille niin pian kuin se on mahdollista.

Lastenpsykiatrisen erikoissairaanhoidon pääasiallinen avohoidon järjestämisvastuu on kuulunut Helsingin sosiaalivirastolle ja toteutettu perheneuvolassa v. 1987 alkaen ja päättyen v. 2007 loppuun. Tällöin järjestämisvastuu siirtyy 1.1.2008 alkaen Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirille.

Hoitotakuun toteutumista arviointiin pääsyn ja hoidon aloittamisen osalta on perheneuvolassa seurattu erikoissairaanhoidon edellyttämin jonokatsauksin puolivuositain vuodesta 2001 alkaen. Sähköistä seurantajärjestelmää ei ole ollut, joten tiedot on kerätty manuaalisesti aina samoina poikkileikkausajkoina.

On huomattava, ettei kaikkien perheneuvolan asiakkaiden voi katsoa kuuluvan lastenpsykiatrisen erikoissairaanhoidon piiriin, vaan arvion mukaan yli puolet asiakaskunnasta tarvitsee ennemminkin sosiaalihuoltolain mukaista kasvatus- ja perheneuvontaa. Perheneuvolassa tehdyt jonoselvitykset ovat koskeneet koko asiakaskuntaa, eivät ainoastaan lastenpsykiatrista erikoissairaanhoidon tarvitsevia asiakkaita.

Perheneuvolan mahdollisuudet tarjota ensimmäinen arviointiaika hoitotakuun mukaisessa kolmessa viikossa ovat parantuneet tasaisesti vuodesta 2005 alkaen. Jonoselvitysten perusteella pystyttiin vuonna 2005 ensimmäinen aika tarjoamaan kolmen viikon sisällä yhteydenotosta vajaan kolmasosalle asiakkaista. Vuonna 2006 ensimmäisen käyntiajan kolmessa viikossa sai yli 40 % asiakkaista ja vuoden 2007 syksyn jonoselvityksen mukaan tasan puolet asiakasperheistä sai ensimmäisen käyntiajan hoitotakuun mukaisesti.

Tutkimusjakson jälkeen on hoitotakuun velvoittamassa kolmessa kuukaudessa päässyt hoitoon noin puolet asiakaslapsista (47 – 59 % jonoselvityksestä riippuen). Perheneuvolassa tutkituista lapsista 95 % jonottaa hoitoon muualle kuin perheneuvolaan. Eniten jonotettiin lääkinällisen kuntoutuksen psykoterapiaan. Psykoterapeuttipulasta johtuen ostoterapioita ei ole päästy riittävästi aloittamaan.

Vuonna 2008 voimaan tuleva organisaatiomuutos ja sen yhteydessä toteutettavan resurssilisäyksen odotetaan tuovan jatkossa merkittävän

15.1.2008

parannuksen hoitotakuun toteutumiseen lasten ja nuorten mielenterveytyksessä.

Perheneuvola luopuu lastenpsykiatrisen hoidon järjestämisvastuusta hallitusti sosiaaliviraston ja HUSin yhteisissä neuvotteluissa sovituin säännöin siirtymäkauden aikana. Perheneuvola ottaa vielä keväällä 2008 vastaan lastenpsykiatrisia potilasohjauksia. Näin toimitaan siksi kunnes HUS saa aluepoliikklinikkansa perustetuiksi ja toimimaan, kuitenkin enintään 30.6.2008 saakka.

HUS organisaatiossa lasten- ja nuorisopsykiatrista hoitotakuuta on jatkossa mahdollista seurata sisäisesti sähköisesti reaaliajassa sekä internetissä julkaistavista raporteista puolivuositain edellä kuvatun mukaisesti. Perheneuvola jatkaa hoitotakuun seurantaa siirtymäaikaan kevään 2008 ajan ja tarpeen vaatiessa senkin jälkeen.

Vanhuksilla ja kansaneläkkeen erityishoitotukea saavilla on maaliskuusta 2006 lähtien ollut sosiaalihuoltolain mukainen oikeus päästä sosiaalipalvelujen tarpeen arviointiin. Arviointi on kiireellisissä tapauksissa tehtävä viipymättä ja muiden asiakkaiden kohdalla viimeistään viikon sisällä yhteydenotosta. Aloitteessa esitettyjen palvelujen osalta tämä on ainoa sosiaaliviraston vastuulle kuuluva palvelualue.

Vanhusten palvelujen osalta sosiaalivirasto on seurannut palvelujen tarpeen arviointia. Seurantatietojen mukaan arviointeja tehtiin 227 1.1. – 31.6.2007 välisenä aikana. 79 % (n=122) arvioinneista toteutui säädettyssä ajassa. Pääsääntöisesti arvioinnit ovat toteutuneet lakisääteisessä ajassa. Arvioinnin viivästyminen on johtunut asiakkaan tai omaisen toiveesta muuttaa aikataulua. Arviointien toteutumiseksi on olemassa seurantajärjestelmä. Sosiaalivirastossa on myös tulossa yhden kuukauden ajalta tehtävä seuranta siitä, mihin toimenpiteisiin arviointi on johtanut ja onko asiakas saanut tarvittaviksi arvioidut palvelut. Tämän seurannan tulokset eivät vielä ole käytettävissä. Näiden palvelujen seurantaan ei ole olemassa lakisääteistä velvoitetta.

Aloitteessa esitetyt kiireettömän hoidon seurannan tiedot ovat saatavissa HUSin tietojärjestelmästä. HUSin johdon tietojärjestelmän jonotiedot päivitetään kuukausittain ja sieltä saadaan jonottajat eriteltynä myös kunnittain. Helsingin terveyskeskuksella on käyttöoikeus tähän tietojärjestelmään. HUSin jonotilannetta käsitellään säännöllisesti sosiaali- ja terveystoimen apulaiskaupungin johtajan johtamissa Helsingin ja HYKSin terveysjohdon säännöllisissä tapaamisissa noin kahden kuukauden välein. Sosiaalivirastolla on olemassa takautuva seuranta-

Postiosoite
PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

sosiaalivirasto@hel.fi

Käyntiosoite
Toinen linja 4 A
00530 HELSINKI

www.hel.fi/sosv

Puhelin
+358 9 310 4011

Faksi
+358 9 310 43717

Y-tunnus
0201256-6

15.1.2008

järjestelmä sosiaaliviraston vastuulle kuuluvien vanhustenhuollon palvelujen tarpeen arvioinnin toteutumisen osalta.

Potilaslain ja sosiaalihuollon asiakaslain mukaan hoitoonsa tai siihen liittyvään kohteluunsa tyytymättömällä potilaalla tai asiakkaalla on oikeus tehdä muistutus sosiaali- tai terveydenhuollon toimintayksikköön. Laki ei edellytä erityistä hoitotakuulakiin liittyvän lomakkeen käyttöä. Sosiaalivirastossa työskentelevät sosiaaliasiamiehet, jotka neuvovat asiakkaita myös hoitoon pääsyä koskeissa ongelmissa. Lomakkeiden täydentäminen monilla erilaisilla hoitotakuisiin liittyvillä tiedoilla saattaa jopa tehdä muistutuksen tekemisen asiakkaalle hankalammaksi ja lomakkeen vaikeaselkoiseksi.

Yhteenvedona edellä mainitusta sosiaalilautakunta toteaa, että hoitotakuun toteutumista seurataan terveyskeskuksen puolella sekä perusterveydenhuollossa että erikoissairaanhoidossa systemaattisesti. Tiedot ovat saatavissa HUSin tietojärjestelmästä. Sosiaalilautakunta ei katso tarkoituksenmukaiseksi tämän seurannan tuloksien kuukausittaista raportointia kaupunginvaltuustolle. Sosiaalilautakunta ei myöskään pidä tarpeellisena ottaa käyttöön erillistä lomaketta hoitoon pääsyyn liittyvien muistutusten tekemiseksi, vaan katsoo asiakkaiden opastamisen muistutuksen tekemisessä tarkoituksenmukaisemmaksi toimintatavaksi.

Lisätiedot:

Saine Seppo, sosiaalisen kuntoutuksen päällikkö, puhelin 310 44650

Aejmelaeus Riitta, ylilääkäri, puhelin 310 43731

Degerman Maria, kehittämiskonsultti, puhelin 310 42351

Anttonen Liisa, perheneuvolan johtaja, puhelin 310 44527

SOSIAALILAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Astrid Gartz
puheenjohtaja

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Läheteksiakirjat

22.1.2008

mKaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnr	2007-2245/31
Str dnr	
Saap./Ani.	29-01-2008

LAUSUNTO ALOITTEESTA HOITO- JA HOIVATAKUUN SEURANNAS- TA

Terke 2007-2596

Valtioneuvoston asetus edellyttää, että toimintayksikön tulee julkaista tiedot odotusajoista erikoisaloittain vähintään puolivuositain internetissä, tiedotteella tai muulla vastaavalla tavalla. Sosiaali- ja terveysalan kehittämiskeskus Stakes julkaisee hoitoon pääsyn toteutumista koskevat seurantatiedot terveyskeskuksista ja sairaanhoitopiireistä kerättyjen tietojen pohjalta.

Terveydenhuollon toimintayksikön tulee tiedottaa odotusajat seuraavista hoitotakuun kohdista:

- toteutuuko välitön yhteydenosaanti virka-aikana terveyskeskukseen
- toteutuuko hoidon tarpeen arviointi säädetyissä aikarajoissa
- toteutuuko hoito säädetyissä aikarajoissa

Helsingin kaupungin terveyskeskus tiedottaa helsinkiläisille puolivuositain perusterveydenhuoltonsa ja tuottamansa erikoissairaanhoidon osalta hoidon saatavuuden odotusajat ja odotusaikoja koskevan tilanteen kehittymisen Helsingin terveyskeskuksen suomen- ja ruotsinkielisillä verkkosivuilla www.hel.fi/terveyskeskus, maksetuilla lehti-ilmoituksilla sekä mediatiedotteella. Viimeisin tiedote on julkaistu 28.9.2007. Lain mukaista tiedottamista valvoo Terveydenhuollon oikeusturvakeskus, joka on 12.10.2007 kirjeessään terveyskeskuksille erikseen maininnut Helsingin terveyskeskuksen esimerkkinä siitä, missä muodossa perusterveydenhuollon odotusaikojaa voisi julkaista.

Hammashuollon sähköisen asioinnin käyttäjäksi rekisteröityneet asiakkaat pääsevät tarkastamaan oman jonotilanteensa hammashuollon sähköisen asioinnin sivuilta.

Stakes on julkaissut käsikirjat sekä perusterveydenhuollon että erikoissairaanhoidon hoitotakuun seurantaa varten. Ohjeiden mukaisia tieto-

22.1.2008

järjestelmiä on kehitetty yhdessä tietojärjestelmien toimittajien kanssa ja tietotekniset valmiudet lähes reaaliaikaiseen raportointiin alkavat olla valmiina. Erikoissairaanhoidossa tässä ollaan pidemmällä kuin perusterveydenhuollossa.

HUS:n jonotiedot ovat saatavissa HUS:n internet-sivuilla osoitteessa www.hus.fi kohdassa "hoitoonpääsy ja odotusajat". HUS:n johdon tietojärjestelmän jonotiedot päivitetään kuukausittain ja sieltä saadaan jonottajat eriteltyinä myös kunnittain. Helsingin terveystieteiden keskuksella on käyttöoikeus tähän tietojärjestelmään.

Hoitoon pääsyn seuranta toteutetaan terveystieteiden keskuksessa seuraavien järjestelmien avulla:

- Pegasos – terveystietojärjestelmä
- Efficia – hammashuollon tietojärjestelmä
- 10023 – neuvontapalvelujen käytössä olevat järjestelmät
- puhelinvälitysjärjestelmä puhelinoperaattorin avustuksella

Terveystieteiden keskuksen johdon tietojärjestelmään on syksyllä 2007 luotu osio, joka teknisesti mahdollistaa hoitotakuun toteutumisen monipuolisen seurannan terveystieteiden keskuksella.

Potilaslain mukaan terveyden- ja sairaanhoitoonsa tai siihen liittyvään kohteluunsa tyytymättömällä potilaalla on oikeus tehdä muistutus terveydenhuollon toimintayksikössä terveydenhuollosta vastaavalle johtajalle. Sen sijaan potilaslaki ei edellytä erityistä hoitotakuulakiin liittyvän lomakkeen käyttöä. Terveystieteiden keskuksella sekä sairaanhoitopiirillä on potilasasiamiehet, jotka neuvovat potilaita myös hoitoon pääsyä koskeissa ongelmissa.

Yhteenvetona edellä mainitusta terveystieteiden lautakunta toteaa, että hoitotakuun toteutumista seurataan sekä perusterveydenhuollossa että erikoissairaanhoidossa systemaattisesti. Terveystieteiden lautakunta ei kuitenkaan pidä tarkoituksenmukaisena tämän seurannan tulosten kuukausittaisia raportointia kaupunginvaltuustolle. Terveystieteiden lautakunta ei myöskään pidä tarpeellisena ottaa käyttöön erillistä lomaketta hoitoon pääsyyn liittyvien muistutusten tekemiseksi.

22.1.2008

Lisätiedot:

Pellinen Jukka, hallintoyli lääkäri, puhelin 310 42305

TERVEYSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX

Jukka Pellinen
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

12.2.2008

07-1185/399

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2344/399
Stn dnri	
Saap./Anl.	21-02-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 29.10.2007 Dnro 2007-2344/394

LAUSUNTO VALTUUTETTU OUTI ALANKO-KAHILUODON ALOITTEESTA, JOKA KOSKEE RUOANJAKELUPISTEIDEN LISÄÄMISTÄ HELSINKIIN

Sosv 2007-1185

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

IlmaISRuuan ja edullisen ruuan tarjonta Helsingissä

Ruoka-apu ja leipäjono tyyppinen ilmaISRuuanjakelu on Suomessa käynnistynyt laman jälkeisinä vuosina 1990-luvun puolivälissä ja on nykyisin vakiintunutta toimintaa Helsingissä. Pääosin se on seurakuntien, järjestöjen ja yhdistysten ylläpitämää toimintaa. Näkyvimmin esillä ovat olleet Pelastusarmeijan ja Heikki Hurstin toiminnat Kalliossa sekä Herttoniemen seurakunnan ylläpitämä jakelutoiminta Myllypurossa. Myllypuron toimintaan on osallistunut myös Itäinen sosiaaliasema. Euroopan yhteisön varoista myönnettävää elintarviketukea on Suomessa jaettu vähävaraisille henkilöille vuodesta 1996 alkaen. Vuonna 2007 Suomen budjetti oli 3,4 miljoonaa euroa. Elintarvikeapuna jaettavat tuotteet ovat hyvin säilyviä peruselintarvikkeita (esim. jauhot, hiutaleet, näkkileipä ja maitojauhe). Vuonna 2007 Helsingissä ruoka-apu (n. 146 000 kg) jaettiin eri järjestöjen kautta, suurin osa Pelastusarmeijan kautta.

Julkisuudessa esitettyjen tietojen mukaan ilmaISRuuan jakelupisteissä jonot ovat kasvaneet ja tarve on lisääntynyt. Myllypurossa, jossa ruokaa jaetaan kaksi kertaa viikossa, asiakasmääriä seurataan tarkasti kuukausittain ja kävijämäärät ovat viime vuonna jonkin verran alentuneet ja asettuneet noin 600 henkilöön/jakokerta. Heikki Hurstin mukaan heillä tehdyn seurannan mukaan kävijämäärät ovat koko ajan kasvaneet ja vuoden 2007 loppupuolella kävijöitä oli noin 600 – 700 henkilöä/jakokerta. Ruokaa jaetaan kaksi kertaa viikossa. Myös Pelastusarmeija seuraa kävijämääriä. Ns. avoimessa leipäjonossa käy keskimää-

Postiosoite
PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Toinen linja 4 A
00530 HELSINKI

Puhelin
+358 9 310 4011

Faksi
+358 9 310 43717

Y-tunnus
0201256-6

12.2.2008

rin 500 henkilöä/jakokerta. Leipää jaetaan jokaisena arkipäivänä. Maksuttomia ruokatarvikkeita, joita noudetaan ajanvarauksella, hakee keskimäärin 1400 henkilöä kuukaudessa. Pelastusarmeija arvioi ruuan hakijoiden kävijämäärien lisääntyneen.

Sosiaalivirasto ylläpitää useita ns. matalan kynnyksen paikkoja. Eri puolilla kaupunkia on päiväkeskustyyppisiä paikkoja, joissa on myös muiden palvelujen ohella mahdollisuus edulliseen ruokailuun, (esim. Stoori, Messi, Pääskylänrinteen päiväkeskus). Lisäksi seurakunnilla, järjestöillä ja yhdistyksillä on omaa kahvilatyyppistä toimintaa (esim. Kalkers, Elokolo), jossa saa edulliseen hintaan lämpimiä aterioita.

Sosiaalivirasto tekee tiivistä yhteistyötä järjestöjen ja seurakuntien kanssa syrjäytyneiden tai syrjäytymisvaarassa olevien ihmisten auttamiseksi. Yhteistyöverkostojen kautta on eri puolilla Helsinkiä syntynyt toimintakeskuksia (Malmin toimintakeskus) ja kumppanuustaloja (Hanna, Betania), jotka järjestävät kuntalaisille monenlaista aktivoivaa toimintaa yhdessä alueella toimivien järjestöjen kanssa ja joissa voi myös ruokailla edullisesti. Avustusten muodossa sosiaalivirasto on lisäksi tukemassa monenlaista järjestöjen ylläpitämää toimintaa.

Yhteiskunnan ylläpitämä sosiaaliturvajärjestelmä

Eräs toimeentuloturvan keskeisistä tavoitteista on köyhyyden torjunta ja pienituloisen väestön kohtuullisesta toimeentulosta huolehtiminen. Eri-laisten Kelan etuuksien moninaisuus ja jopa päällekkäisyys on usein ongelmallista ja uuteen hallitusohjelmaan onkin kirjattu sosiaaliturvan kokonaisuudistuksen tekeminen. Tätä varten perustetun sosiaaliturvan uudistuskomitean työn tavoitteena on saada työnteon kannattavuus paranemaan ja köyhyys vähenemään sekä turvata riittävä perusturva kaikissa elämäntilanteissa.

Vastuu kuntalaisten toimeentulosta ja huolenpidosta kuuluu kuntien sosiaalitoimelle, ja mm. toimeentulotukea myöntämällä sen tulee turvata kuntalaisille vähintään välttämätön toimeentulo. Vuonna 2006 Helsingissä toimeentulotukea saaneita talouksia oli 35 504, joka oli 9,1 % Helsingin asukkaista (vuonna 2005 9,6 %). Toimeentulotukea saaneiden talouksien määrä on viime vuosina laskenut ja vuonna 2006 uusia asiakkaita oli 20 % vähemmän kuin vuonna 2005. Vuonna 2007 asiakkaiden määrä on edelleen laskenut ja toimeentulotukea sai 34 467 taloutta.

Toimeentulotukilain mukaan perustoimeentulotuen lisäksi on mahdollisuus myöntää täydentävää ja ehkäisevää tukea. Ehkäisevää toimeen-

Postiosoite
PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

sosiaalivirasto@hel.fi

Käyntiosoite
Toinen linja 4 A
00530 HELSINKI

www.hel.fi/sosv

Puhelin
+358 9 310 4011

Faksi
+358 9 310 43717

Y-tunnus
0201256-6

12.2.2008

tulotukea voidaan myöntää mm. saajan aktiivointia ja omatoimista suoriutumista tukeviin toimenpiteisiin sekä äkillisissä ja ennakoimattomissa tilanteissa. Vuonna 2007 ehkäisevää toimeentulotukea myönnettiin Helsingissä noin 1,5 miljoonaa euroa (vuosina 2005 ja 2006 noin 1,1 miljoonaa euroa).

Vuoden 2008 alusta tuli voimaan toimeentulotukilain muutos, joka antaa ns. palvelutakuun viivytyksettömään toimeentulotuen saamiseen sekä mahdollisuuteen päästä keskustelemaan sosiaalityöntekijän tai sosiaaliohjaajan kanssa. Määräaika toimeentulotuen päätöksen tekemiseen on seitsemän arkipäivää toimeentulotukihakemuksen tekemisestä. Henkilökohtaiseen keskusteluun sosiaalihuollon ammatillisen henkilön kanssa tulee päästä seitsemässä arkipäivässä, kun asiakas on tätä pyytänyt. Kiireellisissä tilanteissa päätös on tehtävä jo samana päivänä tai viimeistään seuraavana arkipäivänä. Asian kiireellisyyden arviointi edellyttää sosiaalihuollon ammatillista osaamista. Lakiuudistuksen myötä toimeentulotukiasioiden käsittelylle säädetyt määräajat liisäävät asiakkaiden oikeusturvaa ja vahvistavat heidän oikeuttaan viimesijaiseen taloudelliseen turvaan. Lisäksi toimeentulotukiasiakas saa ohjeita ja neuvontaa vaikeassa taloudellisessa tilanteessaan nykyistä aikaisemmin. Asiakkaan saadessa ongelmiinsa ratkaisuvaihtoehtoja pystytään paremmin estämään hänen ongelmiensa muuttuminen vaikeammiksi. Helsingin sosiaalivirastossa arvioidaan olevan realistiset mahdollisuudet vastata palvelutakuun velvoitteisiin.

Helsingin kaupungin eri virastot ovat aktiivisesti monenlaisin työllistämistoimenpitein ja yhteistyösopimuksin edistämässä kuntalaisten työllistymistä ja köyhyyden vähentymistä. Sosiaalivirastossa Työvoiman palvelukeskuksessa työllistymistä pyritään edistämään yhdessä työvoimahallinnon kanssa, ja kuntoutuuttavalla työtoiminnalla on pitkät perinteet. Sosiaaliasemille on perinteisen sosiaalityön rinnalle tulleet uudeksi työmuodoksi työllistävä sosiaalityö ja siihen liittyvät hankkeet. Vuonna 2007 sosiaalivirasto on tehnyt työvoimahallinnon kanssa yhteistyön kehittämistä sopimuksen, jonka mukaan sosiaaliasemille ja työvoimatoimiston asiakaspalveluyksiköille kehitetään yhteisten asiakkaiden asiakasohjausta ja työnjakoa koskeva yhteistyömalli. Yhteinen asiakkuus kohdistuu osin työttömyyden alkuvaiheessa oleviin sekä osin työvoimapolitiittisista toimenpiteistä pudonneisiin vaikeasti työllistyviin henkilöihin. Sopimuksen toteutumista seurataan.

Sosiaaliviraston eläkeselvitysryhmässä autetaan asiakkaita eläkehakemusten tekemisessä. Talous- ja velkaneuvonnasta saa apua velkajärjestelyihin liittyvissä asioissa, talous- ja velkaneuvontaa sekä myönnetään sosiaalista luottoa ja opiskelijoiden sosiaalista luottoa.

Postiosoite
PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Toinen linja 4 A
00530 HELSINKI

Puhelin
+358 9 310 4011

Faksi
+358 9 310 43717

Y-tunnus
0201256-6

sosiaalivirasto@hel.fi

www.hel.fi/sosv

12.2.2008

Ilmaisoruanjakelu ilmiönä

Ruuanjakelupisteissä voi asioida kuka tahansa. Varsinaista tutkimustietoa kävijöistä ja avun tarpeen syistä ei ole juurikaan saatavilla ja tämän vuoksi julkista keskustelua käydään yleensä mielikuvien varassa.

Vuosina 2001 – 2004 Itäisen sosiaaliaseman sosiaalityöntekijät olivat viikoittain Myllypuron jakelupisteessä. Tavoitteena oli mm. neuvoa ja ohjata kuntalaisia hakemaan heille kuuluvat sosiaaliturvaetudet. Mukana olleet työntekijät ovat tehneet havainnoistaan raportin (Sosiaalityötä leipäjonossa). Raportin mukaan ruuanhakijoiden perusetuudet olivat kunnossa, niistä oli tietoa ja ne oli haettu. Monet heistä olivat kuitenkin eläneet vuosia niukalla vähimmäisturvalla ja haettu ruokakassi antoi väljyyttä talouteen. Vapaaehtoistyöntekijöille ja työllistetyille puolestaan elintarvikejakelu tarjosi työtä ja osallisuutta toimintaan. Monelle myös toiminnan kautta tarjoutui mahdollisuus sosiaaliseen vuorovaikutukseen. Ilmaisoruanjakelulla saattaakin olla myönteisiä vaikutuksia niukkuudessa eläville kuntalaisille. Toiminta voi lisätä heidän osallisuuttaan ja liittymisen kokemuksia.

Ilmaisoruanjakelutoiminta yleensä nähdään vain köyhyyden ja vähävaraisuuden ilmentymänä. Ilmaisen ruuan jakelu ei ole kuitenkaan vähentynyt Helsingissä, vaikka työttömyys on pitkään ollut laskussa (työttömyysprosentti 12/07 Etelä-Suomen läänissä 4,5 %). Tämä kertoo siitä, että leipäjonoissa ei välttämättä ole kyse vain köyhyydestä, vaan myös monet muut syyt saavat kuntalaiset hakemaan ilmaista ruokaa. Kulutustottumukset ja lisääntyvä velkaantuminen aiheuttavat taloudellisia vaikeuksia useille talouksille. Ilmaisoruan jakelusta on myös tullut itseään ruokkiva ilmiö eli tarjonta lisää kysyntää. Joka tapauksessa ruuanjakelupisteisiin meneminen vaatii henkilöltä aktiivisuutta ja suunnitelmallisuutta.

Toisaalta ilmaisoruanjakeluun liittyy usein esille tuotu ekologinen näkökulma. Tuoreen ja käyttökelpoisen ruuan viemistä kaatopaikalle ei voida pitää kansantalouden näkökulmasta kestäväenä kehityksenä ja sen tarjoamista vaikka ilmaiseksi pidetään järkevämpänä.

Uuden ruuanjakelupisteen perustaminen Helsinkiin

Laajempänä yhteiskunnallisena ilmiönä ilmaisoruanjakelu on hyvin monitahoinen kokonaisuus ja sitä voidaan tarkastella eri näkökulmista. Lähtökohtana kaikessa toiminnassa täytyy kuitenkin olla kuntalaisten hyvinvoinnin edistäminen ja heidän kunnioittamisensa. Kuntalaisten hyvinvoinnin turvaamisessa yhteiskunnallia ja järjestötoiminnalla on

12.2.2008

omat erilliset roolinsa. Sosiaalitoimen tehtävänä on perustoimentuloturvan ja siihen liittyvän sosiaalityön järjestäminen. Lisäksi sosiaalitoimi pyrkii toimillaan laajemmin vaikuttamaan yhteiskunnan ilmiöihin niin, että kaikkien kuntalaisten hyvinvointi turvataan. Tässä mielessä yhteisöllisyyden tukeminen ja sosiaalisten verkostojen luominen ovat myös sosiaalitoimen toiminnassa keskeisiä ja toteutuvat sosiaaliviraston ylläpitämässä toimintapaikoissa. Myös toimeentulotuen myöntämiskäytäntöjä tehostamalla ja pyrkimällä vaikuttamaan sosiaaliturvan kokonaisuuden parantamiseen sosiaalitoimi voi kohentaa kuntalaisten asemaa.

Järjestöjen ja seurakuntien toimintakenttään sopivat erilliset hankkeet, jotka osaltaan tukevat tätä samaa tavoitetta. Tällöin myös Helsingin kaupunki ja sosiaalivirasto tukevat taloudellisesti avustusten kautta järjestöjä. Sosiaalilautakunta korostaa kuitenkin järjestöjen toiminnan toteuttamisessa kansalaisten yhteisvastuullisuuden edistämistä sekä kansalaisten kunnioittavaa ja arvostavaa kohtaamista.

Ilmaisen ruuan jakelu leipäjonotyyppisenä toimintana ei ole sellaista julkisilla varoilla toteutettavaa sosiaaliturvapolitiikkaa, jonka avulla sosiaalitoimi voisi tasapuolisesti auttaa ja tukea kuntalaisia. Tällä hetkellä se kuitenkin näyttäytyy tärkeänä tekijänä monen helsinkiläisen arjessa. Ennen kuin ratkaistaan kysymys uuden ilmaisruuan jakelupisteen perustamisesta siten, että myös sosiaalivirasto olisi siinä osallisena, sosiaalivirasto tulee viemään asian sosiaaliviraston eettisen toimikunnan käsiteltäväksi. Samoin sosiaaliviraston toimesta tullaan asettamaan laajapohjainen työryhmä, joka tekee asiasta selvityksen vuoden 2008 loppuun mennessä. Työryhmän työskentelyssä tulisi selvittää, miten tämän tyyppinen avustustoiminta tulisi käytännössä organisoida, järjestää ja rahoittaa ottaen huomioon käsiteltävään asiaan liittyvät eettiset näkökulmat.

Jätkäsaaren Lyhty ry:n suunnitteleman toiminnan tilakysymykset tulevat ajankohtaisiksi sen jälkeen, kun itse toimintaan liittyvät kysymykset on ratkaistu. Helsingin kaupungin omistamien kiinteistöjen hallinta kuuluu kiinteistövirastolle. Kiinteistövirastosta saadun tiedon mukaan Jätkäsaaresta vapautuvat yhdistyksen tavoittelemat tilat on tarkoitus ottaa kaupungin omaan toimintaan. Jätkäsaaren muut rakennukset tultaneen pääosin purkamaan. Näin ollen Jätkäsaaren alueelta ei sopivaa kaupungin omistamaa tilaa löytyne Jätkäsaaren Lyhty ry:n käyttöön.

12.2.2008

Lisätiedot:

Palviainen Leila, sosiaalisen ja taloudellisen tuen pääll., puhelin 310 58283

SOSIAALILAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

✍ Astrid Gartz ✍ !
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Lähetesiakirjat

JÄTKÄSAAREN LYHTY ry.
“Mielekäs Jätkäsaari -Ruokaa köyhille” -projekti

Helsinki 6.11. 2007

Saap. 7.11.07

Khs dnro	2007-2557/394
Stn dnro	
Saap./Art.	22-11-2007

Arvoisa vastaanottaja

Lähetämme yhdistyksemme sekä Mielekäs Jätkäsaari -projektin toimintasuunnitelman, oheisena jälkilähetyksenä sekä Helsingin piispalle Eero Huoviselle lähettämämme kirjeen.

Kunnioitavasti,
 Syystalviterveisin

JÄTKÄSAAREN LYHTY ry.
”Mielekäs Jätkäsaari – Ruokaa köyhille” -projekti

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ari Soderlund,
 Hallituksen puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

MARKKU Kontinen
 Sihteeri

www.jatkasaarenlyhty.suntuubi.com

JÄTKÄSAAREN LYHTY ry.

“Mielekäs Jätkäsaari” -projekti

Yhdistyksen ja “Mielekäs Jätkäsaari” -projektin toimintasuunnitelma vuosille 2008 – 2013

Jätkäsaaren Lyhty ry. -Heikomman puolella! -Ruokaa köyhille!

- 1.) Sosiaalinen yhdistyksemme pyrkii ensisijaisesti vaikuttamaan Helsingin kaupungin päättäjiin sosiaalisen toimintakeskuksen perustamiseksi Helsingin Jätkäsaaren alueelle, ainakin Jätkäsaaren rakentamisen ajaksi.
- 2.) Yhdistyksemme tarkoituksena on aloittaa Mielekäs Jätkäsaari projekti, ajalle 2008 – 2013 vähävaraisten ihmisten hyväksi ja tuomaan sosiaalisia epäkohtia päättäjien tietoon ja saamaan parannuksia sosiaaliturvaan ja siten edesauttaa toiminnallamme yhteiskuntamme huono-osaisia. Yhdistyksen tarkoitus on konkreettisesti toimia sekä pyrkiä vaikuttamaan päättäjiin heikompiensaisten ihmisten sosiaalisten olojen parantamiseksi. Yhdistys on yleishyödyllinen sosiaalinen yhdistys ja poliittisesti sitoutumaton.
- 3.) Toivoisimme yhdistyksellemme toimitiloja Helsingin Satamalta vapautuvista Jätkäsaareen ahtaajien ruokalasta, jossa aloittaisimme kahvilan - ja ruokalan pidon tuleville rakennusmiehille ja vähävaraisille. Espoon Kaupunki on tehnyt Espoossa toimivalle kristilliselle yhdistykselle, Manna-apu ry:lle ratkaisun, että Espoon Kaupunki perii vain muutaman sadan euron vuokraa antamistaan toimitiloista ja maksaa toiminasta aiheutuvat sähkölaskutkin.
- 4.) Jätkäsaaren Lyhty ry. alkaisi ruokalatilat saatuaan ylläpitää kahviilaa /ruokalaa, jos Helsingin kaupunki tulisi vastaan tilojen antamisessa, vuokrauskustannuksissa sekä toiminnan alkuun saattamisessa. Alustavasti ovat Terve- ja Turvallinen kaupunki - neuvottelukunta sekä Helsingin kaupungin Eteäinen sosiaalikeskus luvanneet tulla mukaan hankkeemme alkuun saattamiseksi toiminta-avustuksilla.
- 5.) Toimintakeskuksemme toimisi samalla rakennusajan sekä suunnittelu - ja tiedotus- että info - ja kokoontumiskeskuksena rakentajille sekä rakennuttajille ja ennen kaikkea tapaamispaikkana alueen asukkaille ja yhdistyksemme vähävaraisille jäsenille edullisena ruokailupaikkana.
- 6.) Mielestämme tämä Mielekäs Jätkäsaari -projekti olisi Helsingin kaupunginkin etu, jotta saisimme ehkäistyä kasvavia sosiaalisia ongelmia Helsingin kaupungissamme kolmannen sektorin toimijana, lisäksi vapaaehtoisvoimin, mihin ei sosiaalitoimi nykyisellään pysty.
- 7.) Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys ylläpitäisi Jätkäsaaren Lyhty ry:n työmaa-ruokalaa ja kahviilaa sekä kaikille avointa sosiaalista toimintakeskusta, jossa on aamiaislounas- tai tilausruokailua, koulutusta, lisäksi valistus-, tiedotus-, julkaisutoimintaa sekä

teemapäivätilaisuuksia, ohjelmallisia musiikkikulttuuritilaisuuksia yms., karaoke-, harrastus-, virkistys-, opinto-, talkoo- ja kirpputori sekä muuta avustustoimintaa.

8.) Yhdistys toimii yhteistyössä muiden sosiaalista toimintaa harjoittavien laitosten ja yhteisöjen kanssa, järjestää jäsenistölleen monipuolista kulttuuritoimintaa, opintomatkoja sekä valistustilaisuuksia. Hankkii edellä mainittuun toimintaan välineitä ja koulutusta.

9.) Yhdistyksen tarkoituksena on ruokalan myyntituotolla rahoittaa jäsenten mielekästä harrastus- ja virkistystoimintaa, sekä tarjotaan vähempiosaisille yhdistyksen jäsenille edullisia omakustannushintaisia lounaita sekä -kahvilapalveluja, lisäksi yhdistys jakaa ilmaiseksi vähäosaisille kauppojen luovuttamia viimeisen myyntipäivän ylittäneitä elintarvikkeita, jotka ovat vielä täysin käyttökelpoisia vaikka kaupan myyntipäivä on vanhentunut. Ruoat saatuamme pakastamme ne heti asianmukaisesti, siten että kylmäketju ei katkea missä vaiheessa ruoka-lahjoituksen antamiseen saakka. Ilmaisruoan jakelu tapahtuisi "Mielekäs Jätkäsaari - Ruokaa köyhille" -projektin toimesta yhdistyksen toimiessa projektille ns. "sateenvarjo" -yhteisönä.

10.) Pakollinen hygieniakoulutus: Jokainen keittiöön töihin tai vapaaehtoiseksi ruuanjakoon tulevan yhdistyksen jäsenen on suoritettava hygieniapassi ennen ruuankäsittelyn tai keittiötyöskentelyn aloittamista. Hygieniapassin koulutuksen järjestää yhdistys sekä maksaa siitä aiheutuvat kulut.

11.) Yhdistys ostaa sekä valmistaa itse ruokalan annosten myyntiin tarkoitetut ruokatarvikkeet täysin tuoreista kaupan elintarvikkeista, ennen viimeistä myyntipäivää olevista tuotteista. Leivomme itse paikan päällä pullat, sämpylät, munkit, pyrimme valmistamaan kaikki pääruuat alusta alkaen itse sekä tavoitteemme on kouluttaa uusavuttomia jäseniä ruoanvalmistuksen saloihin ja siten saadaan päivittäiseen toimintaan vapaaehtoisia ihmisiä mielekkääseen toimintaan, mikä taas lisää yhdistyksemme jäsenille mielekästä tekemisen mahdollisuuksia toimintakeskuksessa. Yhdessä tekeminen tukee mielenterveyttä, lisää osallisuutta ja vähentää syrjäytymistä ja tukee syrjäytymisuhan alaisia mielekkääseen toimintaan. Samalla jäsen voi osallistua yhdistyksen monipuoliseen virkistys- ja harrastustoimintaan.

12.) Saisimme toimillamme torjuttua yksinäisyyttä ja lievennettyä sosiaalisia ongelmia sekä voisimme tarjota mahdollista apua, köyhille eläkeläisille, yksinhuoltajille, opiskelijoille yhteistyössä Helsingin kaupungin sosiaaliviraston kanssa sekä eri hyväntekeväisyyttä tekevien järjestöjen ja yhteisöjen, yhdistysten sekä seurakuntien kanssa.

13.) Syrjäytyneillä tarkoitamme ihan tavallisia vähävaraisia alueemme ihmisiä, jotka ovat sulkeutuneet omiin oloihinsa kotiinsa, ilman mitään sosiaalista verkostoa. Jopa työssä käyvätkin voivat hakea apua toiminastamme. Yhdistyksemme verkostoituminen ehkäisee ennalta kasvavia itsemurhalukuja Helsingin kaupungissamme.

14.) Yhdistys järjestää kenttäkeittimellä keitonmyyntiä ja ruokatemppauksia Helsingin keskustan alueella, toreilla ja metroasemien läheisyydessä, suorittaa rahankeräyksiä ja käyttää niistä saadut varat vähäosaisten ilmaisruokailun sekä toiminnan järjestämiseen.

15.) Yhdistyksen tarkoituksena on kiinnittää päättäjien huomiota yhteiskunnasta syrjäytyneiden ihmisten sekä vähävaraisten eläkeläisten, yksinhuoltajien, opiskelijoiden, toimeentulotukea saavien ihmisten sosiaalisten olojen sekä etujen parantamiseen, koko maassamme.

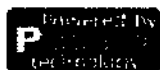
HELSINKI 29.10.2007

Jätkäsaaren Lyhty ry.

"Mielekäs Jätkäsaari – Ruokaa köyhille" –projekti

www.jatkasaarenlyhty.suntuubi.com

Kerro kaverille | Tee ilmaiset kotisivut

©2007 • [jatkasaarenlyhty - suntuubi.com](http://jatkasaarenlyhty.suntuubi.com)

JÄTKÄSAAREN LYHTY ry.
“Mielekäs Jätkäsaari -Ruokaa köyhille” -projekti

Piispa Eero Huovinen
 Suomen Evankelis-luterilainen kirkko
 PL 142
 00121 HELSINKI

Helsinki 6.11. 2007

PÄÄSUOJELIJA- / YHTEISTYÖPYYNTÖ

Arvoisa Helsingin piispa Eero Huovinen

Viittaamme kasvaneisiin leipä- ja ruokajonoihin pääkaupungissamme. Toivoisimme Teitä ”Mielekäs Jätkäsaari – Ruokaa köyhille” projektihankkeemme yhdeksi pääsuojelijaksi pääkaupunkimme heikompiosaisten ihmisten auttamiseksi.

Olemme havainneet ansiokkaan toimintanne ja kannanottonne aikaisemminkin nälkä- ja asunnottomuusasioiden yhteydessä ja mm. siksi esitämme tämän pyyntömme.

Samalla oheistamme Helsingin seurakuntayhtymälle ja Tuomiokirkkoseurakunnalle jättämiemme raha-avustusanomusten jäljennökset, joihin toivoisimme puoltoanne.

Lisäksi olisimme hyvin kiitollisia, jos voisitte arvovallallanne olla yhteydessä Helsingin kaupungin ylimpään johtoon hankkeemme toteuttamiseksi.

Kunnioittavasti,
 syystalviterveisin

JÄTKÄSAAREN LYHTY ry.
”Mielekäs Jätkäsaari – Ruokaa köyhille” -projekti

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ari Söderlund,
 Hallituksen puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Markku Konttinen
 Sihteeri

www.jatkasaarenlyhty.suntuubi.com

12.2.2008

07-1185/399

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2557/399
Stn dnro	
Saap./Anl.	21-02-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 23.11.2008 Dnro 2007-2557/394

LAUSUNTO JÄTKÄSAAREN LYHTY RY:N KIRJEESTÄ, JOKA KOSKEE
YHDISTYKSEN TOIMINTASUUNNITELMAA

Sosv 2007-1185

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Tilastokeskuksen tutkimuksen (Sosiaalinen pääoma Suomessa) mukaan, mitä enemmän henkilöillä on sosiaalista pääomaa eli osallistumista, luottamusta ja sosiaalista tukea, sitä paremmaksi he kokevat terveytensä. Osallistuminen, vapaaehtoistyön tekeminen, sosiaalinen kanssakäyminen ja vastavuoroisuus lisäävät siis henkilöiden terveyttä ja hyvinvointia.

Helsingin kaupungin eri hallintokunnat pyrkivät omilla toiminnoillaan lisäämään eri-ikäisten kuntalaisten hyvinvointia ja aktiivisuutta. Mm. monimuotoinen kulttuuritarjonta sekä työväenopiston, liikuntaviraston ja nuorisoasiainkeskuksen toiminnat tarjoavat kuntalaisille runsaasti erilaista toimintaa ja palveluja.

Jätkäsaaren Lyhty ry:n toimintasuunnitelmassa esitettyjä toimintoja ajatellen sosiaaliviraston toiminnassa keskeisiä tavoitteita ovat köyhyyteen puuttuminen, syrjäytymisen ehkäisy, riskioloissa elävien kansalaisten saaminen palvelujen piiriin sekä uusien, yhteisöllisyyttä tukevien työmuotojen lisääminen. Toimeentulokityön rinnalla pyritään sosiaalityön keinoin vahvistamaan ihmisten toimintakykyä ja vastuullisuutta. Lisäksi sosiaaliasemien yhteydessä on kumppanuustaloja, toimintakeskuksia, asukastaloja ja lähiöasematoimintaa, joissa yhteistyössä järjestöjen ja seurakuntien kanssa luodaan monenlaista toimintaa kuntalaisille. Sosiaalitoimi organisoii myös alueellista vapaaehtoistoimintaa.

Sosiaalilautakunnan näkemyksen mukaan vähävaraisimpien toimeentulon turvaamisessa julkishallinnolla ja kansalaisten järjestötoiminnalla

12.2.2008

on omat erilliset roolinsa. Sosiaalitoimelle kuuluvat ensisijaisesti, kuten edellä esitettiin, toimeentuloturvan ja siihen liittyvän sosiaalityön järjestäminen. Sosiaalitoimi tukee myös vastuullista kansalais- ja järjestötoimintaa mm. myöntämällä taloudellista tukea järjestöille.

Sosiaalilautakunta näkee, että Jätkäsaaren Lyhty ry:n suunnittelema toiminta voi omalta osaltaan olla lisäämässä kuntalaisten auttamista ja osallistamista sekä lisätä kuntalaisten hyvinvointia. Sosiaalilautakunta kuitenkin toteaa, että myös sosiaaliviraston omalla toiminnalla eteläisen sosiaaliaseman alueella, Perämiehenkadulla toimivassa kumppanuustalo Betaniassa ja Sturenkadulla sijaitsevassa kumppanuustalo Hannassa, on pystytty tarjoamaan samantyyppistä toimintaa ja yhteisöllisyyttä alueen asukkaille.

Tilakysymys on toimintaan olennaisesti liittyvä seikka sen jälkeen, kun järjestettävä toiminta on saanut muotonsa. Helsingin kaupungin kiinteistövirastosta saadun tiedon mukaan kaupunki ei pysty vastaamaan Jätkäsaaren Lyhty ry:n toiveeseen saada yhdistyksen käyttöön Jätkäsaaresta sen suunnittelema tiloja. Kyseiset tilat on tarkoitus ottaa kaupungin omaan toimintaan. Jätkäsaaren muut rakennukset tultaneen pääosin purkamaan, kun sataman toiminnat loppuvat alueelta.

IlmaISRuuan jakelun osalta viitataan sosiaalilautakunnan 12.2.2008 antamaan lausuntoon kaupunginhallitukselle, joka koskee valtuustoaloitetta ruuanjakelupisteiden lisäämiseksi Helsinkiin.

Yksittäiset järjestöt voivat suunnitella toimintaansa itse ja hakea järjestöille suunnattuja avustuksia. Näin ollen myös Jätkäsaaren Lyhty ry:n toiminnan ja tilakysymysten selkiinnyttyä yhdistys voi hakea kaupungilta tavanomaisessa järjestyksessä järjestöavustuksia sekä avustuksia Terve- ja turvallinen kaupunki -neuvottelukunnan määrärahoista.

Lisätiedot:

Palviainen Leila, sosiaalisen ja taloudellisen tuen pääll., puhelin 310 58283

SOSIAALILAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Astrid Gartz
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Lähetesiakirjat

Postiosoite
PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Toinen linja 4 A
00530 HELSINKI

Puhelin
+358 9 310 4011

Faksi
+358 9 310 43717

Y-tunnus
0201256-6

sosiaalivirasto@hel.fi

www.hel.fi/sosv

15.1.2008

07-1184/313

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2345/313
Str dnro	
Saap./Anl.	22-01-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 29.10.2007 Dnro 2007-2345/313

LAUSUNTO OUTI ALANKO-KAHILUODON ALOITTEESTA LASTEN
ENNALTAEHKÄISEVÄN HAMMASHOIDON EDISTÄMISEKSI PÄIVÄ-
KODEISSA JA KOULUISSA

Sosv 2007-1184

Sosiaalilautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle aloitteesta seuraavan sisältöisen lausunnon:

Päivähoidossa ennaltaehkäisevän hammashuollon merkitys on tärkeä. Päiväkodeissa tarjotuissa aterioissa käytetään vain vähän sokeria happaman maun taittamiseen. Esimerkiksi välipalalla tarjotaan marja- ja hedelmäpuuroja, kiisseleitä tai rahkoja suolaisten piirakoiden, sämpylöiden ja muiden leivonnaisten lisäksi.

Infektioriskien minimoimiseksi hampaita ei päivähoidossa harjata, mutta ruokailun jälkeen lapset huuhtelevat suun vedellä.

Ensisijainen vastuu lasten hammashoidosta on vanhemmilla. Hampaiden harjaus aamuin ja illoin fluorihammastahnalla kotona on hampaiden hoidossa keskeisintä. Lisäksi hammasterveyttä voidaan edistää makeisten käytön rajoittamisella mahdollisimman harvoin kertoihin ja suositeltavaa on myös ksylitolituotteiden käyttö.

Päiväkodeissa toimitaan yhteistyössä vanhempien kanssa ennaltaehkäisevän hammashoidon toteuttamiseksi. Mikäli valtaosa päivähoitoyksikön vanhemmista toivoo lapsensa saavan hoitopäivän aikana ksylitolituotteita, vanhemmat ovat kustantaneet tuotteet ja henkilökunta on valvonut niiden nauttimista.

Päivähoidon kustantamia ksylitolituotteita ei päivähoidossa jaeta, eikä siihen ole varattu määrärahoja. Ksylitolituotteita ei voi myöskään hankkia elintarvikemäärärahoilla, koska ne eivät kuulu lasten ravitsemukseen.

15.1.2008

Sosiaalilautakunta pitää tärkeänä, että päivähoitossa otetaan huomioon ennalta ehkäisevä hammashoito ja että lasten hammasterveyttä edistetään yhteistyössä lasten vanhempien kanssa. Päivähoitolla on valmius jakaa ksylitolivalmisteita lapsille, jos se terveyden näkökulmasta on perusteltua.

Lisätiedot:

Ihalainen Sirkka-Liisa, kehittämiskonsultti, puhelin 310 42543

SOSIAALILAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

✓ Astrid Gartz ✓ /
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Lähetesiakirjat

22.1.2008

Kaupunginhallitukselle

Khs dnro	2007-2345/383
Stn dnri	
Saap./Anl.	24-01-2008

LAUSUNTO OUTI ALANKO-KAHILUODON VALTUUSTOALOITTEESTA LASTEN ENNALTAEHKÄISEVÄN HAMMASHOIDON EDISTÄMISEKSI PÄIVÄKODEISSA JA KOULUISSA

Hallintokeskus on pyytänyt lausuntoa Outi Alanko-Kahiluodon valtuustaloitteesta lasten ennaltaehkäisevän hammashoidon edistämiseksi päiväkodeissa ja kouluissa.

Liikepalvelulautakunta esittää lausuntonaan seuraavaa:

Palmiassa arvostetaan toimintaa, joka edistää helsinkiläisten päiväkotilasten ja koululaisten ennaltaehkäisevää hammashoitoa.

Palmia on valmis tarjoamaan ksylitol-tuotteita päiväkotijä kouluruokailun yhteydessä, mikäli asiakas / tilaaja haluaa maksaa ksylitol-tuotteiden tarjoamisesta kouluissa ja päiväkodeissa.

Palmia toimii kouluissa ja päiväkodeissa asiakasvirastojen palvelutarjontaan varattujen määrärahojen puitteissa viraston ulkopuolisena palveluntuottajana. Asiakas / tilaaja määrittelee aina minkälaisia palveluja se Palmialta ostaa. Asiakas / tilaaja voi halutessaan varata tarvittavan määrärahan ksylitol-tuotteiden tarjoilua varten ja Palmia huolehtii niiden hankinnasta ja tarjoamisesta.

Koulujen tiloissa olevat virvoitusjuoma-automaatit eivät ole Palmian, joten tähän asiaan voi vaikuttaa koulujen johdon kautta. Maksullisen välipalavalikoiman kehittämisessä Palmia on määrätietoisesti pyrkinyt ottamaan huomioon terveellisyysnäkökohdat. Välipalavalikoimaa kehitetään jatkuvasti. Liitteenä on voimassaoleva koulujen maksullisten välipalojen lista.

Liikepalvelulautakunta päätti kokouksessaan 22.1.2008 antaa em. lausunnon kaupunginhallitukselle valtuutettu Outi Alanko-Kahiluodon valtuustaloitteesta lasten ennaltaehkäisevän hammashoidon edistämiseksi päiväkodeissa ja kouluissa.

22.1.2008

Liikepalvelulautakunnan puolesta XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Veikko Vermilä puheenjohtaja	Hannu Hämäläinen pöytäkirjanpitäjä

LIITTEET

Liite 1	Hallintokeskuksen lausuntopyyntö liitteineen, 2007-2345 /
313, 29.10.2007
Liite 2	Koulujen maksullisten välipalojen lista

Catering-palvelut
Opetusalan ruokapalvelut

TIEDOTE 1.1.2008

Maksullinen välipalamyynti oppilaille

Välipalojen hinnat vaihtelevat 0,25 – 1,50 euron välillä. Päivittäin on tarjolla 3-4 vaihtoehtoa, jotka on valittu yhdessä rehtorin kanssa.

Maksu tapahtuu välipalakortin avulla. Yhden välipalakortin arvo on 10 euroa. Kortissa on 12 kappaletta 0,50 euron ja 16 kappaletta 0,25 euron arvoista ruutua. Välipalakortteja ei myydä kouluravintoloissa, vaan maksu tapahtuu pankkiin seuraavalle tilille:

Tili SAMPO 800011-396002
Viite 307090 30349 09502
Saaja Palmia / Opetusalan ruokapalvelut

Maksutositetta vastaan oppilas saa välipalakortin kouluravintolasta. Tositteessa tulee olla vanhemman allekirjoitus ja päivämäärä. Korttia voi käyttää niin kauan kuin siinä on arvoa jäljellä.

Tuotevalikoima ja hinnasto

Juomat

Maito 2 dl	0,25 €
Maitokaakao 2 dl	0,50 €
Mehujuoma 2 dl	"
Täysmehu, mausteinen mehujuoma 1,5dl"	"
Pirtelö, hedelmämaitojuoma 1,5 dl	0,75 €
Jogurttijuoma 2 dl	"
Hedelmä-vihannesjuoma 1 dl	"
Tazza-kaakao 2 dl	"
Mausteinen mehujuoma 2,5 dl	1,00 €
Maitopohjainen pirtelö 2 dl	1,25 €

Jogurtit, vanukkaat, mehukeitot, puurot

Jogurtit 150 g	0,50 €
Vanukkaat 120 g	"
Mehukeitto 150 g	"
Puuroannos 200 g	"
Maku-Viili 200 g	0,75 €
Kidius-maitovanukas 120 g	"
Rahkavaahto 100 g	"
A-jogurtti 150 g	"
Mehukeittopurkki 250 g	1,00 €
Rahkavälpä 150 g	"

Pienet suolaiset leivonnaiset

Karjalanpiirakka 90 g ja margariini	0,50 €
Kasvis-juustopiiras kevyt L 50 g	"
Pyöreä hiivataikinalihapiiras L 35 g	"
Uunituore sämpylä 50 g	"
Pieni kolmioleipä 35 g (puolikas)	"
Hiivataikina-lihapiiras 80 g	0,75 €
Voileipä 50 g	"

Täytetyt sämpylät ja leivät

Kinkkusämpylä 120 g	1,00 €
Juustosämpylä 120 g	"
Täytetty annosleipä 115 g	"
Kolmioleipä 70 g (1 kpl)	"
Pizzapala 140 g	1,25 €
Calzone (jauheliha, kinkku-juusto) 100 g	"
Kinkku-kasvisämpylä 150 g	"
Juusto-kasvisämpylä 150 g	"

Muut suolaiset tuotteet

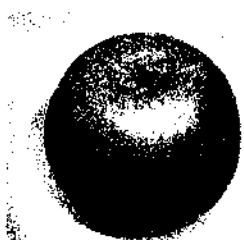
Kinkku-juustopatonki 200 g	1,50 €
Kolmioleipä (2 kpl) 130 g	"
Iso kinkku-juustosämpylä 175 g	"

Makeat leivonnaiset

Kotipulla 80 g	0,50 €
Pyöreä omena-kanelipiiras 35 g	"
Korvapuusti 70 g	0,75 €
Marjainen piirakka 80 g	"
Pannukakku 100 g	"
Ohukaiset 100 g 5-6 kpl	"
Croissant 55 g	"
Viljaiset välipalakeksit 2kpl (1kpl 0,50€)	"
Muffinsi 75-100 g	1,00 €

Hedelmät

Omena n. 130 g	0,50 €
Banaani n. 175 g	"
Appelsiini n. 150 g	"
Vihannekset 75 – 100 g	"

22.1.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2345/513
Stn dnro	
Saap./Ant.	29-01-2008

LAUSUNTO ALOITTEESTA LASTEN ENNALTAEHKÄISEVÄSTÄ
HAMMASHOIDOSTA PÄIVÄKODEISSA JA KOULUISSA

Terke 2007-2623

Hampaiden reikiintymisen ehkäisyssä

Hampaiden reikintyminen on bakteerien toiminnan tulosta. Bakteerit muodostavat suussa ravinnon sokerista happoja, jotka liuottavat hammaskudosta. Tärkeintä reikiintymisen ehkäisemisessä on napostelun välttäminen ja sitä kautta päivittäisten syömis- ja juomiskertojen vähentäminen sekä hampaiden harjaaminen fluorihammastahnalla kahdesti päivässä. Ksylitolituotteet heti ruokailun päätteeksi toimivat apuna reikiintymisen ehkäisyssä, mutta eivät korvaa edellä mainittuja keinoja.

Koska suun terveyden kannalta tärkeät käyttäytymistavat opitaan jo lapsena, on hammashuollossa haluttu nykyisten kysyntäpaineidenkin alla panostaa myös lasten ehkäisevään hammashoittoon. Jokaisen 5-vuotiaan helsinkiläislapsen vanhemmalle lähetetään kirje, jossa heitä kehoitetaan tilaamaan lapselleen aika hammashoitolaan. Näin pyritään tavoittamaan myös ne lapset, jotka eivät ole päiväkotitai perhepäivähoidossa. Hammashoitokäynnillä annetaan valistusta koko perheelle.

Ksylitolin käyttö päiväkodeissa

Hammashuollon terveyden edistämisen kehittämisryhmä tiedusteli päiväkotien yhteyshenkilöiltä ksylitolituotteiden käyttöä loppuvuodesta 2007. Kaikista päiväkodeista ei kuitenkaan saatu tietoja. Saatujen vastausten mukaan vanhempien kustantamat ksylitolituotteet olivat käytössä vähintään kerran päivässä 93 päiväkodissa. Vastanneista päiväkodeista 34 ei käyttänyt ksylitolituotteita. Ksylitolituotteet ovat käytössä vain hyvin harvassa koulussa.

Hammashuollon päiväkotien yhteyshenkilöt ovat vuosittain yhteydessä alueensa päiväkodin johtajiin sekä perhepäivähoidon ohjaajiin ja keskustelevat mm. ksylitolituotteiden käytöstä päiväkodissa ja perhepäivä-

22.1.2008

hoidossa. Tarvittaessa annetaan ohjeet ja yhteystiedot ksylitolituotteiden tilaamista varten. Yhteyshenkilöille on järjestetty koulutustilaisuus yhteisesti sovituista käytännöistä, terveyden edistämiseksi käytettävistä materiaalista ja ksylitolituotteiden käytöstä.

Ksylitolin suositeltava päiväannos on 5 grammaa jaettuna vähintään kolmeen käyttökertaan. Siksi ksylitolituotteita suositellaan käytettäväksi sekä kotona että päiväkodissa aterioiden ja välipalojen jälkeen. Neuvolan terveydenhoitajilla on merkittävä rooli ksylitolituotteiden käytön suositelussa. Lapsiperheillä on tiivis yhteys neuvolaan, jonka kautta voidaan vaikuttaa koko perheen suun terveyttä edistäviin tottumuksiin. Ksylitolituotteiden suositteleminen sekä pikkulapsille että heidän vanhemmilleen sisältyy neuvolan terveydenhoitajien antamaan terveysneuvontaan. Ksylitolituotteiden käyttösuositukset sisältyvät niin ikään neuvoloissa ja hammashoitoloissa jaettaviin Mannerheimin Lastensuojeluliiton hampaiden hoito-ohjelehtisiin; ohjeita on erikseen odottaville perheille ja eri-ikäisille pikkulapsille.

Virvoitusjuoma- ja makeisautomaatit

Opetushallitus ja Kansanterveyslaitos lähettivät maaliskuussa 2007 valtakunnan kaikkiin kouluhin kirjeen, jossa suositeltiin, että kouluissa ja oppilaitoksissa ei saisi ainakaan kouluaikana olla säännöllisesti myytävänä makeisia, virvoitusjuomia tai sokeroituja mehuja. Kirjeessä todettiin lisäksi, että välipala-automaattien pitäisi tarjota koululaisten terveyden kannalta suositeltavia tuotteita.

Terveyslautakunta toteaa, että terveyskeskus panostaa jo nyt aloitteessa esitettyyn ksylitolituotteiden käytön lisäämiseen. Lisäksi terveyskeskus aloittaa neuvottelut opetusviraston kanssa makeis- ja virvoitusjuoma-automaattien määrätietoiseksi poistamiseksi Helsingin kouluista. Palmialle annetaan tarvittaessa asiantuntija-apua terveellisten välipalojen suunnitteluun.

Lisätiedot:

Hiekkanen Seija, johtajahammaslääkäri, puhelin 310 42247

TERVEYSLAUTAKUNTA
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Suzan Ikävalko
puheenjohtaja

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

29.1.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2345/313
Stn dnr	
Saap./Anl.	04-01-2008 02.

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU OUTI
ALANKO-KAHILUODON LASTEN ENNALTAEHKÄISEVÄN HAM-
MASHOIDON EDISTÄMISTÄ PÄIVÄKODEISSA JA KOULUISSA KOS-
KEVASTA VALTUUSTOALOITTEESTA

Opev 2007-687

Opetuslautakuntaa on pyydetty antamaan lausunto valtuutettu Outi Alanko-Kahiluodon valtuustoaloitteesta, joka koskee lasten ennaltaehkäisevän hammashoidon edistämistä päiväkodeissa ja kouluissa.

Aloitteessa ehdotetaan, että Helsingin kaupunki paneutuu erilaisin keinoin entistä määrätietoisemmin lasten ennaltaehkäisevään hammashoittoon. Tärkeää olisi paitsi ksyliitol-valmisteiden käytön lisääminen, myös makeis- ja virvoitusautomaattien poistaminen peruskoulujen käytäviltä. Samoin Palmian maksullista välipalavalikoimaa tulisi tarkistaa niin, ettei se sisältäisi hampaille kaikkein vahingollisimpia makeita välipaloja.

Opetuslautakunta toteaa seuraavaa:

Kunnan tulee kansanterveystyöhön kuuluvana tehtävänä ylläpitää suun terveydenhuoltoa, johon sisältyy väestön suun terveyden edistäminen sekä kunnan asukkaiden suun sairauksien tutkimus, ehkäisy ja hoito (kansantervelain 14 §:n 4 mom.).

Opetuslautakunta on päättänyt 24.2.2004 (35 §) edellyttää, että opetusviraston koulutuslinjat lähettävät kouluille ja oppilaitoksille kirjeen, jossa painotetaan erityisesti sitä, ettei virvoitusjuoma- ja makeisautomaatteja ole ala-asteilla, koulut ja oppilaitokset laativat säännöt automaattien käytöstä ja että sääntöjen noudattamista valvotaan. Kouluilta ja oppilaitoksilta edellytetään lisäksi, että ne pysyvät mainonnasta vapaina alueina.

Opetusvirasto on antanut ryhmäkirjeen 5.4.2004 (nro 54) virvoitusjuoma- ja makeisautomaattien käytöstä kouluissa ja toisen asteen am-

29.1.2008

matillisissa oppilaitoksissa. Ryhmäkirjeessä todetaan samansuuntaisesti opetushallituksen ja kansanterveyslaitoksen suosituksen (Tiedote 11/2007, 16.3.2007) kanssa, että koulu- ja opiskelijaruokailun tehtävänä on tukea ravitsemus-, terveys- ja tapakasvatuksen tavoitteiden saavuttamista. Virvoitusjuoma- ja makeisautomaatit ovat suljettuna lounasaikaan, virvoitusjuomien ja makeisten tuominen lounasaikaan koulu- ja opiskelijaravintolaan ja niiden nauttiminen siellä lounasaikaan on kielletty. Lisäksi on suositeltavaa, että edellä kuvattuja automaatteja ei sijoiteta ravintolan välittömään läheisyyteen. Lounasaikaan tapahtuva virvoitusjuomien ja makeisten myyntikielto koskee automaattien lisäksi muitakin kyseisten tuotteiden myyjä ja myyntipisteitä (esimerkiksi oppilaskuntaa ja ruokapalvelun tuottajaa).

Maksullisen ravitsevan välipalan tarjoaminen on aloitettu opetuslautakunnan päätöksen 6.4.2004 (77 §) mukaisesti syyslukukauden 2004 alussa. Lukuvuonna 2004–2005 välipalaa tarjottiin noin 30 koulussa ja oppilaitoksessa ja lukuvuonna 2007–2008 yli 70:ssä. Opetusviraston tavoitteena on tulevaisuudessa tarjota oppilaille ja opiskelijoille mahdollisuus ostaa kaikissa Helsingin kaupungin kouluissa ja oppilaitoksissa ravitsevia välipalatuotteita. Opetusviraston ohjeiden mukaan välipalalla tulee olla päivittäin tarjolla vaihtelevasti vähintään yksi tuote leipä-, juoma- ja hedelmä/juuresryhmästä. Välipalatuotteiden on myös oltava houkuttelevia, mieluisia ja ravitsemuksellisesti todellinen vaihtoehto makeisille ja virvoitusjuomille. Koulun tehtävänä on ohjata oppilaita ymmärtämään monipuolisen ravinnon merkitys terveydelle ja hyvinvoinnille.

Epäterveellisten välipalojen syöminen on vähentynyt kouluaikana vuodesta 2004 vuoteen 2006. Vuonna 2004 epäterveellisiä välipaloja söi kouluaikaan vähintään kahdesti viikossa 40 % yläluokkalaisista ja vuonna 2006 joka kolmas. (www.edu.hel.fi > Palvelut > Julkaisut > Muita julkaisuja > Kouluterveys 2006: Helsingin kuntaraportti)

Huoltajalla on ensisijainen vastuu lapsen ja nuoren kasvatuksesta. Koulu tukee kotien kasvatustehtävää. Perusopetuksessa terveystiedon opetuksen keskeisenä sisältönä on omasta terveydestä huolehtiminen, terveyttä edistävä ravitsemus ja ravitsemukselliset tarpeet. Terveystietoa opetetaan integroidusti vuosiluokilla 1-6 ja omana oppiaineenaan vuosiluokilla 7-9. (Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2004. Opetushallitus. Määräys 1/011/2004. Määräys 3/011/2004. Määräys 3/011/2004.) Perusopetuslain 31 §: n 2 momentin mukaan opetukseen osallistuvilla on annettava jokaisena työpäivänä tarkoituksenmukaisesti järjestetty ja ohjattu, täysipainoinen maksuton ateria.

29.1.2008

Säännöllinen ateriarhythmi ja hampaiden harjaaminen auttavat ylläpitämään ei vain suun ja hampaiden vaan kokonaisterveyttä. Vuoden 2006 kouluterveyskyselyn mukaan aamupala jäi väliin lähes joka viidenneltä peruskoulun yläluokkalaiselta. Ateriarhythmi ei korjaantunut myöskään koululounaalla, sillä peräti 74 % yläluokkalaisista jätti syömättä jonkin ateriansosan kouluruoalla. Hampaiden harjaaminen oli lisääntynyt, mutta edelleen yläluokkien pojista 64 % ja tytöistä 42 % laiminlyö suosituksen pestä hampaat aamuin illoin. (www.edu.hel.fi > Palvelut > Julkaisut > Muita julkaisuja > Kouluterveys 2006: Helsingin kuntaraportti).

Suun terveydenhuollon tueksi julkaistiin vuonna 2005 peruskoululaisten opettajiensa kanssa ideoima H.a.m.p.a.a.t-räppi. CD-levyjä toimitettiin mm. päiväkoteihin ja kouluihin. H.a.m.p.a.a.t-räppi on saatavilla myös mm. internet-osoitteesta: info.stakes.fi/kouluterveyskysely > Tulosten hyödyntäminen > Tulosten hyödyntäminen pääkaupunkiseudulla. Kouluterveyskyselyn mukaan peruskoulun yläluokkalaisten käyttövarat ovat lisääntyneet vuosi vuodelta. Vuonna 2006 lähes kolmasosalla yläluokkalaisista oli käytössään yli 17 euroa viikossa ja yli puolella 10 euroa tai enemmän viikossa. (www.edu.hel.fi > Palvelut > Julkaisut > Muita julkaisuja > Kouluterveys 2006: Helsingin kuntaraportti).

Opetuslautakunta toteaa yhteenvetona, että koulujen ja oppilaitosten tehtävänä on ohjata oppilaita ja opiskelijoita omaksumaan monipuolisen ravinnon ja ravitsemuksen merkitys terveydelle ja hyvinvoinnille sekä tarjota täysipainoinen, maksuton kouluateria. Oppilaille maksuttomaan, täysipainoiseen kouluateriaan varatut määrärahat eivät riitä ksyliitoli-tuotteiden hankkimiseen. Säännöllisen ateriarhythmin tueksi kouluissa on laajenevassa määrin tarjolla maksullinen ravitseva väli-pala kouluravintolassa.

Lisätiedot:

Nummelin Raija, erityissuunnittelija, puhelin 310 84028
Hallantie Merja, oppilashuollon päällikkö, puhelin 310 86214
Rintamäki Airi, ruokapalvelupäällikkö, puhelin 310 86307

OPETUSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tommas Nurmela
puheenjohtaja

Merja Hallio-Setälä
pöytäkirjanpitäjä

Makeiset ja virvoitusjuomat kouluissa ja oppilaitoksissa

Opetushallitus ja Kansanterveyslaitos suosittelevat, että kouluissa ja oppilaitoksissa ei aina-kaan kouluaikana ole säännöllisesti myytävänä makeisia, virvoitusjuomia tai sokeroituja mehuja. Välipala-automaattien tai kioskien tulee tarjota kouluikäisten terveyden ja kasvun kannalta suositeltavia tuotteita. Kouluissa ja oppilaitoksissa tulee olla myös maksuton, hygieeninen ja helppo mahdollisuus juoda janoon puhdasta, raikasta vettä myös muuna kuin aterioiden tarjoiluajankohtina.

Suomalaisten lasten ja nuorten ylipaino on lisääntynyt viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana merkittävästi. Lasten ja nuorten makeisten ja virvoitusjuomien kulutus on kasvanut sekä jatkuva napostelu lisääntynyt. Kulutustottumukset myötävaikuttavat lasten ja nuorten lihomiseen sekä ovat uhka suun ja hampaiston terveydelle. Paino- ja terveyskehitystä sekä kulutustottumuksia sääteleviin tekijöihin, ruokavalintoihin ja liikuntaan, vaikuttavat osaltaan ympäristö, vanhemmat, kaverit ja koulu. Tutkimusten mukaan myös lapsille suunnatun mainonnan määrä ja sisältö sekä tuotteiden saatavuus muokkaavat kulutustottumuksia. Elin- tavat ja valinnat eivät ole vain lapsen tai nuoren vapaan valinnan tuloksia eivätkä voi olla yksinomaan nuoren yksilön vastuulla.

Kouluissa ja oppilaitoksissa ovat yleistyneet makeis- ja virvoitusjuoma-automaatit, joilla on ristiriitainen viesti tavoitteiden mukaiseen terveys- ja ravitsemuskasvatukseen sekä kouluruokailun arvostamiseen. Makeisten ja virvoitusjuomien tarjontaa kouluissa perustellaan usein oppilaskuntatoiminnan tukemisella. Myyntituloilla oppilaskunnat saavat varoja toimintaansa. Opetushallitus ja Kansanterveyslaitos korostavat, että oppilaiden ja opiskelijoiden osallisuuden ja yrittäjyyden tukeminen on sinänsä tärkeä tavoite. Kioskitoiminnan ylläpitäminen on suositeltavaa, mutta se ei saa olla ristiriidassa koulun terveys- ja ravitsemuskasvatuksen kanssa. Myytävien tuotteiden terveellisyys ja tarkoituksenmukaisuus on tarpeen varmistaa.

Tämä tiedote on tarkoitettu tukemaan kouluja ja oppilaitoksia sekä aamu- ja iltapäivätoiminnan työtä välipala-automaattien sekä kioskimyyntin tarjontaan liittyvissä kysymyksissä. Tavoitteena on tukea lasten ja nuorten tervettä kasvua ja kehitystä sekä siihen liittyvää terveys- ja ravitsemuskasvatustyötä. Kouluissa ja oppilaitoksissa sekä aamu- ja iltapäivätoiminnassa on tärkeää sopia tavoitteita tukevista pelisäännöistä. On tärkeää, että näitä asioita käsitellään myös kotien ja koulun kesken. Terveyskasvatus on kodin ja koulun yhteinen asia.

Opetushallitus ja Kansanterveyslaitos pitävät tärkeänä, että lasten ja nuorten terveyden edistämistä tukevat kansalliset tavoitteet otetaan huomioon kaikissa kouluissa, oppilaitoksissa sekä aamu- ja iltapäivätoiminnassa. Tämän tiedotteen laatimisessa on kuultu Kuluttajavirastoa. Tiedote on hyvä saattaa myös oppilaiden ja opiskelijoiden vanhempien sekä esimerkiksi oppilaskuntien, johtokuntien, vanhempainyhdistysten ja luokkatoimikuntien ja muiden yhteistyökumppanien tietoon.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Kirsi Lindroos
pääjohtaja
Opetushallitus

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pekka Puska
pääjohtaja
Kansanterveyslaitos

Opetushallitus

Hakaniemenkatu 2, PL 380, 00531 Helsinki, puhelin (09) 774 775, faksi (09) 7747 7865, etunimi.suku nimi@oph.fi, www.oph.fi

Utbildningsstyrelsen

Hagnäsgratan 2, PB 380, 00531 Helsingfors, telefon (09) 774 775, fax (09) 7747 7865, fornamn.efternamn@oph.fi, www.oph.fi

Helsingin terveystieteiden hammashuolto-osaston terveydenedistämisen kehittämistyöryhmän muistio 11.1.2008

Ksylitolin käyttö päiväkodeissa ja kouluissa

Helsingin hammashuolto-osastolla keväällä 2007 sovitun käytännön mukaan päiväkotien yhteyshenkilöt ovat vuosittain yhteydessä alueensa päiväkodin johtajiin ja perhepäivähoidon ohjaajiin ja keskustelevat ksylitolituotteiden käytöstä päiväkodissa ja perhepäivähoidossa. Tarvittaessa annetaan ohjeet ja yhteystiedot ksylitolituotteiden tilaamista varten. Päiväkotien, koulujen ja neuvoloiden yhteyshenkilöille on järjestetty koulutustilaisuus yhteisesti sovituista käytännöistä, terveyden edistämiseksi käytettävästä materiaalista ja ksylitolituotteiden käytöstä.

Terveyden edistämisen kehittämisryhmä tiedusteli päiväkotien yhteyshenkilöiltä ksylitolituotteiden käytön tämänhetkistä tilannetta. Saatujen vastausten mukaan 93 päiväkodissa vanhempien kustantamat ksylitolituotteet ovat käytössä vähintään kerran päivässä, 34 päiväkotia ei käytä ksylitolituotteita, muista päiväkodeista ei vielä saatu tietoja. Ksylitolituotteet ovat käytössä vain muutamassa koulussa.

Ksylitolin suositeltava päiväannos on 5 grammaa jaettuna vähintään kolmeen käyttökertaan. Siksi ksylitolituotteita suositellaan käytettäväksi sekä kotona että päiväkodissa aterioiden ja välipalojen jälkeen.

Neuvolan terveydenhoitajat ovat hammashuollon henkilökunnan tärkeitä yhteistyökumppaneita ksylitolituotteiden käytön suositellessa. Lapsiperheillä on tiivis yhteys neuvolaan ja koko perheen suun terveyttä edistäviin tottumuksiin voidaan vaikuttaa.

Neuvolan terveydenhoitajien tiedot suun terveyden edistämiseksi päivitetään vuosittain ja ksylitolituotteiden suositelu sekä pikkulapsille että heidän vanhemmilleen sisältyy neuvolan terveydenhoitajien antamaan terveysneuvontaan.

Neuvoloissa ja hammashoitoloissa jaettavat Mannerheimin Lastensuojeluliiton hampaiden hoito-ohjeet pikkulapsille ja odottaville perheille sisältävät ksylitolituotteiden käyttösuosituksen.

Vantaalla on tehty kysely ksylitolin käytöstä päiväkodeissa syksyllä 2006. Tulosten mukaan 55 % vastanneista päiväkodeista ja 42 % ryhmäperhepäiväkodeista käytti ksylitolituotteita päivittäin. Vanhemmat maksavat ksylitolituotteet ja päiväkodin henkilökunta tilaa tuotteet suoraan valmistajilta. Kyselyn jälkeen kaikkiin Vantaan päivähoidon päiväkoteihin ja ryhmäperhepäiväkoteihin hankittiin pieni erä ksylitolituotteita ja vanhempia varten lähetettiin ilmoitus, jossa kehoitettiin päivittäiseen ksylitolin käyttöön sekä päiväkodissa että kotona. Lisäksi päivähoidon esimiehille pidettiin tilaisuus, jossa esiteltiin kyselyn tulokset. Tämänhetkisestä tilanteesta ei ole faktaa, mutta hammashuollon henkilökunnan käsityksen mukaan ksylitolituotteita käytettäisiin Vantaalla lähes kaikissa päiväkodeissa, mutta vain yksittäisissä kouluissa.

Espoon keskuksen alueella on tehty kysely ksylitolituotteiden käytöstä 30 päivähoitopaikassa, joista puolet vastasi kyselyyn. Näistä 14 käytti ksylitolituotteita 1-3 kertaa päivässä, yhdessä ksylitolituotteet eivät olleet käytössä. Vanhemmat maksoivat ksylitolin käytön 11 päiväkodissa, kolmessa tapauksessa päiväkotia maksoi. Tarkkaa tietoa ksylitolin käytöstä muissa espoolaisissa päiväkodeissa ei ole.

Virvoitusjuoma- ja makeisautomaatit

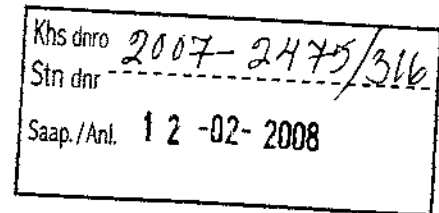
Opetushallitus ja Kansanterveyslaitos suosittelivat maaliskuussa 2007, että kouluissa ja oppilaitoksissa ei saisi ainakaan kouluaikana olla säännöllisesti myytävänä makeisia, virvoitusjuomia tai sokeroituja mehuja. Valtakunnallisesti kouluille lähetetyssä kirjeessä todettiin, että välipala-automaattien pitäisi tarjota koululaisten terveyden kannalta suositeltavia tuotteita. Kauniaisissa koulujen virvoitusjuoma- ja makeisautomaatit on poistettu kaupunginhallituksen päätöksellä 2005.

Vantaalla sosiaali- ja terveyslautakunta esitti 2004 koulujen virvoitusjuoma- ja makeisautomaattien poistamista, mutta kaupunginhallituksen päätöksen mukaan niitä ei silloin vastustuksen takia poistettu. Vuoden 2007 alussa 9 valtuutettua teki aloitteen makeis- ja virvoitusjuoma-automaattien poistamiseksi vantaalaisista kouluista ja toukokuussa kaupunginhallitus päätti suositella kouluille, ettei automaatteja hankita kouluihin ja että jo olemassa olevat automaatit poistetaan.

5.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

LAUSUNTO ALOITTEESTA MIELENTERVEYSOHJELMAN PÄIVITTÄMISESTÄ

Terke 2007-2787

Kaupunginjohtaja asetti 12.1.2000 työryhmän laatimaan Helsingille mielenterveysohjelman, jossa painoalueiksi todettiin lasten ja nuorten mielenterveystyön kehittäminen, aikuisväestön mielenterveyspalvelukokonaisuus, vanhusten mielenterveystyön kehittäminen, avohoidon kuntouttavat ja toimintakykyä tukevat toimet sekä mielenterveystyö terveysasemien väestövastuutyössä.

Kaupunginvaltuusto hyväksyi mielenterveysohjelman linjaukset kesäkuussa 2001. Mielenterveysohjelman suositukset mielenterveyspalvelujen kehittämiseksi keskittyvät väestön mielenterveyttä edistävään toimintaan, mielenterveyspalvelujen sisällölliseen kehittämiseen, yhteistyöverkostojen parantamiseen ja palvelujen laadun sekä saatavuuden parantamiseen.

Kaupunginhallituksen 25.2.2001 tekemän päätöksen mukaisesti sosiaalivirasto ja terveysvirasto käynnistivät yhteisen mielenterveyspalveluprojektin (MIPRO) mielenterveysohjelman toimeenpanon tukemiseksi. Mielenterveyspalveluprojektissa esitettyjä suosituksia on toteutettu mm. seuraavasti:

- Terveysasemille on sijoitettu 19 ja koulu- ja opiskeluterveydenhuoltoon 5 psykiatria erikoistunutta sairaanhoitajaa, joiden päätehtävä on toteuttaa depression hoitoa perusterveydenhuollossa.
- Masennuksen itsehallintaryhmiä on perustettu psykiatrisen avohoidontyöntekijöiden tuella terveysasemille ja psykiatrisen avohoidon poliklinikoille.
- Psykiatrista konsultaatiotoimintaa varten on perustettu lääkärin ja sairaanhoitajan virkoja ja konsultaatiotoiminta ulottuu terveysasemien lisäksi terveyskeskuksen akuuttisairaalaan ja päivystyspisteisiin.

5.2.2008

- Psykogeriatrisissa pitkäaikaishoidon yksiköissä toimiva henkilökunta on saanut täydenniskoulutusta.
- Mielenterveyskuntoutujien ohjaaminen tarpeenmukaisesti asumispalveluihin tapahtuu sosiaaliviraston ja terveyskeskuksen yhteisen, keskitetyn suunnittelu-, arviointi ja palveluohjaus- sekä suunnittelu, arviointi- ja sijoitusmenettelyn (ns. SAP/SAS-menettelyn) mukaisesti, jota on edelleen kehitetty.
- MIPRO:n suosituksen mukaisesti asumisessaan eritasoista tukea tarvitseville asiakkaille on perustettu sosiaaliviraston ja terveyskeskuksen omia ja ulkopuolisilta palvelujen tuottajilta hankittuja, vahvasti tuettuja kuntouttavan palveluasumisen paikkoja.
- Lastenpsykiatrisen avohoidon järjestämisvastuu on keskitetty Helsingin ja Uudenmaan Sairaanhoidopiirille vuoden 2008 alusta. Helsingiläisiä lapsia varten perustetaan 3 alueellista lastenpsykiatrisen poliklinikkaa hoitotakuun toteutumisen varmistamiseksi ja hoitoketjujen, läheteohjauksen ja perustason tuen tehostamiseksi. Poliklinikat toimivat tiiviissä yhteistyössä perheneuvolan, perusterveydenhuollon, oppilashuollon, lastensuojelun ja keskitettyjen palvelujen kanssa

Terveyslautakunta on mielenterveysprojektin käsittelyn yhteydessä vuonna 2004 hyväksynyt mielenterveyspalvelujen järjestämistä koskevat periaatteet ja edellyttänyt jatkuvaa kehittämistyötä, jonka se on vastuuttanut psykiatriselle erikoissairaanhoidolle.

MIPRON päätyttyä on tullut voimaan kiireetöntä hoitoon pääsyä koskeva lainsäädäntö, joka on linjannut potilasohjaus- ja palvelusisältöjä. Psykiatrisessa hoidossa ja mielenterveystyössä on työntekijöiden käyttöön kertymässä käypä hoito-tyyppisiä hoitosuosituksia ja tietoa vaikuttaviksi osoittautuneista toimista ja työtavoista. Kotona asuvien mielenterveysasiakkaiden päivittäistä suoriutumista tukemaan on kotihoito-osastoon perustettu mielenterveystiimejä.

Valtuustoaloitteessa kiinnitetään huomiota mielenterveyspalvelujen tarpeeseen vaikuttaviin muutoksiin, joita ovat päihteiden lisääntynyt ongelmakäyttö, lapsiperheiden hyvinvointiongelmat ja iäkkäiden mielenterveyspalvelujen kasvava kysyntä.

Tutkimusten mukaan alkoholiesteista noin kolmasosalla ja huumeiden käyttäjistä yli puolella on samanaikainen muu psyykinen sairaus ja noin kolmasosalla psykiatrisista potilaista on päihdeongelma. Näiden

5.2.2008

kaksoisdiagnoosipotilaiden määrää pääkaupunkiseudun päihdehoitoyksiköissä ollaan kartoittamassa. Päihde- ja kaksoisdiagnoosipotilaita avohoidossa palveleva päihdepsykiatrian poliklinikkatoiminta käynnistetään keväällä 2008 Itäkeskuksen psykiatrian poliklinikan ja Itäisen A-klinikan yhteistyönä Etelä-Suomen lääninhallituksen myöntämän rahoituksen tuella. HUS –nuorisopsykiatrian vastuulla oleva nuorten päihdepoliklinikka on aloittanut toimintansa syksyllä 2007. Opioidikorvaushoidon laajentamista valmistellaan parhaillaan, koska opiaattiriippuvaisten määrä on Helsingissä lisääntynyt.

Psykiatriaosasto on laajentamassa konsultaatiotoimintaa, jotta sairaalapäivystykseen saadaan psykiatrikonsultaatioita ja terveysasemien psykiatristen sairaanhoitajien työtä voidaan tukea toiminnan suunnittelun laajenemisen toteuduttua. Mielenterveyskuntoutujille tarkoitetun tuetun asumisen järjestämistä, kehittämistä ja resurssitarvetta selvitetään terveys- ja sosiaalitoimen yhteisessä työryhmässä, jonka tehtävänä on ollut MIPRO:n suositusten ajankohtaistaminen näiltä osin. Selvitys valmistuu keväällä 2008. Depression hoitomallia on päivitetty perusterveydenhuollon ja psykiatriaosaston yhteisessä projektissa 2006, jossa kuultiin myös päihdeasiantuntijaa ja potilasjärjestön edustajia. Vanhainkotien, palvelutalojen ja kotihoiton vanhuspsykiatrian konsultaatio on järjestetty HUS:n vanhuspsykiatrian poliklinikalla. Vanhuspsykiatrisen palvelujärjestelmän kokonaisuuden arviointi alkaa Helsingin ja HUS -psykiatrian toimialan yhteistyönä 2008. Kotihoiton ns. "Lupaavat" -hankkeessa kehitetään uusia toimintamalleja vanhusten yksinäisyyden ja syrjäytymisen ehkäisemiseksi.

Lasten mielenterveyden edistäminen, ongelmien varhainen tunnistaminen ja niihin puuttuminen ovat osa lastenneuvolatoimintaa. Neuvola-työssä toimivat terveydenhoitajat on koulutettu varhaisen vuorovaikutuksen tukemiseen ja psykososiaalisten riskitekijöiden tunnistamiseen. Äitien masennusta arvioidaan neuvoloissa odotusaikana ja vauvan synnyttyä. Lapsiperheiden hyvinvointia tuetaan yhdessä sosiaaliviraston toimijoiden kanssa toteuttamalla Lapaset perheverkosto -hankkeessa kehitettyä moniammatillista perhevalmennusta. Vuoden 2009 alusta Helsingissä on valmiudet toteuttaa uutta yhdenmukaista perhevalmennusta. Leikkipuistojen ja lapsiperheiden varhaisen tuen ja kotipalvelun kanssa toteutettu perhevalmennus verkostoi terveysasemat aivan uudella tavalla yhteisten asiakkaiden hyväksi.

Terveyslautakunta toteaa, että terveyskeskus ja sosiaalivirasto toteuttavat valtuustoaloitteessa edellytettyä palvelutarpeen seurantaa ja jatkuvaa mielenterveystyön ajantasaistamista sekä kehittämistä eri ikä- ja potilasryhmien osalta. Terveyskeskus ja sosiaalivirasto seuraavat hoi-

5.2.2008

toon pääsyn toteutumista. Mielen terveyspalvelujen kokonaisuutta seurataan ja kehitetään yhteistyössä sosiaaliviraston ja HUS psykiatrian toimialan kanssa myös jatkossa, jotta palvelut vastaisivat väestön palveluiden tarpeeseen. Edellä olevaan viitaten terveyslautakunta ei pidä tarkoituksenmukaisena erillistä mielen terveysohjelman päivittämistä.

Lisätiedot:

Saarela Tuula, johtajapsykiatri, puhelin 310 42690

Nyman Juha, erityissuunnittelija, puhelin 310 70198

TERVEYSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX

Suzan Ikavaiko
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

12.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2475/316
Strn dnri	
Saap./Anl.	21-02-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 20.11.2007 Dnro 2007-2475/316

LAUSUNTO HELSINGIN KAUPUNGIN MIELENTERVEYSSOHJELMAN
PÄIVITTÄMISTÄ KOSKEVASTA VALTUUTETTU SARI NÄREEN YM.
VALTUUSTOALOITTEESTA

Sosv 2007-1219

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Kaupunginjohtaja asetti 12.1.2000 työryhmän laatimaan Helsingille mielenterveysohjelman, jossa painoalueiksi todettiin lasten ja nuorten mielenterveystyön kehittäminen, aikuisväestön mielenterveyspalvelukokonaisuus, vanhusten mielenterveystyön kehittämisohjelma, avohoidon kuntouttavat ja toimintakykyä tukevat ja ylläpitävät toimet sekä mielenterveystyö terveysasemien väestövastuutyössä. Kaupunginvaltuusto hyväksyi mielenterveysohjelman linjaukset kesäkuussa 2001. Mielenterveysohjelman suositukset mielenterveyspalvelujen kehittämiseksi keskittyvät väestön mielenterveystyötä edistävään toimintaan, mielenterveyspalvelujen sisällölliseen kehittämiseen, yhteistyöverkostojen parantamiseen ja palvelujen laadun sekä saatavuuden parantamiseen.

Kaupunginhallituksen päätöksen mukaisesti sosiaalivirasto ja terveyskeskus käynnistivät vuonna 2002 yhteisen mielenterveyspalveluprojektin (MIPRO) mielenterveysohjelman toimeenpanon tukemiseksi. Mielenterveyspalveluprojektissa esitettyjä suosituksia on toteutettu mm. seuraavasti:

- Terveysasemille on sijoitettu 19 ja koulu- ja opiskeluterveydenhuoltoon viisi psykiatria-erikoistunutta sairaanhoitajaa, joiden päätehtävä on toteuttaa depression hoitoa perusterveydenhuollossa.

12.2.2008

- Masennuksen itsehallintaryhmiä on perustettu psykiatrisen avohoidon työntekijöiden tuella terveysasemille ja psykiatrisen avohoidon poliklinikoille.
- Psykiatrasta konsultaatiotoimintaa varten on perustettu kaksi lääkärin ja kaksi sairaanhoitajan virkaa, ja konsultaatiotoiminta ulottuu terveysasemien lisäksi terveyskeskuksen akuuttisairaalaan ja päivystyspisteisiin.
- Psykogeriatrisissa pitkäaikaishoidon yksiköissä toimiva henkilökunta on saanut täydennyskoulutusta.
- Vanhainkotien, palvelutalojen ja kotihoidon vanhuspsykiatrian konsultaatio on järjestetty HUS:n vanhuspsykiatrian poliklinikalta.
- Mielenterveyskuntoutujien ohjaaminen tapahtuu tarpeenmukaisesti asumispalveluihin keskitetyn SAP/SAS-menettelyn mukaisesti, jota on edelleen kehitetty.
- MIPRO:n suosituksen mukaisesti asumisessaan eritasoista tukea tarvitseville asiakkaille on perustettu sosiaaliviraston ja terveyskeskuksen omia ja ulkopuolisilta palvelujen tuottajilta hankittuja, vahvasti tuettuja kuntouttavan palveluasumisen paikkoja.
- Lastenpsykiatrisen avohoidon järjestämisvastuu on siirtynyt Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirille 1.1.2008.

Helsingiläisiä lapsia varten perustetaan kolme alueellista lastenpsykiatrian poliklinikkaa hoitotakuun toteutumista varmistamaan ja hoitoketjujen, läheteohjauksen ja perustason tuen tehostamiseksi.

Terveyslautakunta on mielenterveysprojektin käsittelyn yhteydessä vuonna 2004 hyväksynyt mielenterveyspalvelujen järjestämistä koskevat periaatteet ja edellyttänyt jatkuvaa kehittämistyötä, jonka se on vastuuttanut psykiatriselle erikoissairaanhoidolle. MIPRON jälkeen on tullut voimaan kiireetöntä hoitoon pääsyä koskeva lainsäädäntö, joka on linnannut potilasohjaus- ja palvelusisältöjä. Psykiatrisessa hoidossa ja mielenterveystyössä on työntekijöiden käyttöön kertymässä hoitosuosituksia ja tietoa vaikuttaviksi osoittautuneista toimista ja työtavoista. Kotona asuvien mielenterveysasiakkaiden päivittäistä suoriutumista tukemaan on kotihoito-osastoon perustettu mielenterveystiimejä.

12.2.2008

Valtuustoaloitteessa kiinnitetään huomiota mielenterveyspalvelujen tarpeeseen vaikuttaviin muutoksiin, joita ovat päihteiden lisääntynyt ongelmakäyttö, lapsiperheiden hyvinvointiongelmat ja iäkkäiden mielenterveyspalvelujen kasvava kysyntä. Näihin haasteisiin sosiaali- ja terveysvirasto ovat jo nyt pyrkineet löytämään ratkaisuja ja haasteet on otettu huomioon myös tulevaisuuden palvelujen suunnittelussa.

Kaksoisdiagnoosipotilaiden osalta uusia palvelumuotoja on kehitelty ja kehitellään niin aikuisten kuin nuortenkin tarpeisiin. Tutkimusten mukaan alkoholisteista noin kolmasosalla ja huumeiden käyttäjistä yli puolella on samanaikainen muu psyykinen sairaus. Lisäksi noin kolmasosalla psykiatrisista potilaista on päihdeongelma. Näiden kaksoisdiagnoosipotilaiden tarkempaa määrää pääkaupunkiseudun päihdehoitoyksiköissä ja heidän palvelutarvettaan ollaan kartoittamassa. Päihde- ja kaksoisdiagnoosipotilaita avohoidossa palvelevaa päihdepsykiatrian poliklinikkatoimintaa suunnitellaan ja käynnistetään keväällä 2008 Itäkeskuksen psykiatrian poliklinikan ja Itäisen A-klinikan yhteistyönä Etelä-Suomen lääninhallituksen myöntämän rahoituksen tuella. HUS – nuorisopsykiatrian vastuulla oleva nuorten päihdepoliklinikka on puolestaan aloittanut toimintansa syksyllä 2007. Lisäksi opioidikorvaushoidon laajentamista on valmisteltu sosiaaliviraston ja terveyskeskuksen yhteistyönä, koska opiaattiriippuvaisten määrä Helsingissä on lisääntynyt.

Mielenterveyspotilaiden hoitoa ja palveluja on kehitetty niin avohoidon, asumispalvelun kuin akuutti- ja sairaalahoidonkin osalta. Psykiatriaosasto on laajentamassa konsultaatiotoimintaa, jotta sairaalapäivystykseen saadaan psykiatrikonsultaatioita. Tätä kautta terveysasemien psykiatristen sairaanhoitajien työtä voidaan tukea myös toiminnan suunnitellun laajenemisen toteuduttua. Mielenterveyskuntoutujille tarkoitettua tuetun asumisen järjestämistä, kehittämistä ja resurssitarvetta selvitetään terveys- ja sosiaalitoimen yhteisessä työryhmässä, jonka tehtävänä on ollut MIPRO:n suositusten ajankohtaistaminen näiltä osin. Selvitys valmistuu keväällä 2008. Depression hoitomallia on päivitetty perusterveydenhuollon ja psykiatriaosaston yhteisessä projektissa 2006, jossa kuultiin myös päihdeasiantuntijaa ja potilasjärjestön edustajia.

Myös vanhusten sekä lasten hyvinvoinnin turvaamiseen on kiinnitetty huomiota. Vanhuspsykiatrisen palvelujärjestelmän kokonaisuuden arviointi alkaa Helsingin ja HUS-psykiatrian toimialan yhteistyönä 2008. Lastenpsykiatrisen erikoissairaanhoiton avohoidon järjestämisvastuu on 1.1.2008 alkaen siirtynyt terveyskeskuksen arviointipoliklinikalta ja sosiaaliviraston perheneuvolalta Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoi-

12.2.2008

topiirille. Uusien, helsinkiläisille lapsille perustettavien lastenpsykiatrian aluepoliklinikoiden tehtävänä on tuottaa monimuotoista lastenpsykiatriasta tutkimusta, hoitoa ja kuntoutusta yksilö-, perhe-, ryhmä- ja verkostoterapian keinoin. Poliklinikat toimivat tiiviissä alueellisessa yhteistyössä perusterveydenhuollon, oppilashuollon, päivähoidon, perheneuvolan, lastensuojelun, sijaishuollon ja lastenpsykiatrian keskitettyjen palvelujen kanssa. Organisaatiomuutoksen ja sen yhteydessä toteutettavan resurssilisäyksen odotetaan tuovan jatkossa merkittävän parannuksen hoitotakuun toteutumiseen lastenpsykiatriassa ja mahdollistavan nuorten varhaisen tuen perheneuvolassa. Käyttöön otettavat hoitopolut ja lähetekäytännöt tulevat selkiyttämään potilasohjausta terveydenhuollossa ja peruspalveluverkostossa. Lasten ja nuorten mielenterveytyössä varhaista tukea toteutetaan myös perheneuvolan tarjoaman kasvatus- ja perheneuvonnan avulla.

Sosiaalilautakunta toteaa, että mielenterveysohjelman päivittäminen ei tällä hetkellä ole ajankohtaista tai tarpeellista. Sosiaalivirasto ja terveyskeskus toteuttavat valtuustoaloitteessa edellytettyä palvelutarpeen seurantaa, jatkuvaa mielenterveytyön ajantasaistamista sekä kehittämistä eri ikä- ja potilasryhmien osalta. Sosiaalivirasto ja terveyskeskus myös seuraavat eri palvelujen hoitoon pääsyn toteutumista. Mielenterveyspalvelujen kokonaisuutta ja palvelutarpeita seurataan vastaavaltaisesti myös jatkossa, jotta palvelukokonaisuus vastaisi mahdollisimman hyvin kunnassa esiintyvään palvelutarpeeseen. Suunnittelu- ja kehitystyötä toteutetaan yhteistyössä sosiaaliviraston ja HUS psykiatrian sekä HUS naisten- ja lastentautien toimialan kanssa ja niistä tullaan raportoimaan sosiaali- ja terveyslautakunnille.

Lisätiedot:

Saine Seppo, sosiaalisen kuntoutuksen päällikkö, puhelin 310 44650
Anttonen Liisa, perheneuvolan johtaja, puhelin 310 44527
Degerman Maria, kehittämiskonsultti, puhelin 310 42351
Kaukoluoto Eeva, kehittämiskonsultti, puhelin 310 56200
Säilä Minna, projektityöntekijä, puhelin 310 43935

SOSIAALILAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Astrid Gartz
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Lähteasiakirjat

5.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2476/391
Stn dnro	
Saap./Anl.	12-02-2008

LAUSUNTO ALOITTEESTA KOTIHOIDON VAIHTOEHTOISISTA JÄRJESTÄMISTAVOISTA

Terke 2007-2783

Aiemmin erillisinä toimineet sosiaaliviraston kotipalvelu ja terveyskeskuksen kotisairaanhoidon yhdistettiin 1.1.2005 lukien terveyskeskukseen kotihoito-osastoksi. Kotihoidon organisointitarkoituksena perustuu kaupunginhallituksen asettaman organisaatiokomitean päätökseen ja määräaikaisiin kansanterveystoimien ja sosiaalihuoltolain muutoksiin sekä sosiaali- ja terveysministeriön (STM) antamaan lupaan. Kokeilu-aika on 1.1.2005 – 31.12.2008. STM edellytti kokeilulle antamassaan luvassa, että kokeilusta tehdään väliarviointi 31.12.2007 mennessä ja loppuarviointi 30.6.2009 mennessä.

Yhdistetyssä kotihoidossa palvelut annetaan samoilla perusteilla koko kaupungin alueella, mikä yhdistetyn toiminnan käynnistymisvaiheessa johti joillakin alueilla palvelujen saannin kiristymiseen ja toisilla taas helpottumiseen. Kuitenkin kokonaisuutena tarkastellen ovat kotihoidon palvelut yhdistyneeseen kotihoitoon siirtymisen jälkeen lisääntyneet. Kotihoidon asiakaskäynnit ovat lisääntyneet vuoden 2005 yhteensä 1,4 milj. käynnistä vuoden 2007 hieman alle 1,7 milj. käyntiin. Myös asiakkaat ovat hieman lisääntyneet; vuonna 2005 asiakkaita oli 15 071 ja vuonna 2007 yhteensä 15 279.

Terveyslautakunta merkitsi kokouksessaan 6.11.2007, § 329:n kohdalla tiedoksi kotipalvelun ja kotisairaanhoidon yhdistämiskokeilun väliraportin yhtyen raportissa esitettyihin arvioihin kokeilun myönteisistä tuloksista. Samalla terveyslautakunta totesi kaupunginhallitukselle toiminnasta saatujen tulosten perusteella omalta osaltaan pitävänsä perusteltuna kotipalvelun ja kotisairaanhoidon yhdistämistä pysyvästi terveyskeskuksen kotihoito-osastoon.

Sosiaalilautakunta teki 13.11.2007, § 398 vastaavansisältöisen päätöksen.

5.2.2008

Kaupunginhallitus puolestaan päätti kokouksessaan 17.12.2007, § 1622 lähettää sosiaali- ja terveysministeriölle kotipalvelun ja kotisairaanhoidon yhdistämiskokeilua (kotihoitokokeilua) koskevan väliraportin liitteineen ilmoittaen yhtyvänsä raportissa esitettyihin toiminnan tuloksista. Samalla kaupunginhallitus päätti esittää sosiaali- ja terveysministeriölle, että kokeilua varten määräaikaisesti muutetut lain-säännökset muutetaan pysyvästi mahdollistamaan kotipalvelun ja kotisairaanhoidon yhdistäminen terveyskeskuksen tehtäväksi.

Sosiaalilautakunta, terveyslautakunta ja kaupunginhallitus ovat vasta pari kuukautta sitten ottaneet kantaa kotipalvelun ja kotisairaanhoidon järjestämistapaan ja pitäneet perusteltuna niiden yhdistämistä pysyvästi terveyskeskukseen kotihoidoksi. Terveyslautakunta katsoo, ettei tiedossa ole sellaista uutta tietoa tai muita perusteita, joiden vuoksi olisi perusteitua ottaa uudelleen tässä vaiheessa arvioitavaksi juuri päätetty järjestämiskäytäntö eikä lautakunta siten kannata vaihtoehtoisten järjestämistapojen selvittämistä tässä vaiheessa.

Lisätiedot:

Niemelä Anna-Liisa, projektipäällikkö, puhelin 310 76639

Lyytinen Anna-Liisa, kotihoitojohtaja, puhelin 310 42660

TERVEYSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Suzanne Kävalko
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

12.2.2008

07-1218/370

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2476/371
Stn dnro	
Saap./Ani.	21-02-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 20.11.2007 Dnro 2007-2476/371

LAUSUNTO KOTIHOIDON KOKEILUN VÄLIRAPORTTIA JA VAIHTO-
EHTOISIA KOTIHOIDON JÄRJESTÄMISTAPOJA KOSKEVASTA VAL-
TUUTETTU YRJÖ HAKASEN YM. ALOITTEESTA

Sosv 2007-1218

Sosiaalilautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle aloitteesta seuraavan sisältöisen lausunnon:

Aiemmin erillisinä toimineet sosiaaliviraston kotipalvelu ja terveyskeskuksen kotisairaanhoido yhdistettiin Helsingissä 1.1.2005 lukien terveyskeskuksen kotihoito-osastoksi. Kokeilu aika on 1.1.2005 – 31.12.2008. Sosiaali- ja terveysministeriö edellytti kokeilulle antamassaan luvassa, että kokeilusta tehdään väliarviointi 31.12.2007 mennessä ja loppuarviointi 30.6.2009 mennessä.

Sosiaalilautakunta päätti kokouksessaan 13.11.2007, (§ 398), merkitä tiedoksi kotipalvelun ja kotisairaanhoidon yhdistämiskokeilun väliraportin sekä siinä esitetyt arviot toiminnan tuloksista omalta osaltaan yhtyen raportissa esitettyihin arvioihin toiminnan tuloksista. Samalla sosiaalilautakunta päätti lähettää lausuntonsa väliraportista kaupunginhallitukselle todeten toiminnasta saatujen tulosten perusteella omalta osaltaan pitävänsä perusteltuna kotipalvelun ja kotisairaanhoidon yhdistämisen pysyvästi terveyskeskuksen kotihoito-osaston tehtäväksi. Sosiaalilautakunnan päätös syntyi äänin 5 – 5 puheenjohtaja Rädyn äänen ratkaistessa.

Terveyslautakunta teki 6.11.2007, (§ 329) vastaavan sisältöisen päätöksen.

Helsingin kaupunginhallitus päätti 17.12.2007, (§ 1622), lähettää sosiaali- ja terveysministeriölle kotipalvelun ja kotisairaanhoidon yhdistämiskokeilua (kotihoitokokeilua) koskevan väliraportin liitteineen ilmoittaen yhtyvänsä raportissa esitettyihin arvioihin toiminnan tuloksista.

Postiosoite
PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Toinen linja 4 A
00530 HELSINKI

Puhelin
+358 9 310 4011

Faksi
+358 9 310 43717

Y-tunnus
0201256-6

12.2.2008

Samalla kaupunginhallitus päätti esittää sosiaali- ja terveysministeriölle, että kokeilua varten määräaikaisesti muutetut lainsäädännökset muutetaan pysyvästi mahdollistamaan kotipalvelun ja kotisairaanhoidon yhdistäminen terveyskeskuksen tehtäväksi.

Sosiaalilautakunta, terveystieteiden lautakunta ja kaupunginhallitus ovat hyväksyneet esityksen ja pitäneet perusteltuna kotipalvelun ja kotisairaanhoidon yhdistämistä kotihoidoksi ja sen sijoittumista pysyvästi terveyskeskuksen alaisuuteen. Hyväksymisen yhteydessä kaupunginhallitus ei ole esittänyt vaihtoehtoisten järjestelytapojen selvittelyä.

Kokeilun loppuarviointi tuliaan teettämään ulkopuolisena arviontina 30.6.2009 mennessä.

Lisätiedot:

Ranta Ulla, kehittämiskonsultti, puhelin 310 43788

SOSIAALILAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Astrid Gartz
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Lähetesiakirjat

5.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro 2007-2606/359
Stn dnro 2007-2498/359
Saap./Anl. 12-02-2008

LAUSUNTO ALOITTEESTA JA TOIVOMUSPONNESTA LAPSI- JA
PERHEPERHEPOLIITTISESTA OHJELMASTA

Terke 2007-2891, 2007-2892

Terveyskeskus on ollut aktiivinen toimija lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman toteuttamisessa: vakiintuneita terveystarkastusohjelmia on uudistettu, uusia työmenetelmiä on otettu käyttöön ja yhteistyötä on tiivistetty muiden hallintokuntien kanssa. Terveyskeskus seuraa vuosittain helsinkiläislästen ja perheiden hyvinvointiin ja syrjäytymisuhkaan liittyviä ennusteita ja tutkimustuloksia. Keskeiset havainnot kirjataan Helsingin terveydenhuollon toimintaympäristön analyysiin, joka toimii terveyskeskuksen strategisen suunnittelun pohjana. Terveyskeskuksen strategiasuunnitelman hyväksymisen yhteydessä terveyslautakunta ottaa osaltaan kantaa terveyskeskuksen lapsiperheiden palveluihin ja sisältöihin.

Terveyskeskuksen omassa toiminnassa lasten, nuorten ja heidän perheidensä ongelmien varhainen tunnistaminen ja niihin puuttuminen sisältävät ensisijaisesti äitiys- ja lastenneuvolan ja koulu- ja opiskeluterveydenhuollon toimintaan. Koska lapsiperheiden ongelmat eivät ole yhden hallintokunnan ratkaistavissa, on tarvittu verkostoitumista ja yhteistyötä muiden toimijoiden kanssa, joista tärkeimmät ovat HUS:n eri toimialat, sosiaalivirasto, opetusvirasto, nuorisosiainkeskus ja kansanterveysjärjestöt.

Terveystarkastusohjelmien sisältöjä on kehitetty vastaamaan lasten, nuorten ja heidän perheidensä tarpeita. Lastenneuvolatyöhön on kehitetty laaja-alaiset tarkastuskokonaisuudet kolmivuotiaille ja viisivuotiaille lapsille. Riskitekijöiden ja ongelmien varhaisen tunnistamisen parantamiseksi otettiin lastenneuvolassa käyttöön vuonna 2004 varhaisen vuorovaikutuksen työmenetelmä, jonka toteuttamiseksi lasten ja nuorten kanssa työskentelevät terveydenhoitajat ovat saaneet täydennyskoulutusta ja työnohjausta. Koulu- ja opiskeluterveydenhuollon perustehtävänä on seurata ja tukea jokaisen koululaisen ja opiskelijan mah-

5.2.2008

dollisimman tervettä kasvua ja kehitystä ja siten vahvistaa edellytyksiä oppimiselle ja terveelle aikuisuudelle.

Vuodesta 2006 lähtien terveyskeskus ja sosiaalivirasto ovat yhdessä osallistuneet perheverkosto –hankkeeseen (ns. Lapaset-hanke), joka on osa valtakunnallista Stakesin koordinoimaa ja STM:n rahoittamaa perhepalveluiden kehittämishanketta. Hanke päättyy vuoden 2008 loppussa. Tässä kumppanuushankkeessa lapsiperheiden hyvinvointia edistävä työ sekä erityisesti varhainen tukeminen ja puuttuminen on tuotu osaksi lapsiperheiden palveluketjua. Hankkeessa on luotu mm. uusi monitoimijainen perhevalmennusmaili ja alueellinen monihallinnollisesti johdettu toimijoiden verkosto. Lapaset perheverkosto -hanke aloitettiin pilottina, mutta vuoden 2008 aikana uudet käytännöt laajennetaan koskemaan koko kaupunkia ja integroidaan osaksi terveyskeskuksen ja sosiaaliviraston normaalia toimintaa. Vastaavaa ruotsinkielistä perheverkostojärjestelmää on kehitetty yhdessä sosiaaliviraston familjecenterin kanssa.

Terveyskeskuksessa on luotu myös muita uusia toimintoja, jotka osaltaan tukevat lapsiperheitä. Terveysasemille ja kouluterveydenhuoltoon palkatut psykiatriset erikoissairaanhoitajat ovat parantaneet mahdollisuuksia tarpeen mukaisten mielenterveyspalvelujen tarjoamiseen perheiden auttamiseksi. Malmin sairaalan päivystyksessä on jo vuosia ponnostettu pahoinpitelyn vuoksi hoitoon hakeutuneen potilaan elämäntilanteen jatkoselvittelyyn perhetilanteen kartoittamiseksi. Vuosina 2007-2011 Helsingissä toteutettava Terveellinen kaupunginosa -hanke tukee alueellisella tasolla lapsiperheitä.

Uudet säädökset ja valtakunnalliset ohjelmat tuovat myös omat velvoitensa lapsiperheisiin kohdistuvan hyvinvoinnin ja terveyden edistämiseksi paikallisella tasolla. Vuoden 2008 alussa voimaan tullut uusi lastensuojelulaki velvoittaa kuntia laatimaan lastensuojelun kuntasuunnitelman, jossa tulee ilmetä mm. lasten ja nuorten hyvinvointia edistävät ja ongelmia ehkäisevät toimet ja palvelut, lasten ja perheiden tukemiseksi käytettävissä oleva palvelujärjestelmä ja eri toimijatahojen yhteistyön järjestäminen. Lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittämisohjelma vuosille 2007 - 2011 muodostaa perustan Vanhasen II hallituksen lasten, nuorten ja perheiden politiikkaohjelmalle. Edellisten lisäksi valmisteilla olevaan sosiaali- ja terveydenhuollon kansalliseen kehittämisohjelmaan (KASTE -ohjelma) tullaan sisällyttämään lasten, nuorten ja perheiden hyvinvoinnin edistämisen tavoitteita.

Yhteenvetona terveyslautakunta toteaa, että Helsingin terveyskeskus on ollut aktiivinen toimija lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman toteuttami-

5.2.2008

nessa: vakiintuneita terveystarkastusohjelmia on uudistettu, uusia työmenetelmiä on otettu käyttöön ja yhteistyötä on tiivistetty. Terveyskeskus on lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman linjausten mukaisesti verkostoitunut hallintokuntien ja toimijoiden kanssa lapsiperheiden hyvinvoinnin mahdollistamiseksi ja on huomioinut em. tekijät strategiassaan. Sen vuoksi terveyskeskuksen toiminnan näkökulmasta ei tarvita erillistä Lapsi- ja perhepoliittisen -ohjelman toteutumisen arviointityötä. Terveyslautakunta seuraa terveyskeskuksen tavoitteiden toteutumista toiminta- ja laatumittauksin.

Terveyslautakunta katsoo, että nykyisenkaltainen ylätason lapsi- ja perhepoliittisen -ohjelma ei ole tarpeeksi konkreettinen eikä sellaisenaan palvele hallintokunnissa toteutettavaa lapsiin, nuoriin ja heidän perheisiinsä kohdistettavaa työtä. Sen vuoksi terveyslautakunta ei kannata nykyisen lapsi- ja perhepoliittisen -ohjelman uudistamista. Ohjelman tulee jatkossa korvaamaan lastensuojelulain edellyttämä lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämisen ja lastensuojelun järjestämisen kuntasuunnitelma. Meneillään oleva kehittämistyö terveyskeskuksessa jatkuu monialaisena toiminnan kehittämisenä sitomalla kehittämisalueet terveyskeskuksen strategiaan ja erityisesti terveysasematosaston toimintasuunnitelmaan. Lautakuntien ja hallintokuntien kiinteästä lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseen liittyvästä yhteistyöstä on osoituk-sena 19.3.2008 pidettävä iltaseminaari, jonka aiheena on lasten ja nuorten hyvinvointi. Seminaariin osallistuvat sosiaali-, terveys-, opetus- ja nuorisolautakuntien jäsenet ja ko. virastojen virkamiehiä. Kysymykseen siitä, miten hallintokuntien ennaltaehkäisevä työ tulisi nyt linjata ja resurssoida eri toiminnoissa, terveyslautakunta toteaa terveyden edistämisen ja ennaltaehkäisevän työn olevan yksi terveyskeskuksen päästrategioista.

Lopuksi terveyslautakunta toteaa, että terveyskeskus osallistuu omalta osaltaan uuden lastensuojelulain velvoittaman lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämisen ja lastensuojelun järjestämisen kuntasuunnitelman laatimiseen Helsingissä. Lain mukaan valtuusto hyväksyy suunnitelman.

Lisätiedot:

Kupiainen Marketta, hallintoylihoitaja, puhelin 310 42348

TERVEYSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXX

Suzanne Kavonko

puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXX

Leena Moisander

pöytäkirjanpitäjä

28.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2606/359
Stn dnro	
Saap./Ant.	29-02-2008

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU ASTRID
GARTZIN VALTUUSTOALOITTEeseen, JOKA KOSKEE LAPSI-JA
PERHEPOLIITTISEN OHJELMAN NYKYTILANTEEN ARVIOINTIA

Nk 2007-91

Hallintokeskus on läheteellään pyytänyt nuorisolautakunnan lausuntoa kaupunginhallitukselle 29.2.2008 mennessä valtuutettu Astrid Gartzin valtuustoaloitteesta, jossa esitetään, että lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman nykytilanne arvioidaan ja miten ennalta ehkäisevä työ linjataan ja resursoidaan.

Nuorisolautakunta esittää asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Helsingin kaupunginvaltuusto hyväksyi lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman vuonna 2001. Lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman tarkoituksena on ollut edistää lasten, nuorten ja lapsiperheiden hyvinvointia. Lapsi- ja perhepoliittinen ohjelma oli hallintokunnille kokonaisvaltainen yhteinen toimintastrategia.

Lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman visiona oli, että kaikilla helsinkiläisillä lapsilla olisi

- rakastava ja huolehtiva perhe,
- hyvä terveys,
- monipuolinen sivistys ja osaaminen,
- terveellinen ja turvallinen ympäristö sekä
- mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa.

Lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman vision eri osa-alueista laadittiin suunnitelma, joka sisälsi toiminnan päämäärät sekä ensisijaiset tavoitteet vision saavuttamiseksi.

Lapsi- ja perhepoliittisessa ohjelmassa määriteltiin hallintokuntien kaikessa työskentelyssään huomioitavat toiminnan periaatteet. Kokonaisvaltaiset toiminnan periaatteet olivat:

28.2.2008

- vanhempien ja perheen vastuun korostaminen,
- lapsen näkökulman huomioon ottaminen,
- ehkäisevä toiminta,
- varhainen puuttuminen,
- yhdessä tekeminen,
- positiivinen diskriminaatio (myönteinen tuki),
- vahvuuksien ja innovaatioiden käyttö sekä
- tutkimuksen ja arvioinnin liittäminen käytäntöön.

Nuorisoasiainkeskus on toiminnassaan pyrkinyt toteuttamaan em. lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman periaatteita.

Nuorisopolitiikan tavoitteet ja toimintatavat Helsingissä

Nuorisolautakunta hyväksyi 1.2.2007 Nuorisopolitiikan tavoitteet ja toimintatavat Helsingissä -muistiossa esitetyt periaatteet nuorisopolitiikan edistämiseksi.

Yhtenä toimenpiteenä on kerran valtuustokaudessa annettavaa teemaattinen selonteko. Nuorisoasiainkeskuksen pääasiallisella kohdejoukolla, alle 18-vuotiailla nuorilla ei ole äänioikeutta. Heidän äänensä ei kulkeudu kunnallisdemokraattiseen päätöksentekoprosessiin samalla tavoin kuin muiden ikäryhmien. On tärkeää, että päätöksentekijät saavat valtuustokausittain selvityksen helsinkiläisnuorten elinolosuhteista ja odotuksista, keskeisistä ongelmista sekä lähivuosien toimenpidesuunnitelmista. On myös tärkeää, että päätöksentekijät voivat halutessaan ottaa kantaa ja linjata nuoriin suunnattavia toimenpiteitä. Selvitys on tietoperusteinen, rakentuu nuorten elämän kannalta keskeisten hallintokuntien yhteisvalmisteluun ja kanavoii laajasti nuorten omaa ääntä tällaiseen keskusteluun. Nuoren oman äänen kuulemiseen Helsingin kaupungissa on erinomaiset edellytykset muun muassa nuorisotoimen ja opetusviraston luomien nuorten demokratiarakenteiden kautta. Selonteko kohdentuu yhteen tai muutamiiin nuorten kysymyksiin.

Lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittämisohjelma 2007 – 2011

Vuonna 2006 voimaan tulleeseen nuorisolakiin sisältyy myös nuorisopoliittinen kehittämisohjelma, jonka valtioneuvosto hyväksyy joka neljäs vuosi. Kehittämisohjelma sisältää valtakunnalliset nuorisopolitiikan tavoitteet ja suuntaviivat läänien ja kuntien nuorisopoliittiselle ohjelmatyölle. Kunnallisen itsehallinnon mukaan jokainen kunta kuitenkin itse päättää omasta nuorisotyöstään ja nuorisopolitiikastaan. Valtioneuvosto hyväksyi 13.12.2007 lapsi- ja perhepoliittinen ohjel-

28.2.2008

man. Ohjelma luo hallituksen tavoitteet, painopisteet sekä käytännön toimet lasten ja nuorten hyvinvoinnin parantamiseksi kuuluvalla hallituskautella. Hallituksen tavoitteena on lapsi- ja nuorisoystävällisempi Suomi. Ohjelman toimeenpanossa on myös kunnilla rooli.

Lastensuojelulain edellyttämä kuntasuunnitelma

Uusi lastensuojelulaki tuli voimaan 1.1.2008. Uudessa lastensuojelulaissa veloitetaan kaikkia kuntia laatimaan suunnitelma lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi ja lastensuojelun järjestämiseksi. Suunnitelma hyväksytään kunnan kunnanvaltuustossa ja tarkistetaan vähintään kerran neljässä vuodessa. Lastensuojelulain mukaisen kuntasuunnitelman tulee sisältää suunnittelukaudelta tiedot:

1. lasten ja nuorten kasvuoloista sekä hyvinvoinnin tilasta,
2. lasten ja nuorten hyvinvointia edistävästä sekä ongelmia ehkäisevistä toimista ja palveluista,
3. lastensuojelun tarpeesta kunnassa,
4. lastensuojeluun varattavista voimavaroista,
5. lastensuojelulain mukaisten tehtävien hoitamiseksi
6. käytettävissä olevasta lastensuojelun palvelujärjestelmästä,
7. yhteistyön järjestämisestä eri viranomaisten sekä lapsille ja nuorille palveluja tuottavien yhteisöjen ja laitosten välillä sekä
8. suunnitelman toteuttamisesta ja seurannasta.

Suunnitelmassa lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi ja lastensuojelun järjestämiseksi tullaan huomioimaan taloussuunnitelmaan varattavat määrärahat palveluiden ja riittävien resurssien järjestämiseksi.

Suunnitelman valmisteluun sosiaalivirasto on perustamassa kaksi ryhmää, joihin sosiaalivirasto on pyytänyt myös nuorisosiainkeskusta nimeämään edustajansa. Suunnitelma tullaan valmistelemaan kuluun vuoden loppuun mennessä.

Nuorisolautakunta katsoo, että valtuustolle esitettävässä nuorisopoliittisessa selvityksessä ja uuden lastensuojelulain edellyttämässä lasten ja nuorten hyvinvointia edistävän ja lastensuojelun järjestämisestä koskevassa kuntasuunnitelmassa tullaan tarkastelemaan samoja asioita kuin aiemmin hyväksytyssä lapsi- ja perhepoliittisessa ohjelmassa. Näin ollen erilliseen lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman tarkistukseen ja laatimiseen ei enää ole tarvetta.

28.2.2008

Nuorisolautakunta pitää tärkeänä, että valtuustolle esitettävät eri ohjelmat valmistellaan virastojen yhteistyönä ja niiden valmistelussa kuullaan nuoria ja kansalaisjärjestöjä.

Lautakunta päätti antaa aloitteesta edellä olevan ehdotuksen mukaisen lausunnon.

Kirje kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Sihvonen Pekka, erityissuunnittelija, puhelin 310 89034

NUORISOLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Harri Laiho
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pekka Sihvonen
pöytäkirjanpitäjä

26.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2606/359
Stn dnr	
Saap./Ani.	0 4 -03- 2008

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU ASTRID
GARTZIN YM. LAPSI- JA PERHEPOLIITTISEN OHJELMAN TOTEU-
TUMISEN ARVIOINTIA KOSKEVASTA VALTUUSTOALOITTEESTA

Opev 2007-804

Helsingin kaupungin hallintokeskus on pyytänyt opetuslautakuntaa antamaan lausunnon valtuutettu Astrid Gartzin ym. valtuustoaloitteesta:

"Kaupunginvaltuusto hyväksyi vuonna 2001 lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman. Ohjelmassa nostettiin lapsi- ja perhenäkökulma laajasti esiin kaupungin päätöksenteossa ja toiminnassa. Ohjelmassa vastuutettiin eri hallintokunnat konkreettisiin toimenpiteisiin. Yhteisen vastuun toteuttajina olivat ohjelman mukaan sosiaalivirasto, opetusvirasto, terveyskeskus, nuorisotoimi, kulttuuriasiainkeskus, liikuntavirasto ja kaupunkisuunnittelu.

Ehdotamme, että nykytilanne arvioidaan kokonaisuutena. Miten lapsi- ja perhepoliittinen ohjelma on toteutunut? Miten hallintokuntien ennaltaehkäisevä työ nyt tulisi linjata ja resursoida eri toiminnoissa?"

Opetuslautakunta toteaa seuraavaa:

Kaupunginvaltuusto hyväksyi vuonna 2001 lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman. Ohjelmaa valmisteleavassa työryhmässä oli edustettuna opetus-, kaupunkisuunnittelu-, liikunta-, sosiaali- ja terveysvirasto, kulttuuriasiain- ja nuorisiasiainkeskus, tietokeskus sekä kaupunginkanslia. Ohjelma sisälsi kokonaisvaltaisen katsauksen lasten, nuorten ja lapsiperheiden elämään sekä toimintastrategian heidän hyvinvointinsa lisäämiseksi.

Lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman visiona oli, että kaikilla helsinkiläisillä lapsilla on

- rakastava ja huolehtiva perhe,
- hyvä terveys,

26.2.2008

- monipuolinen sivistys ja osaaminen,
- terveellinen ja turvallinen ympäristö sekä mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa.

Hallintokuntien edellytettiin noudattavan kaikessa toiminnassaan seuraavia toiminnan periaatteita:

- vanhempien ja perheen vastuun korostaminen
- lapsinäkökulman huomioon ottaminen
- ehkäisevä toiminta
- varhainen puuttuminen
- yhdessä tekeminen
- positiivinen diskriminaatio (myönteinen tuki)
- vahvuuksien ja innovatiivisuuden käyttö
- tutkimuksen ja arvioinnin liittäminen käytäntöön.

Hyväksyessään ohjelman kaupunginhallitus päätti, että Helsingin kaupungin lapsi- ja perhepolitiikkaa toteutetaan ohjelman visioiden, tavoitteiden ja toiminnan periaatteiden mukaan. Lisäksi edellytettiin, että Helsingin kaupungin hallintokunnat ottavat lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman huomioon toiminta- ja taloussuunnitelmissaan. Päätöksen mukaan kerran valtuustokaudessa tulee laatia lasten, nuorten ja lapsiperheiden hyvinvoinnin selonteko, joka on kuvaus ohjelman toteutumisesta, hyvinvoinnin muutoksista ja palvelujärjestelmän mahdollisuuksista vastata tarpeisiin. Tarvittaessa lapsi- ja perhepoliittinen ohjelma tarkistetaan selonteon pohjalta.

Opetustoimi on toiminnassaan toteuttanut em. lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman tavoitteita ja periaatteita. Uudet opetussuunnitelmat otettiin käyttöön perusopetuksessa 2005. Laadukkaassa opetuksessa oppimisen tuen rinnalla hyvinvoinnin ylläpitäminen ja edistäminen sekä osallisuuden vahvistaminen ovat peruspilareita. Kodin ja koulun yhteistyötä on kehitetty monin eri tavoin. Koululaisten iltapäivätoiminta on vakiintunut opetustoimen koordinoimana iltapäivätoimintaa koskevan perusopetuslain muutoksen tultua voimaan vuonna 2004. Taloudellisesti ja sosioekonomisesti heikommin kehittyneiden kaupunginosien kouluille on myönnetty positiivisen diskriminaation rahaa.

Kokonaisvaltaista kunnan hallintokuntien yhteistä arviointia lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman toteutumisesta ei ole tehty. Hiljattain ilmestyneessä Helsingin kaupungin tietokeskuksen raportti (2007/41) "Lasten ja lapsiperheiden elinolot Helsingissä" antaa osaltaan perustietoa helsinkiläisten lasten ja nuorten hyvinvoinnista Helsingissä kokonaisuudessaan. Opetustoimen osalta taustaksi lapsi- ja perhepoliittisen oh-

26.2.2008

jelman toteutumisen arvioimiseksi voidaan todeta, että helsinkiläisille on ominaista mm. pitkittynyt työttömyys, ulkomaalaistaustaisten työllistymisen ongelmat, lastensuojelun piirissä olevien lasten suuri osuus sekä toimeentulotukea saavien muuta maata suurempi osuus. Neljännes Suomen yksinhuoltajaperheiden päivähoitoikäisistä asuu pääkaupunkiseudulla ja esimerkiksi Helsingin päivähoitoikäisistä 20 % on yksinhuoltajaperheistä. Ulkomaalaistaustaisissa perheissä yksinhuoltajuus, vuokra-asuminen ja työttömyys ovat muuta väestöä yleisempää. Moniongelmaisten lasten ja nuorten sekä lasten ja nuorten huostaanottojen määrä on lisääntynyt Helsingissä. Kaupungin ylläpitämien suomenkielisten perusasteen koulujen erityisopetuksen piirissä olevien oppilaiden määrä on kasvanut siten, että kun v. 2002 heitä oli 6,1 %, niin v. 2006 heitä oli 9,2 %. Ammatilliset opinnot keskeyttävien opiskelijoiden määrä on suuri samoin kuin niiden osuus, jotka eivät peruskoulun jälkeen hakeudu koulutukseen. Kaupungin ylläpitämien ruotsinkielisten perusasteen koulujen erityisopetuksen piirissä olevien oppilaiden määrä on kasvanut vuoden 2002 4,6 %:sta 5,8:iin v. 2006. Oppilashuollon palvelujen lisäämiselle tulee jatkossa olemaan paineita. Lisäksi hallintokuntien väliselle yhteistyölle oppilashuollossa asettuu haasteita, koska monet oppilaiden ja opiskelijoiden hyvinvointiin liittyvät tekijät riippuvat toisistaan, minkä vuoksi opetustoimi ei useinkaan yksin voi vaikuttaa lasten ja nuorten hyvinvoinnin ongelmiin. Oppimistulokset Helsingin kaupungin ylläpitämissä kouluissa ovat yleensä vähintään maan keskitasoa.

Uusi lastensuojelulaki tuli voimaan 1.1.2008. Lain 12 §:n mukaan kunnan on laadittava lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi ja lastensuojelun järjestämiseksi ja kehittämiseksi suunnitelma, joka hyväksytään kunnanvaltuustossa ja tarkistetaan vähintään kerran neljässä vuodessa. Suunnitelma on otettava huomioon kuntalain 65 §:n mukaisesta talousarviosta ja suunnitelmaa laadittaessa.

Suunnitelman tulee sisältää suunnittelukaudelta seuraavat tiedot:

1. lasten ja nuorten kasvuoloista sekä hyvinvoinnin tilasta
2. lasten ja nuorten hyvinvointia edistävästä sekä ongelmia ehkäisevistä toimista ja palveluista
3. lastensuojelun tarpeesta kunnassa
4. lastensuojeluun varattavista voimavaroista
5. lastensuojelun mukaisten tehtävien hoitamiseksi käytettävissä olevasta lastensuojelun palvelujärjestelmästä
6. yhteistyön järjestämisestä eri viranomaisten sekä lapsille ja nuorille palveluja tuottavien yhteisöjen ja laitosten välillä; sekä
7. suunnitelman toteuttamisesta ja seurannasta.

26.2.2008

Tavoitteena on, että lastensuojelun suunnitelma antaa kokonaiskäsit-
tyksen lasten kasvuoloista ja hyvinvoinnista sekä niiden tarvitsemista
resursseista. Lastensuojelun suunnitelma voi pohjautua esimerkiksi
kunnan tai alueen lapsipoliittiseen ohjelmaan tai olla se osa.

Sosiaalivirasto valmistele lastensuojelusuunnitelman vuoden 2008 ai-
kana yhdessä keskeisten lasten- ja nuorten kanssa toimivien hallinto-
kuntien, mm. opetus-, terveys- ja nuorisotoimen kanssa. Suunnitelma-
ehdotus laaditaan vuosille 2009–2012. Tavoitteena on, että kaupungin-
valtuusto hyväksyy suunnitelman uuden valtuustokauden alussa 2009.

Nuorisolain 4 §:n mukaan valtioneuvosto hyväksyy joka neljäs vuosi
nuorisopolitiikan kehittämissuunnitelman. Valtioneuvosto hyväksyi
13.12.2007 ensimmäisen lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittämissuunnitelman
vuosille 2007–2011. Se sisältää valtakunnalliset lapsi- ja perhepolitiikan
tavoitteet sekä suuntaviivat kuntien lapsi- ja perhepoliittiselle ohjelma-
työlle.

Opetusministeriö on myöntänyt Helsingin opetustoimelle toukokuussa
2007 40 000 euroa valtion erityisavustusta esi- ja perusopetuksen op-
pilashuollon laadun ja palvelurakenteen kehittämiseen. Kehittämistöi-
minta koskee esi- ja perusopetuksen oppilashuollon palvelurakenteen
kehittämistä ja sen vakiinnuttamista. Toiminnan painopisteitä ovat hal-
linnonalojen yhteistyön vahvistaminen, oppilashuollon palvelurakenteen
kehittäminen ja ennalta ehkäisevien toimintatapojen edistäminen. Pää-
tavoitteena on edistää lasten ja nuorten hyvinvointia parantamalla oppi-
lashuollon saatavuutta ja toimivuutta. Hankkeen ensivaiheessa 2007–
2008 laaditaan esi- ja alkuopetuksen oppilashuollon strategia, jossa
lähtökohtina ovat asiakaslähtöisyys, varhainen puuttuminen ja esi- ja
alkuopetuksen oppilashuollon jatkuvuuden. Oppilashuollon strategia
laajennetaan koskemaan koko perusastetta, jolloin yhteistyökumppani-
na on myös nuorisotoimi.

Esi- ja perusopetuksen oppilashuollon strategialla on yhtymäkohtia las-
tensuojelun suunnitelmaan. Perusopetuslain 31 a §:n mukaan oppi-
lashuollolla tarkoitetaan oppilaan hyvän oppimisen, hyvän psyykkisen
ja fyysisen terveyden sekä sosiaalisen hyvinvoinnin edistämistä ja yllä-
pitämistä sekä niiden edellytyksiä lisäävää toimintaa. Oppilashuoltoon
sisältyvät opetuksen järjestäjän hyväksymän opetussuunnitelman mu-
kainen oppilashuolto sekä oppilashuollon palvelut, jotka ovat kansan-
terveyslaissa tarkoitettu kouluterveydenhuolto sekä lastensuojelulaissa
tarkoitettu kasvatuksen tukeminen. Perusopetuslain mukaan oppilaalla

26.2.2008

on oikeus saada maksutta opetukseen osallistumisen edellyttämä tarvittava oppilashuolto.

Uuden lastensuojelulain mukaan kasvuoloihin vaikuttaminen sekä lasten ja huoltajien tukeminen peruspalveluissa ovat ennaltaehkäisevää lastensuojelua. Näin edistetään lasten kasvua, kehitystä ja hyvinvointia. Ehkäisevää lastensuojelua on myös mm. koulussa annettava erityinen tuki, kun lapsi ja perhe eivät ole lastensuojelun asiakkaita. Lastensuojelusuunnitelman ja esi- ja perusopetuksen oppilashuollon strategian valmisteluissa toimitaan yhteistyössä.

Opetuslautakunta katsoo, että lapsi- ja perhepoliittinen ohjelma voidaan pääosin korvata lastensuojelusuunnitelmalla. Suunnitelma on tarkoituksenmukaista laatia siten, että se kattaa ne oleelliset asiat, jotka nykyisessä lapsi- ja perhepoliittisessa ohjelmassa ovat esillä. Suunnitelman laadinnassa tulee ottaa huomioon se, että muukin keskeinen lainsäädäntö kuin lastensuojelulaki, esim. koululait ja nuorisolaki, ovat muuttuneet lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman ohjelmakaudella. Riittävän tietopohjan saamiseksi suunnitelman laatimiseksi on lisäksi tarpeen, että ne hallintokunnat, joille lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman toteuttaminen oli vastuutettu, arvioivat oman hallintokuntansa osalta lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman toteutumista. Lastensuojelusuunnitelman tulee olla yhteensopiva valtioneuvoston hyväksymän lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittämisohjelman kanssa.

Lisätiedot:

Hallantie Merja, oppilashuollon päällikkö, puhelin 310 86214
Oulasvirta Leena, laatupäällikkö, puhelin 310 80563

OPETUSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tuomas Nurmela
puheenjohtaja

Merja Aalto-Setälä
pöytäkirjanpitäjä

11.3.2008

07-1244/350

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2606/379
Stn dnr	
Saap./Anl.	17-03-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 4.12.2007 Dnro 2007-2606/359

LAUSUNTO LAPSI- JA PERHEPOLIITTISEN OHJELMAN NYKYTILAN-
TEEN ARVIOINTIA KOSKEVASTA VALTUUTETTU ASTRID GARTZIN
YM. VALTUUSTOALOITTEESTA

Sosv 2007-1244

Sosiaalilautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle aloitteesta seuraavan sisältöisen lausunnon:

Helsingin kaupunginvaltuusto hyväksyi lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman vuonna 2001. Lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman tarkoituksena on ollut edistää lasten, nuorten ja lapsiperheiden hyvinvointia. Lapsi- ja perhepoliittinen ohjelma oli hallintokunnille kokonaisvaltainen yhteinen toimintastrategia.

Lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman visiona oli, että kaikilla helsinkiläisillä lapsilla olisi

- rakastava ja huolehtiva perhe,
- hyvä terveys,
- monipuolinen sivistys ja osaaminen,
- terveellinen ja turvallinen ympäristö sekä
- mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa.

Lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman vision eri osa-alueista laadittiin suunnitelma, joka sisälsi toiminnan päämäärät sekä ensisijaiset tavoitteet vision saavuttamiseksi.

Lapsi- ja perhepoliittisessa ohjelmassa määriteltiin hallintokuntien kaikessa työskentelyssään huomioon otettavat toiminnan periaatteet. Kokonaisvaltaiset toiminnan periaatteet olivat:

11.3.2008

- vanhempien ja perheen vastuun korostaminen,
- lapsen näkökulman huomioon ottaminen,
- ehkäisevät toiminta,
- varhainen puuttuminen,
- yhdessä tekeminen,
- positiivinen diskriminaatio (myönteinen tuki),
- vahvuuksien ja innovaatioiden käyttö sekä
- tutkimuksen ja arvioinnin liittäminen käytäntöön.

Lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman toteutuminen sosiaalivirastossa

Sosiaalivirasto on kaikessa toiminnassaan toteuttanut em. lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman periaatteita. Sosiaalivirasto on kehittänyt lapsiperheiden palveluissa ennaltaehkäiseviä palveluja sekä varhaista tukea niin omassa toiminnassaan kuin muiden lapsiperheiden kanssa työskentelevien kanssa. Sosiaalivirastossa on vuosina 2001–2008 ollut useita varhaisen tuen hankkeita toimintamallien ja työmuotojen kehittämiseksi lapsiperheiden varhaiseen tukeen ja peruspalveluihin.

Sosiaalivirasto on taloussuunnitelmassa 2008–2010 valinnut varhaisen tuen yhdeksi strategiseksi kärkihankkeeksi. Vuoden 2008 talousarviossa on perhekeskuksiin osoitettu määrärahoja varhaisen tuen työryhmien perustamiseen.

Sosiaalivirastossa laadittiin vuonna 2007 opaskirja ”Lapsen hyvän kasvun ja kehityksen riskitekijöiden ja suojaavien tekijöiden tunnistaminen”. Opaskirja on tarkoitettu kaikille lasten ja lapsiperheiden kanssa työtä tekeville lasten hyvän kasvun ja kehityksen turvaamiseksi ja hyvinvoinnin edistämiseksi. Riskiolosuhteiden tunnistamisesta ja opaskirjan käytöstä järjestetään koulutusta alueellisille yhteistyökumppaneille tammikuusta 2008 alkaen. Tarkoituksena on, että opaskirjan käytöstä tulee vakiintunut työmenetelmä kaikille lasten ja lapsiperheiden kanssa työskenteleville.

Sosiaalivirasto ja terveyskeskus käynnistivät vuonna 2006 yhteisen Lapsi- ja perheverkostohankkeen, jossa tavoitteena oli yhteistyössä järjestöjen ja alueellisten kumppaneiden kanssa kehittää pikkulapsiperheiden palveluja. Hankkeessa on kartoitettu varhaisen tuen palveluja, uudistettu perhevalmennusta sekä kehitetty verkostomaista yhteistyötä pikkulapsiperheiden palveluissa. Kehittämishanke alkoi Pohjois-Helsingin alueelta ja laajenee vuoden 2008 aikana koko Helsinkiin.

Sosiaalivirastolla on meneillään Lastensuojelun sosiaalityön avohuollon suunnitelmallisen työvaiheen kehittämishanke yhteistyössä Espoon ja

11.3.2008

Vantaan sosiaalitoimen sekä Heikki Waris-instituutin kanssa. Hankkeen tavoitteena on kehittää työmenetelmiä suunnitelmalliselle sosiaalityölle ja systemaattiselle lapsen tilanteen arvioinnille. Lisäksi sosiaalivirasto on yhteistyössä Heikki Waris-instituutin kanssa pitkäjänteisesti kehittänyt lastensuojelua, kuten lapsikeskeistä sosiaalityötä sekä lastensuojelun avohuollon ryhmätoimintaa. Tutkimus- ja kehittämistoiminta jatkuu vireänä edelleen pääkaupunkiseudun yhteisessä lastensuojelun kehittämissyksikössä, joka aloitti toimintansa vuonna 2007 pääkaupunkiseudun sosiaalialan osaamiskeskuksen (Socca) yhteydessä.

Suurin lastensuojelun tarvetta aiheuttava tekijä Helsingissä on vanhempien päihteidenkäyttö. Sosiaalivirasto käynnisti keväällä 2007 yhteistyössä Helsingin Diakonialaitoksen ja Kalliolan Settlementin kanssa Lapsiperheiden päihdetyön kehittämishankkeen. Kumppanuushankkeen tavoitteena on vähentää päihteiden väärinkäytöstä johtuvia huostaanottoja ja lasten sijaishuollon tarvetta kehittämällä uusia työmenetelmiä ja luomalla kumppanuuteen perustuva toimintamalli. Hankkeen tavoitteena on kumppanuuteen perustuvan verkostotoiminnan, dokumentoinnin, tietoverkon ja innovatiivisen yhteistoiminnan avulla luoda toimintamalli sosiaaliviraston, eri järjestöjen ja muiden toimijoiden yhteiseen työskentelyyn.

Nuorten osalta sosiaalivirastolla on ollut Näppäri-toimintaa yhteistyössä poliisin, nuorisotoimen ja opetusviraston kanssa. Näppäri-toiminta on nopeaa puuttumista nuorten näpistyksiin ja lieviin rikoksiin mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Näppäriin toimintatapoina ovat henkilökohtaiset keskustelut nuoren ja vanhempien kanssa, perheen kokonaistilanteen arviointi, vanhempien tukeminen sekä mahdollinen ohjaaminen perheen tarvitsemiin palveluihin. Nuorten päihteidenkäytön varhaiseen puuttumiseen ja päihteettömyyden tukemiseen käynnistyi vuonna 2007 Puutu Nyt-hanke, jonka tavoitteena on moniammatillisen ja poikkihallinnollisen toimintamalliin ja palveluketjun rakentaminen. Nuorten ehkäisevää päihdetyötä tekee myös Klaari-toiminta, joka toimii kaikilla asuinalueilla yhteistyössä alueen muiden viranomaisten ja järjestöjen kanssa.

Sosiaalivirasto, nuorisoasiankeskus ja terveyskeskus toteuttavat yhteistyössä nuorten Luotsi-toimintaa Itä-, Koillis- ja Länsi-Helsingissä. Toiminta on kohdennettua varhaista tukea ja puuttumista erityistä tukea tarvitseville nuorille ja heidän perheilleen. Tavoitteena on laajentaa Luotsi-toiminta koko kaupungin alueelle.

Sosiaalivirasto on myös lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman linjausten mukaisesti tehnyt muutoinkin tiiviisti yhteistyötä lasten, nuorten ja per-

11.3.2008

heiden kanssa työskentelevien muiden hallintokuntien, järjestöjen ja eri viranomaisten, mm. poliisin kanssa.

Lastensuojelulain edellyttämä suunnitelma

Uusi lastensuojelulaki tuli voimaan 1.1.2008. Uudessa lastensuojelulaissa veloitetaan kaikkia kuntia laatimaan suunnitelma lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi ja lastensuojelun järjestämiseksi. Suunnitelma hyväksytään kunnan kunnanvaltuustossa ja tarkistetaan vähintään kerran neljässä vuodessa. Lastensuojelulain mukaisen suunnitelman tulee sisältää suunnittelukaudelta tiedot:

1. lasten ja nuorten kasvuoloista sekä hyvinvoinnin tilasta,
2. lasten ja nuorten hyvinvointia edistävästä sekä ongelmia ehkäisevistä toimista ja palveluista,
3. lastensuojelun tarpeesta kunnassa,
4. lastensuojeluun varattavista voimavaroista,
5. lastensuojelulain mukaisten tehtävien hoitamiseksi käytävissä olevasta lastensuojelun palvelujärjestelmästä,
6. yhteistyön järjestämisestä eri viranomaisten sekä lapsille ja nuorille palveluja tuottavien yhteisöjen ja laitosten välillä sekä
7. suunnitelman toteuttamisesta ja seurannasta.

Helsingissä laadittava lastensuojelun suunnitelma tulee sisältämään kaksi näkökulmaa: ehkäisevän lastensuojelun ja varhaisen tukemisen sekä lapsi- ja perhekohtaisen lastensuojelun näkökulman. Ehkäisevä lastensuojelu ymmärretään tässä laajasti koskemaan viranomaisen ja järjestöjen tekemää työtä lasten ja nuorten parissa.

Sosiaalivirasto valmistelee vuoden 2008 aikana yhdessä keskeisten lasten ja nuorten kanssa toimivien hallintokuntien, mm. terveys- ja opetusviraston, nuorisotoimen ja HUS:n kanssa helsinkiläisten lasten, nuorten ja lapsiperheiden hyvinvoinnin edistämistä ja lastensuojelun järjestämistä koskevan suunnitelman vuosille 2009–2012. Suunnitelmaehdotus tuodaan sosiaalilautakunnan hyväksyttäväksi vuoden 2008 loppuun mennessä ja edelleen kaupunginvaltuuston hyväksyttäväksi uuden valtuustokauden alussa vuonna 2009.

Lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman arviointi on tarkoituksenmukaista tehdä lastensuojelun suunnitelman valmistelun yhteydessä. Suunnitelmaan sisällytetään selvitys lasten ja nuorten hyvinvoinnista. Hyvinvointiselvitys perustuu mm. lapsi- ja perhepoliittisessa ohjelmassa käytettyjen indikaattorien vertailutietoon, jota kaupungin tietokeskus on tuotta-

11.3.2008

nut. Lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman toimenpide-ehdotusten toteutuminen arvioidaan samassa yhteydessä yhteistyössä muiden hallintokuntien kanssa.

Lastensuojelulain edellyttämä suunnitelma tulee näin ollen pohjautumaan tiiviisti aiemmin tehtyyn lapsi- ja perhepoliittiseen ohjelmaan. Se tulee sisällöltään vastaamaan hyvin paljon lapsi- ja perhepoliittista ohjelmaa. Suunnitelmassa painottuu vahvemmin myös lapsi- ja perhekohtainen lastensuojelu. Tämä on ollut uuden lastensuojelulain ja suunnitelman tarkoituskin (Taskinen 2007, Lastensuojelulaki, soveltamisopas sivu 25).

Suunnitelmasta on tarkoitus tehdä mahdollisimman konkreettinen ohjelma, johon sisällytetään myös taloussuunnitelmassa varattavat resurssit ennalta ehkäisevään työhön ja varhaiseen tukeen sekä lapsi- ja perhekohtaiseen lastensuojeluun.

Lasten ja nuorten hyvinvointia edistävää ja lastensuojelun järjestämistä koskevaa suunnitelmaa valmisteltaessa tullaan kuulemaan myös lapsia ja nuoria itseään sekä muita lasten ja nuorten kanssa toimivia hallintokuntia ja keskeisiä järjestöjä.

Edellä esitettyyn perustuen sosiaalilautakunta katsoo, että lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman arviointi on tarkoituksenmukaista tehdä uuden lastensuojelulain edellyttämän lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämistä ja lastensuojelun järjestämistä koskevan suunnitelman yhteydessä ja tähän suunnitelmaan tulee sisällyttää myös ennalta ehkäisevän työn linjaukset ja resurssointi.

Lisätiedot:

Kahila Maria, kehittämiskonsultti, puhelin 310 43087

SOSIAALILAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Astrid Gartz
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Läheteksi kirjat

4.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2606/359
Stn dnr	
Saap./Anl.	05-03-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö Khs 2007-2606

LAPSI- JA PERHEPOLIITTINEN OHJELMA

Valtuutettu Astrid Gartz ym. ovat tehneet aloitteen vuonna 2001 hyväksytyyn lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman toteutumisen arvioinnista.

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että kaupunginhallituksen antamien talousarvion laatimista ohjaavien kannanottojen mukaan hallintokuntien tulee valmistella oman toimialansa strategisia linjauksia tulevan valtuustokauden strategiaohjelmaa varten. Tulevan valtuustokauden strategiaohjelmaan sisällytetään valtuustokauden keskeiset tavoitteet. Tähän valmisteluun liittyen hallintokuntien tulee selvittää valtuuston hyväksymien ohjelmien toteutumista. Hallintokunnille annettavassa ohjeessa on luettelo ohjelmista, joiden toteutumista hallintokunnat veloitetaan selvittämään ja siihen sisältyy myös em. lapsi- ja perhepoliittinen ohjelma.

Vuoden alussa voimaan tullut lastensuojelulaki edellyttää kunnilta suunnitelmaa lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi ja lastensuojelun järjestämiseksi ja kehittämiseksi. Valmistelu on käynnistynyt suunnitelman laatimiseksi usean tahon yhteistyönä. Suunnitelma edellyttää ohjelmatasoa tarkempaa tietoa palveluista ja voimavaroista ja se tulee hyväksyttäväksi uuden valtuustokauden alussa ja tarkistetaan vähintään kerran neljässä vuodessa.

Talous- ja suunnittelukeskus katsoo, että talousarvioehdotusten yhteydessä annettava selvitys lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman toteutumisesta sekä lastensuojelulain mukaisen suunnitelman laatiminen tuottavat aloitteessa mainitut tiedot.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Iuula Saxholm
vs. rahoitusjohtaja

Liisa Viljanen
erityissuunnittelija

5.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2710/379
Stn dn	
Saap./Anl.	12-02-2008

LAUSUNTO ALOITTEESTA VANHUSTEN KULTTUURIPALVELUJEN
LISÄÄMISEKSI

Terke 2007-3021

Valtuutettujen aloite koskee terveyskeskuksen osalta pitkäaikaista sairaalahoitoa, joten vanhainkotihoidon ja vanhusten palveluasumisen osalta terveyslautakunta viittaa sosiaalilautakunnan lausuntoon.

Terveyskeskuksen pitkäaikaissairaalan perustehtävänä on järjestää helsinkiläisten vaikeasti ja pitkäaikaisesti sairaiden henkilöiden yksilöllistä, asiantuntevaa, kuntoutumista ja toimintakykyä tukevaa pitkä- ja lyhytaikaista sairaalahoitoa sekä inhimillistä saattohoitoa. Sairaaloiden toimintaan kuuluu erilaisten virkistys- ja kulttuuripalvelujen järjestäminen, koska ne tuovat potilaiden elämään vaihtelua, virikkeitä ja lisäävät heidän hyvää oloaan.

Pitkäaikaissairaalassa potilaan virkistys- ja kulttuuritoiminta suunnitellaan ja toteutetaan yksilöllisesti hänen toimintakykynsä ja toiveensa huomioon ottaen omahoitajan ja muiden työntekijöiden toimesta. Ryhmä- ja yksilöpalvelujen järjestämisessä ovat mukana viriketoiminnanohjaajat, toimintaterapeutit sekä fysioterapeutit. Jokaisessa pitkäaikaissairaalassa on 2 - 3 viriketoiminnanohjaajaa ja sairaaloissa työskentelee yhteensä 12 fysioterapeuttia ja 4 toimintaterapeuttia.

Pitkäaikaissairaaloissa järjestetään runsaasti erilaisia ryhmiä, tilaisuuksia ja tapahtumia, joihin potilaat ja heidän läheisensä voivat osallistua. Esimerkiksi seurakunta järjestää sairaalapastorin tilaisuuksia sekä musiikkiesityksiä ja -hetkiä. Samoin eri järjestöt tarjoavat monipuolista ohjelmaa. Myös kuorot ja musiikkiryhmät sekä eri alojen taiteilijat vierailevat sairaaloissa. Kaupunginkirjasto kiertää osastoilla säännöllisesti.

Pitkäaikaissairaaloissa toimii myös runsaasti vapaaehtoisia henkilöitä erilaisissa tehtävissä. He ovat saaneet tehtävään koulutuksen (SPR:n kurssi). Sairaalat järjestävät vapaaehtoisille tapaamisia ja tukea.

5.2.2008

Pitkäaikaissairaaloiissa toimii myös työllistettyjä. Heitä ovat esimerkiksi eri alojen taiteilijat kuten kuvataiteilijat, tanssijat, muusikot ja sirkustaiteilijat. He tuovat sairaalan uutta iloa, väriä ja elämyksiä. Pitkäaikaissairaalalla on erittäin myönteisiä kokemuksia työllistettyjen toiminnasta.

Terveyslautakunta toteaa, että terveyskeskuksen pitkäaikaissairaalassa hyödynnetään aloitteessa esitetyllä tavalla työllistämisesursseja. Tätä voidaan pitää erittäin kannatettavana vanhusten hyvää oloa edistävänä toimintana.

Lisätiedot:

Nuutinen Hanna-Leena, erityissuunnittelija, puhelin 310 42662

TERVEYSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX

Suzan Ikävalko
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX
Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

15.1.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2710/379
Strn dnr	
Saap./Anl.	13-02-2008

Khs 2007 — 2710 / 379

LAUSUNTO VARAVALTUUTETTU HEIKKI TAKKISEN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA

Työllistämistoimikunta esittää lausuntonaan otsikossa mainittuun valtuustoaloitteeseen seuraavaa:

Kaupunki työllistää työllistämismäärärahalta työttömiä helsinkiläisiä palkkatuetuun työhön yli 1000 henkilöä vuosittain. Kaupungin vanhusten hoidon yksiköt ovat erittäin merkittäviä palkkatuetun työn tarjoajia. Vanhusten hoidon yksiköissä on useita eri tehtäviä, joihin helsinkiläisillä työttömillä on mahdollisuus työllistyä palkkatuella. Työtehtävät liittyvät osaston arkea helpottaviin tehtäviin, kuten esimerkiksi ruokahuoltoon tai osastonhoitoon sekä myös ns. lisäarvoa tuottaviin viriketoimintoihin, kuten ulkoilutusapuun tai kulttuuritarjonnan antamiseen. Tämän viriketoiminnan tarjoaminen on ollut erityisen sopivaa ja haluttua työtä esimerkiksi työttömille vapaa-ajan ohjaajille tai taiteilijoille.

Työllistämistoimikunta pitää suotavana, että laitoksissa oleville vanhuk- sille tarjotaan muiden palvelujen lisäksi myös kulttuuria osana osaston arkea. Palkkatuetun työllistämisen tarkoituksena on tarjota työnhakijalle mahdollisuus työttömyyden katkaisemiseen, ammatilliseen kehittymiseen ja toimia väylänä avoimille työmarkkinoille. Tavoitteena on, että palkkatuetun työn päätyttyä työllistetty voisi hyödyntää saamaansa työkokemusta työllistyäkseen pysyvästi. Vanhusten hoidossa ei ole tarjottavana kulttuurityön parissa pysyviä työpaikkoja, joihin työtön palkkatuetun työn jakson jälkeen voisi työllistyä. Jos työttömän työllistäminen vanhusten palveluihin auttaa hänen jatkosijoittumisessaan takaisin työelämään, on tarkoituksenmukaista jatkossakin ottaa heitä palkkatuetuun työhön myös kulttuuritarjonnan turvaamiseen vanhusten palveluissa. Jatkosijoittumisesta palkkatuetun työn jälkeen olisi hyvä tehdä työnhakusuunnitelma työvoimatoimistossa jo ennen kaupungille osoittamista.

TYÖLLISTÄMISTOIMIKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jouko Malinen
Puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jaana Karvonen
Sihteeri

12.2.2008

07-1272/370

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2710/379
Stn dnr	
Saap./Anl.	20-02-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 20.12.2007 Dnro 2007-2710/379

LAUSUNTO VALTUUTETTU HEIKKI TAKKISEN YM. ALOITTEESTA,
JOKA KOSKEE VANHUSTEN KULTTUURIPALVELUJEN LISÄÄMISTÄ

Sosv 2007-1272

Sosiaalilautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle aloitteesta seuraavan sisältöisen lausunnon:

Helsingin sosiaalivirasto ylläpitää neljää vanhustenkeskusta ja 13 vanhusten palvelutaloa, joissa järjestetään ympärivuorokautinen hoito ja palvelu. Sosiaaliviraston sisäisessä ohjeistuksessa todetaan kulttuuri-, virike- ja harrastustoiminnan kuuluvan yksiköiden palveluun. Ohjeen mukaan sitä tulee tarjota yhteisöllistävänä, innostavana ja asukasta aktivoivana sekä henkistä vireyttä ylläpitävänä vuorovaikutuksen välineenä. Asukkaalle tulee antaa mahdollisuus itse valita hänelle sopivin tapa osallistua. Osallistuminen voi olla aktiivista osallistumista tai se voi olla rentoutumista, luonnollista vuorovaikutusta, arjen rutiinien seuraamista ja niihin osallistumista.

Vanhainkotien ja palvelutalojen henkilöstöpula on ajoittain hyvinkin vaikea. Henkilöstömitoituksen nostamisen lisäksi on pyritty kiinnittämään huomio henkilöstörakenteeseen siten, että yksiköihin palkataan myös virikeohjaajia, sosiaaliohjaajia, ohjaajia ja toimintaterapeutteja. Heidän tehtäviinsä liittyy usein kulttuuri-, virike- ja harrastustoiminnan järjestäminen ja koordinointi. Myös hoitohenkilökunta osallistuu mahdollisuuksien mukaan kyseisiin toimintoihin. Kolmen vanhustenkeskuksen ja kolmen palvelutalon yhteydessä toimii palvelukeskus, joka mahdollistaa asukkaiden osallistumisen hyvinkin monipuoliseen toimintaan. Kaikissa kaupungin hoitoyksiköissä virike- ja kulttuuritoiminnan tärkeys on tiedostettu ja sitä kehitetään monipuoliseksi sekä omilla resursseilla että yhdessä järjestöjen, seurakunnan ja vapaaehtoistyön kanssa.

Kaupungin työnantajilla on mahdollisuus palkata työllistämismäärärahoihin työtön helsinkiläinen määräaikaiseen työsuhteeseen. Palkkatuella

12.2.2008

työllistettävän henkilön palkan maksaa Helsingin kaupungin henkilöstökeskus. Kaikissa vanhustenhuollon yksiköissä on aika ajoin palkkatuella palkattuja henkilöitä työssä. Helsingin kaupungin henkilöstökeskus ilmoittaa työllistävänsä yli 1000 henkilöä vuosittain palkkatuettuun työhön. Kaupungin vanhustenhoidon yksiköt ovat merkittäviä palkkatuetun työn tarjoajia. Palkattujen henkilöiden työtehtävät liittyvät usein ruokahuoltoon, siivoukseen ja muihin avustaviin tehtäviin. Työttömät vapaa-ajan ohjaajat ja taiteilijat ovat mielellään tehneet kulttuuri- ja virike toimintaan liittyviä tehtäviä. Jotkut vanhustenhoidon yksiköt ovat todenneet, ettei sopivia henkilöitä helposti löydy. Yksiköt toivovat erityisesti valmiuksia itsenäiseen työskentelyyn ja vaativaan monisairaiden vanhusten kohtaamiseen ja ohjaamiseen.

Vanhustenhoidon yksiköt ovat halukkaita lisäämään palkkatuella palkattujen henkilöiden työllistämistä. Samanaikaisesti pidetään myös tärkeänä vakinaisen oman henkilökunnan, esim. virikeohjaajien, lisäämistä ja vapaaehtoistyön kehittämistä. Yhteistyö järjestöjen ja seurakuntien kanssa lisää myös omalta osaltaan mahdollisuuksia toiminnan kehittämiseksi.

Lisätiedot:

Ranta Ulla, kehittämiskonsultti, puhelin 310 43788

SOSIAALILAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

✓ Astrid Gartz ✓
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Lähetesiakirjat

26.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2710/379
Stn dnr	
Saap./Ani.	07-03-2008

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA VANHUSTEN KULTTUURIPALVELUIDEN LISÄÄMISEKSI

Kaupungin hallintokeskus on läheteellään 20.12.2007 (Khs dnro 2007-2710/379) pyytänyt kulttuuri- ja kirjastolautakunnan lausuntoa valtuutettu Heikki Takkisen ja toisen allekirjoittajan tekemästä valtuustoaloitteesta, jossa esitetään, että kaupunginvaltuusto edellyttäisi kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia laitoksissa tapahtuvan vanhusten kulttuuripalvelujen lisäämiseksi työllistämisesursseja hyödyntämällä.

ESITTELIJÄ

Kulttuuriasiainkeskus on omalta osaltaan lähtenyt kehittämään laitoksissa asuvien vanhusten kulttuuripalveluita. Kaupungin omissa laitoksissa on toteutettu asiaa koskeva kysely, jossa on mm. saatu tiedot eri laitosten yhteyshenkilöistä. Kysely yhteistyöhalukkuudesta ulotetaan myös yksityisiin hoitolaitoksiin. Tarkoituksena on tuottaa ammattitaiteilijoiden vanhuksille tuottamia esityksiä laajoille kiertueille. Osaksi nämä palvelut tuotetaan yhteistyössä pääkaupunkiseudun kuntien kesken.

Työllistettyjen käyttäminen vanhusten kulttuuripalveluiden tuottamiseen on mahdollista. Esimerkiksi kulttuuriasiainkeskuksen työllistää Stadin juhlaorkesteri yhtyettä käytettiin syksyllä konsertoimassa eri laitoksissa.

Työllistettyjen taiteilijoiden sijoittaminen ns. epätyypillisille alueille kuten leikkipuistoihin, hoitolaitoksiin, palvelukeskuksiin ja muihin vastaaviin sisältyi lähes kahden vuoden ajan Urban II -ohjelman hankkeisiin. Projektin nimi oli Työllistyvät taiteilijat. Haastatelluista 60 taiteilijasta 41 työskenteli työllistymisjakson ajan yhteisesti neuvoteluissa paikoissa. Organisointia hoiti yksi kokopäiväinen ja yksi osapäiväinen työntekijä. Saatu palaute oli lähes poikkeuksetta erinomaista ja kysyntä kasvoi sitä mukaa, kun toiminta tuli tunnetuksi.

Rahoituksen päätyttyä kulttuuriasiainkeskuksen kautta on työllistetty muutama taiteilija vuosittain, mutta järjestelmällistä yhteistyötä sekä

26.2.2008

työvoimaviranomaisten että vastaanottavien tahojen kanssa ei ole voitu enää tehdä. Osittain EU:n sosiaalirahaston rahoittamat Urban – projekti ja maahanmuuttajataustaisten ja vammaisten taiteilijoiden työllistymistä selvittänyt TARU – projekti ovat päätyneet esittämään, että viranomaisten piirissä tulisi olla erityisosaamista taiteilijoiden työllistämiseksi. TARUn työntekijät ovat kouluttaneet henkilökuntaa Helsingissä ja eri puolilla Suomea alkuvuodesta, mutta projekti päättyy helmikuun lopussa.

Vanhainkoteihin, palvelukeskuksiin ja muihin vanhuspalvelulaitoksiin ei voida palkata ketä tahansa. Työllistettyjen etsiminen, rekrytointi ja työhön perehdyttäminen sitoo vakinaisen henkilökunnan voimia ja työaika. Aloitteen tekijöiden ajatus voi toteutua, mikäli jokin työllistämistä vastaava taho alkaa huolehtia rekrytoinnista ja työhön perehdyttämisestä esim. lyhytaikaisen koulutuksen avulla.

Kulttuuriasiakeskus katsoo, että saatujen kokemusten perusteella toimiva ratkaisu on todennäköisesti hyvin perehtynyt työvoimatoimiston työntekijä, johon vastaanottavat tahot voivat olla yhteydessä. Kulttuuriasiakeskus ja muut asiantuntijahallintokunnat voivat osallistua prosessiin, jonka tavoitteena on se, että toiminnan sisällöt saadaan vastaamaan mahdollisimman hyvin sekä tekijöiden että osallistujien toiveita.

Kulttuuri- ja kirjastolautakunta päätti antaa asiasta esittelyn mukaisen lausunnon.

Kirje kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Kajantie Marianna, osastopäällikkö, puhelin 310 37002
Niemi Irmeli, erityissuunnittelija, puhelin 310 37004

KULTTUURI- JA KIRJASTOLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jörn Donner
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXX

Irmeli Niemi
erityissuunnittelija

19.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2008 - 97 / 311
Stn dnrr	
Saap./Anl.	26 -02- 2008

LAUSUNTO ALOITTEESTA JAKOMÄEN TERVEYSASEMAN TOIMIN-
NAN KEHITTÄMISESTÄ

Terke 2008-191

Aluksi todettakoon, että uusimman, terveyskeskuksen vuonna 2007 teettämän elinajanodotetutkimuksen mukaan peruspiirien välinen ero elinajanodotteessa on enimmillään 9,4 vuotta.

Jakomäen terveysasema palvelee Jakomäen peruspiirin ja Heikinlaakson alueen asukkaita. Väestömäärä on 9184.

Jakomäen terveysasema kuuluu hallinnollisesti terveysasemat - osaston Puistola-Suutarila-Jakomäki tulosyksikköön. Terveysasemalla työskentelee 5 lääkäriä, 5 terveydenhoitajaa ja 4 perushoitajaa, jotka toimivat alueen asukkaiden omalääkäreinä ja omahoitajina. Lääkäreiden ja terveydenhoitajien työpanosta on kohdennettu terveysasemat osaston sisällä ns. positiivisen diskriminaation perusteella huomioiden alueella asuvien yksinhuoltajien, matalan koulutustason, toimeentulotukea saavien ja työttömien määrät sekä kaupungin vuokra-asuntojen ja asukkaiden osuudet. Tulosyksikön terveysasemilla on yhteinen psykiatrinen sairaanhoitaja ja psykologi ja terveysasemalla toimii lisäksi puhe-terapeutin vastaanotto.

Jakomäen terveysaseman kaikissa lääkäriavokansseissa on tällä hetkellä viranhaltija. Sijaisiksi on saatavissa ainoastaan ostopalvelulääkäreitä. Omalääkärin vastuulla on keskimäärin 1836 asukasta, kun vastaava luku Puistolassa on 2081 ja Suutarilassa 2209. Hoitohenkilökunnan saannissa ei ole ollut ongelmia ja suuri osa onkin työskennellyt terveysasemalla jo pitkään.

Jakomäen terveysaseman palvelujen piiriin kuuluvat käyttävät palveluja enemmän kuin Puistolan ja Suutarilan asukkaat. Avosairaanhoidon käyntien peittävyys on Jakomäessä 53 %, Puistolassa 48 % ja Suutarilassa 50 %. Kiireetöntä hoitoa tarvitsevien jonot lääkäreiden vastaanotolle ovat lyhyet ja laki hoitoon pääsystä toteutuu erittäin hyvin.

19.2.2008

Toiminnallisen tilanteen paraneminen on näkynyt vuosittaisissa asiakastytyväisyyskyselyissä, laatumittauksissa ja työhyvinvointikyselyissä. Vuoden 2006 asiakastytyväisyyskyselyssä asiakkaat olivat tyytyväisempiä yhteyden saantiin, lääkärin vastaanottoon ja terveydenhoitajan vastaanottoon kuin kaupungin terveysasemilla keskimäärin.

Jakomäen terveysasemalla on pitkät perinteet terveyden edistämistyöstä. Sydänliiton kanssa käynnistetty Kundit kondikseen – hanke aloitettiin pilottina 2000 luvun alussa Jakomäen terveysasemalla. Vuodesta 2006 toimintamallia on toteutettu kaikilla terveysasemilla. Seurannassa on havaittu, että Jakomäen alueella osallistuminen hankkeen terveystapaamisiin on keskimääräistä vilkkaampaa. Vuoden 2008 aikana tullaan selvittämään, miksi osa kutsun saaneista ei ole osallistunut tarkastuksiin. Alkoholihaittojen ehkäisyyn puututaan jokaisella vastaanotokäynnillä valtakunnallisen mini-interventiomallin menetelmiä käyttäen. Verenpaine- ja sepelvaltimotauti- sekä sokeritautipotilaiden hoitotasapainoa koskevassa valtakunnallisessa laatumittauksessa Jakomäen terveysaseman tulokset olivat vuonna 2007 selvästi parantuneet edellisestä mittauksesta. Terveysasemalla on myös runsaasti ryhmätoimintaa, josta esimerkkeinä painonhallinta- ja tupakasta vieroitusryhmät.

Lasten mielenterveyden edistäminen, ongelmien varhainen tunnistaminen ja niihin puuttuminen sisältyvät lastenneuvolatoimintaan ja kaikki neuvolatyössä toimivat terveydenhoitajat on koulutettu varhaisen vuorovaikutuksen tukemiseen ja psykososiaalisten riskitekijöiden tunnistamiseen. Äitien masennusta arvioidaan neuvolassa odotusaikana ja vauvan synnyttyä.

Aloitteessa mainittua huono-osaisuuden keskittymisen ja syrjäytymisen ehkäisyä ei voida korjata pelkästään terveystoimen toimenpitein, vaan kaupungin eri hallintokuntien ja vapaaehtoisjärjestöjen yhteistyöllä. Esimerkkinä yhteisestä panostuksesta ovat nuorten työpajat työttömille koulunsa päättäneille tai keskeyttäneille nuorille.

Jakomäen terveysasemalla yhteistyötä tehdään laajasti eri-ikäisten palvelunkäyttäjien hyväksi. Terveysaseman henkilöstö toimii tiiviissä yhteistyössä sosiaalitoimen kanssa esimerkiksi lapsiperheiden varhaisen tuen hankkeessa ja yhteistyö päiväkotien kanssa toimii saumattomasti. Lapsiperheiden hyvinvointia tuetaan Lapaset perheverkostohankkeessa kehitetyn moniammatillisen perhevalmennuksen avulla yhdessä sosiaalitoimen lapsiperheiden palveluissa toimivan henkilöstön kanssa.

19.2.2008

Alkoholi-, huume-, mielenterveys-, toimeentulo-, työttömyys- ja yksinäisyysongelmat ovat aloitteen mukaan monen asukkaan arkipäivää. Mainitut tekijät vaikuttavat kiistatta ihmisten pahoinvoinnin ja sairauksien lisääntymiseen. Terveyspalvelujärjestelmä voi vaikuttaa omalta osaltaan tähän kehitykseen kohdentamalla resursseja tarpeenmukaisesti, toimimalla yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa ja hyödyntämällä hyväksi koettuja toimintamalleja väestön terveyden edistämisessä kuten Jakomäen terveysasemalla on tehty.

Lisätiedot:

Kupiainen Outi, terveysasemien johtaja, puhelin 310 42700
Jukka Nevanlinna, ylläkäri, puhelin 310 53405
Wallin Mervi, suunnittelija, puhelin 310 42681

TERVEYSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Kari Lehtola
kokouksen puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

5.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2008-97/311
Stn dnri	
Saap./Anl.	06-03-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö Khs 2008-311

JAKOMÄEN TERVEYSASEMAN TOIMINNAN KEHITTÄMINEN

Valtuutettu Matti Taina ym. ovat tehneet aloitteen Jakomäen terveys-
aseman toiminnan kehittämistä.

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että kaupunginhallitus on hyväk-
synyt 25.2.2008 vuoden 2009 talousarvioehdotuksen raamin, jossa ter-
veyskeskustoimintaan on osoitettu lähes 32 milj. euroa lisäystä vuoteen
2008 verrattuna. Talousarvion valmistelua ohjaavissa kannanotoissaan
kaupunginhallitus on edellyttänyt mm. sitä, että palvelujen järjestämi-
sessä kehitetään erityisesti ennaltaehkäisevän ja varhaisen tuen työta-
poja sekä avoterveydenhuollon alueellista tasa-arvoisuutta. Lisäksi
kaupunginhallituksen kannanotoissa on terveyden edistämistä korostet-
tu kaikkien hallintokuntien toiminnassa.

Talous- ja suunnittelukeskus katsoo, että terveyslautakunta omalta
osaltaan em. linjausten mukaisesti kohdentaa voimavaroja harkintansa
mukaan ja toimii yhteistyössä muiden hallintokuntien ja kolmannen sek-
torin toimijoiden kanssa syrjäytymisen ehkäisemiseksi ja terveyden
edistämiseksi.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Iuula Saxholm
vs. rahoitusjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Liisa Viljanen
erityissuunnittelija

4.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2008-210/102
Strn dnr	
Saap./Ani.	13-03-2008

LAUSUNTO ALOITTEESTA SELVIÄMISHOITOASEMAN SOSIAALI- TYÖNTEKIJÄN VAKANSSIN KOKOPÄIVÄISTÄMISESTÄ

Terke 2008-310

Selviämishoitoasema toimii päihtyneiden asiakkaiden tarkkailuysikkönä. Päihtymyksen lisäksi potilailla on yleensä jokin seurantaa vaativa vamma tai sairaus. Potilaista noin 35 prosenttia tuodaan sairaalapäivystyksestä, 45 prosenttia kadulta ja noin 10 prosenttia Auroran sairaalapäivystyksestä. Loput potilaista tuodaan lääkäriasemilta, kotoa tai katkaisuhuoltoasemilta. Potilaiden kuljetuksista vastaavat poliisi, ambulanssi, omaiset tai ystävät.

Potilaista naisia on noin 23 % ja vailla vakituista asuntoa on 30 - 40 %. Osa potilaista on alkoholin suurkuluttajia ja osa esimerkiksi juuri työttömäksi tai muuhun kriisiin joutuneita eri ikäisiä henkilöitä.

Selviämishoitoaseman käyntimäärät ovat lisääntyneet vuosittain siten, että vuonna 2004 selviämishoitoasemalle tehtiin 4 263 käyntiä ja vuonna 2007 käyntejä oli 5 200. Käyntimäärät ovat lisääntyneet neljässä vuodessa 18 prosenttia. Keskimääräinen hoitoaika on 11 tuntia.

Selviämishoitoasemalla on 10 potilaspaikkaa. Henkilökuntaan kuuluu osastonhoitaja, apulaisosastonhoitaja, 4 sairaanhoitajaa, 5 lähihoitajaa, osastonlääkäri ja osa-aikainen sosiaalityöntekijä. Yhdessä työvuorossa on kaksi hoitajaa, joista toinen on sairaanhoitaja. Osastonlääkäri on paikalla virka-aikana.

Potilas tuodaan selviämishoitoasemalle tavallisimmin illalla tai yöllä, jolloin keskitytään voinnin seurantaan. Seuraavana aamuna pyritään selvittämään potilaan kokonaistilanne ja avun tarve. On tavallista, että herätessään potilas toivoo katkaisua päihteiden käyttöönsä. Sosiaalityöntekijä on avainasemassa katkaisu-, kuntoutus- ja jatkohoidon järjestämisessä.

4.3.2008

Selviämisaseman sosiaalityöntekijän tehtäviin kuuluu jatkohoitopaikan etsiminen, potilaiden asioiden hoitaminen, lastensuojeluasioiden hoitaminen ja yhteispalavereiden sekä koulutuksen järjestäminen. Tarvittaessa sosiaalityöntekijä saattaa potilaan katkaisuhuoltoon.

Potilaat ovat nykyisin entistä moniongelmaisempia, mikä työllistää sosiaalityöntekijää aiempaa enemmän. Jos sosiaalityöntekijä ei ehdi puuttua selviämisaseman potilaiden tilanteeseen riittävästi, potilaat kuormittavat muuta terveydenhuoltoa ja erikoissairaanhoidoa. Sosiaalityöntekijän osaamisalueeseen kuuluvien tehtävien suorittaminen vaatii muulta henkilökunnalta selvästi tavanomaista enemmän työajan käyttöä, koska muulla henkilökunnalla ei ole sosiaalityöntekijän tehtäviin tarvittavaa osaamista.

Viitaten potilasmäärän kasvuun ja potilaiden ongelmien vaikeutumiseen terveyslautakunta toteaa, että selviämishoitoaseman sosiaalityöntekijän vakanssin muuttaminen kokopäiväiseksi on perusteltua ja mahdollista vuonna 2009, mikäli terveyskeskuksen budjettiin saadaan tarkoitukseen tarvittava lisärahoitus.

Lisätiedot:

Nyman Juha, erityissuunnittelija, puhelin 310 70198

Koivuranta-Vaara Päivi, johtajalääkäri, puhelin 310 42617

TERVEYSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX

Suzan Ikävalko
puheenjohtaja

XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

5.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2008-210/102
Stn dnr	
Saap./Anl.	06-03-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö Khs 2008-210

SELVIÄMISHOITOASEMAN SOSIAALITYÖNTEKIJÄ

Valtuutettu Tarja Tenkula ym. ovat tehneet aloitteen selviämishoito-
aseman sosiaalityöntekijän osa-aikaisen toimen muuttamisesta koko-
päiväiseksi.

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että kaupunginhallitus on hyväk-
synyt 25.2.2008 vuoden 2009 talousarvioehdotuksen raamin, jossa ter-
veyskeskustoimintaan on osoitettu lähes 32 milj. euroa lisäystä vuoteen
2008 verrattuna. Talousarvion valmistelua ohjaavissa kannanotoissaan
kaupunginhallitus on edellyttänyt mm. päihdeongelmaisten palvelujen
kehittämistä innovatiivisia, uusia rakenteellisia ratkaisuja etsien.

Talous- ja suunnittelukeskus katsoo, että terveyslautakunta ratkaisee
talousarvioehdotuksensa yhteydessä mahdollisuudet sosiaalityönteki-
jän työpanoksen lisäämiseen selviämishoitoasemalla.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tuula Saxnoim
vs. rahoitusjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Liisa Viljanen /
erityissuunnittelija

15.11.2007

Hallintokeskus

Khs dnro	2007 - 2247 / 639
Stn dnro	
Saap./Anl.	20 - 11 - 2007

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA "ALEKSANTERI I:N PATSAAN NÄKYVYYDEN PARANTAMINEN"

Hallintokeskus on lähettänyt lausuntopyynnön dnro 2007-2247/639 taidemuseolle ja kaupunginmuseolle Jyrki Lohen ja muiden kaupunginvaltuutettujen aloitteesta: Aleksanteri I:n patsaan näkyvyyden parantaminen. Taidemuseon johtokunta käsiteli asiaa kokouksessaan 15.11.2007 98 § ja päätti antaa asiaa seuraavan lausunnon:

Taidemuseo on aloitteentekijöiden kanssa samaa mieltä siitä, että Aleksanteri I:n merkitys Suomen ja Helsingin historialle on kiistaton ja että patsaan näkyvyys voisi olla parempi kuin mitä se nyt on. Patsas on kuitenkin valtion omistuksessa ja hallinnassa. Patsas ei kuulu taidemuseon kokoelmiin ja siksi ei myöskään suoranaisesti taidemuseon toimintakenttään. Lausunnossa tästä syystä katsotaan asiaa enemmän yleisellä tasolla:

Aleksanteri I:n rintakuva sopii kaikin puolin sekä sisällöllisesti että tyylihistoriallisesti erittäin hyvin Yliopiston kirjaston ja Senaattorin läheisyyteen, jossa se nyt on. Miljöö on kulttuurihistoriallisesti arvokas ja tyyllisesti yhtenäinen ja sen muuttamista patsaan näkyvyyden lisäämiseksi pitäisi tarkkaan harkita. Puistikon elävöittämisessä tulisi lisäksi huomioida yliopiston kirjaston omat toiminnot sekä turvallisuusnäkökohdat.

Veistoksen sijoittaminen Yliopiston kirjaston pohjoiseen piha-puistikkoon olisi mahdollisesti historiallisen miljöö ja kirjaston toiminnan kannalta pehmeämpi vaihtoehto kuin portaiden rakentaminen ja aukon avaaminen etelän puoleisen puistikon aitaukseen. Kadun tasalla olevassa pohjoispuistikossa veistos saisi myös ansaitsemansa näkyvyyden. Kohdistetulla valaistuksella näkyvyyttä voi vielä lisätä.

Aleksanteri I:n patsaan julkistamisella uudessa paikassaan vuonna 2009 voisi juhlistaa esimerkiksi Porvoon valtiopäivien 28.3.1809 tai Haminan rauhan 17.9.1809 vuosipäivää.

Aleksanteri I:n patsaan omistaa Helsingin yliopisto / valtio. Taidemuseon mielestä Merkkivuosi 1809 valtuuskunta ja / tai toimi-

15.11.2007

kunta olisi oikea taho tekemään aloitteen patsaan siirrosta sen omistajalle.

Lisätiedot: Sirén, Janne, taidemuseon johtaja, p. 310 87008
Mononen, Teija, amanuenssi, p. 31087044

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Mikko Vanni
puheenjohtaja

Pia Uljas
sihteeri

18.12.2007

Hallintokeskus

Khs dnro	2007-2247/638
Stn dnro	
Saap./Anl.	27-12-2007

LAUSUNTO HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTOLLE TEHDYSTÄ
ALOITTEESTA ALEKSANTERI I:N PATSAAN NÄKYVYYDEN PARAN-
TAMISEKSI

Helsingin kaupungin hallintokeskus on pyytänyt kaupunginmuseon joh-
tokuntaa antamaan lausuntonsa kaupunginhallitukselle valtuustoaloit-
teesta, jossa esitetään Aleksanteri I:n patsaan näkyvyyden parantamis-
ta.

Valtuustoaloitteessa 10.10.2007 esitetään keisari Aleksanteri I:n pat-
saan näkyvyyden parantamista.

Aleksanteri I:n rintakuvan tilasi Turun Akatemia vuonna 1814 aikansa
merkittävimpiin kuuluneelta kuvanveistäjältä Ivan Martosilta. Kolossaa-
lirintakuvan materiaalina on pronssi. Uusklassisen hallitsijakuvaperin-
teen mukaisesti keisari on kuvattu roomalaisena imperaattorina too-
gaan pukeutuneena ja laakeriseppelä hiuksillaan. Rintakuva on luon-
nollista kokoa huomattavasti suurempi, korkeudeltaan noin 130 cm.

Vuonna 1827 Turku paloi ja keisari Nikolai I määräsi Turun Akatemian
siirrettäväksi Suuriruhtinaskunnan uuteen pääkaupunkiin Helsinkiin.
Uudeksi nimekseen se sai Suomen Keisarillinen Aleksanterin-Yliopisto.
Keisari Aleksanteri I:n rintakuva päätettiin sijoittaa uuteen yliopistoon.
Arkkitehti Carl Ludvig Engel suunnitteli Yliopiston päärakennuksen Se-
naatintorin laitaan vastapäätä Senaatin taloa vuonna 1828. Rakennus-
työ saatiin päätökseen vuonna 1832.

Yliopiston juhlasalin suunnittelussa Engel huomioi Aleksanteri I:n rinta-
kuvan sijoittamisen tilaan. Veistos koristi Yliopiston juhlasalia sadan
vuoden ajan kunnes se vuonna 1932 kansallismielisten ylioppilaiden
vaatimuksesta ja konsistorin päätöksellä siirrettiin Kansallismuseon pi-
ha-alueelle. Siellä keisarin rintakuva sijaitsi aina vuoteen 1957, jolloin
se siirrettiin nykyiselle paikalleen yliopiston kirjaston läheisyyteen. Veis-
toksen jalusta oli alkuun koristelematon. Jalustan koristelistat ja tekstit

Postiosoite PL 4300	Käyntiosoite Sofiankatu 4	Puhelin +358 9 310 1041	Faksi +358 9 310 36664	Tiilinro 800012-62637	Y-tunnus 0201256-6
00099 HELSINGIN KAUPUNKI kaupunginmuseo@hel.fi	Helsinki 17 http://www.helsinginkaupunginmuseo.fi				Alv.nro FI02012566

18.12.2007

suunnitteli vuonna 1967 arkkitehti Eero Pettersson, joka työskenteli tuolloin Aulis Blomstedtin toimistossa.

Yliopiston rakennusten kortteleita suunnitellessaan Engelin otti käyttöön aikanaan modernin kaupunkikuvallisen käsityksen. Kymmenisen vuotta aiemmin toteutettu Senaatin rakennus edustaa vielä 1700-luvulle tyypillistä ajattelua muodostaen umpikorttelin toisin kuin yliopiston vapaasti seisovat istutusten ympäröimät rakennukset. Ratkaisu yliopistorakennusten osalta perustuu uudenaikaisempaan kaupunkikuvalliseen käsitykseen ja symboloi samalla akateemista vapautta. Engelin tapa jäsenellä yliopistorakennusten kaupunginosa muistuttaa jossain määrin perinteisiä englantilaisia ja amerikkalaisia yliopistoalueita. Yliopiston kirjasto, nykyinen kansalliskirjastomme, on edelleen säilyttänyt vapaasti seisovan monumentaalirakennuksen luonteensa huolimatta rotundan rakentamisesta ja alkuaan anatomian ja kemian laitokseksi luodun Fabianinkadun suuntaisen rakennuksen laajennuksista. Yliopisto on viime vuosina avannut kortteleidensa sisäosia yleisön käyttöön. Kirjastokorttelin portit ovat päivisin auki, joten Yliopistokadun puoleisesta portista on vapaa pääsy puiden koristamalle nurmitasanteelle, jolla veistos nyt sijaitsee.

Aleksanteri I:n kunniaksi on nimetty pääkaupunkimme pääkatu, Aleksanterinkatu. Kadun itäpää nykyiseen Fabianinkatuun saakka on ollut olemassa 1640-luvulta asti, se oli kaupungin tärkein katu ja nimeltään Stora Gatan. 1830-luvulla täytettiin nykyisen katulinjan yli Esplanadille ulottunut Kluuvinlahti ja katu rakennettiin nykyiseen pituuteensa. Vuonna 1833 keisari Nikolai I vahvisti Helsingin maistraatin ehdotuksen kadun nimeämisestä sen varrella sijaitsevan Suomen Keisarillisen Aleksanterin-Yliopiston mukaan.

Aleksanteri I:n rintakuva sijaitsee valtakunnallisesti merkittävässä kulttuurihistoriallisessa ympäristössä, joka on mainittu ympäristöministeriön ja museoviraston julkaisussa "Rakennettu ympäristö - Valtakunnallisesti merkittävät kulttuurihistorialliset ympäristöt".

Alueella on voimassa asemakaava, joka on vahvistettu 8.1.1988. Veistos sijaitsee alueella, jonka kaavamerkintä s: "Alue, joka on historiallisesti, kulttuurihistoriallisesti, rakennustaiteellisesti ja kaupunkikuvallisesti arvokas. Tällä alueella ei suojeltaviksi määrättyjä rakennuksia, rakennusten osia, aitoja, ulkoportaita, muistomerkkejä, puurivejä tai kiveyksiä saa muuttaa, purkaa tai hävittää, niin että kohteen tai sen ympäristön rakennustaiteellinen tai kulttuurihistoriallinen arvo vähenee. Tällä alueella on ennen rakennusluvan myöntämistä pyydettävä lausunto

Postiosoite PL 4300	Käyntiosoite Sofiankatu 4	Puhelin +358 9 310 1041	Faksi +358 9 310 36664	Tilinro 800012-62637	Y-tunnus 0201256-6
00099 HELSINGIN KAUPUNKI kaupunginmuseo@hel.fi	Helsinki 17 http://www.helsinginkaupunginmuseo.fi				Alv.nro FI02012566

18.12.2007

Helsingin kaupunginmuseolta ja varattava museovirastolle tilaisuus lausunnon antamiseen."

Asemakaavamääräys koskee siten itse muistomerkkiä, istutuksia, aita ja kiveyksiä sen läheisyydessä. Aloitteessa ehdotetut toimenpiteet eivät siten ole kaavan mukaisia.

Kaupunginmuseon johtokunta esittää että hallintokeskus pyytää asiasta lausunnot myös yliopistolta ja Museovirastolta.

Lisätiedot:

Mäkinen Anne, yksikön päällikkö, puhelin 310 36486

Björkqvist Anneli, tutkija, puhelin

KAUPUNGINMUSEON JOHTOKUNTA

Irina Krohn
Johtokunnan puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Päivi Elonen
hallintopäällikkö

Postiosoite
PL 4300

Käyntiosoite
Sofiankatu 4

Puhelin
+358 9 310
1041

Faksi
+358 9 310 36664 800012-62637

Tilinro
0201256-6

Y-tunnus
0201256-6

00099 HELSINGIN KAUPUNKI
kaupunginmuseo@hel.fi

Helsinki 17
<http://www.helsinginkaupunginmuseo.fi>

Alv.nro
FI02012566

29.1.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2346/419
Stn dnro	
Saap./Ant.	04-01-2008 02.

OPETUSLAUTAKUNNAN LAUSUNTO VALTUUTETTU KAUKO KOSKISEN YM. LUKINEUVOLA-TOIMINNAN VAKIINNUTTAMISTA HELSINGISSÄ KOSKEVASTA VALTUUSTOALOITTEESTA

Opev 2007-692

Opetuslautakuntaa on pyydetty antamaan lausunto valtuutettu Kauko Koskisen ym. tekemästä vaituustoaloitteesta, joka koskee Lukineuvola-toiminnan vakiinnuttamista Helsingissä.

Valtuutetut edellyttävät, että kaupunki turvaa lukineuvolatoiminnan jatkumisen ja parantaa palvelujen saatavuutta. Yksi vaihtoehto on vakiinnuttaa Helsingin seudun erilaiset oppijat ry:n lukineuvolapalvelut. Palveluja tarvitaan mm. opetustoimessa, terveydenhuollossa ja työelämässä.

Opetuslautakunta toteaa seuraavaa:

Lukineuvolatoiminta on ollut vaitakunnallista toimintaa. Lukineuvoloita on toiminut yhteensä neljällä eri alueella (Joensuussa, Tampereella, Vaasassa sekä pääkaupunkiseudulla). Lukineuvoloiden rahoituksesta on vastannut opetusministeriö ja ESR-rahoitus. Lukineuvolatoiminta on tarpeellista erityisesti niille nuorille ja aikuisille, jotka eivät ole oppilaitosten erityisopetuspalvelujen piirissä.

Opetusvirasto tekee yhteistyötä Helsingin erilaiset oppijat ry:n (HERO) kanssa. Opetusvirasto tukee HERO:n toimintaedellytyksiä myöntämällä yleistä toiminta-avustusta 30 000 euroa/vuosi.

Opetuslautakunta katsoo, että lukineuvolatoiminta tulisi rahoittaa valtakunnallisesti samalla tavalla eri paikkakunnilla, esimerkiksi opetusministeriön tuella. Helsingin kaupungin ammatillisissa oppilaitoksissa ja lukioissa on olemassa sekä nuoria että aikuisia opiskelijoita varten laaja-alaisia erityisopettajia ja lukiopettajia, jotka tekevät lukikartoituksia ja antavat tarvittaessa lukiopetusta. Opetustoimen tehtävä on kehittää tätä toimintaa ja lisäksi kouluttaa omia opettajiaan huomioimaan erilaiset oppimisvaikeudet.

Lisätiedot:

Hallantie Merja, oppilashuollon päällikkö, puhelin 310 86214
Huhtala Sissi, suunnittelija, puhelin 310 86329

OPETUSLAUTAKUNTA
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tuomas Nurmela
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Merja Vaino-Setälä
pöytäkirjanpitäjä

24.4.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2390/469
Stn dn	
Saap./Anl.	25-04-2008

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA TAPANILAN NUORISOTALON TOIMINNAN SÄILYTTÄMISESTÄ NYKYISELLÄÄN

Nk 2007-83
Khs 2007 - 2390/469

Kaupunginhallitus pyytää nuorisolautakunnan lausuntoa valt. Vuorelan valtuustoaloitteesta 24.04.08 mennessä.

"Jos Tapanilan nuorisotalo lopetetaan, niin Tapanilasta loppuu 85 koululaisen laadukas liikuntakerhotoiminta. Samalla irtisanotaan kolme nuoriso-ohjaajaa ja viisi lasten liikuntaan erikoistunutta liikunnanohjaajaa. Koululaisten liikuntakerhotoiminnan lisäksi loppuu viiden liikunnanohjaajan toteuttama muu lasten harrasteiliikunta.

Tapanilan nuorten ja lähes sadan liikuntakerholapsen perheiden hyvinvointi on turvattava. Tapanilan nuorille pitää olla Tapanilassa turvallinen ja päihtetön kokoontumistila. Malmille eivät Tapanilalaiset nuoret lähde kokoontumaan. Siksi Tapanilan nuorisotalo ei voi toimia Malmilla kuten on esitetty. Nuorisotalon lopettamisen haitat kohdistuvat Tapanilan perheisiin erittäin voimakkaasti.

Nuorisoasiainkeskus on sopinut Tapanilan Erän kanssa nuorisotalon ylläpidosta. Tapanilan urheilutalosaatiön kanssa on vuokrasopimus vuoteen 2009 nuorisotilojen käytöstä. Tiloja hallinnoi Tapanilan Erä. Nuoriso-ohjaajat ovat Tapanilan Erän henkilökuntaa, osallistuvat kaikkeen yhteisön toimintaan.

Kävijöitä nuorisotalolla on runsaasti, ala-asteikäisistä yläasteikäisiin, vuoden 2007 tammi-syyskuussa oli yhteensä 8096 käyntikertaa. Tilat on alun perin suunniteltu juuri nuorisotalon tiloiksi, ne remontoitiin kesällä 2007. Kävijämäärät ovat kasvussa. Sopimuksen mukaan voidaan samoissa tiloissa pitää myös iltapäivätoimintaa.

Nuorisotalon käytössä on myös bändi- ja kitaraharjoitustilat. Nuorisotalon henkilökunta järjestää vuosittain kesäkuussa kaksi viikon kesä-

Postiosoite
PL 5000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Hietaniemenkatu 9 C
Helsinki 10
<http://nuoriso.hel.fi>

Puhelin
+ 358 9 310 8900

Faksi
(09)310 89099

Y-tunnus
0201256-6-6

Aiv.nro
FI02012566

24.4.2008

leiriä Bengtsårin leirikeskuksessa Hangossa usealle kymmenelle tapanilalaisnuorelle.

Iltapäivähoidon olosuhteiden turvaaminen koskee vuosittain lähes sataa perhettä. Kaupungilla on velvollisuus tarjota lakisääteinen iltapäivähoito siitäkin huolimatta, että Tapanilan nuorisotalon toiminta "säästösyistä" ajettaisiin alas. Todellisuudessa kokonaiskustannukset säilyvät eikä Tapanilan nuorisotalon lopetus tuo säästöjä.

Seuraukset Tapanilan nuorisotalon lopettamisesta:

- Nuoret eivät lähde Malmille. Oma reviiiri on Tapanilassa Hiidenkiven koulun vieressä.
- Nuoriso-ohjaajat irtisanotaan. Ei leirejä, ei kitara- tai bändiopetusta, ei seikkailuretkiä.
- Liikuntakerhotoiminta loppuu lähes 100 lapselta. Kaupunki joutuu tarjoamaan lain mukaan iltapäivähoitoa kaikille sitä hakeville. Koillisen lapsimäärä kasvaa.
- Lasten liikunnanohjaajat irtisanotaan. Samalla loppuu heidän muukin ohjaustyönsä.

Antti Vuorela"

Nuorisoasiainkeskus toteaa lausuntonaan asiasta seuraavaa:

Lautakunta hyväksyi kokouksessaan 1.2.2007 uuden toiminta- ja tilastrategian vuosille 2007 – 2012.

Nuorisotoimessa on tultu tilanteeseen, jossa tarvitaan toiminnan laajaa arviointia. Nuorille suunnattuja palveluja kehitettäessä ei ole kyetty ottamaan riittävästi huomioon nuorten muuttuneita tarpeita. Tämä heijastuu myös siinä, että nuorisotilojen suunnittelu on pysynyt lähtökohdiltaan samana viimeiset neljä vuosikymmentä. Tuloksena on kattava alueellinen tilaverkko, jossa suunnilleen samalla konseptilla on tuotettu lähes samankokoisia nuorisotaloja. Nuorisotoimella on tilakapasiteettia yli tarpeen. Siksi toimintalinjana on vähentää neilöitä ja suunnata voimavaroja tilojen ylläpitämisestä toiminnan monipuolistamiseen ja uusiin toiminnallisiin haasteisiin.

Nuorisoasiainkeskuksessa tunnetaan hyvin aloitteessa mainitut erinomaiset toiminnot ja asiat. Siksi hanketta valmisteltaessa ne otetaan erityisellä huolella huomioon. Työprosessi on kuitenkin vielä kesken. Siksi vastausten antaminen aloitteessa todettuihin kysymyksiin ja yleiseen huoleen on ennen aikaista.

24.4.2008

Nuorisoasiainkeskus on sitoutunut järjestämään toimintaa Tapanilassa yhdessä Tapanilan Erän kanssa. Yhteistyötä tullaan tekemään jatkossakin. Uuden toiminta- ja tilastrategian lähtökohtana on säilyttää kaikilla alueilla lähialueen nuorisotyöpalvelut. Tavoitteena on asian lopullinen käsittely vielä tällä valtuustokaudella.

Lautakunta päätti antaa asiasta nuorisoasiainkeskuksen esityksen mukaisen lausunnon.

Kirje kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Naalisvaara Kari, osastopäällikkö, puhelin 31089032, 0505591701

NUORISOLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Harri Laiho
puheenjohtaja

Pekka Sihvonen
pöytäkirjanpitäjä

11.3.2008

Kaupunginhallitus
Hallintokeskus/kirjaamo
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

Khs dnro	2007-2477/037
Stn dnr	
Saap./Anl.	19-03-2008

KAUPUNGINHALLITUKSELLE ANNETTAVA LAUSUNTO VALTUUS-
TOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE SAUNOJEN VARAUSJÄRJESTEL-
MÄN JA MALKASAAREN RETKEILYPALVELUJEN KEHITTÄMISTÄ

Liik 2007-358

Helsingin kaupungin hallintokeskus pyytää liikuntalautakunnan lausun-
toa otsikossa mainitusta kaupunginvaltuutettu Heli Puuran ja 14 muun
valtuutetun 14.11.2007 tekemästä valtuustoaloitteesta.

Liikuntalautakunnan tulee antaa lausunto 30.3.2008 mennessä.

"Helsingin kaupungilla on muutamia, retkeilysaarissa olevia vuokratta-
via saunoja. Eräs näistä on Malkasaassa oleva sauna. Sauna ja saa-
ressa olevat, retkeilyä tukevat palvelut mm. keittokatos ovat vajaakäy-
tössä mm. sen takia, että saunan vuokraustapa ja hinta eivät houkutte-
le ja tilojen kuntoa ei ole pystytty riittävästi kehittämään vuosien varrel-
la. Malkasaaren pienen saunan vuokra on 60 euroa/kerta, joka on Hel-
singin saunojen osalta alhainen hinta, kun samaan aikaan Vantaa pys-
tyy vuokraamaan koko kesäkaudeksi sauna-avaimen suurin piirtein
samaa hintaan. Vantaalla henkilö pääsee lämmittämään saunaa ja
saunomaan saassa olevan vuorokirjan mukaan silloin, kun saunassa
on vapaata.

Helsingin merellisyys, kaunis saaristo ja retkeily kiinnostavat monia
helsinkiiläisiä ja myös Helsingissä kävijöitä. Monellakaan ei ole omaa
mökkiä tai isoa venettä, joka mahdollistaisi omassa saunassa sauno-
misen tai omissa tiloissa yöpymisen. Helsingiläisten monipuoliset va-
paa-ajanviettomahdollisuudet ovat osa kaupungin vetovoimaa. Onkin
perusteltua, että kaupunki huolehtii omaisuutensa ja palvelujensa kehittä-
misestä myös retkeilysaarien ja niissä olevien saunojen ja muiden
palvelujen osalta. Myös kulkuyhteyksiä, sekä kaupungin että yksityisten
toimenpitein, tulisi parantaa, jotta saarten palvelut olisivat entistä use-
amman käytettävissä.

Me valtuutetut esitämme, että

11.3.2008

- Malkasaaren saunatilojen ja keittokatoksen kuntoa parannetaan ja etä
- saarissa olevien kaupungin saunojen vuokrausjärjestelmä selvitetään ja sitä kehitetään entistä monipuolisemmaksi ja helppokäyttöisemmäksi niin, että kertakohtaisen varauksen lisäksi saunaa voi vuokrata saunavaimen avulla kohtuuhintaiseksi koko kesäkaudeksi."

Lautakunta toteaa asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Liikuntavirastolla on vuokrattavia saarisaunoja Pihlajasaarella, Sipoon Kaunissaarella ja Malkasaarella. Pihlajasaaren ja Kaunissaaren saunavaraukset tehdään suoraan saaren isänniltä tai muulta henkilökunnalta. Käytännössä saunavaraukset toimivat klo 7-23 välisenä aikana myös viikonloppuisin.

Malkasaaren saunavaraukset tehdään Rastilan leirintäalueen vastaanotosta, joka on auki klo 8.00 – 22.00 välisenä aikana ja kesäkuusta – elokuuhun 24 h/vrk. Varaukset tehdään Hotellinx -varausjärjestelmällä. Lautakunta katsoo, että saunojen vuokrausjärjestelmä on jo nyt korkealla tasolla, koska sesonkiaikana saunaa voi varata 24 tuntina vuorokaudessa.

Näin ollen virasto voi vuokrata saunaa pienellä varoajalla, jolloin saaren mahdollisesti omaa saunavaraukirjaa ei pystyttäisi päivittämään reaaliajassa. Käytännön kokemus on osoittanut, että saunavaraukset on hyvä tehdä keskitetysti yhdessä paikassa. Näin vältytään päällekkäisyksistä saunavuoroissa ja ajankohta, milloin muun muassa huoltotöitä voidaan suorittaa, on tiedossa.

Liikuntaviraston saarisaunojen käyttöaste on korkea, eikä esimerkiksi Malkasaaren 4-5 hengen saunan 60 euron vuokrasta ole suuremmalti valitettu, saahan sillä saunan koko illaksi käyttöönsä. Vantaan Krokholmenin ulkoilusaaren saunan käyttäjämäärä taas on suhteellisen pieni, sillä esimerkiksi viime vuonna 70 euron hintaisen avaimen lunastaja oli alle 20. Avaimen haltija voi varata itselleen tunnin saunavuoron kerrallaan merkityksellä varauksen Krokholmenissa säilytettävään varaukirjaan. Järjestelmän haittapuoli on tietysti se, että tietoa vapaasta vuorosta ei saa muuten kuin käymällä itse saarella.

Vantaan ja Helsingin saarten käyttöjärjestelmiä vertailtaessa tulee tuki huomioida kaupunkien venepaikkatarjontojen kokoero: Vantaan kaupunki hallinnoi 374 venepaikkaa kun taas Helsinki hallinnoi 12 350 paikkaa. Lisäksi Helsingin alueella on yli 2 000 valtion hallinnoimaa tai

11.3.2008

yksityistä venepaikkaa.

Aloitteen tekijät ovat oikeassa siinä, että Malkasaaren paljon käytetty keittokatos on huonossa kunnossa. Katoksen perusparantamistyö on liikuntaviraston työohjelmassa ja töiden aloitusajankohdaksi on suunniteltu kuluvan vuoden syksyä. Saaren sauna on käyttökunnossa, joten se ei vielä tarvitse peruskorjausta. Alueen tulevat investoinnit selkiytyvät kaupunkisuunnitteluviraston käynnistämän Itäisten saarten asemakaavatyön edistyessä.

Kulkuyhteyksien parantaminen eli vakinaisen vesiliikenteen järjestäminen Malkasaareen on vaikeaa. Vesiliikennöinti tapahtuu yrittäjien toimesta kannattavuusperiaatteella. Esimerkiksi veneilykaudella 2007 perustettiin uusi vesiliikennereitti linjalle Kauppatori – Mustikkamaa – Vasikkasaari – Kauppatori. Tätä tarkoitusta varten liikuntavirasto rakensi liikennettä palvelevan laiturin Helsingin Mustikkamaalle. Reitin ajaminen käynnistyi 29.6.2007. Linjaa ajanut yrittäjä keskeytti kuitenkin linjan ajamisen 15.7.2007 vedoten vähäisiin matkustajamääriin.

Vuosittain on ollut esillä uusia vesiliikennereittiehdotuksia. Yrittäjien mielestä mikään esitetyistä vaihtoehtoista ei ole ollut riittävän kannattava, joten ne ovat jääneet toteutumatta.

Lisätiedot:

Kallionpää Sanna, saaristopäällikkö, puhelin 310 71513
Lehmusto Soile, hallintosihteeri, puhelin 310 87803

LIIKUNTALAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Arno Stam
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
Matti Ienho
pöytäkirjanpitäjä

12.2.2008

Kaupunginhallitus
Hallintokeskus/kirjaamo
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

Khs dnro	2007-2607/47
Stn dnri	
Saap./Anl.	26-02-2008

HELSINGIN KAUPUNGINHALLITUKSELLE ANNETTAVA LAUSUNTO
VALTUUSTOALOITTEESTA, JOSSA ESITETÄÄN LAADITTAVAKSI
PÄÄKAUPUNKISEUDUN PITKÄN TÄHTÄIMEN LIIKUNTAPAIKKA-
SUUNNITELMA

Liik 2007-367

Helsingin kaupungin hallintokeskus pyytää liikuntalautakunnan lausuntoa otsikossa mainitusta kaupunginvaltuutettu Arto Bryggaren aloitteesta 20.2.2008 mennessä. Kaupunginvaltuuston hyväksymä aloite kuuluu seuraavasti:

"Helsingin seudun suurimpien kaupunkien (Helsinki, Vantaa, Espoo) liikuntapaikkaverkko on merkittävä. Kaupunkien liikuntapaikoissa tehdään miljoonia liikuntasuorituskertoja vuosittain.

Valtaosa liikuntapaikoista on ns. lähiliikuntapaikkoja, joiden käyttäjinä toimivat lähialueen asukkaat ja oppilaitokset. Mutta kaupunkiin on myös rakennettu liikuntatiloja, joiden käyttäjät tulevat ympäri pääkaupunkiseutua.

Liikuntapaikkojen tarve kasvaa. Niillä on merkittävä yhteiskuntapoliittinen merkitys mm. terveyden ja vapaa-ajan vieton suhteen.

Suomalaisessa liikuntapaikkarakentamisessa pääkaupunkiseudulle kohdistuvat suurimmat lisäinvestointitarpeet.

Liikenneverkolla on liikuntapaikkojen rakentamisessa hyvin merkittävä rooli. Mitä paremmat yhteydet, erityisesti raideliikenteen osalta, sitä helpompi on saavutettavuus ja todennäköisyys liikuntasuorituksille. Helsingissä Kisahalli Töölössä ja Liikuntamyly Myllypurossa ovat tästä oivia esimerkkejä.

Urheilutapahtumat Helsingin seudulla liikuttavat ihmisiä. Liikuntapaikat sijaitsevat vaihtelevasti suhteessa liikenneverkkoon ja erityisesti suhteessa raideliikenneverkkoon. Urheilutapahtuma pahimmillaan tuottavat

12.2.2008

melkoista rasitetta lisääntyvän autoliikenteen takia lähiseudun asukkaille, puhumattakaan tällaisen liikenteen muista haitoista esim. ilmanlaadulle.

Onkin selvää, että tulevien liikuntapaikkatarpeiden ja suunnittelun kannalta Helsingin seudun suurimpien kuntien on yhdistettävä paremmin voimiaan.

Me allekirjoittaneet esitämme että

Helsingin kaupunginhallitus ryhtyy toimiin yhteisen ja sitovan ns. liikunta PTL (PITKÄN TÄHTÄIMEN LIIKUNTAPAIKKA) –suunnitelman saamiseen pääkaupunkiseudulle. Suunnitelman tavoitteena tulisi olla nykytilanteen kartoitus ja yhteisen näkemyksen ja investointiohjelman ja aikataulun luominen mm. lähiliikuntapaikoista tai suurista valtakunnallisista liikuntahankkeista. Suunnitelmaan tulee liittää hankkeiden ohella niiden maankäyttö- ja liikennesuunnitelma.

Helsingissä 28.11.2007

Arto Bryggare”

Lautakunta toteaa asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Pääkaupunkiseudun neuvottelukunnan vuonna 2005 julkaisemassa ”Maankäytön ja asuntopolitiikan strategisia linjauksia” julkaisussa on esitetty pääkaupunkiseudun kaupunkien yleiskaavojen yhdistelmäkartta. Siitä käy ilmi seudun suunniteltu perusrakenne, joka tukeutuu raide-liikenteeseen ja muuhun pääliikenneverkkoon ja antaa täten hyvät mahdollisuudet pääkaupunkiseudun kestäväälle kehittämiselle. Lisäksi kaavoitusta ohjaa Uudenmaan alueen maakuntakaava, joka on vahvistettu 8.11.2006 ympäristöministeriössä.

Helsingin tärkeimmät nykyiset ja suunnitteilla olevat liikuntapaikat on kuvattu Helsingin yleiskaava 2002 liitteen kartassa. Pääkaupunkiseudun liikuntapaikkojen nykytilasta saa tietoa valtakunnallisen liikuntapaikkarekisterin www.liikuntapaikat.fi avulla. Sen mukaan pääkaupunkiseudun kuntien alueella on yhteensä noin 3 100 liikuntapaikkaa. Näistä Espoossa on noin 500, Helsingissä noin 2 100, Vantaalla noin 500 ja Kauniaisissa noin 30 liikuntapaikkaa. Liikuntapaikat ja pyöräilytiet löytyvät myös YTV:n kevyen liikenteen reittioppaasta <http://kevytliikenne.ytv.fi/>

12.2.2008

Helsingin kaupungin liikuntapoliittisessa ohjelmassa korostetaan pääkaupunkiseudun kuntien yhteistyötä liikuntapalveluiden ja -paikkojen suunnittelussa ja toteutuksessa. Parhaita esimerkkejä yhteistyöstä suunnittelusta, toteutuksesta ja markkinoinnissa ovat pääkaupunkiseudun ulkoilu- ja ratsastusreitit, hiihtoladut, pyöräilytiet sekä ulkoilualueet. Pääkaupunkiseudun yhteistyövaituuskunta (YTV) laati vuonna 2002 kuntien omien suunnitelmien pohjalta seudullisen ulkoilureittiverkon tavoitetilanteen, jonka tulisi toteutua vuoteen 2025 mennessä. Alueellista ratsastusreiteistä on olemassa myös suunnitelmia. Ulkoilupalveluja käytetään yli kuntarajojen riippumatta siitä missä kunnassa asutaan. Helsingin liikuntaviraston ylläpitämien ulkoilualueiden käyttäjistä noin 60 prosenttia on muita kuin helsinkiläisiä. Pääkaupunkiseudun ulkoilukartta on tunnettu brändi, joka löytyy nyt myös verkkoversiona osoitteesta <http://ptp.hel.fi/ulkoilukartta/>. Yhteistyötä on myös monissa muissa palveluissa, yhä enemmän erilaisissa merellisissä palveluissa.

Aloitteen tekijä on oikeassa siinä, että liikunnan suurin ympäristövaikutus tulee liikenteestä, se aiheuttaa noin 90 prosenttia kaikesta liikuntaan liittyvästä ympäristökuormituksesta. Tämä korostaa lähiliikuntapaikkojen merkitystä eli perusliikuntapaikkojen tulee olla lähellä asuinalueita. Lisäksi aloitteentekijän esittämien lähiliikuntapaikkojen tavoitteena on erityisesti saada harrastamaan liikuntaa ne helsinkiläiset, jotka liikkuvat terveytensä kannalta liian vähän tai ei ollenkaan. Lähiliikuntapaikat ovat enemmän paikallisia. Ne eivät kuulu useamman kunnan yhteisiin liikuntapaikkasuunnitelmiin siinä määrin kuin kalliit ja suuret liikuntahankkeet kuten vaikka hiihtoputket, uimahallit, ampumaradat, golfkentät tai moottoriturheilun alueet. Näistä ajankohtaisia hankkeita Helsingissä ovat ainakin Kivikon liikunta- ja hiihtohalli, seudullinen ampumarata, ulkoilualueiden yhteinen Nuuksion luontokeskus, veneiden taivisailytysalueet ja ulkoilusaarten yhteiskäyttö.

Liikuntapaikkojen tarjonnan ja rakentamisen suhteen Helsingillä ja koko pääkaupunkiseudulla on oma erityismerkitys. Merkittävä osa Suomessa pidettävistä urheilun kansainvälisistä kilpailutapahtumista pidetään täällä. Merkittävä osa Helsingin liikunnan määrärahoista kuluu vanhojen olympiarakennuksien ylläpitoon ja peruskorjaamiseen. Helsingin kaupunki on esittänyt, että myös valtio osallistuisi näiden valtakunnallisten ja kulttuurihistoriallisten merkittävien liikuntapaikkojen ylläpitoon. Suomen Olympiakomitea teki vuonna 2007 esityksen huippu-urheilun merkittävimmistä valtakunnallisista rakentamishankkeista vuosille 2007 - 2011. Näille hankkeille Olympiakomitea toivoi valtion taloudellista tukea. Jo huippu-urheilu 2000-luvun strategiaohjelmassa esitetty jääurheiluhallin rakennuttaminen Helsingin Myllypuroon on tulevien vuosien rakennushankkeista Olympiakomitean esityksen mukaan tärkein. Muita tuet-

12.2.2008

tavaksi ehdotettuja hankkeita ovat mm. purjehduskeskus Helsingin Hernesaareen ja Olympiastadionin perusparannus.

Espoon, Helsingin ja Vantaan liikuntatoimet tiivistivät yhteistyötä lautakuntien yhteisellä seminaarilla, joka pidettiin Helsingin liikuntalautakunnan aloitteesta 20.4.2007 Solvallon urheiluopistolla. Tilaisuuden tavoitteena oli arvioida pääkaupunkiseudun kuntien yhteistyötä liikuntapalvelujen tuottamisessa. Lisäksi keskusteltiin uusista yhteistyömuodoista ja sovittiin jatkotoimenpiteistä. Hyvin alkanut yhteistyö sai jatkoa lautakuntien seuraavassa yhteistapaamisessa 23.11.2007 Vantaalla, jolloin mukana oli myös Kauniaisten kaupungin edustajia. Näissä tapaamisissa on keskustelu myös mukana olleiden kuntien liikuntapaikkojen suunnittelusta ja sen koordinoinnista. Kun monet kaupunginosat Itä-Helsingissä kasvavat ja osa Sipoon länsiosasta liitetään Helsinkiin, yhteistyö liikuntasuunnittelussa lisääntyy myös Sipoon kunnan kanssa.

Ajatus pääkaupunkiseudun yhteisestä liikuntasuunnitelmasta tulee ottaa tarkasteluun kun laaditaan Helsingin uutta liikuntapoliittista ohjelmaa. Helsingin liikuntapoliittisen ohjelman aikajänne päättyy vuoteen 2010. Vuoden 2008 lopussa valmistellaan liikuntapoliittisen ohjelman seuraava seurantaraportti. Lisäksi keväällä 2008 valmistuu opetusministeriön toimesta kansallinen liikuntaohjelma. Kun nämä edellä mainitut selvitykset ovat valmiina, tulee päättää Helsingin kaupungin liikuntapoliittisen ohjelman uudistamisesta.

Seuraava liikuntapoliittinen ohjelma tulee valmistella niin, että se käsittelee kaikkia kaupunkikonsernin liikuntapalveluja. Samoin ohjelma tulee valmistella mahdollisimman laajalla pohjalla eli valmistelussa tulee olla mukana kaikki kaupunkikonsernin liikuntapalveluja tuottavat tai niihin vaikuttavat tahot. Lisäksi valmistelussa tulee huomioida muut pääkaupunkiseudun liikuntapalveluja tuottavat kunnat ja tahot. Tässä yhteydessä selvitetään myös, miten pääkaupunkiseudun liikuntapalveluita voidaan kehittää eri toimijoiden yhteistyöllä.

Lisätiedot:

Jyrkiäinen Pekka, suunnittelija, puhelin 310 874 38

LIIKUNTALAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Arno Stam
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX

Martti Tenho
pöytäkirjanpitäjä

TV/MRH/mlau

14.2.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2607/47
Stn dnro	
Saap./Anl.	25-02-2008

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA PITKÄN TÄHTÄIMEN SEUDULLISEN LIIKUNTAPAIKKASUUNNITELMAN SAAMISEKSI

Kslk 2007-2101, Khs 2007-2607/47 4.12.2007

Joukko kaupunginvaltuutettuja, Arto Bryggare ensimmäisenä allekirjoittajana, on jättänyt valtuustoaloitteen seudullisen pitkän tähtäimen liikuntapaikkasuunnitelman laatimiseksi.

Hallintokeskus on pyytänyt kaupunkisuunnittelulautakunnan lausuntoa asiasta 20.2.2008 mennessä.

Kokonaisuudessaan valtuustoaloite on seuraava:

"Helsingin seudun suurimpien kaupunkien (Helsinki, Vantaa, Espoo) liikuntapaikkaverkko on merkittävä. Kaupunkien liikuntapaikoissa tehdään miljoonia liikuntasuorituskertoja vuosittain.

Valtaosa liikuntapaikoista on ns. lähiliikuntapaikkoja, joiden käyttäjinä toimivat lähialueen asukkaat ja oppilaitokset. Mutta kaupunkiin on myös rakennettu liikuntatiloja, joiden käyttäjät tulevat ympäri pääkaupunkiseutua.

Liikuntapaikkojen tarve kasvaa. Niillä on merkittävä yhteiskuntapolitiinen merkitys mm. terveyden ja vapaa-ajan vieton suhteen.

Suomalaisessa liikuntapaikkarakentamisessa pääkaupunkiseudulle kohdistuvat suurimmat lisäinvestointitarpeet.

Liikenneverkolla on liikuntapaikkojen rakentamisessa hyvin merkittävä rooli. Mitä paremmat yhteydet, erityisesti raideliikenteen osalta, sitä helpompi on saavutettavuus ja todennäköisyys liikuntasuorituksille. Helsingissä Kisahalli Töölössä ja Liikuntamyly Myllypurossa ovat tästä oivia esimerkkejä.

TV/MRH/mlau

14.2.2008

Urheilutapahtumat Helsingin seudulla liikuttavat ihmisiä. Liikuntapaikat sijaitsevat vaihtelevasti suhteessa liikenneverkkoon ja erityisesti suhteessa raideliikenneverkkoon. Urheilutapahtumat pahimmillaan tuottavat melkoista rasitetta lisääntyvän autoliikenteen takia lähiseudun asukkaille, puhumattakaan tällaisen liikenteen muista haitoista esim. ilmanlaadulle.

Onkin selvää, että tulevien liikuntapaikkatarpeiden ja suunnittelun kannalta Helsingin seudun suurimpien kuntien on yhdistettävä paremmin voimiaan.

Me allekirjoittaneet esitämme että

Helsingin kaupunginhallitus ryhtyy toimiin yhteisen ja sitovan ns. liikunta PTL (PITKÄN TÄHTÄIMEN LIIKUNTAPAIKKA) -suunnitelman saamiseksi pääkaupunkiseudulle. Suunnitelman tavoitteena tulisi olla nykytilanteen kartoitus ja yhteisen näkemyksen ja investointiohjelman ja aikataulun luominen mm. lähiliikuntapaikoista tai suurista valtakunnallisista liikuntahankkeista. Suunnitelmaan tulee liittää hankkeiden ohella niiden maankäyttö- ja liikennesuunnitelma.

Helsingissä 28.11.2007"

Kaupunkisuunnittelulautakunta

Helsingissä on noin 750 sisäliikuntapaikkaa ja ulkokenttien lukumäärä on melkein 800. Kaikki erilaiset ulkoilun ja liikunnan paikat mukaan lukiin Helsingissä on 2 100 liikuntapaikkaa. Pääkaupunkiseudulla liikuntapaikkojen lukumäärä on yli 3 100 ja näistä noin kaksi kolmasosaa sijaitsee Helsingissä, sisäliikuntapaikoista hieman enemmän ja ulkoliikuntapaikoista hieman vähemmän.

Varsinkin suuria liikuntapaikkoja ja ulkoilualueita käytetään yli kuntarajojen, eikä alue rajoitu pelkästään pääkaupunkiseutuun.

Lähiliikunta Suurin osa liikuntapaikoista on lähiliikuntapaikkoja ja ne ovat erottamaton osa alueen kokonaisuutta. Useimmat liikuntapaikat merkitsevät alueen asukkaille virkistysmahdollisuutta ja yhdessäoloa harrastusten parissa ja ne ohjaava myös liikuntatottumuksia.

Väestörakenteen muuttuessa vanhoilla alueilla muuttuvat myös alueelliset liikuntatottumukset, jolloin liikuntapaikoiden kysyntä muuttuu ajan mittaan. Vastaavasti uusilla alueilla väestörakenne on nuori ja liikuntapaikoiden kysyntä on erilaista kuin vanhoilla alueilla. Toisaalta raken-

nettaessa uusia alueita on mahdollista ottaa paremmin huomioon uusia liikuntamuotoja, joita jatkuvasti syntyy. Kehityksen tuloksena liikuntapaikkatarjonnaltaan ja -kysynnältään alueet poikkeavat toisistaan, mitä voidaan pitää kaupungin vahvuutena.

Alueiden ja tarpeiden muuttuessa on vaikea määritellä yleispätevästi pitkän aikavälin lähiliikuntapaikkatarvetta tai liikuntapaikkaverkkoa. Lähiliikuntapaikkojen osalta riittää, että voitaisiin sopia pääperiaatteista, jotka otetaan huomioon alueellisen suunnittelun tullessa ajankohtaiseksi.

Suuren väestöpohjan liikuntapaikat

Suurten liikuntapaikkojen sijainnilla voi olla huomattava yhdyskuntarakenteellinen merkitys ja suuria massoja keräävien tapahtumapaikkojen edullisesta sijainnista voi olla näiden toiminnalle huomattavaa etua. Hyvä sijainti ehkäisee kielteisiä ilmastovaikutuksia ja on yhdyskuntataloudellisesti edullinen.

Eräänä joukkoliikennejärjestelmän suunnittelun periaatteena on sijoittaa paljon yleisöä keräävät laitokset keskuksiin missä eri toiminnat tukevat toisiaan ja helpottavat liikenneyhteyksien järjestämistä. Tästä esimerkkinä on Myllypuron metroaseman välittömässä läheisyydessä sijaitseva liikuntapaikkakeskittymä sekä viereistä Myllypuron urheilupuistoa koskevat suunnitelmat.

Paljon tilaa vievänä toimintana suuria liikuntakeskuksia on vaikea sijoittaa keskuksiin. Suuret liikuntapaikat vievät paljon tilaa ja edellyttävät usein väljää ympäristöä, usein mm. runsaasti autojen pysäköintipaikkoja. Hallimaisten urheilurakennusten muotokieli on monesti vieras kaupungin keskukselle, missä ympäristöön kohdistuu korostetusti esteettisiä vaatimuksia.

Suunnittelujärjestelmä ja käytännön yhteistoiminta

Pitkän tähtäyksen liikuntapaikkasuunnitelman laatiminen on haastava tehtävä, mikä vaatii selkeät yleisperiaatteet ja eri tavoitteiden yhteensovittamista. Liikuntapaikkasuunnittelussa ja -rakentamisessa ei ole vakiintuneita seudullisia menettelytapoja. Kaavasta päättää kunnanvaltuusto. Rahoituksesta voidaan tehdä erillisiä sopimuksia osapuolten kesken.

Opetusministeriö koordinoi liikuntapaikkojen rahoitukseen käytettäviä valtion avustuksia. Osana koordinoitua opetusministeriö on viimeis-

ten kymmenen vuoden aikana kehittänyt valtakunnallisen liikuntapaikkarekisterin, joka sisältää perustiedot myös pääkaupunkiseudun liikuntapaikoista.

Tiedot ovat kaikkien käytettävissä ja eritelty tieto liikuntapaikoista antaa mahdollisuuden arvioida liikuntapaikkatarjontaa, sen alueellista tasa-puolisuutta tai mahdollisia puutteita sekä sijainnin toimivuutta osana yhdyskuntarakennetta.

Liikuntapaikkojen seudullinen tarkastelu on tarpeellista. Opetusministeriön johdolla koottuja tietoja Helsingin seudun liikuntapaikkatarjonnasta tulisi käyttää hyväksi seudun liikuntapaikkaverkon tulevaisuuden suuntaviivojen luomiseksi.

Tiivistelmänä lausunnon näkökohdista voi koota seuraavat pääkohdat:

- Seudullisen liikuntapaikkasuunnitelman laatiminen on kannatettava ajatus.
- Liikuntapaikkojen lukumäärä on niin suuri ja liikuntapaikkaverkko on niin tiheä, ettei ole mahdollista laatia kaikki lähi-liikuntapaikat kattavaa suunnitelmaa muuttuvassa kaupungissa.
- Merkittävät suuret liikuntapaikat olisi sijoitettava keskuksiin, mutta ne vaativat kuitenkin paljon tilaa niin, että suurten liikuntapaikkojen sijoittaminen on kokonaisuutena ristiriitainen kysymys. Seudullisen tarkastelun etuna onkin suurien liikuntapaikkojen tarkoituksenmukainen sijoittelu ja työnjako kuntien kesken.
- Ei ole järjestelmää seudulliseen sitovaan maankäyttösuunnitelmaan, yhteistyömuodot ovat vielä kehittymättömät, ja on edettävä askel kerrallaan.
- Opetusministeriön johdolla tehty liikuntapaikkarekisteri antaa pohjan kunnille pohtia yhdessä seudullista liikuntapaikkatarjontaa ja liikuntapaikkastrategioitaan. Ennen kuin seudullisen suunnitelman laatimiseen ryhdytään, olisi mielekästä käyttää hyväksi olemassa olevaa tietoa tulevaisuuden suuntaviivojen hahmottamiseksi ja periaatteista sopimiseen Helsingin seudulla.

TV/MRH/mlau

14.2.2008

Lisätiedot:

Vuolanto Timo, toimistopäällikkö, puhelin 310 37074

KAUPUNKISUUNNITTELUKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Maija Anttila
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
Mia-Riina Holappa
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Kh:n asiakirjat 2007-2607/47, 4.12.2007

27.03.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2607/47
Str. dnr	
Saap./Anl.	04-04-2008

Hallintokeskuksen lähete 2007 – 2607/47

VALTUUSTOALOITE PÄÄKAUPUNKISEUDUN PITKÄN TÄHTÄIMEN
LIIKUNTAPAIKKASUUNNITELMAN LAATIMISESTA

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että aloitteen tekijän ehdotus Helsingin seudun kuntien tiiviimmästä yhteistyöstä liikuntapaikkojen suunnittelussa ja toteutuksessa on kannatettava ajatus. Liikuntalautakunnan mukaan yhteistyö on jo alkanutkin mm. yhteisten lautakuntaseminaarien järjestämisellä.

Yhteistyö ja työnjako kuntien kesken on erityisen tärkeä suurten liikuntapaikkojen suunnittelussa, koska niiden sijainnille hyvien joukkoliikenneyhteyksien merkitys on ratkaiseva.

Seudullinen näkökulma tulisi ottaa yhtenä lähtökohtana huomioon seuraavaa Helsingin liikuntapoliittista suunnitelmaa laadittaessa, kuten liikuntalautakunta lausunnossaan esittää. Näin ollen ei ole tarkoituksenmukaista tehdä aloitteessa ehdotettua erillistä pitkän tähtäimen liikuntapaikkasuunnitelmaa. Voimassaoleva ohjelma ulottuu vuoteen 2010 asti ja sen uusiminen alkaa vuoden 2009 aikana.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Vesa Sauramo
johtava suunnittelija

18.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2708/312
Stn dnr	
Saap./Anl.	28-03-2008

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU HEIKKI
TAKKISEN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA KÖSKIEN KOULUPSY-
KOLOGIPALVELUJEN LISÄÄMISTÄ

Opev 2007-848

Opetuslautakuntaa on pyydetty antamaan lausunto valtuutettu Heikki Takkisen ym. valtuustoaloitteesta, joka kuuluu seuraavasti:

"Helsingin kouluilla henkilökunta on huolissaan psykologipalvelujen riittämättömyydestä ennaltaehkäisevässä ja korjaavassa työssä. Näin on myös näennäisesti ongelmattomissa kouluissa – kuten esim. erityistehävän saaneissa lukioissa. Nykyisillä resursseilla ei pystytä turvaavasti kattamaan koulujen psykologien tarvetta.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän pikaisiin toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia koulupsykologien palvelujen lisäämiseksi peruskouluun ja lukioihin sekä ammatillisiin oppilaitoksiin."

Opetuslautakunta toteaa koulupsykologipalveluista perusopetuksen osalta seuraavaa:

Uudessa 1.1.2008 voimaan tulleessa lastensuojelulain (417/2007) 9 §:ssä todetaan, että kunnan tulee järjestää koulupsykologi- ja koulukuraattoripalveluita, jotka antavat kunnan perusopetuslaissa tarkoitetun esi-, perus- ja lisäopetuksen sekä valmistavan opetuksen oppilaille riittävän tuen ja ohjauksen koulunkäyntiin ja oppilaiden kehitykseen liittyvien sosiaalisten ja psyykkisten vaikeuksien ehkäisemiseksi ja poistamiseksi. Palveluilla tulee edistää myös koulun ja kodin välisen yhteistyön kehittämistä.

Kunnan on huolehdittava siitä, että ehkäisevä lastensuojelu sekä lapsi- ja perhekohtainen lastensuojelu järjestetään sisällöltään sellaiseksi kuin kunnassa esiintyvä tarve edellyttää (lastensuojelulain 11 §).

18.3.2008

Palveluja järjestettäessä ja kehitettäessä on kiinnitettävä erityistä huomiota lasten ja nuorten tarpeisiin ja toivomuksiin (lastensuojelulain 8 §).

Koulupsykologipalvelut ovat osa oppilashuoltoa. Perusopetuslain 31 a §:n mukaan oppilaalla on oikeus saada maksutta opetukseen osallistumisen edellyttämä tarvittava oppilashuolto.

Oppilashuollolla tarkoitetaan oppilaan hyvän oppimisen, hyvän psyykkisen ja fyysisen terveyden sekä sosiaalisen hyvinvoinnin edistämistä ja ylläpitämistä sekä niiden edellytyksiä lisäävää toimintaa. Oppilashuoltoon sisältyvät opetuksen järjestäjän hyväksymän opetussuunnitelman mukainen oppilashuolto sekä oppilashuollon palvelut, jotka ovat kansanterveyslaissa tarkoitettu kouluterveydenhuolto sekä lastensuojelulaissa tarkoitettu kasvatuksen tukeminen.

Helsingin kaupungin perusopetuksen opetussuunnitelmalinjausten mukaisesti oppilashuollon toteuttaminen kuuluu kaikille kouluyhteisössä työskenteleville. Oppilashuoltoon sisältyy sekä ennaltaehkäisevä työ että korjaava työ ja sitä toteutetaan yhteistyössä terveys-, sosiaali-, nuorisotoimen sekä muiden toimijoiden kanssa.

Helsingin kaupungin ylläpitämien peruskoulujen koulupsykologi- ja koulukuraattoripalveluista vastaa opetusvirasto. Suomenkielisessä perusopetuksessa on 39 koulupsykologin tointa ja sen lisäksi 47 koulukuraattorin tointa. Ruotsinkielisellä koulutuslinjalla on 5 koulupsykologin ja 5 koulukuraattorin tointa, joiden palvelujen piirissä on esi- ja perusopetuksen lisäksi lukiot.

Kaikissa suomenkielisissä ala-asteen kouluissa ja erityiskouluissa on psykologipalvelut. Opetustoimen alaisuudessa järjestetty esiopetus kuuluu opetustoimen järjestämän oppilashuollon ml. koulupsykologipalvelut piiriin. Vuosiluokkien 7–9 oppilaille palveluja laajennetaan mahdollisuuksien mukaan. Lukuvuonna 2006–2007 koulupsykologeilla oli asiakkaana 2 702 oppilasta. Asiakkaista 8 % oli vuosiluokkien 7–9 oppilaita ja noin 10 % vielä esiopetusta käyviä koulutulokkaita. Ruotsinkielisissä kouluissa psykologit toimivat ensisijaisesti opetustoimen alaisessa esiopetuksessa ja vuosiluokilla 1–6. Koulupsykologien asiakkaina oli yhteensä 300 oppilasta, joista esioppilaita 6 % ja 3 % oppilasta vuosiluokilla 7–9. Asiakastyön lisäksi koulupsykologit osallistuvat opetussuunnitelman mukaiseen ennalta ehkäisevään oppilashuoltotyöhön.

Helsingin kaupungin ylläpitämissä suomenkielisissä peruskouluissa oli 20.9.2007 oppilaita 35 085. Laskennallisesti psykologin tointa kohden on 900 oppilasta. Oppilaiden kokonaislukumäärän arvioidaan vähene-

18.3.2008

vän vuoteen 2011 mennessä noin 32 500 oppilaaseen. Psykologipalvelujen tarvetta arvioitaessa on koko oppilasmäärän lisäksi syytä ottaa huomioon sekä erityisopetusta saavien ja maahanmuuttajataustaisten oppilaiden määrän lisääntyminen. Muuttuvassa toimintaympäristössä palvelujen kattavuus voidaan turvata, kun vuosien 2008–2010 taloussuunnitelmaehdotuksessa ei ole esitetty muutoksia oppilashuoltopalveluiden kokonaisresurssiin.

Ruotsinkielisissä kouluissa ei ole tulossa muutoksia psykologimäärään. Psykologien ja kuraattorien määrän tasaaminen on jo toteutettu.

Työn painopisteen siirtäminen korjaavasta ennalta ehkäisevään toimintaan oppilashuollossa edellyttää lasten ja nuorten psykososiaalisen palvelujen organisoimisen ja tuottamisen tarkastelua kunnassa palvelukokonaisuutena. Tuloksellisen oppilashuollon perustaksi tarvitaan resurssien lisäksi yhteiset tavoitteet, toimintasuunnitelmat ja -mallit sekä ylisektoriset johtamisrakenteet. Helsingin opetustoimi on saanut opetusministeriöltä erityisavustusta (40 000 euroa) esi- ja perusopetuksen oppilashuollon laadun ja palvelurakenteen kehittämiseen vuosina 2007–2008. Kehittämistoiminnan painopisteitä ovat hallinnonalojen yhteistyön vahvistaminen, oppilashuollon palvelurakenteen kehittäminen ja ennalta ehkäisevien toimintatapojen edistäminen. Hanke toteutetaan yhteistyössä opetus-, sosiaali- ja terveystoimen kesken.

Opetuslautakunta toteaa psykologipalveluista toisella asteella seuraavaa:

Perusopetuslaissa, lukiolaissa sekä ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa oppilashuolto ja opiskelijahuolto on määritelty samalla tavalla. Oppilashuollolla ja opiskelijahuollolla tarkoitetaan oppilaan ja opiskelijan hyvän oppimisen, hyvän psyykkisen ja fyysisen terveyden sekä sosiaalisen hyvinvoinnin edistämistä ja ylläpitämistä sekä niiden edellytyksiä lisäävää toimintaa.

Lukiolain ja ammatillisesta koulutuksesta annetun lain mukaan koulutuksen järjestäjän on huolehdittava siitä, että opiskelijalle annetaan tieto hänen käytettävissään olevista terveydenhuollon ja sosiaalihuollon palveluista ja hänet ohjataan hakeutumaan näihin palveluihin (lukiolain 29 a §, ammatillisesta koulutuksesta annetun lain 37 a §).

Lukuvuoden 2007–2008 kevätlukukaudella 14 lukiolla on yhteensä neljä psykologia. Viidellä lukiolla ei ole omassa kouluissa toimivaa psykologia, mutta näiden koulujen opiskelijat ovat psykologin konsultaa-

18.3.2008

tiopalvelujen piirissä. Vastaava psykologi kokoaa vielä keväällä 2008 konsultaatiotarpeet, joihin vastaamisesta sovitaan psykologien kesken.

Vuoden 2008 talousarviossa on syyslukukaudesta alkaen varattu palkkarahat kahteen uuteen lukion psykologin virkaan. Lukuvuonna 2008–2009 on 14 lukiossa näin ollen kuusi psykologia. Yhtä psykologia kohden on laskennallisesti 1 200 opiskelijaa.

Ammatillisissa oppilaitoksissa toimii neljä psykologia ja kymmenen koulukuraattoria. Laskennallisesti ohjaavaa henkilöstöä on yksi psykologi tai kuraattori 440 opiskelijaa kohden.

Lisätiedot:

Hallantie Merja, oppilashuollon päällikkö, puhelin 310 86214
Pekkarinen Mervi, opetuskonsultti, puhelin 310 86342
Grönholm Niclas, opetuspäällikkö, puhelin 310 86219

OPETUSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Yuomas Nurmeia
puheenjohtaja

Merja Aalto-Setälä
pöytäkirjanpitäjä

28.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2705/46
Stn dnr	
Saap./Anl.	29-02-2008

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU ARHIN-
MÄEN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA KOSKIEN NUORTEN VAI-
KUTUSMAHDOLLISUUKSIEN PARANTAMISTA

Nk 2007-92

Hallintokeskus on pyytänyt 20.12.2007nuorisolautakuntaa antamaan lausunnon kaupunginhallitukselle valtuutettu Paavo Arhinmäen valtuustoaloitteesta:

"Nuorten vaikutusmahdollisuuksia parannettava

Hesan Nuorten Ääni ja sen alueelliset foorumit ovat olleet hyvä kana nuorille viestiä päätöksentekijöille mielipiteistään ja toiveistaan. Oppilaskuntatoimintaan kytkeytyen on parannettu kouluviihtyisyyttä lasten ja nuorten itse suunnittelemissa hankinnoissa. Vasemmistoliiton valtuustoryhmän mielestä nyt pitäisi kuitenkin ottaa aimo harppaus eteenpäin ja lähteä kehittämään entistä parempia ja pystyvämpiä vaikutusmahdollisuuksia.

Pidämme erittäin tärkeänä, että nuorten vaikutusmahdollisuudet ovat ympärivuotiset. Vaikuttamismahdollisuudet eivät saa rajautua vain yksittäiseen tilaisuuteen. Toisaalta pidämme erinomaisena sitä, että vaikuttamisessa on mukana mahdollisimman paljon erilaisia nuoria. Tässä Hesan Nuorten Ääni lienee onnistunut hyvin. Nuorten vaikutuskanavien pitää olla sellaisia, että vaikuttajiksi eivät valikoidu ainoastaan muutamat kaikkein aktiivisimmat nuoret.

Esitämme, että kaupunginhallitus valmistelisi ja toisi esityksen valtuustolle siitä, mikä voisi olla pysyvä nuorten vaikuttamisen muoto. Helsingin kokoisessa kaupungissa nuorisovaltuusto ei välttämättä ole optimaalinen ja se ei tavoittaisi todennäköisesti laajasti nuoria. Siksi järjestelmä voisi olla enemmän kouluihin kytketty. Esimerkiksi kuukauden välein voitaisiin järjestää oppilaskuntien puheenjohtajien päiviä ainakin toisen asteen oppilaitosten oppilaille. Näillä päivillä nuoret voisivat ottaa kantaa ja vaikuttaa suoraan ajankohtaisiin kau-

28.2.2008

pungin asioihin. Tällä ryhmällä voisi olla lautakunnissa myös paikka puhe- ja läsnä olo-oikeudella.

Oppilaskuntien hallituksille ja alueellisille vaikuttajaryhmille voisi rakentaa myös verkossa toimivan kannanottokanavan, johon liittyisi paitsi vaikuttamistietoa myös aito kommentointimahdollisuus lautakunnassa ja valtuustossa päätettäviin asioihin. Lisäksi kaupunginvaltuusto voisi kutsua vuosittain oppilaskuntien hallitusten jäsenet ja vaikuttajaryhmäläiset vastaanotolle. Tällainen päivä voisi olla esimerkiksi YK:n lasten oikeuksien päivä.

Samalla kun uusia vaikutusmahdollisuuksia ja –kanavia luodaan nuorille, on tärkeää pitää kiinni ja kehittää jo nyt olemassa olevia rakenteita.

Yksi nuorten Avoimissa Foorumeissa esiin noussut ongelma on, että Hesari Nuorten Ääni –rahoitusta voi saada rahaa ainoastaan hankintoihin. Parin vuoden jälkeen kouluilla on tarpeeksi sohvia yms. Jatkossa olisi tarkoituksenmukaista laajentaa niitä kohteita, joihin rahoitusta saa; ja suunnata erityisesti yhteisöllisiin hankkeisiin. Hesari Nuorten Ääni –kampanjassa tuleekin kehittää oppilaskuntien asemaa ja roolia koulujen sisäisissä asioissa.

Toinen nuorten Avoimissa Foorumeissa esiin nostettu asia on se, että ylipormestarin kokouksissa tehtyjen päätösten toimeenpanemisessa kestää usein kohtuuttoman kauan. Vaikka olisi tehty asianmukaisesti päätös jostain hankinnasta, sitä ei välttämättä ole saatu pitkään aikaan. Pitäisi asettaa joku tarkka määräaika, missä päätökset on toteutettava.

Lisäksi nuorten Avointen Foorumien ehdotukset ja tekstit pitäisi tuoda virallisesti valtuuston tietoon. Nyt Avointen Foorumien ryhmätyöskentelyssä ja keskusteluissa esiin nousseet asiat eivät välttämättä kantaudu valtuustoon asti.

Edellä olevan perusteella me aloitteen allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginhallitukselle ja edelleen valtuustolle tuodaan ehdotus siitä:

- Miten laajennetaan nuorten osallisuutta Helsingissä edelleen ja kuinka konkreettisesti parannetaan ja luodaan nuorten vaikutusmahdollisuuksia Helsingissä

28.2.2008

- Missä muodossa ja kuinka usein järjestetään erilaisia tapahtumia, joissa nuoret voivat vaikuttaa päätöksentekoon
- Miten turvataan nuorten vaikutusprosessin jatkuvuus ja tiheys Helsingissä."

Nuorisolautakunta esittää asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Nuorisoasiainkeskus pitää aloitteen analyysia Helsingin nuorten osallisuusrakenteista osuvana ja esitettyjä kehittämisajatuksia hyvin perusteltuina. Useimpia aloitteessa mainittuja asioita on jo lähdetty toteuttamaan tai ne ovat suunnitteluvaiheessa. Näitä kuvataan seuraavaksi ensin nuorisoasiainkeskuksen oman toiminnan kehittämisen näkökulmasta ja toiseksi Hesän Nuorten Ääni –toiminnan kautta.

Nuorisoasiainkeskuksella on erilaisia toimintamalleja, joilla mahdollistetaan nuorten vaikuttaminen viraston toimintaan. Nuorisotyössä nuorten vaikuttaminen mahdollistuu nuorisotiloissa talodemokratia-toiminnan kautta. Nuorisotiloissa on käytössä erilaisia päätöksentekorakenteita, joiden avulla nuoret voivat osallistua oman talonsa toiminnan tai tapahtumisen suunnitteluun ja toteuttamiseen. Tiloista riippuen talokokousten tai vastaavien pitoväli on viikosta kahteen kuukauteen. Eri puolilla Helsinkiä talodemokratia toimii vaihtelevasti. Nuorten alueellista kuulemistä tapahtuu nuorisoasiainkeskuksen johdon ja nuorten tapaamisissa, joita on järjestetty nuorisotyöryhmissä. Kuulemistilaisuuksia on ollut viisi viimeisen kahden vuoden aikana. Nuorten kuulemisjärjestelmää päivitetään parhaillaan.

Nuorisoasiainkeskuksessa toimii Nuorten Vapaaehtoistoiminnan keskus, joka muodostuu koulutuskeskus Avarasta, vertaisvalistusohjelmasta Skarpista ja osallisuus- ja mediakasvatushankkeesta 'Nuorten Ääni –toimitus'. Keskus järjestää nuorille ja työntekijöille koulutusta, jonka kautta mahdollistetaan nuorten ideoiden ja aloitteiden toteuttaminen. Keskuksessa nuorilla on mahdollisuus oppia yhteiskunnallista vaikuttamista konkreettisesti tekemisen kautta. Keskuksen toiminta on aktiivista ympäri vuoden kesän taukoa lukuun ottamatta.

Verkkovaikuttamisen osalta virasto lähti jo ensimmäisten joukossa kokeilemaan sähköistä aloitelaatikkoa. Nuoret eivät kuitenkaan löytäneet sitä omaksi vaikuttamiskanavakseen. Hattutehtaalla toimiva Free Your Mind -verkkosivusto on sen sijaan osoittautunut varsin suosituksi nuorten tuntojen heijastuspinnaksi. Sen arkkitehtuuri on

28.2.2008

kuitenkin jo vanhentunutta ja parhaillaan toimii laaja työryhmä, joka kokoaa viraston sisällä syntyneitä ideoita ja kokemuksia uudeksi vuorovaikutukselliseksi nettifoorumiksi. Mainittakoon, että syksyllä 2007 henkilöstölle suunnattu innovaatiokilpailu tuotti 13 erinomaista nuorisotyön kehittämisideaa, joista peräti 9 rakentui pääasiassa vuorovaikutuksellisen median hyväksikäytölle. Median ja verkon monipuolinen käyttö nuorisotyössä on yksi nuorisoasiainkeskuksen kolmesta painopistealueesta.

Nuorisoasiainkeskus toteuttaa vuosittain 1-2 alueellista yhteissuunnitteluhanketta kaupunkisuunnitteluviraston ja muiden hallintokuntien kanssa yhteistyönä. Yhteissuunnitteluhankkeissa taataan nuorten osallistuminen oman lähiympäristönsä muutostyöhön.

Nuorisoasiainkeskuksen virastopäällikkö johtaa Lasten ja nuorten kaupunki -verkostoa, joka perustettiin vuoden 2007 alussa. Verkosto on jatkoa Ideapankki-työryhmälle. Verkoston tehtävänä on mahdollistaa lasten ja nuorten osallistuminen kaupungin hallintokuntien palvelujen suunnitteluun ja oman asuin- ja elinympäristönsä parantamiseen. Mukana on 11 hallintokuntaa. Opetus- ja nuorisotoimen lisäksi ryhmään kuuluvat sosiaalivirasto, terveyskeskus, kaupunkisuunnitteluvirasto, rakennusviraston katu- ja puisto-osasto, liikuntavirasto, kulttuuriasiainkeskus, ympäristökeskus, kaupunginkirjasto ja kaupunginkanslia.

Nuorisoasiainkeskus tukee vahvasti helsinkiläisten nuorisojärjestöjen toimintaa. Järjestötoiminta mahdollistaa moniäänisen vaikuttamisen Helsingissä. Nuorisoasiainkeskus toimii yhteistyössä Helsinki Teamin kanssa, jonka yksi tehtävä on ottaa kantaa helsinkiläisiä lapsia ja nuoria koskevissa asioissa.

Nuorisoasiainkeskuksen ja opetusviraston vuodesta 2000 lähtien yhteisstrategiana toteutettu Hesän Nuorten Ääni –hanke kehitettiin Porsgrunnin mallin pohjalta vastaukseksi nuorisovaltuustomallille. Tällä hetkellä Hesän Nuorten Ääni toiminnassa ovat mukana kaikki kaupungin peruskoulut sekä lukiot ja 2 ammatillista oppilaitosta, yhteensä 148 oppilaitosta. Lisäksi alueellisten palvelujen jokainen nuorisotyöyksikkö on mukana Hesän Nuorten Äänessä. Hesän Nuorten Äänessä nuorten vaikuttamiselle on luotu rakenteita mahdollisimman lähelle nuorten arkea: kouluissa nuoret voivat vaikuttaa oppilaskuntatoiminnan kautta, nuorisotaloilla on erilaisia talodemokratiamalleja ja alueellisissa vaikuttajaryhmätoiminnassa luodaan tapoja vaikuttaa omaan asuin- ja elinympäristöön. Lisäksi Hesän Nuorten Ääni järjestää vuosittain kaksi suurempaa tapahtumaa, Nuorten Avoimet Foo-

28.2.2008

rumit ja Ylipormestarin Nuorten Ääni –kokoukset. Avoimissa Foorumeissa eri vuosina alkunsa saaneista nuorten osallisuushankkeista on vuosien saatossa muotoutunut muun muassa edellä mainittu Nuorten Vapaaehtoistoiminnan keskus.

Vuosille 2008 - 2011 on valmistumassa Hesän Nuorten Ääni -toiminnan uusi strategia, jonka mukaisesti olemassa olevia osallisuusrakenteita kehitetään edelleen sekä niiden puitteissa parannetaan nuorten kaupungin tason vaikuttamismahdollisuuksia. Samalla Hesän Nuorten Ääni muutettiin kampanjasta pysyväksi toiminnoksi. Toiminnallisten rakenteiden lisäksi strategiakaudesta kehitetään toiminnan näkyvyyttä verkossa ja pyritään hyödyntämään verkkoa nuorten vaikuttamisen välineenä.

Hesän Nuorten Äänen osallisuusrakenteet muodostavat kokonaisuuden, jossa lasten ja nuorten osallistumismahdollisuudet laajenevat lähiyhteisötasolta lähialueelle ja Avointen Foorumien kautta laajempiin teemoihin osittain nuorten omaan kiinnostukseen, osittain ikään liittyvin perustein. Parhaiten osallisuusrakenteista toimii koulujen oppilaskuntatoiminta kouluissa. Alueellista vaikuttajaryhmätoimintamallia luodaan parhaillaan ja sen kehittäminen toimivaksi nuorten lähialueen vaikuttamisen malliksi on strategiakauden yksi keskeinen tavoite. Toiminnan tavoitteena on mahdollistaa lasten ja nuorten osallistuminen ja vaikuttaminen oman alueen mittakaavassa heidän tärkeäksi kokemiinsa asioihin. Lukuvuosi 2007 - 2008 on siirtymäkautta lähiryhmätoiminnasta alueelliseen vaikuttajaryhmämalliin. Lukuvuonna 2008 - 2009 toimintaa mallinnetaan ja pohditaan vaikuttajaryhmien keskinäistä yhteistyötä sekä suhdetta ja asemaa kaupungin päätöksentekojärjestelmään nähden. Aloitteen tekijän ehdotus siitä, että valtuusto kutsuisi vaikuttajaryhmien edustajat kerran vuodessa vastaanotolle, on kannatettava. Suuri muutos aikaisempaan toimintamalliin nähden on se, että alueellisen vaikuttajaryhmätoiminnan vetovastuu on vahvemmin nuorisotyöyksiköillä ja kunkin ryhmän pelisäännöistä sovitaan paikallisesti alueen koulujen ja nuorisotyöyksikön välillä. Toiminta on tarkoitettu pääasiassa 10-15-vuotiaille nuorille ja ryhmiin tulevat nuoret edustavat alueensa koulujen oppilaskuntia tai niiden hallituksia. Ryhmät ovat jatkossa avoimia myös nuorisotalojen edustajille. Ryhmiin valikoituminen tapahtuu nuorten kohdalla sekä aseman että henkilökohtaisen kiinnostuksen pohjalta. Ryhmien kokoontumistiheys on alakoululaisten osalta keskimäärin 2-4 kertaa lukuvuoden aikana ja yläkoululaisten osalta keskimäärin 4-8 kertaa lukuvuoden aikana. Ryhmien vaikuttajatoiminnan kehittämisessä lasten ja nuorten ikätasot tuovat omat reunaehdonsa toimintaan: pääasiassa alakoululaisista koostuvan ryhmän

Postiosoite
PL 5000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Hietaniemenkatu 9 C
Helsinki 10
<http://nuoriso.hel.fi>

Puhelin
+ 358 9 310 8900

Faksi
(09)310 89099

Y-tunnus
0201256-6-6

Alv.nro
FI02012566

28.2.2008

toimintaedellytykset ovat eri luokkaa suhteessa yläkouluikäisiin nuoriin.

Avointen Foorumeiden tavoitteena on ollut tehdä poliitikkoja ja poliittista päätöksentekoa tutuksi nuorille sekä antaa heille tilaisuus osallistua ja vaikuttaa eri asioista käytävään yhteiskunnalliseen keskusteluun. Aloitteen tekijän ehdotus siitä, että Avointen Foorumien ehdotukset ja tekstit tulisi tuoda virallisesti valtuuston tietoon, on kannatettava. Tavoitteena on, että tulevina vuosina Avoimet Foorumit rakentuvat sekä toteutukseltaan että aiheiltaan yhteistyössä nuorten kanssa. Tämä tarkoittaa Foorumeiden, alueellisten vaikuttajaryhmien ja II asteen puheenjohtajiston keskinäisten suhteiden selkeyttämistä niin teemojen ja asioiden valmistelussa kuin jatkokäsittelyssä. Avoimissa Foorumeissa tapahtuva nuorten yhteiskunnallinen keskustelu tai nuorten kuuleminen ei ole irrallinen ja yksittäinen tapahtuma, vaan Foorumit ovat selkeä osa demokratiarakenteita.

Toisen asteen oppilaitosten oppilaskuntien puheenjohtajat kokoontuivat ensimmäisen kerran vuonna 2007. Vuonna 2008 muodostetaan II asteen puheenjohtajistosta pilottiryhmä, jonka toiminnan tavoitteena on muun muassa ottaa kantaa ja osallistua Nuorisoasiainkeskuksen, Sosiaaliviraston, Terveyskeskuksen ja Opetusviraston yhteiseen lapsia ja nuoria koskevaan selontekoon kunnanvaltuustolle, joka annetaan lakisääteisen lastensuojelusuunnitelman yhteydessä. Nuorten ryhmälle on tarkoitus antaa virallinen valtuutus toimia neljän viraston yhteisen selonteon yhtenä valmistelijaryhmänä. Kokeilusta saatavien kokemusten perusteella arvioidaan, miten puheenjohtajistomallia voidaan hyödyntää laajempien, nuoria koskevien asioiden käsittelyssä. Samalla voidaan selvittää minkälaisia mahdollisuuksia on toteuttaa aloitteessa esitettyä puheenjohtajistoryhmän puhe- ja läsnäolo-oikeutta lautakuntien kokouksissa.

Hesan Nuorten Ääni – toiminnan muuttuminen pysyväksi ja laajeneminen erityyppisiksi kuulemisen ja toiminnan muodoiksi sekä nuorisotoimen edellä mainittu osallisuustoiminta ja niiden kehittämissuunnitelmat turvaavat nuorisoasiainkeskuksen käsityksen mukaan aloitteessa esitettyjen parannusponsojen toteutumisen.

28.2.2008

Lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle esityksen mukaisen lausunnon.

Kirje kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:
Autio Kirsi, suunnittelija, puhelin 310 89015

NUORISOLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Harri Laiho
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pekka Sihvonen
pöytäkirjanpitäjä

26.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2705/46
Stri dn	
Saap./Ant.	0 4-03- 2008

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU ARHIN-
MÄEN YM. NUORTEN VAIKUTUSMAHDOLLISUUKSIEN PARANTA-
MISTA KOSKEVASTA VALTUUSTOALOITTEESTA

Opev 2007-841

Opetuslautakuntaa on pyydetty antamaan lausunto valtuutettu Paavo Arhinmäen ym. vaituustoaloitteesta. Aloitteessa esitetään kaupunginhallitukselle ja edelleen kaupunginvaltuustolle ehdotus siitä, miten laajennetaan nuorten osallisuutta Helsingissä ja edelleen kuinka konkreettisesti parannetaan ja luodaan nuorten vaikutusmahdollisuuksia Helsingissä, missä muodossa ja kuinka usein järjestetään erilaisia tapahtumia, joissa nuoret voivat vaikuttaa päätöksentekoon ja miten turvataan nuorten vaikutusprosessin jatkuvuus ja tiheys Helsingissä.

Opetuslautakunta toteaa seuraavaa:

Helsingissä on vuodesta 2000 toteutettu Hesari Nuorten Ääni -hanketta yhteistyössä nuorisosiainkeskuksen ja opetusviraston kesken. Tällä hetkellä mukana ovat kaikki kaupungin peruskoulut sekä lukiot ja kaksi ammatillista oppilaitosta, yhteensä 148 oppilaitosta. Lisäksi jokainen nuorisotyöyksikkö on mukana Hesari Nuorten Äänessä. Nuorisotalojen talodemokratiatoiminta on osa Hesari Nuorten Ääntä.

Hankkeen yhteydessä kouluissa on kehitetty oppilaskuntatoimintaa. Oppilaskuntatoiminnassa jokaisella oppilaalla on mahdollisuus vaikuttaa oman koulun asioihin oppilaskunnan hallituksen edustajien kautta. Opettajien täydennyskoulutuksessa pyritään siihen, että opettajat omaksuvat sellaisia yhteistoiminnallisia opetusmenetelmiä, joissa jokainen oppilas tulee kuulluksi. Tällaisista menetelmistä on hyvä esimerkki koulujen jokapäiväiset Tulevaisuusverstaat, joissa oppilaat suunnittelevat kouluympäristön parantamishankkeita. Tulevaisuusverstaissa päätetyt hankkeet tuodaan kaupunginjohtajan vetämään Ylipormestarin Nuorten Ääni -kokoukseen, joita on vuosittain neljä. Kokoukset järjestetään kaupungin valtuustosalissa. Hanke-esittelyjen ja äänestysten jälkeen oppilaat ja opiskelijat koulunsa ja oppilaitoksensa oppi-

26.2.2008

laskunnan hallituksen edustajina päättävät hankemäärärahojen myöntämisestä kouluille ja oppilaitoksille.

Aloitteessa esiin tuodut ongelmat koulujen hankkeiden rahoituksesta ja tilauksista on muutettu toimivammiksi: Keväästä 2008 alkaen sallittuja ovat ns. koulu yhteisö hankkeet, joissa varoja voidaan käyttää koulun yhteisöllisyyden parantamiseen liittyviin tapahtumiin tai toimintaan. Tilaustoiminta on muutettu sähköisen Kosti-järjestelmän sallimaan käytäntöön, jossa koulusihteerit yhteistyössä oppilaskunnan hallituksen ohjaavan opettajan ja hallituksen edustajien kanssa hoitavat tilaukset kouluilta, eikä viivettä tavaroiden saannissa pitäisi olla.

Nuorten Ääni -kokousten lisäksi järjestetään vuosittain Avoimet Foorumit, jotka kokoavat nuoret yläasteikäiset ja toisen asteen opiskelijat pohtimaan vuosittain jotain ajankohtaista, nuorten kannalta merkittävää yhteiskunnallista teemaa. Avoimet Foorumit ovat nuorten ja päättäjien kohtauspaikkoja. Ne huipentuvat päättäjäpaneeliin, jossa nuoret haastavat päättäjiä keskusteluun ja lupauksiin asioiden eteenpäin viemiseksi. Aloitteen ehdotuksen mukaisesti ehdotukset voidaan toimittaa kaupunginvaltuustolle.

Edellä mainitut toiminnot muuttuivat pysyviksi vuoden 2008 alusta. Vuosille 2008–2011 on valmistumassa toiminnan uusi strategia, jonka mukaisesti luodaan uusia vaikuttamisen malleja ja vanhoja toimintoja kehitetään edelleen. Hesan Nuorten Ääni -hankkeessa on ollut Lähi-ryhmätoimintaa, jonka tavoitteena on ollut kouluttaa oppilaskuntien puheenjohtajistoa vaikuttamisen taitoihin. Koulutus on tapahtunut nuorisotaloilla 4-5 kertaa vuodessa. Syksystä 2007 alkaen lähiryhmien toimintaa on kehitetty alueellisempaan suuntaan. Alueellisen vaikuttajaryhmän toiminta perustuu mukana olevien nuorten haluun osallistua ja vaikuttaa heitä koskevien asioiden käsittelyyn alueen ja kaupungin tasolla. Ryhmässä toimivat nuoret edustavat alueen koulujen oppilaskuntia ja nuorisotalojen kävijöitä. Toimintaa ohjaavat alueen nuorisotyöntekijät. Alueellisten vaikuttajaryhmien yhtenä tavoitteena on luoda toimivat yhteistyöverkostot alueen nuorten ja aikuisten toimijoiden välille. Ryhmäläiset voivat myös järjestää tapahtumia ja muuta toimintaa alueella. Alueelliset vaikuttajaryhmät ovat kokoontuneet ryhmästä riippuen kerran kuukaudessa tai pari kertaa lukukauden aikana.

Toisen asteen oppilaitosten oppilaskuntien puheenjohtajat ovat aloittaneet yhteiset kokoontumiset vuonna 2007. Vuonna 2008 muodostetaan pilottiryhmä, jonka toiminnan tavoitteena on ottaa kantaa lapsia ja nuoria koskeviin asioihin ja kaupungissa valmisteltaviin selontekoihin.

26.2.2008

Hesan Nuorten Ääneen liittyy myös Lasten ja nuorten kaupunki -verkosto, jossa kokoontuvat eri hallintokuntien edustajat. Tavoitteena on saada eri hallintokunnat sitoutumaan lasten ja nuorten osallistamistyöhön. Työryhmässä pohditaan keinoja nuorten osallistamiseksi, esimerkiksi, millä tavoin lapset ja nuoret voivat vaikuttaa kaupungin palveluihin ja olla mukana yhteissuunnitteluhankkeissa ym. Mukana on 11 hallintokuntaa. Opetus- ja nuorisotoimen lisäksi ryhmään kuuluvat sosiaalivirasto, terveyskeskus, kaupunkisuunnitteluvirasto, rakennusviraston katu- ja puisto-osasto, liikuntavirasto, kulttuuriasiainkeskus, ympäristökeskus, kaupunginkirjasto ja kaupunginkanslia.

Edellä mainitut toiminnot muodostavat kokonaisuuden, jossa eri-ikäiset lapset ja nuoret pääsevät vaikuttamaan. Näin ollen lasten ja nuorten osallisuustoiminnan rakenteet ovat Helsingissä jo tällä hetkellä monipuoliset, ja niitä kehitetään edelleen. Nykyinen malli mahdollistaa laaja-alaisen osallistumisen ja yhteiskunnallisen vaikuttamisen omassa lähiympäristössä. Tapahtumat ovat säännöllisiä ja sijoittuvat tasaisesti koulujen lukuvuoden ajalle. Tärkeämpää kuin tapahtumien määrä on se, että asioista muodostuu kokonaisia prosesseja. Kouluajalla tapahtuvien toimintojen nykyinen määrä on sopiva, jotta lapset ja nuoret voivat hoitaa koulunsa ja opiskelunsa.

Valtakunnallisen Nuorten Osallisuushankkeen kautta Hesan Nuorten Ääni on levinnyt muille kunnille malliksi lasten ja nuorten toimivasta osallisuusjärjestelmästä.

Opetuslautakunta katsoo edellä mainittuihin seikkoihin perustuen, että Hesan Nuorten Ääni -toiminnan muuttuminen pysyväksi ja laajeneminen erityyppisiksi kuulemisen ja toiminnan muodoiksi turvaa aloitteessa esitettyjen asioiden paranemisen.

Lisätiedot:

Hiiltos Leena, opetuskonsultti, puhelin 310 84026

Juhanko Ulla, koulutussuunnittelija, puhelin 310 86469

Sandberg-Wallin Gun, opetuskonsultti, puhelin 310 84031

OPETUSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Puomas Nurmela
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Merja Aalto-Setälä
pöytäkirjanpitäjä

5.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2707/441
Stn dnr	
Saap./Anl.	12-03-2008

LAUSUNTO KÄPYLÄN KIRJASTON PERUSPARANNUKSEN VÄLI- AIKAISTILOJA KOSKEVASTA VALTUUSTOALOITTEESTA

Hallintokeskus pyytää maaliskuun loppuun mennessä kulttuuri- ja kirjastolautakunnan lausuntoa 20.12.2007 päivätyllä kirjeellään 2007 – 2707 / 441 valtuutettu Heikki Takkisen ym. aloitteesta (kvsto 12.12.2007 asia nro 30), jossa ehdotetaan Käpylän kirjaston naapurissa sijaitsevan tyhjillään olevan entisen kouluhammashoitolan tilan käyttöä väliaikaisena kirjastotilana Käpylän kirjaston remontin aikana. Aloite on esityslistan tämän asian liitteenä.

Käpylän kirjasto sijaitsee osoitteessa Väinölänkatu 5. Samassa talossa toimii myös sosiaaliviraston lastenpäiväkotit Alku. Rakennuksen naapureina on kaksi koulutaloa, joista osoitteessa Untamontie 2 sijaitsevassa koulussa on tyhjäksi jäänyt entinen hammashoitolan huoneisto.

Väinölänkatu 5:n kiinteistössä on suunniteltu koko rakennuksen perusparannus kiinteistöviraston johdolla. Perusparannussuunnitelma on valmistunut alun perin syksyllä 2001 ja kaupunginhallitus on hyväksynyt sen 4.3.2002 siten, että hankkeen laajuus on 1653 brm² ja rakentamiskustannukset 1 430 000 euroa alv. 0 %, 1 750 000 euroa alv. 22 % hintatasossa 8/2001. Taloudellisten vaikeuksien vuoksi hanke jouduttiin siirtämään. Koska kiinteistön perusparannus on kuitenkin osoittautunut välttämättömäksi, hanke on sisällytetty kaupungin taloussuunnitelmaan vuosille 2008 – 2009. Hankesuunnitelma on sisällöltään ajanmukaistettavana. Perusparannuksen odottamisen aikana vuonna 1939 valmistuneen rakennuksen korjaustarve on lisääntynyt. Näin ollen korjaustyö tarvitsee uuden rahoituspäätöksen kaupunginhallitukselta. Rakennustyön aikatauluun vaikuttaa myös sosiaaliviraston päiväkotipaikkojen tarjontatilanne Käpylän, Toukolän ja Arabianrannan alueella. Nämä seikat huomioon ottaen kiinteistöviraston viimeisin alustava aikataulu Väinölänkatu 5:n perusparannushankkeelle on elokuu 2009 – toukokuu 2010.

5.3.2008

Kirjaston naapurustossa Untamontie 2:n koulutalossa on tyhjänä entinen hammashoitola, 179 m². Terveysvirasto ja koulu ovat luopuneet tilan käytöstä. Kiinteistöviraston tilakeskuksen teknisen isännöitsijän kertoman mukaan tilassa oli aiemmin kosteusongelma, mutta rakennuksen piha-alueiden salaojakunnostuksen jälkeen ongelma on poistunut. Tilakeskuksen mukaan tilasta ei ole tällä hetkellä vuokrasopimusta. Kaupunginkirjaston arvion mukaan tila voisi tulla kysymykseen perusparannuksen aikaisena kirjastopalvelua pienimuotoisesti tarjoavana tilana ja aineistojen varastointitilana. Kaupunginkirjasto on valmis neuvottelemaan tilan käytöstä peruskorjauksen väistötilana, kun peruskorjauksen toteuttamisesta on tehty uusi rahoittamispäätös ja sillä on vahvistettu aikataulu, mikäli tila on edelleen vapaana ja käytettävissä.

Kulttuuri- ja kirjastolautakunta päätti antaa valtuutettu Heikki Takkinen ym. aloitteesta, jossa ehdotetaan Käpylän kirjaston naapurissa sijaitsevan tyhjillään olevan entisen kouluhammashoitolan tilan käyttöä väliaikaisena kirjastotilana Käpylän kirjaston remontin aikana esittelyn mukaisen lausunnon.

Kirje kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Aaltonen Hanna, johtava suunnittelija, puhelin 3108 5502

KULTTUURI- JA KIRJASTOLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jörn Donner
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX

Irmeli Niemi
sihteeri

28.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2712/009
Stn dnro	
Saap./Anl.	29-02-2008

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU TAKKI-
SEN VALTUUSTOALOITTEESTA KOSKIEN NUORISOVALTUUS-
TON PERUSTAMISTA

Nk 2007-93

Hallintokeskus on pyytänyt 20.12.2007 nuorisolautakuntaa antamaan kaupunginhallitukselle lausunnon valtuutettu Heikki Takkisen valtuustoaloitteesta, jossa ehdotetaan nuorisovaltuustojen perustamista.

"Aloite nuorisovaltuustojen perustamiseksi

Nykyinen nuorisolaki edellyttää, että "nuoria on kuultava heitä koskevassa päätöksenteossa". Tätä varten eri puolilla Suomea on perustettu aktiivisesti toimivia nuorisovaltuustoja, joista saadut kokemukset ovat erittäin hyviä. Helsingissä nuorisolain edellyttämä kuulemisvelvollisuus on hoidettu Hesari Nuorten Ääni -hankkeella ja osana sitä kerran vuodessa järjestettäviillä Avoimilla Foorumeilla. Tämä ei kuitenkaan nuorten mielestä riitä. Nuoret ja nuorisjärjestöt ovat pitkin syksyä vaatineet nuorisovaltuuston/valtuustojen perustamista. Lehtihaastattelujen mukaan nuoret ja päättäjät ovat eri mieltä siitä, onko Helsingissä tarvetta nuorisovaltuustolle. Nuorisolain mukaan tässäkin asiassa nuoria on kuultava.

Aloite

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia kunnallisen ja alueellisten nuorisovaltuustojen perustamiseksi."

Nuorisolautakunta esittää asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Nuorisovaltuustoja on perustettu Suomessa useita, mutta kokemukset niiden toiminnasta ovat varsin kirjavia. Joissain kunnissa nuori-

28.2.2008

sovaltuustot näyttävät onnistuneilta, joissain taas niistä on huonojakin kokemuksia. Niiden toimivuudesta ja vaikuttavuudesta ei myöskään ole riippumatonta ja valtakunnallisesti kattavaa tutkimusta. Selvittämättä on muun muassa kuinka yleisiä tai perusteltuja ovat pelot nuorisovaltuustojen ohuesta mandaatista, kapeasta edustavuudesta ja todellisen vallan puutteesta. Voi myös kysyä johtaako medioiden herkkyyks tulkita nuorisovaltuustojen, jopa sen yksittäisten jäsenten kannanotot "nuoren ääneksi" jonkinlaiseen populistiseen harhaan, jolloin nuorisjärjestöjen, nuorisotutkimuksen, nuorisotyöntekijöiden ja muiden nuorten kanssa työskentelevien ammattilaisten kuva nuorista jää yleisen mielipiteen muokkautumisessa ja päätöksenteossa taka-alalle? Nuorison osallistumista selvittäneet nuorisotutkijat ovat esittäneet varsin voimakastakin kritiikkiä nuorisovaltuustoja kohtaan väittämällä muun muassa, että "osallistuminen on paremminkin retoriikkaa kuin todellisuutta" (Bernard Roudet), "nuorisoparlamenttien konsultointi on vallanpitäjien väline oman valtansa vahvistamiseen sen sijaan, että se olisi tuon vallan rajoittamisen väline" (Silvano Mockli), "Nuorisoparlamentit vain toistavat edustuksellisen demokration puutteet" (Adrienne Sörbom) ja "Nuorten parlamentit ovat osallistumisen korvikkeita 'kunnan pikku kansalaisille'" (David Buckingham).

Nuorisovaltuusto voi olla hyvä demokratiakoulu niille melko harvoille nuorille, jotka valtuustoissa toimivat, mutta olennaista on kohdistaa voimavaroja sellaisiin menettelyihin, joilla voidaan edistää kaikkien nuorten ja varsinkin passiivisten nuorten aktiivista kansalaisuutta. Tähän lähtökohtaan perustuu Helsingin kaupungin tapa edistää nuorten äänen kuulumista.

Nuorisoasiainkeskuksen ja opetusviraston vuodesta 2000 lähtien yhteisstrategiana toteutettu Hesan Nuorten Ääni –hanke kehitettiin Porsgrunnin mallin pohjalta vastaukseksi nuorisovaltuustomallille. Tällä hetkellä Hesan Nuorten Ääni toiminnassa ovat mukana kaikki kaupungin peruskoulut sekä lukiot ja 2 ammatillista oppilaitosta, yhteensä 148 oppilaitosta. Lisäksi alueellisten palvelujen jokainen nuorisotyöyksikkö on mukana Hesan Nuorten Äänessä. Hesan Nuorten Äänessä nuorten vaikuttamiselle on luotu rakenteita mahdollisimman lähelle nuorten arkea: kouluissa nuoret voivat vaikuttaa oppilaskuntatoiminnan kautta, nuorisotaloilla on erilaisia talodemokratiamalleja ja alueellisissa vaikuttajaryhmätoiminnassa luodaan tapoja vaikuttaa omaan asuin- ja elinympäristöön. Lisäksi Hesan Nuorten Ääni järjestää vuosittain kaksi suurempaa tapahtumaa, Nuorten Avoimet Foorumit ja Ylipormestarin Nuorten Ääni –kokoukset. Avoimissa Foorumeissa eri vuosina alkunsa saaneista nuorten osallisuushankkeista

28.2.2008

on vuosien saatossa muotoutunut Nuorten Vapaaehtoistoiminnan keskus.

Edellä mainitut toiminnot muuttuivat pysyviksi vuoden 2008 alusta. Vuosille 2008 - 2011 on valmistumassa toiminnan uusi strategia, jonka mukaisesti olemassa olevia osallisuusrakenteita kehitetään edelleen sekä niiden puitteissa parannetaan nuorten kaupungin tason vaikuttamismahdollisuuksia.

Hesan Nuorten Äänen osallisuusrakenteet muodostavat kokonaisuuden, jossa lasten ja nuorten osallistumismahdollisuudet laajenevat lähiyhteisötasolta lähialueelle ja Avointen Foorumien kautta laajempiin teemoihin osittain nuorten omaan kiinnostukseen, osittain ikään liittyvin perustein. Parhaiten osallisuusrakenteista toimii koulujen oppilaskuntatoiminta kouluissa. Alueellista vaikuttajaryhmätointamallia luodaan parhaillaan ja sen kehittäminen toimivaksi nuorten lähialueen vaikuttamisen malliksi on strategiakauden yksi keskeinen tavoite. Toiminnan tavoitteena on mahdollistaa lasten ja nuorten osallistuminen ja vaikuttaminen oman alueen mittakaavassa heidän tärkeäksi kokemiinsa asioihin. Lukuvuosi 2007 - 2008 on siirtymäkautta lähiryhmätointinnasta alueelliseen vaikuttajaryhmämalliin. Lukuvuonna 2008 - 2009 toimintaa mallinnetaan ja pohditaan vaikuttajaryhmien keskinäistä yhteistyötä sekä suhdetta ja asemaa kaupungin päätöksentekojärjestelmään nähden.

Suuri muutos aikaisempaan toimintamalliin nähden on se, että alueellisen vaikuttajaryhmätointinnan vetovastuu on vahvemmin nuorisotyöyksiköillä ja kunkin ryhmän pelisäännöistä sovitaan paikallisesti alueen koulujen ja nuorisotyöyksikön välillä. Toiminta on tarkoitettu pääasiassa 10-15-vuotiaille nuorille ja ryhmiin tulevat nuoret edustavat alueensa koulujen oppilaskuntia tai niiden hallituksia. Ryhmät ovat jatkossa avoimia myös nuorisotalojen edustajille. Ryhmiin valikoituminen tapahtuu nuorten kohdalla sekä aseman että henkilökohtaisen kiinnostuksen pohjalta. Ryhmien kokoontumistiheys on alakoululaisten osalta keskimäärin 2-4 kertaa lukuvuoden aikana ja yläkoululaisten osalta keskimäärin 4-8 kertaa lukuvuoden aikana. Ryhmien vaikuttajatoiminnan kehittämisessä lasten ja nuorten ikätasot tuovat omat reunaehdonsa toimintaan: pääasiassa alakoululaisista koostuvan ryhmän toimintaedellytykset ovat eri luokkaa suhteessa yläkoululaikäisiin nuoriin.

Avointen Foorumeiden tavoitteena on ollut tehdä poliitikkoja ja poliittista päätöksentekoa tutuksi nuorille sekä antaa heille tilaisuus osallistua ja vaikuttaa eri asioista käytävään yhteiskunnalliseen keskus-

28.2.2008

teluun. Aloitteen tekijän ehdotus siitä, että Avointen Foorumien ehdotukset ja tekstit tulisi tuoda virallisesti valtuuston tietoon, on kannatettava. Tavoitteena on, että tulevina vuosina Avoimet Foorumit rakentuvat sekä toteutukseltaan että aiheiltaan yhteistyössä nuorten kanssa. Tämä tarkoittaa Foorumeiden, alueellisten vaikuttajaryhmien ja II asteen puheenjohtajiston keskinäisten suhteiden selkeyttämistä niin teemojen ja asioiden valmistelussa kuin jatkokäsittelyssä. Avoimissa Foorumeissa tapahtuva nuorten yhteiskunnallinen keskustelu tai nuorten kuuleminen ei ole irrallinen ja yksittäinen tapahtuma, vaan Foorumit ovat selkeä osa demokratiarakenteita.

Toisen asteen oppilaitosten oppilaskuntien puheenjohtajat kokoontuivat ensimmäisen kerran vuonna 2007. Vuonna 2008 muodostetaan II asteen puheenjohtajistosta pilottiryhmä, jonka toiminnan tavoitteena on muun muassa ottaa kantaa ja osallistua Nuorisosiainkeskuksen, Sosiaaliviraston, Terveyskeskuksen ja Opetusviraston yhteiseen lapsia ja nuoria koskevaan selontekoon kunnanvaltuustolle, joka annetaan lakisääteisen lastensuojelus suunnitelman yhteydessä. Kokeilusta saatavien kokemusten perusteella arvioidaan, miten puheenjohtajistomallia voidaan hyödyntää laajempien, nuoria koskevien asioiden käsittelyssä. Tässä mallissa ei enää olla kaukana aloitteessa esitetystä nuorisovaltuustosta.

Edellä mainitut Hesän Nuorten Ääneen liittyvät nuorten osallisuus- ja vaikuttamisrakenteet on luotu siten, että toiminnot muodostavat kokonaisuuden, jossa eri-ikäiset lapset ja nuoret pääsevät vaikuttamaan. Tällä hetkellä Hesän Nuorten Ääni –toiminnassa kehitetään erityisesti alueellista vaikuttajaryhmätoimintaa ja nuorten Avoimia Foorumeita niin, että ne entistä paremmin mahdollistavat nuorten yhteiskunnallisen vaikuttamisen omaan lähi- ja elinympäristönsä.

Hesän Nuorten Ääni –hanke on toiminut mallina opetus- ja nuorisotoimen yhteistyöstä nuorten vaikuttamis- ja osallisuusjärjestelmän rakentamisessa myös valtakunnallisesti esimerkiksi Valtakunnallisen nuorten osallisuushankkeen ja Osallistuva oppilas – yhteisöllinen koulu –hankkeissa.

Nuorisosiainkeskuksen virastopäällikkö johtaa Lasten ja nuorten kaupunki -verkostoa, joka perustettiin vuoden 2007 alussa. Tavoitteena on saada eri hallintokunnat sitoutumaan lasten ja nuorten osallisuuden edistämiseen. Verkoston tehtävänä on pohtia esimerkiksi millä tavoin lapset ja nuoret voivat vaikuttaa kaupungin palveluihin ja olla mukana yhteissuunnitteluhankkeissa ja oman asuin- ja elinympäristönsä parantamishankkeissa. Mukana on 11 hallintokun-

28.2.2008

taa. Opetus- ja nuorisotoimen lisäksi ryhmään kuuluvat sosiaalivirasto, terveyskeskus, kaupunkisuunnitteluvirasto, rakennusviraston katu- ja puisto-osasto, liikuntavirasto, kulttuuriasiainkeskus, ympäristökeskus, kaupunginkirjasto ja kaupunginkanslia.

Nuorisolain mukaisesti nuorilla on oltava mahdollisuus vaikuttaa kunnassa tehtävään nuorisotyöhön. Nuorten alueellista kuulemistapahtuu nuorisoasiainkeskuksen johdon ja nuorten tapaamisissa, joita on järjestetty nuorisotyöyksiköittäin. Kuulemistilaisuuksia on ollut viisi viimeisen kahden vuoden aikana. Nuorten kuulemisjärjestelmää päivitetään parhaillaan. Lisäksi nuorisoasiainkeskus toteuttaa vuosittain 1-2 alueellista yhteissuunnitteluhanketta kaupunkisuunnitteluviraston ja muiden hallintokuntien kanssa yhteistyönä. Yhteissuunnitteluhankkeissa taataan nuorten osallistuminen oman lähiympäristönsä muutostyöhön.

Hesan Nuorten Ääni – toiminnan muuttuminen pysyväksi ja sen osallisuusrakenteiden kehittäminen mahdollistaa jatkossa entistä paremmin lasten ja nuorten kuulluksi tulemisen – sekä koko kaupungissa että myös nuorten erilaisilla alueellisilla foorumeilla. Kun lisäksi nuorisotoimessa ja muissakin hallintokunnissa nuorten osallisuus- ja demokratia toimintaa sekä vaikuttamismahdollisuuksia koko ajan vahvistetaan, ei aloitteissa esitettyjen kunnallisen ja alueellisten nuorisovaltuustojen perustamiseen ei ole tarvetta.

Lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle esityksen mukaisen lausunnon.

Kirje kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:
Autio Kirsi, suunnittelija, puhelin 310 89015

NUORISOLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Harri Laiho
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pekka Sihvonen
pöytäkirjanpitäjä

26.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2712/009
Stn dn	
Saap./Anl.	0 4 -03- 2008

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU TAKKISEN
NUORISOVALTUUSTOJEN PERUSTAMISTA KOSKEVASTA VAL-
TUUSTOALOITTEESTA

Opev 2007-842

Opetuslautakuntaa on pyydetty antamaan lausunto valtuutettu Heikki Takkisen valtuustoaloitteesta, jossa esitetään, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia kunnallisen ja alueellisten nuorisovaltuustojen perustamiseksi.

Opetuslautakunta toteaa seuraavaa:

Helsingissä on vuodesta 2000 toteutettu Hesän Nuorten Ääni -hanketta yhteistyössä nuorisoasiainkeskuksen ja opetusviraston kesken. Tällä hetkellä mukana ovat kaikki kaupungin peruskouluut sekä lukiot ja kaksi ammatillista oppilaitosta, yhteensä 148 oppilaitosta. Lisäksi jokainen nuorisotyöyksikkö on mukana Hesän Nuorten Äänessä. Nuorisotalojen talodemokratiatoiminta on osa Hesän Nuorten Ääntä.

Hankkeen yhteydessä kouluissa on kehitetty oppilaskuntatoimintaa. Oppilaskuntatoiminnassa jokaisella oppilaalla on mahdollisuus vaikuttaa oman koulun asioihin oppilaskunnan hallituksen edustajien kautta. Opettajien täydennyskoulutuksessa pyritään siihen, että opettajat omaksuvat sellaisia yhteistoiminnallisia opetusmenetelmiä, joissa jokainen oppilas tulee kuulluksi. Tällaisista menetelmistä on hyvä esimerkki koulujen jokakeväiset Tulevaisuusverstaat, joissa oppilaat suunnittelevat kouluympäristön parantamishankkeita. Tulevaisuusverstaissa päätetyt hankkeet tuodaan kaupunginjohtajan vetämään Ylipormestarin Nuorten Ääni -kokoukseen, joita on vuosittain neljä. Kokoukset järjestetään kaupungin valtuustosalissa. Hanke-esittelyjen ja äänestysten jälkeen oppilaat ja opiskelijat koulunsa ja oppilaitoksensa oppilaskunnan hallituksen edustajina päättävät hankemäärärahojen myöntämisestä kouluille ja oppilaitoksille.

26.2.2008

Nuorten Ääni -kokousten lisäksi järjestetään vuosittain Avoimet Foorumit, jotka kokoavat nuoret yläasteikäiset ja toisen asteen opiskelijat pohtimaan vuosittain jotain ajankohtaista nuorten kannalta merkittävää yhteiskunnallista teemaa. Avoimet Foorumit ovat nuorten ja päättäjien kohtaustapahtumia. Ne huipentuvat päättäjäpaneeliin, jossa nuoret haastavat päättäjiä keskusteluun ja lupauksiin asioiden eteenpäin viemiseksi.

Edellä mainitut toiminnot muuttuivat pysyviksi vuoden 2008 alusta. Vuosille 2008–2011 on valmistumassa toiminnan uusi strategia, jonka mukaisesti luodaan uusia vaikuttamisen malleja ja vanhoja toimintoja kehitetään edelleen. Hesän Nuorten Äänessä on ollut Lähiryhmätoimintaa, jonka tavoitteena on ollut kouluttaa oppilaskuntien puheenjohtajista vaikuttamisen taitoihin. Koulutus on tapahtunut nuorisotaloilla 4-5 kertaa vuodessa. Syksyllä 2007 Lähiryhmätoiminnasta alettiin kehittää Alueellisia vaikuttajaryhmiä. Tavoitteena on, että niissä alueellisista asioista kiinnostuneet nuoret voivat ottaa kantaa lähialueen asioihin ja luoda yhteistyöverkostoja alueen toimijoiden kanssa. Lisäksi nuoret voivat järjestää toimintaa alueella. Toiminnan ohjaamisesta vastaavat alueen nuorisotyöntekijät. Osallistujat tulevat koulujen ja nuorisotalojen kautta. Alueelliset vaikuttajaryhmät ovat kokoontuneet jo syksyllä 2007.

Toisen asteen oppilaitosten oppilaskuntien puheenjohtajat ovat aloittaneet yhteiset kokoontumiset vuonna 2007. Vuonna 2008 muodostetaan pilottiryhmä, jonka toiminnan tavoitteena on ottaa kantaa lapsia ja nuoria koskeviin asioihin ja kaupungissa valmisteltaviin selontekoihin.

Hesän Nuorten Ääneen liittyy myös Lasten ja nuorten kaupunki -verkosto, jossa kokoontuvat eri hallintokuntien edustajat. Tavoitteena on saada eri hallintokunnat sitoutumaan lasten ja nuorten osallistamistyöhön. Työryhmässä pohditaan keinoja nuorten osallistamiseksi, esimerkiksi, millä tavoin lapset ja nuoret voivat vaikuttaa kaupungin palveluihin ja olla mukana yhteissuunnitteluhankkeissa ym. Mukana on 11 hallintokuntaa. Opetus- ja nuorisotoimen lisäksi ryhmään kuuluvat sosiaalivirasto, terveyskeskus, kaupunkisuunnitteluvirasto, rakennusviraston katu- ja puisto-osasto, liikuntavirasto, kulttuuriasiainkeskus, ympäristökeskus, kaupunginkirjasto ja kaupunginkanslia.

Valtakunnallisen Nuorten Osallisuushankkeen kautta Hesän Nuorten Ääni on levinnyt muille kunnille malliksi lasten ja nuorten toimivasta osallisuusjärjestelmästä.

Edellä mainitut toiminnot muodostavat kokonaisuuden, jossa eri-ikäiset lapset ja nuoret pääsevät vaikuttamaan. Näin ollen lasten ja nuorten

26.2.2008

osallisuustoiminnan rakenteet ovat Helsingissä jo tällä hetkellä monipuoliset, ja niitä kehitetään edelleen. Jo nykyinen malli mahdollistaa laaja-alaisen osallistumisen ja yhteiskunnallisen vaikuttamisen omassa lähiympäristössä.

Opetuslautakunta katsoo edellä mainittuihin seikkoihin perustuen, että Hesan Nuorten Ääni -toiminnan muuttuminen pysyväksi ja laajeneminen erityyppiseksi kuulemisen ja toiminnan muodoiksi korvaa nuorisovaltuustot, eikä erillisiä valtuustoja kannata perustaa.

Lisätiedot:

Hiielos Leena, opetuskonsultti, puhelin 310 84026
Juhanko Ulla, koulutussuunnittelija, puhelin 310 86469
Sandberg-Wallin Gun, opetuskonsultti, puhelin 310 84031

OPETUSLAUTAKUNTA
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tuomas Nurmela
puheenjohtaja

Merja Aalto-Setälä
pöytäkirjanpitäjä

26.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2713/009
Stn dnro	
Saap./Anl.	0 4 -03- 2008

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU TAKKISEN
NUORTEN ASIOIDEN YHTEISTYÖELIMEN PERUSTAMISTA KOSKE-
VASTA VALTUUSTOALOITTEESTA

Opev 2007-843

Opetuslautakuntaa on pyydetty antamaan lausunto valtuutettu Heikki Takkisen ym. valtuustoaloitteesta, jossa esitetään, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoit-
taakseen mahdollisuuksia perustaa eri hallintokunta- ja sektorirajojen
yli toimiva poikkihallinnollinen elin koordinoimaan ja tukemaan erityi-
sesti lapsiin ja nuoriin liittyviä toimia Terve ja Turvallinen kaupunki
-neuvottelukunnan mukaisesti.

Opetuslautakunta toteaa seuraavaa:

Helsingissä on vuodesta 2000 toteutettu Hesän Nuorten Ääni -hanketta yhteistyössä nuorisosiainkeskuksen ja opetusviraston kesken. Hank-
keessa on kehitetty lasten ja nuorten osallisuutta erityisesti kouluissa ja
nuorisotaloissa. Hesän Nuorten Ääneen liittyy myös Lasten ja Nuorten
kaupunki -verkosto, jossa kokoontuvat eri hallintokuntien edustajat. Ta-
voitteena on saada eri hallintokunnat sitoutumaan lasten ja nuorten
osallistamistyöhön. Työryhmässä pohditaan keinoja nuorten osallista-
miseksi, esimerkiksi, millä tavoin lapset ja nuoret voivat vaikuttaa kau-
pungin palveluihin ja olla mukana yhteissuunnitteluhankkeissa ym. Mu-
kana on 11 hallintokuntaa. Opetus- ja nuorisotoimen lisäksi ryhmään
kuuluvat sosiaalivirasto, terveyskeskus, kaupunkisuunnitteluvirasto, ra-
kennusviraston katu- ja puisto-osasto, liikuntavirasto, kulttuuriasiain-
keskus, ympäristökeskus, kaupunginkirjasto ja kaupunginkanslia.

Hesän Nuorten Ääni on muuttunut pysyväksi toiminnaksi vuoden 2008
alusta alkaen.

Opetuslautakunta katsoo edellä mainittuihin seikkoihin perustuen, että
Helsingissä on jo sellainen rakenne, jossa voidaan koordinoida lapsiin

26.2.2008

ja nuoriin kohdistuvia toimia yli hallintokuntarajojen, eikä erillisen nuorten asioiden yhteistyöelimen perustaminen ole tarpeen.

Lisätiedot:

Hiiilos Leena, opetuskonsultti, puhelin 310 84026

Juhanko Ulla, koulutussuunnittelija, puhelin 310 86469

Sandberg-Wallin Gun, opetuskonsultti, puhelin 310 84031

OPETUSLAUTAKUNTA
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tuomoš Nurmela
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Merja Aalto-Setälä
pöytäkirjanpitäjä

26.2.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2713/009
Stn dnro	
Saap./Anl.	07-03-2008

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA NUORTEN ASIOIDEN YHTEISTYÖELIMEN PERUSTAMISEKSI

Kaupungin hallintokeskus on lähetteellään 20.12.2007 (Khs dnro 2007 – 2713/009) pyytänyt kulttuuri- ja kirjastolautakunnan lausuntoa valtuutettu Heikki Takkisen ja toisen allekirjoittajan aloitteesta, jossa esitetään, että kaupunginhallitus ryhtyy toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia perustaa eri hallintokunta- ja sektorirajojen yli toimiva poikkihallinnollinen elin koordinoimaan ja tukemaan erityisesti lapsiin ja nuoriin liittyviä toimia Terve ja turvallinen kaupunki –neuvottelukunnan mukaisesti.

ESITTELIJÄ

Terve ja turvallinen kaupunki- neuvottelukunta on laaja eri alojen toimijoista koottu neuvottelukunta. Neuvottelukunnan käsittelemiä aihealueita ovat olleet mm. huumeongelmat, väkivalta, koululaisten terveystilanne ja maahanmuuttajien kotouttamiseen liittyvät asiat. Neuvottelukunnan merkitys perustuu pitkälti siihen, että neuvottelukunnalla on oma budjetti, josta voidaan myöntää rahoitusta eri projekteille ja rahoittaa neuvottelukunnan omia hankkeita.

Neuvottelukunnan perustaminen on verrattain raskas organisaatio hallintokuntien välisen yhteistyön varmistajaksi ja vaarana on toiminnan edelleen eriytyminen. Lasten ja nuorten parissa toimivilla hallintokunnilla on lukuisia esimerkkejä toimivista yhteistyösuhteista ja toimintamalleista. Tällaisia ovat esim. Klaari -projekti ja Hesun nuorten ääni, josta on jo muodostunut osa nuorisoasiainkeskuksen perustustyötä.

Nuorisoasiainkeskus on useana vuonna valinnut painoalueiksi lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämisen, joka toteutuu esim. Osallisuus ja demokratia – hankkeessa ja Lasten ja nuorten yhteistyöverkoston toimintana. Näissä hankkeissa on mukana useita toimijoita.

Kulttuuriasiainkeskus toimii läheisessä yhteistyössä päivähoitokentän, opetusviraston ja nuorisoasiainkeskuksen kanssa. Erityisesti tämä näkyy lasten ja nuorten taidekasvatuksessa. Päiväkodeille

Postiosoite
PL 4700
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
kulttuuri@hel.fi

Käyntiosoite
Simonkatu 3
Helsinki 18
<http://www.hel.fi/kulttuuri>

Puhelin
+3589 3101060

Faksi
+3589 31037009

Tilinumero
800015-500542

Y-tunnus
0201256-6
Alv.nro
FI02012566

26.2.2008

suunnatut esitykset, ala-asteen 5x2 – taideopetus ja yläasteen, lukio-
oiden ja toisen asteen ammatillisten oppilaitosten kulttuurikurssit to-
teutetaan yhteistyössä. Esimerkkinä yhteistyöstä on syksyllä 2008
toteutuva Lokaviikot. Festivaalin ohjelma muodostuu nuorten omista
tuotannoista, taidelaitosten ja nuorten yhteistyöprojekteista sekä eri
toimijoiden nuorille suunnatusta tapahtumatarjonnasta. Tuotantoon
osallistuvat kulttuuriasiakseksuksen, kirjaston ja nuorisoasiakes-
kuksen edustajat. Yhteistyökumppaneina on lukuisia taidelaitoksia,
esim. Designmuseo, Kiasma, Kaupunginteatteri, Ateneum, RSO se-
kä kaupungin taidemuseo.

Kulttuuriasiakseksu ei vastaa lapsiin ja nuoriin kohdistuvasta ns. vi-
ranomaistoiminnasta.

Kulttuuri- ja kirjastolautakunta päätti antaa asiasta esittelyn mukai-
sen lausunnon.

Lisätiedot:

Niemi Irmeli, erityissuunnittelija, puhelin 310 37004

KULTTUURI- JA KIRJASTOLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jörn Donner
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXX

Irmeli Niemi
erityissuunnittelija

4.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2713/009
Stri dnri	
Saap./Anl.	13-03-2008

LAUSUNTO ALOITTEESTA NUORTEN ASIOIDEN YHTEISTYÖELIMEN PERUSTAMISESTA

Terke 2007-3020

Helsinkiäisten nuorten hyvinvoinnin sekä terveellisen ja turvallisen kasvun ja kehityksen tukemiseksi on rakennettu erilaisia yhteistyöohjelmia ja -käytäntöjä. Monet tukimuodot perustuvat kaupunginvaltuuston vuonna 2001 hyväksymään lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman konkreettisiin toimenpiteisiin. Yhteisen vastuun toteuttajina ovat ohjelman mukaisesti sosiaalivirasto, opetusvirasto, terveyskeskus, nuorisotoimi, kulttuuriasiainkeskus, liikuntavirasto ja kaupunkisuunnittelu. Terveyskeskus on aktiivisesti verkostoitunut kaupungin muiden hallintokuntien, HUSin Lasten ja nuorten sairaalan, kansanterveysjärjestöjen sekä muiden yhteistyökumppaneiden kanssa. Yhteistoiminnassa otetaan huomioon monikulttuurisuus ja muut pääkaupunkiseudun erityispiirteet. Yhteistyötä on organisaatioiden kaikilla toiminnan tasoilla.

Helsingin terveyskeskuksen koulu- ja opiskeluterveydenhuollon yksikkö tarjoaa nuorille hyvinvointia ja terveyttä edistäviä ja ylläpitäviä palveluita ja sairauksien hoitoa. Yksikön toiminnan perustehtävänä on tukea jokaisen oppilaan ja opiskelijan mahdollisimman tervettä kasvua ja kehitystä ja siten vahvistaa edellytyksiä oppimiselle ja terveille aikuisuudelle sekä valvoa opiskeluympäristön terveydellisiä oloja. Helsingissä koulu- ja opiskeluterveydenhuollolla on hyvät mahdollisuudet vaikuttaa lasten ja nuorten terveyskäyttäytymiseen sekä heidän perheidensä tukemiseen, sillä se tavoittaa lähes kaikki lasten ja nuorten ikäluokat.

Hallintokuntien välinen yhteistyö on tiivistynyt viime vuosina ja yhteistyökohteita on useita. Terveyskeskuksen näkökulmasta tärkeimmät yhteistyömuodot ovat oppilas- ja opiskeluhuollon yhteistyöryhmä, nuorten syrjäytymistä ehkäisevä itäisen, koillisen ja läntisen alueen luotsitoiminta, nuorten ehkäisevä päihdetyö Klaari, Lasten ja nuorten kaupunki -verkosto, Nuorten ääni -foorumi ja Savuton Helsinki -ohjelma. Lisäksi koulu- ja opiskeluterveydenhuolto tapaa säännöllisesti opetusviraston keskijohtoa ja asiantuntijoita. Kansanterveysjärjestöjen kanssa on ver-

4.3.2008

kostoiduttu ja alueellista yhteistoimintaa on seurakunnan, poliisin ja kumppanuushankeperiaatteella toimivan Tyttöjen talon kanssa. Vuosina 2007 - 2011 Helsingissä toteutettava Terveellinen kaupunginosa -hanke tukee nuoria alueellisella tasolla. Aikalisä-hanke kohdistuu nyt varusmiespudokkaisiin, mutta suunnitteilla on laajentaa toimintaa Helsingin opetustoimen työpajoihin ja koulunsa keskeyttäneisiin nuoriin.

Lautakuntien ja hallintokuntien kiinteästä lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämisen yhteistyöstä on osoituksena 19.3.2008 pidettävä iltakoulu, jonka aiheena on lasten ja nuorten hyvinvointi. Seminaariin osallistuvat ovat sosiaali-, terveys-, opetus- ja nuorisolautakuntien jäseniä ja ko. vi-rastojen virkamiehiä.

Kaupunginhallitus on asettanut 22.1.2007 Terve ja turvallinen kaupunki -neuvottelukunnan toimikaudeksi 2007 - 2008. Neuvottelukunta edistää mm. helsinkiläisten lasten ja nuorten osallistumisen mahdollisuuksia ja on nostanut toimikauden yhdeksi erityishaasteeksi lasten ja nuorten hyvinvoinnin, terveyden ja turvallisuuden edistäminen. Muista neuvotte-lukunnan erityishaasteista erityisesti päihdeongelmien ehkäisy ja huu-mestratia, perheväkivallan ehkäisystrategia, turvallisuus ja monikult-tuurisuus koskevat lapsia, nuoria ja heidän perheitään.

Uudet säädökset ja valtakunnantason ohjelmat tuovat myös omat vel-voitteensa nuoriin kohdistuvaan työhön paikallisella tasolla. Vuoden 2008 alussa voimaan tullut uusi lastensuojelulaki velvoittaa kuntia laa-timaan lastensuojelun kuntasuunnitelman, jossa tulee ilmetä mm. nuor-ten hyvinvointia edistävät ja ongelmia ehkäisevät toimet ja palvelut, nuorten ja perheiden tukemiseksi käytettävissä oleva palvelujärjestel-mä ja eri toimijatahojen yhteistyön järjestäminen. Lapsi- ja nuorisopoli-tiikan kehittämisohjelma vuosille 2007 - 2011 muodostaa perustan Vanhasen li hallituksen lasten, nuorten ja perheiden politiikkaohjelmal-le. Edellisten lisäksi sosiaali- ja terveydenhuollon kansalliseen kehittä-misohjelmaan sisällytetään lasten, nuorten ja perheiden hyvinvoinnin edistämisen tavoitteita.

Yhteenvedona todettakoon, että nuorisoon kohdistuvia toimintaohjelmia on uudistettu, uusia työmenetelmiä on otettu käyttöön ja yhteistyötä on tiivistetty Helsingissä. Terveyslautakunta katsoo, että hallintokuntien ja sektorirajojen yli ulottuvan nuorten asioiden yhteistyöelimen perustami-nen ei ole tällä hetkellä ajankohtaista eikä kannata esitetyn yhteis-työelimen perustamista. Sen toiminta jäisi liian ylätasoiseksi, ja se ei palvelisi helsinkiläisten lasten ja nuorten hyvinvoinnin ja turvallisen kasvun ja kehityksen tukemiseksi rakennettuja jo toiminnassa olevia moniammatillisia yhteistyöohjelmia ja -käytäntöjä. Kaupunkitason linja-

4.3.2008

ukset toteutuvat muissa ohjelmissa; esim. lastensuojelulain edellyttämän lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämisen ja lastensuojelun järjestämisen kuntasuunnitelman avulla. Terve ja turvallinen kaupunki - neuvottelukunta kokoaa yhteen jo tällä hetkellä nuoriin kohdistuvat kaupunkitason erityishaasteet ja seurannat. Terveyslautakunta seuraa osaltaan nuoriin kohdistuvien terveyskeskuksen strategisten tavoitteiden toteutumista terveyskeskuksen toiminta- ja laatumittauksien raporteista.

Lisätiedot:

Kupiainen Marketta, hallintoylihoitaja, puhelin 310 42348

TERVEYSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX

Suzan Ikävaiko
puheenjohtaja

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

27.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2713/004
Stn dnr	
Saap./Anl.	28-03-2008

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU TAKKI-
SEN ALOITTEESTA NUORTEN ASIOIDEN YHTEISTYÖELIMEN
PERUSTAMISESTA

Nk 2007-94

Hallintokeskus on lähetteellään pyytänyt nuorisolautakunnan lausuntoa kaupunginhallitukselle 31.3.2008 mennessä valtuutettu Heikki Takkisen ja yhden muun valtuutetun valtuustoaloitteesta nuorten asioiden yhteistyöelimen perustamisesta.

"Helsingissä erilaisia nuorten asioita käsittelevät useat eri hallintokunnat; mm. nuoriso-, liikunta-, opetus-, kulttuuri- sekä sosiaali- ja terveystoimi. Monet asioista ovat päällekkäisiä, lomittaisia eikä tieto aina välity toimijoiden kesken. Yhteistyöllä ja koordinoinnilla on mahdollista saavuttaa säästöjä, tehostaa toimintaa ja reagoida nopeammin ja aktiivisemmin myös ongelmatilanteissa.

Aloite

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia perustaa eri hallintokunta- ja sektorirajojen yli toimiva poikkihallinnollinen elin koordinoimaan ja tukemaan erityisesti lapsiin ja nuoriin liittyviä toimia Terve ja Tuvallinen kaupunki – neuvottelukunnan mukaisesti."

Nuorisolautakunta esittää asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Hallintokuntien välinen yhteistyö on tiivistynyt viime vuosina helsinkiläisten nuorten hyvinvoinnin sekä terveellisen ja turvallisen kasvun ja kehityksen tukemiseksi. Yhteistyökohteita on useita.

Nuorisoasiainkeskuksen näkökulmasta tärkeimmät yhteistyöhankkeet ovat:

Postiosoite
PL 5000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Hietaniemenkatu 9 C
Helsinki 10
<http://nuoriso.hel.fi>

Puhelin
+ 358 9 310 8900

Faksi
(09)310 89099

Y-tunnus
0201256-6-6

Alv.nro
FI02012566

27.3.2008

- Nuorisoasiainkeskuksen, sosiaaliviraston ja terveyskeskuksen yhteisesti resursoimat Itäluotsi, Koillisluotsi ja Länsiluotsi ovat kohdennetun nuorisotyön toimintamuoto, jonka tehtävänä on ehkäistä nuorten syrjäytymistä ja on tarkoitettu toiminta-alueellaan asuville ja alueensa koulussa yläastetta käyville, erityistä tukea tarvitseville nuorille ja heidän perheilleen.
- Nuorisoasiainkeskuksen ja sosiaaliviraston rahoittama Katuluotsi toimii iltaisin ja viikonloppuisin nuorten omissa kokoontumispaikoissa.
- Nuorisoasiainkeskuksen ja opetusviraston yhteinen Hesän Nuorten Äänen tavoitteena on edistää nuorten osallisuutta. Hesän Nuorten Äänessä on nuorisoasiainkeskuksen ja opetusviraston yhteistyönä rakennettu järjestelmä, joka kannustaa osallistumaan päätöksentekoon.
- Vuonna 2007 alkoi eri hallintokuntien yhteinen kehittämistutkimus, jossa selvitetään 9-12-vuotiaiden lasten tilannetta, odotuksia ja tarpeita. Hanke toteutetaan tietokeskuksen, nuorisoasiainkeskuksen, opetusviraston, kulttuuriasiainkeskuksen, liikuntaviraston ja sosiaaliviraston yhteistyönä.
- Nuorisoasiainkeskuksen virastopäällikkö johtaa Lasten ja nuorten kaupunki -verkostoa, joka perustettiin vuoden 2007 alussa. Verkosto on jatkoa Ideapankki-työryhmälle. Verkoston tehtävänä on mahdollistaa lasten ja nuorten osallistuminen kaupungin hallintokuntien palvelujen suunnitteluun ja oman asuin- ja elinympäristönsä parantamiseen. Mukana on 11 hallintokuntaa. Opetus- ja nuorisotoimen lisäksi ryhmään kuuluvat sosiaalivirasto, terveyskeskus, kaupunkisuunnitteluvirasto, rakennusviraston katu- ja puisto-osasto, liikuntavirasto, kulttuuriasiainkeskus, ympäristökeskus, kaupunginkirjasto ja kaupunginkanslia.

Lautakuntien ja hallintokuntien kiinteästä lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseen liittyvästä yhteistyöstä on osoituksena 19.3.2008 pidetty iltakoulu, jonka aiheena oli lasten ja nuorten hyvinvointi. Seminaariin osallistuivat sosiaali-, terveys-, opetus- ja nuorisolautakuntien jäsenet ja ko. virastojen virkamiehiä.

Uudet säädökset ja valtakunnantason ohjelmat tuovat myös omat velvoitteensa nuoriin kohdistuvaan työhön paikallisella tasolla. Vuoden 2008 alussa voimaan tullut uusi lastensuojelulaki velvoittaa kun-

27.3.2008

tia laatimaan lastensuojelun kuntasuunnitelman, jossa tulee ilmetä mm. nuorten hyvinvointia edistävät ja ongelmia ehkäisevät toimet ja palvelut, nuorten ja perheiden tukemiseksi käytettävissä oleva palvelujärjestelmä ja eri toimijatahojen yhteistyön järjestäminen. Lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittämissuunnitelma vuosille 2007 - 2011 muodostaa perustan Vanhasen II hallituksen lasten, nuorten ja perheiden politiikkaohjelmalle.

Nuorisolautakunta hyväksyi 1.2.2007 Nuorisopolitiikan tavoitteet ja toimintatavat Helsingissä -muistiossa esitetyt periaatteet nuorisopolitiikan edistämiseksi.

Yhtenä toimenpiteenä on kerran valtuustokaudessa annettavaa teemaattinen selonteko. Nuorisoasiainkeskuksen pääasiallisella kohdejoukolla, alle 18-vuotiailla nuorilla ei ole äänioikeutta. Heidän äänensä ei kulkeudu kunnallisdemokraattiseen päätöksentekoprosessiin samalla tavoin kuin muiden ikäryhmien. On tärkeää, että päätöksentekijät saavat valtuustokausittain selvityksen helsinkiläisnuorten elinolosuhteista ja odotuksista, keskeisistä ongelmista sekä lähivuosien toimenpidesuunnitelmista. On myös tärkeää, että päätöksentekijät voivat halutessaan ottaa kantaa ja linjata nuoriin suunnattavia toimenpiteitä. Selvitys on tietoperusteinen, rakentuu nuorten elämän kannalta keskeisten hallintokuntien yhteisvalmisteluun ja kanavoi laajasti nuorten omaa ääntä tällaiseen keskusteluun.

Uusi lastensuojelulaki tuli voimaan 1.1.2008. Uudessa lastensuojelulaissa velvoitetaan kaikkia kuntia laatimaan suunnitelma lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi ja lastensuojelun järjestämiseksi. Suunnitelma hyväksytään kunnan kunnanvaltuustossa ja tarkistetaan vähintään kerran neljässä vuodessa. Lastensuojelulain mukaisen kuntasuunnitelman tulee sisältää suunnittelukaudelta tiedot:

1. lasten ja nuorten kasvuoloista sekä hyvinvoinnin tilasta,
1. lasten ja nuorten hyvinvointia edistävästä sekä ongelmia ehkäisevistä toimista ja palveluista,
2. lastensuojelun tarpeesta kunnassa,
3. lastensuojeluun varattavista voimavaroista,
4. lastensuojelulain mukaisten tehtävien hoitamiseksi
5. käytettävissä olevasta lastensuojelun palvelujärjestelmästä,
6. yhteistyön järjestämisestä eri viranomaisten sekä lapsille ja nuorille palveluja tuottavien yhteisöjen ja laitosten välillä sekä
7. suunnitelman toteuttamisesta ja seurannasta.

27.3.2008

Suunnitelman valmisteluun sosiaalivirasto on perustanut ohjausryhmän ja valmisteluryhmän, joihin sosiaalivirasto on pyytänyt myös nuorisoasiainkeskusta nimeämään edustajansa. Suunnitelma tullaan valmistelemaan kuluvan vuoden loppuun mennessä.

Nuorisoasiainkeskus katsoo, että keskitetyn hallintokuntien ja sektorirajojen yli toimivan nuorten asioiden yhteistyöelimen perustaminen ei ole tällä hetkellä ajankohtainen. Poikkihallinnollinen yhteistyö toteutuu jo hyvin koordinoitusti monissa nuorille suunnatuissa palveluissa. Lisäksi meneillään on useita prosesseja, joissa nuorille suunnattuja palveluja ja nuorten kuulemista palveluja toteutettaessa kehitetään. Eräs merkittävin yhteinen arena nuorten palvelujen koordinointiin ja kehittämiseen on sosiaaliviraston, opetusviraston, terveyskeskuksen ja nuorisoasiainkeskuksen yhteinen lasten ja nuorten hyvinvointikatsauksen (lastensuojelusuunnitelma) laatimishanke.

Lautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle esityksen mukaisen lausunnon.

Kirje kaupunginhallitukselle.

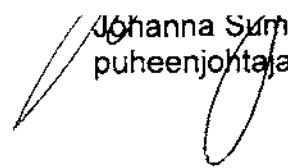
Lisätiedot:

Sihvonen Pekka, erityissuunnittelija, puhelin 310 89034

NUORISOLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Johanna Sumu
puheenjohtaja

Pekka Sihvonen
pöytäkirjanpitäjä

1.4.2008

Kaupunginhallitus
Hallintokeskus/kirjaamo
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

Khs dnro	2007-2713/009
Stn dnro	
Saap./Ant.	11-04-2008

HELSINGIN KAUPUNGINHALLITUKSELLE ANNETTAVA LAUSUNTO
VALTUUSTOALOITTEESTA, JOSSA ESITETÄÄN LASTEN JA NUOR-
TEN YHTEISTYÖELIMEN PERUSTAMISTA

Lilk 2007-384

Hallintokeskus on pyytänyt liikuntalautakunnan lausuntoa kaupunginhallitukselle valtuutettu Heikki Takkisen ja toisen valtuutetun valtuustoaloitteesta lasten ja nuorten asioiden yhteistyöelimen perustamisesta.

Aloite kuuluu seuraavasti:

"Helsingissä erilaisia nuorten asioita käsittelevät useat eri hallintokunnat; mm. nuoriso-, liikunta-, opetus-, kulttuuri- sekä sosiaali- ja terveystoimi. Monet asioista ovat päällekkäisiä, lomittaisia eikä tieto aina välity toimijoiden kesken. Yhteistyöllä ja koordinoinnilla on mahdollista säästää, tehostaa toimintaa ja reagoida nopeammin ja aktiivisemmin myös ongelmatilanteissa.

Aloite

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia perustaa eri hallintokunta- ja sektorirajojen yli toimiva poikkihallinnollinen elin koordinoimaan ja tukemaan erityisesti lapsiin ja nuoriin liittyviä toimia Terve ja Tuvallinen kaupunki – neuvottelukunnan mukaisesti."

Lautakunta toteaa asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Hesan Nuorten Ääni on nuorisoasiankeskuksen ja opetusviraston luoma järjestelmä, joka kannustaa nuoria osallistumaan päätöksentekoon. Hesan Nuorten Ääni muuttui pysyväksi toiminnaksi vuoden 2008 alusta alkaen.

1.4.2008

Lasten ja nuorten kaupunki –verkoston tehtävänä on mahdollistaa lasten ja nuorten osallistuminen kaupungin hallintokuntien palvelujen suunnitteluun ja oman asuin- ja elinympäristönsä parantamiseen. Mukana on 11 hallintokuntaa, myös liikuntavirasto.

Vuonna 2007 käynnistyi hallintokuntien yhteinen kehittämistutkimus, jossa selvitetään 9 - 12-vuotiaiden lasten tilannetta, odotuksia ja tarpeita. Myös liikuntavirasto on mukana hankkeen toteutuksessa.

Valtakunnalliset säädökset ja ohjelmat, kuten vuoden 2008 alussa voimaan tullut uusi lastensuojelulaki, tuovat myös omat velvoitteensa nuoriin kohdistuvaan työhön paikallisella tasolla.

Yhteistyö toimii monissa lapsille ja nuorille suunnatuissa palveluissa. Nuorisoasiankeskuksen ja nuorisolautakunnan tehtävänä on myös koordinoida sekä tukea nuoriin liittyviä toimia. Lautakunnan mukaan keskitetyn hallintokuntien ja sektorirajojen yli toimivan lasten ja nuorten asioiden yhteistyöelimen perustaminen ei ole tarpeen.

Lisätiedot:

Jyrkiäinen Pekka, suunnittelija, puhelin 310 874 38

LIIKUNTALAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Arno Stam
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Martti Tenho
pöytäkirjanpitäjä

8.4.2008

07-288/356

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2713/009
Stn dnro	2007-2713/009
Saap./Ant.	14-04-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 21.12.2007 Dnro 2007-2713/009

LAUSUNTO VALTUUTETTU HEIKKI TAKKISEN VALTUUSTOALOITTEESEEN, JOKA KOSKEE NUORTEN ASIOIDEN YHTEISTYÖELIMEN PERUSTAMISTA

Sosv 2007-288

Sosiaalilautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle aloitteesta seuraavan lausunnon:

Uudet säädökset tuovat velvoitteita nuoriin kohdistuvaan työhön paikallisella tasolla. Uusi lastensuojelulaki tuli voimaan 1.1.2008. Uudessa lastensuojelulaissa veloitetaan kaikkia kuntia laatimaan suunnitelma lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi ja lastensuojelun järjestämiseksi. Suunnitelma hyväksytään kunnan kunnanvaltuustossa ja tarkistetaan vähintään kerran neljässä vuodessa.

Lastensuojelulain mukaisen kuntasuunnitelman tulee sisältää suunnittelukaudelta tiedot:

1. lasten ja nuorten kasvuoloista sekä hyvinvoinnin tilasta,
2. lasten ja nuorten hyvinvointia edistävästä sekä ongelmia ehkäisevistä toimista ja palveluista,
3. lastensuojelun tarpeesta kunnassa,
4. lastensuojeluun varattavista voimavaroista,
5. lastensuojelulain mukaisten tehtävien hoitamiseksi käytävissä olevasta lastensuojelun palvelujärjestelmästä,
6. yhteistyön järjestämisestä eri viranomaisten sekä lapsille ja nuorille palveluja tuottavien yhteisöjen ja laitosten välillä sekä suunnitelman toteuttamisesta ja seurannasta.

Lastensuojelulain mukaisessa kuntasuunnitelmassa korostetaan yhteistyön järjestämistä eri viranomaisten sekä lapsille ja nuorille palveluja tuottavien yhteisöjen ja laitosten välillä. Sosiaalivirasto valmistelee vuoden 2008 aikana yhdessä keskeisten lasten ja nuorten kanssa toi-

8.4.2008

mivien hallintokuntien, mm. terveyskeskuksen ja opetusviraston, nuorisotoimen ja HUS:n kanssa helsinkiläisten lasten, nuorten ja lapsiperheiden hyvinvoinnin edistämistä ja lastensuojelun järjestämistä koskevan suunnitelman vuosille 2009 - 2012. Suunnitelmaehdotus tuodaan sosiaalilautakunnan hyväksyttäväksi vuoden 2008 loppuun mennessä ja edelleen kaupunginvaltuuston hyväksyttäväksi uuden valtuustokauden alussa vuonna 2009.

Sosiaalilautakunta näkee erittäin tärkeänä, että lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämisen näkökulma on mukana kaupunkisuunnittelussa ja kaikkien hallintokuntien toiminnassa.

Helsingissä on hyvät ja toimivat yhteistyörakenteet eri hallintokuntien ja toimijoiden kanssa. Yhteistyötä tehdään arjessa lasten ja nuorten asioissa tiiviisti peruspalvelujen tasolla nuoriso-, opetus- ja terveystoimen sekä järjestöjen kanssa. Sosiaalivirastolla on monia työmuotoja jokaisella alueella muiden toimijoiden kanssa. Sosiaaliviraston näkökulmasta tärkeitä yhteistyönmuotoja ovat mm.

- Sosiaaliviraston, nuorisoasiainkeskuksen ja terveyskeskuksen yhteisesti resursoimat Itäluotsi, Koillisluotsi ja Länsiluotsi ovat kohdennetun nuorisotyön toimintamuoto, jonka tehtävänä on ehkäistä nuorten syrjäytymistä ja on tarkoitettu toiminta-alueellaan asuville ja alueensa koulussa yläastetta käyville, erityistä tukea tarvitseville nuorille ja heidän perheilleen. Katuluotsi toimii iltaisin ja viikonloppuisin nuorten omissa kokoontumispaikoissa.
- Klaari Helsinki on nuorten ehkäisevää päihdetyötä koordinoiva taho Helsingissä joka on tehnyt ehkäisevää lasten ja nuorten päihdetyötä viiden vuoden ajan. Klaari tekee työtä asuinalueilla, kaupunkitasolla, seutukuntatasolla, läänin tasolla, valtakunnallisesti ja kansainvälisesti, mutta tärkein työ tapahtuu Helsingin kaupungin asuinalueilla, joissa seitsemän klaari-koordinaattoria tuovat ehkäisevää päihdetyötä asuinalueiden toimijoiden ulottuville. Klaari-koordinaattorit työskentelevät pääsääntöisesti alueen muiden viranomaisien, järjestöjen ja vapaaehtoisten kanssa ja satunnaisesti myös suoraan nuorten kanssa.
- Sosiaalivirasto on mukana nuorisoasiainkeskuksen virastopäällikön johtamassa Lasten ja nuorten kaupunki -verkostossa, joka perustettiin vuoden 2007 alussa. Verkosto on jatkoa Ideapankki-työryhmälle. Verkoston tehtävänä on mahdollistaa lasten ja nuorten osallistuminen kaupungin hallintokuntien palvelujen suunnitteluun ja

8.4.2008

oman asuin- ja elinympäristönsä parantamiseen. Mukana on useita hallintokuntia, yhteensä 11.

- Vuonna 2007 alkoi eri hallintokuntien yhteinen kehittämistutkimus, jossa selvitetään 9-12-vuotiaiden lasten tilannetta, odotuksia ja tarpeita. Tutkimus toteutetaan Tieken, Nuorisoasiainkeskuksen, opetusviraston ja sosiaaliviraston yhteistyönä.
- Helsingissä on käynnissä nuoriso- ja opetustoimen yhteinen Hesari Nuorten Ääni -hanke nuorten osallisuuden edistämiseksi. Hankkeessa on nuoriso- ja opetustoimen yhteistyönä rakennettu järjestelmä, joka kannustaa osallistumaan päätöksentekoon. Kesällä 2006 hankkeessa oli mukana 61 koulua. Tavoitteena on osallisuutta korostavan toimintatavan levittäminen kaikkiin Helsingin kouluihin.

Lautakuntien ja hallintokuntien kiinteästä lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseen liittyvästä yhteistyöstä on osoituksena 19.3.2008 pidetty iltakoulu, jonka aiheena oli lasten ja nuorten hyvinvointi. Seminaariin osallistuvat sosiaali-, terveys-, opetus- ja nuorisolautakuntien jäsenet ja ko. virastojen virkamiehiä.

Hallinnollisella tasolla yhteistyöfoorumina toimii Terve ja turvallinen kaupunki -neuvottelukunta, joka seuraa ja yhdistää nuoriin kohdistuvat kaupunkitason erityishaasteet ja seurannat. Lastensuojelulain edellyttämän kuntasuunnitelman laadintaan osallistuu laaja-alainen moniammatillinen ja poikkihallinnollinen työryhmä, joka kokoaa yhteen eri toimijat.

Sosiaalilautakunta katsoo, että eri hallintokuntien mm. nuoriso-, liikunta-, opetus-, kulttuuri- sekä sosiaali- ja terveystoimen yli toimivan nuorten asioiden yhteistyöelimen perustaminen ei ole tällä hetkellä ajankohdainen. Poikkihallinnollinen yhteistyö toteutuu jo hyvin koordinoitusti monissa nuorille suunnatuissa palveluissa. Parhailaan on menossa myös useita prosesseja, joissa kehitetään nuorille suunnattuja palveluja ja nuorten kuulemista palveluja toteutettaessa.

8.4.2008

Lisätiedot:

Turkia Tiina, kehittämiskonsultti, puhelin 310 43830

SOSIAALILAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

“ Astrid Gartz ” “
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

“ Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Lähetesiakirjat

27.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2714/636
Stn dnr	
Saap./Anl.	28-03-2008

LAUSUNTO BENGTSÄRIN LEIRIKESKUKSEN RANTA-ALUEEN
MUOKKAAMISESTA

Nk 2007-95, Hallintokeskus 2007-2714/636 20.12.2007

Hallintokeskus pyytää nuorisolautakunnan lausuntoa 31.3.2008 mennessä seuraavasta valtuutettu Heikki Takkisen aloitteesta:

"Nuorisoasiainkeskuksen hallinnoima Bengtsärin leirisaari on kesäaikana vilkkaassa käytössä.

Leirejä järjestetään läpi kesän ja koko leirisaaren kapasiteetti on jatkuvassa käytössä. Ranta-alueet ovat kuitenkin liikuntarajoitteisille erittäin vaikeasti tavoitettavissa. Kaupungin oman tasapuolisuusperiaatteen mukaisesti rantojen saavutettavuus ja käyttö olisi mahdollistettava kaikille käyttäjryhmille.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia Bengtsärin leirisaaren yhden ranta-alueen muokkaamiseksi sellaiseksi, että rannan käyttö mahdollistuu myös liikuntarajoitteisille käyttäjille ja käyttäjryhmille."

Nuorisolautakunta esittää asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Bengtsärin leirisaarella on yhteensä seitsemän leirialuetta, jotka ovat koko kesän käytössä. Nuoriso- ja liikuntajärjestöt, muut hallintokunnat ja nuorisoasiainkeskus järjestvät viime kesänä Bengtsärissa yhteensä 65 leiriä.

Nuorisoasiainkeskus suhtautuu myönteisesti aloitteeseen ja on jo aloittanut Rantaniityn leirialueen kehittämisen erityisryhmiä paremmin palvelevaksi alueeksi yhteistyössä saaren pitkäaikaisen käyttäjän, Uudenmaan CP-yhdistys ry:n kanssa. Leirialueen kehittäminen vaatii kuitenkin taloudellista panostusta ja tällä hetkellä vuosittaisen

27.3.2008

budjetin puitteissa on pystytty saamaan leirialueelle vasta yksi inva-WC.

Jotta leirialue saataisiin paremmin palvelemaan erityisryhmiä, olisi leirialueelle tehtävä edelleen muutoksia: laituri ja ranta-alue olisi muutettava paremmin liikuntarajoitteisia huomioivaksi sekä kulkureitit leirialueelle olisi tehtävä helppokulkuisemmiksi. Toisen inva-WC:n rakentaminen olisi välttämätöntä ja leirialueella sijaitsevan vanhan saunan muuntaminen liikuntarajoitteisten käyttöön toisi erityisryhmillle lisämahdollisuuksia leirialueen käyttöön.

Nuorisoasiainkeskus on aloittanut neuvottelut kiinteistöviraston kanssa Bengtsårin leirisaaren ylläpito- ja korjausvastuun siirtymisestä tilakeskukselle. Nuorisoasiainkeskus on neuvotteluissa välittänyt em. muutostyöt kiinteistöviraston tietoon. Mikäli neuvotteluissa päädytään kuitenkin siihen, että nuorisoasiainkeskus vastaa edelleen Bengtsårin leirialueen ylläpidosta ja korjauksista, erityisryhmien tarpeiden huomioiminen vaatii lisärahoitusta ao. toimenpiteisiin.

Lautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle nuorisoasiainkeskuksen esityksen mukaisen lausunnon.

Kirje kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:
Saalasti Jari, leiripäällikkö, puhelin 050-5591730
Talvitie Tero, järjestösihteeri, puhelin 310 89021

NUORISOLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Johanna Sumivuori
puheenjohtaja

Pekka Sihvonon
pöytäkirjanpitäjä

14.3.2008

Kaupunginhallitus

Khis. nro	2008 - 98/192
Stri. dnr	
Saap./Ani.	17-03-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2008 - 98/192/21.1.2008

VT MAIJA ANTTILAN JA YM. ALOITE KAUPUNGIN TYÖSUHDEASUN-
TOPOLITIIKAN MUUTOKSEKSI

Heke 2008-3

Henkilöstökeskus toteaa, että kaupungilla on yhteensä 3 584 palvelussuhdeasuntoa. Palvelussuhdeasunnossa asuu 9,3 % henkilöstöstä. Palvelussuhdeasuntoja oli 31.12.2007 tyhjänä 131. Kiinteistö Oy Auroranlinna on siirretty 432 asuntoa vuokrattavaksi vapaille markkinoille, koska niitä ei ole saatu vuokrattua kaupungin henkilökunnalle. Ko. asunnot voidaan tarvittaessa siirtää takaisin palvelussuhdekäyttöön.

Tulevaan asuntotarpeeseen on pyritty varautumaan mm. siten, että vuosien 2008 – 2017 maankäytön ja asumisen toteutusohjelman mukaan kaupunki lisää asuntotuotantoaan rakennuttamalla mm. uusia vuokra-asuntoja, joista voidaan osoittaa asuntoja palvelussuhdekäyttöön kaupungin oman tarpeen mukaisesti.

Kaupungilla on noin 30 soluasuntoa, jotka sopivat valtuustoaloitteessa esitetyiksi palvelussuhteen alkuvaiheen ns. laskeutumisasunnoiksi. Soluasunnossa jokaisella vuokralaisella on oma huone ja yhteiset keittiö- ja saniteetitilat. Yhteisten tilojen vuokra jaetaan asukkaiden kesken, joten vuokran määrä pysyy kohtuullisena.

Palvelussuhdeasuntokannassa on 100 isoa, vähintään neljän huoneen asuntoa, jotka voidaan tarvittaessa muuttaa soluasunnoksi. Sosiaaliviraston ja terveyskeskuksen palvelussuhdeasuntojen vuokraustoimintaa hoitavan kiinteistöviraston tilakeskuksen mukaan soluasuntoja on tällä hetkellä riittävästi, eikä niiden lisäämiseen toistaiseksi ole tarvetta.

Kaupunginhallitus vahvisti 17.12.2007, 1630 §, muutoksia kaupungin palvelussuhdeasuntoperiaatteisiin, jotka tulevat voimaan 1.1.2009 lukien. Mm. vuokranmääräytymis- ja vuokrantarkistusjärjestelmää muutettiin siten, että vuokratason kohtuullisuus varmistettaisiin nykyistä paremmin. Käyttöön otetaan koko vuokra-asuntokantaa koskevan Tilastokeskuksen tilaston alakvartilivuokra, jolla tarkoitetaan tilastollista

14.3.2008

vuokraa, jossa vuokrista 75 % on tätä tasoa kalliimpia ja 25 % tätä halvempia. Muutoksen johdosta palvelussuhdeasuntojen neliömetrivuokrat laskevat lähes kaikissa asunnoissa 1.1.2009 lukien.

Henkilöstökeskus katsoo, että valtuustoaloite ei anna aihetta toimenpiteisiin.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

✓ Hannu Tulensalo
henkilöstöjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Raija Peltonen
osastopäällikkö

26.2.2008

Khs dnro	2008-100/542
Strn dnri	
Saap./Anl.	07-03-2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA TARKOITUKSEN- MUKAISTEN TILOJEN LÖYTÄMISESTÄ PIENILLE HARRASTAJARYHMILLE

Kaupungin hallintokeskus on pyytänyt lähetteellään 22.1.2008 (Khs dnro 2008 – 100/542) kulttuuri- ja kirjastolautakunnan lausuntoa valtuutettu Tiina Harpin 23 muun valtuutetun aloitteesta, jossa esitetään, että kaupungin tulee edistää aktiivisesti tarkoituksenmukaisten tilojen löytymistä pienille harrastajaryhmille.

ESITTELIJÄ

Helsingissä on pieniä ja kokeilevia harrastajaryhmiä. Näitä ryhmiä on paljon ja niitä syntyy ja lopettaa toimintansa kaiken aikaa. Kulttuuriryhteisöjen avustusten piiriin on otettu yhteisöjä, joiden toiminnan voidaan katsoa vakiintuneen.

Pienet teatteriryhmät, joissa on mukana ammattitaiteilijoita, toimivat suurimmaksi osaksi produktiokohtaisen rahoituksen turvin. Nämä hakevat sekä harjoitus- että esiintymistilat tuotantokohtaisesti.

Pienet aktiiviset harrastajaryhmät ovat tärkeitä kulttuurin kentällä. Aloitteen tekijät ovat puuttuneet tärkeään asiaan. Yhteisön kyky kantaa yksin pysyviä tilaratkaisuja on taloudellisesti ja toiminnallisesti kestävä. Pienten harrastajaryhmien tulisi etsiä yhdessä ratkaisuja ja tilaongelmiin, jolloin kustannuspaine muodostuisi pienemmäksi kunkin toimijaa kohden.

Kaupungilta vapautuu jatkuvasti eri virastoissa tiloja ja käyttöaikoja muusta toiminnasta. Olisi hyvä selvittää mahdollisuutta osoittaa näitä tiloja erilaisten harrastusryhmien lyhytaikaiseen ja tilapäiseen käyttöön mielekkäillä ehdoilla.

Kulttuuriasiainkeskus työskentelee aktiivisesti erilaisten sopivien tilojen löytymiseksi ja myös sen hyväksi, että teatteriryhmien tilojen yhteiskäyttöä edistetään.

26.2.2008

Kulttuuri- ja kirjastolautakunta päätti antaa asiasta esittelyn mukaisen lausunnon.

Kirje kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Niemi Irmeli, erityissuunnittelija, puhelin 310 37004

KULTTUURI- JA KIRJASTOLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jörn Donner
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Irmeli Niemi
erityissuunnittelija

Helsingin kaupunginhallitus
Hallintokeskuksen kirjaamo
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 Helsingin kaupunki

Khs dnro	2008-101/175
Stn dn	
Saap./Ani.	13-03-2008

Viite: Lausuntopyyntö 21.1.2008, 2008 -101/175

**LAUSUNTO OUTI OJALAN YM. 16.1.2008 TEKEMÄSTÄ VALTUUSTOALOITTEESTA
KOSKIEN CEMR:N EUROOPPALAISEN TASA-ARVON PERUSKIRJAN ALLEKIRJOITTA-
MISTA**

Helsingin kaupungin hallintokeskus on pyytänyt Helsingin kaupungin tasa-arvo-toimikuntaa antamaan kaupunginhallitukselle kirjallisen lausunnon Outi Ojalan ym. 16.1.2008 tekemästä valtuustoaloitteesta, jossa ehdotetaan, että myös Helsinki allekirjoittaa Euroopan kuntien ja alueiden liiton, CEMR:n, Eurooppalaisen peruskirjan naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta paikallishallinnossa.

Lausuntopyyntö on lähetetty 21.1.2008 ja lausunto on annettava määräaikaan 14.3.2008 mennessä. Lausuntopyyntö ja valtuustoaloite ovat liitteinä.

Helsingin kaupungin tasa-arvotoimikunta on käsitellyt asiaa 12.2.2008 ja 26.2.2008 pidetyissä kokouksissaan ja päättänyt esittää lausuntonaan seuraavaa:

Peruskirjan tavoitteena on saada lainsäädännössä ja julistuksissa esitetyt naisten ja miesten tasa-arvon periaatteet käytäntöön. Suomen kuntaliiton hallitus hyväksyi peruskirjan syyskuussa 2006 ja suositti kunnille ja maakuntien liitoille sen hyväksymistä. Euroopassa sen on jo hyväksynyt 500 paikallis- ja aluehallintoa. Suomessa sen hyväksyi ensimmäisenä kuntana Turun kaupunki sekä sittemmin Kuopion ja Vantaan kaupungit.

Paikallishallinnon tasa-arvon peruskirjassa määritellään ne demokraattisen ja tasa-painoisen edustuksen ja osallistumisen, palvelujen tarjonnan, väkivallan ehkäisyn, taloudellisen toiminnan ja kestävän yhdyskuntakehityksen pääperiaatteet, joita toteuttamalla kunnat ja alueet voivat vahvistaa miesten ja naisten välistä tasa-arvoa. Periaatteisiin sisältyy sukupuolirooleihin liittyvien stereotyyppien tunnistaminen ja poistaminen.

Peruskirjan periaatteita vastaavat säännökset sisältyvät suurimmalta osin jo Suomen lainsäädäntöön kuten tasa-arvolakiin, yhdenvertaisuuslakiin sekä perhepolitiikkaa, sosiaalipalveluja ja opetustointia koskeviin lakeihin.

Peruskirjaan sisältyvä tasa-arvon tarkastelu eri näkökulmista antaa kuitenkin erillisiä lainsäädännöksiä paremman pohjan tasa-arvon edistämisen kokonaisuuden hahmottamisessa, seurannassa ja arvioinnissa, hyvän hallinnon edistämässä sekä tasa-arvon edistämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä.

Helsingin kaupunki on tehnyt tasa-arvotyötä jo 1970-luvulta lähtien, jolloin kaupunki sisällytti henkilöstösuunnittelun yleisohjeisiin vaatimukset sukupuolirakenteen ja sen mahdollisista vinoutumista johtuvien korjaamistarpeiden selvittämisestä. Vuonna 1981 kaupunginhallituksen vahvistamaan henkilöstöpoliittiseen ohjelmaan sisältyi yleistavoitteena sukupuolten välisen tasa-arvon edistäminen, jota korostettiin etenkin henkilöstösuunnittelua ja -hankintaa koskevissa asioissa. Vuonna 1983 kaupungin johtajistotoimikunta perusti työpaikkademokratiaan niveltyneen tasa-arvoryhmän, jossa oli kaksi työnantajan ja neljä ammattijärjestöjen edustajaa.

Vuonna 1986 kaupunginhallitus nimitti tasa-arvotoimikunnan, vuonna 1990 virastoihin ja laitoksiin nimettiin tasa-arvoyhdyshenkilöt ja vuonna 1996 kaupunginvaltuusto hyväksyi ensimmäisen koko kaupunkia koskevan tasa-arvosuunnitelman.

Kaupunginvaltuuston 11.10.2006 hyväksymä nykyinen tasa-arvosuunnitelma jakautuu toiminnalliseen ja henkilöstöpoliittiseen tasa-arvosuunnitelmaan. Toiminnallisessa tasa-arvosuunnitelmassa käsitellään tasa-arvon toteutumista kaupungin kuntalaisille järjestämissä palveluissa ja henkilöstöpoliittisessa tasa-arvosuunnitelmassa työnantajan toimintaa tasa-arvon edistämiseksi.

Tavoitteena on vakiinnuttaa sellaiset hallinto- ja toimintatavat, joilla varmistetaan tasa-arvon edistäminen asioiden valmistelussa ja päätöksenteossa. Erityisenä tavoitteena on muuttaa niitä olosuhteita, jotka estävät tasa-arvon toteutumista. Tasa-arvon edistäminen otetaan huomioon edellä tarkoitettulla tavalla kaupungin tarjoamien palvelujen saatavuudessa ja tarjonnassa. Lähtökohtana on valtavirtaistaminen, jolla tarkoitetaan tasa-arvon edistämisen kuulumista jokaisen työyhteisön normaaliin toimintaan.

Toimintojen kehittämisessä ja päätöksenteossa arvioidaan ennakolta niiden vaikutus erikseen naisiin ja miehiin. Sukupuolivaikutusten arvioinnilla pyritään siihen, että sukupuolineutraaleilta vaikuttavat ratkaisut eivät todellisuudessa kohtelisi naisia ja miehiä eriarvoisesti. Sukupuolivaikutusten arviointi on liitetty osaksi kaupungin sekä virastojen ja liikelaitosten talousarviovalmistelua. Tasa-arvon toteutumisesta ja toimenpiteistä tasa-arvon toteuttamiseksi raportoidaan vuosittain toimintakertomuksissa.

Tasa-arvotoimikunnan mielestä Helsingin kaupungin tasa-arvotyö täyttää suurimmalta osin peruskirjan veloitteet, myös peruskirjassa erikseen kuvattun palveluntarjoajaroolin osalta ja sukupuolinäkökulmaa laajemman tarkastelun suhteen.

Peruskirjassa otetaan kantaa myös Helsingin kaupungin tasa-arvotoimikunnan toimeksiantoon sisältyvämmiin, muuhun kuin sukupuolen perusteella tapahtuvaan syrjintään liittyviin asioihin, jotka liittyvät lähinnä yhdenvertaisuuslain piiriin.

Peruskirjan allekirjoittamisella Helsingin kaupunki on osana ja tukemassa yleiseurooppalaista tasa-arvokehitystä.

Tasa-arvotoimikunta suosittelee peruskirjan allekirjoittamista.

Helsingin kaupungin tasa-arvotoimikunta

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Sari Näre
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Paavo Salonen
sihteeri

6.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2008-101/175
Strn dnr	
Saap./Anl.	14-03-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 21.1.2008/2008-101/175

LAUSUNTO VALTUUTETTU OUTI OJALAN YM. TEKEMÄSTÄ ALOITTEESTA, JOSSA EHDOTETAAN, ETTÄ HELSINKI ALLEKIRJOITTAISI EUROOPAN KUNTIEN JA ALUEIDEN LIITON, CEMR:N, EUROOPPALAISEN PERUSKIRJAN NAISTEN JA MIESTEN VÄLISESTÄ TASAARVOSTA PAIKALLISHALLINNOSSA

Heke 2008-1

Hallintokeskus on pyytänyt henkilöstökeskusta antamaan kaupungin hallitukselle kirjallisen lausunnon Outi Ojalan ym. 16.1.2008 tekemästä valtuustoaloitteesta, jossa ehdotetaan, että myös Helsinki allekirjoittaa Euroopan kuntien ja alueiden liiton, CEMR:n, Eurooppalaisen peruskirjan naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta paikallishallinnossa.

Henkilöstökeskus esittää lausuntonaan seuraavaa:

Peruskirjan tavoitteena on saada lainsäädännössä ja eri julistuksissa esitetyt naisten ja miesten tasa-arvon periaatteet käytäntöön. Suomen kuntaliiton hallitus hyväksyi peruskirjan syyskuussa 2006 ja suositti kunnille ja maakuntien liitoille sen hyväksymistä. Euroopassa sen on jo hyväksynyt 500 paikallis- ja aluehallintoa. Suomessa sen hyväksyi ensimmäisenä kuntana Turun kaupunki sekä sittemmin Kuopion ja Vaasan kaupungit.

Paikallishallinnon tasa-arvon peruskirjassa määritellään ne demokraattisen ja tasa-painoisen edustuksen ja osallistumisen, palvelujen tarjonnan, väkivallan ehkäisyn, taloudellisen toiminnan ja kestäväen yhdyskuntakehityksen pääperiaatteet, joita toteuttamalla kunnat ja alueet voivat vahvistaa miesten ja naisten välistä tasa-arvoa. Periaatteisiin sisältyy sukupuolirooleihin liittyvien stereotyyppien tunnistaminen ja poistaminen.

Helsingin kaupunki on tehnyt tasa-arvotyötä jo 1970-luvulta lähtien, jolloin kaupunki sisällytti henkilöstösuunnittelun yleisohjeisiin vaatimukset

Postiosoite
PL 4500
00099 Helsingin kaupunki
henkilostokeskus@hel.fi

Käyntiosoite
Ensi linja 1
Helsinki 53
<http://www.hel.fi/>

Puhelin
+358 9 310 1611

Faksi
+358 9 310 37952

Tilinro
800012-62637

Y-tunnus
0201256-6
Aiv.nro
FI02012566

6.3.2008

sukupuolirakenteen ja sen mahdollisista vinoutumista johtuvien korjaamistarpeiden selvittämisestä. Vuonna 1981 kaupunginhallituksen vahvistamaan henkilöstöpoliittiseen ohjelmaan sisältyi yleistavoitteena sukupuolten välisen tasa-arvon edistäminen, jota korostettiin etenkin henkilöstösuunnittelua ja -hankintaa koskevissa asioissa. Vuonna 1983 kaupungin johtajistotoimikunta perusti työpaikkademokratiaan nivellyn tasa-arvoryhmän, jossa oli kaksi työnantajan ja neljä ammattijärjestöjen edustajaa.

Vuonna 1986 kaupunginhallitus nimitti tasa-arvotoimikunnan, vuonna 1990 virastoihin ja laitoksiin nimettiin tasa-arvohdyshenkilöt ja vuonna 1996 kaupunginvaltuusto hyväksyi ensimmäisen koko kaupunkia koskevan tasa-arvosuunnitelman.

Kaupunginvaltuuston 11.10.2006 hyväksymä nykyinen tasa-arvosuunnitelma jakautuu toiminnalliseen ja henkilöstöpoliittiseen tasa-arvosuunnitelmaan. Toiminnallisessa tasa-arvosuunnitelmassa käsitellään tasa-arvon toteutumista kaupungin kuntalaisille järjestämissä palveluissa ja henkilöstöpoliittisessa tasa-arvosuunnitelmassa työnantajan toimintaa tasa-arvon edistämiseksi.

Tavoitteena on vakiinnuttaa sellaiset hallinto- ja toimintatavat, joilla varmistetaan tasa-arvon edistäminen asioiden valmistelussa ja päätöksenteossa. Erityisenä tavoitteena on muuttaa niitä olosuhteita, jotka estävät tasa-arvon toteutumista. Tasa-arvon edistäminen otetaan huomioon edellä tarkoitetulla tavalla kaupungin tarjoamien palvelujen saataavuudessa ja tarjonnassa. Lähtökohtana on valtavirtaistaminen, jolla tarkoitetaan tasa-arvon edistämisen kuulumista jokaisen työyhteisön normaaliin toimintaan.

Toimintojen kehittämisessä ja päätöksenteossa arvioidaan ennakoita niiden vaikutus erikseen naisiin ja miehiin. Sukupuolivaikutusten arvioinnilla pyritään siihen, että sukupuoli- ja sukupuolivaikutukset eivät todellisuudessa kohtelisi naisia ja miehiä eriarvoisesti. Sukupuolivaikutusten arviointi on liitetty osaksi kaupungin talousarviovalmistelua. Tasa-arvon toteutumisesta ja toimenpiteistä tasa-arvon toteuttamiseksi raportoidaan vuosittain toimintakertomuksissa.

Henkilöstökeskuksen mielestä Helsingin kaupungin tasa-arvotyö täyttää peruskirjan velvoitteet, myös peruskirjassa erikseen kuvatun palveluntarjoajaroolin ja nais-mies-näkökulmaa laajemman tarkastelun osalta. Peruskirjan periaatteita vastaavat säännökset sisältyvät jo Suomen lainsäädäntöön kuten tasa-arvolakiin, yhdenvertaisuuslakiin sekä perhepolitiikkaa, sosiaalipalveluja ja opetustointia koskeviin lakeihin.

Postiosoite
PL 4500
00099 Helsingin kaupunki
henkilostokeskus@hel.fi

Käyntiosoite
Ensi linja 1
Helsinki 53
<http://www.hel.fi/>

Puhelin
+358 9 310 1611

Faksi
+358 9 310 37952

Tilinro
800012-62637

Y-tunnus
0201256-6
Alv.nro
FI02012586

6.3.2008

Henkilöstökeskuksen mielestä peruskirjaan sisältyvä tasa-arvon tarkastelu eri näkökulmista antaa kuitenkin erillisiä lainsäännöksiä paremman pohjan tasa-arvon edistämisen kokonaisuuden hahmottamisessa, seurannassa ja arvioinnissa, hyvän hallinnon edistämässä sekä tasa-arvon edistämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä.

Henkilöstökeskus pitää peruskirjan hyväksymistä myös kaupungin yleisen imagon ja työnantajakuva kannalta hyödyllisenä. Allekirjoittamalla osoitetaan halua tukea yleiseurooppalaista kehitystä.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Hannu Tuusaio
henkilöstöjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Raija Peltonen
osastopäällikkö

11.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2008-167/472
Str dnr	
Saap./Anl.	14-03-2008

Ympäristölautakunnan päätös 11.3.2008 § 107

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUSTOALOITTEES-
TA SKEITTIRADAN PERUSTAMISEKSI VUOSAAREN AURINKOLAH-
TEEN

Ymk 2008-397
KHs 2008-167

ESITTELIJÄ

Hallintokeskus pyytää ympäristölautakunnalta lausuntoa kaupunginhallitukselle valtuustoaloitteesta, joka koskee skeittiradan perustamista Vuosaaren Aurinkolahteen.

Valtuustoaloitteessa todetaan, että Vuosaareen tarvitaan kolmas skeittirata, joka voisi sijoittua joko Uutelan kanavan pohjukkaan tai Vuosaaren kartanon alueelle tai golfradan tuntumaan. Valtuustoaloitteessa esitetään, että kaupunginhallitus laatii yhdessä liikuntaviraston kanssa suunnitelman siitä, miten Vuosaareen saadaan yksi esimerkiksi Kontulan radan tapainen skeittirata nykyisten lisäksi.

Lausunto tulee antaa viimeistään 31.3.2008.

EHDOTUS Ympäristölautakunta päättäne antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon valtuustoaloitteesta, joka koskee skeittiradan perustamista Vuosaaren Aurinkolahteen.

Ympäristönäkökohdat

Ympäristölautakunta toteaa, että valtuustoaloitteessa esitetty uusi skeittirata tulisi sijoittaa riittävän etäälle asuinrakennuksista skeittaamisesta aiheutuvien meluhaittojen torjumiseksi. Suojaetäisyyden tulisi olla vähintään 100 metriä. Lisäksi melues-
teet ovat erittäin hyvä keino vähentää melun leviämistä ympäristöön. Esimerkiksi Kontulan Kelkkapuistossa sijaitsevaa skeittirataa ympäröi korkeat maavallit. Samoin skeittiramppien materiaalivalinnoilla voidaan vaikuttaa skeittaamisesta aiheutuvaan meluun. Äänekkäin materiaali on vaneri. Sen sijaan sileäksi hiottu kivi ja betoni ovat materiaaleista hiljaisimpia. Myös sallittua skeittaamisaikaa rajoittamalla voidaan vä-

Postiosoite	Käyntiosoite	Puhelin	Faksi	Tilinro	Y-tunnus
PL 500	Helsinginkatu 24	+358 9 310 1635	+358 9 310 31613	800012-62637	0201256-6
00099 HELSINGIN KAUPUNKI					Alv nro FI010212566

11.3.2008

hentää meluhaittoja. Yöaikainen skeittausmelu häiritsee tyypillisesti ympäristön asukkaita eniten, joten rajoittamalla skeittiradan yökäyttöä esimerkiksi opaskylttien, valaistuksen tai porttien avulla, voidaan vähentää meluhaittaa.

Skeittityöryhmä

Liikuntavirasto, nuorisoasiainkeskus, opetusvirasto, rakennusvirasto, sosiaalivirasto ja ympäristökeskus perustivat vuonna 2002 skeittailuasioiden koordinoitua varten työryhmän, joka sovittelee skeittailun harrastajien tekemiä aloitteita kaupungin toimintojen ja taloudellisten mahdollisuuksien kanssa. Tämä skeittityöryhmä pohtii myös keinoja, joilla skeittaamisen aiheuttamia haittoja voidaan vähentää.

Skeittityöryhmä julkaisi vuonna 2003 ohjelmaraportin (Helsingin skeittiohjelma 2004–2008. Skeittipaikkojen suunnittelun ja ylläpidon periaatteet ja rakentamisohjelma. Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisut 2003:6. Viherosasto), joka sisältää muun muassa ohjeet skeittipaikkojen suunnitteluun ja ylläpitoon sekä häiriötä aiheuttavan skeittaamisen rajoittamiseen. Raportti sisältää myös 11 uuden skeittipaikan rakentamisohjelman. Vuosaaren liikuntapuisto on yksi näistä mahdollisista uusista skeittipaikoista.

Lopuksi ympäristölautakunta toteaa, että vastuu skeittipaikkojen suunnittelusta ja toteuttamisesta kuuluu lähinnä rakennusvirastolle, liikuntavirastolle ja nuorisoasiainkeskukselle. Ympäristökeskus antaa tarvittaessa asiantuntija-apua esimerkiksi meluhaittojen ennaltaehkäisyssä. Skeittityöryhmä tarjoaa tähän yhteistyöhön jatkossakin hyvät mahdollisuudet.

Kirje kaupunginhallitukselle (hallintokeskus, kirjaamo, PL 1) ja päätösluettelonote ympäristövalvontayksikölle.

Ympäristölautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon valtuustoaloitteesta, joka koskee skeittiradan perustamista Vuosaaren Aurinkolahteen.

Ympäristönäkökohdat

Ympäristölautakunta toteaa, että valtuustoaloitteessa esitetty uusi skeittirata tulisi sijoittaa riittävän etäälle asuinrakennuksista skeittaamisesta aiheutuvien meluhaittojen torjumiseksi. Suojaetäisyyden tulisi olla vähintään 100 metriä. Lisäksi meluesteet ovat erittäin hyvä keino vähentää melun leviämistä ympäristöön. Esimerkiksi Kontulan Kelkkapuistossa sijaitsevaa skeittirataa ympäröi korkeat maavallit. Samoin skeittirampien materiaalivalinnoilla voidaan vaikuttaa skeittaamisesta aiheutuvaan meluun. Äänekkäin materiaali on vaneri. Sen sijaan sileäksi hiottu kivi ja betoni ovat materiaaleista hiljaisimpia. Myös sallittua skeittaamisaikaa rajoittamalla voidaan vähentää meluhaittoja. Yöaikainen skeittausmelu häiritsee tyypillisesti ympäristön

Postiosoite PL 500 00099 HELSINGIN KAUPUNKI	Käyntiosoite Helsinginkatu 24	Puhelin +358 9 310 1635	Faksi +358 9 310 31613	Tilinro 800012-62637	Y-tunnus 0201256-6 Alv nro FI010212566
---	----------------------------------	----------------------------	---------------------------	-------------------------	---

11.3.2008

asukkaita eniten, joten rajoittamalla skeittiradan yökäyttöä esimerkiksi opaskylytien, valaistuksen tai porttien avulla, voidaan vähentää meluhaittaa.

Skeittityöryhmä

Liikuntavirasto, nuorisoasiainkeskus, opetusvirasto, rakennusvirasto, sosiaalivirasto ja ympäristökeskus perustivat vuonna 2002 skeittailuasioiden koordinoitua varten työryhmän, joka sovittelee skeittailun harrastajien tekemiä aioitteita kaupungin toimintojen ja taloudellisten mahdollisuuksien kanssa. Tämä skeittityöryhmä pohtii myös keinoja, joilla skeittaamisen aiheuttamia haittoja voidaan vähentää.

Skeittityöryhmä julkaisi vuonna 2003 ohjelmaraportin (Helsingin skeittiohjelma 2004–2008. Skeittipaikkojen suunnittelun ja ylläpidon periaatteet ja rakentamisohjelma. Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisut 2003:6. Viherosasto), joka sisältää muun muassa ohjeet skeittipaikkojen suunnitteluun ja ylläpitoon sekä häiriötä aiheuttavan skeittaamisen rajoittamiseen. Raportti sisältää myös 11 uuden skeittipaikan rakentamisohjelman. Vuosaaren liikuntapuisto on yksi näistä mahdollisista uusista skeittipaikoista.

Lopuksi ympäristölautakunta toteaa, että vastuu skeittipaikkojen suunnittelusta ja toteuttamisesta kuuluu lähinnä rakennusvirastolle, liikuntavirastolle ja nuorisoasiainkeskukselle. Ympäristökeskus antaa tarvittaessa asiantuntija-apua esimerkiksi meluhaittojen ennaltaehkäisyssä. Skeittityöryhmä tarjoaa tähän yhteistyöhön jatkossakin hyvät mahdollisuudet.

Kirje kaupunginhallitukselle (hallintokeskus, kirjaamo, PL 1) ja päätösluettelonote ympäristövalvontayksikölle.

Lisätiedot:

Pasanen Harri, ympäristötarkastaja, puhelin (09) 310 32013

YMPÄRISTÖLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Lea Saukkonen
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

Jaana Sunnila
toimistopäällikkö

1.4.2008

Kaupunginhallitus
Hallintokeskus/kirjaamo
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

Khs dnro	2008-167/472
Stn dnro	
Saap./Ant.	11-04-2008

KAUPUNGINHALLITUKSELLE ANNETTAVA LAUSUNTO VALTUUS-
TOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE SKEITTIRADAN SUUNNITTELUA
VUOSAAREEN

Liik 2008-49

Hallintokeskus on pyytänyt 6.2.2008 päivätyllä kirjeellä liikuntaviraston lausuntoa valtuutettu Maija Anttilan ja eräiden muiden allekirjoittamasta valtuustoaloitteesta, jossa todetaan että

" Vuosaarella on tällä hetkellä kaksi skeittirataa. Asukkaiden määrän kasvaessa myös nuorten osuus väestöstä on lisääntynyt. Nuoret tarvitsevat harrastus- ja toimintamahdollisuuksia. Skeittaus on yksi erittäin suosittu laji vuosaarelaisten nuorten keskuudessa. Olemassa olevat radat eivät enää riitä. Tarvitaan kolmas rata.

Nyt Uutelan kanavan varren ja Aurinkolahden asuntoalueen sementtiportaajat ja luiskat joutuvat kovalle koetukselle nuorten skeittaillessa niillä. Portaita tai liuskoja ei ole rakennettu niitä kestäväksi.

Kolmas skeittirata voisi sijoittua joko Uutelan kanavan pohjukkaan tai Vuosaaren kartanon alueelle tai golfradan tuntumaan.

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että kaupunginhallitus laatii yhdessä liikuntaviraston kanssa suunnitelman siitä, miten Vuosaareen saadaan yksi esim. Kontulan radan tapainen skeittirata nykyisten lisäksi."

Lautakunta toteaa asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Lausunto on pyydetty liikuntalautakunnalta ja ympäristölautakunnalta yhteistyössä skeittiryhmän kanssa. Liikuntatoimi on ollut asiasta yhteydessä ryhmän jäseniin.

1.4.2008

Työryhmä on valmistellut Helsingin skeittauksen 2004 -2008 rakentamisohjelman. Perusperiaatteena on, että rullalautailupaikkojen ympäristössä ei sijaitse asuinrakennuksia.

Aurinkolahden alueella rullalautailaan betoniportailta ja kaiteilla. Ongelma on tyypillinen uusilla alueilla, joilta puuttuu skeittaamiseen erikseen varattu paikka. Harrastajat hyödyntävät tällöin kaupunkitilaa sekundaariseen lautailuun ellei sitä ole eliminoitu jo rakentamisvaiheessa. Skeittipaikkojen varaaminen jo kaavoitusvaiheessa voisi taata niiden toteutuksen samanaikaisesti alueen muiden toimintojen kanssa. Jälkikäteen tällaisen paikan löytäminen jo toteutettuun kaupunkiympäristöön on vaikeaa. Skeittipaikan tulee ympäristökeskuksen ohjeiden mukaan olla vähintään 100 metrin etäisyydellä lähimmästä asuinrakennuksesta.

Skeittipaikkatyöryhmä on päivittämässä skeittiohjelmaa ja tässä yhteydessä tutkitaan kaupungin laajuisesti jo olevien rullalautailupaikkojen kunto ja käyttöaste sekä uusien paikkojen tarve. Samalla selvitetään kustannukset hallintokuntien talousarviota varten, koska skeittipaikan kustannukset ovat korkeat ja rakentamisesta päättäminen edellyttää hankesuunnittelua.

Vuosaaren kartanon alueella on valmiit suunnitelmat ja rullalautailupaikka soveltuu huonosti kulttuurihistorialliseen miljööseen. Sen sijaan Vuosaaren uuden liikuntapuiston lopullisen suunnittelun yhteydessä selvitetään myös skeittipaikan sijoitus. Se voisi olla lähellä golfkenttää, mutta Aurinkolahden asutuksen läheille sitä ei melun vuoksi voi harkita.

Lautakunta toteaa, että valtuustoaloitteen tekijöiden toive siitä, että Vuosaaren suunniteltaisiin koimas skeittipaikka, toteutunee Vuosaaren liikuntapuiston jatkosuunnittelun yhteydessä. Samalla sen rakentamisen kustannukset ja mahdollinen hallintokuntien välinen toteutusyhteistyö selvitetään.

Lisätiedot:

Rahikainen Asko, hankesuunnittelija, puhelin 310 87785

LIIKUNTALAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Arno Stam
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Martti Tenho
pöytäkirjanpitäjä

11.3.2008

Kaupunginhallitus
Hallintokeskus/kirjaamo
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

Khs dnro	2008-179/693
Stn dnr	
Saap./Anl.	19-03-2008

KAUPUNGINHALLITUKSELLE ANNETTAVA LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE ITÄ-PAKILASSA SIJAITSEVIEN KENTTIEN VALAISTUSTA

Liik 2008-50

Hallintokeskus on pyytänyt 6.2.2008 päivätyllä kirjeellä liikuntaviraston lausuntoa valtuutettu Antti Vuorelan allekirjoittamasta valtuustoaloitteesta, jossa todetaan, että

"Vantaanjoen rannassa Itä-Pakilassa, Pakilan Rantatien päässä on kaksi beachvolleykenttää ja koripallokenttä. Kenttiä ei ole lainkaan valaistu. pelaaminen ei ole mahdollista talvisin eikä iltaisin kesällä.

Kentillä olisi todella paljon käyttöä, jos niillä voisi pelata ympäri vuoden.

Esitän, että sekä beachvolleykentät ja koripallokenttä valaistaan, jotta niitä voitaisiin käyttää ympäri vuoden."

Lausunto on pyydetty antamaan 31.3.2008 mennessä.

Lautakunta toteaa asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Pakilan rantatien päässä sijaitsevat beachvolleykentät ja koripallokenttä ovat kesällä aktiivisessa käytössä. Liikuntaviraston merellinen osasto vastaa niiden ja läheisen uimarannan hoidosta.

Alueella tehdään tänä vuonna ympäristötöitä, jolloin sen viihtyvyys lisääntyy. Kesällä luonnonvaloa jatkuu iltaisin myöhään ja sen on katsottu olevan kenttien käytön kannalta riittävä. Valtuustoaloitteessa toivotaan, että kentillä voitaisiin pelata ympäri vuoden. Kenttien välittömässä läheisyydessä on kuitenkin myös siirtolapuutarha-alue, jonka asukkaat ovat valittaneen kentiltä kuuluvaa melua etenkin iltaisin.

Kumpikin pallopelilaji kuuluu kesään ja etenkin beachvolleyyn pelaaminen jäätyneellä hiekka-alustalla on mahdotonta. Lumiseen aikaan

11.3.2008

kumpaakaan lajia ei voi harrastaa ulkona, joten valaistuksen asentaminen kentille ei ole tarpeen.

Lautakunta toteaa, että Pakilan rantatien päässä olevien kenttien hoito ja olosuhteet ovat nykyisellään riittävät.

Lisätiedot:

Rahikainen Asko, hankesuunnittelija, puhelin 310 87785

LIIKUNTALAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Arno Stam
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Martti Tenho
pöytäkirjanpitäjä

11.03.2008

Hallintokeskus

Lausuntopyyntö 2008 – 164 / 455

Khs dnro	2008 -164/455
Stn dnro	
Saap./Anl.	28-03-2008

VALTUUSTOALOITE JULKISTEN PATSAIDEN INFORMAATIOLAATOISTA

Hallintokeskus on pyytänyt taidemuseolta lausuntoa koskien julkisilla paikoilla olevien patsaiden informaatiolaattoja. Asiasta on tehty valtuustoaloite. Valtuustoaloitteessa ehdotetaan, että kaupungin alueella olevien patsaiden jalustoihin liitetään tekijän ja teoksen nimen kertova laatta.

Julkiset veistokset kaupungissa ovat osittain henkilöitä esittäviä patsaita tai heitä kunnioittavia veistoksia. Lisäksi kaupungin tonteilla on vapaata taideteoksia. Teoksissa ei ole suoraa kytkentää henkilöön tai tapahtumaan. Tässä lausunnossa käsitellään kaikkia näitä taideteostyyppisiä (jatkossa *julkiset veistokset*) laatta-asian tiimoilta.

Kaupungissa on edellä mainittujen julkisten veistosten lisäksi Kaupunginmuseon hallinnassa olevia, mahdollisesti taiteellisia elementtejä sisältäviä historiallisia muistomerkkejä joita ei tässä lausunnossa käsitellä.

Taidemuseo on hyvin tietoinen julkisiin veistoksiin liittyvistä tiedotustarpeista. Veistoksia on kuitenkin suuri määrä. Useisiin veistoksiin liittyy usein erityispiirteitä. Tällaisia ovat esimerkiksi historiallinen tausta ja veistoksen ulkomuoto. Tekijänoikeusasioissa on oltava yhteydessä taiteilijaan tai tämän oikeudenhaltijoihin. Näistä seikoista johtuen jokaista taideteosta ja siihen liitettäviä kylttejä tulee käsitellä erillisenä tapauksena.

Uusien, taidemuseon omilla määrärahoilla hankittujen teosten osalta taidemuseo pyrkii hoitamaan kyltityksen teosten valmistumisen yhteydessä. Tästäkin linjauksesta on jouduttu jossain tapauksissa poikkeamaan taiteilijan näkemysten tai muiden vastaavien syiden takia. Taidemuseon resurssit ovat tämän kaltaisten asioiden hoitamisen suhteen rajalliset ja kyltityksen hoitaminen jo olemassa olevien julkisten veistosten osalta on taidemuseossa pitkäaikainen hanke.

Taidemuseo ottaa näkökohdan huomioon jatkossa.

Kaikista Helsingin veistoksista on tiedot luettavissa taidemuseon [www-sivuilla](http://www.sivuilla), osoitteessa www.taidemuseo.fi.

11.03.2008

Lausunto kaupunginhallitukselle hallintokeskuksen kirjaamoon.

Lisätiedot:

Fontell, Klas, arkkitehti, p. 310 87047

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Mikko Vanni
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

Pia Uljas ✓
sihteeri

Johtokunta

22.4.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2008-164/455
Stn dnr	
Saap./Anl.	25-04-2008

LAUSUNTO HELSINGIN ALUEELLA OLEVIEN PATSAIDEN MERKITSEMISESTÄ KOSKEVASTA ALOITTEESTA

Helsingin kaupungin hallintokeskus on pyytänyt kaupunginmuseon johtokuntaa antamaan lausuntonsa kaupunginhallitukselle aloitteesta, joka käsittelee Helsingin kaupungin alueella olevien patsaiden merkitsemistä.

Helsingin kaupungin alueella sijaitsee huomattava määrä julkisia veistoksia. Ne voivat olla henkilöitä esittäviä patsaita, heitä kunnioittavia veistoksia tai vapaita taideteoksia. Näistä Helsingissä sijaitsevista julkisista patsaista, veistoksista ja monumenteista vastaa kaupungin taidemuseo. Taidemuseon työkenttään kuuluu periaatteessa myös julkisten veistosten merkintä kunkin teoksen tyyliin sopivalla laadalla, jossa kerrotaan perustiedot veistoksesta. Julkisten veistosten hoitoon ja merkitsemiseen liittyvä erityisosaaminen on siten taidemuseon hallussa.

Helsingin alueella sijaitsee myös historiallisia muistomerkkejä. Vaikka osa niistä sisältää myös taiteellisia elementtejä, ei niitä lueta kuuluvaksi edellä mainittuihin julkisiin veistoksiin. Taidemuseon ja kaupunginmuseon välisen työnjaon mukaan nämä historialliset muistomerkit ovat kaupunginmuseon hoidossa. Huomattavasta osasta näistä muistomerkeistä on myös koottu perustiedot kaupunginmuseon tieto-kantaan. Julkisiin veistoksiin verrattuna muistomerkkien suunnitteluun ja toteutukseen liittyvät vaiheet ja taustatiedot saattavat olla kuitenkin huomattavasti puutteellisempia. Koska osa muistomerkeistä on huomattavan vanhoja, ei virallisia dokumentteja aina ole löydettävissä. Muistomerkit vaihtelevat myös asiasisällöltään huomattavasti. Osa kertoo historiallisesta tapahtumasta tai henkilöstä hyvinkin tarkasti. Tällöin ei selittävää tekstikylltiä useinkaan kaivata. Toisinaan muistomerkkin merkityksestä ja sen syntyyn vaikuttaneista tapahtumista ja henkilöistä on vain muutamia viitteitä. Joidenkin tällaisten, Helsingin historian kannalta merkittäviin tapahtumiin liittyvien, muistomerkkien yhteyteen onkin katsottu tarpeelliseksi liittää selittävä opastaulu. Kaupunginmuseon johtokunta haluaa painottaa, että nämä historiallisten muistomerkkien yhteyteen liitettävät kyltit tai taulut ovat vaativia suunnittelukohteita. Kyltin ulkoasul-

Johtokunta

22.4.2008

ta ja myös asennuksesta vaaditaan erityistä herkkyyttä ja nöyryyttä itse muistomerkkiä ja sen ainutlaatuisuutta kohtaan.

Viime vuosina kaupunginvaltuutettujen keskuudessa on virinnyt ilahduttavaa kiinnostusta kaupungin historiaa ja kulttuuriympäristöä ja näiden tunnetuksi tekemistä kohtaan. Kaupunginmuseon johtokunta toteaa, että aloitteessa esitetty merkitsemistyö on jo käynnistetty ja etenee vähitellen. Toivottavaa kuitenkin on, että kyseiseen työhön niin kaupungin taidemuseon kuin kaupunginmuseon taholle myös tulevaisuudessa ohjataan riittävästi voimavaroja. Tulevaisuudessa voitaisiin kehittää myös mobiiliratkaisuja tietojen välittämiseen. Tämä mahdollistaisi myös usean kieliversion.

KAUPUNGINMUSEON JOHTOKUNTA

XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX

Irina Krohn
Johtokunnan puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Päivi Elonen
hallintopäällikkö

LIITTEET

Asiakirjat palautetaan

6.2.2007

Hallintokeskus
Kirjaamo
PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2006-2210/546
Stn dnro	
Saap./Anl.	09-02-2007

40 §
LAUSUNNON ANTAMINEN KAUPUNGINHALLITUKSELLE ALOITTEESTA UUSISTA
MÖKKIKYLISTÄ HELSINKIIN

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2006 - 2210/546, 24.10.2006
Rakennusvalvontavirasto 99-69-06-LAU, 25.10.2006

Rakennuslautakunta toteaa, että erilaiset ryhmäpuutarha-, siirtolapuutarha- ja kesämaja-alueet ovat sinänsä kannatettavia kaupunkialueella ja tuovat mukanaan vihreyttä ja monimuotoisuutta kaupunkirakenteseen.

Helsingin alueella on useita ryhmäpuutarha- tai siirtolapuutarha-alueita, jotka pääosin on asemakaavoitettu. Asemakaavoissa alueista on käytetty mm. merkintöjä SP, siirtolapuutarha-alue ja RP, ryhmäpuutarha-alue. Näitä on mm. Ruskeasuon, Vallilan, Kumpulun, Oulunkylän, Pakilan, Herttoniemen ja Talin siirtolapuutarhat sekä Marjaniemen ja Klaukkalanpuiston ryhmäpuutarhat. Muun muassa Vallilan siirtolapuutarha on tällä hetkellä edelleen asemakaavoittamaton. Siirtolapuutarhamökkien sallittu maksimikoko on uudemmilla kaavoitetuilla alueilla luokkaa n. 35 m². Alun perin mökkien koko on ollut hyvin vaatimaton, luokkaa 6-16 m². Eräillä vanhemmilla alueilla mökkien koko on edelleen n. 20-25 m². Palstojen koko vaihtelee yleisimmin 250- 560 m²:iin ollen jopa 850 m².

Siirtolapuutarha-alueet ovat arvostettuja ja useat niistä on merkitty yleiskaava 2002:en kulttuurihistoriallisesti, rakennustaiteellisesti ja maisemakulttuurin kannalta merkittäviksi alueiksi. Talin siirtolapuutarha on merkitty valtakunnallisesti merkittävien kohteiden luetteloon (Rakennettu kulttuuriympäristö, valtakunnallisesti merkittävät kulttuurihistorialliset

ympäristöt, Helsinki 1993). Lisäksi kaupunki on esittänyt mm. Herttoniemen siirtolapuutarhaa lisättäväksi päivitettävään valtakunnallisesti merkittävien kulttuurihistoriallisten kohteiden luetteloon. Rakennuslautakunta antoi 15.8.2006 kaupunginhallitukselle lausunnon Herttoniemen siirtolapuutarhan asemakaavan muutosehdotuksesta.

6.2.2007

Kesämajoja on mm. Lauttasaassa Särkiniemen-Veijarivuoren ja Länsiulapanniemen lähivirkistysalueella. Majat sijaitsevat asemakaavoitetulla puistoalueella, alue toimii myös Lauttasaaren lähivirkistysalueena eli alueella on sekä yleinen että yksityinen virkistyskäyttö. Majojen maksimikoko kuisteineen on 14 m². Majaan ei kuulu palstaa.

Muita kesämaja-alueita on Helsingissä useita mm. Kivinokassa, Lammassaassa, Laajasalossa, Satamasaassa, Varis- ja Pitkäluodolla jne. Nämä kaikki ovat asemakaavoittamattomia.

Maankäytön muuttuessa kuten Herttoniemenrannan Tuorinniemessä, johon on rakennettu yli 10 000 asukkaan asuinalue, majat saavat usein väistyä asukasmäärän kasvun ja siitä seuraavan lähivirkistyskäytön tarpeen myötä.

Uusien siirtolapuutarha- tai kesämaja-alueiden löytäminen Helsingin rajojen sisäpuolelta on vaikeaa niiden vaatiman tilantarpeen vuoksi, kun lisäksi otetaan huomioon, että alueiden tulisi olla julkisella liikenteellä helposti saavutettavissa.

Uusien maja-alueiden perustamista on mahdollista tutkia esimerkiksi Vuosaassa. Alueiden perustamisessa tulisi kuitenkin olla jokin uusi konsepti eikä niitä tule perustaa siten, että syntyy selkeä yleisen ja yksityisen virkistyskäytön ristiriita.

Mikäli uusia mökkialueita halutaan rakentaa, tulee alueet varata yleiskaavaan ja asemakaavoittaa.

Rakennuslautakunta esittää myös, että ne olemassa olevat kaavoittamattomat kesämaja-, siirtolapuutarha- tai ryhmäpuutarha-alueet asemakaavoitetaan, jotka on tarkoitettu säilyttää. Samalla niiden rakentamista ja korjaamista koskevat pelisäännöt tulee kirjoittaa asemakaavoihin tai erikseen laadittaviin rakentamistapaohjeisiin. Kaavoittamattomat alueet ovat monelta osin villin rakentelun kohteena ja niiden valvonta on vaikeaa ja työllistää sekä rakennusvirastoa että rakennusvalvontaa.

Puutarhapalsta-alueiden kaavoittaminen ja perustaminen olisi helpompaa kuin kesämaja-alueiden, koska niiden vaatima maa-alan tarve on vähäisempi; palstan koko voi minimissään lähteä kymmenestä neliöstä.

Puutarhapalstat voisivat myös tarjota useammalle helsinkiläiselle mahdollisuuden luonnossa virkistäytymiseen ja viljelyyn. Puutarhapalsta-alueille olisi varmaankin myös mahdollista löytää uusia konsepteja, jotka tarjoaisivat palveluja ja yhteisöllisyyttä esim. yhteisrakennusten ja

6.2.2007

niiden mahdollistaman toiminnan muodossa.

Liitteet

Aloite 1.10.2006

RAKENNUSLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

Kalle Könkkölä
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anna-Liisa Varala
pöytäkirjanpitäjä

6.3.2007

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2006-2210/540
Stn dnro	
Saap./Anl.	1-2-03-2007

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 24.10.2006

**VALTUUSTOALOITE, JOKA KOSKEE UUSIEN MÖKKIKYLIEN TO-
TEUTTAMISTA**

Kv 2006-2023, Khs 2006-2210

Helsingin mökkialueet Helsingissä sijaitsevat ensimmäiset mökkiyhteisöt ovat syntyneet etupäässä viime vuosisadan alkupuolella. Viimeksi on perustettu Klaukkalanpuiston siirtolapuutarha, vuonna 1977.

Helsingissä on kahdenlaisia mökkialueita, sekä siirtolapuutarha-alueita että ns. kesämaja-alueita. Siirtolapuutarha-alueita on yhdeksän kappaletta, ja niissä on noin 1930 mökkiä. Alueiden yhteispinta-ala on noin 98 ha.

Kesämaja-alueet ovat aikojen kuluessa muotoutuneet nykyisen kaltaisiksi yhteisöiksi entisistä telttanpitopaikoista. Kesämajat sijaitsevat virkistysalueiden yhteydessä ja näillä kesämaja-alueilla sijaitsee noin 1 440 mökkiä. Alueiden pinta-ala on yhteensä 81 ha. Kaikkien mökkien yhteismäärä noin 3 370 kpl ja näiden alueiden pinta-ala on yhteensä 179 ha. Lisäksi ammattijärjestöillä on muutamia satoja mökkejä Helsingin ranta-alueilla Kivinokassa ja Laajasalossa.

Siirtolapuutarha-alueet ovat aidattuja alueita, jotka ovat lähes yksinomaan mökkiläisten käytössä. Kesämaja-alueet ovat luonteeltaan avoimempia ja ovat osa viereisiä virkistysalueita. Mökkiläisille on vuokrattu vain rakennuspaikka ja alueiden läpi kulkee teitä ja polkuja.

Mökkialueiden säilyminen nykyisessä käytössä pidemmällä tähtäimellä vaihtelee alueesta riippuen. Asemakaavoitetuille siirtolapuutarhoille ja kesämaja-alueille on tehty yleensä kymmenen vuoden pituisia tai pidempiä sopimuksia. Asemakaavoittamilla alueilla vuokrasopimukset ovat useimmiten muutaman vuoden pituisia. Vuokrauksista vastaa rakennusvirasto. Helsingissä sijaitsevia mökkialueita voidaan pitää ke-

6.3.2007

sänviettopaikkoina, jotka soveltuvat hyvin kaupunkirakenteen läheisyyteen.

Aloite uusista mökkikylistä Helsinkiin

Aloitteessa on esitetty uusina mahdollisina mökkialueina Laajasaloa ja Vuosaaren Uutelaa. Kumpikin kaupunginosa kasvaa lähivuosina voimakkaasti ja yleisten viheralueiden tarve tulee korostumaan nykyisestään. Mökkialueiden rakentaminen Helsingin alueelle saaria lukuun ottamatta ei tänä päivänä liene mahdollista. Kaupunkirakenteen tiivistäminen on ristiriidassa uusien mökkialueiden perustamisen kanssa.

Kaupungin omistuksessa on laajoja virkistysalueita lähialueilta ja Helsingin saarissa, joiden virkistyskäyttöä olisi syytä aktivoida. Alueet on tarkoitettu virkistykseen ja niihin ei kohdistu muita muutospaineita, joten näiden käyttämistä myös mökkikyläalueina tulee selvittää.

Viime vuosina on asemakaavoitettu uusia mökkialueita Helsingin Vasikkasaareen ja Vasikkaluotoon. Asemakaavoissa on osoitettu rakennuspaikat vajaalle sadalle mökille. Vaikka kaupunki ei ehkä ole oikea organisaatio hoitamaan loma-asumista, niin kaupunki voisi kuitenkin luoda edellytyksiä tällaiselle toiminnalle omalla alueellaan sekä omistamallaan alueilla. Vasikkasaaren mökkialueen toteuttamisen merkittävänä esteenä näyttää olevan sähkön ja veden puuttuminen saaresta. Osa perusinvestointien kustannuksista voitaisiin periä takaisin mökkien omistajilta. Nykypäivänä mökkien toteuttajina voisivat olla joko yksityiset asukkaat, yksityiset yritykset tai yhteisöt.

Helsingistä ja sen lähialueilta olisi varmastikin löydettävissä useita mökkikyliä varten sopivia alueita. Helsingin kaupungin omistamat alueet on syytä kartoittaa sen selvittämiseksi kuinka nopeasti uudet alueet olisi otettavissa esitettyyn virkistyskäyttöön.

Lisätiedot:

Kovanen Juhani, tonttiasiamies, puhelin 310 36574

KIINTEISTÖLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Kai Hägelberg
puheenjohtaja

Teuvo Sarin
apulaisosastopäällikkö

LIITE

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö

Postiosoite
PL 2200
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
real.estate@hel.fi

Käyntiosoite
Katarinankatu 1
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/kv>

Puhelin
+358 9 310 1671

Faksi
+358 9 310 36512

Tilinro
800012-62637

Y-tunnus
0201256-6
Alv.nro
FI02012566

LKu/ME/PVO/mlau

22.2.2007

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2006-2210/546
Str dnr	
Saap./Ant.	05-03-2007

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE UUSIEN
MÖKKIKYLIEN KAAVOITTAMISTA JA TOTEUTTAMISTA HELSINKIIN

Kslk 2006-1794, Khs 2006-2210/546 24.10.2006

Kimmo Helistö ja yksitoista muuta kaupunginvaltuutettua ovat tehneet 11.10.2006 seuraavan valtuustoaloitteen:

"Helsingissä on jäljellä vielä joitain eri aikoina rakennettuja mökkikyliä, joista viimeisin lienee Pakilassa Vantaanjoen rantaan rakennettu kyläyhteisö.

Kaavoittamisen yhteydessä moni mökkikylä on hävitetty, viimeisin Tuorinniemessä Herttoniemenrantaa rakennettaessa. Laajasalon öljysataman alueen rakentumisen mukana kadonnee seuraavaksi mökkiyhteisö ja Kivinokankin tulevaisuus on hämärän peitossa.

Mökkikylien purkaminen on usein väistämätöntä kaupunkirakenteen kehittyessä. Toisaalta mökkikyläyhteisö on edelleen hieno ja urbaani tapa vapaa-ajanviettoon luonnonhelmassa, mutta liki kaupunkirakenteen ydintä. Yhä harvemmalla helsinkiläisellä on oma kesämökki jossain Järvi-Suomessa tai Saaristomerellä. Ainakaan kaikille ne eivät ole mahdollisia. Moni muualta Suomeen muuttanut tuskin kokee suomalaista kesämökkeilyä edes omakseen. Tiivistä toteutettu mökkiyhteisö metron liityntäliikenteen äärellä olisi taas monelle tervetullut henkireikä ja mahdollisuus elämänlaadun parantamiseen.

Mökkikylien ei tarvitse olla kopioita vanhoista ratkaisuista, vaikka lähtökohta olisikin alle parinkymmenen neliön pikkumökkien tiivis kokonaisuus. Mökkikyläalueet olisivat oivallisia suunnittelukilpailun kohteita; miksei suunnittelussa voitaisi ottaa oppia jopa Kööpenhaminan Christianian laittomista mökkirakennelmista tai jopa Taipeiin laittomista hökkelylistä, jonka arkkitehti-taiteilija Marko Casagrande nosti arvoonsa ympäristötaideteoksena?

Mökkikylät eivät vie arvokasta rakennusoikeutta asumiselta, eikä niiden tarvitse olla kohtalokkaita viheralueillekaan. Esimerkiksi Vuosaaren Uutelaan ja Laajasaloon voitaisiin hyvin kaavoittaa uusia mökkikyliä. Muiden mahdollisuuksia löytyy, jos vain tahtoa riittää.

Me allekirjoittaneet kaupunginvaltuutetut esitämme, että mökkikylät eivät jäisi vain historian jäänteiksi menneisyydestämme vaan, että uusia mökkikyliä kaavoitettaisiin ja toteutettaisiin edelleenkin helsinkiläisille vapaa-ajan kohteiksi."

Kaupunkisuunnittelulautakunta

Helsingissä on kaupungin omistamalla maalla kahdentyyppisiä mökkikyläyhteisöjä: yhdeksän järjestelmällisesti suunniteltua ja toteutettua siirtolapuutarha- aluetta sekä kymmenkunta pääosin ilman selkeää suunnitelmaa syntynyttä kesämaja- aluetta. Siirtolapuutarha- alueiden kesämajat on tehty tyyppi- piirustusten mukaan. Kansanpuistojen kesämaja- alueille otettiin käyttöön vuonna 1946 arkkitehti Ekelundin suunnittelema 8 m²:n tyyppimaja, johon myöhemmin sai liittää katetun kuis- tin. Vuosien mittaa kesämajoja on saanut myös laajentaa. Käytännössä kesämaja- alueilla on säädelty enemmän kesämajojen kokoa kuin niiden sijaintia tai ulkonäköä.

Lähes satavuotisen historian Helsingissä omaava siirtolapuutarha- ja kesämajatoiminta ei ole jäämässä Helsingissä vain historiaan, vaikka Helsingin yleiskaava 2002:ssa ei niille ole esitetty omia varauksia. Nykyiset siirtolapuutarha- alueet on merkitty yleiskaavassa virkistysalueiksi ja kulttuurihistoriallisesti, rakennustaiteellisesti ja maisemakulttuuri- kannalta merkittäviksi alueiksi, joita tulee kehittää siten, että alueiden arvot ja ominaisuudet säilyvät. Vallilaa ja Herttoniemeä lukuun ottamatta siirtolapuutarha- alueilla on voimassa oleva asemakaava. Vallilan siirtolapuutarhan asemakaavan laatiminen käynnistyy vuoden 2007 aikana. Herttoniemen siirtolapuutarhan asemakaavaehdotuksen kaupunkisuunnittelulautakunta lähetti puoltolineen kaupunginhallitukselle vuoden 2006 lopulla. Puotilassa Puotinkylän kartanon koillispuolella on vuodesta 2000 ollut voimassa ryhmäpuutarhan rakentamisen salliva asema- kaava, joka mahdollistaa 18 puutarhamajan rakentamisen alueelle.

Nykyisistä kesämaja- alueista suurin osa sijaitsee Yleiskaava 2002:n virkistysalueilla ja myös ne ovat pääosin kulttuurihistoriallisesti, raken- nustaiteellisesti ja maisemakulttuurin kannalta merkittäviä alueita. Yleiskaavamerkintä ei estä kesämaja- alueiden säilymistä eikä kehittä- mistä edelleen kesämajatoimintaan. Kivinokassa kesämaja- alueet si- jaitsevat yleiskaavan selvitysalueella ja Laajasalossa yleiskaavassa

osoitetulla suunnittelualueella. Kummankin alueen kesämajojen kohtalo ratkeaa osayleiskaavoituksen yhteydessä.

Ainoat asemakaavoitetut kesämaja-alueet sijaitsevat Lauttasaassa ja Vasikkasaassa. Lauttasaaren Särkiniemen-Veijarivuoren ja Länsiulapanniemen kesämaja-alueiden asemakaavoissa osa kesämajoista on esitetty siirrettäväksi mm. muinaismuistoalueilta varsinaisille kesämajatoimintaan varatuille alueille. Vasikkasaaren asemakaavassa nykyisten pienten kesämajojen tilalle voi rakentaa uudet lomamajat. Lammassaaren kesämaja-alueelle ollaan laatimassa kesämajatoiminnan sallivaa asemakaavaa. Kesämajakäytössä oleva Satamasaari sijaitsee alueella, joka on rakennuskiellossa asemakaavan laatimista varten.

Valtuustoaloitteessa esitetään, että Uutelaan tai Laajasaloon voitaisiin kaavoittaa uusia mökkikyliä ja muitakin mahdollisuuksia löytyisi, jos vain tahtoa riittää. Keväällä 2006 kaupunkisuunnittelulautakunnan hyväksymässä Uutelan virkistysalueen asemakaavaehdotuksessa Uutelan virkistyskäytössä olevalle metsäalueelle ei osoitettu sinne aiemmin Vuosaaren ulkoilupuiston yleissuunnitelmassa vuonna 1995 alustavasti suunniteltua siirtolapuutarha-alueita. Laajasaloon ei ole esitetty uutta kesämaja-alueita. Kesällä 2006 kaupunkisuunnittelulautakunnan hyväksymässä Kruunuvuorenrannan osayleiskaavaluonnoksessa esitettiin Stansvikin Uudenkylän kesämajojen tilalle asuntorakentamista. Poistuvat kesämajat on ajateltu korvattavaksi tiivistämällä alueella olevaa Vanhankylän kesämaja-alueita. Ainoa Helsinkiin asemakaavassa suunnitteilla oleva uusi kesämaja-alue on suunniteltu itäiseen saaristoon Vasikkaluodolle. Itäisen saariston asemakaavan laatimisen yhteydessä selvitetään voidaanko muille itäisen saariston saarille toteuttaa vastaavanlaisia kesämajayhteisöjä.

Helsingin historiallisten siirtolapuutarha-alueiden tulevaisuus on pääosin turvattu jo asemakaavalla. Alueiden ympäristöä ja rakentamista säädellään rakentamistapaohjein. Virkistysalueilla sijaitsevien vapaaehtoisten kesämaja-alueiden tulevaisuus on toistaiseksi turvattu asemakaavalla vain muutamalla alueella. Asemakaavamääräyksillä voidaan haluttaessa säädellä kesämajojen sijaintia, ulkonäköä ja kokoa. Lauttasaassa alueen kesämajoille on laadittu myös tyyppipiirustukset. Lammassaaren asemakaavoituksen yhteydessä on kuitenkin tarkoitus tutkia aiempaa hieman vapaamuotoisempia kesämajaratkaisuja, jotta alueen alkuperäinen suunnittelemattoman mökkikylän luonne säilyisi.

LKu/ME/PVO/mlau

22.2.2007

Helsingin kaupunkirakenteen tiivistyessä ja väestömäärän kasvaessa yleisten virkistysalueiden tarve lisääntyy. Yleinen virkistyskäyttö kilpailee uusien mökkikyläiden sijoituspaikoiksi sopivista alueista, kuten esimerkiksi merenrannoista. Tästä syystä paikkoja uusille mökkikylille on erittäin vaikea löytää.

Merkittiin, että keskustelun kuluessa jäsen Helistö jäsen Puoskarin kannattamana teki esityksen lausunnon palauttamisesta uudelleen valmisteltavaksi siten, että uusille mökkikylille ja kesämajoille osoitetaan mahdollisia rakennuspaikkoja niin kaupungin alueelta kuin kaupungin omistamilta alueilta kaupungin rajojen ulkopuolelta.

Suositetussa äänestyksessä esittelijän ehdotus voitti äänin 4 (Soisalo, Närö, Rauhamäki, Anttila) – 4 (Arhinmäki, Helistö, Alku, Puoskari) puheenjohtajan äänen ratkaistessa äänestyksen tuloksen.

Lisätiedot:

Kuokkanen-Suomi Liisa, suunnittelija, puhelin 310 37225
Eronen Matti, toimistopäällikkö, puhelin 310 37219

KAUPUNKISUUNNITTELUAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Maija Anttila
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pirkko Vainio
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Kh n asiakirjat 2006-2210/546, 24.10.2006

20.11.2007

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2006-2210/546
Stn dnr	
Saap./Anl.	28 -11- 2007

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 6.8.2007

KIMMO HELISTÖN YM. VALTUUSTOALOITE, JOKA KOSKEE UUSIA
MÖKKIKYLIÄ

Kv 2006-2023, Khs 2006-2210

Helsingin mökkialueet

Helsingissä on kahdenlaisia mökkialueita: siirtolapuutarha-alueita ja ns. kesämaja-alueita. Siirtolapuutarha-alueita on yhdeksän kappaletta ja niissä on noin 1 930 mökkiä. Alueiden yhteispinta-ala on noin 98 ha. Aikoinaan siirtolapuutarhoilla oli merkitystä elintarvikehuollon kannalta, mutta nykyisin mökit ovat puhtaasti vapaa-ajanviettopaikkoja, joilla tosin tuotetaan edelleen kukkia, marjoja ja hedelmiä. Mökkejä on rakennettu useilla alueilla uudelleen niin, että niiden varustetaso on varsin korkea ja ne ovat talviasuttavia.

Kesämaja-alueet ovat aikojen kuluessa muotoutuneet nykyisen kaltaiseksi yhteisöiksi entisistä telttanpitopaikoista. Kesämajat sijaitsevat virkistysalueiden yhteydessä ja näillä kesämaja-alueilla sijaitsee noin 1 440 mökkiä. Alueiden pinta-ala on yhteensä 81 ha. Kesämajat ovat pienempiä ja yleensä vaatimattomammin varustettuja kuin siirtolapuutarhamökit.

Kaikkien mökkien yhteismäärä noin 3 370 kpl ja näiden alueiden pinta-ala on yhteensä 179 ha. Lisäksi ammattijärjestöillä on muutamia satoja mökkejä Helsingin ranta-alueilla Kivinokassa ja Laajasalossa.

Siirtolapuutarha-alueet ovat aidattuja alueita, jotka ovat lähes yksinomaan mökkiläisten käytössä eivätkä siis yleisiä virkistysalueita. Kesäaikana siirtolapuutarha-alueilla voivat ulkopuolisetkin kävellä alueen teitä pitkin. Yleensä alueilla läpikulu on estetty pitämällä päiväsaikaan vain yksi portti lukitsemattomana.

20.11.2007

Kesämaja-alueet ovat luonteeltaan avoimempia ja ovat osa viereisiä virkistysalueita. Mökkiläisille on vuokrattu vain rakennuspaikka ja alueiden läpi kulkee teitä ja polkuja. Näillekin alueille on syntynyt asukkaiden reviierejä istutuksin ja aitauksin.

Mökkialueiden säilyminen nykyisessä käytössä pidemmällä tähtäimellä vaihtelee alueesta riippuen. Asemakaavoitetuille siirtolapuutarhoille ja kesämaja-alueille on tehty yleensä kymmenen vuoden pituisia tai pidempiä sopimuksia. Asemakaavoittamilla alueilla vuokrasopimukset ovat useimmiten muutaman vuoden pituisia. Vuokrauksista vastaa rakennusvirasto. Helsingissä sijaitsevia mökkialueita voidaan pitää kesänviettopaikkoina, jotka soveltuvat hyvin kaupunkirakenteen läheisyyteen.

Suunnitteilla olevat mökkialueet

Kaupunkisuunnitteluviraston lausunnon mukaan Helsingissä on kaksi aluetta, joissa on jo kaavalliset valmiudet kesämajojen tai puutarhamajojen rakentamiseksi. Lisäksi Helsingin mailla Vihdissä on osayleiskaavan mukainen toteuttamaton ryhmäpuutarha- ja paistaviljelyalue (RP).

Itäisessä saaristossa Vartiosaaren pohjoispuolelle Vasikkaluodolle on suunniteltu uusi kesämaja-alue. Vasikkaluodon asemakaava on hyväksytty syksyllä 2007. Kaupunkisuunnitteluviraston mukaan Itäisen saariston asemakaavan laatimisen yhteydessä selvitetään voidaanko muille itäisen saariston saarille toteuttaa vastaavanlaisia kesämajayhteisöjä.

Puotilassa Puotinkylän kartanon koillispuolella on vuodesta 2000 ollut voimassa ryhmäpuutarhan rakentamisen salliva asemakaava, joka mahdollistaa 18 puutarhamajan rakentamisen alueelle. Aluetta on pidetty kovin pienenä, mutta varmaankin siihen olisi kiinnostusta, jos rakennusvirasto käynnistäisi hankkeen.

Vasikkasaareen Kruunuvuorenselälle on kaavoitettu "kalastajamökkikylää", mutta mm. vesihuollon järjestämättömyys on estänyt hankkeen toteutuksen.

Toteutumattomat hankkeet

Helsingin rajojen ulkopuolella on Helsingin kaupungin omistamalle Eerolan tilalle Vihdissä tehty siirtolapuutarhasuunnitelma suunnittelukilpailun pohjalta vuonna 1991. Siirtolapuutarhahanke on Vihdin kunnanvaltuuston hyväksymän Otalampi-Härkälän osayleiskaavan mukainen.

20.11.2007

Yleisten töiden lautakunta varasi alueen vuonna 2000 Suomen Siirtolapuutarhaliitto ry:lle 31.12.2001 asti siirtolapuutarha-alueen suunnittelua ja hankkeen muodostamista varten. Hanke ei ole kuitenkaan toteutunut.

Pakilan siirtolapuutarhaa suunniteltiin kymmenkunta vuotta sitten laajennettavaksi noin 30 mökkipalstalla. Alueen siirtolapuutarhayhdistys kuitenkin vastusti laajennusta voimakkaasti, koska katsoi lisäpalstojen rakentamisen aiheuttavan häiriötä ja yhdistyksellä ei olisi varaa kustantaa laajennusta. Viimeksi mainittu peruste lienee virheellinen tai ainakin liioiteltu, koska tulevat palstalliset olisivat rakentaneet mökkinsä sekä istuttaneet palstansa omalla kustannuksellaan. Kaupunki olisi vastannut palstateiden rakentamisesta. Yhdistys olisi voinut periä mahdolliset omat vähäiset lisäkulunsa uusilta mökkiläisiltä.

Malminkartanon pelloille oli parikymmentä vuotta sitten valmis asema-kaavasuunnitelma noin 200 siirtolapuutarhapalstasta. Kaupunkisuunnittelulautakunta ei kuitenkaan hyväksynyt suunnitelmaa, vaan alue on edelleen peltona eikä yleisessä virkistyskäytössä.

Saariston osayleiskaavaluonnoksessa oli erilaisia mökkikyliä esitetty mm. Vartiosaareen, mutta myös näistä suunnitelmista luovuttiin.

Sipoon Talosaareen suunniteltiin aikoinaan siirtolapuutarha-alueita, mutta hanketta ei toteutettu maasto- ja kustannussyistä sekä Sipoon kunnan vastustaessa hanketta.

Nähtävästi on niin, ettei uusia siirtolapuutarhoja tai muita mökkikyliä mitenkään yleisesti kannateta ainakaan Helsingin nykyisten rajojen sisäpuolelle. Ainakin useat hankkeet ovat kaatuneet tai jääneet muutoin toteuttamatta.

Kiinteistölautakunnan mielestä rakennusviraston tulisi ryhtyä toimenpiteisiin kaavallisesti valmiiden kohteiden toteuttamiseksi.

Uusien mökkikylien ja kesämaja-alueiden selvittäminen

Valtuustoaloitteessa esitetään etsittäväksi uusia kesämaja-alueita Helsingin kaupungin alueelta tai kaupungin omistamilta mailta kaupungin rajojen ulkopuolelta.

20.11.2007

Aloitteeseen liittyen kiinteistöviraston tonttiosasto pyysi rakennusvirastolta lausuntoa mahdollisista rakennuspaikoista Helsingissä ja ulkokunnissa.

Rakennusviraston lausunnon mukaan uusien mökkikylien ja kesämaja-alueiden löytäminen Helsingin kaupungin hallinnollisten rajojen sisäpuolelta tiivistyvässä kaupunkirakenteessa on vaikeaa, eikä tällaisia varauksia ole tehty yleiskaavaan. Helsingin kaupunki omistaa kuitenkin rajojensa ulkopuolella 19 kunnan alueella maata yhteensä 7 255 hehtaaria, josta valtaosa on virkistys- ja ulkoilukäyttöön osoitettua metsää.

Rakennusviraston selvitykset ulkokunnissa olevista maista on tehty lähinnä luonnonhoidon näkökulmasta, joten alueiden rakentamisen tai muun käyttötarkoituksen näkökulmia ei ole tehdyissä tutkimuksissa selvitetty.

Kaupungin omistamilta mailta ulkokunnissa saattaisi löytyä sopivia alueita uusiksi mökkikyliksi ja kesämaja-alueiksi. Sopivien alueiden löytäminen edellyttää erillisen selvitystyön, jossa otetaan huomioon Uudenmaan ja Itä-Uudenmaan maakuntakaavojen ja kunkin kunnan kaavoituksen tavoitteet sekä alueen nykyinen mahdollinen virkistyskäyttöarvo.

Mökkikyläalueiden sijainnin selvittämisen yhteydessä tulisi myös tehdä tutkimus, jossa selvitetään alueiden kysyntä ja nykyajan laatutasovaatimukset. Saatujen tietojen pohjalta olisi mahdollista kehittää sopivia konsepteja ja esittää hallinta- ja rahoitusmuotoja alueiden toteuttamiseksi. Nykypäivän mökkien toteuttajina voisivat olla joko yksityiset asukkaat, yritykset tai yhteisöt. Osakeyhtiö tai yhdistys voisi olla käyttökelpoinen toteutusmalli.

Kuntien ei ehkä liene syytä erityisesti panostaa tällaisen vapaa-ajan toiminnan rahoitukseen muutoin kuin toiminnan käynnistysvaiheessa. Kustannukset voitaneen periä käyttäjiltä takaisin vuokrina tai palstojen myyntihintoina, kun toiminta on käynnistynyt.

Selvitystyöhön tulisi liittää myös kaupungin hallinnollisten rajojen sisäpuolella saariston kaavoihin sisältyvät kesämaja-alueet, koska näiden alueiden kehittymistä hidastaa kunnallistekniikan puuttuminen ja epäselvyys perusinvestointien vastuutahosta ja rahoituksesta.

20.11.2007

Työryhmän perustaminen ja selvitystyön aloittaminen

Koska selvitystyö edellyttää laajaa yhteistyötä Helsingin lähikuntien kanssa ja selvitysalueeseen kuuluu useita Uudenmaan kuntia, olisi luontevaa, että vetovastuun selvitystyöstä ottaisivat Uudenmaan liitto, Itä-Uudenmaan liitto, Uudenmaan virkistysalueyhdistys ry ja mahdollisesti myös Suomen Siirtolapuutarhaliitto ry.

Työryhmän työtä ei ole syytä rajata vain Helsingin kaupungin omistuksessa oleviin maa-alueisiin, vaan tarkastella kaikkia sopivia alueita. Tärkeää olisi sopivan maaston lisäksi hyvät liikenneyhteydet ja kohtuulliset palvelut. Myös uimapaikan ja muiden liikuntapaikkojen kuten golfkentän läheisyys olisi hankkeelle varmaankin etu.

Selvitystyöhön tulisi varata riittävät resurssit siihen osallistuvilta tahoilta sekä mahdollisuus käyttää työssä konsultteja.

Lisätiedot:

Kivelä Tuomas, tonttiasiamies, puhelin 310 36455

Federley Kirsi, insinööri, puhelin 310 36451

KIINTEISTÖLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Kari Hagelberg
puheenjohtaja

Teuvo Sarin
apulaisosastopäällikkö

LIITTEET

- Liite 1 Valtuustoaloite
Liite 2 Kiinteistölautakunnan lausunto 6.3.2007
Liite 3 Rakennusviraston lausunto

12.10.2007

LAUSUNTO UUSIEN MÖKKIKYLIEN JA KESÄMAJA-ALUEIDEN
MAHDOLLISISTA RAKENNUSPAIKOISTA ULKOKUNNISSA

HKR 2007-1134, Kv Kv 2006-2023 24.8.2007

Kiinteistöviraston tonttiosasto on pyytänyt rakennusviraston lausunnon uusien mökkikylien ja kesämajojen mahdollisista rakennuspaikoista ulkokunnissa. Asia liittyy valtuustoaloitteeseen (kvsto 11.10.2006, asia nro 14), jossa ehdotetaan uusien mökkikylien rakentamista Helsinkiin. Kaupunginvaltuusto on palauttanut asian uudelleen valmisteltavaksi.

LAUSUNTO

Kuten aiemmassa valmistelussa on tullut esille, on uusien mökkikylien ja kesämaja-alueiden löytäminen Helsingin kaupungin hallinnollisten rajojen sisäpuolelta tiivistyvässä kaupunkirakenteessa vaikeaa, eikä tällaisia varauksia ole voimassaolevaan yleiskaavaan tehty. Helsingin kaupunki omistaa kuitenkin rajojensa ulkopuolella 19 kunnan alueella maata yhteensä 7255 hehtaaria, josta valtaosa on virkistys- ja ulkoilukäyttöön osoitettua metsää. Alueista on peltoja 319 hehtaaria ja pihoja, tontteja sekä teknisen huollon alueita on yhteensä 69 hehtaaria. Suurin osa Helsingin kaupungin ulkokunnissa omistamista maista sijaitsee kaupungin läheisyydessä Espoossa, Vihdissä ja Sipoossa, ja alueet ovat pääosin vilkkaassa ulkoilukäytössä. Vaikka maanomistuksen painopiste on Uudenmaan maakunnassa, sijaitsevat kaukaisimmat alueet Keski-Suomessa verraten kaukana Helsingistä (esim. Korpilahden ja Joutsan tilat).

Monet Helsingin ulkokunnissa omistamista metsäalueista ovat luonnonarvoiltaan merkittäviä. Tällaisia ovat esimerkiksi Inkoon Elisaaren ja Hangon Bengtsärin metsät, joille ovat tyypillisiä suuret yhtenäiset tammilehdot sekä monipuolinen kasvi- ja eläinlajisto.

Rakennusviraston vastuulla on pääsääntöisesti Helsingin kaupungin omistamien maiden luonnonhoito. Tämän takia alueiden rakentamisen tai muun käyttötarkoituksen näkökulmia ei ole tehdyissä selvityksissä tarkasteltu. Alueiden maankäytön suunnittelu on lainsä-

12.10.2007

koon tarvittava oma auto suuntaa kysyntää eri ihmisryhmien keskuudessa.

Uutena konseptina esimerkiksi korkeatasoisille vuokramökeille saaristossa tai luonnon äärellä voisi hyvinkin olla laajaakin kysyntää. Nämä palvelisivat sekä kaupunkilaisia että matkailua ja toteuttamiseen tarvittavat investoinnit voisivat olla tällöin yrittäjän vastuulla.

On tarpeellista tarkastella entistä aktiivisemmin, kuinka kaupungin omistamat alueet ulkokunnissa voisivat parhaiten palvella kaupunkilaisia. Kaupunkisuunnittelu on Helsingissä perinteisesti keskittynyt kaupungin hallinnollisten rajojen sisäpuolelle ja seudullisiin kuntien yhteistyökysymyksiin.

Lisätiedot:

Silvo Veli, suunnitteluasiantuntija, puhelin 310 38615

Tikkanen-Lindström Terhi, toimistopäällikkö, puhelin 310 38617

RAKENNUSVIRASTO

Raimo K. Saarinen
vs. kaupungininsinööri

Silja Hyvärinen
vs. osastopäällikkö

LKu/MMA/MRH/mlau

29.11.2007

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2006-2210/796
Stn dnro	
Saap./Anl.	13-12-2007

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE UUSIEN
MÖKKIKYLIEN KAAVOITTAMISTA JA TOTEUTTAMISTA HELSINKI-
LÄISILLE

Kslk 2006-1794, Khs 2006-2210/546 6.8.2007

Kaupunginvaltuusto palautti 23.5.2007 uudelleen valmisteltavaksi Kimmo Helistön ja yhdentoista muun kaupunginvaltuutetun tekemästä valtuustoaloitteesta annetun lausunnon. Lausunto palautettiin uudelleen valmisteltavaksi siten, että Helsingin kaupungin alueelta tai kaupungin omistamilta mailta kaupungin rajojen ulkopuolelta haetaan sopivia paikkoja uusille kesämaja-alueille.

Hallintokeskus pyytää uutta lausuntoa kaupunkisuunnittelulautakunnalta 30.11.2007 mennessä.

Kimmo Helistön ja yhdentoista muun kaupunginvaltuutetun 11.10.2006 tekemä valtuustoaloite:

"Helsingissä on jäljellä vielä joitain eri aikoina rakennettuja mökkikylä, joista viimeisin lienee Pakilassa Vantaanjoen rantaan rakennettu kyläyhteisö.

Kaavoittamisen yhteydessä moni mökkikylä on hävitetty, viimeisin Tuorinniemiessä Herttoniemenrantaa rakennettaessa. Laajasalon öljysataman alueen rakentumisen mukana kadonnut seuraavaksi mökkiyhteisö ja Kivinokankin tulevaisuus on hämärän peitossa.

Mökkikylien purkaminen on usein väistämätöntä kaupunkirakenteen kehittyessä. Toisaalta mökkikyläyhteisö on edelleen hieno ja urbaani tapa vapaa-ajanviettoon luonnonhelmassa, mutta liki kaupunkirakenteen ydintä. Yhä harvemmalla helsinkiläisellä on oma kesämökki jossain Järvi-Suomessa tai Saaristomerellä. Ainakaan kaikille ne eivät ole mahdollisia. Moni muualta Suomeen muuttanut tuskin kokee suomalaista kesämökkeilyä edes omakseen. Tiivistä toteutettu mökkiyhteisö

LKu/MMA/MRH/mlau

29.11.2007

metron liityntäliikenteen äärellä olisi taas monelle tervetullut henkireikä ja mahdollisuus elämänlaadun parantamiseen.

Mökkikylien ei tarvitse olla kopioita vanhoista ratkaisuksista, vaikka lähtökohta olisikin alle parinkymmenen neliön pikkumökkien tiivis kokonaisuus. Mökkikyläalueet olisivat oivallisia suunnittelukilpailun kohteita; miksei suunnittelussa voitaisi ottaa oppia jopa Kööpenhaminan Christianian laittomista mökkirakennelmista tai jopa Taipeiin laittomista hökkelilyistä, jonka arkkitehti-taiteilija Marko Casagrande nosti arvoonsa ympäristötaideteoksena?

Mökkikylät eivät vie arvokasta rakennusoikeutta asumiselta, eikä niiden tarvitse olla kohtalokkaita viheralueillekaan. Esimerkiksi Vuosaaren Uutelaan ja Laajasaloon voitaisiin hyvin kaavoittaa uusia mökkikyliä. Muitakin mahdollisuuksia löytyy, jos vain tahtoa riittää.

Me allekirjoittaneet kaupunginvaltuutetut esitämme, että mökkikylät eivät jäisi vain historian jäänteiksi menneisyydestämme vaan, että uusia mökkikyliä kaavoitettaisiin ja toteutettaisiin edelleenkin helsinkiläisille vapaa-ajan kohteiksi."

Kaupunkisuunnittelulautakunta

Helsingissä on kaupungin omistamalla maalla kahdentyyppisiä mökkikyläyhteisöjä: yhdeksän järjestelmällisesti suunniteltua ja toteutettua siirtolapuutarha-aluetta sekä kymmenkunta pääosin ilman selkeää suunnitelmaa syntynyttä kesämaja-aluetta. Helsingin rajojen ulkopuolella on kaupungin omistamat Espoon Varsasaari ja Sipoon Hanskinen. Molemmissa saarissa on helsinkiläisten kesämajoja.

Siirtolapuutarha-alueiden kesämajat on tehty tyyppiirustusten mukaan. Kansanpuistojen kesämaja-alueille otettiin käyttöön vuonna 1946 arkkitehti Ekelundin suunnittelema 8 m²:n tyyppimaja, johon myöhemmin sai liittää katetun kuistin. Vuosien mittaan kesämajoja on saanut myös laajentaa. Käytännössä kesämaja-alueilla on säädelty enemmän kesämajojen kokoa kuin niiden sijaintia tai ulkonäköä.

Lähes satavuotisen historian Helsingissä omaava siirtolapuutarha- ja kesämajatoiminta ei ole jäämässä Helsingissä vain historiaan, vaikka Helsingin yleiskaava 2002:ssa ei niille ole esitetty omia varauksia. Nykyiset siirtolapuutarha-alueet on merkitty yleiskaavassa virkistysalueiksi ja kulttuurihistoriallisesti, rakennustaiteellisesti ja maisemakulttuurin kannalta merkittäviksi alueiksi, joita tulee kehittää siten, että alueiden arvot ja ominaisuudet säilyvät. Vallilaa lukuun ottamatta siirtolapuutar-

LKu/MMA/MRH/mlau

29.11.2007

ha-alueilla on voimassa oleva asemakaava. Vallilan siirtolapuutarha-alueen asemakaavan laatiminen on käynnistynyt keväällä 2007. Puotilassa Puotinkylän kartanon koillispuolella on vuodesta 2000 ollut voimassa ryhmäpuutarhan rakentamisen salliva asemakaava, joka mahdollistaa 18 puutarhamajan rakentamisen alueelle.

Helsingin nykyisistä kesämaja-alueista suurin osa sijaitsee Yleiskaava 2002:n virkistysalueilla ja myös ne ovat pääosin kulttuurihistoriallisesti, rakennustaiteellisesti ja maisemakulttuurin kannalta merkittäviä alueita. Yleiskaavamerkintä ei estä kesämaja-alueiden säilymistä eikä kehittämistä edelleen kesämajatoimintaan. Kivinokassa kesämaja-alueet sijaitsevat yleiskaavan selvitysalueella ja Laajasalossa yleiskaavassa osoitetulla suunnittelualueella. Kummankin alueen kesämajojen kohtalo ratkeaa osayleiskaavoituksen yhteydessä.

Ainoat asemakaavoitetut kesämaja-alueet sijaitsevat Lauttasaareissa ja Vasikkasaareissa. Lauttasaaren Särkiniemen–Veijarivuoren ja Länsiulapanniemen kesämaja-alueiden asemakaavoissa osa kesämajoista on esitetty siirrettäväksi mm. muinaismuistoalueilta varsinaisille kesämajatoimintaan varatuille alueille. Vasikkasaaren asemakaavassa nykyisten pienten kesämajojen tilalle voi rakentaa uudet lomamajat. Lammassaaren kesämaja-alueelle ollaan laatimassa kesämajatoiminnan sallivaa asemakaavaa. Kesämajakäytössä oleva Satamasaari sijaitsee alueella, joka on rakennuskieliossa asemakaavan laatimista varten.

Asemakaavamääräyksillä voidaan haluttaessa säädellä kesämajojen sijaintia, ulkonäköä ja kokoa. Lauttasaareissa alueen kesämajoille on laadittu myös tyyppiirustukset. Lammassaaren asemakaavassa on tarkoitus sallia aiempaa vapaamuotoisempia kesämajaratkaisuja. Rakennusten koon ja muodon tulee olla tyyppiirustusten puitteissa, mutta rakennusmateriaaleiksi kannustetaan valitsemaan kierrätysmateriaaleja.

Valtuustoaloitteessa esitetään, että Uutelaan tai Laajasaloon voitaisiin kaavoittaa uusia mökkikyliä ja muitakin mahdollisuuksia löytyisi, jos vain tahtoa riittää. Kaupunginvaltuuston 24.10.2007 hyväksymässä Uutelan virkistysalueen asemakaavassa Uutelan virkistyskäytössä olevalle metsäalueelle ei osoitettu sinne aiemmin Vuosaaren ulkoilupuiston yleissuunnitelmassa vuonna 1995 alustavasti suunniteltua siirtolapuutarha-alueita. Laajasaloon ei ole esitetty uutta kesämaja-alueita. Keväällä 2007 kaupunkisuunnittelulautakunnan hyväksymässä Kruunuvuorenrannan osayleiskaavaluonnoksessa esitetään Stansvikin Uudenkylän kesämajojen tilalle asuntorakentamista. Poistuville kesäma-

joille on osoitettu rakennuspaikat Vanhakylän mökkikylästä, joka säilyy kesämaja-alueena. Osayleiskaavaehdotus on tarkoitus esitellä kaupunkisuunnittelulautakunnalle vuoden 2008 alkupuolella.

Ainoa Helsinkiin suunnitteilla oleva uusi kesämaja-alue on suunniteltu itäiseen saaristoon Vasikkaluodolle. Vasikkaluodon asemakaava on hyväksytty kaupunginvaltuustossa 12.9.2007. Itäisen saariston asemakaavan laatimisen yhteydessä selvitetään voidaanko muille itäisen saariston saarille toteuttaa vastaavanlaisia kesämajayhteisöjä.

Helsingin ulkopuolelta on etsitty jo vuosikymmenien ajan helsinkiläisille sopivia siirtolapuutarha-alueita. Vuodesta 1970 kaupungin omistuksessa olleelle Vihdin Härkälän kylässä sijaitsevalle Eerolan tilalle on vuosien ajan suunniteltu lomamökkialuetta tai kaukosiirtolapuutarhaa. Helsingin keskustasta Salmen ulkoilualueen ja Vihdintien läheisyydessä sijaitsevalle tilalle on matkaa 36 kilometriä. Helsingin kaupunki on laatinut Eerolan tilalle valmiin siirtolapuutarhasuunnitelman suunnittelukilpailun pohjalta vuonna 1991. Ympäristöministeriön vuonna 1998 vahvistamassa alueen osayleiskaavassa tila on merkitty ryhmäpuutarha- ja palstaviljelyalueeksi (RP). Alueella ei ole asemakaavaa. Alue varattiin Suomen Siirtolapuutarhaliitto ry:lle vuoden 2001 loppuun asti hankkeen muodostamista varten. Hanke ei ole kuitenkaan toteutunut. Helsingin kaupunki myi vuonna 2004 osayleiskaavassa ryhmäpuutarha-alueeksi merkitystä tilan alueesta lohkotun noin 8 000 m²:n suuruisen osan rakennuksineen yksityiselle. Myynnin ei katsottu kuitenkaan estävän suunnitellun siirtolapuutarhan toteuttamista jäljelle jääneelle peltoalueelle. Eerolan alueesta voidaan laatia uusi sopimus, mikäli jokin yksityinen taho on kiinnostunut sen rakentamisesta.

Sipoon Talosaaren ehdotettiin vuonna 1980 perustettavaksi siirtolapuutarha-alueita. Talosaari-komitean mietinnössä esitettiin tälle 16 kilometrin päässä Helsingin keskustasta sijaitsevalle peltoalueelle noin 300 siirtolapuutarhapalstaa. Kaupunginvaltuuston vuonna 1988 hyväksymässä Talosaaren ulkoilu- ja virkistysalueen suunnitelmassa siirtolapuutarhaa esitettiin supistettavaksi hankalien maasto-olosuhteiden takia vajaan 20 hehtaarin suuriseksi alueeksi, jolle olisi voinut toteuttaa noin 220 siirtolapuutarhapalstaa. Alueen maasto-olosuhteista johtuvat rakentamisongelmat ja korkeat kustannukset vaikuttivat osaltaan siihen, ettei aluetta aikoinaan toteutettu. Myös Sipoon kunta vastusti siirtolapuutarhan perustamista Talosaaren. Siirtolapuutarhaksi esitetty alue sijaitsee Östersundomin lintuvesien muodostamien Natura-alueiden välisessä alavassa peltolaaksossa. Koko Talosaaren alueen tulevaisuus ja alueen kehittämislinjat liittyvät Sipoon lounaisosan Hel-

LKu/MMA/MRH/mlau

29.11.2007

sinkiin liittämiskäyttöön eikä alueelle tässä vaiheessa voida esittää uutta kesämajarakentamista.

Pääkaupunkiseudun kaupunkirakenteen tiivistyessä ja väestömäärän kasvaessa yleisten virkistysalueiden tarve lisääntyy. Yleinen virkistyskäyttö kilpailee uusien mökkikyläjen sijoituspaikoiksi sopivista alueista, kuten esimerkiksi merenrannoista. Uusia paikkoja helsinkiläisten käyttöön tuleville mökkikyläille on vaikea löytää Helsingistä tai sen lähikunnissa omistamilta mailta ilman laaja-alaista kaupungin omistamien maiden tulevaisuuden käytön selvitystyötä. Maanomistajana Helsingin olisi hyvä tarkastella aiempaa aktiivisemmin, kuinka sen lähikunnissa sijaitsevat maa-alueet parhaiten voisivat palvella kaupunkilaisia. Jos kaupungin muissa kunnissa omistamilta mailta jatkossa löytyy mökkikyläkäyttöön sopivia alueita, voidaan niitä esittää kaavoitettavaksi helsinkiläisten kesämaja-alueiksi, mikäli kyseessä oleva kunta siihen suostuu ja jokin yksityinen taho on kiinnostunut niiden toteuttamisesta.

Päätös syntyi äänestysten jälkeen:

Merkittiin, että keskustelun kuluessa jäsen Helistö varajäsen Buttlerin kannattamana ehdotti, että lausuntoon lisätään virkkeen "Uusia paikkoja helsinkiläisten käyttöön tuleville mökkikyläille on vaikea löytää Helsingistä tai sen lähikunnissa omistamilta mailta ilman laaja-alaista kaupungin omistamien maiden tulevaisuuden käytön selvitystyötä" (esityslistan sivu 149 b) jälkeen seuraava virke: "Selvitystyötä varten pitäisi muodostaa työryhmä."

Suoritettussa äänestyksessä esittelijän ehdotus voitti äänin 4 (Palmroth-Leino, Välimäki, Sandbacka, Anttila) – 3 (Helistö, Buttler, Slätis). Alku äänesti tyhjää. Lahti oli poissa.

Merkittiin, että keskustelun kuluessa varajäsen Buttler jäsen Helistön kannattamana teki seuraavan lisäehdotuksen esityslistan sivulle 149 b toiseksi viimeiseksi kappaleeksi: "Sipoon lounaisosan Helsinkiin liittämiskäyttöön toteutuessa kaupunkisuunnitteluvirasto valmistelee esityksen yhden tai useamman siirtolapuutarhan ja/tai mökkikylän sijoittamiseksi alueelle."

Suoritettussa äänestyksessä esittelijän ehdotus voitti äänin 5 (Alku, Palmroth-Leino, Välimäki, Sandbacka, Anttila) – 2 (Helistö, Buttler). Slätis äänesti tyhjää. Lahti oli poissa.

LKu/MMA/MRH/mlau

29.11.2007

Lisätiedot:

Kuokkanen-Suomi Liisa, suunnittelija, puhelin 310 37225
Marttila Mikko, arkkitehti, puhelin 310 37069

KAUPUNKISUUNNITTELUAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Maija Anttila
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
Miia-Riina Holappa
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Kh:n asiakirjat 2006-2210/546, 6.8.2007

JL/PVO/mlau

31.1.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2232/523
Stn dnr	
Saap./Anl.	11-02-2008

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE ELÄINTARHAN JA ELÄINTARHANTIEN NIMIEN VÄLTÄMISTÄ

Kslk 2007-1823, Khs 2007-2232/523 19.10.2007

Sture Gadd ja viisi muuta kaupunginvaltuutettua ovat tehneet 10.10.2007 valtuustoaloitteen, jossa esitetään, että *Eläintarhan* ja *Eläintarhantien* nimiä tulisi välttää opastuksessa, jotta sekaantumisen vaara Korkeasaaren eläintarhaan voitaisiin minimoida. Valtuutetut perustelevat aloitetta seuraavasti (käännös):

"Valtuutettu Sture Gaddin ym. aloite liittyen siihen, että nimitystä "Eläintarha" pitäisi välttää, jotta turistit eivät tule houkuteluluiksi väärään paikkaan.

Helsinkiläiset taksinkuljettajat ja raitiovaunukuljettajat voivat todistaa, että on tavallista, että turistit joutuvat "Eläintarhaan" tai "Eläintarhantiele", kun he itse asiassa ovat menossa Korkeasaaren eläintarhaan katsomaan eläimiä. Kallista aikaa menee hukkaan ja monet hermostuvat tultuaan johdetuiksi harhaan.

Maantieteellisten nimien muuttaminen on harvoin suositeltavaa, sillä myös se omalta osaltaan aiheuttaa sekaannuksia. Hyvä keino voisi olla ehkä se, että nimi "Eläintarha" jätettäisiin paikoilleen, mutta sitä käytettäisiin niin vähän kuin mahdollista. Sen sijaan voitaisiin painottaa, että raitiovaunut ja bussit ajavat "Jäähallille", "Talvipuutarhaan", "Kaupunginteattenille" ja "Uimastadionille", jotka kaikki sijaitsevat suurin piirtein "Eläintarhan" kattamalla alueella tai joita ympäröi "Eläintarhantie". Ehkäpä löytyy parempia ehdotuksia? Kaupunginhallituksen tulee joka tapauksessa ryhtyä toimeen ja poistaa väärinkäsityksiä aiheuttava tilanne, joka johtaa turistit väärään paikkaan."

Kaupunkisuunnittelulautakunta

Nimistötoimikunta toteaa 14.11.2007 lausunnossaan, että nimi *Eläintarha – Djurgården* on ollut yleisesti käytössä jo 1880-luvulla, joten nimi on hyvin vanha ja vakiintunut. Nimi on vahvistunut vuonna 1909. Alueennimi on antanut nimiaiheen myös alueen muulle nimistölle: mm. *Eläintarhanlahti, Eläintarhantie, Eläintarhan huvilat, Eläintarhan koulu* ja *Eläintarhan urheilukenttä*.

Nimistötoimikunta toteaa, että raitiovaunujen 3B ja 3T päätepysäkin nimi Nordenskiöldinkadulla ja raitiovaunujen 7A ja 7B pysäkki Veturitie-lä Nordenskiöldinkadun kulmassa on *Eläintarha*. Pysäkin nimi saattaa johtaa satunnaisen Helsingissä vierailijan harhaan. Nimistötoimikunta ehdottaa liikennelaitokselle pysäkin nimen muuttamista. Nimistötoimikunta toteaa kuitenkin, että selkeää, yksiselitteistä ja toimivaa uutta nimeä pysäkillä on vaikea löytää. Yhtenä harkinnanarvoisena vaihtoehtona pysäkin nimeksi voisi olla kadunnimi *Vauhtitie*, jonka risteys sijaitsee pysäkin välittömässä läheisyydessä.

Kaupunkisuunnittelulautakunta toteaa, että *Eläintarhan* nimen esikuvana saattaa olla Tukholman tunnettu Djurgårdenin kaupunginosa, jossa on ollut *eläintarha* jo 1570-luvun lopulla. Helsingin *Eläintarhan* alueelle suunniteltiin *eläintarhan* perustamista 1800-luvun puolenvälin tienoilla. Nimi jäi elämään tälle paikalle, vaikka *eläintarha* perustettiin lopulta toisaalle.

Vuonna 1889 perustettu Korkeasaaren *eläintarha* on Helsingin suosituimpia matkailukohteita. Saaren sijainti Helsingin kartalla ja kulkuyhteydet saarelle lienevät tuttuja suurelle enemmistölle matkailijoista. Sekaannukset *Eläintarhan* alueen kanssa lienevät harvinaisia.

Yli sata vuotta käytössä ollut nimi *Eläintarha* ja muut *Eläintarha*-alkuiset nimet tulee säilyttää ennallaan. Kuten aloitteen tekijäkin toteaa, paikannimien muuttaminen aiheuttaa uusia sekaannuksia pitkäksi ajaksi, joten käytössä olevaa vakiintunutta nimistöä tulee muuttaa vain erityisen painavista syistä. Tämä koskee etenkin kantakaupungin vanhaa ja paikallishistoriallisesti merkittävää nimistöä.

Nykytilannetta voidaan selkeyttää muuttamalla raitiovaunupysäkkien nimi *Eläintarha* joko *Vauhtitiekse* tai *Eläintarhan urheilukentäksi*. Samalla tulee tehostaa muuta opastusta ja tiedotusta, jotta Korkeasaaren *eläintarhaan* pyrkivät matkailijat saadaan ohjatuksi oikeaan liikennevälineeseen ja sitä kautta oikeaan kohteeseen.

JL/PVO/mlau

31.1.2008

Lisätiedot:

Lehtonen Johanna, nimistönsuunnittelija, puhelin 310 37386

KAUPUNKISUUNNITTELULAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Maija Anttila
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pirkko Vainio
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Kh:n asiakirjat 2007-2232/523, 19.10.2007

1.2.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2232/523
Stn dn	
Saap./Ani.	28-02-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2007 – 2232 / 523

LAUSUNTO VALTUUTETTU STURE GADDIN ALOITTEESEEN "DJURGÅRDEN" -NIMEN MAHDOLLISESTA VIRHEELLISESTÄ TULKINNASTA.

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että matkailu- ja kongressitoimistolta on pyydetty lausunto valtuutettu Sture Gaddin aloitteesta koskien "Djurgården" nimen harhaanjohtavaa merkitystä. Korkeasaaren eläintarhaa etsivät saattavat tulkita Helsingin "Djurgården" ja "Djurgårdsvägen" nimet eläintarhaan opastavaksi.

Matkailu- ja kongressitoimiston asiakaspalvelussa "Djurgården" nimen aiheuttama sekaannusta ei ole tullut esiin. Toimisto kouluttaa HKL:n tulevia kuljettajia säännöllisesti kertomalla heille kaupungin nähtävyyksistä. Näissä tilaisuuksissa voidaan mahdollisen virhetulkinnan vaara nostaa esiin. Helsingin Taksiliitossa, jonka kanssa matkailu- ja kongressitoimisto on tiiviisti yhteistyössä, ei asiaa tunnettu. Toimisto lähetti valtuutettu Gaddin aloitteen pohjalta liiton tiedotuslehteen asiaa koskevan tiedotteen.

Kuten Sture Gadd itsekin toteaa, perinteisen nimen muuttaminen aiheuttaisi sekaannusta. Sen sijaan hänen ehdotuksensa pysäkkien nimen muuttamisesta alueen merkittävän nähtävyyden tai tunnetun käyntikohteen mukaan on kannatettavaa. Esimerkiksi raitiovaunu 3:n Alppila/Alphyddan -niminen pysäkki ei merkitse muualta tulleelle mitään, Linnanmäki/ Borgbacken sen sijaan opastaisi kohteeseen.

Talous- ja suunnittelukeskus ei näe tarkoituksenmukaisena muuttaa vakiintuneita paikan nimiä. Pääkaupungissa vieraillevien opastamista erilaisin opastein tulisi tehostaa ja lisäksi selvittää voisiko esim. raitiovaunupysäkkejä nimetä alueen merkittävän kohteen mukaan.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tapio Korhonen
Rahoitusjohtaja

Pirkko Nyman
matkailupäällikkö

Talous- ja suunnittelukeskus

AN/PVO/mlau

3.4.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2241/642
Stn dnr	
Saap./Anl.	14-04-2008

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE HELSINGIN
PYÖRÄREITTIEN LAAJENTAMISTA JA YHTENÄISEN RANTAREITIN
PERUSTAMISTA

KsIk 2007-1839, Khs 2007-2241/642 23.10.2007
hankenro 881

Kaupunginvaltuutettu Yrjö Hakanen ja 7 muuta valtuutettua ovat tehneet seuraavan valtuustoaloitteen:

"Helsingin rantoja kulkevat pyöräilyreitit tarjoavat hyviä mahdollisuuksia ulkoiluun ja virkistytymiseen. Rantareittejä löytyy jo 90 km.

Olemassa olevia rantareittejä yhdistämällä ja laajentamalla Helsinkiin voidaan muodostaa hieno rantareitti. Se voisi ulottua idässä Porvarinlahdelta aina länteen Koivusaareen ja Lehtisaareen asti. Tämä rantareitti voisi olla varsinaista valtakunnallista matkapyöräilyyn tarkoitettua reittiä tarkemmin ja lähempää rantoja seuraava, ehkä kevyemmin rakentamisratkaisuin toteutettu ja yhtenäisesti viitoitettu.

Monet nykyisistä reiteistä löytyvät jo varsin helposti paikan päältä tai ulkoilukartan, tulostettavissa olevien kotiseutupyöräreittien ja kulttuurisillat –pyöräreittien karttapalvelun avulla. Reittien merkitsemisessä on kuitenkin paikoin puutteita. Myös uusien teiden ja alueiden rakentaminen sekä täydennysrakentaminen ovat tuoneet muutoksia reitteihin.

Me allekirjoittaneet esitämme, että kaupunginhallitus jatkaa Helsingin polkupyöräreittien laajentamista, reittien merkitsemisen kehittämistä ja ryhtyy Polkupyörävuoden 2007 merkeissä toimiin yhtenäisen rantareitin perustamiseksi."

Hallintokeskus on pyytänyt asiasta kaupunkisuunnittelulautakunnalta 30.3.2008 mennessä lausuntoa tämän ensin kuultua Sykkeli - työryhmää.

AN/PVO/mlau

3.4.2008

Kaupunkisuunnittelulautakunta

Lausunnon tiivistelmä

Helsingissä on paljon rantareittejä, mutta niiden kehittämistä tarvitaan edelleen. Ne ovat hyvin tärkeitä asukkaiden virkistykseen ja myös matkailun kannalta. Monet niistä ovat osana laajempia pyörämatkailureittejä. Reitit on pääosin opastettu, mutta opastuksen ylläpidosta tulee huolehtia. Uusien satamalta vapautuvien alueiden rakentamisen myötä tulee paljon uusia rantareittejä ja merellisiä yhteyksiä. Reitistön markkinomiseksi tulisi tehdä erityinen rantareitistön markkinointiesite.

Lausunto Aloitteesta on keskusteltu kaupungin pyöräilytyöryhmä Sykkelissä, jonka näkemykset sisältyvät alla olevaan lausuntoon.

Helsingissä on jo varsin hyvä ulkoilureitistö ja sen osana aloitteessa mainittu 90 km ranta-alueilla olevaa reitistöä. Ihmiset kokevat veden, erityisesti meren, läheisyyden erittäin virkistävänä. Tämä korostui Sykkelin äskeisillä Fillarimessuilla tekemässä kyselyssä Helsingin pyöräilyolosuhteista. Hyvä rantareitistö on tärkeä osa kaupungin tavoitteena olevan merellisyyden vahvistamista. Se on myös yksi Helsingin vahvuus nykyisten asukkaiden hyvinvoinnin kehittämisessä ja jopa kansainvälisesti merkittävä kilpailutekijä uusista asukkaista, yrityksistä ja matkailijoista. Aavan meren näkeminen monin paikoin rantareiteiltä on kansainvälisestikin harvinaista. Rantareitistöä on siten hyvin tärkeää edelleen kehittää, jotta se on yhtenäinen, mahdollisimman monilla rannoilla ja standardiltaan kohtuullisen hyvä. Tämä edellyttää vielä monin paikoin rakentamistoimenpiteitä, erityisesti siltoja, ja siksi myös riittäviä kevyen liikenteen määrärahoja.

Niemen ympärysreitti on Helsingin tärkein rantareitti ja myös tärkein pääulkoilureitti. Se on jo nyt toimiva, mutta vaatii silti kehittämistä muun muassa Salmisaarella ja Merisatamanrannassa, jossa avautuu Helsingin hienoimpia maisemia. Merkittävin tulevaisuuden merellinen tavoitereitti on Pohjoisrannasta Sompasaaren ja Korkeasaaren kautta Kruunuvuoreen suunniteltuun raitiotieyhteyteen liittyvät myös kevyttä liikennettä palvelevat yhteydet. Ne olisivat samalla Helsinki-puiston keskeisiä osia. Merkittäviä rantareittejä tulee satamakäytöstä vapautuviin Jätkäsaaren, Kalasatamaan ja Kruunuvuorenrantaan, joissa lähtökohtana on ollut rantojen varaaminen virkistykseen ja joissa tullaan huolehtimaan myös pyöräilylle tarkoitettujen rantareittien varaamisesta. Myös Lauttasaaren ja Laajasalon ympärysreitit vaativat vielä kehittämistä.

AN/PVO/mlau

3.4.2008

Rantareitit ovat olennaisia Helsingin pyörämatkailun kehittämisen kannalta. Kauppatorilta lähtevistä kuudesta valtakunnallisesta pyörämatkailureitistä viisi kulkee suurelta osin rantojen kautta. Nämä reitit sisältyvät myös toukokuussa ilmestyvän Uudenmaan pyöräily- ja matkailuoppaan ja -kartan neljään suositusreittiin. Lisäksi ne kuuluvat pääosin myös tulevaan EuroVelo -reitistöön. Edellä mainitut reitit palvelevat yhtä lailla myös kaupungin sisällä tapahtuvaa pyöräretkeilyä. Tänä vuonna Internet-karttapalveluun tehtävät uudet Kulttuurisillat.fi -reitit niemen ympäri ja itään päin korostavat myös rantareittejä.

Tärkeimmät rantareitit ovat jo opastetut, mutta niiden opastuksesta tulee pitää huolta. Valtakunnalliset pyörämatkailureitit on opastettu omilla ruskeapohjaisilla tarroillaan ja kilvillään. Suuri osa rantareiteistä sisältyy ulkoilukartan maisemapyörätiereitteihin, jotka on opastettu vastapäivään pikkutarroilla. Monet reiteistä sisältyvät myös normaalin kevyen liikenteen viitoituksen piiriin. Opastukset ovat monin paikoin samoilla reiteillä ja tarkoitus onkin, että eri opastukset tukevat toisiaan ja helpottavat siten reitillä pysymistä. Laajasalossa puolestaan rantareitti on pitkälti sama kuin kotiseutupyöräreitti, joka on tarkoitus opastaa myös pikkutarroilla. Reittien yhtenäisyys rannassa luonnollisesti vähentää eksymisvaaraa.

Edellä olevan mukaisesti Helsingissä on jo paljon rantareittejä ja niillä erilaisia suositusreittejä, joita tulee kehittää, mutta ei ole tarkoituksenmukaista perustaa enää yhtä uutta reittiä. Reitistön käyttöä tulisi kuitenkin lisätä ja niiden markkina-arvoa käyttää hyväksi. Siksi olisi perusteltua tehdä rantareitistöstä markkinointiesite. Reitit näkyvät parhaiten pääkaupunkiseudun pyöräily- ja ulkoilukartassa, jolloin esitteen ei tarvitse olla kooltaan kovin iso. Pyöräilytyöryhmä Sykkeli voisi tehdä tällaisen esitteen, jos se saa siihen rahoitusta.

Lisätiedot:

Naskila Antero, diplomi-insinööri, puhelin 310 37123

KAUPUNKISUUNNITTELULAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Maija Anttila
puheenjohtaja

Pirkko Vainio
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Kh n asiakirjat 2007-2241/642, 23.10.2007

TV/MRH/mlau

13.3.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2391/024
Stn dn	
Saap./Ant.	20-03-2008

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA HUS:N JA HELSINGIN KAUPUNGIN SAIRAALA-ALUEIDEN KEHITTÄMISRYHMÄN PERUSTAMISEKSI

Kslk 2007-1939, Khs 2007-2391/024 7.11.2007

Joukko kaupunginvaltuutettuja, Ilkka Taipale ensimmäisenä allekirjoittajana, on jättänyt valtuustoaloitteen, joka on seuraava:

"Helsingin kaupungissa on Meilahden sairaalan valmistumisen (1965) jälkeen suunniteltu muutamia kertoja rakennettavaksi toinen ns. suursairaala, aluksi Itä-Helsinkiin ja toisen kerran Koskelan sairaalan yhteyteen. Samaan aikaan pääkaupunkiseutu kehittyi ja sekä Vantaalle että Espooseen ehdittiin rakentaa sijainniltaan epäonnistuneisiin paikkoihin Peijaksen ja Jorvin sairaalat.

Parhailaan uudisrakennushankkeena toteutetaan Meilahden alueella ns. kolmiosairaala ja yhteispäivystyksikkö ja on harkittu myös traumasairaalan rakentamista tämän jälkeen korvaamaan Töölön sairaala. Erikseen on harkittu toisen päivystysyksikön perustamista joko ns. metrosairaalan tai Malmin sairaalan alueella uudisrakennuksena.

Kymmenen viimeisen vuoden aikana Helsingissä on luovuttu kolmen sairaalakiinteistön käytöstä entiseen tarkoitukseensa, Nikkilän ja Lapinlahden sairaaloista ja Tilkan sotilassairaalaista epäkäytännöllisinä ja kalliina vanhoina kiinteistöinä. Näistä kullekin on löydetty tai löytymässä järkevä uusintakäyttö joko korkealuokkaisina asuntoina tai kohtuutasoina hoitoyksikköinä.

Pääkaupunkiseudulle ja erityisesti Helsinkiin on jäänyt lukuisa määrä laajoja sairaala-alueita edelleen käyttöön, Espoossa Katriinan sairaala, Kauniaisen sotavammassairaala, Helsingissä mm Hesperian ja Kivelän, Koskelan, Kätilöopiston, Auroran, Laakson, Kirurgin, Marian, Ortonin sairaala-alueet.

HUS:n hallitus teki syyskuussa 2007 tutustumismatkan Hollannin sairaaloihin. Maassa on tällä hetkellä 104 sairaalaa, mutta pyrkimys on vähentää niiden lukumäärä "ihanne"tapauksessa 50:een. Sairaaloita yhdistetään toisiinsa, mutta ennen kaikkea maassa puretaan jopa 1960-luvulla toteutettuja sairaalarakennuksia vanhakantaisina ja epätaidullisina ja rakennetaan moderneja uudissairaaloita. Toisaalta osa sairaalatoiminnoista oli hajasijoitettu niin, että vain sairaalan ydintoiminnot sijaitsevat perinteisessä sairaalassa.

Nyt kun HUS:n sisällä on luotu erillinen pääkaupunkiseudun kattava HYKS sairaanhoitoalue, olisi kaikki edellytykset luoda pääkaupunkiseudun kuntien, mutta erityisesti Helsingin (laajimmat vanhakantaiset sairaalakiinteistöalueet) ja HUS:n yhteistyönä sairaalakiinteistöjen kehittämiprojekti 2020, jonka yhteydessä pohditaan, mistä kokonaisista sairaala-alueista luovuttaisiin muuntamalla ne korkealuokkaisiksi asunto- tai mieluummin palveluasuntoalueiksi ja minne rakennettaisiin yhteistyössä uudissairaalarakennuksia.

Edeltävän perusteella esitämme, että HUS ja Helsingin kaupunki perustaisivat yhteisen sairaala-alueiden kehittämisprojektiryhmän tehtävänä esittää joidenkin nykyisten sairaala-alueiden konversion uudiskäyttöön ja samalla tarpeellisten modernien sairaalarakennusten käynnistämisen."

Aloitteen liitteenä on HUSARI-lehden artikkeli, joka on otsikoitu "Hollannissa rakennetaan rohkeasti uusia sairaaloita".

Hallintokeskus on pyytänyt kaupunkisuunnittelulautakunnan lausuntoa asiasta 31.3.2008 mennessä.

Kaupunkisuunnittelulautakunta

Lääketieteen kehittyminen on parantanut jatkuvasti mahdollisuuksia sairauksien ja tapaturmien hoitoon ja parantamiseen. Hoito vaatii lääkintää ja hoitotyötä, laitteita sekä lääketieteellistä erikoisosaamista, joiden kehittyminen edellyttää yhteyksiä alan opetukseen, tutkimustoimintaan sekä laitevalmistukseen tai kehittämiseen. Lisäksi tarpeen ovat tarkoitukseen soveliaat ja ajanmukaiset tilat.

Kehityksen myötä vaatimukset sairaalan tiloihin ja sijaintiin ovat muuttuneet, esimerkiksi sairaalaa ei ole tarpeen nykyisin sijoittaa eristykseen muun yhdyskuntarakenteen ulkopuolelle, vaan juuri päinvastoin. Myös itse hoitotilojen ja potilashuoneiden on oltava soveliaat ja viihtyisät ja mahdollistettava yksityisyys sekä edistettävä potilaan paranemista ja hyvinvointia.

TV/MRH/mlau

13.3.2008

Periaate sairaaloiden vähentämisestä ja niiden tilojen keskittämisestä aikaisempaa suurempiin yksiköihin on samansuuntainen kaupunkisuunnittelun nykyisten periaatteiden kanssa, joskin kantaa sairaalaverkkoon on vaikea muodostaa puhtaasti kaupunkisuunnittelusta käsin.

Sairaalan sijaintiin vaikuttavia tekijöitä ovat hoitotyövoiman saatavuus, yhteys hoitoalan ja lääketieteen opetukseen ja alan tutkimukseen sekä laitevalmistukseen liittyvään kehittämiseen ja elinkeinotoimintaan. Lisäksi sairaalalta edellytetään keskeistä liikenteellistä sijaintia ja joukko liikenteen laajaa tavoitettavuutta. Hoitotyövoiman saatavuus on myös työvoima- ja asuntopoliittinen kysymys.

Nykyisin sairaalan sijoittumista koskevat vaatimukset tarkoittavat ns. klusteriperiaatetta, jonka mukaan edellä mainitut toiminnat sijoittuvat samalle alueelle muodostaen toiminnallisen verkon, missä eri toiminnat toistensa läheisyydessä tukevat toinen toisiaan ja parantavat alueen toimintaedellytyksiä, kehittymistä ja kilpailukykyä.

Mikäli yhdestä tai useammasta sairaalakiinteistöstä luovutaan, alueen asemakaavaa muutetaan tulevaa käyttötarkoitusta varten, mikä asemakaavatyön kuluessa harkitaan alueen edellytysten ja mahdollisuuksien mukaan kussakin tapauksessa erikseen. Vartenotettava mahdollisuus on käyttää aluetta kokonaan tai osittain asuinalueeksi rakennuksia säilyttäen ja mahdollisesti täydennysrakentamalla aluetta. Alueiden käyttäminen muuhun julkiseen palvelutoimintaan tai osittain elinkeinotoiminnan tarpeisiin voi myös tulla kysymykseen.

Mahdollinen kehittäminen asuntoalueena tapahtuu kaupungin asuntopoliittisten periaatteiden mukaan kaupunginvaltuuston hyväksymän MA-ohjelman perusteella, missä esimerkiksi palveluasunnot on yksi mahdollisuus. Ennalta ei kuitenkaan tule sitoutua nimenomaan palveluasuntoihin, vaan alueen suunnittelussa on otettava huomioon paikallinen kokonaisuus ja alueen kehittämistarpeet.

Kaavaa laadittaessa otetaan lisäksi huomioon, että vanhoilla keskeisesti sijaitsevilla sairaala-alueilla rakennuksiin tai ympäristöön voi liittyä rakennustaiteellisia tai historiallisia arvoja, jotka voivat rajoittaa tilojen käytön muuttamista. Ympäristön arvot ovat usein sellaisia, että alueista on ainakin osin saatavissa houkuttelevia asuinalueita.

Voimassa olevassa Yleiskaava 2002:ssa suurimmat sairaala-alueet on varattu hallinnon ja julkisen palvelutoiminnan merkinnällä, mikä mah-

dollistaa alueen asemakaavoittamisen asumiseen, mutta voi rajoittaa alueen muuttamista elinkeinotoimintaan.

Mikäli nykyistä sairaalaverkkoa harvennetaan ja tilalle rakennetaan uusi suursairaala, tämän sijainnilla on kauaskantoiset vaikutukset. Mahdollinen uusi suursairaala vaatisi laajempaa arviointia ja se tulisi nähdä hankkeena, jota ei ehkä voitaisi toteuttaa nykyisen yleiskaavan mukaan.

Sijainti olisi arvioitava seudullisesti kuntien kesken koko metropolialuetta ajatellen. Tässä yhteydessä tulisi käyttää hyväksi kaupunkisuunnittelun asiantuntemusta. Tällainen hanke saattaa edellyttää yleiskaavan muuttamista. Lisäksi sairaalan sijoittamiseen liittyy paljon tärkeitä yhdyskuntarakenteellisia periaatteita, kuten joukkoliikenteen tavoitettavuus, sairaalan suhde sitä tukevaan opetukseen ja tutkimustoimintaan tai elinkeinojen kehittämiseen sekä keskusmuodostus.

Mikäli sairaaloiden keskittäminen on lääketieteellisesti tai sairaalalahinnon kannalta perusteltua, kaupunkisuunnittelun tulee olla osapuolena sijaintivaihtoehtojen selvittämisessä ja arvioinnissa.

Lisätiedot:

Vuolanto Timo, toimistopäällikkö, puhelin 310 37074

KAUPUNKISUUNNITTELULAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Maija Anttila
puheenjohtaja

Miia-Riina Hólappa
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Kh n asiakirjat 2007-2391/024, 7.11.2007

18.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2391/029
Stn dnro	
Saap./Anl.	26-03-2008

LAUSUNTO ALOITTEESTA SAIRAALA-ALUEIDEN KEHITTÄMISPROJEKTIRYHMÄN PERUSTAMISESTA

Terke 2007-2701

Tällä hetkellä Helsingin kaupungin terveyskeskuksella on käynnissä kaksi suurta sairaala-rakennushanketta. Niistä Läntinen yhteispäivystyssairaala valmistuu vuonna 2009 Meilahden sairaala-alueelle ja Itäistä päivystyssairaala suunnitellaan Malmin sairaalan peruskorjaus- ja uudisrakennushankkeena. Kun päivystyssairaalat valmistuvat, ei terveyskeskuksella ole näköpiirissä tarvetta uusien sairaaloiden rakentamiseen.

Kokonaisia sairaala-alueita ei ole vapautumassa terveyskeskuksen käytöstä. Terveyskeskuksen tilastrategian linjausten mukaisesti toimintoja on keskitetty ja keskitetään edelleen nykyisille sairaala-alueille. Näin tehdään mm. Marian sairaalassa, jonne päivystyssairaaloiden valmistuttua on suunniteltu sijoitettavan eteläinen terveysasema sekä muuta terveyskeskuksen toimintaa.

Sairaala-alueilla vapautuvien rakennusten käyttäminen muuhun kuin sairaala-toimintaan on haasteellista sairaala-alueen erityisluonteen, kuten turvallisuusvaatimusten sekä rakennusten suojelumääräysten takia.

Terveyslautakunta kannattaa aloitteessa esitetyn sairaala-alueiden kehittämisprojektiryhmän perustamista kuitenkin täydennettynä sosiaaliviraston edustajalla.

Lisätiedot:

Sipiläinen Pirjo, arkkitehti, puhelin 310 42256

TERVEYSLAUTAKUNTA
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

Suomen Ikävaiko
puheenjohtaja

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

18.3.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2391/024
Stn dnr	
Saap./Anl.	28-03-2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 7.11.2007

VALTUUSTOALOITE, JOKA KOSKEE KEHITTÄMISPROJEKTIRYHMÄN PERUSTAMISTA SELVITTÄMÄÄN SAIRAALA-ALUEIDEN UUDISKÄYTTÖÄ JA MODERNIEN SAIRAALARAKENNUSTEN TOTEUTAMISTA

Kv 2007-2089, Khs 2007-2391

Kiinteistölautakunta toteaa, että Helsingin kaupungin oman sairaala-toiminnan kehittämissuunnitelman mukaisesti läntisen yhteispäivystyssairaalan rakennustyöt ovat käynnissä Meilahden alueella ja itäisen yhteispäivystyssairaalan toteuttaminen Malmin sairaalan alueelle perusrakentamalla ja uudisrakentamalla on selvittelyvaiheessa. Helsingin sairaalarakennuksista mm. Hesperian ja Auroran rakennuksia on peruskorjattu viime vuosina. Osa sairaalarakennuksista on elinkaarensa lopussa ja odottaa peruskorjausta. Rakennusten teknistä kuntoa kuvaava tekninen arvo on Helsingin sairaalarakennuksissa keskimäärin noin 60 % uushankintahinnasta. Tavoitteena olisi syytä pitää noin 70 %:n tasoa. Käytössä olevissa sairaaloissa on jatkuvasti tehty kiinteistöjen kunnon kannalta tarpeellisia peruskorjauksia ja toiminnan kannalta tarpeellisia muutostöitä.

Marian sairaalan rakennukset vapautunevat sairaalakäytöstä noin 2013 ja niiden käyttöä muihin tarpeisiin selvitetään parhaillaan.

Sairaala-alueiden hyödyntämistä asuntorakentamiseen on selvitetty kaupunkisuunnitteluviraston toimesta eri yhteyksissä.

Helsingin sairaaloiden ja sairaala-alueiden käyttöä on toistaiseksi tarkasteltu lähinnä kaupungin omista lähtökohdista. Aloitteessa esitetty seudullinen sairaaloiden toiminnallinen tarkastelu on tarpeen, jos halutaan pääkaupunkiseudun sairaaloiden ja sairaala-alueiden käyttöä alueellisesti tehostaa. Mikäli selvittely johtaisi Helsingissä sairaala-alueiden vapautumiseen muuhun käyttöön, on asumiseen ja erityis-

18.3.2008

asumiseen liittyviä tarpeita, joihin vapautuvia rakennuksia ja alueita voidaan hyödyntää.

Kiinteistölautakunta toteaa, että mikäli aloite johtaa selvitystyön käynnistämiseen, tulisi kaupunkisuunnittelun ja kiinteistöviraston asiantuntemusta hyödyntää työssä alusta lähtien.

Lisätiedot:

Ojala Unto, toimitilapäällikkö, puhelin 310 40369

KIINTEISTÖLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXX

Kai Kalima
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXX

Teuvo Sarin
apulaisosastopäällikkö

LIITE

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö

LAUSUNTO

28.3.2008

HUS Dnro 1710/47/07

Helsingin kaupunginhallitus
Kirjaamo
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

Khs dnro	2007-2391/024
Stn dnro	
Saap./Ant.	01-04-2008

Helsingin kaupunki on pyytänyt 31.3.2008 mennessä HUS:n lausuntoa kaupunginvaltuutettu Ilkka Taipaleen ja muiden allekirjoittajien kaupunginvaltuustolle osoittamasta ehdotuksesta, joka koskee sairaala-alueiden kehittämisprojektiryhmän perustamista.

Lausunnossa todetaan, että nyt kun HUS:ssa on pääkaupunkiseudun kattava HYKS-sairaanhoitoalue, olisi edellytykset luoda pääkaupunkiseudun kuntien, erityisesti Helsingin ja HUS:n yhteistyönä sairaalakiinteistöjen kehittämisprojekti 2020 käsittelemään mm. kokonaisista sairaala-alueista luopumista ja muuntamista uuteen käyttöön sekä käsittelemään yhteistyötä uusien sairaalarakennusten osalta.

HUS:n päälinjaus HYKS:n palvelutuotannon osalta on toimintojen mittava keskittäminen Helsingissä Meilahteen siten, että Peijaksen sairaala Vantaalla, Jorvin sairaala Espoossa ja muut HYKS-sairaalat Helsingissä muodostavat Meilahden alueen kanssa työnjaoltaan kehittyvän ja tehokkaan kokonaisuuden. Tärkeä osa meneillään olevaa toiminnan ja rakenteiden uudistamista on yhteistyö HYKS-alueen jäsenkuntien perusterveydenhuollon kanssa sekä päivystysjärjestelyissä että laajemminkin sujuvien tutkimus- ja hoitoprosessien kehittämisessä.

HUS:n toiminnot sijoittuvat jatkossakin pääosin nykyiseen kiinteistökantaan. Tavoitteena on peruskorjata ja rakentaa uusia sairaalataloja siten, että palvelut ovat asiakkaiden helposti saavutettavissa. Samalla erikoisalojen toimintaa keskitetään ja sairaalat profiloituvat sovitun työnjaon mukaisesti.

HUS on jo luopunut Helsingin kaupungilta vuokratuista Lapinlahden ja Marian sairaaloista ja eräistä pienemmistä toimintayksiköistä ja lisärakentaa tässä vaiheessa HYKS-alueella vain Meilahdessa. Suunnitelmissa on noin 10 vuoden kuluttua siirtää myös Töölön sairaalan toiminnot Meilahteen ja luopua näin vapautuvasta huonokuntoisesta kiinteistöstä. Harkittavana on myös Kirurgisen sairaalan käyttötarkoitus sen jälkeen, kun Meilahti-hankkeet on saatu päätökseen.

Vaikka HUS:ia ei erikoissairaanhoidon palvelutarpeiden osalta ole näköpiirissä Meilahti-projektin ohella muuta uudisrakentamista Helsingissä, sairaanhoitopiiri pitää Ilkka Taipaleen ja muiden allekirjoittajien ehdotusta hyvänä. HUS suhtautuu myönteisesti aloitteessa esitettyyn yhteistyöhön Helsingin kaupungin terveyskeskuksen ja muiden virastojen kanssa suunniteltaessa pääkaupunkiseudun sosiaali- ja terveydenhuollon kiinteistöjen käyttöä tulevaisuudessa.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Kari Nenonen
toimitusjohtaja

27.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2397/637
Stn dnro	
Saap./Anl.	27-03-2008

Helsingin kaupungin hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2007-2397 / 637

HELSINGIN KAUPUNGIN OMISTAMAT KARTANOT JA NIIDEN NY- KYINEN TILA

Museo 2007-164

Valtuustoaloitteessa 30 X 2007 Helsingin kaupunginvaltuustolle Laura Kolbe ja 14 muuta valtuutettua ilmaisevat huolensa Helsingin kaupungin omistamien kartanoiden (18 kpl) tilasta. Aloitteessa toivotaan, että Helsingin kaupunki selvittää omistamiensa kartanoiden tilaa ja pohtii toimenpiteitä kartanoiden järkevään käyttöön niin, että mahdollisimman monet helsinkiläiset pääsevät nauttimaan niiden puistoista ja rakennuksista. Kaupunginmuseo tarkastelee asiaa kulttuurihistorian ja rakennetun kulttuuriympäristön vaalimisen näkökulmasta.

Helsingin kaupunki omistaa alueellaan 18 kartanoa, joista osan historia ulottuu aina 1400-luvulle asti. Kartanoympäristöt käsittävät kartanopuistoja, puutarhoja ja viljelysmaita, jotka rikkaine kasvustoineen muodostavat historiallisia viheralueita kaupungin alueella. Kartanoiden päärakennukset ja muu rakennuskanta muodostavat ainutlaatuisia pihamiljöitä ja edustavat aikansa korkeatasoista, usein myös kerroksellista arkkitehtuuria. Kartanoista Meilahden kartano, Stansvikin kartanoalue ja Talin kartano kuuluvat valtakunnallisesti merkittäviin kulttuurihistoriallisiin ympäristöihin, jotka Museovirasto on määritellyt v. 1993.

Kartanoalueet rakennuksineen nähdään nykyään arvokkaina kulttuurihistoriallisina kokonaisuuksina. Niiden suojeluun, säilyttämiseen ja hoitoon tuleville sukupolville ja nykykaupunkilaisten käyttöön on Helsingin kaupunki kiinnittänyt huomiota jo pitkään, parikymmentä vuotta.

Työryhmät ja selvitykset

Helsingin kaupungin omistamat arvokkaat kartanoalueet on kartoitettu 1990-luvun alussa. Tämän jälkeen vuonna 1994 perustettiin ns. Kartanot kuntoon ja käyttöön -työryhmä, jonka tehtävänä oli laatia kartano-

Postiosoite	Käyntiosoite	Puhelin	Faksi	Tilinro	Y-tunnus
PL 4300	Sofiankatu 4	+358 9 310 1041	+358 9 310 36654	800012-62637	0201256-6
00099 HELSINGIN KAUPUNKI kaupunginmuseo@hel.fi	Helsinki 17 http://www.helsinginkaupunginmuseo.fi				Alv.nro FI02012566

27.3.2008

ympäristöjen käyttö-, peruskunnostus- ja ylläpito-ohjelma kymmenvuotiskaudelle 1996-2005. Työryhmän jäsenenä toimi hallintokuntien edustajia kaupungin eri virastoista, myös kaupunginmuseosta. Työryhmän raportti valmistui v. 1995, *Helsingin kartanoympäristöt kuntoon ja käyttöön työryhmän raportti 13.6.1995* (Helsingin kaupungin kiinteistöviraston Metsä- ja maatalousosaston julkaisu 5/1995).

Seurantaryhmä asetettiin 20.3.1996 – 31.12.1997 väliseksi ajaksi valvomaan ehdotusten toteutumista. Kaupunginmuseo oli myös tässä työryhmässä mukana asiantuntijana. Tavoitteena oli, että kaikki Helsingin kartanoympäristöt rakennuksineen ja ympäristöineen olisi peruskunnostettu ja jatkuvan ylläpito-hoidon piirissä viimeistään vuonna 2005. *Helsingin kartanoympäristöjen perusparannuksen ja hoidon seurantar ryhmän työryhmän väliraportti 31.12.1997* (Helsingin kaupungin rakennusviraston viherosaston selvitys nro 1998:1). Seurantaryhmän tavoitteena oli kaupungin omistamien kartanopuistojen ja -puutarhojen kunnostamisen edistäminen. Raportin lopuksi esitettiin seurantar ryhmän ehdotukset Helsingin kartanoympäristöjen peruskorjauksen ja hoidon turvaamiseksi.

Seuraavien kymmenen vuoden aikana on kartanopuistoja ja rakennuksia kunnostettu järjestelmällisesti. Helsingin kaupungin omistamien kartanoiden rakennusten kunnostamista hoitaa Kiinteistövirasto, Helsingin kaupunginmuseo toimii asiantuntijaviranomaisena yhteistyössä muiden hallintokuntien kanssa tarvittaessa. Kartanoympäristöjen pitkäjänteinen kunnostaminen on nostanut kartanorakennusten ja kartanopuistojen arvoa ja kiinnostus niitä kohtaan kaupunkilaisten keskuudessa on kasvanut, samoin arvostus. Seuraavat kartanoalueet ovat ainakin osittain avoimia ja helsinkiläisten on mahdollista nauttia niiden puistoista ja rakennuksista: Annala (osittain), Fallkulla, Haltiala (osittain), Meilahti, Pukinmäki, Puotinkylä, Rastila, Stansvik, Ströms, Tali, Tullisaari ja Tuomarinkylä. Selvityksissä mukana ollut Herttoniemen kartano ei ole Helsingin kaupungin omistuksessa, mutta se on yleisölle avoin. Suljetummassa käytössä ovat Jollas (yhdistyskäytössä), Kulosaari (yhdistyskäytössä), Lauttasaari (yhdistys ja vanhainkoti), Vuosaari (sosiaaliviraston käytössä) ja Yliskylä (yhdistyskäytössä).

Asemaakaavoitus

Asemakaavoitus on edennyt kaavoitusohjelman mukaisesti lähes aikataulussa. Kaupunginmuseo on ollut mukana kaavoitustyössä ja määritellyt kartanorakennusten ja kartanomiljöiden suojelutavoitteita. Esim. Annalan kartanoalueen rakennusten kulttuuri- ja rakennushistoriallinen arvo on määritelty 4.5.1990 päivätyssä lausunnossa. Villa Annebergin

Postiosoite
PL 4300

Käyntiosoite
Sofiankatu 4

Puhelin
+358 9 310
1041

Faksi
+358 9 310 36664 800012-62637

Tilinro

Y-tunnus
0201256-6

00099 HELSINGIN KAUPUNKI
kaupunginmuseo@hel.fi

Helsinki 17
<http://www.helsinginkaupunginmuseo.fi>

Alv.nro
FI02012566

27.3.2008

(Annala) asemakaava tuli voimaan 10.10.2003. Annala ei varsinaisesti ole kartano, mutta se on ollut mukana kartanoiden kartoitus- ja perusparannustyössä. Vuosien 1997 – 2004 välisenä aikana Helsingin kaupungin omistamien kartanoiden asemakaavoja on laadittu tai uusittu kymmenelle kartanoympäristölle Helsingin alueella. Asemakaavoissa kartanorakennukset ja kartanomiljööt on pääasiallisesti suojeltu. Kuloosaaren kartanolla ja Stansvikin kartanoalueella ei vielä ole asemakaavaa, Stansvikin kartanon asemakaavaa valmistellaan Kruunuvuorenrannan kaavoituksen yhteydessä.

Kaupunginmuseo on osallistunut asiantuntijana yhdessä muiden Helsingin kaupungin hallintokuntien kanssa työryhmissä pitkäjänteiseen työhön, jonka tavoitteena on ollut kartanoympäristöjen kunnostus. Suurimpina käytännön ongelmina ovat olleet puutteelliset vuokrasopimukset, kaavoituksen keskeneräisyys ja hoitovastuiden sekavuus. Kaavoituksen ja rakennussuojelun osalta työ on edennyt hyvin ja suuri osa kartanomiljöistä ja kartanorakennuksista on saatettu suojelun piiriin.

Kaupunginmuseon mielestä kartanotyöryhmien yhteistyö on ollut hedelmällistä ja tuottavaa, työ on ollut järjestelmällistä ja tavoitteista suuri osa on saavutettu. Vielä kaavoittamattomien tai kaavaltaan vanhentuneiden kartanoympäristöjen kaavoitustyö tulee saattaa ajan tasalle. Helsingin kaupungin omistamien kartanoympäristöjen ylläpito on usean eri hallintokunnan alaista. Tiivistä yhteistyötä kartanoympäristöjen ylläpidon, vaalimisen ja kehittämisen edistämiseksi tulee jatkaa.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tiina Merisalo
museonjohtaja

Anne Mäkinen
yksikön päällikkö

LIITTEET

Asiakirjat palautetaan

18.3.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007 - 2397 / 637
Stn dnri	
Saap./Anl.	28 -03- 2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 7.11.2007

KARTANOIDEN KÄYTTÖÄ KOSKEVA VALTUUSTOALOITE

Kv 2007-2091, Khs 2007-2397

Kiinteistölautakunta toteaa, että Helsingin kaupungin omistuksessa on kaupungin hallinnollisten rajojen sisäpuolella 17 kartanoa. Lisäksi kaupunki omistaa tällä hetkellä Sipoossa sijaitsevan Husön kartanon, joka kuitenkin sijaitsee Helsinkiin liitettävällä alueella.

Kartanoista kaksi on liikuntaviraston hallinnassa. Liikuntavirasto on vuokrannut Talin kartanon golf-kerholle ja Rastilan kartano on viraston omassa, leirintäaluetta palvelevassa käytössä.

Kiinteistöviraston tilakeskuksen omistajahallinnossa olevista kartanoista

- kolme on ammattijärjestöjen käytössä; Kulosaaren, Stansvikin ja Jollaksen kartanot
- kuusi on pääosin kaupungin omien hallintokuntien käytössä ja asuinkäytössä; Meilahden, Fallkullan, Haltialan, Tuomarinkylän, Tullisaaren ja Nordsjön kartanot
- viisi on vuokrattu järjestöille ja yrityksille ravintola-, musiikkiopisto-, asukasyhdistys- ja vanhainkotikäyttöön; Puotinkylän, Strömsin, Yliskylän, Pukinmäen ja Lauttasaaren kartanot
- Annalan kartano on asuinkäytössä
- Husön kartano Sipoossa on ratsastuskeskuskäytössä.

Kartanorakennusten käyttötarkoitukset poikkeavat siis toisistaan melkoisesti. Avoimimpina voitaneen pitää kahvila-ravintola-käytössä ja museokäytössä olevia Meilahden, Rastilan, Tuomarinkylän ja Puotinkylän kartanoita. Suljetuimpia taas ovat vanhainkotikäytössä oleva Lauttasaaren kartano ja asuinkäytössä olevat Fallkullan ja Annalan kartanot.

18.3.2008

Kartanorakennukset ovat varsin vakiintuneessa käytössä. Kiinteistöviraston tilakeskus vuokraa vapautuneita tiloja ensisijassa kaupungin omille yksiköille ja mikäli näillä ei ole tarpeita, myös kaupungin ulkopuolisille tahoille.

Kartanopuistot ovat säilyneet vaihtelevasti. Osalla ei ole lainkaan varsinaista puistoaluetta, esimerkiksi Nordsjön kartano ja joissakin puisto on rakennettu viimeistellyksi ulkoilupuistoksi, esim. Tullisaaren kartano. Kartanoympäristöistä on tehty useita selvityksiä ja suunnitelmia mm. rakennusviraston toimesta.

Rakennusten ja alueiden käyttöä ohjaavan asemakaavoituksen näkökulmasta kartanot poikkeavat toisistaan. Seitsemän kartanoa sijaitsee julkisten rakennusten tontilla (Y), neljä on ulkoilu- tai suojelualueella, kolme on puistoalueella ja neljä kartanoa on kaavoittamattomalla alueella.

Kiinteistölautakunta toteaa, että kiinteistöviraston tilakeskus on valmis pystyttämään kartanoalueille informaatiotaulut. Kartanoiden historiaa kuvaavan infotaulun tietosisältö on taas kaupunginmuseon toimialaa.

Lisäksi lautakunta toteaa, että kiinteistövirasto laatii käyttösuunnitelman kartanoiden ja kartanotyyppisten rakennusten käytöstä tulevaisuudessa.

Lisätiedot:
Nieminen Erik, kehittämisinsinööri, puhelin 310 40355

KIINTEISTÖLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXX

Kai Kalima
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

Teuvo Sarin
apulaisosastopäällikkö

LIITE

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö

18.3.2008

§ 179

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2397/637
Stn dnr	
Saap./Anl.	31-03-2008

LAUSUNTO LAURA KOLBEN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA, JO-
KA KOSKEE HELSINGIN KAUPUNGIN OMISTAMIEN KARTANOI-
DEN TILAA

HKR 2007-1505, Halke 2007-2397/637 7.11.2007

Historiallisesti arvokkaat kartanorakennukset ja niiden ympärillä olevat puistot, puutarhat ja viijelysmaisemat muodostavat ainutlaatuisen kokonaisuuden, kartanomiljöön. Kaupunkiympäristössä kartanomiljööt ovat historian, rakennus- ja puutarhataiteen, opetuksen ja virkistuksen kannalta merkittäviä alueita. Ne lisäävät kaupunkimaiseman ja luonnon monimuotoisuutta, ja tuovat elinympäristön kokemukseen ajallista syvyyttä. Helsingin kartanorakennukset ovat säilyneet melko hyvin, mutta niiden puutarhat ja lähiympäristöt ovat usein kaupunkirakentamisen myötä menettäneet arvojaan, hävinneet kokonaan sekä pienentyneet pinta-alaltaan. Yleiseltä merkittävyydeltään vähäisempien huvilapuutarhojen asema on aikojen kuluessa ollut vielä haavoittuvampi.

Rakennusviraston vastuulla on 14 kartanon lähiympäristöä. Rakennuksista vastaa kiinteistöviraston tilakeskus ja rakennuksia vuokraavat yhdistykset, yritykset ja yksityiset henkilöt. Helsingin kartanoista, Herttoniemen kartano ja Degerön kartano ovat yksityisessä omistuksessa. Tullisaaren alueesta pieni osa on yksityisessä omistuksessa. Liikuntavirasto vastaa Talin ja Rastilan kartanoalueista ja kiinteistövirasto Jollaksen, Lauttasaaren ja Pukinmäen kartanoista lähiympäristöineen.

Kartanot sisältyvät valtakunnallisiin ja alueellisiin kulttuuriympäristöjen luetteluihin ja niiden arvo on tiedostettu nykyisin hyvin. Rakennusviraston lausunnossa keskitytään kartanojen ulkoympäristöjen tilanteeseen.

18.3.2008

§ 179

Katsaus kartanoympäristöjen kehittämistyöhön

Yleisselvitys 1991

Noin kaksikymmentä vuotta sitten kiinnitettiin Helsingin kaupungin kiinteistöviraston metsä- ja maatalousosastolla huomiota kartano-alueiden heikentyneeseen tilaan. Vanhat historiallisesti tärkeät alueet olivat huonosti hoidettuja ja vastuut niiden hallinnasta olivat epäselvät. Vanhat koristekasvit olivat häviämässä ja alueet olivat paikoin kasvamassa umpeen. Usealta kartanoalueelta puuttui asemakaava tai se ei enää ollut ajan tasalla. Kiinteistöviraston metsä- ja maatalousosastolla päätettiin kartoittaa Helsingin kaupungin omistamat arvokkaat kartanoalueet ja niiden tila.

Kartanot olivat aikanaan toimivia tilakeskuksia sekä maatalouden että puutarha- ja rakennuskulttuurin edelläkävijöitä ja ylläpitäjiä Helsingissä. Useasti kartanoissa on jäljellä arvokkaat päärakennukset, jotka lähes poikkeuksetta on suojeltu asemakaavassa. Kartanoympäristöjen vihreät alueet, pihapiirit, kartanopuistot, viljelykset ja puutarhat olivat usein kuitenkin jääneet villiintymään ja niiden hoitaminen oli useimmiten kartanon vuokraajan resurssien ja osaamisen varassa.

Selvitystyön jatkotoimenpiteenä eri hallintokunnat päättivät syyskuussa 1994 yksimielisesti ehdottaa johtajistotoimikunnalle erityisen kartanotyöryhmän perustamista.

Kartanoympäristöt kuntoon ja käyttöön -seurantaryhmä

Marraskuussa 1994 perustettiin johtajistotoimikunnan päätöksellä työryhmä, joka sai nimekseen Kartanoympäristöt kuntoon ja käyttöön. Työryhmälle annettiin tehtäväksi laatia kartanoympäristöjen käyttö- ja ylläpito-ohjelma kymmenvuotiskaudelle 1996 - 2005. Työryhmän edustajat olivat rakennusviraston puisto- ja talonrakennusosastoilta, kiinteistöviraston talo-, tontti- ja maatalous- ja metsäosastoilta, rakennusvalvontaviraston kaupunkikuvaosastolta, liikuntavirastosta, kaupunginmuseosta ja kaupunkisuunnitteluviraston kaavoitusosastolta. Työryhmä selvitti työssään 17 Helsingin kaupungin omistaman kartanon tai tilan kunnostusta ja hoitoa.

Kartanoalueet luokiteltiin käyttötarkoituksen, luonteen ym. kriteerien mukaan ja niiden nykytila ja käyttö inventoitiin. Työryhmä laati kaavoitusohjelman kartanoalueille ja esitti kartanoiden päärakennuksille ja ympäristöille peruskorjaus- ja ylläpito-ohjelman. Keskeisenä ta-

18.3.2008

§ 179

voitteena pidettiin sitä, että kartanoalueiden käyttöä tulee kehittää entistä avoimemmaksi ja julkiseksi. Työryhmä piti myös tärkeänä vuokra- ja hoitosopimusten tarkentamista siten, että pihapiiri tai rakennuksen ympäristö aina rajataan ja hoito ohjeistetaan sopimuksessa.

Kartanoalueiden hoitovastuu oli tuolloin epäselvä. Työryhmä laati ehdotuksen, jonka mukaan vastuu jaettiin kiinteistöviraston, liikuntaviraston ja rakennusviraston kesken. Työryhmä ehdotti myös, että kartanoalueilla oleville suojelluille rakennuksille ei asetettaisi tuotto-vaatimusta, koska ne ovat yhteiskunnan ylläpitämää kulttuurihistoriallisesti merkittävää yhteistä kansallisomaisuutta.

Työryhmässä todettiin, että kartanoympäristöjen kohentaminen kuntoon ja käyttöön vaatii budjettivarojen lisäksi erillisrahoitusta. Työryhmä esitti myös, että kartanoympäristöissä sijaitsevien asuin- ja talousrakennusten kunto ja käyttö tulee selvittää ja niille tulee laatia kunnostusohjelma.

Seurantaryhmä 1996 - 1997

Johtajistotoimikunta asetti maaliskuun 1996 ja joulukuun 1997 väliselle ajalle seurantaryhmän valvomaan edellisen työryhmän ehdotusten toteutumista ja päivittämään kunnostusohjelma. Samoihin aikoihin metsä- ja maatalousosaston ja puisto-osaston yhdistyttyä viherosastoksi perustettiin uuden osaston ylläpitotoimistoon kartanovastaavan toimi. Kartanovastaavan tehtävänä oli turvata kartanoympäristöjen kunnan kohentuminen Helsingin kartanoympäristöt kuntoon ja käyttöön -työryhmässä yhteisesti sovittujen ohjeiden mukaan. Kartanovastaavan tehtävänä oli vastata kokonaisvaltaisesti kaupungin omistuksessa olevista kartanopuistoista ja -puutarhoista. Tehtäviin kuuluivat hallintokuntien välinen yhteydenpito, kasvillisuus- ja historialliset inventoinnit, kunnostussuunnitelmat, kunnostusrakentaminen, ylläpito, hoito sekä tietenkin yllä mainittu seurantaryhmätyöskentely.

./ Liihteenä oleva Helsingin kartanoympäristöjen perusparannuksen ja hoidon seurantaryhmän väliraportti valmistui joulukuussa 1997 (liite 2). Yhteenvetona voidaan todeta, että monen kartanon kohdalla oli edetty johtajistotoimikunnan vuonna 1994 antaman kehotuksen mukaisesti.

Kaavoitusohjelma on edennyt hyvin. Kartanoalueiden käyttö on kehittynyt avoimempaan suuntaan asemakaavoituksen myötä. Esimer-

18.3.2008

§ 179

kiksi Vanhassa kaupungissa sijaitseva Villa Anneberg on kehitymässä tavoitteiden mukaiseksi puutarhakulttuurin keskuksiksi. Kartanoalueiden sivu- ja talousrakennusten inventointi ja peruskorjausohjelma on aloitettu. Helsingin kaupungin omistuksessa oleville kartanoympäristöille on laadittu kunnostusohjelma.

Johtajistotoimikunnan asettamalle vuokrasubventiotyöryhmälle annettiin tehtäväksi valmistella erillinen avustusjärjestelmä, johon liittyi tuottovaatimuksen poistaminen historiallisesti arvokkaiden suojeltujen kartanorakennusten ja -alueiden kohdalla.

Seurantatyöryhmä kehotti raportissaan hallintokuntia (kiinteistövirastoa, rakennusvirastoa ja liikuntavirastoa) hakemaan budjetin ulkopuolista rahoitusta EU-rahastoista. Kartanopuistojen kohdalla tämä ei ole toteutunut. Lisäksi seurantaryhmä kehotti hallintokuntia toimimaan historiallisten puutarhojen suojelua koskevan ns. Firenzen julistuksen (www.ymparisto.fi) hengessä. Rakennusviraston vastuulla olevien kartanoympäristöjen, puutarhojen ja puistojen osalta toimitettiin julistuksen mukaisesti mm. inventoimalla ja dokumentoimalla kartanoympäristöt aina ennen kunnostussuunnitelman laatimista ja keskittämällä kartanoympäristöihin liittyvät työt yhdelle henkilölle, kartanovastaavalle, joka erikoistui ja koulutautui historiallisesti tärkeiden kartanopuistojen ja -puutarhojen erityispiirteisiin ja kehittämistarpeisiin. Vuonna 2004 katu- ja vihertoimien yhdistymisen ja toiminnan organisoinnin yhteydessä tämä erityistehtävä lakkautettiin ja kartanoalueista huolehtiminen on nykytilanteessa hajautettu katu- ja puisto-osastolla alue- ja toimintopohjaisesti (strateginen suunnittelu, rakennuttaminen, ylläpito, tapahtumahallinta). Tuottajayksikössä (HKR-Ympäristötuotanto) kartanoalueiden hoitoon koulutautuneet yksiköt ovat jatkaneet toimintaansa entiseen tapaan.

Viheralueohjelma 1999 - 2008

Helsingin kaupungin omistuksessa olevien kartanoympäristöjen kunnostaminen priorisoitiin korkealle Helsingin Viheralueohjelmassa 1999 - 2008. Kymmenvuotiskauden tavoitteeksi asetettiin kunnostus- ja kehittämissuunnitelman laatiminen kaikille rakennusviraston vastuulla oleville kartano-ohjelman viheralueille, puutarhoille ja pihapiireille. Vuosittain tuli kunnostaa 1 - 3 kohdetta riippuen kartanoalueen laajuudesta ja ominaisuuksista. Tavoitteena oli käyttää noin 6 % viherosaston vuosittaisesta investointibudjetista kartanomiljöiden kunnostamiseen.

18.3.2008

§ 179

Vuosien 1996 ja 2005 välisenä aikana on rakennusvirastossa tehty paljon kartanosektoriin liittyviä yleisluonteisia selvityksiä ja inventointeja sekä haastateltu kartanoissa ja tiloilla asuneita henkilöitä. Arvokkaan asiatiedon lisäksi viherosasto sai haastattelujen yhteydessä käyttöönsä runsaasti ainutlaatuista valokuvamateriaalia. Valokuvat ovat arvokasta lähtöaineistoa kartanopuutarhojen restaurointi- ja kunnostustöitä suunniteltaessa.

Vuonna 1999 valmistui rakennusviraston viherosaston toimeksiantona maisema-arkkitehti Ranja Hautamäen selvitys- ja inventointityö, jonka aiheena oli Helsingin alueella sijaitsevien 25 kartanoympäristön ja erityisesti niihin liittyvien puistojen ja puutarhojen historia ja nykytila. Samoihin aikoihin valmistui viherosastolla myös Kartanopuistomme - osa Helsingin historiaa -niminen esite, jossa lyhyesti esitellään ympäristöineen 25 arvokasta kartanoa, joista 18 on Helsingin kaupungin omistuksessa. Kartanopuistot ja niiden historia on lyhyesti esitelty myös rakennusviraston internetsivuilla.

Rakennusviraston tavoitteeksi asetettiin, että kartanosektorin töiden tilaaminen, suunnittelu, rakentaminen ja ylläpito olisivat osaavissa käsissä. Huolehdittiin siitä, että yllä mainittuja tehtäviä hoitavilla henkilöillä oli mahdollisuus lisäkoulutukseen. Rakennusviraston HKR-ympäristötuotannon itäiseen ja pohjoiseen viheryksikköön perustettiin kartanoryhmä, jonka tehtävänä oli huolehtia ammattitaidolla kartanoalueiden ylläpidosta, hoidosta ja kehittämisestä. Ryhmiin valittiin ja niihin myös hakeutui puistotyöntekijöitä, joilla oli erityinen kiinnostus historiallisia puutarhoja kohtaan tai jopa koulutusta aiheesta. Kartanoryhmät toimivat edelleen. Rakennusviraston HKR-ympäristötuotannon itäisen viheryksikön puistorakentajat hankkivat lisäkoulutusta historiallisten puistojen kunnostuksesta ja restauroinnista. Vanhojen historiallisesti tärkeiden kivimuurien korjaaminen on yhtenä esimerkkinä rakentajien erikoisosaamisesta.

Kartanoympäristöjen nykytila

Kartanopuistoja on kunnostettu viheralueohjelman ja kartanoalueiden peruskorjaus- ja hoito-ohjelman vuosille 1998 - 2005 mukaisesti vuosituhannen vaihteen molemmin puolin. Seuraavassa tarkastellaan ohjelman toteutumista puistojen ja puutarhojen osalta. Tavoitteiden mukaan toteutettuihin suunnitteluhankkeisiin on aina kuulunut historian ja kasvillisuuden inventointi sekä hoitoa ja kehittämistä ohjaava suunnitelma. Vastuullinen virasto on merkitty sulkuihin.

Osoite	Katuosoite	Puhelin	Telefon	Telefax
PL 1500 00099 HELSINGIN KAUPUNKI hkr.kirjaamo@hel.fi	Kasarmikatu 21 00130 HELSINKI http://www.hkr.hel.fi	Vaihde 310 1661	Växel 310 1661	310 38655

18.3.2008

§ 179

Herftoniemi (HKR)

Kartanopuisto on kunnostettu ja sille on laadittu hoito-ohjeet. Hoito-suunnitelma päivitetään tänä vuonna. Puisto on Svenska Odlingens Vänner ry:n omistuksessa. Rakennusvirasto on kunnostanut kartanopuiston, joka on avoin yleisölle. Puutarhaa hoitaa kartanoryhmä. Rakennuksissa toimii kahvilaravintola sekä kartano- ja ulkomuseo. Tavoite on toteutunut.

Rastila (LIV)

Kartanon pihaa ei ole peruskorjattu, mutta hoitoa on tehostettu. Kasvillisuusinventointi ja historiallinen selvitys valmistuu tänä vuonna opinnäytetyönä. Aluetta hoitaa liikuntavirasto. Rakennuksessa toimii kahvila. Tavoite ei ole toteutunut.

Ströms (HKR)

Pihapiirin hoitotasoa on huomattavasti parannettu ja talon edessä oleva muotopuutarha-aihe on palautettu. Strömsinlahden puiston kunnostussuunnitelma on valmis ja kunnostustyöt alkavat tänä vuonna. Pihapiiri on kartanoryhmän hoidossa. Rakennuksessa toimii kuvataidekoulu, musiikkiopisto ja nuorisotila. Tavoite on toteutunut.

Pukinmäki (KV)

Sekä rakennus että piha on kunnostettu. Rakennusviraston kartanoryhmän hoitaa pihaa kiinteistöviraston toimeksiannosta. Rakennuksessa toimii päiväkotia ja asukasyhdistys. Tavoite on toteutunut.

Haltiala (HKR)

Palaneen päärakennuksen palauttamistavoitteesta on luovuttu. Kivi-jalka on kunnostettu osaksi puutarhaa. Kartanon pihapiiri on restauroitu ja muut kartanopuutarhan osat on kunnostettu. Kahvilarakennus on peruskorjattu. Alueella toimii kahvila-ravintola, kotieläintila ja maatalouskeskus. Puistoa ja puutarhaa hoitaa kartanoryhmä. Tavoite on toteutunut.

Villa Anneberg (HKR)

Puutarha, puisto ja viljelypalsta-alue on kunnostettu. Suurin osa rakennuksista sekä vanha orangeria on korjattu. Orangeria on poikkeuksellisesti rakennusviraston hallinnassa. Puutarhan arvokkaita van-

18.3.2008

§ 179

hoja jalosyreenejä on otettu lisäykseen. Puistoa ja puutarhaa hoitaa kartanoryhmä. Osa rakennuksista on vuokrattu asunnoiksi ja osa Hyötykasviyhdistys ry:lle, joka järjestää kaikille avoimia puutarhakulttuurista edistäviä tapahtumia ja koulutusta. Sekä viljelypaikat että orangeria ovat yhdistyksen hoidossa. Tavoite on rakennusten julkista käyttöä lukuun ottamatta toteutunut.

Puotinkylä (HKR)

Tavoitteena on ollut puiston osittainen peruskorjaus. Rakennusvirastossa on laadittu hankesuunnitelma, joka kattaa koko Vartiokylän lahden ympäristön. Kartanopuiston suunnittelu alkaa tänä vuonna. Suunnitelma rajataan siten, että asemakaavassa tontiksi merkitty alue liitetään puistosuunnitelmaan. Osa kartanon pihapiiriä ja Juorumäkeä kiertävästä muurista on kunnostettu vuosina 2006 - 2007. Hankkeelle on myönnetty erillisrahoitusta lähiörahastosta. Kartanossa toimii ravintola. Tavoite on osittain toteutunut.

Tullisaari (HKR)

Osa Tullisaaren puiston rakennuksista on vuokrattu asumiseen ja Aino Ackte'n huvila on kulttuuriasiainkeskuksen käytössä. Huvilassa toimii myös kokous- ja juhlapalvelu. Koska kunnostettava alue on laaja, työ on jaettu usealle vuodelle. Viimeinen osa on vielä toteuttamatta. Tullisaaren kohdalla kunnostus- ja restaurointityöt ovat ylittäneet seurantaryhmän tavoitteet. Leonard Borgströmin puutarhan kunnostamissuunnitelmat päivitetään tänä vuonna ja rakennetaan ensi vuonna. Viimeinen vaihe, joka käsittää alueella olleiden puutarharakenteiden kunnostamista ja korjaamista sekä rakennusviraston käytössä olevan huoltorakennuksen purkamisen. Voimassa olevan asemakaavan mukaan alueelle tulee sijoittaa kahvila. Tullisaaren puutarhan ja puiston peruskorjaus on lähes valmis. Rakennusten julkista käyttöä tulee vielä lisätä.

Stansvik (HKR)

Stansvikin kartanopuutarha siirtyi 1990-lopulla liikuntavirastosta rakennusviraston hallintaan. Alueella toimii kaupungin työntekijöiden kesäkotona ja kaikille avoin kesäravintola. Kartanoryhmä on siitä lähtien hoidon keinoin parantanut puiston kuntoa sekä tehostanut hoitoa. Rakennusvirasto ja kaupunkisuunnitteluvirasto ovat yhteistyössä tänä vuonna teettäneet yleissuunnitelman asemakaavatyön ja puiston kunnostussuunnittelun pohjaksi. Kartanopuiston perusteellinen kunnostus tulee ajankohtaiseksi asemakaavan valmistuttua.

18.3.2008

§ 179

Tavoite on osittain toteutunut.

Kulosaari (HKR)

Peruskorjaushankkeesta on toistaiseksi luovuttu. Kartanon puutarha ja puisto on osana kaupunkisuunnitteluviraston yleiskaava 2002 selvitysalueetta. Alueen asemakaavatilanne on siis epäselvä ja puisto kannattaa peruskorjata vasta sitten, kun asemakaavan muutos on tehty. Kartanoryhmä on tehostanut rakennuksen edessä olevan pihapiirin hoitoa ja tehnyt pieniä rakenteellisia parannuksia puistossa. Päärakennus on vuokrattu kunta-alan ammattiiltoille. Tavoite on osittain toteutunut.

Meilahti (HKR)

Meilahden kartanopuiston hoitoa on tehostettu ja alueen rakenteita on parannettu. Puisto on suhteellisen hyvässä kunnossa, eikä tavoitteeksi asetetulla peruskorjaushankkeella ole kiire. Kartanoon liittyvien puistoalueiden, kasvillisuus ja historia on inventoitu. Alueella on kahvila ja Helsingin taidemuseo. Tavoite on osittain toteutunut.

Tuomarinkylä (HKR)

Tuomarinkylän kartanon puistoon liittyy laajoja alueita, joista osa on metsää ja osa peltoa. Pääsisäänkäynnin käytäväverkosto ja nurmikot kunnostettiin 1980-luvun lopulla. Puutarhaa ei ole peruskorjattu täysimittaisesti. Alueen hoitoa on tehostettu ja rakenteita kunnostettu tarpeen mukaan. Puutarha on kartanoryhmän hoidossa. Peruskorjaustyöt voidaan käynnistää, kun tarvittavat asemakaavan muutokset ja inventoinnit on tehty. Alueella toimii Helsingin kaupungin museo, ravintola, ratsastustalli, vinttikoirakerho ja kaupungin työtiloja. Tavoite on toteutunut osittain.

Niskalan tila (HKR)

Tilan rakennukset ja pihapiiri on vuokrattu yksityiskäyttöön. Kartanoryhmä hoitaa pihapiirin ympärillä olevaa luonnonmukaista, erityisesti kasvillisuudeltaan arvokasta aluetta. Niskalan tilan läheisyydessä olevasta arboretumista on vuonna 1984 muodostettu luonnonsuojelualue, jonka hoitoa ja kunnostamista ohjaa vuonna 2006 valmistunut hoito- ja käyttösuunnitelma. Suunnitelmaa toteutetaan vähän kerrallaan ylläpidoin keinoin. Niskalan tilan pihapiiri kunnostetaan vasta, kun rakennusten käyttötarkoitus on muuttunut julkiseksi. Alue odottaa asemakaavan muutosta. Tavoite ei ole toteutunut.

18.3.2008

§ 179

Vuosaari (HKR)

Kartanopuistolle on laadittu kunnostussuunnitelma, jonka toteuttaminen on jaettu usealle vuodelle. Alueella toimii monikulttuurinen päiväkotijärjestelmä ja perhekeskus. Puutarha on kartanoryhmän hoidossa. Tavoitteet on toteutunut osittain.

Tali (LIV) Helsingin Golfklubi on ollut vuokralla Talin kartanossa vuodesta 1932. Vuokrasopimus on voimassa 2009 loppuun. Tänä vuonna valmistunut hoito- ja kehittämissuunnitelma tullaan huomioimaan uudessa vuokrasopimuksessa. Tavoite on toteutumassa.

Lauttasaari (KV)

Pihaa ei ole peruskorjattu. HKR-ympäristötuotanto hoitaa pihaa kiinteistöviraston toimeksiannosta. Hoitoa on tehostettu. Rakennuksissa toimii vanhainkoti, perhepäiväkoti ja asukasyhdistys. Tavoite ei ole toteutunut.

Yliskylä (KV, nykyään HKR)

Pihapiiri on peruskorjattu rakennusviraston toimesta. Rakennus on vuokrattu asukasyhdistykselle. Rakennusta voi vuokrata kokous-juhla- ym. tilaisuuksiin. Tavoite on toteutunut.

Yllä mainittujen lisäksi Malmilla on Fallkullan tila, jossa toimii nuorisosiainkeskuksen kotieläintila, kesäkahvila ja 4 H-kerhon viljelypaista-alue. Pihapiirin hoito on jaettu nuorisosiainkeskuksen ja rakennusviraston kesken. Aluetta ei ole peruskorjattu, mutta hoitoa on tehostettu ja alue on kohtalaisessa kunnossa.

Kartanoalueiden kehittäminen ja lähitulevaisuuden näkymät

Kaupungin eri hallintokunnat ovat noin viidentoista vuoden ajan tehneet järjestelmällistä työtä kartanomiljöiden hyväksi. Laadittu kunnostusohjelma on monilta osin edennyt hyvin. Hallintokuntien järjestelmällistä työryhmätyöskentelyä ei kartanoasioissa tällä hetkellä kuitenkaan ole käynnissä.

Kartanoalueiden peruskorjauksen hoidon ja käytön suurimpia käytännön ongelmia ovat edelleen osittain puutteelliset vuokrasopimukset ja joiltain osin kaavoituksen keskeneräisyys. Hoitovastuut ovat sitä vastoin selkiytyneet. Kartanoalueilla toimii edelleenkin monia eri

18.3.2008

§ 179

osapuolia. Kiinteistövirasto vastaa rakennuksista, niiden kunnosta ja vuokraamisesta ja rakennusvirasto yleensä kartanoihin liittyvistä puistoista ja puutarhoista. Tämän lisäksi vuokralaiset antavat oman leimansa miljööseen.

Ongelmana on sekä valtakunnallinen että paikallinen historiallisten rakenteiden, puistojen ja puutarhojen kunnostukseen liittyvä osaamisen vähäisyys. Kartano- ja huvilapuutarhojen kunnostaminen, restaurointi ja hoito vaativat erityisosaamista, joka monilta osin poikkeaa esim. pienialaisten historiallisesti tärkeiden keskustapuistojen vastaavista töistä. Myös taloudelliset resurssit ja julkinen käyttö asetavat rajoituksia kartanoiden ympäristöjen kehittämiseksi.

Katu- ja puisto-osaston hoidossa olevat kartanoalueet on luokiteltu valtakunnallisesti käytössä olevan viheralueiden hoitoluokituksen mukaan. Kaikista pihapiireistä on hoitoluokituskartta ja yleensä myös hoito- ja kehittämissuunnitelma, jotka yhdessä ohjaavat kartanopuistojen ylläpitoa ja kasvillisuuden hoitoa.

Kaikkien rakennusviraston vastuulla olevien kartanopuistojen ylläpito tilataan omalta tuottajalta. Katu- ja puisto-osaston näkemyksen mukaan kyseisten ympäristöjen ylläpito ja kokonaisvaltainen hoito vaativat erityisosaamista, jota rakennusviraston HKR-ympäristötuotanto on hankkinut henkilöstöä kouluttamalla ja käytännön työssä peruskorjaamalla kartanopuutarhoja.

Kartanopuistoihin ja -puutarhoihin liittyvän työn ja tehtävän hajauttaminen rakennusvirastossa on vaikuttanut toiminnan organisointiin. On tärkeää, kaupungin omistuksessa olevien kartanoympäristöjen kehittämistä koordinoidaan ja edistetään. Erittäin tärkeää on myös hallintokuntien yhteistyö ja tiedonvaihto kartanoalueiden kehittämisessä.

Rakennusvirasto on järjestänyt vuosien ajan opastettuja retkiä kartanopuistoihin. Retket ovat erittäin suosittuja. Rakennusviraston kokemuksen mukaan asukkaat arvostavat historiallisten kartanomiljöiden sekä puistojen ja puutarhojen ainutlaatuista tunnelmaa ja heitä kiinnostaa niiden historia.

Huvilapuutarhat

Puistoalueiksi kaavoitettuja entisiä huvilapuutarhoja rakennusvirasto pyrkii kunnostamaan ja hoitamaan niiden historiallista arvoa ja kasvillisuutta kunnioittaen. Esimerkkejä tästä ovat Jollaksessa sijaitsevat Villa Tefken puutarha ja Matosaaren huvilapuutarha sekä Vuosaarissa sijaitseva Villa Lill-Kallvikin puutarha. Rakennusvirasto hoi-

18.3.2008

§ 179

daan pelastaa monen arvokkaan huvilapuutarhan umpeen kasvaminen ja häviäminen.

YHTEENVETO

Yhä tiivistyvä kaupunkirakenne tuo haasteita kartanoalueiden säilymiselle, käytölle ja kehittämiselle. Kartanoa ja siihen kuuluvaa lähiympäristöä ominaispiirteineen ja yksityiskohtineen on aina käsiteltävä suojeltavana kokonaisuutena.

Helsingin kaupungin hallintokuntien yhteisenä päämääränä tulee olla, että ainutlaatuiset kartanomiljööt ovat kaikille avoimia ja hyvin hoidettuja alueita. Rakennusviraston näkemyksen mukaan hallintokuntien tulisi tiivistää yhteistyötä kartanoalueiden kehittämiseksi ja vuonna 1994 asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi sekä päivittämiseksi. Uutena osa-alueena tarkastelun kohteena voisivat olla lisäksi kaupungin omistuksessa olevien historiallisesti arvokkaiden huviloiden ja niihin liittyvien puutarhojen kunnostaminen.

Rakennusvirastossa jatketaan annettujen voimavarojen ja resurssien puitteissa suunnitelmallista työtä kartanomiljöiden ja huvilapuutarhojen hyväksi. Katu- ja puisto-osastolla on parhaillaan valmisteilla toimintaa ohjaavan tuote- ja palvelulinjaukokoelman perustamiseen liittyen osaston vastuulla olevia arvoympäristöjä koskevien linjausten laadinta. Kartanoympäristöt huomioidaan näissä linjauksissa.

Rakennusvirasto käytti vuosina 2002 - 2007 kartanopuistojen peruskorjaukseen 2,6 M€ ja ylläpitoon 4,5 M€. Rakennusviraston katu ja puisto-osasto on ohjannut budjettivarojaan kartanoympäristöjen hyväksi viimeisen kuuden vuoden aikana keskimäärin 1,5 M€/vuosi.

Lisätiedot:

Rossing Birgitta, aluesuunnittelija, puhelin 310 38640

Tikkanen-Lindström Terhi, toimistopäällikkö, puhelin 310 38617

YLEISTEN TÖIDEN LAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tuula Hänninen
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anna-Leena Salo-Halinen
pöytäkirjanpitäjä

MKa/LKu/MRH/mlau

27.3.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2397/637
Str dnr	
Saap./Anl.	07-04-2008

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE KAUPUNGIN
OMISTAMIEN KARTANOIDEN TILAA JA NIIDEN KÄYTTÖÄ

Ksik 2007-1940, Khs 2007-2397/637 7.11.2007

**Kaupunginvaltuutettu Laura Kolbe ja 14 muuta valtuutettua ovat
31.10.2007 tehneet seuraavan valtuustoaloitteen:**

"Helsingin niemeä kiertää kartanoiden kehä. Pienellä vaivalla löytyy vanhojen kartanoiden kiehtova historiallinen kerrostuma. Eräät ovat edelleen yksityiskäytössä, joskin suurin osa (18) on kaupungin omistuksessa. Kartanot liittyvät Uudenmaan rannikon varhaisempaan maankäytön historiaan. Kartanot edustavat ihmisen käden jälkeä, siviilisaatiota ja kulttuuria. Kartanot toivat mukanaan kylämuodostusta, yhteisöllisyyttä, teollista ja kaupallista toimintaa. Monet tunnetut helsinkiläiset suvut ja perheet liittyvät kartanoiden historiaan. Tiloja on siirtynyt vanhoilta aatelissuvuilta nuoremmille tulokkaille, porvareille, upseereille, kauppiaille ja virkamiehille.

Kartanoissa näkyy Helsingin kehityksen kronologia. Niissä on tehty politiikkaa ja otettu vastaan kuninkaiden ja keisareiden vierailuja. Helsingin esikaupungistuminen tapahtui 1900-luvulla kartanoiden maille. Näin toteutettiin urbaani rakennemuutos: vanhaa maaviljelysmaata ostettiin käyttöön kun kaupungistuminen eteni. Alkuperäinen käyttö menetti merkityksensä ja tilat ja talot tyhjenivät. Päärakennukset siirtyivät kaupungin omistukseen.

Samalla kun monet kartanotilat ovat antaneet nimensä kokonaisille uusille kaupunginosille, jäivät kartanot puistoineen kerrostaloasutuksen alle. Monet entiset kartanot siirtyivät kunnallisvirkamiesliiton tai Helsingin eri virastojen käyttöön. Niistä on tehty juhla-, virkistys- urheilutiloja, opistoja, päivä- ja hoitokoteja. Muutama kartanon päärakennus on yliopiston käytössä. Eräät kartanot ja niiden komeat puistot ovat avoimna yleisölle. Näin on mm. Herttoniemessä, Tuomarinkylässä ja Tullisaaren puistossa.

MKa/LKu/MRH/mlau

27.3.2008

Moni kartano on arvoaan vastaamattomassa käytössä ja huonokuntoinen. Me allekirjoittaneet esitämme, että kaupunki selvittää omistamiensa kartanoiden tilaa ja pohtii toimenpiteitä kartanoiden järkevään käyttöön, siten että mahdollisimman monet helsinkiläiset saisivat tietoa niiden historiasta ja pääsisivät nauttimaan rakennuksista ja niitä mahdollisesti ympäröivistä puistoalueista.”

Hallintokeskus on pyytänyt valtuustoaloitteesta kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunnon kaupunginhallitukselle 31.3.2008 mennessä.

Kaupunkisuunnittelulautakunta

Helsingin kartanoalueet

Helsingissä on 27 kartanoa tai kartanomaista tilakeskusta, joista kaupunki omistaa 18. Muiden kuin kaupungin omistamia kartanoita ovat Degerön, Herttoniemen, Kumpulan, Malminkartanon, Munkkiniemen, Viikin latokartanon, Borgsin, Fallbackan ja Villingin kartanot.

Kartanot kuntoon ja käyttöön -työryhmä ja sen seurantar ryhmä

Helsingin kaupungilla on ollut kaksi kartanoiden käyttöä ja kunnostamista selviteltyttä kartanotyöryhmää. Ensimmäisen eri kaupungin hallintokuntien edustajista muodostetun työryhmän tehtävänä oli laatia kartanoympäristöjen käyttö-, peruskunnostus- ja ylläpito-ohjelma kymmenvuotiskaudelle 1996–2005. Työryhmän raportti ”Helsingin kartanot kuntoon ja käyttöön” valmistui 13.6.1995. Johtajistotoimikunta asetti vuosiksi 1996–1997 seurantatyöryhmän valvomaan ehdotusten toteutumista. Kumpaankin työryhmään kuului kaupunkisuunnitteluviraston edustaja.

Kartanoalueiden kaavoitustilanne

Kaupungin omistamista kartanokohteista valtakunnallisesti merkittäviä ovat Meilahden, Stansvikin, Talin ja Tuomarinkylän kartanot sekä Anjalan Villa Anneberg puistoineen ja Tullisaarenpuisto huviloineen.

Yleiskaava 2002:ssa kaikki kaupungin omistamat kartanokohteet on, Kulosaaren kartanoa lukuun ottamatta, merkitty kulttuurihistoriallisesti, rakennustaiteellisesti ja maisemakulttuurin kannalta merkittäviksi alueiksi, joita tulee kehittää siten, että alueen arvot ja ominaisuudet säilyvät. Kulosaaren kartano puuttuu yleiskaavasta kohteena, koska Kiivinokan alue merkittiin kokonaisuudessaan Yleiskaava 2002:n selvitysalueeksi. Kulosaaren kartano on kuitenkin arvokohteena mukana yleis-

MKa/LKu/MRH/mlau

27.3.2008

kaavan selostuksen rakennus- ja arvokkaita maisemakulttuurikohteita esittelevässä liitekartassa.

Kartanot kuntoon ja käyttöön -työryhmän perustamisen jälkeen on laadittu asemakaavat tai niiden muutokset Annalaan, Falkullan tilalle, Puukinmäen, Puotinkylän, Rastilan, Talin, Tuomarinkylän ja Vuosaaren kartanoille sekä Tullisaaren puistoon. Laajasalon Ylistalolle on juuri laadittu uusi asemakaava. Asemakaava on vireillä myös Stansvikin kartanoalueelle. Kulosaaren kartanon ympäristö on ainoa kaupungin omistamista kartanokohteista, joka on vielä selvittämättä ja asemakaavoittamatta.

Muiden kuin kaupungin omistamille kartanoille on laadittu vuoden 1995 jälkeen asemakaava Viikin Latokartanoon, Borgsin kartanoon, Fallbackan tilalle ja Malminkartanoon. Asemakaavan muutos on tekeillä Laajasalossa sijaitsevalle yksityiselle Degerön kartanolle. Villingin kartano kuuluu selvitystyön kohteena olevaan Helsingin itäisen saariston asemakaava-alueeseen.

Kokonaisuudessaan on Helsingin kartanoalueiden asemakaavoitustilanne hyvä. Uusimmissa asemakaavoissa on kartanoympäristöjä kehitetty julkisempaan ja enemmän kaupunkilaisille suunnattuun virkistyskäyttöön. Asemakaavoituksen ja toteutussuunnittelun pohjaksi on kartanoista ja kartanopuistoista laadittu alueiden kulttuurihistoriallisiin, rakennustaiteellisiin ja puutarhataiteellisiin arvoihin pohjautuvia käyttö- ja hoitosuunnitelmia yhteistyössä rakennusviraston kanssa. Kartanot puistoalueineen on merkitty asemakaavoissa vuosien mittaan hyvin erilaisilla asemakaavamerkinnoillä, mutta yleisimmin ne on merkitty joko suojeltaviksi yleisten rakennusten korttelialueiksi (Y/s) tai suojellut rakennukset on osoitettu osaksi suojeltua puistoa (VP/s).

Kaupungin omistamien kartanoympäristöjen käyttö

Helsingin arvokkaimpien kartanoiden päärakennukset ovat usein muussa kuin täysin julkisessa käytössä. Useimmiten kartanon päärakennus on vuokrattu yksityiseen tai eri hallintokuntien käyttöön, mutta osa kartanon pihapiirin rakennuksista ja puistoalue on osoitettu yleiseen virkistyskäyttöön.

Selkeästi julkisessa käytössä ovat museona toimiva Tuomarinkylän kartano, ravintolana toimiva Puotinkylän kartano ja kahvilana toimiva Meilahden kartano. Rastilan kartanossa on leirintäalueeseen liittyvä ravintola. Haltialan kartanon ja Tullisaaren kartanon päärakennukset ovat tuhoutuneet, mutta kartanoiden puistoalueet ovat julkisessa käytössä.

Postiosoite	Käyntiosoite	Puhelin	Faksi	Tilinumero	Y-tunnus
PL 2100 00099 HELSINGIN KAUPUNKI kaupunkisuunnittelu(a)hel.fi	Kansekokoulukatu 3 HELSINKI 10 http://www.hel.fi/ksv	+358 9 310 1673	+358 9 310 37409	800012-82637	0201256-6 Alv. nro FI02012566

MKa/LKu/MRH/mlau

27.3.2008

Tullisaaren kulttuuriasiankeskuksen hallinnoima Aino Aoktén huvila toimii konserttitilana. Kaupunkilaiset voivat myös vuokrata huvilan tiloja omaan käyttöön.

Annalan päärakennus on vuokrattu yksityiskäyttöön, mutta kunnostettu historiallinen puisto on julkisessa käytössä. Yhdessä tilan rakennuksessa toimii Hyötykasviyhdistys ry, joka järjestää monipuolista puutarhakulttuuriin ja -viljelyyn liittyvää toimintaa kaupunkilaisille.

Niskaalan tilan päärakennus Haltialassa on vuokrattu yksityisille, mutta tilan viereinen arboretum on puistoaluetta. Fallkullan kartanon rakennukset ovat yksityiskäytössä. Kartanon ympäristössä toimii nuorisosiainkeskuksen ylläpitämä Fallkullan kotieläintila, jossa on myös kesäkahvila.

Strömsin kartanon alueella toimii musiikkiopisto ja Vuosaaren (Nord-sjön) kartanon päärakennus on vuokrattu monikulttuurisen päiväkodin ja perhekeskuksen käyttöön, mutta näiden kartanoiden ympäristöt ovat yleistä puistoaluetta. Pukinmäen kartanon päärakennus ja sivurakennukset ovat päiväkotijä Pukinmäki-Seura ry:n käytössä.

Paikallisten asukasyhdistysten käytössä ovat mm. Lauttasaaren kartanoon liittyvä Punainen huvila sekä Laajasalon Yliskylän kartanon Ylistalo, joka toimii myös musiikkiopiston toimitilana. Ylistaloa voi kuitenkin vuokrata kokous- ja juhlaikäyttöön.

Kulosaaren, Stansvikin ja Jollaksen kartanoiden päärakennukset ja saunat ovat ammattiyhdistysten vuokraamia rakennuksia, joita yhdistyksiin kuuluvat henkilöt voivat vuokrata käyttöönsä. Stansvikin puisto on nykyisin yleisessä virkistyskäytössä ja alueella toimii kesäravintola.

Talin kartano puistoineen on golf-seuran käytössä. Lauttasaaren kartano puutarhoineen on vuokrattu yksityiseen vanhainkotikäyttöön.

Muiden kuin kaupungin omistamien kartanoiden käyttö

Valtion omistamat Viikin Latokartano ja Kumpulän kartano ovat osin julkisessa käytössä. Viikin Latokartanon päärakennuksessa toimii ravintola. Kumpulän kartanon alueelle on suunniteltu uusi kasvitieteellinen puutarha. Päärakennus on matemaattis-luonnontieteellisen tiedekunnan käytössä.

Valtion omistama Malminkartanon päärakennus on yleisöltä rajoitetussa käytössä, mutta kaupunki omistaa kartanon vanhat puistoalueet ja ne ovat kaupunkilaisten käytettävissä virkistysalueina.

Munkkiniemen kartano on yksityisessä omistuksessa, mutta kartanon eteläpuoleinen kartanopuisto on kaupungin omistamaa julkista puistoaluetta, joka tulisi kunnostaa sen arvoa vastaavaan kuntoon.

Herttoniemen kartano kartanopuistoinen on Helsingin vanhinta kulttuurimaisemaa ja yksi hienoista kulttuurihistoriallisista nähtävyyksistä. Kartano puistoinen on yksityisen yhdistyksen omistama ja toimii museona. Kartanopuisto on kaupungin toimesta kaavan mukaisesti kunnostettu historialliseen asuun. Kartanoalueella toimii myös ravintola.

Yksityisessä omistuksessa ja täysin yksityisessä käytössä olevia kartanoita ja kartanoympäristöjä ovat Borgsin, Fallbackan, Degerön ja Villingin kartanot.

Ajankohtaiset kartanoalueiden kehittämissuunnitelmat

Kartanoalueita kehitetään asemakaavoituksen ja lukuisten eri projektien yhteydessä. Stansvikin kartanoalue kuuluu Kruunuvuorenrannan osayleiskaava-alueeseen. Alueesta on asemakaavoitusta varten tehty kulttuurihistoriallisia selvityksiä sekä rakennusten että puistoalueen osalta ja alueen asemakaavoitustyö alkaa tänä vuonna. Tavoitteena on lisätä Stansvikin kartanoalueen julkisempaa käyttöä tulevaisuudessa, kun Kruunuvuorenrannan uusi noin 10 000 asukkaan asuinalue rakentuu kartanoalueen viereen.

Kulosaaren kartanon ja puiston tuleva käyttö selviää Kivinokan osayleiskaavatyön yhteydessä. Osayleiskaavan laatiminen alkaa vuoden 2008 aikana, minkä jälkeen ilman asemakaavaa oleva Kivinokan alue voidaan asemakaavoittaa.

Yksityisessä omistuksessa ja käytössä oleville Degerön kartanolle ja Villingin kartanolle ollaan laatimassa asemakaavaa.

Helsingipuiston yleissuunnitelman yhteydessä on tarkoitus selvittää Helsingipuiston alueella tai aivan sen lähituntumassa sijaitsevien kartanoiden käyttöä. Helsingipuiston yhteyteen kuuluvia kaupungin omistamia kartanoita ja puistoja ovat Tuomarinkylä, Haltiala, Niskala, Pukimäki, Kulosaari, Annala ja Tullisaari. Alueeseen liittyvät myös valtion omistamat Viikin ja Kumpulan kartanoalueet.

MKa/LKu/MRH/mlau

27.3.2008

Kaupunkisuunnitteluvirastossa on käynnistymässä myös Itäisen kulttuuripuiston suunnittelu. Itäiseen kulttuuripuistoon sijoittuvat maisemallisesti hienoille paikoille monet Helsingin vanhimmista kartanoista. Alueella on seitsemän kartanoa: Stansvik, Tullisaari, Degerö, Herttoniemi, Ströms, Puotila ja Rastila. Näillä kartanoalueilla ovat säilyneet Helsingin puutarhataiteellisesti arvokkaimmat kartanopuistot. Viheraluekokonaisuudesta on tarkoitus suunnitella Itä-Helsinkiin toiminnallisesti veto-voimainen kartano- ja huvilaympäristöjen kulttuurihistoriallisia arvoja painottava puistokokonaisuus.

Yhteenveto

Kartanot kuntoon ja käyttöön -työryhmän vuonna 1995 laatiman Helsingin kartanoiden kunnosta ja käytöstä tehdyn raportin jälkeen on tapahtunut valtava muutos kartanoiden ja niitä ympäröivien puistoalueiden asemakaavoitustilanteessa. Uusissa asemakaavoissa on huomioitu kartanoiden ja niitä ympäröivien puistoalueiden sekä valtakunnallinen että paikallinen arvo ja merkitys. Kartanot ovat nykyisin suurelta osin niiden arvolle sopivassa käytössä, joskin monien kartanoiden ja niiden puistoalueiden julkista käyttöä tulee vielä lisätä ja kehittää. Tällaisia kohteita ovat mm. Tullisaari, Stansvik, Kulosaari, Tuomarinkylä, Tali, Haltiala ja Niskala.

Kaupungin omistamien Stansvikin ja Kulosaaren kartanoiden kaavoitustyöt ovat vireillä. Stansvikin kartanolle ollaan laatimassa asemakaavaa, jossa kartanoaluetta on tarkoitus kehittää toimintoiltaan monipuoliseksi virkistysalueeksi alueen kulttuurihistoriallisia arvoja vaalien. Kiwinokan osayleiskaavatyön yhteydessä selvitetään Kulosaaren kartanoalueen tuleva käyttö.

Lisätiedot:

Karisto Maria, maisema-arkkitehti, puhelin 310 37211
Kuokkanen-Suomi Liisa, suunnittelija, puhelin 310 37225

KAUPUNKISUUNNITTELULAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Michael Sandbacka
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
Miiia-Riina Holappa
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Kh n asiakirjat 2007-2397

Postiosoite	Käyntiosoite	Puhelin	Faksi	Tilinumero	Y-tunnus
PL 2100 00099 HELSINGIN KAUPUNKI kaupunkisuunnittelu(a)hel.fi	Kansakoulukatu 3 HELSINKI 10 http://www.hel.fi/ksv	+358 9 310 1673	+358 9 310 37409	800012-62637	0201256-6 Alv. nro FI02012566

11.3.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2007-2478/541
Stn dn	
Saap./Anl.	14-03-2008

Ympäristölautakunnan päätös 11.3.2008 § 90

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUSTOALOITTEES-
TA, JOKA KOSKEE TONTIN LUOVUTUSEHTOIHIN LISÄTTÄVÄÄ
EKOLOGISTA NÄKÖKULMAA

Ymk 2007-2918
Khs 2007-2478/541

ESITTELIJÄ

Hallintokeskus pyytää ympäristölautakunnan lausuntoa 31.3.2008 mennessä (lau-
suntopyyntö 19.11.2007).

Aloitteen sisältö

Maija Anttila esittää yhdessä 21 muun kaupunginvaltuutetun kanssa 14.11.2007 päivättyssä aloitteessa, että kaupunginhallitus selvittää, miten tontinluovutusehtoihin voidaan liittää rakentamisen ympäristöystävällisyyden ja energian vähäisen käytön vaatimukset. Lisäksi tulisi selvittää, millaisia porkkanoita tarvittaisiin, jotta nykyinen rakennuskanta kokonaisuudessaan voisi muuttua nykyistä energia- ja ympäristöystävällisemmäksi.

Aloitteen perusteluiksi valtuutetut esittävät seuraavaa:

"Ilmaston ja ympäristön muutokset ovat tämän hetken tärkeät puheenaiheet. Miten varaudutaan energian säästämiseen ja torjumaan ilmaston ja ympäristön haitallisia muutoksia? Asuminen ja liikenne teollisuuden ja maatalouden ohella ovat suuria energian ja ympäristön kuluttajia.

Kaupungissa asumisen ympäristöystävällisyys ja energian vähäinen kulutus on asetettava tulevaisuuden yhdeksi rakentamisen tavoitteeksi. Parhain keino näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on asettaa asumisen ympäristöystävällisyys ja vaihtoehtoisten energiamuotojen käyttö osaksi tontinluovutusehtoja. Näin päästään heti suunnittelun alkuvaiheessa ottamaan nämä tärkeät tavoitteet huomioon.

Postiosoite
PL 500
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Helsinginkatu 24

Puhelin
+358 9 310 1635

Faksi
+358 9 310 31613

Tilinro
800012-62637

Y-tunnus
0201256-6
Alv nro
FI010212566

11.3.2008

Heisingissä kaukolämmön tuottaminen on tehokasta energiapolitiikkaa. Kaupungin pitäisi velvoittaa uusien rakennusten lämmitysjärjestelmäksi joko kaukolämpöä tai vaihtoehtoisia, ympäristöystävällistä energiamuotoa esim. maalämpöä tai muita ei-fossilisia energialähteitä. Vanhojen sähkölämmitteisten talojen lämpöjärjestelmän muuttamiseksi joko kaukolämpöön tai nykyistä energiaystävällisempään tapaan tulisi pohtia erilaisia porkkanoita.”

Ympäristölautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon.

Helsingin kaupungin omistuksessa on yli 70 % rakennettavasta asuntonkerrosalasta. Kaupungilla on siis maaomistuksen osalta hyvät mahdollisuudet halutessaan ohjata tonteillaan niiden suunnittelua ja rakentamista. Kaupunki vastaa myös alueensa kaavoituksesta. Kaupungin maaomistus on keskitetty kiinteistölautakunnalle. Kaupungin omaan käyttöön rakennettavien kohteiden suunnittelusta ja toteutuksesta vastaavat pääosin tilakeskus ja rakennusvirasto. Kaupungin omasta asuntotuotannosta vastaa asuntotuotantotoimikunta ja asuntotuotantotoimisto Att.

Kaupunki luovuttaa tontteja myymällä ja vuokraamalla. Vuokraaminen on pääasiallinen luovutusmuoto. Tonttien vuokrauksella voidaan ohjata paremmin kuin myynnillä. Kaupungin luovuttamien tonttien rakentamisen laatua ohjataan asemakaavalla ja rakennusjärjestyksellä. Valvonta on hoidettu rakennuslupaprosessissa. Lisäksi käytetään luovutusehtoja ohjauksen keinona. Kaavoituksen alkuvaiheessa voidaan vaikuttaa neuvottelujen ja kilpailujen avulla rakentamiseen, jolloin saadaan haluttu lopputulos asemakaavaan.

Helsingissä ei toistaiseksi ole tehty kokonaisvaltaista selvitystä ekologisen rakentamisen edistämismahdollisuuksista tontinluovutusehdoilla, kaavoituksella, rakennusmääräyksillä tai muilla keinoin, eikä näiden lainsäädännöllisistä reunaehdoista. Tämä on selkeä puute.

Lämmitys tuottaa Helsingissä suurimman osan eli noin 47 % kasvihuonekaasupäästöistä. Pääkaupunkiseudun ilmastostrategiassa 2030 esitetään lämmitys- ja jäähdytystapavalintojen ohjaamista. Pientalojen omistajien ja rakentajien lämmitys- ja jäähdytystapavalintoja ohjataan parantamalla rakentajien tiedonsaantia eri lämmitys- ja jäähdytysmuotojen elinkaarikustannuksista, ympäristövaikutuksista sekä näihin liittyvistä riskeistä tulevaisuudessa. Strategiassa esitetään mahdollisina keinoina, että kehitetään rakennusoikeuksien ja tonttien vuokrauksen

11.3.2008

hinnoittelua energiatehokkuuden huomioimiseksi, kannustetaan taloudellisesti matalaenergiarakentamiseen ja asuntorakentamisessa siirtämään matalaenergiatalot tuotantoon jo 2010-luvulla ja minimienergiatalot tuotantoon 2020-luvulla.

Kuntaliitto on tehnyt lakialoitteen, jossa velvoitettaisiin kaukolämpöverkon piiriin tulevat rakennukset liittymään kaukolämpöön, jolloin sähkölämmitys ei olisi mahdollista. Huomioitavaa kuitenkin on, että kaukolämmön ohella rakennusten päästöjen vähentämiseen voidaan vaikuttaa merkittävästi myös matalaenergiarakentamisella, aurinkoenergialla ja/tai maalämmöllä, jolloin kaukolämpöverkkoon liittyminen ei ole ainoa keino vähentää rakennuksen päästöjä. Kaukolämpö on Helsingissä toistaiseksi tuotettu lähes kokonaan fossiilisilla polttoaineilla, vaikka uusiutuvan energian osuutta aiotaankin tavoitteiden mukaan kasvattaa. Lämmitystavan ohjaamisen sijaan kunnilla tulisi olla mahdollisuus velvoittaa rakentajat huolehtimaan uudisrakennusten vähäpäästöisyydestä asetettujen kriteerien mukaan. Tämä edellyttäisi rakennuskannan vähäpäästöisyyden määrittelyä. Vuoden 2008 alussa voimaan astunut rakennusten energiatodistus ei ole päästöjen arvioinnin kannalta riittävä, sillä se arvioi pelkästään rakennusten lämmitykseen käyttämää osatoenergian määrää riippumatta siitä miten energia on tuotettu. Olemassa oleville omakotitaloille ja enintään kuuden huoneiston kiinteistöille energiatodistus on vapaaehtoinen.

Ympäristölautakunta esittää, että kaupungin tulisi laatia selvitys, jonka pohjalta päätetään kriteerit ekologisesti kestäville lämmitysmuodoille ja rakentamiselle sekä kuinka näitä käytetään konkreettisesti kaavoituksessa, tontinluovutuksessa ja rakennusvalvonnassa. Selvitys sisältäisi toimenpiteet Helsingin lämmitysjärjestelmien muuttamisesta energiatehokkaampaan ja vähäpäästöisempään suuntaan ja uusiutuvan energian (puu, tuuli, aurinko, maalämpö) hyödyntämistä rakennuskannassa. Selvityksessä tulisi kartoittaa eri vaihtoehtojen kustannustehokkuus, päästövaikutukset, lainsäädännölliset reunaehdot ja kaupungin keinot energiatehokkuuden parantamisen ja lämmitysjärjestelmien vaihdon ohjaamisessa. Selvitystyöhön tulisi osallistua asiaan keskeisesti liittyvät virastot kuten kiinteistövirasto rakennusvirasto, rakennusvalvontavirasto, kaupunkisuunnitteluvirasto, ympäristökeskus ja Helsingin Energia.

Kirje kaupunginhallitukselle (PL 1) ja pöytäkirjanote ympäristönsuojelija tutkimusyksikölle (Viinanen).

Lisätiedot:

Viinanen Jari, ympäristötarkastaja, puhelin (09) 310 31519

YMPÄRISTÖLAUTAKUNTA

Postiosoite
PL 500
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Helsinginkatu 24

Puhelin
+358 9 310 1635

Faksi
+358 9 310 31613

Tilinro
800012-62637

Y-tunnus
0201256-6
Aiv nro
FI010212566

11.3.2008

XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXX

Lea Saukkonen
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

/ Jaana Junnila
toimistopäällikkö

MS/JTa/SKo/MRH/mlau

13.3.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2478/541
Stn dnr	
Saap./Ani:	20-03-2008

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE EKOLOGI-
SEN NÄKÖKULMAN SISÄLTYTTÄMISTÄ TONTINLUOVUTUSEHTOI-
HIN

Kslk 2007-2017, Khs 2007-2478/541 19.11.2007

Maija Anttila ja 20 muuta kaupunginvaltuutettua ovat tehneet
(14.11.2007) seuraavan aloitteen:

"Ilmaston ja ympäristön muutokset ovat tämän hetken tärkeät puheen-
aiheet. Miten varaudutaan energian säästämiseen ja torjumaan ilmas-
ton ja ympäristön haitallisia muutoksia? Asuminen ja liikenne teollisuu-
den ja maatalouden ohella ovat suuria energian ja ympäristön kulutta-
jia.

Kaupungissa asumisen ympäristöystävällisyys ja energian vähäinen
kulutus on asetettava tulevaisuuden yhdeksi rakentamisen tavoitteeksi.
Parhain keino näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on asettaa asumi-
sen ympäristöystävällisyys ja vaihtoehtoisten energiamuotojen käyttö
osaksi tontinluovutusehtoja. Näin päästään heti suunnittelun alkuvai-
heessa ottamaan nämä tärkeät tavoitteet huomioon.

Helsingissä kaukolämmön tuottaminen on tehokasta energiapolitiikkaa.
Kaupungin pitäisi velvoittaa uusien rakennusten lämmitysjärjestelmäksi
joko kaukolämpöä tai vaihtoehtoista, ympäristöystävällistä energiamuo-
toa esim. maalämpöä tai muita ei-fossilisia energialähteitä. Vanhojen
sähkölämmitteisten talojen lämpöjärjestelmän muuttamiseksi joko kau-
kolämpöön tai nykyistä energiaystävällisempään tapaan tulisi pohtia
erilaisia porkkanoita.

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että kaupunginhallitus selvittää,
miten tontinluovutusehtoihin voidaan liittää rakentamisen ympäristöys-
tävällisyyden ja energian vähäisen käytön vaatimukset yllä esitettyjen
näkemysten pohjalta.

Lisäksi kaupunginhallituksen tulisi selvittää, millaisia porkkanoita tarvittaisiin, jotta nykyinen rakennuskanta kokonaisuudessaan voisi muuttua nykyistä energia- ja ympäristöystävällisemmäksi."

Hallintokeskus on pyytänyt valtuustoaloitteesta kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunnon kaupunginhallitukselle 31.3.2008 mennessä.

Kaupunkisuunnittelulautakunta

Rakentamisen ympäristöystävällisyyden ja energian vähäisen käytön vaatimuksen sisällyttäminen tontinluovutusehtoihin

Kaupunkisuunnitteluun ja myös lähiympäristön ja rakennusten yleispiirteeseen suunnitteluun kuuluva ohjeistus kuuluu perinteisesti kaupunkisuunnitteluviraston toimialaan. Kaavoitusprosessissa voidaan antaa myös lähtökohtia ekologisesti kestävästä yhdyskunnan ja alueen suunnittelulle ja rakentamiselle. Tällöin olennaista kuitenkin on yhteistyö kaupungin eri virastojen ja rakennuttajan/rakentajan välillä, koska yksityiskohtaiset ohjeet esimerkiksi ekotehokkaasta rakentamisesta ja kasvi- huonekaasuja vähentävästä energia- ja jätehuollon järjestämisestä edellyttävät huomattavasti lisää työpanosta ja asiantuntemusta sekä tietysti myös eri osapuolten sitoutumista tavoitteisiin.

Uudisrakentamisen energiatalouden suunnittelua ja rakentamista ohjataan rakentamismääräyksillä. Vuoden 2008 alussa voimaantulleissa rakentamismääräyksissä edellytetään, mm. että kaikista uusista rakennushankkeista tulee rakennusluvan hakemisen yhteydessä esittää laskelma rakennuksen energiankulutuksesta ja lämmitystehotarpeesta. Laskelma kuvaa hankkeen ekologista kestävyyttä. Tämä tuo energiansäästötavoitteet osaksi jokaisen uuden hankkeen suunnitteluprosessia ja tällä todennäköisesti päästään jo aikaisempaa selvästi ekotehokkaampaan rakentamiseen. Mikäli Helsingissä tontinluovutusehdoilla haluttaisiin kaupungin maalle tapahtuvalle rakentamiselle edellyttää nyt voimassaolevaa rakentamisnormistoa tiukempaa eko- ja energiatehokkuutta, olisi maankäytön ja asumisen toteutusohjelma (MA-ohjelma) luonteva paikka tällaisen tavoitteen asettamiseksi. Tämän tavoitteen toteuttaminen edellyttäisi, että selvitetäisiin kaupungin kannalta olennaiset ekotehokkuutta parantavat tekijät sekä menetelmät niiden toteuttamiseen ja seurantaan.

Nykyinen tontinluovutusikäntö Helsingissä tarjoaa yhteistyössä kaavoituksen kanssa hyvät mahdollisuudet kestävästä kehityksen mukaisiin tavoitteisiin silloin, kun rakentaminen tapahtuu kaupungin maalla. Tontinluovutusehtoihin voidaan sisällyttää erilaisiin olosuhteisiin räätälöityjä

määräyksiä, joilla hankkeen suunnittelua ja toteuttamista voidaan haluttuun suuntaan ohjata, ja joilla voidaan vaikuttaa. mm. suunnitteluun, yhteistyöhön, tutkimukseen, rakentamisen kehittämiseen, seurantaan ja kustannuksiin.

Viikki on toiminut ekologisen rakentamisen koerakentamiskohteena. Alueelle on laadittu ekologisen rakentamisen kriteerit, joissa on esitetty ekologisen rakentamisen vähimmäisvaatimukset. Vaatimukset kohdistuvat luonnonvarojen kulutuksen (lämmitysenergian, sähkön ja veden kulutus) lisäksi myös toiminnallisiin vaatimuksiin (asuntojen monipuolisuus), sisäilmastovaatimukseen, ympäristövaatimukseen sekä taloudellisiin vaatimuksiin (elinkaarikustannukset). Näiden kriteerien noudattamista on edellytetty tontinluovutusehdoilla. Kriteeristö ei ole sisältänyt varsinaisia ohjeita rakentamisratkaisuksista, vaan kulloisenkin kohteen suunnittelija on voinut esittää suunnitelmissaan ne keinot, joilla asetetut tavoitteet saavutetaan. Tavoitteiden saavuttaminen on yleensä edellyttänyt normaalia rakentamista parempia ratkaisuja kuten esimerkiksi lämmön talteenottoa ilmanvaihdosta, parempaa lämmöneristystä, parempia ikkunoita sekä huoneistokohtaista vedenmittausta. Lisäksi Viikin ekologisella koerakentamisalueella (Eko-alue) hankkeisiin veloitettiin liittämään ekologista koerakentamista, tekemään yhteistyötä eri viranomaisten kanssa ja osallistumaan ekologisen rakentamisen seurantaan.

Olemassa olevan rakennuskannan muuttaminen ympäristöystävällisemmäksi

On oletettavaa, että nykyisin rakennuksen tai sen osan käyttöönoton, myynnin tai vuokrauksen yhteydessä hankittavaksi edellytetty energia-todistus herättää kiinnostuksen rakennuksen energiankulutukseen ja sitä kautta asukkaan maksettaviksi tuleviin käyttökustannuksiin. Tämä osaltaan tulee toimimaan kannustimena ja edistämään olemassa olevan rakennuskannan korjaamista ympäristöystävällisemmäksi.

Myös Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen (ARA) varoista sekä valtion talousarvion määrärahoista myönnettävät korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustukset sekä erityisryhmien investointiavustukset eri väestöryhmien asuinolojen parantamiseen toimivat jatkossakin kannustimena olemassa olevan rakennuskannan energiatalouden parantamisessa ja ekologisempien energiavaihtoehtojen valinnassa.

Paras porkkana on taloudellinen hyöty, mutta siihen kaupungin on vaikea vaikuttaa. Kaukolämmön jakelun ulottaminen vanhoille alueille tulee perustua tapauskohtaiseen arviointiin eikä yleiseen periaatteeseen.

Postiosoite	Käyntiosoite	Puhelin	Faksi	Tilinumero	Y-tunnus
PL 2100 00099 HELSINGIN KAUPUNKI kaupunkisuunnittelu(a)hel.fi	Kansakoulukatu 3 HELSINKI 10 http://www.hel.fi/ksv	+358 9 310 1673	+358 9 310 37409	800012-62637	0201256-6 Alv. nro FI02012566

MS/JTa/SKo/MRH/mlau

13.3.2008

Uudisrakentamiseen liittyvään jakeluverkoston laajentamiseen on joisakin tapauksissa useampia vaihtoehtoja. Sellainen vaihtoehto, joka saattaa mahdollisimman monta uutta ja vanhaa rakennusta verkoston piiriin, on myös energian toimittajan kannalta paras mahdollinen.

Olemassa olevan rakennuskannan ekotehokkuuden parantamiseen ja muuttamiseen ympäristöystävällisemmäksi voidaan pyrkiä vaikuttamaan myös esimerkiksi edellyttämällä energiataloutta parantavia toimenpiteitä silloin, kun korjaus- tai rakentamistarpeet edellyttävät asemakaavan muutosta tai poikkeamista voimassaolevasta asemakaavasta.

Lisätiedot:

Siiskonen Markku, projektipäällikkö, puhelin 310 37057
Tarkkala Jukka, diplomi-insinööri, puhelin 310 37302
Kolu Sirpa, diplomi-insinööri, puhelin 310 37094

KAUPUNKISUUNNITTELUAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Maija Anttila
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Miia-Riina Hölappa
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Kh n asiakirjat Khs 2007-2478/541, 19.11.2007

21.4.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2478/541
Strn dnr	
Saap./Anl.	22-04-2008

Hallintokeskuksen lähete 2007 – 2478/541

VT. ANTTILAN VALTUUSTOALOITE EKOLOGISEN NÄKÖKULMAN
SISÄLTYTTÄMISESTÄ TONTIN LUOVUTUSEHTOIHIN

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, viitaten kaupunkisuunnitteluviraston lausuntoon, että nykyinen tontinluovutuskäytäntö Helsingissä tarjoaa yhteistyössä kaavoituksen kanssa hyvät mahdollisuudet kestävä kehityksen mukaisiin tavoitteisiin silloin, kun rakentaminen tapahtuu kaupungin maalla. Tontinluovutusehtoihin voidaan sisällyttää erilaisiin olosuhteisiin räätälöityjä määräyksiä, joilla hankkeen suunnittelua ja toteuttamista voidaan haluttuun suuntaan ohjata, ja joilla voidaan vaikuttaa mm. suunnitteluun, yhteistyöhön, tutkimukseen, rakentamisen kehittämiseen, seurantaan ja kustannuksiin.

Helsingin kaupungin rakentamisalueista Viikki on toiminut ekologisen rakentamisen koerakentamiskohteena. Alueelle on laadittu ekologisen rakentamisen kriteerit, joissa on esitetty ekologisen rakentamisen vähimmäisvaatimukset. Näiden kriteerien noudattamista on edellytetty tontinluovutusehdoilla. Tavoitteiden saavuttaminen on yleensä edellyttänyt normaalia rakentamista parempia ratkaisuja kuten esimerkiksi lämmön talteenottoa ilmanvaihdosta, parempaa lämmöneristystä, parempia ikkunoita sekä huoneistokohtaista vedenmittausta. Lisäksi Viikin ekologisella koerakentamisalueella (Eko-alue) hankkeisiin veloitettiin liittämään ekologista koerakentamista, tekemään yhteistyötä eri viranomaisten kanssa ja osallistumaan ekologisen rakentamisen seurantaan.

Koska uudisrakentaminen muuttaa kaupungin rakennuskantaa varsin hitaasti, on myös peruskorjauksen ja -parantamisen yhteydessä kiinnitettävä huomiota rakennuksen energiankulutukseen ja edistettävä kaikin mahdollisin tavoin rakennuskannan korjaamista ympäristöystävällisemmäksi.

Rakennusten energiankäyttö on mukana tärkeänä toimenpideosana valtuuston 30.1.2008 hyväksymissä energiapoliittisissa linjauksissa. Niihin sisältyy useita linjauksia jotka tähtäävät sekä kaupungin rakennuskannan että kaupunkialueen kaikkien rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen. Linjausten toimeenpano on hallintokunnissa

H:\TEKSTIT\LAUSUNTO\LAUS614.doc

Postiosoite	Käyntiosoite	Puhelin	Faksi	Tilinro	Ly-tunnus
PL 20	Pohjoisesplanadi 11-13	+358 9 1691	+358 9 655 783	800012-62637	0201256-6
00089 HELSINGIN KAUPUNKI	Helsinki 17				Alv.nro
talousjasuunnittelukeskus@hel.fi	http://www.hel.fi/taske/				FI02012566

21.4.2008

käynnistetty, jatkotyöskentelyä ohjaamaan on asetettu työryhmä ja työn etenemisestä raportoidaan valtuustolle energiapoliittisten linjausten seurantaraportoinnin yhteydessä.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Vesa Sauramo
johtava suunnittelija

H:\TEKSTI\LAUSUNTO\LAUS614.doc

Postiosoite	Käyntiosoite	Puhelin	Faksi	Tilinro	Ly-tunnus
PL 20	Pohjoisesplanadi 11-13	+358 9 1691	+358 9 655 783	800012-62637	0201256-6
00099 HELSINGIN KAUPUNKI	Helsinki 17				Alv.nro
talousjasuunnittelukeskus@hel.fi	http://www.hel.fi/taske/				FI02012566

AML

22.4.2008

Kaupunginhallitus
PL 1

Khs dnro	2007-2478/541
Stn dnr	
Saap./Anl.	23-04-2008

TONTINLUOVUTUSEHTOIHIN EKOLOGINEN NÄKÖKULMA

Kv 2007-2183, Khs 2007-2478

Maija Anttila ja 21 muuta valtuutettua ovat esittäneet, että tontinluovutusehtoihin tulisi sisällyttää ehtoja, joiden tavoitteena on muun muassa ohjata rakentamista ympäristöystävällisempään suuntaan hyödyntämällä kaukolämmön käyttöä ja edellyttää kiinteistöjen energian käytön vähentämistä.

Kiinteistövirasto toteaa, että ilmaston ja ympäristön muutokset ovat muutaman viime vuoden aikana nostaneet ympäristönäkökulman entistä enemmän esiin kaavoituksessa, maankäytössä ja rakentamisessa. Ainakin toistaiseksi näihin vaikuttavat toimenpiteet ovat kuitenkin olleet melko vähäisiä varsin viikkaasta keskustelusta huolimatta. Muutoksia muun muassa rakentamismääräyksiin on kuitenkin tulossa jo lähivuosina, joten tältä osin tilanne on nopeasti muuttumassa. Tällä saattaa olla vaikutuksia myös tontinluovutusehtoihin lähitulevaisuudessa vaikka säätely pääosin tapahtuneekin säädöstasolla ja sen valvonnasta vastaavat rakennusvalvontaviranomaiset rakennuslupia myönnettäessä. Samat määräykset koskisivat siten kaikkia kohteita siitä riippumatta, rakennetaanko ne kaupungin luovuttamalle tai yksityiselle maalle.

Kaupunki on järjestänyt viime vuosina varsin paljon tontinluovutuskilpailuja, joista pääosa on ollut laatukilpailuja. Näiden arvosteluperusteisiin sisältyy jo nykyisin yhtenä arviointitekijänä muun muassa hankkeen ekoloogisuus ja lämpötalous. Viikissä järjestettiin joitakin vuosia sitten useamman rakennuksen kokonaisuudesta tontinluovutuskilpailu, jossa pääasiallinen ratkaisuperuste oli hankkeen ekoloogisuus. Kilpailuohjelmissa voidaan siis haluttaessa painottaa erilaisia ekoloogisia arviointitekijöitä, jolloin niiden merkitys samalla hankkeiden suunnittelussa korostuu.

AML

22.4.2008

Aloitteessa tarkoitettu velvollisuus liittyä alueelliseen kaukolämpöverkkoon sisältyi aiemmin Helsingin kaupungin käyttämiin tontinluovutusehtoihin. Kilpailuviranomaisten kielteisen suhtautumisen vuoksi ehdosta luovuttiin Kuntaliiton suosituksesta 1990-luvulla. Syynä oli kilpailuneutraliteetti, jonka kilpailuvirasto katsoi vaarantuvan liittymispakon johdosta. Tilanne on lähiaikoina muuttumassa, sillä valmisteilla oleva rakennus- ja maankäyttölain muutos sisältää säädöksen, jonka nojalla tontit olisi jatkossa mahdollista velvoittaa jo asemakaavalla liittymään alueelliseen kaukolämpöverkkoon. Mikäli tällainen säännös aikanaan tulee voimaan, velvoite voidaan sisällyttää uudelleen myös tontinluovutusehtoihin.

Ekoloogisuudestaan huolimatta aluelämpöä ei tultane milloinkaan ulottamaan koko kaupungin alueelle vaan myös kiinteistökohtaisia lämmitysratkaisuja joudutaan käyttämään. Maalämpö- tai muut lämpöpumpun perustuvat ratkaisut ovat selkeästi suoraa sähkö- tai öljylämmitystä ympäristöystävällisempiä. Toisaalta maalämmön laajamittainen käyttö tiheästi rakennetulla kaupunkialueella saattaa kuitenkin tulevaisuudessa vaikeuttaa kallioperän hyödyntämistä rakentamiseen ja maanalaisten rakennushankkeiden toteuttamista. Maalämmön sijasta tulisi suosia kaukolämmön käyttöä kiinteistöjen lämmönlähteenä aina kun se verkoston kattavuuden puolesta on mahdollista.

Sinänsä kannatettavia ympäristötavoitteita toteutettaessa tulisi huolehtia siitä, että hankkeita kohdellaan yhdenmukaisesti riippumatta siitä, rakennetaanko ne omalle vai vuokratontille. Tämän vuoksi ympäristötavoitteet tulisi sisällyttää joko rakentamista säätelevään valtakunnalliseen normistoon tai vaihtoehtoisesti kaupungin alueella voimassa olevaan rakennusjärjestykseen. Määräysten toteutuminen varmistettaisiin tällöin rakennusluvan myöntämisen yhteydessä, joten tavanomaisen rakennustyön valvonnan lisäksi erillistä valvontaa ei tarvittaisi.

Lisätiedot:

Stauffer Jaakko, toimistopäällikkö, puhelin 310 36440

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Ilkka Kaartinen
vs. virastopäällikkö

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Juhani Tuuttila
osastopäällikkö

LIITE

Asiakirjat

Postiosoite	Käyntiosoite	Puhelin	Faksi	Tilinro	Y-tunnus
PL 2200 00099 HELSINGIN KAUPUNKI real.estate@hel.fi	Katariinankatu 1 Helsinki 17 http://www.hel.fi/kv	+358 9 310 1671	+358 9 310 36512	800012-62637	0201256-6 Alv.nro FI02012566

ML/MRH/mlau

28.2.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2700/651
Stn dnr	
Saap./Anl.	07-03-2008

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE BUSSIKAIS- TOJEN JATKAMISTA

Ksik 2008-145, Khs 2007-2700/651 30.1.2008
hankenro 840

Kaupunginvaltuutettu Tuomas Rantanen on tehnyt 12.12.2007 seuraavan valtuustoaloitteen.

"Ruuhka-aikoina joukkoliikenteen kilpailuetua yksityisautoiluun nähden kaventaa se, että bussien pullonkauloja muodostuu kaupungin sisään- ja ulostuloväylien päähän juuri bussikaistojen alkamisen/ päättymisen kohdalle.

Tällä aloitteella esitämme, että kaupunki pidentää sisään- ja ulosmeno- reittien bussikaistoja ja samalla tehostaa bussikaistojen väärinkäytön valvontaa."

Hallintokeskus on pyytänyt kaupunkisuunnittelulautakuntaa antamaan asiasta kirjallisen lausunnon kaupunginhallitukselle 14.3.2008 mennessä.

Kaupunkisuunnittelulautakunta

Lausunnon tiivistelmä

Joukkoliikenteen edistäminen pääkaupunkiseudun säteittäisillä pääväylillä -teemahanke sisältää erillisiä toimenpiteitä neljällä sisääntuloväylällä. Hämeenlinnanväylän välin Kanneltie-Kaivoksen liittymän bussikaistojen rakentaminen molemmissa suunnissa alkanee ensivuonna. Hämeenlinnanväylän eteläpäähän välille Metsäläntie-Mannerheimintie on rakenteilla keskustan suuntainen bussikaista. Lahdenväylältä Kustaa Vaasan tielle johtava bussikaista rakennetaan lähivuosina.

ML/MRH/mlau

28.2.2008

Bussikaistoja valvotaan siirrettävien kameroiden avulla. Valvontaa on harvoin, jolloin väärinkäyttö lisääntyy valvontakertojen välillä. Oikeusministerin asettama työryhmä selvittää parhaillaan kunnan mahdollisuuksia avustaa poliisia nykyistä enemmän automaattivalvonnassa.

Lausunto Helsingin säteittäisten pääkatujen Mannerheimintien, Hämeentien ja Mäkelänkadun bussikaistat ovat kaupunginhallituksen 24.5.1999 tekemän päätöksen mukaisesti voimassa arkisin kello 7–18 ja lauantaisin kello 9–15.

Pääkaupunkiseudun liikennejärjestelmäsuunnitelmassa (PLJ 2007) mainittu hanke "Joukkoliikenteen edistäminen säteittäisillä pääväylillä" sisältää erillisiä toimenpiteitä Länsiväylällä, Vihdintiellä sekä Hämeenlinnan- ja Tuusulanväylällä. Hämeenlinnanväylän välin Kanneltie–Kaivoksen liittymän bussikaistojen rakentaminen molemmissa suunnissa alkanee ensi vuonna. Hämeenlinnanväylän eteläpäähän välille Metsäläntie–Mannerheimintie on rakenteilla keskustan suuntainen bussikaista. Lahdenväylältä Kustaa Vaasan tielle johtava bussikaista rakennetaan lähivuosina.

Bussikaistoja valvotaan siirrettävien kameroiden avulla. Valvontaa on harvoin, jolloin väärinkäyttö lisääntyy valvontakertojen välillä. Oikeusministerin asettama työryhmä selvittää parhaillaan kunnan mahdollisuuksia avustaa poliisia nykyistä enemmän automaattivalvonnassa.

Lisätiedot:

Lehtonen Mikko, diplomi-insinööri, puhelin 310 37124

KAUPUNKISUUNNITTELULAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Maija Anttila
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
Miia-Riina Holappa
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Kh n asiakirjat 2007-2700/651, 30.1.2008

Postiosoite

PL 2100
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
kaupunkisuunnittelu(a)hel.fi

Käyntiosoite

Kansakoulukatu 3
HELSINKI 10
<http://www.hel.fi/ksv>

Puhelin

+358 9 310 1673

Faksi

+358 9 310 37409

Tilinumero

800012-62637

Y-tunnus

0201256-6
Alv. nro
FI02012566

TLe/MRH/mlau

13.3.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2709/523
Str dnr	
Saap./Ank.	20-03-2008

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE KÄPYLÄN
LIIKUNTAPUISTON OSALLISTAVAN SUUNNITTELUN LISÄÄMISTÄ

Ksik 2008-138, Khs 2007-2709/523 29.1.2008

Heikki Takkinen on 12.12.2007 tehnyt valtuustoaloitteen, jossa esitetään, että kaupunginhallitus ryhtyy jatkamaan Messukeskuksen ja Käpylän urheilupuiston asemakaavamuutoksen suunnittelutyötä laajentamalla suunnitteluryhmää siten, että kaikki alueen toimijat otetaan mukaan osallistavaan suunnittelutyöhön. Valtuutettu Takkinen perustelee aloitetta seuraavasti:

"Messukeskuksen ja Käpylän urheilupuiston asemakaavan muutossuunnittelu on käynnissä. Alueen asukkaista ja järjestöistä osa on jäänyt kaupungin strategian mukaisen osallistavan suunnittelun ulkopuolelle."

Kaupunkisuunnittelulautakunta

Helsingin maankäytön ja liikenteen suunnittelua ja kaavoitusta toteutetaan vuorovaikuttaisesti osallisten, mm. asukkaiden, järjestöjen ja eri viranomaisten kanssa. Osallisille tiedotetaan kaavoituksen lähtökohdista, tavoitteista ja mahdollisista vaihtoehdoista sekä asemakaavaluonnoksesta ja heillä on mahdollisuus antaa palautetta kaavoitustyön eri vaiheissa. Aina voidaan myös ottaa yhteyttä kaavan tai liikennesuunnitelman valmistelijaan.

Asemakaavan tai asemakaavan muutoksen valmistelu aloitetaan laatimalla osallistumis- ja arviointisuunnitelma. Tässä vaiheessa kirjataan osalliset. Osallisia ovat kaavoitettavan alueen maanomistajat, naapurit ja asukkaat, yritykset ja työntekijät eli kaikki ne, joiden asumiseen, työntekoon tai muihin oloihin kaava saattaa huomattavasti vaikuttaa. Osallisia ovat myös viranomaiset ja yhteisöt, joiden toimialaa kaava koskee. Näitä ovat esimerkiksi eri alojen järjestöt sekä kaupungin ja valtion virastot. Kaavasta tiedotetaan osallisille ja heillä on mahdolli-

suus osallistua kaavan valmisteluun, arvioida kaavoituksen vaikutuksia ja lausua kirjallisesti tai suullisesti mielipiteensä asioista.

Messukeskuksen ja Käpylän liikuntapuiston asemakaavan muutoksen osallistumis- ja arviointisuunnitelma lähetettiin marraskuun alussa 2007 osallisille, mm. Kumpula-seuralle, Käpylä-seuralle, Hermanni–Vallila-seuralle. Asiasta julkaistiin ilmoitus Helsingin Sanomissa, Hufvustadsbladetissa, Käpylä-lehdessä, Uutistehti 100:ssa ja Helsingin Uutisissa. Asiasta tiedotettiin myös kaupunkisuunnitteluviraston nettisivuilla. Asian merkittävyyden vuoksi lehti-ilmoitusten määrä oli normaalia suurempi. Suunnitteluaineistoa oli esillä kaupunkisuunnitteluvirastossa ja Pasilan kirjastossa. Asemakaavoituksen käynnistymisestä järjestettiin keskustelutilaisuus, jossa esiteltiin suunnittelun lähtökohtia. Käytännössä asukastilaisuuden järjestämisaika määriteltiin osallisten tärkeimmäksi kutsutietolähteeksi arvioidun Käpylä-lehden ilmestymisaikataulun (10 kertaa vuodessa) perusteella.

Taloyhtiöille lähetetyt kirjeet lähetetään isännöitsijöille pääsääntöisesti siihen osoitteeseen, jonka yhtiö on ilmoittanut yritys- ja yhteisötietojärjestelmään. Kirjeessä on pyyntö saattaa tieto kaavoituksesta asuntoyhtiön asukkaille ja osakkaille sekä kiinteistöosakeyhtiössä osakkaille ja kiinteistössä toimiville yrityksille. Isännöitsijätietojen ajantasaisuus on yhtiöiden tekemien rekisteritietojen päivitysten varassa.

Messukeskuksen ja Käpylän urheilupuiston osallistumis- ja arviointisuunnitelmaa koskeneista kirjeistä yksi palautui taloyhtiön isännöitsijätietojen vanhentuneisuuden vuoksi. Kirje lähetettiin uudella osoitteella kirjeen palautumispäivänä. Uusikaan kirje ei mennyt taloyhtiön hallituksen tietoon, koska uusikin isännöitsijä oli vaihtunut hyvin lyhyen ajan sisällä. Tässä tapauksessa ko. taloyhtiön hallituksen puheenjohtaja oli kuitenkin järjestetyssä asukastilaisuudessa paikalla.

Kanta-Helsingin Omakotiyhdistys ilmoitti jääneensä paitsi jakelusta. Heille toimitettiin osallistumis- ja arviointisuunnitelma välittömästi sähköpostilla ennen järjestettyä keskustelutilaisuutta. Yhdistyksen jäseniä osallistui myös asukastilaisuuteen.

Osallistumis- ja arviointisuunnitelmassa kaavan valmistelija määrittelee ja selvittää osalliset. Käytännössä on vaikea varmistaa, että kaikki asiasta kiinnostuneet ovat osallisissa mukana ja että tieto osallistumis- ja arviointisuunnitelmasta tavoittaa jokaisen osallisen. Siksi on tärkeää huolehtia hyvällä tiedottamisesta siitä, että tieto kaavoituksen alkamisesta leviää laajasti.

TLe/MRH/mlau

13.3.2008

Messukeskuksen ja Käpylän urheilupuiston asemakaavanmuutoksen laadinnassa osallisilla on seuraavan kerran suunnitteluprosessiin varattu tilaisuus vaikuttaa, kun alustava kaavaluonnos on valmistunut. Luonnos laitetaan nähtäville virastoon ja Pasilan kirjastoon sekä viraston internetsivuille ja lisäksi asiasta järjestetään keskustelutilaisuus. Asiasta tiedotetaan osallisille lehti-ilmoituksin ja edellä mainittujen osallisten osalta tarkistettujen yhteystietojen perusteella

Lisätiedot:

Lepistö Timo, projektipäällikkö, puhelin 310 37232

KAUPUNKISUUNNITTELULAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Maija Anttila
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Miia-Riina Holappa
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Kh:n asiakirjat Khs 2007-2709/523, 29.1.2008

TLe/MRH/mlau

13.3.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2007-2711/634
Stn dnr	
Saap./Ani.	20-03-2008

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE KÄPYLÄN
LIIKUNTAPUISTON SÄILYTTÄMISTÄ

Kslk 2008-139, Khs 2007-2711/634 29.1.2008

Heikki Takkinen ja Anna-Kaisa Siimes ovat tehneet 12.12.2007 valtuustoaloitteen, jossa esitetään, että kaupunginhallitus ryhtyy toimenpiteisiin kartoittaakseen mahdollisuuksia Käpylän urheilupuiston säilyttämiseksi kokonaisuudessaan nykyisessä käytössään. Valtuutetut perustelevat aloitetta seuraavasti:

"Käpylän urheilupuisto on Helsingin kantakaupungin vanhimpia ja tärkeimpiä urheilupuistoja. Sitä on vuosikymmenet käytetty ja käytetään yhä kaiken aikaa, kesällä ja talvella. Urheilupuistoa käyttävät kaikki Käpyläläiset koulut ja lukuisat urheiluseurat, voimistelijat, jääkiekkoilijat ja luistelijat eri puolilta Helsinkiä. Joka vuosi sen jalkapallokentillä pelataan monta viikkoa kestävä Helsinki-cup, johon osallistuvat sadat eri puolilta maailmaa tulleet nuoret jalkapalloilijat.

Urheilupuistoa on jo monta kertaa pienennetty lupaamalla vastaavasti tilaa mm Mäkelänkadun toiselta puolelta, lupausta kuitenkin toteuttamatta. Urheilupuistoa on pienennetty mm. Itä-Pasilan rakentamisen takia, messukeskuksen takia, messukeskuksen paikoitusalueen takia sekä hotellin ja parkkitalon takia. Nyt sitä nakertaa Hakamäentien perusparannushanke. Jäljellä on rippeet koko Helsinkiä palvelevasta urheilualueesta.

Nyt alueelle ollaan taas tekemässä asemakaavan muutosesitystä."

Kaupunkisuunnittelulautakunta

Alueen käyttö

Alue on ollut suoperäistä peltoaluetta, jolla vuonna 1926 otettiin käyttöön Käpylän ravirata. Raviradan viimeinen toimintavuosi oli 1977. Ravirata käsitti suurimman osan nykyisen liikuntapuiston alueesta.

TLe/MRH/mlau

13.3.2008

Vuoden 1940 suunniteltuja olympiakisoja varten alueen kaakkoisosaan toteutettiin Velodromi. Velodromin ja raviradan väliin oli 1965 mennessä rakennettu kolme nurmikenttää. 1970-luvun alkupuolelle tultaessa Velodromin pohjoispuolisen mäen ja raviradan väliin samoin kuin raviradan keskelle oli rakennettu jalkapallokenttiä.

Alvar Aallon keskustasuunnitelman 1961 pohjoinen osa Pasilassa sisälsi suunnitelman Messukeskuksesta Itä-Pasilassa. Helsingin ensimmäisten kansainvälisten messujen avajaisissa 1962 Ylipormestari Lauri Aho lupasi Suomen Messuille uuden toiminta-alueen. Messukeskus avattiin Pasilassa monien vaiheiden jälkeen 1975. Messukeskuksen aloitettua toimintansa ravirata toimi vielä kaksi vuotta alueella.

Alueen asemakaavoitus

Vuonna 1972 vahvistuneessa asemakaavassa määritettiin ensimmäisen kerran asemakaavatasolla messualueen ja urheilualueen raja. Raja vedettiin Ratamestarinkadun päästä vinosti suoraan koilliseen siten, että messukeskuksen tontti pisti terävänä kärkenä lähelle raviradan keskiosaa. Alueen pohjoispuoli jätettiin kaavoittamatta. Tässä asemakaavassa noin puolet nykyisestä liikuntapuiston alueesta merkittiin asemakaavaan. Messutontin pinta-alaksi tuli 8,5 ha.

Alueen läntisin jalkapallokenttä jäi lähes kokonaan messukeskuksen tontille, osittain nykyisen kongressisiiven alle.

Seuraavan kerran Messukeskuksen tontin rajoja tarkistettiin useissa kohdissa vuonna 1997 vahvistetussa, edelleen voimassa olevassa asemakaavassa.

Messukeskuksen tonttia laajennettiin pohjoiseen pysäköintilaitosta varten. Pysäköintilaitos sijoitettiin lähes kokonaan aiemman tontin ulkopuolella oileelle asemakaavoittamattomalle alueelle. Messukeskuksen länsipuolella oleva puistoalue Ratapihantien varrella muutettiin messukeskuksen tonttialueeksi.

Tontin raja Messukeskuksen ja liikuntapuiston välillä muotoiltiin raviradan päädyn mukaan kaarevaksi muistuttamaan raviradasta. Tässä kohdassa messukeskuksen tonttia muutettiin liikuntapuistoksi. Asemakaavassa on lisäksi määräykset istutettavasta alueen osasta, joka tukee raviradan muotoa. Nyt suunnitteilla olevien muutosten johdosta tämä rajaus menetetään.

TLe/MRH/mlau

13.3.2008

Messukeskuksen tontin kaakkoisosassa tonttia laajennettiin lisäksi liikuntapuiston suuntaan Messukeskuksen pysäköintitilojen määrän lisäämiseksi.

Kaikkiaan muutokset lisäsivät Messukeskuksen tontin pinta-alaa 2,25 ha.

Liikuntapuiston kaavoitettua aluetta laajennettiin pohjoiseen, niin pitkälle kuin mahdollista ilman että asemakaava olisi koskenut aluetta, jolle oli suunniteltu Pasilanväylän tunneliosuuksia. Alueen pohjoisin osa säilyi tässä vaiheessa vielä asemakaavoittamattomana alueena.

Vuonna 1999 vahvistuneeseen Hakamäentien asemakaavaan sisältyi myös liikuntapuiston pohjoisosa. Pasilanväylän tunneliosuus merkittiin liikuntapuiston alueelle maanalaisena ohjeellisena pääkatuna, jonka sijainti on likimääräinen. Aikanaan alueelle laaditaan tarvittaessa varsinainen väylän rakentamisen mahdollistava asemakaava. Liikuntapuiston alue oli kuitenkin saatu asemakaavoitettua em. kolmessa osassa.

Valmisteilla oleva asemakaavan muutos

Suomen Messut Osuuskunta on hakenut asemakaavan muutosta. Kaupunkisuunnittelulautakunta hyväksyi 24.1.2008 jatkosuunnitteluperiaatteet asemakaavan muutoksen pohjaksi.

Laadittavassa asemakaavan muutoksessa Messukeskuksen tontille tutkitaan seuraavia hankkeita: näyttelyhallien laajennus, hotelliin laajennus, pohjoisen sisäänkäynnin laajennus, pysyvien näyttelyjen tilat, pysäköintilaitoksen korotus sekä selvitetään pysäköintitilojen sijoittamista maanalaisena ratkaisuna liikuntapuiston alle. Lisäksi selvitetään kongressitilojen laajennusmahdollisuuksia sekä liikennejärjestelymuutoksia.

Kaupunkisuunnittelulautakunnan hyväksymien jatkosuunnitteluperiaatteiden mukaan liikuntapuiston ja Messukeskuksen rajaa voidaan tutkia muutettavaksi pysyvän ajoyhteyden järjestämiseksi uuteen hallilaajenukseen. Tämä merkitsisi, että nykyistä liikuntapuiston aluetta muutettaisiin liikuntapuistosta osaksi Messukeskuksen tonttia.

Lisäksi liikuntapuiston alueen Messukeskuksen puoleista reuna-aluetta selvitetään ns. yhteiskäyttöalueena, joka olisi kesäisin liikuntakäytössä ja talviaikaan pääasiassa Messukeskuksen tavaraliikenteen pysäköinti-alueena (rekka- ja muu tavaraliikenne). Alue säilytetään kaavamerkinnettään liikuntapuistona, jossa em. toiminta on määrätyn ehdoin mahdollista.

TLe/MRH/mlau

13.3.2008

Messukeskuksen toiminta muulla osalla liikuntapuistoa estetään kiel-
tämällä alueen käyttö messutoimintaan ja pysäköintiin lukuun ottamatta
ylikorkeiden kuljetusten reittiä Mäkelänkadulta Messukeskukseen. Näin
liikuntapuiston aluetta voidaan kehittää yksinomaan liikuntapuiston eh-
doin. Liikuntapuiston oma pysäköinti sallitaan asemakaavaan rajattavil-
la alueilla.

Messukeskuksen ja liikuntapuiston väliin selvitetään näitä alueita mai-
semallisesti rajaavaa elementtiä. Pyrkimyksenä on liikuntapuiston ja
Messukeskuksen alueiden rajautuminen omiksi alueikseen turvallisuus-
den, kaupunkikuvan ja käytön selkeyden kannalta.

Messukeskuksen kokousasiakkaiden pysäköintiä tutkitaan sijoitetta-
vaksi kongressitilojen läheisyydessä liikuntapuiston alle. Pysäköintitilo-
jen katon tulee olla puistomainen viherkatto; oleskeluun painottuva osa
liikuntapuistoa. Kannen rakenteet on tehtävä siten, että puuryhmät
kannen päällä ovat mahdollisia. Kannen yläpuoliselle osalle on tehtävä
asemakaavan yhteydessä puistosuunnitelma. Ratkaisun vaativuuden
vuoksi (vesieristykset, rakenteet, rakenteiden kunnossapito ja aikanaan
korjaus) kannen yläpuolisten osien toteutus, kunnossapito ja hoito on
oltava pysäköintitilojen rakenteiden toteuttajan, Suomen Messujen vas-
tuulla. Pysäköintitilojen ilmanvaihto- ym. ratkaisut on järjestettävä Mes-
sukeskuksen sisällä katolle. Viherkanteen ei tehdä aukkoja. Kaavamer-
kinnältään alue säilyy liikuntapuistona.

Asemakaavaluonnos laaditaan keväällä 2008. Kaavaluonnoksen ja
saadun palautteen pohjalta valmistellaan kaavaehdotus. Tavoitteena
on, että ehdotus esitellään kaupunkisuunnittelulautakunnalle mahdolti-
simman pian sen jälkeen kun luonnokseen nähtävilläolon jälkeen mah-
dollisesti tehtävät lisäselvitykset on tehty.

Mäkelänkadun itäpuolen urheilukäyttö

Kaupunkisuunnittelulautakunta toteaa lopuksi, että Mäkelänkadun toi-
selle puolelle on toteutettu liikuntapalvelutiloja. Mäkelänrinteen urheilu-
lukion ja Kumpulan siirtolapuutarhan väliselle alueelle on toteutettu
1980-luvulla kaksi pallokenttää.

Alueelle on rakennettu myös Mäkelänrinteen Uintikeskus, joka on
Suomen suurin uimahalli. Uintikeskus täyttää myös kilpauintiin tarvitta-
vat vaatimukset. Katsomopaikkoja on noin kahdeksansataa ja erityisjär-
jestelyillä jopa neljätuhatta.

TLe/MRH/mlau

13.3.2008

Mäkelänrinteen Uintikeskuksen tuhannen neliön palloiluhalli on arkipäivisin urheilulukiolaisten käytössä. Arki-iltaisoin salin täyttävät lentopallo-, koripallo- sekä salibandy-joukkueet. Hallissa voi pelata myös sulkapalloa. Sulkapallovuoroja on tarjolla viikonloppuisin ja kenttiä on viisi. Palloiluhalli voidaan väliseinillä jakaa kolmeen osaan, joten se mahdollistaa monen eri lajin harrastamisen yhtäaikaan.

Lisätiedot:

Lepistö Timo, projektipäällikkö, puhelin 310 37232

KAUPUNKISUUNNITTELULAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Maija Anttilä
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Miia-Riina Holappa
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Kh:n asiakirjat Khs 2007-2711/634, 29.1.2008

3.4.2008

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2008-102/541
Stn dnr	
Saap./Anl.	08-04-2008

Hallintokeskuksen lähete 2008 - 102/541

VT. HAKASEN VALTUUSTOALOITE TONTTIEN VUOKRANKOROTUKSISTA LUOPUMISESTA

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, viitaten kiinteistölautakunnan lausuntoon, että vuokrien joissakin tapauksissa tuntuvat korotukset vuokrasopimusten uusimisen yhteydessä johtuvat lähinnä siitä, että vertailutaso on erittäin alhainen. Kuvaavampaa onkin kertoa mikä maanvuokran osuus tulee olemaan yhtiövastikkeessa. Kiinteistöviraston mukaan se on esimerkiksi Herttoniemessä vuonna 2011 alle yksi euro neliöltä kuukaudessa ja täysimääräisenä vuonna 2017 noin 1,7 euroa/m² kuukaudessa.

Kaupungin ehdottamat vuokrauserusteet ovat kauttaaltaan alemmat, kuin vastaavissa uudisrakentamiskohteissa sovellettavat vuokrauserusteet ja alittavat selkeästi myös sen hintatason, jonka valtion asuntorahasto on vahvistanut käytettäväksi valtion tukemassa uudistuotannossa pääkaupunkiseudulla.

Talous- ja suunnittelukeskus katsoo, ettei kaupungin pyrkimyksenä ole nostaa tonttien vuokratasoa kohtuuttomasti. Kaupungin kannalta on kuitenkin tärkeätä, että vanhojen sopimusten vuokrat tarkistetaan nykyiseen hintatasoon, koska ne vaikuttavat seuraavat viisikymmentä vuotta eteenpäin. Vuokrien tulee myös olla linjassa uudisrakentamiskohteissa sovellettavien vuokrauseriaatteiden kanssa, jotta kuntalaisten tasapuolinen kohtelu toteutuu.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Vesa Sauramo
johtava suunnittelija

1.4.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2008 - 102 / 54 /
Strn dnr	
Saap./Anl.	09 -04- 2008

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 21.1.2008

VALTUUTETTU YRJÖ HAKASEN VALTUUSTOALOITE, JONKA MUKAAN KAUPUNGIN TULISI LUOPUA TONTTIEN VUOKRIEN KOROTUKSISTA VUONNA 2010 JA MYÖS SEN JÄLKEEN

Kv 2008-119, Khs 2008-102

Helsingin kaupungissa päättyy vuoden 2010 lopussa yhteensä lähes 100 maanvuokrasopimusta, jolloin tonteille on tarkoitus tehdä uudet vuokrasopimukset, ellei uusimiselle ole asemakaavallisia esteitä. Kiinteistövirasto käynnisti asian valmistelun vuoden 2007 lopulla ja lähetti tonttien vuokralaisille ilmoituksen sopimusten päättymisestä, siihen liittyvästä päätöksentekomenettelystä sekä ehdotuksen uusiksi vuokrausperusteiksi.

Merkittävin muutos uusissa maanvuokrasopimuksissa on vuokrausperusteiden tarkistaminen lähemmäs nykyistä hintatasoa, jonka seurauksena kohteiden tontinvuokrat kohoavat nykyisiin vuokriin verrattuna tuntuvasti. Tämä on tullut yllätyksenä joillekin vuokralaisille, vaikka päättyvien sopimusten maanvuokrat on määriteltä 50 - 60 vuotta sitten, jolloin maan hinta oli Helsingissä merkittävästi nykyistä alhaisempi. Varsinkin viime vuosikymmeninä maan hinta on kuitenkin kohonnut huomattavasti nopeammin kuin yleinen hintataso, jonka muutosta kuvaa sopimuksissa käytetty elinkustannusindeksi. Indeksisidonnaisuudesta huolimatta vuokrat ovat muun muassa tästä syystä muodostuneet vuosikymmenten kuluessa hyvin alhaisiksi, osin jopa nimellisiksi.

Kiinteistöviraston esittämät uudet vuokrausperusteet noudattavat samoja periaatteita, joita Helsingin kaupunki on käyttänyt, kun maanvuokrasopimuksia on aiemmin Helsingissä uudistettu. Tontinvuokran määrittämisperuste on niin sanottu tontin kohtuullinen käypä arvo, johon vaikuttaa tontin käyttötarkoituksen lisäksi muun muassa sen sijainti. Monien aikanaan syrjäisten kaupunginosien asema kaupunkirakenteessa on muuttunut kokonaan niistä ajoista, jolloin ne on rakennettu. Maan hintatason yleisen nousun lisäksi myös se vaikuttaa osaltaan

1.4.2008

vanhojen alueiden arvostukseen ja haluttavuuteen ja sen vuoksi myös tonttien hintatasoon.

Kaupungin ehdottamat vuokrausperusteet alittavat kuitenkin huomattavasti viimeaikaisten kiinteistökauppojen hintatason. Lisäksi ne ovat kauttaaltaan alemmat, kuin vastaavissa uudisrakentamiskohteissa sovellettavat vuokrausperusteet ja alittavat selkeästi myös sen hintatason, jonka valtion asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus (ARA) on vahvistanut käytettäväksi valtion tukemassa uudistuotannossa pääkaupunkiseudulla.

Tontinvuokran laskemisen perustana käytetään tontin laskennallista pääoma-arvoa, joka määritetään tontin kokonaisrakennusoikeuden ja rakennusoikeuden yksikköhinnan perusteella. Pääoma-arvoon vaikuttaa muun muassa hintatilastoista saatava selvitys rakennusoikeuden arvosta kyseisellä alueella, kaupungin alueella maanvuokrauksissa noudattama yleinen käytäntö sekä ARAn valtion tukemaa tuotantoa varten vahvistamat tonttien rakennusoikeuden enimmäishinnat. Lisäksi maanvuokraa määritettäessä pyritään aina arvioimaan maanvuokran vaikutus asumiskustannuksiin.

Aloitteessa pelätään, että kaupungin perimillä tontinvuokrilla olisi erittäin suuri vaikutus myös yleiseen tonttien ja asuntojen vuokra- ja hintakehitykseen. Mainitun johdosta kiinteistölautakunta kuitenkin toteaa, että asuntojen säätelemätön yleinen hinta- ja vuokrataso määräytyy kullakin alueella vallitsevan markkinahinnan ja -vuokran perusteella, johon vaikuttavat laajasti muun muassa alueen sijainti ja muu haluttavuus. Tontinhinnat puolestaan määräytyvät lähinnä asuntojen markkinahintojen kehityksen perusteella. Edes alennetut tontinvuokrat eivät siis laskeisi säätelemättömien asuntojen hintoja ja vuokria. Kaupungin noudattama kohtuulliseen hinnoitteluun perustuva tontinvuokrauspolitiikka on omiaan paremminkin hillitsemään kuin kiihdyttämään asuntojen hinta- ja vuokrakehitystä.

Kiinteistövirasto on esittänyt, että uudesta maanvuokrasta peritään ensimmäisenä vuonna 50 % ja sen jälkeen perittävän vuokran osuus kasvaa kymmenen prosenttia vuosittain. Näin täyttä maanvuokraa perittäisiin vasta vuoden 2016 alusta alkaen. Vuokrankorotukset tarkoittavat esimerkiksi Herttoniemen kerrostalotonteilla vuonna 2011 yhtiövästikkeessä aluksi alle yhtä euroa neliöltä kuukaudessa ja täysimääräisenä vuonna 2016 noin 1,70 euroa/m² kuukaudessa.

1.4.2008

Esitettyjen vuokrauserusteiden kohtuullisuutta arvioitaessa tulisi myös huomata, ettei vuokralainen ole velvollinen suorittamaan kiinteistövero vuokrakohteen maapohjasta. Tältä osin vuokra- ja omistustontit poikkeavat toisistaan. Esimerkiksi Herttoniemessä voidaan laskennallisesti arvioida, että kiinteistövero on noin 10 % tontilta perittävän uuden täysimääräisen vuokran määrästä. Tällä hetkellä vuonna 2010 päättyvien maanvuokrasopimusten perusteella perittävät maanvuokrat ovat käytännössä alhaisempia kuin mitä maapohjasta suoritettaisiin kiinteistöverona, jos kyseessä olisi omistuskohde.

Mikäli maanvuokria ei koroteta lainkaan tai korotukset ovat vain nimellisiä, tontilta perittävä maanvuokra jää alemmaksi kuin maapohjan laskennallinen kiinteistövero. Tämän seurauksena omistustontilla pelkkä kiinteistövero aiheuttaisi tontinomistajalle vuosittain enemmän kustannuksia, kuin kaupunki perisi vastaavasta vuokratontista maanvuokraa. Tämä tuskin edistäisi kuntalaisten yhdenvertaisuuden toteutumista.

Jo aiempina vuosina vuokrasopimuksia jatkettaessa on ilmennyt, että monissa yhtiöissä oli joko käynnistymässä tai vasta suunnitteilla laajoja korjauksia samaan aikaan, kun maanvuokrasopimukset olivat päättymässä. Tällaisessa tilanteessa yhtiövästikettä on väistämättä pakko korottaa merkittävästi. Hyvän kiinteistönpidon periaatteiden mukaan rakennusten suurempiin korjauksiin pitäisi kuitenkin varautua jo etukäteen ja ne pitäisi suunnitella ja jaksottaa siten, ettei useita yhtiövästikkeeseen merkittävästi vaikuttavia tapahtumia ajoittuisi päällekkäin. Yhtiöiden hallinnossa tämä edellyttää järjestelmällistä taloussuunnittelua, joka valitettavan monesta asuntoyhtiöstä näyttää puuttuvan. Kaupunki on pyrkinyt lieventämään tontinvuokrien korotuksen ja remonttien yhteisvaikutusta hoitovästikkeeseen porrastamalla vuokran korotuksen useammalle vuodelle. Lisäksi voidaan todeta, että tänä päivänä on markkinoilla tarjolla erilaisia rahoitusratkaisuja myös peruskorjausten rahoittamiseen siten, että niiden kustannusten takaisinmaksusta ja sen ajankohdasta asunnon omistaja ja rahoittaja voivat sopia melko vapaasti.

Kunnat hankkivat maata pääasiassa kuntalaisten tarpeisiin sekä kunnan-, sen elinkeinoelämän ja palveluiden kehittämistarpeita varten. Maapolitiikan tärkeimpänä tavoitteena on siten yhdiskunnan kehittämistarpeiden turvaaminen. Helsingissä tähän on pyritty muun muassa suosimalla tonttien vuokraamista myynnin sijasta.

Kaupungin maanomistuksen tarkastelu ainoastaan taloudellisena kokonaisuutena ei edellä mainituista syistä ole perusteltua, koska kaupungin toiminnan tavoitteena ei yrityksistä poiketen voi milloinkaan olla

1.4.2008

pelkästään voiton tavoittelu. Toisaalta kaupungin maaomaisuuteen on sitoutunut erittäin paljon pääomaa, joten kaupungin yleisen tarpeen lisäksi maaomaisuuden hallinnoinnissa on myös taloudellisen ajattelun ja omaisuuden tuottavuuden merkitys viime vuosina korostunut. Kaupunginhallitus päätti 9.4.1996 (530 §) muun muassa edellä mainituilla perusteilla, että maan ja huonetilojen vuokrauksessa siirrytään käyvän vuokran perintään ja sillä tavoin turvataan muun muassa mahdollisuudet aktiivisen maapolitiikan harjoittamiseen myös tulevaisuudessa.

Vuoden 2007 päättyessä Helsingin kaupungilla oli voimassa yhteensä 4599 asuntotonttia koskevaa maanvuokrasopimusta. Maanvuokratulot näistä olivat noin 70 miljoonaa euroa. Asuntotonteilla kaupungin tuottovaatimus on nykyisin neljä prosenttia, joten sen alentaminen esimerkiksi kolmeen prosenttiin merkitsisi jo noin 17 milj. euron vähennystä vuotuisissa maanvuokratuloissa ja kaikkiaan noin 425 milj. euron menetystä, mikäli vuotuiset vuokratulomenetykset pääomitetaan neljän prosentin mukaan nykyhetkeen. Käytännössä vaikutus on tätäkin suurempi, koska vuosittain vuokrataan noin 100 000 - 150 000 k-m² uutta asuinkerrosalaa ja lisäksi uusitaan vaihteleva lukumäärä päättyviä sopimuksia.

Maanvuokria ei kaupungin toimesta voida myöskään enää yksipuolisesti korottaa sen jälkeen, kun vuokrasopimus on tehty. Alennettu maanvuokra perittäisiin näin ollen koko sopimuskauden ajan eli vuonna 2010 päättyvien sopimusten osalta vuoteen 2060 saakka. Valtuustoaloitteessa esitetyillä muutoksilla on näin ollen varsin merkittävä ja myös pysyvä vaikutus kaupungin talouteen sekä maaomaisuuden tuottoon ja sen arvoon.

Kiinteistölautakunta toteaa, että vaikka vuokrasopimusten uusimisen yhteydessä vuokrat yleensä moninkertaistuvat aiempaan vuokratasoon verrattuna, kokonaisuutena esitetyt korotukset ottaen huomioon muun muassa aiempi erittäin alhainen vertailutaso ovat kuitenkin kohtuullisia ja niiden vaikutusta lieventää, että ne toteutuvat vaiheittain useamman vuoden aikana. Kaupungin pyrkimyksenä ei ole vuokrasopimusten uudistamisen yhteydessä nostaa tonttien vuokratasoa kohtuuttomasti, mutta edellä esitetyillä perusteilla ja muun muassa kuntalaisten syrjimättömän ja tasapuolisen kohtelun vuoksi kiinteistölautakunta katsoo, että vuokrien tarkistuksia ei myöskään voida jättää tekemättä.

Kiinteistövirastolla on valmiudet selvittää miten tasapuolisesti ja yhdenvertaisesti tonttivuokrat ovat kehittyneet 1.10.1980 tehdyn päätöksen jälkeen.

1.4.2008

Lisätiedot:

Stauffer Jaakko, toimistopäällikkö, puhelin 310 36440
Karvo Elina, kiinteistölakimies, puhelin 310 36438

KIINTEISTÖLAUTAKUNTA

XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX

Kari Hagelberg
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Teuvo Sarin
apulaisosastopäällikkö

LIITE

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö

LJ

19.2.2008

Kaupunginhallitus
Hallintokeskus
Kirjaamo
PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2008-166/624
Stn dnro	
Saap./Anl.	21-02-2008

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUSTOALOITTEESTA "RAKENNAN PIENTALON" –SIVUSTON KEHITTÄMISEKSI

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 29.1.2008 dnro 2008 – 166 / 624
Rakennusvalvontavirasto 99-03-LAU-08

Pientalosivusto avattiin vuoden 2007 loppupuolella (5.11.2007). Siitä on nopeasti tullut suosittu niin maallikoiden kuin ammattilaistenkin tietolähteenä. Esimerkiksi marras-joulukuussa 2007 kävijöitä sivuilta on ollut yli 2 600. Sivustoa käytetään laajalti myös Helsingin ulkopuolella.

Yhdessä ympäristöministeriön kanssa virasto toteutti vuosina 2004 – 2006 "Rakentajan ekolaskuri" –ohjelman. Kysymys on ekologisen kestävyuden arviointiohjelmasta. Laskuri sopii erityisen hyvin pientalobankkeisiin.

Laskuri sisältää mittavan tietopaketin juuri valtuustoaloitteessa mainitusta kysymyksestä. Sen saatesanoissa todetaan:

Voit arvioida laskurin avulla rakennussuunnitelman, sen osan tai jo olemassa olevan rakennuksen. Voit käyttää laskuria apunasi päättäessäsi tontin valinnasta tai suunnitellessasi talon lämmitysratkaisua. Lisäksi sivut toimivat rakentajan muistiliistana, oppaana ja hakuteoksena.

Ekolaskuri –sivuilta löytyvät myös taustatietoa tarjoava "Rakentajan ekotieto" sekä erinäisiä muita linkkejä.

Rakennuslautakunta uskoo, että "Rakentajan ekolaskuri" täyttää hyvin valtuustoaloitteessa tarkoitetun tehtävän. Ei ainakaan viraston tiedossa ole toista yhtä laajaa ekologisen rakentamisen nettisivustoa.

Ekolaskuri –sivusto avautuu sekä viraston kotisivujen pääsivulta kohdasta Suosittelemme, että Pientalosivustosta vielä erikseen. Käyttö on siis varsin vaivatonta.

Postiosoite
Rakennuslautakunta
PL 2300
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Käyntiosoite
Rakennuslautakunta
Siltasaarencatu 13
Helsinki 53

Puhelin
(09) 310 2611

Faksi
(09) 310 26206

Internet
<http://www.rakvv.hel.fi>
Sähköposti
rakennusvalvonta@hel.fi

LJ

19.2.2008

Viraston kotisivuilta kohdasta Lomakkeet löytyy myös kuluvan vuoden alusta voimaan tulleisiin, rakentamisen energiatehokkuuden parantamiseen tähtääviin säännösmuutoksiin liittyvää aineistoa. Mainittakoon energiaselvitystaulukot, joista on apua erityisesti suunnittelijoille.

Virasto on valmis entisestään tehostamaan ekologisen rakentamisen neuvontaa ja ohjeistusta, sille annettujen voimavarojen puitteissa. Valtuustossa tammikuussa 2008 käsitellyt energiapoliittiset linjaukset tämän tapaista neuvontaa ehdottavatkin. Kysymys on pitkälti voimavaroista. Juuri tällä hetkellä ei virastolla ole mahdollisuuksia irrottaa mittavampaa työpanosta uusien ekologisen rakentamisen ohjeiden laatimiseen.

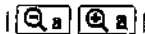
./ Liitteenä viraston kotisivujen etusivu sekä Rakentajan ekolaskurin pääsivu.

RAKENNUSLAUTAKUNTA
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Kauko Koskinen
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Märjut Kaukko
pöytäkirjanpitäjä

På svenska

Helsingin kaupunki
Rakennusvalvontavirasto

Haku kaupungin sivuilta:

Sivukarta

Helsingin palvelut A-O

05.02.2008

▪ [Hel.fi kotisivu](#)

Rakennusvalvontavirasto

- Rakentaminen ja luvat
- Rakennustyön valvonta
- Asiakasohjeet
- Lomakkeet
- Perittävät maksut
- Arkistopalvelut
- Viraston esittely
- Päätöksenteko
- Yhteystiedot
- Usein kysyttyä
- Kysymykset ja palaute

Rakennusvalvontavirasto >

Uutiset

Osallistu ideakilpailuun 29.2.2008 mennessä
Anna ehdotuksesi Helsingin rakennusvalvontaviraston ja terveyskeskuksen sisäänkäynnin ympäristön kohentamiseksi.
[Lue lisää...](#)

[05.02.2008] [Rakentamisen Ruusu 2007](#)

[01.02.2008] [Lupahakemus on uudistettu](#)

[30.01.2008] [Talotekniikkayksikkö hakee kahta lvi-insinööriä](#)

[Lisää uutisia...](#)

Säädökset ja määräykset, julkaisut

[Säädökset ja määräykset](#) [Julkaisut](#)

[Aluevastuuhenkilöt](#)

[Asiakasohjeet](#)

[Lomakkeet](#)

[Rakennan pientalon](#)

Tärkeää rakentamisessa

[Rakennushankkeeseen
ryhtyvän päävelvollisuus
Suunnittelijan pätevyys
Ennakoiva lupakäsittely](#)

Rakennusvalvonta

Rakennustoimintaa valvoo Helsingissä rakennuslautakunta, jonka valmistelu- ja toimeenpanoelimenä toimii rakennusvalvontavirasto. Rakennusvalvonnalle kuuluu rakentamiseen ja rakennetun ympäristön hoitoon liittyvä neuvonta, valvonta ja lupakäsittely.

Rakennusten rakentaminen, niiden olennaiset korjaukset ja muutokset sekä kaupunkikuvaan tai -ympäristöön vaikuttavat toimenpiteet vaativat luvan. Rakennuslupa on aina kirjallinen, ja sitä haetaan kirjallisella hakemuksella rakennusvalvontavirastosta. Viraston sähköisen asiointin palveluita kehitetään, ja jo nyt hoidetaan vastaavien työnjohtajien hakemukset sähköisesti.

Rakentamista valvotaan, jotta turvallisuudelle, terveellisyydelle ja kaupunkikuvalle asetetut tavoitteet toteutuvat käytännössä. Rakennusvalvonnan tehtäviin kuuluu lisäksi mm. liikkumisesteettömän asuin ympäristön edistäminen ja naapurinäkökulman huomioon ottaminen.

Rakennusvalvonta

- o huolehtii rakennushankkeen sopeutumisesta ympäristöön
- o varmistaa, että kaavan tarkoitus rakennettaessa toteutuu
- o varmistaa, että rakennus on teknisesti oikein suunniteltu ja toteutettu
- o tukee hyvää rakentamiskulttuuria: rakentamista, joka perustuu ekologisesti ja sosiaalisesti toimiviin, elinkaariominaisuuksiltaan kestäviin ratkaisuihin
- o tukee hyvän ja käyttäjien tarpeita palvelevan, toimivan ja esteettisesti tasapainoisen, terveellisen, turvallisen ja viihtyisän elinympäristön aikaansaamista ja säilyttämistä
- o vaalii hyvää kaupunkikuvaa
- o paimentaa rakennuskannan ympäristön ja rakennuskannan suunnitelmallista ja jatkuvaa hoitoa ja kunnossapitoa.

Rakennusvalvonnan yhteydessä ja sen apuna toimivat kaupunkikuvaneuvottelukunta ja teknillinen neuvottelukunta.

Sivun ylläpito: Rakennusvalvontavirasto | [Palaute sivusta](#) |

| [Alkuun](#) |

Rakentajan ekolaskuri

[ETUSIVU](#)[LASKURI
ja OHJEET](#)[RAKENTAJAN
EKOTIETO](#)[TEKIJÄT
ja PALAUTE](#)[LINKIT
ja VINKIT](#)

Miten tontin valinta vaikuttaa pientalosi energiankulutukseen? Millaisia ovat ympäristö- ja ihmisystävälliset materiaalit? *Rakentajan ekolaskuri* auttaa sinua arvioimaan, kuinka kestävä rakennushankkeesi on ekologisesti tarkasteltuna.

Voit arvioida laskurin avulla rakennussuunnitelman, sen osan tai jo olemassa olevan rakennuksen. Voit käyttää laskuria apunasi päättäessäsi tontin valinnasta tai suunnitellessasi talon lämmitysratkaisua. Lisäksi sivut toimivat rakentajan muistilistana, oppaana ja hakuteoksena.

Ekorakentamisella tarkoitetaan tässä yhteydessä luontoa ja luonnonvaroja mahdollisimman vähän kuormittavaa rakentamista. Pohjolan oloissa energiapiheys on ekotalon keskeisin ominaisuus. Ekotalon lämmityskulut voivat olla jopa puolet tavanomaiseen rakentamiseen verrattuna - luonnon ohella myös asukkaan lompakko voi hyvin.

Ekotalo onkin hyvin eristetty, luonnonmukaisista ja paikallisista materiaaleista rakennettu luonnon- ja kulttuuriympäristöä kunnioittava talo, joka lämpiää vähällä, uusiutuvalla energialla ja josta käsin päivittäispalvelut ovat saavutettavissa kevyellä tai julkisella liikenteellä. Rakennuksen ekologisuus onkin monen pienen tekijän summa, joiden keräämistä tämä laskuri pyrkii helpottamaan.

Näiltä sivuilta löydät:

Rakentajan ekolaskurin, joka laskee rakennushankkeesi ekopisteet.

Rakentajan ekotiedon, josta saat taustatietoa laskurin väittämille. Siihen on koottu perustietoa ekorakentajan tontin valinnasta, talon perusratkaisuista, materiaaleista, taloteknisistä ratkaisuista jne. Voit lukea sitä netissä, tallentaa sen koneellesi tai tulostaa itsellesi hakuteokseksi ja muistilistaksi.

Linkit ja vinkit -kohdasta löydät linkkejä ekorakentamiseen liittyville muille nettisivuille ja kirjallisuusluettelon, jonka avulla voit syventää edelleen tietojasi ekorakentamisesta.

Ekorakentajan laskurin tekijät ja taustat -kohdassa voit antaa palautetta laskurista tai ottaa yhteyttä tekijöihin.

Suoraan laskuriin

HL/JAT/MRH/mlau

27.3.2008

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2008-158/647
Stn dnr	
Saap./Anl.	07-04-2008

**LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE MERKINNÄN
TEKEMISTÄ REUNAKIVEEN 5 METRIÄ ENNEN SUOJATIETÄ**

Kslk 2008-160, Khs 2008-158/647 1.2.2008
hankenro 881

Kaupunginvaltuutettu Jan D. Oker-Blom ja 5 muuta valtuutettua ovat tehneet 23.1.2008 ruotsinkielisen valtuustoaloitteen, jonka sisältö on seuraava:

Autoilijan on usein vaikeata arvioida 5 metrin matka pysäköidessään suojatien eteen. Auto pysäköidään joko liian kauas suojatiestä, jolloin menetetään tärkeitä pysäköintipaikkoja tai liian lähelle suojatietä, jolloin aiheutetaan vaaraa jalankulkijoille.

Valtuustoaloitteen tekijät esittävät, että jalkakäytävään tehdään merkki 5 metrin etäisyydelle suojatiestä helpottamaan ja optimoimaan pysäköintiä sekä parantamaan liikenneturvallisuutta suojatiellä.

Hallintokeskus on pyytänyt kaupunkisuunnittelulautakuntaa antamaan valtuustoaloitteesta lausunnon kaupunginhallitukselle 31.3.2008 mennessä.

Kaupunkisuunnittelulautakunta

Lausunnon tiivistelmä

Kaupunkisuunnittelulautakunta ei pidä merkinnän tekemistä reunakiveen viiden metrin etäisyydelle suojatiestä tarkoituksenmukaisena, koska etäisyys on arvioitavissa riittävällä tarkkuudella esimerkiksi oman auton pituuden perusteella tai askelmitalla.

Lausunto Pysäyttäminen ja pysäköinti on tieliikennelain 27 §:n mukaan kiellettyä viiden metrin matkalla ennen suojatietä tai risteävää pyörätietä. Tieliikennelainsäädännössä ei ole vahvistettua merkintää tämän esittämiseksi aloitteen mukaisella tavalla.

Postiosoite
PL 2100
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
kaupunkisuunnittelu(a)hel.fi

Käyntiosoite
Kansakoulukatu 3
HELSINKI 10
<http://www.hel.fi/ksv>

Puhelin
+358 9 310 1673

Faksi
+358 9 310 37409

Tilinumero
800012-62637

Y-tunnus
0201256-6
Alv. nro
FI02012566

Merkinnän tekeminen reunakiveen viiden metrin päähän suojatiestä helpottaisi jossain määrin sekä pysäköintiä että sen valvontaa. Nykyisin pysäköinti ja valvonta perustuvat lähinnä silmämääräiseen arviointiin, jolloin pienet virheet annetaan anteeksi. Merkintä tulisi tehdä johdonmukaisesti kaikkien niiden suojateiden yhteyteen, joita edeltävällä osuudella joko pysäköinti tai pysäyttämien on sallittua. Näitä suojateita on tuhansia, joukossa runsaasti myös sellaisia, joissa ei ole jalkakäytävää eikä välttämättä edes reunakiveä. Epäjohdonmukainen merkitseminen saattaisi johtaa vääripysäköinnin lisääntymiseen kohteissa, joista merkintä puuttuu. Merkinnät tulisi pitää aina kunnossa ja selkeästi näkyvissä. Ongelmaksi saattaisi muodostua talvikunnossapito. Merkinnät tulisi pitää erityisesti talvella näkyvissä, koska auton pysäyttäminen on silloin huomattavan paljon vaikeampaa kuin kesällä.

Vaikka merkinnän tekemisestä kieltämättä olisi jossain määrin hyötyä, ei kaupunkisuunnittelulautakunta pidä tällaiseen laajaan merkintä- ja ylläpitotoimenpiteeseen ryhtymistä ainakaan tässä vaiheessa tarkoituksenmukaisena. Pysäköidyn auton etäisyyden suojatiestä voi melko vattomasti arvioida riittäväällä tarkkuudella esimerkiksi oman auton pituuden perusteella tai askelmitalla.

Lisätiedot:

Laine Hannu, insinööri, puhelin 310 37087
Tikkanen Jari, insinööri, puhelin 310 37089

KAUPUNKISUUNNITTELUAUTAKUNTA

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Michael Sandbacka
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
Milla-Kiina Holappa
pöytäkirjanpitäjä

LIITE

Kh:n asiakirjat 2008-158/647, 1.2.2008

25.4.2008

Dnro: 2008 - 207 / 831 Tila: vir
 Avattu: 30.1.2008
 Otsikko: A. Sipoonkorven suojelualueen laajentamisesta
 Yksikkö: Kaj Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi
 Valmistelija: TSA Sippola-Aiho Tanja

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	30.1.2008	vir	31.5.2008	Alanko-Kahiluoto Outi	A. Sipoonkorven suojelualue

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	12.2.2008	rat	18.4.2008	21.4.2008	Kik	K1 jälj.
L2	12.2.2008	vir	18.4.2008		Ksik	K1 jälj.
L3	12.2.2008	rat	18.4.2008	16.4.2008	Ytlk	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	30.1.2008	36		Kvsto	Kaupunginhallituksen vai

Dnro: 2008 - 315 / 255 Tila: vir
 Avattu: 13.2.2008
 Otsikko: A. säädettävien tuolien ja pulttien hankkimisesta
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: TMA Malmivirta Tarja

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	vir	30.9.2008	Vuorela Antti	A. säädettävien tuolien ja

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	28.2.2008	vir	31.5.2008		Oik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	55		Kvsto	Kaupunginhallituksen vai

Dnro: 2008 - 317 / 657 Tila: vir
 Avattu: 13.2.2008
 Otsikko: A. Lahdenväylän meluvälleista
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	vir	30.9.2008	Taina Matti	A. Lahdenväylän meluvälle

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	18.2.2008	rat	30.4.2008	25.4.2008	Ksik	K1 jälj.
L2	18.2.2008	rat	30.4.2008	22.4.2008	Ytlk	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	55		Kvsto	Kaupunginhallituksen vai

25.4.2008

Dnro: 2008 - 318 / 046 Tila: vir
 Avattu: 13.2.2008
 Otsikko: A. toimista reilun kaupan kaupungin arvonimen saamiseksi
 Yksikkö: Kj/Halke Kaupunginjohtaja/Halke
 Valmistelija: RIL Lahdensuo Riikka

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	vir	30.9.2008	Aarnipuu Tiia	A. toimista reilun kaupan

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	13.2.2008	55		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 319 / 665 Tila: vir
 Avattu: 13.2.2008
 Otsikko: A. polkupyörien kuljetustelineistä linja-autoihin
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	vir	30.9.2008	Helistö Kimmo	A. polkupyörien kuljetustel

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	18.2.2008	rat	30.4.2008	21.4.2008	Jlk	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	13.2.2008	55		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 322 / 341 Tila: vir
 Avattu: 13.2.2008
 Otsikko: A. maahanmuuttajataustaisten lasten päivähoiton turvaamisesta
 Yksikkö: Stj Sosiaali- ja terveystoimi
 Valmistelija: OHA Hari Olli

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	vir	30.9.2008	Abdulla Zahra	A. maahanmuuttajataustai

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	18.2.2008	vir	13.6.2008		Soslk	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	13.2.2008	55		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

25.4.2008

Dnro: 2008 - 323 / 412 Tila: vir
 Avattu: 13.2.2008
 Otsikko: A. maahanmuuttajataustaisten lasten perusopetuksen turvaamisesta
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: TMA Malmivirta Tarja

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	vir	30.9.2008	Abduilla Zahra	A. maahanmuuttajataustai

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lno	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	28.2.2008	vir	31.5.2008		Oik	

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	55		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 325 / 45 Tila: vir
 Avattu: 13.2.2008
 Otsikko: A. lastenkulttuuriohjelmasta
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: TMA Malmivirta Tarja

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	vir	30.9.2008	Näre Sari	A. lastenkulttuuriohjelmast

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lno	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	28.2.2008	vir	31.5.2008		Kkik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	55		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 326 / 418 Tila: vir
 Avattu: 13.2.2008
 Otsikko: A. koululaisten välipaloista
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: TMA Malmivirta Tarja

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	vir	30.9.2008	Näre Sari	A. koululaisten välipaloista

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lno	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	28.2.2008	vir	31.5.2008		Oik	K1 jälj.
L2	28.2.2008	vir	31.5.2008		Sosk	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	55		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

25.4.2008

Dnro: 2008 - 472 / 052 Tila: vir
 Avattu: 27.2.2008
 Otsikko: A. terveyskeskuksen työntekijöiden sähköposteista
 Yksikkö: Kj/Taske Kaupunginjohtaja/Taske
 Valmistelija: TKO Korhonen Tapio

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähtettäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	vir	30.9.2008	Tenkula Tarja	A. terveyskeskuksen työnt

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	18.4.2008	vir	9.5.2008		Terke	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätettäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	68		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 473 / 651 Tila: vir

Avattu: 27.2.2008
 Otsikko: A. Saturnuksentien kunnostamisesta ja asfaltoinnista
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähtettäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	vir	30.9.2008	Taina Matti	A. Saturnuksentien kunno

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	6.3.2008	vir	30.5.2008		Ytik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätettäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	68		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 474 / 611 Tila: vir

Avattu: 27.2.2008
 Otsikko: A. Katajanokan kärjen puistoalueen yleisestä käymälästä
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähtettäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	vir	30.9.2008	Harpf Tiina	A. Katajanokan kärjen pui

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	6.3.2008	vir	30.5.2008		Ytik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätettäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	68		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

25.4.2008

Dnro: 2008 - 475 / 469 Tila: vir
 Avattu: 27.2.2008
 Otsikko: A. itsehallinnollisista nuorisotiloista
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: LM Mickwitz Leena

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	vir	30.9.2008	Haavisto Pekka	A. itsehallinnollisista nuori

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	6.3.2008	vir	30.5.2008		Nik	K1 jälj.
L2	6.3.2008	vir	30.5.2008		Kik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	68		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 476 / 890 Tila: vir
 Avattu: 27.2.2008
 Otsikko: A. lasten ja nuorten sukupuolisen häirinnän ehkäisemisestä
 K2 vt.aloitteen täydentäminen; Lasten ja nuorten kohtaaman väkivallan
 ehkäiseminen
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: LM Mickwitz Leena

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	vir	30.9.2008	Näre Sari	A. lasten ja nuorten sukup
2	26.3.2008	vir	30.9.2008	Näre Sari	Vt.aloitteen täydentäminen

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	6.3.2008	vir	30.5.2008		Oik	K1 jälj.
L2	6.3.2008	vir	30.5.2008		Nik	K1 jälj.
L3	11.4.2008	vir	15.6.2008		Kkik	K1 jälj./ lausuntopyyntö m
L4	31.3.2008	vir	30.5.2008		Oik	K2 jälj.
L5	31.3.2008	vir	30.5.2008		Nik	K2 jälj.
L6	11.4.2008	vir	15.6.2008		Kkik	K2 jälj./ lausuntopyyntö m
L7	31.3.2008	vir	15.6.2008		Sosk	K2 jälj. (ent. määräaika 30
L8	31.3.2008	vir	15.6.2008		Tervlk	K2 jälj. (ent. määräaika 30
L9	18.4.2008	vir	15.6.2008		Sosk	K1 jälj.
L10	18.4.2008	vir	15.6.2008		Tervik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	68		Kvsto	Kaupunginhallituksen val
2	26.3.2008	89		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 477 / 56 Tila: vir
 Avattu: 27.2.2008
 Otsikko: A. lapsiperheiden ja ikäihmisten asumistarpeista
 Yksikkö: Kaj Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi
 Valmistelija: RVE Venesmaa Riitta

25.4.2008

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	vir	30.9.2008	Anttila Maija	A. lapsiperheiden ja ikäih

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	6.3.2008	vir	30.6.2008		Ksik	K1 jälj.
L2	6.3.2008	vir	30.6.2008		Asik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	68		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 478 / 622 Tila: vir
 Avattu: 27.2.2008
 Otsikko: A. energiapihin asumisen pilotoinnista
 Yksikkö: Kaj Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi
 Valmistelija: RVE Venesmaa Riitta

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	vir	30.9.2008	Anttila Maija	A. energiapihin asumisen

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	6.3.2008	vir	30.6.2008		Kik	K1 jälj.
L2	6.3.2008	vir	30.6.2008		Asuntk	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	68		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 479 / 617 Tila: vir
 Avattu: 27.2.2008
 Otsikko: A. kaasukellojen hyödyntämisestä polttoaineiden varastoinnissa
 Yksikkö: Kaj Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi
 Valmistelija: RVE Venesmaa Riitta

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	vir	30.9.2008	Malinen Jouko	A. kaasukellojen hyödyntä

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	6.3.2008	vir	30.6.2008		Kik	K1 jälj.
L2	6.3.2008	vir	30.6.2008		Helen	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	68		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

25.4.2008

Dnro: 2008 - 480 / 009 Tila: vir
 Avattu: 27.2.2008
 Otsikko: A. Ala-Tikkurilan nimenmuutoksesta Ylä-Suutarilaksi
 Yksikkö: Kaj Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi
 Valmistelija: TSA Sippola-Alho Tanja

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähettäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	vir	30.9.2008	Tenkula Tarja	A. Ala-Tikkurilan nimenmu

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	13.3.2008	vir	30.6.2008		Kslk	K1 jälj., Kslk:n lausunto ni

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	27.2.2008	68		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 481 / 542 Tila: vir
 Avattu: 27.2.2008
 Otsikko: A. sisäisen vuokrauksen periaatteiden arvioinnista
 Yksikkö: Kaj Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi
 Valmistelija: RVE Venesmaa Riitta

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähettäjä	Kuvailu
1	27.2.2008	vir	30.9.2008	Tuomisto Tero	A. sisäisen vuokrauksen p

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	6.3.2008	vir	30.6.2008		Kik	K1 jälj.
L2	6.3.2008	vir	30.6.2008		Taske	K1 jälj.
L3	6.3.2008	vir	30.6.2008		Sosik	K1 jälj.
L4	6.3.2008	vir	30.6.2008		Oik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	27.2.2008	68		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 719 / 000 Tila: vir
 Avattu: 12.3.2008
 Otsikko: A. metropolihallinnon järjestämivaihtoehtoista
 Yksikkö: Kj/Halke Kaupunginjohtaja/Halke
 Valmistelija: AVA Vallittu Anja

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähettäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	vir	30.9.2008	Haavisto Pekka	A. metropolihallinnon järje

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	12.3.2008	77		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

25.4.2008

Dnro: 2008 - 720 / 82 Tila: vir
 Avattu: 12.3.2008
 Otsikko: A. kreosotilla käsitellyn puun käytön kieltämisestä
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: ESA Saarinen Erja

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	vir	30.9.2008	Maiinen Jouko	A. kreosotilla käsitellyn p

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	17.3.2008	vir	13.6.2008		Yik	K1 jälj.
L2	17.3.2008	vir	13.6.2008		Ytik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	77		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 721 / 635 Tila: vir
 Avattu: 12.3.2008
 Otsikko: A. Linnanmäen puistoalueen kunnostamisesta
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	vir	30.9.2008	Vuorela Antti	A. Linnanmäen puistoalue

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	17.3.2008	vir	30.5.2008		Ytik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	77		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 722 / 665 Tila: vir
 Avattu: 12.3.2008
 Otsikko: A. Tullivuorentien pysäkkikatoksista
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	vir	30.9.2008	Aarnipuu Tiia	A. Tullivuorentien pysäkki

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	17.3.2008	vir	30.5.2008		Jlk	K1 jälj.
L2	17.3.2008	vir	30.5.2008		Ksik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	77		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

25.4.2008

Dnro: 2008 - 723 / 683 Tila: vir
 Avattu: 12.3.2008
 Otsikko: A. toimista koiranjätösten siistimiseksi
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	vir	30.9.2008	Saarnio Pekka	A. toimista koiranjätösten

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	17.3.2008	vir	30.5.2008		Ytik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	77	Kvsto	Kaupunginhallituksen vai

Dnro: 2008 - 724 / 361 Tila: vir

Avattu: 12.3.2008
 Otsikko: A. vammaisten kuulemisesta kuljetuspalvelujen siirron yhteydessä
 Yksikkö: Stj Sosiaali- ja terveystoimi
 Valmistelija: OHA Hari Olli

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	vir	30.9.2008	Könkkölä Kalle	A. vammaisten kuulemise

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	18.3.2008	vir	13.6.2008		Sosk	K1 jälj.
L2	18.3.2008	vir	13.6.2008		Lipik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	77		Kvsto	Kaupunginhallituksen vai

Dnro: 2008 - 725 / 472 Tila: vir

Avattu: 12.3.2008
 Otsikko: A. pelikenttätiloista sosiaaliviraston jalkapallo- ja jääkiekkjoukkueelle
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: LM Mickwitz Leena

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	vir	30.9.2008	Mäki Terhi	A. pelikenttätiloista sosiaa

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	17.3.2008	vir	20.6.2008		Liik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	77		Kvsto	Kaupunginhallituksen vai

25.4.2008

Dnro: 2008 - 726 / 47 Tila: vir
 Avattu: 12.3.2008
 Otsikko: A. liikunnan edistämishankkeesta
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: LM Mickwitz Leena

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähtettäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	vir	30.9.2008	Vikstedt Tea	A. liikunnan edistämishan

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	17.3.2008	vir	20.6.2008		Liik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätettäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	77		Kvsto	Kaupunginhallituksen vai

Dnro: 2008 - 727 / 412 Tila: vir

Avattu: 12.3.2008
 Otsikko: A. koululiikunnasta
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: TMA Malmivirta Tarja

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähtettäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	vir	30.9.2008	Sademies Olli	A. koululiikunnasta

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	19.3.2008	vir	20.6.2008		Oik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätettäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	77		Kvsto	Kaupunginhallituksen vai

Dnro: 2008 - 728 / 62 Tila: vir

Avattu: 12.3.2008
 Otsikko: A. matalan ja tiiviin rakentamisen suunnittelusta yhdessä vammaisjärjestöjen kanssa
 Yksikkö: Kaj Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi
 Valmistelija: TSA Sippola-Alho Tanja

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähtettäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	vir	30.9.2008	Könkkölä Kalle	A. matalan ja tiiviin rakent

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätettäjä	Kuvailu
1	12.3.2008	77		Kvsto	Kaupunginhallituksen vai

25.4.2008

Dnro: 2008 - 821 / 055 Tila: vir
 Avattu: 26.3.2008
 Otsikko: A. valtuuston esityslistan kaavakarttojen ja määräysten sijoittamisesta esityslistan liiteosaan
 Yksikkö: Kj/Halke Kaupunginjohtaja/Halke
 Valmistelija: TMT Teppo Tiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	26.3.2008	vir	30.9.2008	Koskinen Kauko	A. valtuuston esityslistan

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	26.3.2008	89		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 822 / 662 Tila: vir
 Avattu: 26.3.2008
 Otsikko: A. kilpailusehtojen tarkistamisesta esteettömyysvaatimusten osalta
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	26.3.2008	vir	30.9.2008	Könkkölä Kalle	A. kilpailusehtojen tarkis

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	31.3.2008	vir	30.5.2008		Jlk	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	26.3.2008	89		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 823 / 662 Tila: vir
 Avattu: 26.3.2008
 Otsikko: A. pika-Jokerilinjan perustamisesta
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	26.3.2008	vir	30.9.2008	Ebeling Mika	A. pika-Jokerilinjan perust

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	31.3.2008	vir	30.5.2008		Jlk	K1 jälj.
L2	31.3.2008	vir	30.5.2008		Ksk	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	26.3.2008	89		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

25.4.2008

Dnro: 2008 - 824 / 469 Tila: vir
 Avattu: 26.3.2008
 Otsikko: A. Koillis-Helsingin nuorisotalojen säilyttämisestä
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: LM Mickwitz Leena

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähtettäjä	Kuvailu
1	26.3.2008	vir	30.9.2008	Vuorela Antti	A. Koillis-Helsingin nuoris

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	31.3.2008	vir	23.6.2008		Nik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätäjä	Kuvailu
1	26.3.2008	89		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 825 / 379 Tila: vir
 Avattu: 26.3.2008
 Otsikko: A. yli 70-vuotiaiden ilmaisesta kuntouinnista
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: LM Mickwitz Leena

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähtettäjä	Kuvailu
1	26.3.2008	vir	30.9.2008	Dahlberg Birgitta	A. yli 70-vuotiaiden ilmais

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	31.3.2008	vir	23.6.2008		Liik	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätäjä	Kuvailu
1	26.3.2008	89		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

Dnro: 2008 - 826 / 527 Tila: vir
 Avattu: 26.3.2008
 Otsikko: A. Ateneumin ulkomainoksista
 Yksikkö: Kaj Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi
 Valmistelija: ESA Saarinen Erja

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähtettäjä	Kuvailu
1	26.3.2008	vir	30.9.2008	Lohi Jyrki	A. Ateneumin ulkomainok

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	31.3.2008	vir	30.5.2008		Raklk	K1 jälj. Raklk hankkinee

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätäjä	Kuvailu
1	26.3.2008	89		Kvsto	Kaupunginhallituksen val

25.4.2008

Dnro: 2008 - 980 / 009 Tila: vir
 Avattu: 9.4.2008
 Otsikko: A. seutuyhteistyötä koskevan mahdollisen kansanäänestyksen sisällöstä
 Yksikkö: Kj/Halke Kaupunginjohtaja/Halke
 Valmistelija: AVA Vallittu Anja

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	9.4.2008	vir	30.11.2008	Johansson Stefan	A. seutuyhteistyötä koske

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	9.4.2008	106		Kvsto	Ehdotuksen mukaan

Dnro: 2008 - 981 / 665 Tila: vir
 Avattu: 9.4.2008
 Otsikko: A. keskellä katua olevista raitiovaunupysäkeistä
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	9.4.2008	vir	30.11.2008	Helistö Kimmo	A. keskellä katua olevista

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	15.4.2008	vir	30.6.2008		Ytk	K1 jälj.
L2	15.4.2008	vir	30.6.2008		Jlk	K1 jälj.
L3	15.4.2008	vir	30.6.2008		Kslk	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	9.4.2008	106		Kvsto	Ehdotuksen mukaan

Dnro: 2008 - 1097 / 716 Tila: vir
 Avattu: 23.4.2008
 Otsikko: A. Mustikkamaan luolastojen hyödyntämisestä polttoaineiden varastointiin
 Yksikkö: Kj/Halke Kaupunginjohtaja/Halke
 Valmistelija: SO Olli Seppo

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Malinen Jouko	A. Mustikkamaan luolasto

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	

Dnro: 2008 - 1098 / 891 Tila: vir
 Avattu: 23.4.2008
 Otsikko: A. Ylä-Malmin kauppakeskuksen turvallisuuden parantamisesta
 Yksikkö: Kj/Halke Kaupunginjohtaja/Halke
 Valmistelija: HHA Hakala Hannu

25.4.2008

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Vuorela Antti	A. Ylä-Malmin kauppakes

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	

Dnro: 2008 - 1099 / 636 Tila: vir
 Avattu: 23.4.2008
 Otsikko: A. Aurinkolahden hiekkarannan kunnostamisesta
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Lohi Jyrki	A. Aurinkolahden hiekkara

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	

Dnro: 2008 - 1100 / 642 Tila: vir
 Avattu: 23.4.2008
 Otsikko: A. kevyen liikenteen yhteydestä Kumpulan kampukselle
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Vuorela Antti	A. kevyen liikenteen yhtey

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	

Dnro: 2008 - 1101 / 635 Tila: vir
 Avattu: 23.4.2008
 Otsikko: A. jalankulkuturvallisuuden parantamisesta Munkinpuistossa
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Haavisto Pekka	A. jalankulkuturvallisuude

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	

25.4.2008

Dnro: 2008 - 1102 / 610 Tila: vir
 Avattu: 23.4.2008
 Otsikko: A. Kumpulan kylätalon esteettömyydestä
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Könkkölä Kalla	A. Kumpulan kylätalon est

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	

Dnro: 2008 - 1103 / 661 Tila: vir
 Avattu: 23.4.2008
 Otsikko: A. raitiolinjan 6 jatkamisesta
 Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
 Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Puhakka Sirpa	A. raitiolinjan 6 jatkamises

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	

Dnro: 2008 - 1104 / 311 Tila: vir
 Avattu: 23.4.2008
 Otsikko: A. maksuttomasta kondomien jakelusta
 Yksikkö: Stj Sosiaali- ja terveystoimi
 Valmistelija: MLR Rautanen Marja-Liisa

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Taipale Ilkka	A. maksuttomasta kondondo

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	

Dnro: 2008 - 1105 / 469 Tila: vir
 Avattu: 23.4.2008
 Otsikko: A. Pukinmäen nuorisotalon säilyttämisestä
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: LM Mickwitz Leena

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Koskinen Kauko	A. Pukinmäen nuorisotalo

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	

25.4.2008

Dnro: 2008 - 1106 / 418 Tila: vir
 Avattu: 23.4.2008
 Otsikko: A. tyttöjen itsepuolustuskursseista
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: RNI Niippa Raimo

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Vuorela Antti	A. tyttöjen itsepuolustusku

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	

Dnro: 2008 - 1107 / 471 Tila: vir
 Avattu: 23.4.2008
 Otsikko: A. Koillis-Helsingin salibandyhallista
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: LM Mickwitz Leena

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Vuorela Antti	A. Koillis-Helsingin saliban

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	

Dnro: 2008 - 1108 / 122 Tila: vir
 Avattu: 23.4.2008
 Otsikko: A. ansionmenetyskorvausmenettelyn yksinkertaistamisesta
 Yksikkö: Sj/Heke Sivistys- ja henkilöstötoimi/Heke
 Valmistelija: HTU Tulensalo Hannu

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Könkkölä Kalle	A. ansionmenetyskorvaus

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	

Dnro: 2008 - 1109 / 472 Tila: vir
 Avattu: 23.4.2008
 Otsikko: A. Arabianrannan avantouintipaikasta
 Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
 Valmistelija: LM Mickwitz Leena

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Puhakka Sirpa	A. Arabianrannan avantou

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	

25.4.2008

Dnro: 2008 - 1110 / 542 Tila: vir
Avattu: 23.4.2008
Otsikko: A. Ylistalon ylläpidosta ja käytöstä
Yksikkö: Kaj Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi
Valmistelija: RVE Venesmaa Riitta

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	23.4.2008	vir	30.11.2008	Puura Heli	A. Ylistalon ylläpidosta ja

PÄÄTÖKSET §/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
1	23.4.2008			Kvsto	
